ИСТОРИКО-ЮРИДИЧЕСКІЕ МАТЕРІАЛЫ,

ИЗВЛЕЧЕННЫЕ ИЗЪ АКТОВЫХЪ КНИГЪ
ГУБЕРНІЙ
ВИТЕБСКОЙ И МОГИЛЕВСКОЙ,

хранящихся въ центральномъ архивѣ въ Витебскѣ и изданные подъ редакціею архиваріуса сего архива

Созонова.

ВЫПУСКЪ ОДИННАДЦАТЫЙ.

ВИТЕБСКЪ.
Печатано въ типографіи Витебскаго Губернскаго Правленія.
1880.

ИСТОРИКО-ЮРИДИЧЕСКІЕ
МАТЕРІАЛЫ,

ИЗВЛЕЧЕННЫЕ ИЗЪ АКТОВЫХЪ КНИГЪ
ГУБЕРНІЙ
ВИТЕБСКОЙ И МОГИЛЕВСКОЙ,

хранящихся въ центральномъ архивѣ въ Витебскѣ, и
изданные подъ редакціею архиваріуса сего архива

Созонова.

ВЫПУСКЪ ОДИННАДЦАТЫЙ.

ВИТЕБСКЪ.
Печатано въ Типографіи Витебскаго Губернскаго Правленія.
1880.

Печатано по распоряженію Витебскаго Губернскаго Статистическаго Комитета.

ПРИХОДО-РАСХОДНЫЯ КНИГИ

ГОРОДА МОГИЛЕВА.

(Продолженіе.)

РЕЕСТРЪ ШАФАРЪСКІЙ

МЕСТА ЕГО КОРОЛ. МЛСТИ МОГИЛЕВА,

рокꙋ ахчз мца Декаврія кг дня.

За справованемъ ихъ млстей пановъ маистратовыхъ, на враде будучихъ, шляхетныхъ пановъ,
пана Василія Сидоровича Гука, войта,
пана Матіяша Захаревича,
пана Гапона Смыка, бурмистровъ,
пана Казимера Скорскаго,
пана Михаила Черейского,
пана Артема Бурачъка,
пана Іосифа Козловского, райцовъ,
пана Мацея Фрыдрыховича,
пана Яна Хомича,
пана Даніеля Шевъни, лавниковъ,
и за посполства славетныхъ пановъ,
п. Өеодора Казановича,
п. Яна Бизя,
п. Грыгорыя Корыцка,
п. Никитія Цируты,
п. Евсевія Королкевича,
п. Василія Аверковича,
п. Өедора Полуевича,
п. Василія Папъкова,
п. Яна Ивковича,
п. Яна Розынкевича,
п. Іова Дегтаревича,
п. Томаша Галушки,
п. Тимоөея Горенина,
п. Константія Буйны.

ПРОВЕНЪТА МЕСТА ЕГО КОР. МЛСТИ МОГИЛЕВА.

Року теперешняго отъ Нароженя Сына Божого тысеча шесть сотъ деветдесятъ семого, презъ шляхетного пана Іосифа Козловъского райцу скарбового, Тимоѳея Карпеевича Горенина и Констанътія Ивановича Буйны, шафаровъ, отъ целого маистрату и посполства згодъне обраныхъ и до завядованя вшелякихъ прыходовъ и росходовъ меских выпосажоныхъ, реестра споражоные ц списаные.

	Золот.	Осмак.
Мца Декаврія к҃д дня, за розказанемъ его млсти пана Василія Сидоровича Гука, войта, и за ведомостю пана райцы скарбового, отобрали отъ пана Михала Сахоновича и Грыгорія Королкевича, шафаровъ прошълорочъныхъ готовыхъ грошей шележной монеты золотыхъ полтораста	р҃н	
Декаврія к҃ѕ дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, отобрали отъ прошълорочъныхъ шафаровъ на потребу мескую талеровъ битыхъ штукъ трыдцать, талеръ на шелеги рахуючы по зол. шесть и осм. осмнадцать, чынитъ зол. сто деветдесятъ осмъ .	р҃чи	
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, отобрали отъ прошлорочъныхъ шафаровъ на росходъ меский талеровъ битыхъ пятдесятъ, талярь на шеляги рахуючы по зол. шесть и осм. осмнадцать, чынитъ золотыхъ трыста трыдцать . .	т҃л	
Декаврія к҃ѳ дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, отобрали зъ брамы отъ пановъ дозорцовъ пертое чверти		

	Золот.	Осмак.
року, шляхетъного пана Даніеля Шевъни, лавника могилевского, и колеговъ его, пана Евсевія Королкевича и Ѳедора Полуевича, на мескую потребу шележной монеты золотыхъ трыста .	т҃	
Того жъ дня, отъ тыхъ же помененыхъ пановъ дозорцовъ отобрали талеровъ битыхъ штукъ пятдесятъ, прыймовали талеръ по зол. шесть и осм. осмънадцать, чынитъ шелягами золотыхъ трыста трыдъцать	т҃л	
Януарія є҃і дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, отобрали отъ шляхетного пана Ѳедора Кузевъки, райцы могилевского талеровъ битыхъ полтораста важницъкихъ прошлого року, рахуючы на шеляги талеръ по золотыхъ шесть и осмаковъ осмънадцать, чынитъ золотыхъ деветьсотъ деветдесятъ	ц҃ч	
Прыходъ зъ млыну дубровенского першей чверти.		
Януарія г҃ дня, отобрали отъ Ивана Москаля за одну неделю за млынъ дубровенскій, золотыхъ шесть	ѕ҃	
Февраля а҃ дня, отобрали отъ Ивана млынара, за млынъ дубровенскій, за недели четыры зол. шеснадцать и осмак. двадцать . . .	ѕ҃і	к҃
Февруарія з҃ дня, дошло намъ отъ Ивана млынара золот. десять и осм. десять; зъ тое сумы дали ему третюю часть, то естъ, зол. тры и осм. трынадцать, а до скарбу дошло золот. щесть и осм. двадцать семъ	ѕ҃	к҃з
Февраля д҃і дня, дошло намъ отъ Ивана Москаля зол. десять и осм. пятнадцать за неделю; зъ тыхъ грошей дали млынару часть третюю, а до скарбу прышло зол. семъ . . .	з҃	
Февраля к҃а дня, дошло отъ Ивана мелника, за неделю, зол. дванадцать и осм. деветь; зъ тыхъ грошей млынару дали третюю часть, зол. чотыри, а до скарбу дошло зол. осемъ и осм. шесть	и҃	ѕ҃

	Золот.	Осмак.
Февраля к҃и дня, дошло намъ отъ Ивана мелника за неделю зол. девять; зъ тыхъ грошей дали ему часть третюю, прышло до скарбу золотыхъ шесть	ѕ҃	
Еще за два дни прышло зол. два . . .	в҃	
Ихъ млсть панове маистратовые на другую чверть року запродали млынъ, на Дубровне стоячый, Ивану млынару, Москалю, на тры роки, па каждый рокъ по золотыхъ трыста пятдесятъ, подъ такою конъдыцыею, гдыбы якая шкода стала, албо порвало, то помененый млынаръ своимъ коштомъ маетъ направлять и рочънымъ паномъ урадовымъ безъ платы молоть, на то дали и контрактъ; теды за другую чверть року отобрали отъ Ивана млынара золотыхъ осемдесятъ и осм. пятнадцать	п҃	є҃і
Мая к҃д дня, за третюю чверть року отобрали отъ Ивана млынара зол. осмдесятъ семъ и осм. пятнадцать	п҃з	є҃і
Августа к҃в дня, за четвертую чверть року отобрали отъ Ивана млынара золот. семдесятъ два и осм. пятнадцать	о҃в	є҃і
За розказанемъ пана войта, прыняли на картахъ отъ Ивана, што безъ платы мололъ паномъ комисаромъ до замку, золотыхъ пятнадцать	є҃і	
Януарія є҃і дня, отобрали отъ пана Ивана Ивъковича зъ повроту оршанъского, ведлугъ порахованого его реестру, золот. двесте двадцать семъ и осм. пять	с҃кз	є҃
Еще отъ его прыходило съ порахованого реестру его золотыхъ десять; на тое отрымалъ карту и намъ оддалъ.		
Януарія того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, отобрали отъ прошлорочныхъ шафаровъ пару соболей, которые соболи отдали пану Іову Дегтиревичу, шафару подорожному, якъ ездили до пана гетмана; естъ у росходе. Еще отъ тыхъ		

	Золот.	Осмак.
же пановъ шафаровъ отобрали два футра попеличыхъ, московскихъ, которые отдали, одно пану Песецкому, а другое пану реенту оршанъскому.		
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, отобрали отъ шляхетного пана Захарыяша Автушковича, бурмистра могилевского, ведлугъ постановеного конътракту за важницу, за цалый рокъ, талеровъ битыхъ семь сотъ; прымовали талеръ на шеляги по золот шесть и осм. осмъ надцать, чынитъ сума шелегами золотыхъ четыре тысечы шестьсотъ и двадцать . . .	҂д҃хк	
Февраля нї дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, отобрали отъ шляхетного пана Тараса Тимоѳеевича, лавника могилевского и колеговъ его и завядовцовъ кабацкихъ, въ року тисеча шесть сотъ деветдесятъ четвертомъ, третей чверти ретентовъ, таляровъ битыхъ пятдесятъ, за данюю имъ отъ насъ картою; прымовали талеръ на шеляги по зол. шесть и осм. осмнадцать, чынитъ сума золотыхъ триста трыдцать . .	т҃л	
Мая к҃к дня, еще отобрали тое чверти вышъменованое отъ Іосифа Казкевича талеровъ битыхъ сорокъ; прымовали таляръ по зол. шесть и осм. двадцать, чынитъ сума шелягами золотыхъ двесте шестдесятъ шесть и осм. двадцать .	с҃ѯѕ	к҃
Февраля к҃к дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, отобрали зъ кабаку, отъ шляхетного пана Даніеля Шевни и колеговъ его, славетного пана Евсевія Королкевича и Ѳедора Полуевича, посполитыхъ могилевскихъ, шележной монеты золотыхъ шесть сотъ	х҃	
Того жъ дня, еще отобрали отъ тыхъ же пановъ дозорцовъ кабацкихъ червоныхъ золотыхъ десять, на шелеги чынитъ золот. сто тридцать семъ и осмаковъ пятнадцать	р҃лз	еі

	Золот.	Осмак.
Февраля ѕ҃ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, отобрали зъ скарбу, отъ шляхетного пана Даніеля Шевни, лавника, и славетного пана Евсевія Королкевича и Ѳедора Полуевича, талеровъ битыхъ сто; прымовали таляръ на шеляги по зол. шесть и осм. осмънадцать; чынитъ золотыхъ шесть сотъ и шестдесятъ	х҃ѯ	
Еще отобрали отъ тыхъ же пановъ дозорцовъ кабацкихъ шележной монеты золотыхъ трыста	т҃	
Того жъ дня, отъ тыхъ же пановъ дозорцовъ еще отобрали таляровъ битыхъ пятьсотъ; прыймовали таляръ по золот. шесть и осмак. осмънадцать, на шеляги чынитъ сума золотыхъ тры тысячы трыста	҂г҃т	
Того жъ дня еще отъ тыхъ же пановъ дозорцовъ отобрали шележной монеты золотыхъ деветъ сотъ	ц҃	
Отобрали отъ пановъ шафаровъ прошлорочныхъ горностаевъ сороки два; зъ тыхъ двухъ сороковъ отдали одинъ до Оршы, пану Голушце, шафару подорожному, а другій пану Іову Дегтяревичу.		
Марца т҃ дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы, продали коня старого пану Яну Хомичу, пры бытности пана войта, узяли золот. шеснадцать и осм. пятнадцать . .	ѕі	еі
Марта к҃к дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, отобрали зъ скарбу, отъ шляхетного пана Даніеля Шевни и колеговъ его, першой чверти тынфовъ трыста двадцать, на шеляги чынитъ золотыхъ трыста пятдесятъ два	т҃нв	
Того жъ дня, еще отобрали отъ тыхъ же пановъ дозорцовъ кабацкихъ шележной монеты золотыхъ трыста	т҃	
Марта к҃к дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, отобрали		

Золот.	Осмак.

отъ шляхетного пана Данієля Шевъни, лавъника, и колеговъ его, пана Евсевія Королкевича и Өедора Полуевича, шележной монеты золотыхъ шесть сотъ . . . . χ҃

За розказанемъ целого маистрату, отобрали отъ пана Корыцка таляровъ битыхъ двадцать, на шелеги чынитъ золотыхъ сто трыдцать два . р҃лв

Мая ѳ҃ дня, отобрали отъ Янъковъского за Лабасовщизну, што мешкаетъ, за тры роки прошлыхъ, на рокъ талеры битыхъ тры, чынитъ шелегами золотыхъ деветнадцать и осм. двадцать чотыри . . . . ѳ҃і к҃д

Апрыля ѕ҃і дня, зъ повроту пановъ пословъ, якъ прыехали зъ Вилна отъ его млсти пана гетмана, отобралъ панъ райца и мы, шафары, отъ пана Іова Дегтяревича, шафара подорожного, талеровъ штукъ осемъ сотъ, все десятниками, кождый талеръ по зол. шесть и осм. осмнадцать, чынитъ на шележную монету золотыхъ пять тысячей двесте осемъдесятъ . . ҂єсп

Еще отобрали талеровъ битыхъ пять, што набраме зоставали, чынитъ зол. трыдцать тры . л҃г

Мая к҃ѕ дня, еще отобрали отъ пана Іова талеровъ битыхъ пятдесятъ, чынитъ на шеляги золотыхъ трыста трыдцать . . . . . . т҃л

Еще отобрали отъ пана Іова Дегтяревича талеровъ битыхъ двадцать пять, таляръ по золот. шесть и осм. осмнадцать, чынитъ на шелеги золот. . . . . р҃ѯє

Отобрали отъ прошлорочныхъ пановъ шафаровъ полъ-семы куфы жыта.

Еще отъ тыхъ же пановъ шафаровъ отобрали килимки два.

Отъ пановъ посполитыхъ и шафаровъ прошлорочныхъ отобрали до порахунку талеровъ битыхъ штукъ двесте, на шелаги прымовали талеръ по золот. шесть и осм. осмнадцать, чынитъ сума золотыхъ тысеча трыста двадцать ҂атк

Мая к҃ѕ дня, за розказанемъ пана войта, и

Золот.	Осмак.

за картою отобрали зъ скарбу шележной монеты золотыхъ трыста . . . . т҃

Мая к҃ѕ дня, отобрали отъ прошлорочныхъ пановъ шафаровъ шелегами золот. сто шестдесятъ шесть и осм. двадцать . . . . . . р҃ѯѕ к҃

Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, отобрали отъ пана Василія Миткевича таляровъ битыхъ дванадъцать, на угоду, што побили были Пацова челядника, прымовали таляръ по золотыхъ шесть и осмак. двадцать, чынитъ шелегами золотыхъ осемдесятъ . . . . . . п҃

За розказанемъ пана войта и целого маистрату, отобрали отъ шляхетного пана Захарыяша Автушъкевича и колеговъ его, будучыхъ на браме дозорцовъ, въ року тысеча шестьсотъ деветдесятъ пятомъ, чверти остатъней, тынфовъ сто, прымовали тынфъ по золотому и осмаки тры, чынитъ шелегами золотыхъ сто десять . . . . р҃і

Юня д҃ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, отобрали отъ шляхетного пана Грыгорія Молчанъковича, райцы скарбового и отъ Семена Купцевича и Федора Авхимовича Бараночъника, шафаровъ меских, будучихъ въ року тысеча шестьсотъ деветдесятъ пятомъ, грошей, талеровъ битыхъ штукъ шестдесятъ шесть, тынфами, десятниками и ортами, примовали талеръ по золотыхъ шесть и осмак. осмнадцать, чынитъ сума шелягами золот. чотыриста трыдъцать пять и осм. осмъна дъцать . . . . . ѹлє иі

Юня ѕ҃і дня, за розказанемъ пана войта и за картою, отобрали отъ пана Данієля Шевни, лавника, и колеговъ его, зъ скарбу золотыхъ шестьсотъ, на то далисмо имъ карту . . . . χ҃

Отобрали отъ прошлорочныхъ шафаровъ справъ меских на домъ Карковъского и на Далецкого справъ двадцать две; еще отобрали

Золот. | Осмак.

кунътушъ карновы кгранатовы и шапъку францускую.

Юня еі҃ дня, за розказанемъ пана Гапона, бурмистра, и за картою, отобрали зъ скарбу, отъ пановъ дозорцовъ кабацкихъ, шляхетного пана Даніеля Шевъни, лавника могилевъского, и пановъ колеговъ его, у двухъ воркахъ, шележной монеты золотыхъ шестьсотъ . . . . х҃

Януарія ѕ҃ дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, отобралисмо отъ шляхетного пана Александра Асеевича, райцы могилевского, за млынъ любузскій, за першую чверть року, золотыхъ сто трыдцать семъ и осм. пятнадцать . . . . . . рлз҃ | еі҃

Юня ка҃ дня, за другую чверть отобрали отъ шляхетъного пана Александъра Асеевича, райцы, напередъ за млынъ любузкій золотыхъ сто трыдъцать семъ и осмак. пятнадъцать . . . рлз҃ | еі҃

Отъ того жъ пана Александра, райцы, за третюю чверть, отобрали за млынъ любузкій золотыхъ сто трыдцать семъ и осм. пятнадцать . рлз҃ | еі҃

За четвертую чверть отобрали отъ пана райцы за млынъ любузкій золот. сто трыдцать семъ и осм. пятнадцать . . . . рлз҃ | еі҃

Мца Юля ѕ҃ дня, за розказанемъ пана Гапона, бурмистра, и за картою, отобрали отъ шляхетъного пана Іосифа Козловъского, райцы скарбового, и отъ славетъныхъ пановъ, пана Никитія Цируты и Федора Казановича, посполитыхъ и колеговъ его, шелегами золотыхъ трыста . . . . т҃

Юля ді҃ дня, за розказанемъ пана Гапона, бурмистра, и за картою, отобрали зъ брамы, отъ тыхъ же пановъ дозорцовъ, шелегами золотыхъ трыста . . . . т҃

Юля ѕі҃ дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, отобрали отъ пановъ пословъ зъ повроту варшавъского, отъ шляхетного пана войта и пана Артема

Золот. | Осмак.

Бурачка и отъ Антипы Галушъки, при нихъ за шафара подорожного будучого, таляровъ двесте семъдесятъ, прымовали талярь на шелягн по золотыхъ шесть и осмак. двадцать, сума чынитъ золотыхъ тысечу семъ сотъ осемъдесятъ ҂аѱп҃

Еще отъ тыхъ же пановъ пословъ отобрали сорокъ соболей, которые подали были на коронацыю.

Юля ке҃ дня, отобрали отъ жыда за Курганскую карчму, за першую чверть, тынфовъ двадъцать, на шелеги чынитъ зол. двадцать два . . кв҃

Октобра и҃ дня, отобрали отъ жыда за тую жъ карчму, за другую чверть, злотковыхъ двадцать, злотковый по золотому и осм. чотыри, чынитъ золотыхъ . . . . кв҃ | к҃

Юня ѕі҃ дня, отобрали отъ шляхетного пана Өедора Кузевъки, райцы, важницъкихъ грошей прошлорочъныхъ талеровъ битыхъ сто, пріймовали кождый талеръ по зол. шесть и осм. двадцать, чынитъ зол. шестьсотъ шедесятъ шесть и осм. двадцать . . . . . . хѯѕ҃ | к҃

Которые таляры отобравшы на браме отменили кождый талярь по золот. шесть и осм. двадцать на меській росходъ.

За розказанемъ пана войта и за картою, отобрали зъ скарбу, отъ шляхетного пана Ледвеевича, будучаго на местцу шляхетного пана Іосифа Козловского и колеговъ ихъ, шелегами зол. шестьсотъ . . . . х҃

За розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, запродали яблаки подле кабачъка миколского, Мякишу, шевъцу, узяли зол. шеснадцать и осм. семъ . . . . ѕі҃ | з҃

Мца Септембра еі҃ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, на тотъ часъ будучого дозорцою, и колекговъ его, славетныхъ пановъ, пана Микиты Цируты и пана Өедора Казановича, отобрали грошей на коронацыю паномъ посломъ, у першомъ

Золот. | Осмак.

ворку, десятниками и ортами и тынфами, золотыхъ тръста; у другомъ ворку, полталерками и чвертками, талеровъ чотырыста и десять; у третемъ ворку талеровъ битыхъ чотырыста и пятдесятъ; у четвертомъ ворку, пруской монеты талеровъ сто осемдесятъ; у пятомъ ворку чвертъками и левъками талеровъ трыста и двадъцатъ; у шестомъ ворку талеровъ битыхъ двадъцатъ; у шестомъ ворку талеровъ битыхъ двадъцатъ; еще шележъной монеты золотыхъ пятьсотъ; вышъ менованыхъ грошей у розныхъ воркахъ знайдуется таляровъ две тысечы двесте; прымовали талеръ зъ скарбу по зол. шесть и осм. двадцать чотыры, чырвоныхъ золотыхъ пятдесятъ вышъ помененыхъ; кождый чырвоный на шеляги прымовали по золотыхъ чотырнадцать; вся сума вышъ помененая шележною монетою чынитъ золот. шеснадцать тысячей сто и шестдесятъ . . . . ҂ѕірѯ

За розказанемъ пана войта, отобрали отъ пана Свирида Бочъкевича и Евсевія Заморы, шафаровъ мескихъ, будучыхъ въ року тисеча шестьсотъ деветдесятъ третемъ, съ порахованого ихъ реестру, талеровъ трыдцать семъ, десятниками, талеръ по золот. шесть и осм. пятнадцать; еще отобрали шелеговъ, золотыхъ полтораста; крыстынокъ одынадцать и полъ, рахуючы кождую по зол. тры и осм. десять; еще чеховъ, браку, золотыхъ двадцать одинъ и чеховъ шесть и тынфовъ тры, два гладкихъ, а трети спижовый; вся сума чынитъ золотыхъ чотырыста пятдесятъ тры и осм. тры . . . ѵнг | г

Декаврія а҃ дня, за двома картами пана Гапона, бурмистра, отобрали зъ кабаку у двухъ воркахъ золот. шестьсотъ . . . . х

Декаврія і҃ дня, отобрали зъ скарбу талеровъ битыхъ сто, на шеляги чынитъ золотыхъ шестьсотъ осмъдесятъ тры и осм. десять . . хпг | і

Еще отобрали шелягами зол. сто . . . . р

Декаврія ѕі҃ дня, зъ повроту оршанъского,

Золот. | Осмак.

отъ пана Гапона, бурмистра, отобрали талеровъ битыхъ осемъдесятъ пять, на шелягичынитъ золотыхъ пятьсотъ осемдесятъ и осмак. двадцать пять . . . . фп | ке

Еще шелегами зол. сорокъ и осм. двадцать . м | к

Марта ѕі҃ дня, за розказанемъ пана Автушкевича, войта, и ведомостю пана райцы скарбового, отобрали зъ скарбу грошей, отъ шляхетного пана Даніеля шевъни и колекговъ его злотковыхъ пятьсотъ, десятниками, которые послали до Оршы презъ пана Цируту до пана Матіяша, бурмистра и пана Калиновъского, бо у нихъ тогды грошей не стало, на шелягичынитъ зол. пятьсотъ и пятдесятъ . . . . . фн

Еще отъ прошлорочъныхъ шафарей отобрали за Юху и за Мамяку, Анъдросова зятя, зол. девять и осм. пять . . . . ѳ | є

Еще отобрали левки два отъ шафарей прошълорочныхъ сукъна на две подушъки.

Две пары стрыміонъ отобрали отъ тыхъ же шафарей.

Мца Декавърыя кд҃ дня, съ повъроту съ коронаціи пановъ пословъ, шляхетного пана Василія Сидоровича Гука, войта, и шляхетного папа Максима Вощанки, райцы, и отъ славетного пана Анътипы Галушки, будучого пры нихъ за шафара подорожъного, отобрали чырвоныхъ золотыхъ трыста осмнадцать; прыймовали кождый чырвоный шелегами по золот. чотырнадцать, чынитъ сума золотыхъ тысечъ чотыри и золотыхъ чотырыста пятдесятъ два . ҂аѵнв

Еще отобрали отъ того жъ пана шафара подорожного талеровъ битыхъ чытыриста пятдесятъ безъ чвертки; еще отъ того жъ пана шафара отобрали таляровъ битыхъ триста двадцать пять и тынфы чотыры; прымовали кожды талярь по зол. шесть и осм. двадцать чотыри, вся сума чынитъ золот. тысячъ пять и золотыхъ двесте семъдесятъ два и осм. двадцать чотыри ҂єсов | кд

	Золот.	Осмак.
Декавърія к҃ѕ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, отобрали отъ пана Іова Дегтяревича талеровъ битыхъ дванадцать, талеръ по зол. шесть и осм. семнадцать, чынитъ шелегами зол. семдесятъ деветь и осм. шесть	оѳ҃	ѕ҃
А што зостаетъ решты, ведлугъ его реестра, талеровъ зъ восемъ, панове магистратовые отпустили ему, што у Дубровне его рипітовано и турбовано, тые гроши стратилъ.		
Продали цеглы совитое тисечу до кравецъкого цеху, за копъ пять, чынитъ	кі҃	єі҃

Реестръ выбираня попрутщины и пляцового отъ розныхъ сотниковъ и бирчыхъ, ведлугъ ихъ реестровъ, намъ поданыхъ.

	Золот.	Осмак.
Зъ сотъни Острозкой, отъ сотъника Стефана, Шліонскіей зятя, отобрали пляцового золотыхъ сорокъ	м҃	
Отобрали попрутщины зол. сто шестдесятъ и осм. двадцать	рѯ҃ѕ	к҃
Зъ сотни Трыснинъской, отъ сотъника Ивана Ломанова, отобрали пляцового зол. шестнадъцать	ѕі҃	
Попрутъщыны зол. двесте трыдцать чотыры.	сл҃д	
Зъ сотни Выгонской, отъ сотъника Юрка и отъ бирчого Посоха, отобрали пляцового зол. осемъ и осм. пятнадцать	и҃	єі҃
Отъ тыхъ же попрутщыны отобрали зол. сто шеснадцать	рѕі҃	
Зъ сотни Ледъковской, отъ сотъника Семена Жуковъца отобрали пляцового золот. чотырнадцать	ді҃	
Отъ того жъ отобрали попрутщыны золот. двесте дванадцать	сві҃	
Зъ сотъни Нагорской, отъ сотника Феска Коваля, отобрали пляцового золотыхъ двадцать чотыры	к҃д	

	Золот.	Осмак.
Попрутщыны отобрали золотыхъ сто деветдесятъ пять	рч҃є	
На сотънику зостало решты зол.	к҃з	
Зъ сотни Курденевской, отъ сотъника Кузмы Шевца, отобрали пляцового зол. трынадъцать	гі҃	
Попрутъщыны зол. сто семдесятъ шесть и осм. пятнадцать	ро҃ѕ	єі҃
Зъ сотъни Березской, отъ Феска Турка, отобрали пляцового золот. трынадцать и осмак. двадцать	гі҃	к҃
Отъ того жъ отобрали попрутщыны зол. сто деветдесятъ и пять	рч҃є	
Зъ сотъни Затроецъкой, отъ сотъника Антона Литвина, отобрали пляцового зол. осемъ .	и҃	
Зъ сотъни Луполовъской, отъ сотъника Василія Веровочъника, отобрали пляцового золот. трыдцать	л҃	
Попрутщыны зол. трыста семдесятъ деветь .	то҃ѳ	
Зъ сотъни Папинской, отъ сотъника Сапрона, отобрали пляцового зол. чотыры и осмак. двадцать	д҃	к҃
Попрутщыны зол. сто чотырнадцать . .	рді҃	
Зъ сотъни Косковской, отъ сотъника Слижыка, отобрали пляцового золот. деветь и осм. десять	ѳ҃	і҃
Попрутщыны зол. сто сорокъ семъ . . .	рм҃з	
Зъ сотъни Добросоловской, отъ сотъника Мануйлина сына, отобрали пляцового золот. десять	і҃	
Попрутщыны зол. сто двадцать чоторы . .	рк҃д	
Зъ сотъни Гривлянской, отъ сотъника Илли Балаша, отобрали пляцового зол. семнадцать .	зі҃	
Попрутщыны зол. двесте трыдцать чотыры и осм. трынадцать	сл҃д	гі҃
Зъ сотни Слободъзкой отобрали пляцового отъ сотъника Аверка Олейника зол. пять и осм. десять	є҃	і҃
Отъ того жъ отобрали попрутщыны золот. шестдесятъ семъ	ѯ҃з	

	Золот.	Осмин.
Зъ сотъни Перехрестинъской, отъ сотъника Васка Резника, отобрали пляцового зол. деветь .	ѳ҃	
Попрутщыны зол. сто семдесятъ одинъ . .	ро҃а	
Прыняли отъ Максима Терешковича покоморщыны на сторожовъ зол. двесте и пятдесятъ	с҃н	
Прыняли уволочъного, отъ Андрея Ляли, за рекою, на Луполове золот. двесте семъдесятъ . .	с҃о	
Зъ обрубу Трыснинъского, за Дубровенъкою, отъ Сипачка, прыняли уволочъного зол. десять	ı҃	
Пилипъ Жуковецъ, зъ Ледъковщыны, уволочного далъ золот. двадцат осемъ . . .	к҃н	
Грыщка Колесникъ далъ моркговщыны у верхъ реки Днепра, зъ за реки подъ Высокій Холмъ, золот. семнадцать	зı҃	
Аверка Седякинъ, зъ за реки, у низъ реки Днепра, моркговщыны далъ золотыхъ сорокъ и осм. пятнадцать	м҃	еı҃
Костя Гонъчаръ, на сей стороне, у верхъ реки, моркгового далъ золот. трыдцать осемъ .	л҃н	
Цыншъ зъ гуменъ меских.		
Иванъ Доровъ, Діома Безменовъ, Мишура, Купрей, Кирикъ, Авдей Шабуня дали по зол. два и осм. патнадцать, чынитъ зол. пятнадцать .	еı҃	
Цыншу зъ слободки за брамою Олейною и Задубровенскою, ведлугъ реестбу Михалки, пляцового, отобрали зол. шестдесятъ девятъ . .	ѯ҃ѳ	
Зъ Лазерковщыны, Кухаровкинъ Семенъ далъ заставу въ золотыхъ десяти, которая зостаетъ у Θедора дворника.		
Северыновщыну Цалабаниха рендовала на цалый рокъ за талеровъ пять.		
Путятинку арендовалъ Мякишъ на цалый рокъ за зол. пятдесятъ пять	н҃е	
Комору путятинскую Янъ Казановичъ трымалъ полъ рока, далъ талеры два и полъ, чынитъ шелегами зол.	ѕı҃	з҃
Подолній домъ меский арендовалъ Мякищъ,		

	Золот.	Осмин.
далъ за рокъ золот. трыдцать два и осм. пятнадцать	л҃в	еı҃
Септеврія л҃ дня, комору подъ воротами Тачысе зоставили на рокъ за талеровъ битыхъ чотыри, прымовали по зол. шесть и осм. пятнадцать, чынитъ зол. двадцать шесть . . .	к҃ѕ	
Другую Моцному зоставили, узяли золот. двадцат шесть	к҃ѕ	
Зъ ряду пирожницкого и соленого Иванъ Померчы выбралъ цыншу зол. дванадцать . .	вı҃	
Зъ раду гончарного Анъдреиха, Артемиха, Матруна, Кошира, Тимощиха, Астапиха, Маруся дали по зол. два и осм. пятнадцать, чынитъ зол.	зı҃	еı҃
Зъ раду резницкого дошло зол. двадцат семъ и осм. пятнадцать	к҃з	еı҃
Зъ слободки Луполовъской, презъ войта Тараповца до скарбу меского дошло зол. шестдесятъ чотыры	ѯ҃д	

Реестръ роcходовъ места его кор. млсти Могилева, року тысеча шестьсотъ деветдесятъ семого мца Декаврія кд дня.

	Золот.	Осмак.
За розказанемъ его млсти пана Василія Сидоровича Гука, войта могилевского, и за ведомостю пана Іосифа Козловского, райцы скарбового, купили паперу доброго либру, дали осм. осмнадцать		иі
Томашъ Галушка, якъ былъ зосталъ шафаремъ, купилъ овса мерокъ пять, по золотому, чинитъ зол.	є	
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта, купили овса для коней ратушныхъ мерокъ семъ и полмерки, мерку по осм. двадцать деветь, чынитъ зол.	з	з
Того жъ дня, купили дровъ сеченыхъ возъ, дали осм. семнадцать		зі
Еще купили дровъ сырыхъ до ратуша возъ шесть, дали за возъ кождый по осм. десять, чынитъ зол.	в	
За розказанемъ пана войта, господару меского дому, за показанемъ реестра съ подписомъ руки пана войта, заплатили за горелку, што на елекцыю набрано зол. десять и осмак. двадцать шесть	і	кѕ
За розказанемъ пана войта и ведомостю п. райцы скарбового, слугамъ мескимъ девяти человекомъ къ Рождеству Христову дали кождому по золотому, чынитъ зол.	ѳ	
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта, дали пушкаромъ, семи человекомъ къ Рождеству Христову, по золотому, чынитъ зол. . .	з	
Пахолкомъ двумъ, по золотому	в	
Дворнику Федоровичу золотый	а	

	Золот.	Осмин.
Купили дровъ сырыхъ возы два у Шкловскую браму, дали осм. двадцать два		к҃в
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, Яску, кликуну, напередъ дали на чверть зол. пять . .	є҃	
Того жъ дня, сторожомъ крампымъ, осми человекомъ, Асею, Астапу, Семену, Васку, Семену, Кузме, Казимеру, Гавриле, напередъ на чверть дали имъ по золот. дванадцать кождому, чынитъ золот. деветдесятъ шесть . . .	ч҃ѕ	
За розказанемъ пана войта, якъ высылали Фронцкевичова сына до Вилна зъ листами, дали ему на дорогу золот. двадцать одинъ . .	к҃а	
Мца Декаврія к҃ѕ дня, варте пляцовой, Андрею Свиногону, Сціопце, Веремею, Лаврыну, Петроку, Солышу, Михалце, семи человекомъ, на передъ на недель две, кождому по золот. два, чынитъ зол. двадцать осемъ	к҃и	
Того жъ дня, ихъ млсть панове маистратовые ходили до замку до его млсти пана Замойского съ колядою, на тотъ часъ купили кореня на полмиски два,		
Перцу фунты два, по осм. пятнадцать . .	г҃	і҃
Кмину фунты два, зол.	а҃	еі҃
Розынокъ фунты два, зол.	а҃	иі҃
Рыжу фунты два, зол.	а҃	
Мигдаловъ фунты два, зол.	в҃	к҃
Цукру головы две, важыли фунтовъ пять и полторы чвертки, фунтъ по полталера, чынитъ зол. осмъ	и҃	
Гоздзиковъ лоты чотыры, зол.	а҃	иі҃
Шафрану лоты два, зол.	д҃	
Розынокъ малыхъ фунты два.	а҃	иі҃
Имъберу фунты два	а҃	ѕ҃
Вина патрысыменту гарцы два, заплатили Семену Кузевце тынфовъ шеснадцать, чынитъ на шеляги золот. семнадцать и осм. осмнадцать .	зі҃	иі҃
Ихъ млсть панове маистратовые самому его млсти пану Замойскому на тотъ часъ дали ко-		

	Золот.	Осмин.
ляды таляровъ двадцать, рахуючы талярь по золот. шесть и осм. осемънадцать, чынитъ сума шелегами золот. сто трыдцать два . . .	рл҃в	
Того жъ часу, якъ съ подарками ходили до замку, Сидоровичу, подстаростему, дали коляды талеровъ битыхъ десеть, рахуючы талеръ па шелеги по зол. шесть и осм. осмнадцать, сума чынитъ зол. шестдесятъ шесть	ѯ҃ѕ	
За полмиски покоіовымъ у замку дали десятники два		к҃в
Старшымъ покоіовымъ дали злотковыхъ два .	в҃	ѕ҃
Возницамъ дали золот. и осм. шесть . . .	а҃	ѕ҃
Хлопцомъ дали десятника		аі҃
Дракгуномъ дали десятника		аі҃
Декаврія к҃з дня, купили до ратуша дровъ возъ двадцать сырыхъ, возъ по осм. десять, чынитъ зол, шесть и осм. двадцать	ѕ҃	к҃
За розказанемъ пана войта, якъ были студенты езуицкіе на ратушы, казалъ панъ войтъ дать имъ чотыры тынфы, на шелеги чынитъ зол. чотыры и осм. дванадцать	д҃	ві҃
Того жъ дня, купили на ратушъ еловыхъ дровъ возы чотыры, по осм. пятнадцать . .	в҃	
Еще купили дровъ сеченыхъ возы чотыры у дворницы, по осм. шеснадцать, чынитъ зол. .	в҃	д҃
За розказанемъ пана войта, дали Петраку пляцовому, што вязневъ шкловскихъ стерегъ, золот. два	в҃	
Купили дровъ сырыхъ возъ два у браму Олейную, дали осм. двадцать		к҃
Того жъ дня, купили овса мерокъ тры до цекавзу, мерку по золотому и осм. пять . .	г҃	еі҃
Того жъ дня, подпискомъ, за писане карток на сесыю, дали зол. два	в҃	
Купили галясу до канцеляріи полфунта, дали золот. одинъ	а҃	
Купили сторожомъ дровъ возъ шесть еловыхъ, возъ по осм. дванадцать, чынитъ . . .	в҃	ві҃
Того жъ дня, купили на рынку овса мерокъ		

	Золот.	Осмак.
осемъ, мерку по золотому и осм. тры, чынитъ зол. осемъ и осм. двадцать чотыры	и҃	к҃д
Купили возъ дровъ до Дубровенской брамы .		и҃і
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, жолнеромъ, которые стояли у Оноскиномъ дворе, купили мяса за золот. два	в҃	
Ситницъ пять, шостаковыхъ, пироговъ осемъ, заплатили за все зол.	а҃	и҃
Купили возъ сена на рынку, дали зол. . .	г҃	
Овса на рынку купили мерки две, дали зол. .	в҃	ѕ҃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы, на другій день, тымъ же жолнеромъ купили у месника Пилипа мяса за осмаковъ пятдесятъ	а҃	к҃
Ситницъ шостаковыхъ пять, пироговъ осемъ	а҃	и҃
Овса мерку дали зъ цекавзу.		
Купили хлеба разового для челяди отъ Мари Буланхи, заплатили осм.		ѕ҃і
За розказанемъ пана войта, тымъ же жолнеромъ набрали меду гарцовъ десеть, гарнецъ по золотому, заплатили Роману, господару двора Оноскиного, зол. десять	і҃	
Еще набрали пива гарцовъ деветь тые жъ жолнеры, заплатили господару Роману гарнецъ по осм. чотыры и шелеги два	а҃	в҃і
Того жъ дня, якъ ходили панове маистратовые до замку зъ колядою, дали пану Песецкому, подъстаростему замковому, талеровъ битыхъ десять, чынитъ на шелеги золотыхъ шестдесятъ шесть	ѯ҃ѕ	
Декаврія к҃и дня, за розказанемъ пана войта и ведлугъ старыхъ реистровъ, ксендзу Гимбуту коляды дали зол. трыдъцать	л҃	
Еще тому жъ ксендзу дали, ведлугъ давныхъ реистровъ золотыхъ дванадъцать и осм. двадъцать	в҃і	к҃
Артему Бедышу, за робене паклясокъ до саней, дали осм. десять		і҃

	Золот.	Осмак.
Того жъ дня, заплатили Красновъскому за неделю, што коней пилновалъ ратушныхъ . .	в҃	
Купили овса мерокъ тры, золот. тры и осм. шесть	г҃	ѕ҃
Купили возъ дровъ сеченыхъ до брамы Дубровенской		з҃і
Того жъ дня, купили до ратуша дровъ сырыхъ возъ трыдцать, возъ кождый по осм. десять дали золот. десять	і҃	
Еще купили возы два еловыхъ, дали . . .		к҃д
Сеченыхъ дровъ купили возы два у дворницы, Федоровичу дали золотый и осм. тры . .	а҃	г҃
За розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, дали ялъмужны чернъцомъ друапьскимъ зол.	є҃	
Купили у турму возъ дровъ сеченыхъ, дали .		з҃і

Выправа до Оршы на суды каптуровые шляхетного пана Григорія Калиновского, лавника могилевского а пры нимъ за шафара пана Ивана Ивковича, на першую каденцыю, мца Декаврія к҃ѳ дня.

	Золот.	Осмак.
На дорогу купили хлеба булку, дали . . .		и҃і
Купили овса мерки две, по золотому . . .	в҃	
Ситницъ купили пять, дали осм.		є҃і
Тымъ же паномъ посломъ, купили келбасъ на дорогу за зол. и осм. двадцать	а҃	к҃
Мяса на дорогу, грудины две купили у Козинца, дали зол. два и осм. десять	в҃	і҃
Еще купили печени две, дали зол. два . .	в҃	
Тымъ же, пироговъ пятнадцать		є҃і
Якъ выежджали панове послы до Оршы, въ той часъ, за розказанемъ пана войта, набрали меду у Илющыхи гарцы тры, гарнецъ по золотому, чынитъ зол. тры	г҃	
На дорогу купили пороху полфунта, дали .		к҃
За розказанемъ пана войта, Матлошевскому, што ездилъ до Оршы зъ панами, дали зол. тры .	г҃	

	Золот.	Осмак.
Фронцкевичу, што такъ же ездилъ до Оршы, дали золотыхъ тры	г	
За розказанемъ пана войта, купили ладыну фунтъ до Кутеенской церкви, у пана Гапона, бурмистра, дали зол. тры	г	
Яловцу фунтъ, заплатили осм. тры . . .		г
Тымъ же паномъ посломъ на дорогу купили перцу чвертку, кмину чвертку, имъберу чвертку, дали осм. двадцать		к
Того жъ дня, готовыхъ грошей подали пану посполитому Ивану Ивъковичу, на першую каденцыю, то естъ, талеровъ битыхъ пятдесятъ и пятъ; зъ скарбу прымовалисмо таляръ по золотыхъ шесть и осмаковъ осмънадцатъ, на шеляги чынитъ золотыхъ трыста шестдесятъ и тры .	тѯг	
Еще тому жъ пану Ивану Ивъковичу, шафару подорожному, зъ скарбу узявшы, дали золотыхъ трыста шележной монеты	т	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, Солышу дали на кожухъ золотыхъ тры	г	
За розказанемъ пана войта, дали Ларчысе, подписковой, якъ былъ у Оршы	а	
Януарія и дня, купили возокъ до ратушы, дали золот. два	в	
Купили овса на рынку мерокъ шесть, мерка по золотому, чынитъ зол.	ѕ	
За розказанемъ пана войта, якъ была оказыя на рынку на страчене человека, тогды наняли человекъ осми на варту, кождому человеку дали по осм. пять, мистру на горелку осм. два, все чынитъ золот. и осм. дванадцать	а	вї
Януарія ѕ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы, дали Андрею Белявскому и Кирею, пахолкомъ, напередъ, на чверть, золотыхъ двадцать	к	
Тымъ же пахолкомъ, ведлугъ давныхъ реистровъ, дали на боты по зол. чотыры	и	
Варте пляцовой, семи человекомъ, дали на-		

	Золот.	Осмак.
передъ на две недели, кождому по золот. чотыри, чынитъ зол. двадцать осемъ	кн	
Купили паперу росходного и нитей за . .		л
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, Петру, пляцовому, што до Горокъ ездилъ зъ паномъ Василимъ Горелкомъ, дали зол. два	в	
Тому жъ пану Василю купили ситницъ чотыры и пироговъ десеть, дали осм. двадцать два .		кв
Купили рыбу на дорогу за зол. одинъ . .	а	
Еще мяса на дорогу за золот. и осм. кє . .	а	кє
Купили лейцы трои до цекавзу, дали . . .		з
Паперу купили до ратуши за осм.		в
Каламаръ купили до ратуши за осм. . . .		а
За розказанемъ пана войта, заплатили Колтуну за два гарцы меду, якъ былъ панъ Марковецъкій на ратушу, гарнецъ дали по золотому, чынитъ зол.	в	
Януарія ї дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, за поданемъ суплики до цалего маистрату, черноцомъ слуцкимъ дали зол. двадцать	к	
Купили возъ дровъ сеченыхъ до турмы, дали .		лї
Еще купили до брамы Шкловской дровъ сырыхъ возъ тры, по осм. десять, дали . . .	а	
Бедышу, за робене поклясокъ до возка, дали .		вї
Яну Красновскому, за недели две, што коней пилновалъ, якъ Феско былъ у дорозе, дали золот. чотыры	д	
Того жъ дня, купили брусы два на Заречы, у шафара троецъкого, на мостъ Ветреный, дали золотыхъ чотыры	д	
Фурманомъ, што прывезли брусы на мостъ .		ѕї
На Богоявленье, фурману, што свезъ тарчыцы на Днепръ и зъ Днепра, дали осм. . .		вї
За картою пана войта, заплатили Илющысе, жыдовце за гарнецъ меду золотый . . .	а	
За розказанемъ пана войта, дали пану Федору Казановичу, якъ ехалъ до Белицы по го-		

	Золот.	Осмак.
релку, золотыхъ тры	г҃	
За картою пана войта, заплатили Колтуну жыду за гарцовъ чотыры меду по золотому . .	д҃	
Якъ были спеваки ксендзовскіе на ратушы, въ той часъ казалъ панъ войтъ дать имъ зол. чотыры	д҃	
Того жъ дня, купили на рынку овса мерокъ десеть, мерку по золотому, чынитъ . . .	і҃	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, купили бибулы на протоколы полъ реза дали осм. сорокъ	а҃	м҃
Купили фляшы тры до ратуша, дали . .	а҃	ѕ҃
Паперу купили до ратуша аркушовъ дванадцать		ві҃
Муки купили кварты тры клеить протоколы, дали осм. шесть		ѕ҃
За клеене протоколовъ хлопцу дали . . .		ѕ҃
За направоване замка у скарбницы дали .	а҃	
За розказанемъ пана войта, наняли у браму пляцового на местцу Петроковомъ, якъ поехалъ Петрокъ до Горокъ, дали человеку за недели полторы, што у браме стоялъ, золот. тры . .	г҃	
Еще челядника наняли тому жъ Хомце Галушце, Феска Казака, были у дорозе недели полторы, за кождую неделю по копе, чынитъ золот.	иі҃	кв҃
Того жъ дня, купили овса на рынку мерокъ дванадцать, до цекавзу, мерку по золотому и осм. чотыры, чынитъ зол.	гі҃	иі҃
Януарія гі҃ дня, купили на рынку овса мерокъ шесть до цекавзу, мерку по золотому и осм. два, заплатили зол.	ѕ҃	ві҃
Купили дровъ у браму Дубровенскую, дали .		ѳі҃
Купили дровъ у браму Олейную за осм. . .		к҃
До дворницы купили дровъ возы два сеченыхъ, возъ по осм. осмнадцать, чынитъ . . .	а҃	ѕ҃
Купили дровъ на ратушъ возъ трыдцать пять, кождый возъ по осм. девять, чынитъ зол.		

	Золот.	Осмак.
десять и осм. пятнадцать	і҃	еі҃
Януарія ді҃ дня, за розказанемъ пана войта и за картою, дали Мокишынскому, подписку, за писане разныхъ справъ меских, полталера .	а҃	еі҃
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, позычыли у пана Іосифа Козловского, райцы скарбового, чырвоныхъ золотыхъ двадцать, якъ ходили до замку, якъ выежджалъ его млсть панъ Замойскій до его млсти пана гетмана и до его млсти пана подскарбего, за которые чырвоные вышъ менованые отдали шележною монетою, за кождый червоный по зол. трынадцать и по осм. двадцать два и полъ, все зраховавшы чынитъ сума зол. двесте семдесятъ пять	сое҃	
Того жъ дня, якъ ходили панове маистратовые до замку съ поклономъ, купили вина патрысыменту гарцы два, у Ледвеевича, гарнецъ по осемъ тынфовъ, на шелеги чынитъ зол. семнадцать и осм. осмнадцать	зі҃	иі҃
Того жъ часу, якъ ходили панове маистратовые на отъезде до замку купили кореня у Свирида Бочъкевича,		
Перцу фунтъ, зол. и осм. двадцать . . .	а҃	к҃
Кмину фунтъ, осм. двадцать чотыри . . .		кд҃
Розынокъ фунтъ, осм. двадцать чотыры . .		кд҃
Рыжу фунтъ, ползолотого		еі҃
Мигдаловъ фунтъ, осм. сорокъ	а҃	м҃
Цукру голову, важыла фунтовъ два и чвертки тры, чынитъ зол. чотыры	д҃	
Гоздзиковъ лоты два, осм.		кд҃
Шафрану лотъ, зол.	в҃	
Розынокъ малыхъ фунтъ		кд҃
Имъберу фунтъ, осм.		иі҃
Того жъ часу, покоіовымъ, за выдане полмисковъ дали десятниковъ пять	а҃	ке҃
За розказанемъ пана войта, дали Царевичу за писане картокъ на сесыю и за писане		

	Золот.	Осмак.
инотестенцыи до кабаку, зол.	в	
За направоване саней ратушныхъ Бедышу Артему дали осм. двадцать пять		ке
Купили прутикъ смолки на печатоване соболей, дали осм. двадцать		к
Януарія еі дня, купили овса на рынку мерокъ шесть до цекавзу, мерку по золотому и осм. пять, чынитъ зол. семъ	з	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, ижъ што дали Оліониным сыномъ до Оршы на справоване зъ жыдами, стороны загубленое матки ихъ, дали имъ золотыхъ пятдесятъ; которые то Оліонины сыны, едучы до Оршы и назадъ поворачаючыся, на розные выдатки, на харчъ и мостовое стратили зъ тыхъ грошей зол. двадцать и осмак. двадцать	к	к
Того жъ дня, купили свечъ у Дерыхы десятки чотыры, якъ ехали панове маистратовые до Оршы, дали зол. и осм. два . . .	а	в
До ратушы купили свечъ десятки два . .		иі
Еще купили свечъ до цекавзу для оглядания коней, десятки тры, дали		кд
Януарія ѕі дня, купили до ратуша дровъ сырыхъ возъ двадцать, дали зол.	ѕ	к
Еще еловыхъ купили возъ осемъ, по осм. двадцать, заплатили зол.	г	ѕі
За розказанемъ пана войта, заплатили за полгарца меду, якъ седели панове у дворницы .		ѕі
Купили на рынку овса мерокъ семъ, мерку по золот. и осм. тры, чынитъ	з	ка
За розказанемъ пана войта, дали отцу Игнатію, игумену Лукомскому, якъ ехалъ до Чернигова, тынфовъ пять, на шеляги чынитъ зол. пять и осм. пятнадцать	є	еі
Купили до саней постронковъ паръ чотыры, пару по осм. семъ, чынитъ осм.		ки
Миките, ковалю, за коване коней четырехъ,		

	Золот.	Осмак.
на вси чотыры ноги, за все дали золот. тры и осм. деветь	г	ѳ
Красновскому, што оглядалъ коней презъ тыждень, дали ему зол. два.	в	
Того жъ дня, заплатили слесару за клямку отъ канцелярыи осм. пять		є
Юревскому, подпиской, за написане инотестенцый до сотниковъ, дали полталера . . .	а	еі
На тые инотестенцыи купили паперу аркушы два и на свечы, выдали		д
За картою пана войта, заплатили Семену Кузевце за вино, за кварту патрысыменту и кварту дягонского, якъ былъ панъ Сидоровичъ на ратушу, чынитъ зол. тры и осм. десять . .	г	і
Януарія к дня, купили овса мерокъ десеть у татарына, мерку по золотому и осм. пять, чынитъ зол.	аі	к
Януарія кв дня, купили соломы подъ кони возовъ чотыры, по осм. семъ, чынитъ . . .		ки
За розказанемъ пана войта и за картою, купили паперу либры тры, заплатили . . .	а	кд
За розказанемъ пана войта и ведлугъ давныхъ реистровъ, дали енералу оршанскому золотыхъ шесть	ѕ	
За розказанемъ пана войта и ведомостю п. райцы скарбового, купили инстыгатору тому жъ рыбы, за осм. чотырнадцать, ситницъ тры, пироговъ шесть, дали на два гарцы пива, все осм. сорокъ	а	і
Тому жъ инстыгатору дали овса мерку.		
Купили ременіовъ чотыры до шлей, ремень по осм. пять, чынитъ осм. . :		к
Януарія кг дня, купили тому жъ инстыгатору рыбы за осм. десять, горелки за осм. десять, ситницъ две, пироговъ чотыры, за все чынитъ зол. одинъ	а	
Варте пляцовой, семи человекомъ, дали наперbegin на две недели, кождому по зол. чотыры, чынитъ зол. двадцать осмъ	ки	

	Золот.	Осмак.
Януарія к҃д дня, купили тому жъ инстыгатору мяса за осм. десять, ситницъ две, пироговъ чотыры, чынитъ осм.		к҃
Того жъ дня, купили на ратушъ дровъ возъ трыдцать, по осм. деветь, чынитъ зол.	ѳ҃	
До брамы Олейной купили возы два, осм. .		к҃
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы, Красновскому, за неделю, што доглядалъ коней ратушныхъ, дали зол. два	в҃	
Того жъ дня, купили у немъцовъ слуцкихъ ваги железные, штукъ деветь, десятая штука звонокъ железный, которая вага и зъ звонкомъ важыла пудовъ шесть и фунътовъ осемъ, кождый фунтъ по осм. чотыры, сума чынитъ золот. трыдцать девять и осм. дванадцать	л҃ѳ	в҃і
Того жъ дня, купили дровъ у гвардыгардыю сторожомъ покоморнымъ, возъ чотыры, по осм. деветь, чынитъ зол.	а҃	ѕ҃
Купили у турму возъ дровъ сеченыхъ, дали .		ѕ҃і
Купили у Дубровенскую браму возъ дровъ сеченыхъ, дали осм.		ѳ҃і
Купили до брамы Олейной дровъ возы два сырыхъ, возъ по осм. деветь, чынитъ		и҃і
Януарія к҃ѕ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, купили вина полгарца, якъ былъ п. Шрейтеръ на ратушы, стороны слободъки, заплатили Ледвеевичу тынфы чотыры, чынитъ шелягами	д҃	в҃і
За прывезене глины до канцелярыи возъ десяти, якъ перероблями печъ, возъ по осм. шесть, дали зол.	в҃	
Януарія к҃и дня, купили дровъ у браму Шкловъскую возы два, по осм. десять . . .		к҃
Купили паперу либру доброго и либру росходного до канцелярыи, заплатили		к҃ѕ
За розказанемъ пана войта, служалымъ ялмужны дали зол. одинъ	а҃	
Купили рынгорты тры у Ермолы, рымара,		

	Золот.	Осмак.
дали зол. тры и осм. двадцать	г҃	к҃
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, якъ презентовали тѣло Федоровое сына у замку, тогды стратили зол. чотыры	д҃	
За труну дали Борысову зятю зол. . . .	а҃	
Того жъ дня, купили замокъ до брамы Дубровенской, заплатили зол. одинъ	а҃	
Того жъ дня, Яну Красновскому, што пилновалъ коней, поилъ и подгребалъ, дали за неделю зол. два	в҃	
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта, заплатили жыду Лейбе за трыдцать гарцовъ и за два меду, за картою пана войта, кожды гарнецъ по золотому, который медъ брали на елекцыю, зол.	л҃в	
Февраля е҃ дня, купили дровъ возы два у браму Олейную, возъ по осм. деветь		и҃і
До турмы купили возъ дровъ сеченыхъ, дали		и҃і
За картою пана войта, заплатили Ивану Колопнику за езду дороги стародубовъское, за недель пять, на кождую неделю по зол. два, чынитъ зол.	і҃	
За розказанемъ пана войта и за картою, къ запустамъ великого поста слугамъ мескимъ, осми человекомъ, по золотому, а девятому, десятнику, осм. сорокъ, чынитъ всимъ зол. . . .	ѳ҃	і҃
Федоровичу, дворнику, на запусты дали . .	а҃	
Пахолкомъ двумъ, по золотому	в҃	
Кликуну Яску дали ползолотого		е҃і
Того жъ дня, плата пляцовымъ, семи человекомъ, напередъ на две недели, кождому по золот. чотыры, Стенку, Свиногону, Веремею, Лаврыну, Петроку, Солышу, Михалце, всимъ чынитъ золотыхъ двадцать осемъ	к҃и	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, заплатили за зробене печы у канцелярыи, Ивану Федоровичу и Грышку, печуромъ, золот. пять и осм. десять . . .	е҃	і҃

	Золот.	Осмак.
Тымъ же печуромъ на горелку дали . . .		з҃
На завтрее тымъ же печуромъ на горелку .		є҃
Отроботинъ купили горелки за осм. . . .		ѕі҃
За розказанемъ пана войта, купили кафель покощаныхъ сорокъ пять на вышъ менованую печъ, кождая кафля по осм. пять и полъ; еще купили кафель поливаныхъ трыдцать шесть, заплатили за вси золот. одинадцать и осмак. шеснадцать	аі҃	ѕі҃
Мца Февраля ѕ҃ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, купили кореня розного, якъ ходили зъ поклономъ до пана Паца.		
Купили перцу фунтъ, дали зол.	а҃	к҃
Кмину фунтъ одынъ, зол.	а҃	
Розынокъ малыхъ и великихъ, фунты два .	а҃	иі҃
Рыжу фунтъ		єі҃
Мигдаловъ фунтъ	а҃	і҃
Цукру голова, важыла фунты тры, фунтъ по полталера, чынитъ	д҃	єі҃
Гоздзиковъ лоты два, зол.	а҃	
Шафрану лотъ, зол.	в҃	
Имъберу фунтъ, осм.		к҃
Вина патрысыменту купили гарнецъ у Ледвеевича, тынфовъ осемъ	и҃	кд҃
Лагонъского гарнецъ, злотковыхъ чотыры .	д҃	ві҃
За розказанемъ пана войта, черноцу друянскому ялмужны дали зол.	а҃	з҃
За прывезене глины двухъ возъ дали . . .		ві҃
За робене печы у судовой избе, за футроване и за вымощене светлицы дали Ивану и Грышку зол. два и осм. десеть	в҃	і҃
Купили минеи фунты два до фарбованя тыхъ печей, яицъ пять и пива полгарца, все чынитъ золот.	а҃	ві҃
Февраля и҃ дня, купили замокъ у Ивана Ческого, до номерницы меские, дали зол. одинъ . . .	а҃	

За розказанемъ пана войта, служалому ялъ-

	Золот.	Осмак.
мужны дали осм. десять		і҃
Купили возъ дровъ сеченыхъ у браму Дубровенскую, дали осм. двадцать		к҃
Сторожомъ меским купили дровъ сырыхъ возъ шесть, по осм. десять, чынитъ	в҃	
У Шкловскую браму купили возы два . . .		к҃
Того жъ дня, Яну Красновскому, што коней приглядалъ, дали золот. два	в҃	
Царевичу дали за переписане меских справъ		аі҃
Печуромъ, што розбирали печъ у скарбницы, што книги ховаютъ и замуроване дыры у стене, зъ горелкою чынитъ золотый и осм. двадцать пять	а҃	кє҃
Што носили грузъ печъный, дали двумъ на день осм. двадцать шесть		кѕ҃
Февраля і҃ дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю п. райцы скарбового, якъ былъ поручъникъ татарскій, стороны Кузевъки Семена, купили ему рыбы за золот. и осм. двадцать пять	а҃	кє҃
Ситницъ пять, пироговъ шесть		ка҃
Селедцовъ десятокъ, хлеба булку	а҃	гі҃
Овса зъ цекавзу мерки тры.		
Февраля аі҃ дня, тому жъ поручнику на другій день купили рыбы за осм. пятдесятъ . . .	а҃	к҃
Ситницъ чотыры, пироговъ десять		кв҃
Селедцовъ десятокъ, соли кварту		кз҃
Булку хлеба, осм. двадцать		к҃
Купили сена возъ, дали зол.	г҃	ѳ҃
Овса мерокъ две, по золотому и осм. чотыры .	в҃	и҃
Февраля ві҃ дня, купили рыбы за полталера .	а҃	єі҃
Селедцовъ десятокъ, для челиди за осм. . .		кв҃
Хлеба и ситницъ за зол. одинъ и осм. чотыры	а҃	д҃
Овса мерки две дали зъ цекавзу.		
Купили возокъ сена, дали полталера . . .	а҃	єі҃
За розказанемъ п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, заплатили жыду Шпунту за тры гарцы меду, гарнецъ по золотому и осм. тры .	г҃	ѳ҃

	Золот.	Осмак.
Тые жъ жолнеры напили пива гарцовъ пять, заплатилисмо осм.		к҃з
Февраля к҃ дня, варте пляцовой, семи человекомъ, напередъ на неделю, по золот. чотыры, чынитъ зол. двадцать осемъ		к҃и
Февраля к҃а дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, отцу игумену Кутеенскому, ведълугъ старыхъ реистровъ, квоты дали за полъроку золотыхъ сто, на што маемъ квитацыю отъ отца игумена Кутеенского	р҃	
Ихъ млсть панове маистратовые обецали пану Сидоровичу соболца, за которого дали чырвоныхъ золотыхъ десеть, рахуючы чырвоный кождый по зол. трынадцать и осм. двадцать два и полъ, на шеляги чынитъ золотыхъ сто трыдцать семъ и осм. пятнадцать	р҃лз	є҃і
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, купили рыбы Столпиковому, покоiовому, за зол. два и осм. десять	в҃	і҃
Обаранковъ и ситницъ за осм.		н҃і
Сена зъ цекавзу ношу.		
Овса мерки две купили на рынку, дали . .	в҃	д҃
Якъ ездили панове дозорцы, негде ударылъ се конь, тогды коновалу дали на олейки мазать коня зол. одинъ	а҃	
За розказанемъ пана войта, подпискомъ, за писане картокъ на сесыю, якъ обрали пана войта за посла до пана гетмана, дали зол. два . .	в҃	
Того жъ дня, купили дровъ у браму Олейную возы два, заплатили осм.		н҃і
У Шкловскую, возы два, дали осм. . . .		н҃і
У Дубровенскую, возъ сеченыхъ, дали . .		ѕ҃і
До турмы возъ одынъ, дали осм.		з҃і
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, реенъту оршанъскому дали футро попеличое московское, доброе, што отобрали отъ шафаровъ прошлорочныхъ.		

	Золот.	Осмак.
За направене замка до скарбницы дали . .		к҃
За картою пана войта, заплатили Шостаку за гарнецъ меду зол. одынъ	а҃	
За направене мушкета, што Михалка ходитъ по валу, дали осм. сорокъ	а҃	і҃
Купили скурку телячу на бубенъ		в҃і
Февраля к҃є дня, купили овса мерокъ десеть до цекавзу меского, мерку по золотому и осм. десеть, чынитъ	і҃	к҃
Купили возъ дровъ до Кругового валу . .		ѳ҃
До Шкловской брамы возъ дровъ		ѳ҃
У Олейную браму возы два, осм.		н҃і
У турму возъ сеченыхъ		ѕ҃і
У Дубровенскую возъ одынъ		з҃і
Купили у дворницы возы тры сеченыхъ, по осм. осмънадцать, чынитъ	а҃	к҃а
Февруарiя к҃ѕ дня, купили галясу полфунта, за картою пана писара, дали	а҃	
Паперу либру доброго, осм. осмнадцать, росходного либру осм. шесть, чынитъ осм. . .		к҃д
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, презъ слугу Михалку, дали Ангилейку, поповичу золот. два и осм. пятнадцать	в҃	є҃і
Якъ былъ панъ Шрейтеръ на ратушы, взяли для него два гарцы меду у Илющыхи, за розказанемъ пана войта, заплатили гарнецъ по золотому и осм. шесть	в҃	в҃і
Собачънику Михалку купили пороху чвертку, олова чвертку, дали осм.		д҃і
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, купили вина патрысыменту у Семена Кузевки гарцовъ пятнадцать, гарнецъ по тынфовъ осемъ, на шелеги чынитъ золот. сто трыдцать два, для пана полъковника	р҃лв	
На тое вино купили бочурку дали . . .	а҃	г҃
За обшыте запонъ до окна у судовой избе кравцу дали осм. осемъ		и҃

	Золот.	Осмак.
За розказанемъ пана Гапона, бурмистра, дали Васку, што ходилъ до Шклова, якъ седелъ Иванъ Ивъковичъ, дали на дорогу зол. два .	в҃	
Того жъ дня, самъ панъ войтъ сторговалъ цеглы горнъ целый, вышло зъ того горну тысечъ чотыры и сотъца два, у пана лавника Хомича, тысячу по тынфовъ десеть, чынитъ на шелеги золот. сорокъ шесть и осм. шесть .	мѕ҃	ѕ҃
За прывезене тое цеглы заплатили Фурманомъ отъ тысечы по копе, чынитъ	ї҃	еї҃
Февраля к҃ѳ дня, купили дровъ возы два до Олейной брамы, по осм. десять		к҃
До турмы купили сеченыхъ возъ, осм. . .		ѳї҃
У браму Шкловскую возъ, дали		ѳ҃
У браму Дубровенскую возъ дровъ сеченыхъ		зї҃
Того жъ дня, купили до ратушы дровъ сырыхъ возъ двадцать тры, возъ по осм. девять, чынитъ зол. шесть и осм. двадцать семъ . . .	ѕ҃	кз҃
Еще купили еловыхъ сухихъ возъ чотыры, по осм. дванадцать, чынитъ зол.	а҃	кв҃
Купили овъса мерокъ пять на рынку, мерку по золотому и осм. чотыры, чынитъ . . .	є҃	к҃
Купили дровъ до Ветреной брамы, дали .		ѳї҃
Еще того жъ дня купили овса на рынку до цекавзу мерокъ шесть, мерку по золотому и осм. чотыры, чынитъ зол. шесть и осм. осмнадцать .	ѕ҃	иї҃
Купили семъ лопатъ до цекавзу, дали . .		ка҃
Купили скурку на бубенъ, дали полкопы .	а҃	з҃
За выправу тое скурки дали осм.		к҃
Того жъ дня, купили дровъ сырыхъ до ратуша возъ пять по осм. девять, шостый осм десять, чынитъ	а҃	ке҃
Купили дровъ еловыхъ до ратуша возы два, по осм. дванадцать, чынитъ		кд҃
У дворницы купили дровъ сеченыхъ возы два, по осм. осмнадцать	а҃	ѕ҃
Купили соломы подъ кони возы два . . .		дї҃
Бедышу, за робене паклясокъ двоихъ до санокъ заплатили зол. одинъ	а҃	

	Золот.	Осмак.
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, якъ прыехалъ панъ Линъдовтъ, ротъмистръ венъгерской хоронъкгви, купили овса мерки две, по осмак. двадцать	а҃	ї҃
Сена дали зъ цекавзу.		
Купили рыбы, лещы два и язиковъ десеть, за все дали золот. чотыры	д҃	
Ситницъ пять, пироговъ десять	а҃	ї҃
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, тому жъ пану Линъдовту, на другій день купили рыбы за зол. тры и осм. пять	г҃	є҃
Купили возъ сена, дали зол. два	в҃	
Купили овса мерки полторы, дали . . .	а҃	є҃
Ситницъ семъ и пироговъ десять	а҃	а҃
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта, пану Сурыну купили сена возъ, дали . . .	г҃	
Овса мерку дали зъ цекавзу.		
Марта а҃ дня. Выправа до Оршы. За розказанемъ пана войта и целого маистрату и за ведомостю п. райцы скарбового, дали пану бурмистру Матыяшу Захаревичу на футро золот. двадцать	к҃	
Тому жъ пану бурмистру на дорогу купили ситницъ дванадцать, чынитъ	а҃	ѕ҃
Пироговъ десять, обаранковъ за осм. шесть .		ѕї҃
Разового хлеба за осм. одинадцать		аї҃
Панъ бурмистръ Матыяшъ Захаревичъ узялъ сукна на портки у пана Королкевича за зол. шесть и осм. два	ѕ҃	в҃
Купили свечъ семдесятъ, дали	а҃	кг҃
Купили рыбы свежой, лещовъ два, дали . .	а҃	з҃
Пироговъ и обаранковъ за осм.		еї҃
Соли квартъ две, осм.		ї҃
Крупъ квартъ десять, дали осм.		ки҃
Дали Галушце овса мерку зъ цекавзу, якъ ехалъ до Оршы.		
Купили дворнику рукавицы у дорогу . . .	в҃	

	Золот.	Осмак.
Пороху купили у дорогу полфунта		ні҃
Селедцовъ купили голендерскихъ десятокъ .	а҃	
Еще десятокъ другихъ, дали осм.		к҃
За поправене сукъна и за новое шытье дали кравцу осм. сорокъ	а҃	і҃
Купили осетрыны фунтовъ осемъ, дали . .	в҃	ві҃
Дали до Оршы паномъ посломъ овъса мерокъ чотыры зъ цекавзу.		
Еще купили лещовъ два дали зол. . . .	а҃	к҃
Красновскому купили у дорогу рукавицы .	а҃	і҃
Еще узялъ Красновскій до Оршы ситницъ за		еі҃
У барылку на дорогу узяли меду гарцовъ тры, для чернцовъ Кутеенскихъ	г҃	ні҃
Купили валое рыбы щупаковъ и лещовъ . .	в҃	к҃
Иголницъ лыкъ пять, дали зол.	в҃	
За цыбули полкопы заплатили		еі҃
Еще Красновскій узялъ пироговъ пять . .		є҃
За розказанемъ пана бурмистра Ганона, до Оршы Халюце дали зол. два, якъ посылали панове для прислуханя сондовъ	в҃	
Халюте у дорогу до Оршы дали овса мерку зъ цекавзу.		
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, пану Грыгорію Калиновъскому за две езды до Оршы дали ему за працу золотыхъ сто .	р҃	
Купили килимокъ у Галушки Томаша, едучы до Оршы, дали золот. пять	є҃	
Якъ ехалъ панъ Цирута до Оршы, купили ему десятокъ селедцовъ голяндерскихъ . . .	а҃	
Ситницъ две, пироговъ чотыры		і҃
За розказанемъ п. райцы скарбового, на дорогу Цыруце дали на харчъ зол.	є҃	
Марта ѕ҃ дня, за розказанемъ пана войта и целого маистрату, паномъ посломъ оршанскимъ, шляхетному пану Матыяшу, бурмистру и пану Грыгорыю Калиновскому, лавнику, и славетному пану Ѳоме Галушъце, за шафара подорожъного нры нихъ будучого, едучыхъ до Оршы,		

	Золот.	Осмак.
отобралъ у насъ, шафаровъ меских, готовыхъ грошей талеровъ битыхъ штукъ сто, талярь рахуючы по зол. шесть и осм. осмнадцать, сума чынитъ шелегами зол. шестьсотъ шестдесятъ	х҃ѯ	
Еще той же вышъ менованый панъ Ѳома отобралъ отъ насъ шелегами золот. трыста . .	т҃	
Марта к҃д дня, за розказанемъ пана войта, дали Красновъскому, што ездилъ зъ паномъ бурмистромъ до Оршы, понеделщыны, за полтрети недели, зол. пять и осм. семъ	є҃	з҃
Максиму дворникову такъже заполтрети недели дали зол. шесть и полъ	ѕ҃	еі҃
За картою пана войта, дали Юревскому за дорогу оршанъскую зол. пять	і҃	
Еще подали пану Миките Цируце тынфовъ пятьсотъ, чынитъ золотыхъ пятьсотъ пятдесятъ	ф҃н	
У пана Калиновъского меншого купили перцу полфунта, имберу чвертку, дали	а҃	
Кмину чвертку, оливы фунтъ, дали . . .	а҃	з҃
За розказанемъ пана войта, самъ панъ райца купилъ горностаевъ сорокъ у Томаша Галушки, за который дали талеровъ битыхъ семъ и полъ, на шелеги чынитъ золотыхъ	н҃а	
Еще купили футро попеличое московское доброе, которое самъ панъ райца сторговалъ за таляровъ битыхъ пять, заплатили тому жъ пану Галушце таляровъ пять; талярь прымовали зъ скарбу по зол. шесть и осм. двадцать чотыры, чынитъ шелегами золотыхъ трыдцать чотыры	л҃д	
Мца Марца г҃ дня, выправа шляхетного пана войта до его млсти пана Гетмана, воеводы виленского, до Варшавы, въ справахъ мескихъ; справовали ему речы въ дорогу.		
Галокъ купили мушкатовыхъ пять		к҃е
Перцу полфунта, кмину чвертку	а҃	а҃
Имъберу полфунта, осм.		ві҃
Ситницъ до сушеня трыдъцать	г҃	
Рыбы лещовъ малыхъ пятнадцать . . .	в҃	к҃

	Золот.	Осмак.
Соли квартъ шесть, осм.		г҃
Окуневъ десятки чотыры	г҃	єі҃
Гоздиковъ лоты два, шафрану лотъ . . .	г҃	
Оливы фунты два, цыбули копы две . . .	д҃	
Якъ радилисе панове маистратовые у дорогу выежджать, въ той часъ выпили горелки за осм. десять, пива гарцы полтретя, чынитъ осм. .		кг҃
Купили крупъ грецкихъ квартъ двaнадцать .		ки҃
Олею купили кварты чотыры, по осм. десять .	а҃	і҃
Тромъ комендантомъ на кони дали по полторы мерки овса зъ цекавзу.		
За направене сукна на саняхъ, дали . . .		ѕ҃
Ѳедоровичу купили у дорогу боты, дали зол. .	г҃	
Ѳедоровичъ купилъ шыло и дратву, далъ . .		д҃
За роботу копъ трохъ чвецковъ дали . . .		ѳ҃
Паперу купили на ладунки за осм. . . .		д҃
За направоване четырехъ саней заплатили .	в҃	і҃
За направоване котелка и ковша дали . .		ка҃
За направоване пистолетовъ подорожныхъ .	а҃	
За направене четырохъ шлей и контаровъ .	в҃	і҃
Пороху купили фунтъ, дали	а҃	і҃
Купили у дорогу меховъ пять заплатили за вси зол. два и осм. осмнадцать	в҃	иі҃
Свечъ купили сотцо, заплатили	в҃	єі҃
У дорогу, за подковане коней семерыхъ, подковъ новыхъ осемъ, кождая по осм. дванадцать; за переробене старыхъ двадцати двюхъ, отъ кождой по осм. тры, заплатили Миките ковалю за все зол. пять и осм. дванадцать . . .	є҃	ві҃
Ухналей купили полкопы у дорогу. . . .		і҃
Обаранковъ купили за зол. и осм. шесть .	а҃	ѕ҃
Пироговъ сорокъ пять, заплатили	а҃	єі҃
Оцту за зол и осм. шесть	а҃	ѕ҃
Рукавицы купили Федоровичу, дали . . .	а҃	г҃
Мыла фунты два у дорогу, дали		иі҃
Есетрыны купили фунты два, которую готовали у дворницы для пана войта и пана бурмистра, дали		иі҃

	Золот.	Осмак.
Лейцовъ купили четыры, бичы два, дали . .		ді҃
Купили кременя пары тры, дали осм. . .		ѳ҃
Марта ѕ дня, пану Петру лавнику пляцовому подорожъному, якъ ехалъ у дорогу, напередъ дали зол.	ѳ҃	
Хлеба купили, боханы два, дали	а҃	к҃
За коване троихъ коней комендантомъ, што ехали зъ паномъ войтомъ до Варшавы, заплатили зол. чотыры	д҃	
Марта з дня, за подшыте одевала дали . .	а҃	
Еще купили рыбы у дорогу за зол. одынъ .	а҃	
Фронцкевичу старому купили боты у дорогу, дали зол. чотыры и осм. пятнадцать . . .	д҃	єі҃
Фронцкевичову сыну купили боты у дорогу, заплатили золотыхъ пять	є҃	
Лейцовъ купили шесть, по шелег. семъ . .		ді҃
Якъ былъ панъ войтъ, панъ райца Вощанка и панъ Хомичъ, одыскали для нихъ гарнецъ пива, въ той часъ снедане ели у дворницы, купили ситницу шостаковую, пироговъ шесть, есетрыны фунтовъ чотыры, фунтъ по осм. деветь, чынитъ зол.	а҃	иі҃
Якъ отбиралъ п. Іовъ Дегтяревичъ грошы у дорогу, въ той часъ купили меду полгарца .		иі҃
Того жъ часу, за розказанемъ пана войта, купили тымъ же паномъ на снедане рыбы свежой за золот. одынъ	а҃	
Петраку, што былъ пляцовымъ, купили боты яловичые, дали зол. тры	г҃	
За направоване скрынъки скарбовой и за веко новое, у дорогу, дали осм. пятдесятъ . .	а҃	к҃
За розказанемъ п. войта, купили селедцовъ за		ві҃
Купили Яцъковскому у дорогу боты, заплатили зол. чотыры и осм. пять	д҃	є҃
Хлеба разового комендантомъ за осм. . .		иі҃
Еще купили есетрыны фунтовъ чотыры, якъ былъ панъ войтъ, и бурмистръ, и Хомичъ у дворницы на снедане, заплатили	а҃	ѕ҃

	Золот.	Осмак.
Еще на завътрешни день тые жъ панове были у дворницы, для которыхъ готовали есетрыны фунтовъ чотыры, чынитъ зол. . . .	а҃	ѕ҃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю цалого маистрату, дали пану райце Вощанъце за поездъ до еге млсти пана гетмана, на мейсцу пана райцы Бурачка, золотыхъ полтораста .	р҃н	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, слугамъ мескимъ отъездного, на выезде пана войта, дали по ползолотого, чынитъ зол. чотыры и полъ	д҃	еі҃
Въ той часъ еще панъ войтъ казалъ дать по ползолотого, взглядомъ, што не было судовъ, далисмо зол. чотыры и полъ	д҃	еі҃
Презъ слугу Кондрата дали пахолкомъ, Андрею и Кирею отъезного, зол. два	в҃	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, купили полбайку чорного локтей десеть Ивъце Дегтяревичу на кунтушъ, чынитъ зол.	і҃	
Который за повротемъ маетъ отдати до скарбцу шафаромъ.		
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, дали Өедоровичовой, дворницы, отъездного зол.	а҃	
Меду купили пресного у дорогу, фунтовъ шеснадцать и чвертки тры, фунтъ по осм. двадцать, чынитъ зол. одинадцать и осм. пять . .	аі҃	е҃
Для комендантовъ, якъ выбералисе въ дорогу, купили на обедъ селедцовъ и ситницъ .		ді҃
У дорогу ситницъ купили десятокъ . . .	а҃	
Пироговъ у дорогу двадцать		к҃
Паперу купили на инъструкцыю, за . . .		к҃
Лейцы двои купили, дали осм.		г҃
Пахолкомъ и слугамъ, якъ были на ратушы, на выезде пана войта, купили на снедане селедцовъ за осм. дванадцать		ві҃
Купили вялое рыбы, щупаковъ великихъ пять, еще малыхъ пять, за все заплатили зол.		

	Золот.	Осмак.
десеть и осм. десеть	і҃	і҃
У Василія рыбпика купили лещовъ десеть, заплатили золот. осемъ	и҃	
Пять лыкъ боковыхъ, дали зол.	е҃	і҃
Иголницъ лыкъ десять, дали зол.	д҃	
За зробене зъ готовое скурки рынкгорта, за колцо и пражку дали осм.		к҃
У дорогу купили осетрыны фунтовъ трыдцать семъ, фунтъ по осм. деветь, чынитъ зол. одинадцать и осм. тры	аі҃	г҃
Комендантомъ и дворнику купили чорное крайки на поясъ, локтей шеснадцать, локотъ по осм. семъ и полъ	д҃	
Зъ цекавзу у дорогу дали овса мерокъ шесть.		
Якъ выбирался панъ войтъ у дорогу вцале, въ той часъ казалъ зробить опанчу, узяли сукна локтей семъ, локотъ по пять тыпфовъ, чынитъ шелегами зол. трыдцать осемъ и осмак. пятнадцать	лн҃	еі҃
Купили у дорогу килимокъ валтеровскій, дали золот. шесть	ѕ҃	
Стужце за шыте дали полтора зол. . . .	а҃	еі҃
До тое жъ опончы купили шнурка едвабного локтей осмнадцать, по шелеговъ семъ, чынитъ зол. одынъ	а҃	
Марца і҃ дни, на отъезде пана войта, за розказанемъ его, купили просолное рыбы до дому п. войта, щупаки два		кз҃
Еще вялого щупака дали осм. сорокъ . . .	а҃	і҃
За розказанемъ пана войта, пану Петру, лавнику, купили шапъку, заплатили	а҃	
За картою пана войта, заплатили Царевичу за писане розныхъ справъ у дорогу . . .	в҃	
За розказанемъ пана войта, презъ слугу Прохора дали отъездного Стіопце золотый . .	а҃	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, самъ панъ райца скарбовы купилъ горностаевъ сорочъки тры, кож-		

	Золот.	Осмак.
ды сорочокъ по талеровъ битыхъ семъ, на шелеги чынитъ зол. сто трыдцать осемъ и осм. осмнадцать	рли	иі
Фурману, што отвезъ сена до Пашковы карчмы, якъ выехалъ панъ войтъ на ночъ до кармы, дали Скачъку фурману осм. двадцать . .		к
Якъ обедали панове, въ той часъ купили ситницъ и пироговъ за осм.		ві
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, якъ выехали панове у дорогу взяли до Пашкова у Ковтуна меду гарцовъ десять, по золот. и осм. шесть, чынитъ зол. дванадцать	ві	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, комендантомъ троимъ на харчъ дали		аі
Купили у дорогу пасъ на санки, дали . .		к
Еще купили у дорогу ситницъ за осм. . . .		еі
Тымъ же паномъ посломъ, едучымъ до его млсти пана гетмана, стороны жолнеровъ, шляхетному пану Василію Сидоровичу Гуку, бурмистру, и пану Максиму Вощанце, райцы, и прыниxъ за шафара будучому, славетному пану Іову Дегтяревичу, посполитому, далисмо готовой сумы, отобравшы зъ скарбу отъ пановъ дозорцовъ тое чверти, отъ шляхетного пана Даніеля Шевни, лавника, и славемныхъ пановъ Овсея Мылника и Федора Полуевича, таляровъ битыхъ штукъ пятьсотъ, прыймовали таляръ по зол. шесть и осм. осмнадцать, на шележную монету чынитъ золотыхъ тры тысечы и трыста .	҂гт	
Самъ панъ войтъ выдалъ у Могилеве чернцомъ рознымъ и на розные справы мескіе злотковыхъ деветь; мы заплатили золот. десеть . .	і	
Тымъ же паномъ посломъ, еще што запродали важницу, отдали у дорогу талеровъ битыхъ штукъ семьсотъ; прымовали кожды талеръ по зол. шесть и осм. осмпадцать, чынитъ сума золотыхъ тысечы чотыры шестьсотъ и двадъцать .	҂дхк	

	Золот.	Осмак.
Еше пану Іову Дегтяревичу на дорогу дали шелегами зол. трыста	т	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, дали отцу Клепачу золот. десять	і	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, презъ слугъ Овтушка и Кондрата, пляцовымъ, шести человекомъ дали отъездного кождому по ползолотого, чынитъ . .	г	
За отвезене вина полковнику на Луполовъ слузе Будыле дали осм. осмъ		и
Купили цукру головы две у дорогу у пана Михала Сахоновича, важыли фунтовъ шесть и чвертку, фунтъ по осм. сорокъ, чынитъ зол. . .	и	і
Купили у пана Королкевича киру чорного локтей десеть, локотъ по осм. двадцать пять, для обитя саней, заплатили зол. осмъ и осм. десять	и	і
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, дали миколскимъ спевакомъ за службу на отъезде пана войта осмак. двадцать		к
Кликуну приказалъ панъ войтъ дать отъездного осм. петнадцать		еі
Того жъ дня, купили оглобель пару . . .		з
За розказанемъ пана войта дали служалому ялмужны осм. десеть		і
За робене бубна заплатили золотый . . .	а	
Купили лейцы двои, дали осм.		е
За направене санокъ ратушныхъ двоихъ дали Бедышу осм. сорокъ	а	і
Купили уздечку на кони до цекавзу, дали .	а	еі
Коповалу, што справовалъ коний меских . .	а	і
Марца к дня, купили дровъ сеченыхъ возъ у браму Шкловскую, заплатили осм.		иі
За картою пана войта, заплатили за два гарцы пива осм. одинадцать		аі
Купили овса мерки тры на рынку, мерку по полталера, чынитъ золотыхъ	д	еі

	Золот.	Осмак.
За картою пана войта, заплатили жыду за гарцовъ десять меду, якъ были жолнеры у дому п. войта, зол. десеть	і҃	
Марца ѕ҃ дня, варте пляцовой, семи человекомъ, на передъ на две недели дали золотыхъ двадцать осемъ	к҃и	
За картою п. войта, заплатили за два гарцы пива, осм.		а҃і
За картою пана войта, заплатили Колтуну за два гарцы меду, золот.	в҃	ѕ҃
Купили лопатъ двадцать пять, дали . . .	в҃	
За картою пана войта, заплатили Фронцкевичовой за гарнецъ меду зол.	а҃	
За картою пана войта, заплатили Плюшце за тры гарцы меду зол	г҃	и҃і
Марца з҃ дня, за картою пана Грыгорыя Калиновъского, до канцелярыи на протоколъ купили паперу либру доброго и либру росхожого, за обедве чынитъ осм.		к҃и
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, за направене оболонокъ у судовой светлицы и въ канцелярыи и у дворницы, за все дали Бурмистровичу осм. сорокъ .	а҃	і҃
Марца и҃ дня, за розказанемъ п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, купили сена у пана Александра Асеевича, райцы, полъ имбара гуртомъ, для копей меских, дали золотыхъ сто и пять	р҃є	
За прывезене того сена, отъ воза по осм. деветь, прывезли возъ семнадцать, чынитъ зол. пять и осм. тры	є҃	г҃
Фурманомъ дали на кварту горелки . . .		ѕ҃і
Лаврыну пляцовому, што пилновалъ . . .		и҃
Фурманомъ на пироги дали осм.		є҃
Марца ѳ҃ дня, купили овса мерокъ трыдцать чотыры у пана Александра Бурдыловского, мерку по тынфу и по осм. шесть, еще чвертку овса, чынитъ за все зол. сорокъ пять . .	м҃є	
Того жъ дня, за розказанемъ п. войта, дали		

	Золот.	Осмак.
п. райцы Черейскому на дорогу до Шклова, стороны заарештованя Давыда Королкевича, дали ему золотыхъ пять	є҃	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, якъ былъ панъ Тышкевичъ на ратушы, заплатили Колтуну за медъ зол. и осм. шесть	а҃	ѕ҃
За росказанемъ п. войта дали студентомъ .		в҃
Марца ѳ҃ дня, за картою п. войта, дали Мокишенскому, подписку, за переписане двухъ позвовъ и листовъ двухъ до Оршы, золотыхъ тры	г҃	
Купили резъ паперу доброго у Маковея, дали тынфовъ десеть, на шелеги чынитъ зол. . .	а҃і	
Марта і҃ дня, купили дровъ сырыхъ до брамы Ветреной, возы два, по осм. десеть . .		к҃
До брамы Дубровенской возъ сеченыхъ . .		к҃
У турму возъ сеченыхъ осм. осмнадцать .		и҃і
До Шкловской брамы возъ сырыхъ . . .		ѳ҃
За розказанемъ пана войта, якъ были у дому пана войта жолнеры, стороны станъцып, въ той часъ выпили два гарцы меду, заплатили зол.	в҃	к҃і
За розказанемъ пана войта, купили на ратушъ фляшы тры, дали зол. и осм. шесть . .	а҃	ѕ҃
Четвертую, полгарцовую фляшу, дали . .		ѕ҃
За розказанемъ пана войта, подпискомъ за писане картокъ на сесыю дали зол.	в҃	
Марта к҃і дня, купили до ратуша дровъ сырыхъ возъ двадцать, по осм. деветь, зол. . .	ѕ҃	
Марта є҃і дня, до турмы купили возъ дровъ сеченыхъ, дали осм. осмнадцать		и҃і
За картою пана войта, заплатили жыду Темце за два гарцы меду золот.	в҃	к҃і
За прытесане воротъ у браме Ветреной дойлиду заплатили осм. осемъ		и҃
Купилъ Салышъ струны до бубна, дали .		к҃
За писане сесыи подписку дали осм. . . .		г҃
Якъ былъ панъ Макаръ, факторъ полковницкій на ратушы, въ той часъ заплатили		

	Золот.	Осмак.
Илющце жыду за два гарцы меду, што на ратушъ для его набрали	в҃	ві҃
Марта к҃ дня, варте пляцовой, семи человекомъ, напередъ на две недели дали кождому по золот. чотыры, чынитъ	кн҃	
За розказанемъ пана войта, дали студенту .		єі҃
Купили лопатъ семъ, заплатили		зі҃
Замокъ купили до скрыни, заплатили . .	а҃	к҃
За картою пана Гапона, бурмистра, заплатили за два гарцы пива осм.		і҃
Того жъ дня, якъ былъ Федоровичъ у дорозе, дали самой Федоровичовой на хлебъ зол. .	г҃	
Отыскали пива полгарца на ратушъ . . .		в҃
Кликуну, што закликалъ коло валу, штобъ не пускали на валъ быдла, осм. дванадцать; слузе, што зъ нимъ ходилъ, осм. чотыры, чынитъ осм.		ѕі҃
Собачънику Михалце купили пороху и олова за осм. чотырнадцать		ді҃
Марта кг҃ дня, на ратушъ набрали розными часы свечъ десятки тры, дали		кз҃
Купили паперу до канцелярыи либру доброго и либру простого, заплатили осм.		кѕ҃
Купили возъ дровъ сырыхъ у браму Шкловскую, заплатили осм.		і҃
За выхондожене потребной коморки на ратушы, дали осмаковъ десять		і҃
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта Автушкевича, дали Өеодосію, игумену кейданскому ялмужны золот. десеть	і҃	
Того жъ дня, зе розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, пану Сурыну, депутату, купили рыбы за золот. тры .	г҃	
Ситницъ пять, пироговъ десять		кє҃
Купили овса на рынку мерки две	в҃	к҃
Сена возъ дали зъ цекавзу.		
За отвезене сена фурману дали		є҃
Михалце дали на дрова осм.		л҃
За розказанемъ пана войта и ведомостю па-		

	Золот.	Осмак.
на райцы, челяднику шкловского губернатора купили рыбы за		к҃
Ситъницъ две, пироговъ пять		аі҃
Сена зъ цекавзу ношы две, овса мерку.		
Того жъ дня, наняли человекъ двадцать, передъ рымскимъ воскресенемъ улицы чыстить дали кождому на день по ползолотому, чынитъ зол. десеть	і҃	
За выхондожене потребной коморки у турме дали Черняку зол. тры	г҃	
На горелку и пироги дали ему же		иі҃
За направене мосту у Ветреной браме . .		з҃
За отвезене колясы до Шклова, што позычалъ панъ Матыяшъ бурмистръ, дали . . .		і҃
За картою пана войта, дали Мокитынскому за переписане двухъ позвовъ и двухъ листовъ, до Шклова и до его мсти пана Гетмана, золот, тры	г҃	
Купили фляшу полгарцовую, осм. шесть .		ѕ҃
Марта кє҃ дня, купили возъ дровъ сеченыхъ у Ветреную браму, дали осм.		ѕі҃
У Олейную браму возы два сырыхъ . . .		иі҃
У Шкловскую дровъ возы два, дали . . .		иі҃
Купили сторожомъ покоморнымъ дровъ возъ чотыры, возъ по осм. десеть, чынитъ . . .	а҃	і҃
Того жъ дня, купили овса на рынку у татарына, мерокъ шесть, мерку по осм. сорокъ, чынитъ зол. осемъ	и҃	
За розказанемъ пана войта и за супликою пана райцы Скорского, якъ былъ хорый, дали зол. тры	г҃	
Купили дровъ сеченыхъ у браму Дубровенскую		к҃
За розказанемъ пана войта, заплатили за два гарцы пива, што на ратушъ набрали .		і҃
Якъ были панове маистратовые у дворницы, въ той часъ узяли полгарца меду, заплатили		иі҃
Купили замокъ великій до скарбницы, заплатили Терешковичу зол. два	в҃	

	Золот.	Осмак.
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы, черицомъ борысовскимъ дали ялмужны зол.	і̃	
За писане картокъ на сесыю подписекомъ дали зол. два	в̃	
Купили до ратуша дровъ еловыхъ возы тры, по осм. дванадцать, чынитъ зол.	а̃	ѕі̃
За прысланe листу зъ почты дали почтару осм. девѐтнадцать		ѳі̃
За инотестенцыи дали Царевичу осм. . .		з̃
Купили фляшу гарцовую на мескую потребу, заплатили осм. дванадцать		ві̃
Марта к̃ѕ дня, за картою пана лавника Шевъни, заплатили за пиво		є̃
Гды повернулися панове послы зъ Оршы, зъ судовъ каптуровыхъ, на тотъ часъ рописали картки на сесыю, заплатили подписку Юревскому зол. два	в̃	
Купили паперу аркушовъ осемъ, дали . .		и̃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы, ведлугъ давныхъ реистровъ, брацкимъ старостомъ, старшымъ и молодшымъ дали на барву спевакомъ золотыхъ сто	р̃	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы, отцу Макарыю, зегармистру, законнику монастыра брацкого, дали золот. пятдесятъ	н̃	
Сціопце дали на дрова у браму, якъ стояли месники на варте, осм.		і̃
Гды панове маистратовые поеднали Пацового челядника, дали ему тяляровъ битыхъ трыдцатъ, а за пару пистолетовъ дали талярову битыхъ шесть, все чынитъ зол. двесте трыдцать семъ и осм. осмънадцать	слз̃	иі̃
Которого побили въ той часъ, якъ стояли цехи на варте и онъ ускаржилъсе на пана Мицкевича Василія и Гуторовича Стефана.		
За картою пана войта и ведлугъ давныхъ реистровъ, дали подпискомъ за переписане роз-		

	Золот.	Осмак.
ныхъ справъ меских зол. пятнадцать . . .		єі̃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы, къ Воскресеню рымскому купили пороху фунтовъ двадцать пять, фунтъ кождый по тынфу, чынитъ зол. двадцать осемъ и осм. одынъ	ки̃	а̃
На побудокъ, къ рымскому Воскресеню, фунтовъ семъ, на запалъ чвертку.		
Дали до фары съ трехъ делъ выстрелить разы тры, на кождый разъ фунтовъ шесть, чынитъ фунтовъ осмнадцать, на запалы полфунта.		
Купили паперу и пакулъ за осм. осемъ . .		и̃
Пушкаромъ на пироги осм. семъ		з̃
Марца к̃з дня, слугамъ мескимъ къ Воскресенію Христову, осми человекомъ, дали по золотому, а десятнику осм. сорокъ, чынитъ все зол. деветь и осм. десеть	ѳ̃	і̃
Такъ же пахолкомъ двумъ и Федоровичу по золотому, чынитъ зол.	г̃	
Барва слугамъ мескимъ. За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, ведлугъ давныхъ реистровъ, самъ панъ райца старговалъ у Микиты Цируты тры полштучки сукна, заплатили кожды полштучокъ по талеровъ битыхъ одинадцать, чынитъ талеровъ трыдцать тры, прымовали въ той часъ талеры зъ скарбу по зол. шесть и осм. осмнадцать, на шелеги чынитъ зол. двесте семнадцать и осм. двадцать чотыры	сзі̃	кд̃
Съ тыхъ трохъ полштучковъ вымерыли локтей шестдесятъ.		
Ивъце, десятнику, на кунтушъ, локотъ пять и треть.		
Семену, слузе потуремному, на жупанъ, локтей пять и полъ.		
Прохору Карнеевичу, локти чотыры и чверти тры.		
Конъдрату Грыгоревичу, локти чотыри и чверть.		

	Золот.	Осмак.
Гарасиму Михайловичу, локти чотыры и чверти тры.		
Ивану Палчыку, локти пять и треть.		
Асипу Левоновичу локти чотыры и чверти тры.		
Михалце Луполовскому, локти чотыры и чверти тры.		
Автушку Михайловичу, локти чотыры и чверти тры.		
А чверть всимъ слугамъ на припускъ пошла.		
Тому жъ слузе Автушку дали на жупанъ барву скарбову, которая была у скарбцу.		
Тымъ же слугамъ, девяти человекомъ, на прыправу и на кравца, дали кождому по зол. тры, чынитъ зол. двадцать семъ	к҃з	
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, слугамъ мескимъ, осми человекомъ, опрочъ Семена, потуремного, купили по обуху, кождый обухъ по копе, чынитъ копъ осемъ, золот.	к҃	
Еще купили обухъ Анъдрею, пахолку, дали копу, чинитъ зол.	в҃	е҃і
Барва пляцовымъ. Сціопце, пляцовому, на кунтушъ сукна съ поставу слугина, локтей пять.		
Купили шнурка едвабнаго локтей деветь, локотъ по шелеговъ семъ, потребы дали осм. пятнадцать; еще добрали шнурка локти чотыры, все чынитъ зол.	а҃	е҃і
Того жъ дня, еще самъ панъ райца купилъ сукъна у Мелешъка Плаксина поставъ, вышло съ того поставу локти двадцать тры, кожды локотъ по золотковыхъ два и по шести грошей доброе монеты, на шеляги сума чынитъ золот. пятдесятъ шесть и осм. двадцать семъ.	н҃ѕ	к҃з
Еще добрали у Габрыеля Королкевича сукна локти два, локотъ по семъ десятниковъ, чынитъ зол. пять и осм. чотыры	є҃	д҃
За шыте пляцовымъ барвы заплатили кравцу золотыхъ пять	є҃	

	Золот.	Осмак.
Киру локтей десеть купили у Габрыеля, локотъ по осм. двадцать, чынитъ зол. . . .	и҃	і҃
Солышу барва. Самъ панъ райца старговалъ сукна у пана Габрыеля Королкевича, локътей дванадъцать, на жупанъ, на либерыю и портъки, локотъ по десятниковъ семъ кождый, на шеляги сума чынитъ золот. трыдцать и осм. двадцать чотыры	л҃	к҃д
Строкъ рябыхъ штучку, дали зол. . . .	г҃	і҃
Киру локти два, осм. пятдесятъ	а҃	к҃
За шыте либерыи, жупана и убіоръ дали Лепли, кравцу, золот. тры и полъ, хлопцу поспешного дали осм. десять, чынитъ все зол. тры и осм. двадцать пять	г҃	к҃є
На нити и шнурки всимъ пляцовымъ . .	а҃	в҃і
Купили ременіовъ всимъ подъ гузики за .		в҃і
Салышу дали на капелюшъ полталера . .	а҃	е҃і
Пушкаромъ барва. Самъ панъ райца старговалъ сукна у Габрыеля Королкевича локътей трыдцать, кожды локотъ по копе и по шести грошей, чынитъ сума золотыхъ осемдесятъ два и осм. пятнадцать	п҃в	е҃і
На прыправу шести человекомъ дали золот. пятнадцать	е҃і	
Мелешку пушкару купили сермягу, дали талеръ битый, на шелеги чынитъ	ѕ҃	н҃і
Пахолкомъ барва. Анъдрею и Кирею отрезали сукъна зъ поставовъ слугиныхъ на два кунтушы локтей десять и полъ, которое у Микиты Цыруты купили.		
Тымъ же пахолкомъ самъ панъ райца сторговалъ сукна зеленого на жупаны, локтей одинадцать, на убіоры, локти четыры и чверть, локотъ по семъ десятниковъ, на шелеги чынитъ сума золот. трыдцать деветь и осм. чотыры . .	л҃ѳ	д҃
На потребы до двухъ кунтушовъ дали . . .	а҃	к҃є
Шнурка едвабного до жупановъ локти трыдцать два, по шелеговъ семъ, чынитъ	в҃	д҃і
Полотна подъ два жупаны, за нити, за ган-		

	Золот.	Осмак.
лики и за жычковые шнурки дали	в҃	ке҃
Кравцу Даниле, за шыте кунъту шовъ двухъ и жупановъ двухъ и убiоръ двоихъ, за все дали золот. семъ	з҃	
Анъдрею и Кирею купили шапъки две, заплатили золот. шесть	ѕ҃	
Тымъ же пахолкомъ купили два поясы чантаровые, дали зол. чотыры и полъ	д҃	еі҃
Што отъ прошлорочъныхъ шафарей отобрали кунтушъ, отдали Өедоровичу, дворнику.		
Барва Өедоровичу, дворнику. За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы, везлугъ давъныхъ реистровъ, купили сукна на жупанъ зеленого четыры локти и полъ, кождый локотъ по тры чвертки, чынитъ сума на шеляги зол. двадцать два и осм. два	кв҃	в҃
Тому жъ Өедоровичу купили на убiоры сукна локти два и полъ, локотъ на шеляги по копе и осм. два, чынитъ	ѕ҃	ві҃
Киру локотъ два, чынитъ зол.	а҃	в҃
Полотна локти десять, по осм. семъ. . . .	в҃	і҃
Купили гузики едвабные до жупана . . .	а҃	
Шнурка едвабного локтей осмнадцать, локотъ по шелеговъ семъ, чынитъ	а҃	ві҃
Кравцу за шыте жупана и убiоръ дали .	в҃	в҃
Мистру барва. За розказанемъ пана войта, самъ панъ райца сторговалъ сукъна у Габрыеля Королкевича локтей трынадцать, на кунтушъ, на жупанъ и убiоры, кожды локотъ по копе и по шести грошей, шелегами сума чынитъ зол. трыдцать пять и осм. двадцать два	ле҃	кв҃
Киру локти два, осм. пятдесяъ	а҃	в҃
Полотна локтей деветь, чынитъ	а҃	еі҃
Купили шнурковъ, нитей, гапликовъ и гузики новые, за все чынитъ осм.		кв҃
Купили петлицы до кунтуша, дали . . .		еі҃
За шыте кунтуша, жупана и убiоръ заплатили Ивану Лопану зол. тры	г҃	

	Золот.	Осмак.
Купили ему боты, дали копу	в҃	еі҃
За шаблю мистрови дали зол. чотыры . .	д҃	
Купили мистру шапку дали зол.	д҃	
Пасъ чанътакоровый купили у Халеевича, дали золот. два	в҃	
На обухъ мистру дали зол. два	в҃	
Реестръ выдатковъ на млынъ Дубровенскiй, въ року ҂ахчє, чверти першой.		
Купили валъ отесаный у мужика Сидоровского, дали зол. шесть	ѕ҃	
Мца Февраля з҃ дня, Васку Анапреевому, што пилновалъ млыну, за неделю дали зол. два . .	в҃	
За вывожене гною на греблю возъ чотырохъ, по осм тры, дали осм.		ві҃
Купили омяля возы два, дали осм. . . .		ѕі҃
Гною купили возы чотыры, по осм. тры .		ві҃
Глины купили до избы млыновой за осм. .		з҃
За прывезене еще глины дали ползолотого .		еі҃
За направене завесъ до избы дали . . .		г҃
Што млыну дозиралъ и грошы отбиралъ, за неделю дали золотыхъ два	в҃	
Купили копу гвоздя до млына, дали . . .		к҃
За робене пешни до млына, дали осм. . .		і҃
Купили до млына дощокъ дубовыхъ чотыры, дали зол. чотыры	д҃	
Два брусы купили до млына, дали . . .	г҃	
Реестръ, гды прыехалъ панъ Бурба, депутатъ консисторскiй, до Могилева, на тотъ часъ, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, почали стравовати.		
Февраля к҃ дня, самъ панъ войтъ сторговалъ окуней десятокъ, щупаковъ за зол. два, чынитъ зол.	г҃	еі҃
Ситницъ, пироговъ и обаранковъ за . .	а҃	і҃
Гды былъ на ратушы Бурба, узяли для него меду гарцовъ два и пива гарнецъ	в҃	и҃
Марта а҃ дня, самъ панъ войтъ купилъ рыбы окуней и лещовъ за зол. шесть	ѕ҃	

	Золот.	Осмак.
Ситницъ пять, пироговъ десять	а҃	ı҃
Сена возы два зъ цекавзу.		
Овса купили на рынку мерки две, дали . .	а҃	к҃
Того жъ дня, якъ былъ Бурба на ратушы и домавялъсе у Могилеве жолнеромъ станцыи, набрали тогды на ратушъ меду гарцовъ чотыры, гарнецъ по золотому и осм. тры, чынитъ .	д҃	вı҃
Марца г҃ дня, Бурбе купили рыбы за . .	а҃	єı҃
Ситницъ пять, пировъ десять	а҃	ı҃
Хлеба разового для челяди за осм. . . .		ка҃
Селедцовъ десятокъ, дали зол.	а҃	
Возъ сена на рынку купили, дали . . .	г҃	
Еще у вечоръ дали возъ сена зъ цекавзу.		
Овса мерки две, по осм. двадцать шесть .	а҃	кв҃
У вечоръ прышолъ челядникъ на ратушъ, казалъ п. войтъ дать овса зъ цекавзу мерокъ тры.		
Марца д҃ дня, купили тому жъ Бурбе рыбы за золот. тры	г҃	
Ситницъ, пироговъ и хлеба разового за . .	а҃	кд҃
Селедцовъ десеть, дали зол.	а҃	
Дровъ сеченыхъ возы тры, тому жъ . . .	в҃	кз҃
Сена купили возы два на рынку, дали . .	ı҃	
Марца є҃ дня, за розказанемъ пана войта и целого маистрату, што Бурба и съ товарыствомъ напилъ меду у господе гарцовъ двадцать два, за тыждень, заплатили господару у Комаровомъ дворе гарнецъ по золотому и осм. шесть, чынитъ зол. двадцать шесть и осм. двенадцать .	кѕ҃	вı҃
Челядь напила меду гарцовъ тры, дали . .	г҃	иı҃
Пива набрали гарцовъ двадцать, чынитъ .	г҃	ѕı҃
Якъ былъ панъ войтъ у Бурбы, казалъ дать возницамъ десятниковъ осемъ, еще шелегами золот. два чынитъ все зол. чотыры и осм. двадцать осемъ	д҃	ки҃
Въ той часъ выпили панове у Бурбы меду гарцовъ шесть, по зол. и осм. шесть, казалъ п. войтъ намъ заплатить зол. семъ и осм. шесть .	з҃	ѕ҃

	Золот.	Осмак.
За розказанемъ п. войта, дали овса мерокъ шесть.		
Сена купили на рынку возы два, дали . .	є҃	єı҃
Рыбы купили за зол. тры и осм. семъ . . .	г҃	з҃
Ситницъ, пироговъ и хлеба, зол. два . . .	в҃	
Олею, соли и капусты, за осм.		ка҃
Марца ѕ҃ дня, за розказанемъ пана войта и за картою и за ведомостю целого маистрату, якъ былъ панъ Бурба на ратушы зъ паномъ Петровскимъ, городничымъ могилевскимъ, стороны угоды на жолнеровъ, въ той часъ набрали на ратушъ меду гарцовъ семъ, гарнецъ по золот. и осм. шесть, заплатили Илющысе, жыдовце зол. осемъ и осм. дванадцать	и҃	вı҃
Марца ı҃ дня, якъ прыехалъ п. Бурба зъ економіи, за розказанемъ п. войта и за ведомостю п. райцы скарбового, купили ему рыбы за зол. тры и осм. осемъ	г҃	и҃
Ситницъ десять, пироговъ десять	а҃	ı҃
Олею кварту, соли кварту, осм.		зı҃
Оливы фунтъ, капусты за осм. тры	а҃	ı҃
Купили сена на рынку возы два, дали . .	ѕ҃	
Купили дровъ сырыхъ возъ пять, дали . .	в҃	є҃
Овса мерки тры, по полталера	д҃	єı҃
У вечоръ дали возъ сена зъ цекавзу.		
Фурману, за отвезене сена дали		є҃
Овса мерки две зъ цекавзу.		
Марта аı҃ дня, купили рыбы за зол.	в҃	ı҃
Ситницъ десять, пироговъ десять	а҃	ı҃
Купили крупъ кварты тры ячъныхъ, десеть грецкихъ и десять овсяныхъ, чынитъ . . .	а҃	ѕı҃
Для челяди десятокъ селедцовъ, осм. . . .		кз҃
Хлеба разового за зол.	а҃	г҃
Сена возы два дали зол.	є҃	ı҃
Овса мерокъ тры, по полталера, чынитъ . .	д҃	єı҃
У вечоръ, за розказанемъ п. войта, купили Бурбе есетрыны фунтовъ осемъ, фунтъ по осм. девять, дали зол. два и осм. дванадцать . . .	в҃	вı҃
Дровъ сырыхъ возъ тры, по осм. чотырнадцать	а҃	вı҃

	Золот.	Осмак.
Зъ цекавзу дали овса мерокъ две.		
Сена у вечоръ купили на рынку за . . .	г҃	єі҃
Купили рыбы за зол. тры и осм. два . . .	г҃	в҃
Ситницъ пять, пироговъ десять . . .	а҃	і҃
Хлеба разового за осм. . . .		ке҃
Баранокъ за осм. тры, олею кварту за осм. двенадцать, чынитъ		єі҃
Соли кварту, селедцовъ десятокъ . .	а҃	
Купили возъ сена, дали зол. чотыры . .	д҃	
Овса мерки тры, по полталера . . .	д҃	єі҃
Съ цекавзу дали овса мерки две и сена возъ.		
На вечеръ Бурбе казали панове купить осетрыны фунтовъ десять, бо почалъ докучать моцно и зъ фуками	г҃	
Марта гі҃ дня, купили Бурбе рыбы за копу и осм. тры, чынитъ зол.	в҃	иі҃
Ситницъ пять, пироговъ десять . . .	а҃	і҃
Хлеба разового за зол. одынъ . . .	а҃	
Оливы полфунта и капусты за . . .	є҃	єі҃
Селедцовъ десятокъ за зол. одынъ . . .	а҃	
Крупъ розныхъ квартъ двадцать за . . .	а҃	і҃
Дровъ возы два сырыхъ, дали осм. . . .		ки҃
Сена возы два, на рынку дали . . .	ѕ҃	і҃
Овса мерокъ тры, по полталера . . .	д҃	єі҃
У вечоръ зъ цекавзу возокъ сена.		
Марца ді҃ дня, Бурбе купили рыбы за копу .	в҃	єі҃
Ситницъ пять, пироговъ десять . . .	а҃	і҃
Хлеба разового за осм. двадцать пять . .		ке҃
Олею кварту, соли кварту, осм. . . .		зі҃
Крупъ квартъ петнадцать, зол. . . .	а҃	
Селедцовъ десятокъ за золот. одынъ . . .	а҃	
Перцу чвертку и имберу, за осм. . . .		[illegible]
Гоздзиковъ лотъ, шафрану поллота . . .	а҃	і҃
Дали на оцетъ осм. десеть		і҃
Купили щупаки два, осм. сорокъ . . .	а҃	
Сена возы два, по зол. тры и осм. двенадцать, чынитъ зол.	ѕ҃	кд҃
Купили овса у перекупокъ мерокъ чотыры, мерку по осм. сорокъ два, чынитъ . .	є҃	иі҃

	Золот.	Осмак.
Купили Бурбе дровъ возъ тры сырыхъ, возъ по ползолотого, чынитъ зол.	а҃	єі҃
Марца єі҃ дня, купили Бурбе рыбы за . .	в҃	кв҃
Ситницъ десеть, пироговъ десеть . . .	а҃	і҃
Хлеба разового для челяди за		ке҃
Капусты и оливы за.		ді҃
Сена возъ купили у мужыковъ, дали . . .	д҃	
Овса мерки четыры, по полталера . . .	ѕ҃	
У вечоръ дали возъ сена зъ цекавзу.		
Для челяди десятокъ селедцовъ		кз҃
Марца ѕі҃ дня, купили Бурбе рыбы за . .	г҃	и҃
Ситницъ пять, пироговъ десять	а҃	і҃
Хлеба для челяди, осм.		єі҃
Осетрыны фунт. осемъ, по осм. деветь . .	в҃	ві҃
Селедцовъ для челяди десятокъ	а҃	є҃
Капусты, соли кварту, осм.		ѳ҃
Оцту кварту, олею кварту		кв҃
Сена возы два, дали зол.	д҃	
Овса мерки чотыры, по полталера . . .	ѕ҃	
Марца зі҃ дня, Бурбе купили рыбы за копу и осм. два, чынитъ зол.	в҃	зі҃
Ситницъ семъ, пироговъ осемъ		кѳ҃
Для челяди хлеба за осм.		ке҃
Селедцовъ десятокъ для челяди		кз҃
Есетрыны фунтовъ пять	а҃	єі҃
Капусты, хрепу, цыбули, за осм. . . .		кз҃
Сена возы тры по зол. два и осм. пятнадцать, чынитъ зол.	з҃	єі҃
Овса мерки две дали зъ цекавзу.		
Марта ѳі҃ дня, купили щупаки два . . .	в҃	
Ситницъ пять, пироговъ десять		ке҃
Олею кварту, соли кварту, осм. . . .		зі҃
Крупъ квартъ осемъ, осм.		к҃
Сливы полфунта, ползолотого		єі҃
Хлеба для челяди за ползолотого . . .		єі҃
Селедцовъ десятокъ козинъцовыхъ . . .	г҃	г҃
Сена возы два, по зол. два и осм. десять .	д҃	к҃
Овса мерокъ тры по полталера	д҃	єі҃
За розказанемъ пана войта Автушковича,		

	Золот.	Осм.
у вечоръ якъ былъ бурбинъ челядникъ у дому пана войта, на фукалъ пану войту, же недоставало сена и овса, бо товарыство прыехало до него, дали зъ цекавзу возъ сена. купили овса мерки тры у перекуповъ, мерку по полталера	д҃	еі҃
Фурману за отвезене сена до Бурбы		ѕ҃
Марца к҃ дня, якъ прыслалъ Бурба челядника до пана войта Овтушковича, жебы достаткомъ усего прыслалъ, бо товарыство мелъ у себе, за розказанемъ п. войта и п. бурмистра Гапона, купили рыбы, окуневъ десятки полтора, заплатили	д҃	ке҃
Лещовъ тры, зол. тры и осм. десять, щупаковъ росоловыхъ два, золот. два и осм. семъ, чынитъ зол.	е҃	зі҃
Есетрыны фунт. десять, по осм. деветь . .	г҃	
Рыбы вялой, лещовъ и щупаковъ, дали Кирею рыбнику осм. пятдесятъ	д҃	к҃
За десятокъ селедцовъ дали осм.		ке҃
Оцту, хрену, капусты, соли, за осм. . . .		кг҃
Ситницъ семъ, пироговъ десеть	д҃	кв҃
Хлеба разового и цыбули золотый	д҃	
Олею кварту, осм.		ві҃
Перцу чвертку, имберу за осм.		ѳі҃
Гоздзиковъ лотъ, шафрану поллота	д҃	еі҃
Оливы фунтъ, зол. одынъ	д҃	
Сена возы два, дали по копе	е҃	
Овса мерокъ чотыры, по полталера . . .	ѕ҃	
Дровъ возы тры, дали зол.	в҃	еі҃
Дровъ сырыхъ возы два, осм.		ки҃
У вечоръ узяли зъ брамы сена, дали . .	в҃	к҃
Марца кв҃ дня, купили Бурбе рыбы, за . .	д҃	е҃
Окуневъ полдесятка дали		к҃
Селедцовъ десятокъ для челяди		ѕі҃
Ситницъ пять, пироговъ десять		ке҃
Олею кварту, капусты и соли, за		ѳі҃
Сена возы два, дали зол.	л҃	і҃
Овса мерки тры, по полталера	л҃	еі҃

	Золот.	Осм.
Того жъ дни, за картою пана бурмистра, якъ были панове у Бурбы, стороны угоды, жебы не давать зъ места харчы, ни сена, ни овса, на той часъ одыскали вина патрысыменту полгарца, заплатили Семену Кузевъце тынфовъ чотыры, на шелеги чынитъ зол..	л҃	ві҃
Марца кг҃ дня, за розказанемъ пана войта и за картою, отыскали на ратушъ патрысыменту полгарца для Бурбы, стороны угоды, заплатили Кузевце зол. чотыры и осм. дванадцать .	л҃	ві҃
Якъ погодили Бурбу, на неделю по талеровъ битыхъ десеть на харчъ конемъ и ему, дали ему на недели две талеровъ битыхъ двадцать, на шелеги чынитъ зол. сто трыдцать два .	рлв҃	
За розказанемъ п. Автушковича, войта, и целого маистрату, якъ згода стала зъ паномъ Бурбою, на тотъ часъ еще пану Бурбе самъ панъ Гапонъ, бурмистръ, будучы у его господе, далъ злотковыхъ двесте, кождый злотковый рахуючы по золотому и осмаки тры, чынитъ на шеляги зол. двесте двадцать	ск҃	
Того жъ часу, якъ стала угода съ паномъ Бурбою, въ той часъ пораховалися зъ жыдомъ, господаромъ Пашковского дому, пры пану Гапону, бурмистру, што Бурба и съ товарышами набралъ меду гарцовъ трыдцать шесть, гарнецъ заплатили по золотому и осм. шесть, чынитъ зол. сорокъ тры и осм. шесть	мг҃	ѕ҃
Такъ же за пятдесятъ и чотыры гарцы пива, по осм. пять и шелегу	ѳ҃	иі҃
Пану Бурбе купили къ рымскому Воскресеню чверть мяса у жыда, дали зол. . . .	л҃	і҃
Апрыля лі҃ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, што обецали панове маистратовые пану Бурбе соболца дать на шапъку, дали за соболца грошми таляровъ битыхъ двадцать; еще тому жъ пану Бурбе, што обецали футро попеличое московское, дали за футро таляровъ битыхъ шесть;		

	Золот.	Осм.
на шеляги таляръ рахуючы по зол. шесть и осм. осмнадцать, чынитъ зол. сто семдесятъ одынъ и осм. осмънадцать	ро҃а	ни҃
Пахолку того жъ пана Бурбы панъ войтъ казалъ дать полталерка битого, зол.	г҃	л҃
Реестръ плаченя варте кругового валу.		
Кгды ихъ млсть панове маистратовые почули жолнеровъ, идучыхъ до Могилева на станцыю, на тотъ часъ казали наймовать варту для обороны и становить у брамахъ, тогды самъ панъ райца змовилъ человекъ петнадцать, на неделю кождому по золот. два, которые именами и назвисками въ реестрахъ противъ нихъ суть выражоные, заплатили зъ нихъ кождому, ведлугъ умовы пана райцы, на тыждень напер態 по зол. два, чынитъ зол. трыдцать	л҃	
Вымовила, на умове зъ паномъ райцою варта кварту горелки, за розказанемъ того жъ пана райцы дали на горелку осм. шеснадцать .		ѕі҃
Того жъ дня, у обедъ, еще умовили человекъ десять на варту, кождому напер态 на неделю дали по зол. два, чынитъ зол. двадцать .	к҃	
За розказанемъ пана войта, на тую варту купили пороху фунтовъ шесть, по тынфу, чынитъ зол. шесть и осм. осмнадцать	ѕ҃	ни҃
Купили паперу на ладунки либру, дали . .		л҃
Купили олова фунтовъ осемъ, по осм. семъ и полъ, чынитъ зол.	в҃	
За розказанемъ пана райцы скарбового, дали имъ на кварту горелки, осм.		ѕі҃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, двумъ десятникомъ, Яну Рыторовичу и Казымеру дали на дрова, штобы купили до брамъ осми дровъ, золотыхъ шесть	ѕ҃	
Февраля кз҃ дня, той же варте до кругового валу, вышъпомененымъ двадцати и пяти человекомъ, на неделю напер態 кождому по золот.		

	Золот.	Осм.
два, чынитъ зол. пятдесятъ	н҃	
Вышъпомененымъ десятникамъ на дрова дали, штобъ до кождое брамы купили, зол. пять .	є҃	
Марца є҃ дня, за розказанемъ пана войта, варте круговой, двадцати и пяти человекомъ, напер态 на неделю кождому дали по золот. два, чынитъ золот. пятдесятъ	н҃	
На дрова до всихъ осми брамъ дали зол. . .	і҃	
Марца кг҃ дня, за розказанемъ пана войта, варте у круговомъ валу, человекомъ двадцати пяти, кождому напер态 на неделю дали, по зол. два, чынитъ	н҃	
На вси осмъ брамъ на дрова дали . . .	є҃	
Марца ѳі҃ дня, варте у круговыхъ брамахъ, двадцати и пяти человекомъ, напер态 на неделю дали, зъ розказаня пана войта по зол два, чынитъ зол. пятдесятъ	н҃	
Той же варте, на вси осемъ брамъ, на дрова дали зол. пять	є҃	
Марта кѕ҃ дня, варте до кругового валу у осми брамахъ, человекомъ двадцати пяти, кождому напер态 на неделю, за розказанемъ пана войта, дали зол. пятдесятъ	н҃	
Той же варте до всихъ брамъ на дрова дали зол. пять	є҃	
Аврыля в҃ дня, варте кругового валу, двадцати и пяти человекомъ, кождому напер态 на неделю дали по золот. два, зол. пятдесятъ .	н҃	
На дрова до всихъ осми брамъ дали варте зол. пять	є҃	
Апрыля ѳ҃ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, десятникомъ двумъ, што обходили варту, надали имъ на боты золот. два	в҃	

Выправа зъ квотою с—тоинскою до Варшавы, до велможныхъ ихъ млстей пановъ, его млсти пана гетмана и пана подъскарбего, шля-

	Золот.	Осм.
хетного пана Василія Сидоровича Гука, войта могилевского и шляхетного пана Артема Бурачка, райцу и славетного пана Анътипы Галушки, посполитого могилевского, на тотъ часъ пры нихъ за шафара будучого.		
Мца Мая к҃ дня, справовали имъ розные речы у дорогу: купили ситницъ шостаковыхъ на сушене, дали зол. тры	г҃	
За направене трохъ колясъ и за робене дышла дали Бедышу зол. семъ	з҃	
Купили штабы на колясы фунтовъ двападцать и полъ, заплатили	в҃	ѕі҃
Еще до того у Терешъковича Максима узяли штабы фунтовъ одинадцать и полъ, заплатили	к҃	є҃
Микитe ковалю за коване колясъ дали . .	д҃	
Рымару Ярмоле за обите колясъ дали . .	в҃	
Фронъцкевичу сыну и Радевичу дали овса мерокъ две зъ цекавзу.		
Ковалю Микитe за коване осмерыхъ коней и за перековане старыхъ подковъ дали зол. тры и осм. шесть	г҃	ѕ҃
Еще у того жъ Микиты купили шринаровъ до колясъ двадцать одинъ, дали		кв҃
За хондожене пистолетовъ меских дали зол. одынъ	а҃	
Еще у того жъ купили ухналіовъ копу, гвоздя полкопы у дорогу, за все дали зол. . . .	а҃	
Подъ дышель зробилъ бляху и дупали тры до колясы, за все Микитe заплатили осм. патнадцать		єі҃
Фронцкевичову сыну на коване коня на вси чотыры ноги дали зол.	а҃	
Өедоровичу дали на нити у дорогу . . .		к҃
Пороху фунтъ у дорогу, осм. сорокъ . . .	а҃	м҃
Паперу на ладунки поллибры, дали . . .		л҃
Купили подъковъ две пары у запасъ у дорогу, заплатили осм. сорокъ	а҃	м҃
Фронцкевичову сыну дали на боты у доро-		

	Золот.	Осм.
гу золот. пять	є҃	
Купили вепъдидло до уздечки, дали осм. . .		ѕ҃
Купили есетрыны фумтовъ шесть по осм. семъ и полъ, дали зол. полтора	а҃	єі҃
Выкупили жупанъ, барву Гарновского, у Шостака, у осми золотыхъ, которую барву, за розказанемъ и. райцы отдали Петроку, якъ ехалъ у дорогу	и҃	
На тую барву купили полотна локти шесть, локотъ по шелеговъ десеть, чынитъ		к҃
Кравцу за пошыте того жупана дали . .		єі҃
Родевичу, комендапту, на подковане коня .	а҃	ѕ҃
Купили два каптары новыхъ, а третій направлялъ за все заплатили Ермоле золот. четыры	д҃	
Купили у дорогу свечъ полтора сотца, сотце по зол. два, чынитъ зол. четыры	д҃	
Купили у дорогу патоки фунтовъ десеть и полъ у пана райцы Кузевъки, фунтъ по осм. двадцать, чынитъ зол. семъ	з҃	
Купили цыбули за осм. десять		і҃
Крупъ купили у дорогу, овсяныхъ квартъ двадцать, грецкихъ квартъ десять, кварту по осм. два, чынитъ зол. два	в҃	
Олею кварты тры и полъ, кварта по осм. десять, чынитъ зол. и осм. пять	а҃	є҃
Соли квартъ осемъ, золот. и осм. шесть . .	а҃	ѕ҃
Мыла фунты тры, осм. двадцать семъ . .		кз҃
Петроку купили боты у дорогу, дали . . .	г҃	
Юня кг҃ дня, Петроку за дорогу дали наперед золот. десеть	і҃	
Еще, якъ прыехалъ Петрокъ, дали ему . .	в҃	
Купили четыры ремени до увазованя олстровъ, дали осм. шесть		ѕ҃
Купили тры поясы ременыхъ на цуги, у Балаша, дали осм. двадцат		к҃
Купили рыбы свежой у дорогу за зол. . .	в҃	і҃
Феску, дворнику, купили у дорогу боты во-		

	Золот.	Осмак.
зловые, заплатили золот. пять	є	
Купилъ самъ панъ райца рыбы вялое, щупаковъ десеть, лещовъ двадцать, у Тимошка Гаранина, за все дали тынфовъ чотырнадцать, на шеляги чынитъ золот. пятнадцать и осм. шеснадцать	єі	ѕі
Купили Фронцкевичу боты у дорогу дали Микутце зол, чотыры и осм. дванадцать . . .	д	ві
Родевичу боты у того жъ Микутки, дали . .	д	
За шыте тлумъка и за направу жупана Федоровичового дали осм. семпадцать		зі
За картою пана войта, купили Юревскому боты, дали зол. четыры и полъ	д	єі
Самъ панъ войтъ змовилъ Ларка Юревского на неделю по зол. тры, дали напередъ золот. десеть	і	
До обиця колясъ у Корытка купили телятинъ две, дали зол. тры и осм. пятнадцать . .	г	єі
Максиму дворникову купили на дорогу боты, дали зол. пять	є	
Еще для челяди купили рыбы двоенки лыкъ двадцать по осм. семъ, чынитъ золот. чотыры и осм. двадцать	д	к
Еще десять лыкъ иголницы, лыко по осм. одинадцать, чынитъ зол. тры и осм. двадцать	г	к
Для комендантовъ купили селедцовъ и ситницъ, осм. двадцать		к
Купили рыбы у дорогу у Данилы Конціового, язіовъ шесть, заплатили зол. два и осм. двадцать шесть	в	кѕ
За розказанемъ пана войта, дали черцомъ брацкимъ на молебенъ зол. десеть	і	
Паламаромъ за звонене на молебенъ дали золотый и осм. десять	а	і
Отцу Федору отъезного казалъ панъ войтъ дать осм. десять		і
Якъ отъежджалъ панъ войтъ, казалъ дать отъездного плацовымъ зол. два	в	

	Золот.	Осмак.
За розказанемъ пана войта, дворницы отъездного дали осм. пятнадцать		єі
Слугамъ, девяти человекомъ и двумъ пахолкомъ отъездного кождому по ползолотого, всимъ зол. пять и осм. пятнадцать	є	єі
За розказанемъ пана войта, комендантомъ, и слугамъ и пахолкомъ купили рыбы на выезде за осм. осмнадцать		иі
Пироговъ у дорогу сорокъ, дали	а	і
Ситницъ у дорогу за зол. чотыры	д	
Купили у дорогу перцу фунтъ, дали . . .	а	к
Имберу фунтъ, кмину фунтъ	а	в
Шафрану лотъ, гоздиковъ лотъ	в	кд
Оливы фунты два	в	
Цукру головы тры, важыли фунтовъ деветь и чвертку, фунтъ по полталера, чынитъ зол. трынадцать и осм. двадцать семъ	гі	кз
У вечоръ, якъ выежджали дали на ночъ овса мерокъ осемъ зъ цекавзу.		
Дали у дорогу овса мерокъ дванадцать, зъ цекавзу.		
На выезде пана войта, набрали у домъ меду гарцы тры у Колтуна, гарнецъ по золотому и осм. шесть, чынитъ зол. тры и осм. осмнадцать .	г	иі
Меду гарцовъ десеть набрали у барылку у Илющыхи, якъ выежджалъ панъ войтъ, пили у поли, подле слупа мурованого, гарнецъ по золотому и осм. шесть, чынитъ зол. дванадцать .	ві	
Пива у Кушъперскомъ дворе, якъ провожали пана войта, набрали у барылку гарцовъ двадцать, чынитъ зол. тры и осм. шеснадцать .	г	ѕі
Дворникъ Федоровичъ узялъ на дорогу у барылку оцту полтора гарца, заплатили Илющысе зол. одынъ и осм. пять	а	є
На дорогу набрали дегтю квартъ трыдцать тры доброго, кварту по осм. тры	г	ѳ
Максиму, што у дорозе былъ недель пять, дали копъ пять, на шеляги зол. дванадцать и осм. пятнадцать	ві	єі

	Золот.	Осмак.
Паномъ посломъ дали горностаевъ сороки тры.		
Тымъ же паномъ посломъ дали готовыхъ грошей тареровъ битыхъ штукъ двесте семдесятъ, прымовали кожды талеръ по зол. шесть и осм. осмнадцать, чынитъ на шеляги золотыхъ тысеча семъсотъ осемдесятъ два	҂а҃ѱпв	
За розказанемъ его млсти пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового сами ихъ млсть панове маистратовые купили соболей сорочокъ у шляхетного пана Артема Бурачъка, райцы могилевского, якъ ездилъ панъ войтъ до велможного его млсти пана гетмана, воеводы виленского, на тотъ часъ обецалъ панъ войтъ, за которые заплатили пану Бурачъку талеровъ битыхъ штукъ шестьсотъ, прымовали таляръ зъ скарбу по золот. шесть и осм. двадцать, на шелеги сума чынитъ золот. чотыры тысечы	҂д҃	
Юля е҃і дня, который то сорокъ соболей дали были панове делегатомъ у дорогу до Варшавы, той сорокъ знову назадъ отобрали отъ пановъ делегатовъ.		
Марта к҃и дня, купили паперу либру, дали осм. осмнадцать		и҃і
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, сторожомъ покоморнымъ, осми человекомъ, Агею, Астапу, Кузме, Семену Иголнику, Семену Фиглеву, Гаврыле, Василю Ступаку, Казимеру Свинавъскому, на другую чверть дали всимъ золот. деветдесятъ шесть	ч҃ѕ	
Кликуну Яску, на другую чверть дали золотыхъ шесть	ѕ҃	
Еще тому жъ дали зол. два и полъ . . .	в҃	е҃і
Солышу, добышу купили боты къ Воскресеню Христову, дали золотыхъ два и осмак. десять	в҃	і҃

	Золот.	Осмак.
Михалце, до Дубровенской брамы дали на дрова осм. чотыры		д҃
На другую чверть пахолкомъ дали напередъ золотыхъ двадцать	к҃	
Марта а҃ дня, купили овса на рынку мерокъ осемъ, мерку по осм. сорокъ, чынитъ зол. десять и осм. двадцать	і҃	к҃
Купили у турму возъ дровъ сеченыхъ, заплатили осм. осмнадцать		и҃і
Купили лопатъ чотырнадцать, за кождую по шелеговъ семъ, чынитъ зол. два и осм. два . .	в҃	в҃
За розказанемъ пана войта Овтушковича, дали студентомъ, идучымъ зъ Вилни до Кіева зол. одынъ и осмак. пятнадцать	а҃	е҃і
Того жъ дня, купили овса, мерокъ шестнадцать, мерку по осм. сорокъ, чынитъ зол. двадцать одынъ и осм. десеть	к҃а	і҃
Апреля а҃ дня, купили дровъ у Ветреную браму, дали осм. шесть		ѕ҃
Пушкаромъ на пироги, якъ у брамахъ стояли, дали осм. чотырнадцать		д҃і
Выкочавали делы на валъ, гды прыехали москали до Могилева, на тотъ часъ пушкаромъ дали кождому по осм. тры, чынитъ осм. двадцать одынъ		к҃а
Купили возъ дровъ у Дубровенку, дали . .		е҃і
Апрыля в҃ дня, купили дровъ у браму Шкловскую возъ пять, дали золот. два и осм. деветь .	в҃	ѳ҃
Отосы купили проводить делы на валъ, дали осм. деветь		ѳ҃
Купили дровъ у Ветреную браму возы два, дали осм. двадцать два		к҃в
У Олейную браму купили дровъ возъ пять, въ той часъ, якъ москали прыехали, заплатили золотый и осм. двадцать деветь	а҃	к҃ѳ
Того жъ дня, дали собачънику Михалце на олово осм. чотыры		д҃
Ему жъ пороху чвертку, дали осм. десеть .		і҃
Якъ прыехалъ панъ войтъ зъ Вилни, купили		

	Золот.	Осмак.
овса мерокъ петнадцать и полъ, заплатили мерку по осм. сорокъ, чынитъ зол. двадцать и осм. двадцать	К̃	К̃
За направене коляски ратушное дали		Л̃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы, Булъгаку, ротъмистру дали зъ цекавзу овса мерки две и возъ сена.		
Дали на дрова пушкаромъ, якъ ночовали ведле делъ, на выводе, осм. трынадцать		ГІ̃
Того жъ дня, наняли человековъ трыдцать качать делы на выводы, якъ прыбыла Москва къ Воскресеню Хрыстову до Могилева, въ той часъ казали стрелять, дали кождому человеку по осм. шесть, чынитъ зол. шесть	Ѕ̃	
За розказанемъ пана войта, ксендзу Гимбуту дали волочобного золотыхъ пятнадцать, на то далъ и квитацыю	ЕІ̃	
Апрыля того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, наняли огнянниковъ двохъ, Веремея и Артема, дали наперед на недели две по золотыхъ два, чынитъ зол. осемъ	И̃	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, якъ былъ заарештовалъ панъ Иванъ Ивковичъ у Шклове за Кожку, отъ Зборницы, ажъ до Великодня седелъ у Шклове, въ той часъ дали на харчъ ему шелягами зол. трыдцать	Л̃	
Прыняли отъ пана Ивана Ивъковича, што далъ панъ Иванъ, якъ былъ у Оршы вязнемъ золотыхъ десеть, на што маемъ карту отъ ихъ	І̃	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, дали Ивану Ивковичу для выкупеня облигу Корыцкового у Кожъки, у Шклове, за который турбованы былъ Иванъ и Королкевичъ, таляровъ битыхъ осемдесятъ, на шеляги чынитъ золотыхъ пять сотъ двадцать и осм.	ФКИ	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю		

	Золот.	Осмак.
п. райцы скарбового, за езду оршанскую дали Максиму на боты золот. пять	Е̃	
За картою пана войта, слугамъ мескимъ на поправоване жупановъ, осми человекомъ, позычалнымъ способомъ дали кождому по золотому, чынитъ зол.	И̃	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, якъ были москали у Могилеве, въ той часъ стояли пушкары на варте, дали имъ кождому по ползолотого, чынитъ зол. тры и осм. пятнадцать	Г̃	ЕІ̃
Кликуну къ Воскресеню дали осм.		ВІ̃
Апрыля г̃ дня, варте пляцовой семи человекомъ, наперед на две недели, кождому по золот. два, чынитъ зол. двадцать осемъ	КИ̃	
За картою пана войта, дали на поховане пана райцы Скорского зол. пять	Е̃	
Еще за труну заплатили зол. чотыры	Д̃	
Собачъвику Михалце на порохъ и на свинецъ дали осм. чотырнадцать		ДІ̃
Купили ремени тры до кулбаки у Ивана Головчынца, дали осм. десять		І̃
Варте отъ кругового валу дали на кварту горелки осм. шеснадцать		ЅІ̃
Купили на рынку у мужыковъ овса мерокъ трынадцать, мерку по тынфу и осм. чотыры, чынитъ зол. шеснадцать и осм. одынъ	ЅІ̃	А̃
Купили табенки и ташъки до кулбаки у Ивана Головчынъца дали золот. тры и осм. двадцать	Г̃	К̃
До другіе кулбаки купили табенки и скурки, за все заплатили зол. чотыры и осм. десять	Д̃	І̃
Пушкару, што ходилъ для Ицка Москаліового и до Яцка Каціюшки, дали осм. чотыры		Д̃
На ратушную потребу набрали слуги гарца полтора, дали осм.		
Почътару за прыслане листу зъ почты, дали осм. двадцать пять		КЕ̃
Апрыля ѕ̃ дня, якъ былъ Бурба на ратушы,		

	Золот.	Осмак.
въ той часъ узяли у Семена Кузевъки вина полтора гарца, заплатили тынфовъ деветь, на шелеги золот. деветь и осм. двадцать деветь .	ѳ	кѳ
Того жъ дня, на побудокъ, у Змея, што на Казацкомъ выводе стоялъ, пороху фунтовъ осемъ.		
На побудокъ у Однорожца, што на Спаскомъ выводе стоялъ, фунтовъ десеть.		
У Нѣмца, што у Ветреной браме стоялъ, на побудокъ фунтовъ осемъ.		
У Змею, што напротивъ фары стояла, на побудокъ фунтовъ десеть.		
У Новое дело, што подле Шкловское брамы стояло, на побудокъ фунтовъ пять.		
На запалы до всихъ пяти делъ фунтъ.		
Еще якъ Христосъ воскресъ, на чотыры делы, по фунтовъ осемъ, а на пятое фунтовъ пять.		
На запалы до всихъ пяти делъ ф. одинъ.		
У третій разъ на службе, по евангеліи, дали на Однорожъца и Змею фунтовъ двадцать, на Немца и Змея фунтовъ шеснадцать, у Новое дело фунтовъ пять.		
На запалы до всихъ дали фунтъ одынъ.		
Розными часы набрали на ратушъ пива у Кушнерскомъ дому гарцовъ семъ, заплатили золотый и осм. семъ	а	з
До Брацкой церкви, съ трохъ гарматъ вcovстрелить, на кождое дело по фунты два, стреляли разы тры, чынитъ фунтовъ осмнадцать.		
На запалы чвертокъ тры.		
Который порохъ, зраховавшы, чынитъ всихъ фунтовъ сто сорокъ и чвертки тры; который порохъ купили у Адася Макаровича, пушкара замкового, для оказыи, якъ москали были у Могилеве, заплатили кожды фунтъ по тынфу, чынитъ на шеляги золотыхъ сто пятдесятъ чотыры и осм. двадцать	рнд	ѳі
Пушкаромъ дали на пакуле осм. осмъ .		и
Купили паперу либры чотыры, дали осм. .		ѕі

	Золот.	Осмак.
Пушкаромъ на пироги дали осм. осмъ . .		и
На кварту горелки дали пушкаромъ . . .		ѕі
За зыскане делъ зъ выводовъ пушкаромъ на горелку дали осм, шеснадцать		ѕі
Наняли къ пушкаромъ еще человековъ двадъцать двохъ, штобы зъ выводовъ качали большіе делы, дали кождому по осм. пять, чынитъ золот. тры и осм. десять	г	і
За розказанемъ пана войта, што ездилъ панъ войтъ зъ паномъ бурмистромъ Гапономъ до пана Лоницкого, бурмистра, дали перевозницы осм.		кі
За прывезене возъ двохъ песку дали . .		и
За розказанемъ пана войта, слузе Палчыку за розные позвы дали осм.		ѕ
Купили до двухъ кулбакъ потребы зовсимъ, дали Марку рымару зол. осемъ	и	
Федору, рымару за робене двухъ кулбакъ дали зол. тры и осм. десеть	г	і
Апрыля ѕі дня, Михалъце собачънику на порохъ и оловъ дали осм. чотырнадцать . .		ді
Апрыля зі дня, варте пляцовой, семи человекомъ, напередъ кождому на две недели, дали по зол. два, чынитъ золот. двадцать осемъ . .	кн	
Того жъ дня, огняникомъ двумъ на месецъ напередъ дали зол. шеснадцать	ѕі	
За картою пана войта дали Мокишынскому за переписане справъ месхихъ, зол. одынъ . .	а	
За картою пана писара Калиновского, купили до ратушы две либры паперу доброго, дали осм. двадцать шесть		кѕ
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, купили сена стогъ у Никипора Грыніова, дали золот. трыдцать чотыры и осм. деветнадцать . . .	лд	ѳі
Того жъ дня, купили возъ дровъ сеченыхъ у Дубровенскую браму, дали осм.		к
Того жъ дня, заплатили за направене зам-		

въ той часъ узяли у Семена Кузевъки вина полтора гарца, заплатили тынфовъ деветь, на шелеги золот. деветь и осм. двадцать деветь . ѳ | [illegible]

Того жъ дня, на побудокъ, у Змея, што на Казацкомъ выводе стоялъ, пороху фунтовъ осемъ.

На побудокъ у Однорожца, што на Спасскомъ выводе стоялъ, фунтовъ десеть.

У Нѣмца, што у Ветреной браме стоялъ, на побудокъ фунтовъ осемъ.

У Змею, што напротивъ фары стояла, на побудокъ фунтовъ десеть.

У Новое дело, што подле Шкловское брамы стояло, на побудокъ фунтовъ пять.

На запалы до всихъ пяти делъ фунтъ.

Еще якъ Христосъ воскресъ, на чотыры делы, по фунтовъ осемъ, а на пятое фунтовъ пять.

На запалы до всихъ пяти делъ ф. одинъ.

У третiй разъ на службе, по евангелiи, дали на Однорожъца и Змею фунтовъ двадцать, на Немца и Змея фунтовъ шеснадцать, у Новое дело фунтовъ пять.

На запалы до всихъ дали фунтъ одынъ.

Розными часы набрали на ратушъ пива у Кушнерскомъ дому гарцовъ семъ, заплатили золотый и осм. семъ . . . . а | [illegible]

До Брацкой церкви, съ трохъ гарматъ выстрелить, на кождое дело по фунты два, стреляли разы тры, чынитъ фунтовъ осмнадцать.

На запалы чвертокъ тры.

Который порохъ, зраховавшы, чынитъ всихъ фунтовъ сто сорокъ и чвертки тры; который порохъ купили у Адася Макаровича, пушкара замкового, для оказыи, якъ москали были у Могилеве, заплатили кожды фунтъ по тынфу, чынитъ на шеляги золотыхъ сто питдесятъ чотыры и осм. двадцать . . . . рнд | [illegible]

Пушкаромъ дали на пакуле осм. осмъ . . .

Купили паперу либры чотыры, дали осм. .

	Золот.	Осмак.
Пушкаромъ на пироги дали осм. осмъ . .		и
На кварту горелки дали пушкаромъ . . .		sı
За зыскане делъ зъ выводовъ пушкаромъ на горелку дали осм, шеснадцать		sı
Наняли къ пушкаромъ еще человековъ двадъцать двохъ, штобы зъ выводовъ качали большiе делы, дали кождому по осм. пять, чынитъ золот. тры и осм. десять	г	ı
За розказанемъ пана войта, што ездилъ панъ войтъ зъ паномъ бурмистромъ Гапономъ до пана Лоницкого, бурмистра, дали перевозницы осм.		кı
За прывезене возъ двохъ песку дали . .		и
За розказанемъ пана войта, слузе Палчыку за розные позвы дали осм.		ıs
Купили до двухъ кулбакъ потребы зовсимъ, дали Марку рымару зол. осемъ	и	
Федору, рымару за робене двухъ кулбакъ дали зол. тры и осм. десеть	г	ı
Апрыля sı дня, Михалъце собачънику на порохъ и оловъ дали осм. чотырнадцать . .		дı
Апрыля зı дня, варте пляцовой, семи человекомъ, напередъ кождому на две недели, дали по зол. два, чынитъ золот. двадцать осемъ . .	ки	
Того жъ дня, огняникомъ двумъ на месецъ напередъ дали зол. шеснадцать	зı	
За картою пана войта дали Мокишынскому за переписане справъ месныхъ, зол. одынъ . .	а	
За картою пана писара Калиновского, купили до ратушы две либры паперу доброго, дали осм. двадцать шесть		кs
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, купили сена стогъ у Никипора Грынiова, дали золот. трыдцать чотыры и осм. деветнадцать . . .	лд	ѳı
Того жъ дня, купили возъ дровъ сеченыхъ у Дубровенскую браму, дали осм.		к
Того жъ дня, заплатили за направене зам-		

	Золот.	Осмак.
ка меского осм. осемъ		и҃
Апрыля к҃в дня, купили у жыда Смиловицкого вагу до важницы, за розказанемъ пана войта, дали золот. десеть	і҃	
Которая вага зостаетъ у важницы.		
Собачънику Михалце на порохъ и свинецъ дали осм. чотырнадцать		д҃і
Купили две фляшы гарцовыхъ на потребу мескую, осм. двадцать чотыры		к҃д
За направоне замка и за роботу ключа нового дали осм. двадцать		к҃
За переписане розныхъ справъ Купцевичовыхъ, што посылали до Оршы на суды, Саврыцкому дали золот. одынъ и осм. тры . .	а҃	г҃
Купили хомутину у Артема Балаша, дали золот. одынъ	а҃	
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, якъ посылали Фронцкевича до Рыги въ справахъ Купцевичовыхъ, дали ему на дорогу талеровъ битыхъ пять, на шелеги зол. трыдцать тры	л҃г	
Еще тому жъ Фронцкевичу дали шелегами золотыхъ десеть	і҃	
Того жъ дня, купили овса мерокъ две, дали золот. два и осм. десеть	в҃	і҃
Паномъ маистратовымъ отыскали на ратушъ пива гарцы два, заплатили осм. двадцать .		[illegible]
Веремею пляцовому, што зыскалъ у Казановича за комору Путятинскую, дали осм. пять .		[illegible]
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, купили меду гарцы два, якъ былъ енералъ оршанскій у пана Калиновского, гарнецъ по золотому и осм. шесть, чынитъ зол.	в҃	[illegible]
За картою пана писара, купили две либры паперу, одну доброго, а другую подлого, дали осм. двадцать шесть		[illegible]
За направоване замка отъ брамы Дубро-		

	Золот.	Осмак.
венской дали осм. осемъ		и҃
За отмыкане замка отъ скарбцу дали . .		е҃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, за супликою якогось шляхтица убогого дали золотыхъ два	в҃	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы, пану Фронцъкевичу, прокуратору оршанскому дали мерку овса зъ цекавзу.		
Купили рыбы за осм. патдесятъ	а҃	к҃
За розказанемъ пана войта, купили овса мерки две пану Булъгаку, дали зол. два и осм. двадцать два	в҃	к҃в
На меськую потребу, на ратушъ набрали пива у Кушънерскомъ дворе гарцы два, осмак десеть		і҃
Купили лейцы до ратуша на привезане обыконокъ, дали осм. тры		г҃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарб. за переписане реистра Дегтяревичового дали Саврыцкому полталера, чынитъ зол. одынъ и осм. петнадцать	а҃	е҃і
За розказанемъ пана войта и пана Гапона, бурмистра, Казимеру, слузе, дали на заставу шапокъ трохъ золот. тры	г҃	
Того жъ дня, ковалю за коване коней осмерыхъ меских, подковъ новыхъ четырнадцать, кождую пару по осм. двадцать чотыры, узгреваныхъ, што по две уместе, кождую пару по осм. дванадцать, еще старыхъ подковъ шесть; отъ кождой подковы дали по осм. тры, заплатили за все Миките ковалю золот. семъ . .	з҃	
Тому жъ ковалю за коване дышля дали осм. двадцать пять		к҃е
Апрыля к҃е дня, за картою пана войта, заплатили за полтора гарца вина, доброго кварты тры, лягону кварты тры, золот. деветь и осм. двадцать семъ	ѳ҃	к҃з
За картою пана войта, заплатили Темце		

	Золот.	Осмак.
ка меского осм. осемъ		и҃
Апрыля к҃в дня, купили у жыда Смиловицкого вагу до важницы, за розказанемъ пана войта, дали золот. десеть	і҃	
Которая вага зостаетъ у важницы.		
Собачъпику Михалце на порохъ и свинецъ дали осм. чотырнадцать		д҃і
Купили две фляшы гарцовыхъ на потребу меcкую, осм. двадцать чотыры		к҃д
За направоне замка и за роботу ключа нового дали осм. двадцать		к҃
За переписане розпыхъ справъ Купцевичовыхъ, што посылали до Оршы на суды, Саврыцкому дали золот. одынъ и осм. тры . .	а҃	г҃
Купили хомутину у Артема Балаша, дали золот. одынъ	а҃	
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, якъ посылали Фронцкевича до Рыги въ справахъ Купцевичовыхъ, дали ему на дорогу талеровъ битыхъ пять, на шелеги зол. трыдцать тры	л҃г	
Еще тому жъ Фронцкевичу дали шелегами золотыхъ десеть	і҃	
Того жъ дня, купили овса мерокъ две, дали золот. два и осм. десеть	в҃	і҃
Паномъ маистратовымъ отыскали на ратушъ пива гарцы два, заплатили осм. двадцать .		к҃
Веремею пляцовому, што зыскалъ у Казановича за комору Путятинскую, дали осм. пять .		є҃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, купили меду гарцы два, якъ былъ енералъ оршанскій у пана Калиновского, гарнецъ по золотому и осм. шесть, чынитъ зол.	в҃	в҃і
За картою пана писара, купили две либры паперу, одну доброго, а другую подлого, дали осм. двадцать шесть		к҃ѕ
За направоване замка отъ брамы Дубро-		

	Золот.	Осмак.
венской дали осм. осемъ		и҃
За отмыкане замка отъ скарбцу дали . .		є҃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, за супликою якогось шляхтица убогого дали золотыхъ два	в҃	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы, пану Фронцъкевичу, прокуратору оршанскому дали мерку овса зъ цекавзу.		
Купили рыбы за осм. патдесятъ	а҃	к҃
За розказанемъ пана войта, купили овса мерки две пану Булъгаку, дали зол. два и осм. двадцать два	в҃	к҃в
На меcкую потребу, на ратушъ набрали пива у Кушъперскомъ дворе гарцы два, осмак десеть		і҃
Купили лейцы до ратуша на привезане обыконокъ, дали осм. тры		г҃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарб. за переписане реєстра Дегтяревичового дали Саврыцкому полталера, чынитъ зол. одынъ и осм. петнадцать	а҃	є҃і
За розказанемъ пана войта и пана Гапона, бурмистра, Казимеру, слузе, дали на заставу шапокъ трохъ золот. тры	г҃	
Того жъ дня, ковалю за коване коней осмерыхъ меских, подковъ новыхъ четырнадцать, кождую пару по осм. двадцать чотыры, узгреваныхъ, што по две уместе, кождую пару по осм. дванадцать, еще старыхъ подковъ шесть; отъ кождой подковы дали по осм. тры, заплатили за все Миките ковалю золот. семъ . .	з҃	
Тому жъ ковалю за коване дышля дали осм. двадцать пять		к҃є
Апрыля к҃є дня, за картою пана войта, заплатили за полтора гарца вина, доброго кварты тры, лягону кварты тры, золот. деветь и осм. двадцать семь	ѳ҃	к҃з
За картою пана войта, заплатили Темце		

	Золот.	Осмак.
за два гарцы меду золот. два и осм. дванадцать	в҃	в҃і
Михалце, собачънику на порохъ и свинецъ дали осм. чотырнадцать		д҃і
Купили либру бибулы клеить протоколы, дали осм. чотыры		д҃
За розказанемъ пана войта, якъ прыехалъ урадъникъ Староселскій, въ той часъ купили ему мяса за зол.	а҃	
Ситницъ тры, пироговъ пять		к҃г
За розказанемъ пана войта, якъ умеръ Яцъковскій, купили ему труну, заплатили Степану Скрыннику золот. чотыры	д҃	
Дали человеку, што прынесъ на ратушъ песку белого, осм.		ѕ҃
За розказанемъ пана войта, купили рыбы жывое у озеро Дубровенское за золотыхъ дванадцать	в҃і	
За розказанемъ пана войта и за картою, якъ былъ панъ Шрейтеръ на ратушы, въ той часъ набрали меду полтретя гарца, заплатили Шостаку зол. два и осм. пятнадцать	в҃	є҃і
За картою пана войта, дали Мокишынскому за писане розныхъ справъ меских и позвовъ до Оршы зол. тры	г҃	
За направоване инбара купцевичовского, што горелка стоитъ и за перекрыване, тромъ дойлидомъ заплатили кождому по золотому и на пироги осм. шесть, чынитъ	г҃	ѕ҃
Купили два круки на инбаръ дали осм. шеснадцать		ѕ҃і
За отвезене дору отъ ратушы до имъбара и кручье дали осм. двадцать		к҃
Мая а҃ дня, варте пляцовой, семи человекомъ, напередъ кождому на тыждень по золот. чотыры, чынитъ зол. двадцать осемъ	к҃и	
За розказанемъ пана войта, ксендзомъ бернаръдыномъ оршанъскимъ дали зол. тры и осм. пятнадцать	г҃	є҃і

	Золот.	Осмак.
Мая в҃ дня, Михалъце, собачънику, на порохъ и на свинецъ осм. чотырнадцать		д҃і
Мая г҃ дня, кгды ихъ мл. пстъ панове маистратовые ездили до Любужы, на той часъ купили мяса за зол. тры	г҃	
Курей четверо, золотыхъ два и осм. одынъ	в҃	а҃
Яецъ копу, золотый одынъ	а҃	
Ситницъ пять, пироговъ двадцать, золот. одынъ и осм. двадцать	а҃	к҃
Булокъ десеть, соли кварты тры		к҃г
Хрену, цыбули, хлеба разового за осмак. двадцать осемъ		к҃и
Неводничымъ, Игнату зъ товарышами, за ловене рыбы, дали за працу копу	в҃	є҃і
Тымъ же рыбалкомъ, на полгарца горелки дали у Могилеве зол. одынъ	а҃	
Оцту полгарца, осм. шеснадцать		ѕ҃і
До Любужы набрали у Колтуна меду гарцовъ десеть, гарнецъ по золотому и осм. шесть, чынитъ золот. дванадцать	в҃і	
Пива у барылку, у Кушънерскомъ дворе узяли гарцовъ двадцать, гарнецъ по осм. пять и по щелегу, чынитъ зол. тры и осм. шестнадцать	г҃	ѕ҃і
Купили ложекъ деревянныхъ тузинъ, дали осм. десеть		і҃
Слугамъ, пахолкомъ и перевозникомъ на пироги дали осм. дванадцать		в҃і
Якъ давали ведомость неводничымъ, хлопцу дали осм. тры		г҃
Перевозникомъ, што возили пановъ до Любужы, дали имъ за працу зол. два	в҃	
Еще панове узяли пива у барылку, якъ ехали колясами до кугзана, а оттуль до Любужы гарцовъ тры и полъ, заплатили осм. осмнадцать		и҃і
Мая д҃ дня, за розказанемъ пана войта и за картками, заплатили Илющысе за десеть гарцовъ меду золот. дванадцать	в҃і	

	Золот.	Осмак.
Артему Бедышу за направоване колясъ дали осм. двадцать		к҃
Купили паперу либру доброго и либру росходного, дали осм. двадцать шесть		к҃ѕ
Мая ѕ҃ дня, подъпискамъ, за писане картокъ на сесыю дали зол. два	в҃	
За картою пана войта, заплатили за десеть гарцовъ пива у Оноскиномъ дворе золотый и осм. двадцать тры	а҃	к҃г
Мая и҃ дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, наняли пяти человековъ дела качать зъ цекавзу, на помочъ пушкаромъ, дали пятерымъ по осм. чотыры, пушкаромъ на пироги особливе осм. деветь, все чынитъ осм. двадцать деветь		к҃ѳ
За картками чотырма, заплатили за чотыры гарца пива чорного, гарнецъ по осм. десять, осм. сорокъ	а҃	і҃
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, слугамъ мескимъ и пахолкомъ двумъ, всимъ одинадцати человекомъ, што пилновали на сесыи, дали по осм. шесть, чынитъ зол. два и осм. шесть	в҃	ѕ҃
На порохъ и свинецъ Михалце собачънику дали осм. четырнадцать		ді҃
Мая і҃ дня, за розказанемъ пана войта, двораннну пана подъскарбего, што прыехалъ былъ стороны подымного, дали ему зъ цекавзу овса мерокъ шесть.		
Купили у турму возъ дровъ сеченыхъ, дали осм. осмнадцать		иі҃
На сесыю набрали панове маистратовые обаранковъ за осм. шесть		ѕ҃
Мая гі҃ дня, якъ ездили панове маистратовые до Холма, въ той часъ набрали меду у Колтуна гарцовъ чотыры, по золотому и осм. шесть, чынитъ зол. чотыры и осм. двадцать чотыры . .	д҃	к҃д
Того жъ дня, купили овса мерокъ дванадцать, по осм. сорокъ, чынитъ зол. шестнадцать .	ѕі҃	

	Золот.	Осмак.
Мая еі҃ дня, варте пляцовой, семи человекомъ, кождому напер態ъ на недель две, по зол. четыры, чынитъ зол. двадцать осемъ	к҃и	
Огняникомъ двумъ, напередъ на месецъ, по зол. осемъ, чынитъ золотыхъ	ѕі҃	
Купили овса мерокъ пять, мерку по осм. сорокъ одынъ, чынитъ золот. шесть и осмак. двадцать пять	ѕ҃	к҃е
Мая ѕі҃ дня, купили овса на рынку у татарына мерокъ тры по осм. сорокъ, чынитъ золотыхъ чотыры	д҃	
Купили возъ сена на рынку, дали зол. чотыры и осм. дванадцать	д҃	ві҃
Панъ бурмистръ Казкевичъ самъ купилъ рыбы до ставу Дубровенского за осм. девятнадцать		ѳі҃
Собачънику на порохъ и оловъ дали осм. чотырнадцать		ді҃
Мая зі҃ дня, за картою пана писара Калиновъского, купили галясу полфунта и две либры паперу, доброго и подлейшого, за все заплатили Калиновского сыну зол. одынъ и осм. двадцать шесть	а҃	к҃ѕ
Поторочы, кликуну дали до порахунку полталера, золот. и осм. петнадцать	а҃	еі҃
Еще тому жъ дали копу, зол. два и осм. петнадцать	в҃	еі҃
Того жъ дня, купили овса до цекавзу мерокъ семъ, по осм. сорокъ, чынитъ зол. деветь и осм. десеть	ѳ҃	і҃
За розказанемъ пана войта и целого маистрату и ведомостю пана райцы, наняли фурмановъ землю возить отъ Кузевкина двора у яму, што выбрали летошніе шафары сотнями на брукъ передъ цекавзомъ и передъ пушкарскимъ дворомъ, отъ воза по шелеговъ чотыры.		
Крыштопъ прывезъ на двухъ коняхъ возъ сорокъ четыры, отъ воза по осмаку, чынитъ золотый и осм. чотырнадцать	а҃	ді҃

	Золот.	Осмак.
Щецько прывезъ земли возъ сорокъ, отъ золо за по осмаку, чынитъ золотый и осм. десять . .	а	і
Грышко Михайловичъ возъ шеснадцать . .		ѕі
Мая иі дня, Крыштопъ прывезъ возъ десеть .		і
Драгунъ прывезъ возъ двадцать, по шел. четыры, осм. двадцать шесть		кѕ
Семенъ Лаврыновъ возъ двадцать тры, по шелеги четыры	а	
Грышку Михайловичу, за возъ деветнадцать.		кє
Семенъ Щецковъ возъ шесть		и
Слузе, што пилновалъ, якъ возили, за два дни дали осм. семнадцать		зі
Што отвезъ овесъ дворнику подскарбего, дали осм. тры		г
Мая ѳі дня, Грышко Волынецъ прывезъ земли возъ трыдцать одинъ, дали золотый о осм. одинадцать	а	аі
Сапронъ Михайловичъ возъ трыдцать пять, дали золотый и осм. семънадцать	в	зі
Слузе, што пилновалъ, осм. шесть . . .		ѕ
Васко Юрковичъ возъ трыдцать осемъ, дали золотый и осм. двадцать	а	к
Иванъ Семеновичъ возъ трыдцать два, золотый и осм. дванадцать	а	ві
Гарасимъ Барлетъ возъ трыдцать два, дали золотый и осм. дванадцать	а	ві
Лаврынъ Якимовичъ возъ трыдцать шесть, золотый и осм. осмнадцать	а	иі
Васко Юрковичъ возъ двадцать семъ, золотый и осм. шесть	а	ѕ
Щепько возъ двадцать семъ, золотый и осм. шесть	а	ѕ
Андрей Васковичъ возъ трыдцать два, золотый и осм. дванадцать	а	ві
Красновскому, за два дни, што пилновалъ, дали осм. двадцать и на пироги осм. чотыры, чынитъ		кд
За отбиране рыштованя отъ воротъ и букштеліовъ дали на полгарца горелки зол. и осм. два	а	в

	Золот.	Осмак.
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и ведомостию целого маистрату, самъ панъ войтъ старговалъ грунътъ зъ садомъ у сотни Грывлянской, подле меского кабачъку, отъ Ганны Степановны Гомоновны, што сумежъ Борыса, заплатилисмо золотыхъ шестдесятъ . . .	ѯ	
Который то домъ естъ у книгахъ записанъ.		
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, дали жолнеромъ, што хотели презъ Могилевъ на перевозъ ехать, теды не пустили, дали имъ за то золотыхъ пятдесятъ . . .	н	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю целого маистрату и пана райцы скарбового, дали на плебанъскую шпиталь зол. десеть . .	і	
Мая ка дня, купили маю и травы до ратушы за осм. двадцать осемъ		ки
Собачънику Михалце на порохъ дали осм. чотырнадцать		ді
Слугамъ меским къ семой суботе дали зол. чотыры и осм. петнадцать	д	еі
Феску дворнику осм. пятнадцать		еі
Пахолкомъ двумъ золот. одынъ	а	
За прывезене сена зъ Луполова, зъ того боку, возъ осми, заплатили Гаврыле зъ товарышами его отъ воза по осм. двадцать, чынитъ зол. пять и осм. десеть	е	і
Тымъ же фурманомъ кварту горелки осм. петнадцать		еі
Еще кварту горелки перевозникомъ . . .		еі
За розказанемъ пана войта, якъ былъ панъ Рембовскій на ратушы, стороны подымного тогды купили вина полгарца патрысыменту а гарнецъ лягонского, заплатили Семену Кузевце тынфовъ осемъ, чынитъ зол. осемъ и осм. двадцать чотыры	и	кд
Купили веровокъ чотыры пары, дали . .		ві
Мая кв дня, якъ были панове маистратовые у скарбцу и реестра раховали, въ той часъ выпили меду гарцы тры безъ кварты, запла-		

	Золот.	Осм.
тили золот. тры и осм. деветь	г	ѳ
Купили замокъ до брамы Ветреной, дали осм. двадцать пять		кє
Собачънику Михалце на порохъ и на свинецъ дали осм. чотырнадцать		дı
Купили овса мерки две, дали золот. два и осм. петнадцать	в	єı
Мая кд дня, за писане розныхъ справъ месκихъ, подпискомъ осм. дванадцать		вı
За розказанемъ п. войта, дали жолнеру . .		єı
Пану лавнику Гапличнику, што ходилъ до кседза Гловича, дали осм. осмнадцать . . .		иı
Для татаръ, которые перевозу домавялисе, отыскали отъ Семена Кузевки на ратушъ гарнецъ петрысыменту и гарнецъ лягону, што зъ Купцевичемъ позывалисе татары, заплатили тынфовъ дванадцать, на шелягп золот. трынадцать и осм. десять	гı	ı
До Купецкого дому, якъ купили соболи, одыскали полгарца петрысымдиту, полгарца лягону, заплатили Кузевъце тынфовъ шесть, на шелеги зол. шесть и осм. десеть	ѕ	ı
Нанялъ самъ панъ райца двухъ сторожовъ, Рофея и Апанаса Прокуду, сеножатей стеречы за Днепромъ, у низъ реки и у верхъ, дали имъ адъ рацыонемъ зол. пятнадцать	єı	
За розказанемъ пана войта, къ запустамъ Петровымъ дали кликуну осм.		вı
Дали поспешного рымаровому хлопцу, што обивалъ логошы у колясы, осм.		ı
Пану райцы Черейскому, што ходилъ до замку стороны пожней, дали осм.		ѕ
Еще самъ панъ райца нанялъ двухъ сторожовъ, Ивана Либара и Степана, на лето стеречы сеножатей по сей стороне Днепра, кождому на лето по копъ тры, дали имъ напередъ золот. пятнадцать	єı	

Мая кѕ дня, за розказанемъ пана войта и

	Золот.	Осмак.
ведомостю пана райцы скарбового, предъ Божымъ Цяломъ наняли петнадцати человековъ гребти улицы обедве и на рынку, заплатили кождому по осм. петнадцать; тымъ же на кварту горелки осм. петнадцать, все чынитъ золотыхъ осемъ	и	
Веремею, што доглядалъ и прыганялъ гребачовъ, дали осм. десеть		ı
Мая кз дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, наняли двухъ человековъ сохи робить и укоповать на олтаръ, дали двомъ на день осм. двадцать чотыры		кд
Паламару брацкому, што убиралъ олтаръ и што выдалъ образъ, дали ему золот. два . .	в	
Тому жъ паламару и зъ помочниками купили горелки и пива за осм. двадцать		к
Купили до обиваня олтара цвечковъ копы чотыры, копу по осм. пять, чынитъ		к
Шпилекъ аркушовъ чотыры, дали осм. . .		ѕı
Гвоздя совитого полкопы, осм. двадцать .		к
За узычене тувални у церкви брацкой дали осм. двадцать		к
Купили венковъ розныхъ за осм. шесть .		ѕ
Красокъ розныхъ до олтара за осм. осемъ .		и
Купили пять свечъ, дали зол. тры . . .	г	
Наняли прывезти маю возы два дали зол. одынъ и осм. десять	а	ı
Купили пороху фунтовъ осмънадцать у пушкаровыхъ сыновъ, фунтъ по тынфу, чынитъ зол. двадцать	к	
Спевакомъ брацкимъ за спеване дали зол. .	а	
Ксенъдзу Гимбуту дали на дорогу зол. . .	в	
Того жъ дня, на Боже Цяло, за розказанемъ пана войта и за картами, заплатили за полтретя гарца вина, уполъ зъ петрысыментомъ, што на ратушъ набрали у Семена Кузевъки, тынфовъ петнадцать, на шелеги чынитъ зол. шестнадцать и осм. петнадцать . .	ѕı	єı

	Золот.	Осмак.
За розказанемъ пана войта, якъ посылали подписка Ларка до Оршы, екстрактами выписать декрета розныхъ справъ, дали ему на харчъ зол. десеть и на справоване зол. десеть, чынитъ золотыхъ двадцать	к҃	
На которые грошы далъ порахупокъ.		
Купили до цекавзу мурованого веровокъ лычаныхъ тры, прывязовать ступени, дали осм. дванадцать		ві҃
Купили лейцы двои, дали осм. пять		є҃
За картою пана войта, заплатили Плющысе за два гарцы меду зол. два и осм. дванадцать .	в҃	ві҃
За картою пана писара Калиновского, купили полфунта галясу дали осм. двадцать два .		кв҃
Мая кѳ҃ дня, варте пляцовой, семи человекомъ, на две недели напередъ, дали кождому по золотыхъ чотыры, чынитъ зол. двадцать осемъ .	ки҃	
За розказанемъ пана Гапона бурмистра, якъ были на ратушы панове маистратовые зъ панами посполитыми, строны ретентовъ, отыскали пива гарцовъ тры, осм. шеснадцать		ѕі҃
За розказанемъ пана войта, подписку Ларку, што писалъ квитацыю строны Корнилія, дали осм. шесть		ѕ҃
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, якъ отбирали ретента, въ той часъ слуги меские збирали пановъ на ратушъ, дали имъ за працу, осми человекомъ и зъ пахолками, по ползолотого кождому, чынитъ зол. чотыры . .	д҃	
За розказанемъ целого маистрату, прыказали, жебы за добышомъ ходили пляцовые, зъ одное брамы одинъ, а зъ другое другій, купили имъ пороху на две брамы фунтъ, дали золотый и осм. десеть.	а҃	і҃
Купили паперу на писане позвовъ за . .		і҃
Мая л҃ дня, купили овса на рынку у мужыковъ мерокъ осемъ и полъ, мерку по золотому и осм. чотыры. чынитъ зол. деветь и осм. деветнадцать	ѳ҃	ѳі҃

	Золот.	Осмак.
Еще того жъ дня купили овса мерокъ пять, мерку по золотому и осм. два, чынитъ золот. пять и осм. десять	є҃	і҃
Купили кремень до мушкета собачнику . .		а҃
Гарновскому, за окование оси подъ делко дали за працу осм. деветь		ѳ҃
Юня в҃ дня, купили шесть бервенъ трехъ сажонъ на мостъ Ветреный, дали осм. двадцать чотыры		кд҃
Собачнику на порохъ и свинецъ дали осм. .		ді҃
Якъ были панове маистратовые у скарбцу, отыскали пива гарнецъ, дали		є҃
За направене перечницы подорожное . .		і҃
Купили паперу либру доброго, осм. осмнадцать, росходного осм. осмъ, чынитъ		кѕ҃
Юня д҃ дня, купили овса на рынку мерокъ чотыры, мерку по золотому, чынитъ зол. . . .	д҃	
Купили два гвозды железныхъ на мостъ виленскій, дали Миките ковалю осм.		ѕ҃
За подписане королей у ратушы, дали Пигаревичу осмаковъ двадцать		к҃
Купили овса мерокъ десеть у мужыковъ зъ Бушкова, мерку по золотому, чынитъ зол. десеть	і҃	
За картою пана войта, дали Мокишинскому за писане розныхъ справъ меских полталера, зол. одинъ и осм. петнадцать	а҃	еі҃
Юня є҃ дня, за картою пана войта, Шаи жыду заплатили за тры гарцы меду зол. тры и осм. осмнадцать	г҃	иі҃
На Петраковомъ мейсцу наняли Красновского у браму Олейную, на неделю напередъ дали зол. два	в҃	
Юня ѕ҃ дня, на рынъку купили овса мерокъ пять, мерку по золотому, чынитъ зол. пять . .	є҃	
Купили бервенъ чотыры, кождое берно по осм. шесть, чынитъ осм. двадцать чотыры . .		кд҃
Дали ковалю за робене ключа, бляшъки и клямъки до канцелярыи зол. одынъ и осм. шесть	а҃	ѕ҃
Собачънику Михалце, на порохъ и оловъ		

	Золот.	Осмак.
дали осм. чотырнадцать		дї
За картою пана войта, заплатили Илющысе за чотыры гарцы меду золот. чотыры и осм. дванадцать	д	вї
Того жъ дня, якъ ихъ млсть панове маистратовые ездили до Любужы, въ той часъ купили на дорогу селедцовъ десятокъ шоцкихъ у Бондрата Селивоновича, дали осм. сорокъ . .	а	і
Щупака вялого дали до Любужы, што панъ войтъ зъ дороги прывезъ.		
Пироговъ трыдцать, золотый одинъ . . .	а	
Ситницъ шостаковыхъ шесть, зол. . . .	а	
Разового хлеба за осм. шесть		ѕ
Меду гарцовъ десеть у жыда Колтуна, гарнецъ по золотому и осм. шесть, чынитъ золотыхъ дванадцать	вї	
Купили есетрыны фунтовъ осемъ, дали зол. два и осм. чотыры	в	д
Узяли пива у Пушкарскомъ дому у барылку гарцовъ десеть, дали золот. и осм. двадцать .	а	к
Еще у малую барылку гарцы два, по осм. пять, чынитъ осм. десеть		і
Оцту полгарца, осм. дванадцать		вї
Цыбули узяли за осм. тры		г
За розказанемъ пана войта, заплатили за полгарца и чвертку перегону, для пановъ, для перевозниковъ и рыбалокъ за полгарца простое, все чынитъ золотый одинъ и осм. шестнадцать	а	ѕі
За розказанемъ п. войта дали служалому .		і
Купили обаранковъ за осм. трынадцать . .		гі
Перевозникомъ, што возили до Любужы пановъ, дали золотый одынъ	а	
Неводьничымъ дали копу, чынитъ зол. два и осм. петнадцать	в	еі
За розказанемъ пана войта, якъ седели у скарбцу подъ ратушею панове, гды панъ райца Бурачокъ прыходилъ по грошы за соболи,		

	Золот.	Осмак.
на тотъ часъ набрали меду гарцы два и полъ, заплатили Илющысе золотыхъ тры . . .	г	
Въ той часъ набрали пива гарцовъ тры и полъ, осм. осмнадцать		иі
Наняли поденщика валъ косить дали ему на день осм. двадцать пять		ке
Купили бервеня на мостъ, бервенъ осмънадъцать, кождое берно по осм. шесть, чынитъ зол. тры и осм. осмнадцать	г	иі
Юня ѳ дня, купили у мужыка овса мерокъ шесть, мерка по золотому, чынитъ зол. шесть .	ѕ	
За набиване бочки водяной дали . . .		л
Заплатили за два гарцы пива осм. . . .		ѳ
За розказанемъ пана войта и за ведомостю п. райцы скарбового, дали на глекъ олею чернцомъ полоцкимъ золотыхъ тры и осм. десеть .	г	і
За картою пана войта, заплатили Илющысе за гарцовъ пять меду золотыхъ шесть . . .	ѕ	
За розказанемъ пана райцы, за гарнецъ пива заплатили осм.		е
За кошене валу двумъ поденщикомъ за день дали золот. и осм. осмнадцать	а	иі
За розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, мистру дали на кожухъ зол. семъ и осм. петнадцать	з	еі
Еще мистру дали на боты копу, чынитъ зол. два и осм. петнадцать	в	еі
Якъ отбирали панове маистратовые у скарбцу грошы у дорогу, въ той часъ взяли пива гарцы два, заплатили осм. десеть		і
Юня гі дня, собачъннку на порохъ и свинецъ дали осм. чотырнадцать		дї
Купили лейцы, дали осм. два		в
За картою пана бурмистра, заплатили за гарнецъ пива осм. пять.		е
Того жъ дня, варте пляцовой, семи человекомъ, Сціонце, Свиногону, Максиму, Лаврыну, Красновскому, Солышу, Романовского прыняли на Михалкиномъ мейсцу, якъ застрелилъ		

	Золот.	Осмак.
замковую хартицу, въ той часъ утеклъ зъ Мо-гилева, занесъ и барву, всимъ семи дали зол. двадцать осемъ	ки	
Того жъ дня, огняникомъ двумъ, Артему и Веремею, напередъ кождому по зол. осемъ, чы-нитъ зол. шеснадцать	ѕі	
За картою пана войта, заплатили Илющысе за два гарцы меду на ратушъ узяли, якъ былъ панъ Шрейтеръ, зол. два и осм. дванадцать .	в	ві
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы, дали жолнеру зол.	в	
Наняли двохъ косцовъ валъ косить, дали кождому по осм. осмнадцать	а	ѕ
На пироги имъ же осм. два		в
За розказанемъ пана Гапона, бурмистра, якъ были замковые служалые, стороны горелки замковой, што премытили, отыскали пива гар-цы два, осм. десеть		і
Юня ді дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, наняли Ивана, муляра, и восемъ подещыковъ розби-рать две печы подъ канцелярыею, дали Ивану осмак.		к
Осмерымъ поденщыкомъ по осм. одынадцать, зол. два и осм. двадцать осемъ	в	ки
За картою пана войта, подписку Мокишын-скому, за написане инотестенцыи и инъструк-цыи и иншыхъ справъ меских дали золотый .	а	
Купили на мескую потребу два канчуки, осм. двадцать два		кв
Юня єі дня, кгды посылали шляхетный панъ Кондрати Автушковичъ, войтъ, на месцу пана Гука будучи, и панъ Гапонъ, бурмистръ, и целый маистратъ пана Яна Хомича, лавника рочного, до Буйничъ, до пана Шрейтера, на инъквизицыю, строны спалена карчмы буйниц-кой, на тотъ часъ дали пану Шрейтеру тале-ровъ битыхъ десеть, талеръ на шелеги по зол. шесть и осм. двадцать два, чынитъ зол. шест-		

	Золот.	Осмак.
десятъ два и осм. десеть	ѯв	і
Еще дали пану Хомичу, што своихъ стра-тилъ золот.	в	кв
У дорогу купили рыбы, вялого леща, дали зол. два и осм. осмпадцать	в	иі
Пироговъ два, ситницу одну, осм.		є
Пива гарцы два, якъ были п. войтъ, п. Га-понъ, бурмистръ, и п. Хомичъ у дворницы, и меду полгарца для п. Хомича, чынитъ за пиво и медъ осм. двадцать осемъ		ки
У другій разъ, якъ посылали пана Хомича до пана Шрейтера до Буйничъ, на той часъ узяли пироговъ за		ѕ
У третій разъ, якъ ездилъ панъ Хомичъ зъ паномъ лавникомъ до Шрейтера, купили сит-ницу и два аркушы паперу, дали осм. пять .		є
Меду у барылку у Илющыхи гарцы полто-ра, золотый и осм. осмнадцать	а	иі
Юня єі дня, сторожомъ покоморнымъ на третюю чверть, осми человекомъ, кождому по золотыхъ двенадцать, чынитъ золот. деветде-сетъ и два	чв	
Пахолкомъ двумъ, на третюю чверть, дали зол. двадцать	к	
Кирею купили боты, дали зол. тры . . .	г	
Андрею купили боты, дали зол. тры . . .	г	
Купили на бубенъ ремень, дали осм. . . .		єі
Михалце, собачнику, на порохъ и свинецъ дали осм. чотырнадцать		ді
Купили защепку и пробои до цекавзу, на гору, дали осм. семъ		з
За картою пана войта, заплатили за пол-тора гарца меду осм. осмнадцать		иі
Юня ѕі дня, наняли двухъ человекъ валъ косить, дали имъ зол. одинъ и осм. шесть . .	а	ѕ
Имъ же на пироги дали осм. два		в
За розказанемъ пана войта, самъ панъ Га-понъ, бурмистръ и панъ райца купили сукна		

	Золот.	Осмак.
у Давыда Королкевича, карпового, доброго, локтей пять, на столъ у судовую избу, локотъ по зол. пять и осм. десеть, чынитъ золотыхъ двадцать шесть и осм. двадцать	кѕ	к
Кравцу за обшыте того сукна крайкою дали осм. шесть		ѕ
Якъ посылали двухъ слугъ до Будъника, што пашни потоптали меские, дали имъ осм. деветь		ѳ
За розказанемъ пана Автушковича войта, будучого на мейсцу пана Гука, дали студентомъ двумъ золотыхъ два	в	
Юня зі дня, напяли косить валъ Юрка съ товарышомъ, дали за день и съ пирогами зол. и осм. шесть	а	ѕ
Юня иі дня, за розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы, двумъ косцомъ за кошене валу за дни два заплатили и съ пирогами зол. два и осм. шеснадцать	в	ѕі
За картою пана Гапона бурмистра, дали подписку Мокишынскому за писане инотестенцыи и иныхъ справъ до Гуторовича, дали полталера, на шелеги зол. и осм. петнадцать .	а	еі
За направене замка до турмы дали . . .		и
За картою пана Гапона бурмистра, заплатили за одинадцать гарцовъ пива, што на ратушъ набрали розными часы, зол. одинъ и осм. двадцать семъ	а	кз
Купили две фляшы на ратушъ, одну гарцовую, а другую полгарцовую, дали осм. осмнадцать		иі
Юня к дня, купили овса мерокъ тры, мерку по золотому и осм. чотыры, дали . . .	г	ві
За кошене валу дали на день осм. . . .		ѳі
Михалце собачъвику на порохъ и свинецъ .		ді
Юня кв дни, за кошене валу Могури и Юрку дали за день золот. и осм. осемъ . . .	а	и
За розказанемъ пана бурмистра, дали студентомъ осм. петнадцать		еі

	Золот.	Осмак.
Юня кг дня, за розказанемъ пана войта и пана Гапона бурмистра и ведомостю пана райцы, дали черницомъ подорожнымъ, едучымъ до Киева, золотыхъ чотыры	д	
За розказанемъ пана войта и пана Гапона бурмистра, дали за увязоване прывилеевъ Грыгорыю инътролигатору золотыхъ два	в	
Юня ке дня, Юрку за кошене валу дали осм. деветнадцать		ѳі
Купилъ Федоровичъ дегтю квартъ семъ дали осм. двадцать пять		ке
Юня кѕ дня, варте пляцовой, семи человекомъ, кождому по зол. два на неделю напередъ, чынитъ за две недели зол. двадцать осемъ . .	ки	
Купили на ратушъ паперу доброго либру, росходного либру, дали осм. двадцать шесть .		кѕ
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, усадили до турмы не своей памяти маляра, што бывало броитъ и бъетъ людей розныхъ, купили ему хлеба разового и селедецъ шоцкій, за все дали осм. одинадцать		аі
За кошене валу, Юрку за день дали осм. деветнадцать		ѳі
За розказанемъ пана райцы скарбового, дали Саврыцкому, што зъ Купцевичового реистру пана Малахія Казкевича и пана Базылія Хомутовского вымалъ справы, осмаковъ сорокъ .	а	і
Михалъце, собачънику, на порохъ и свинецъ дали осм. чотырнадцать		ді
Юня ки дня, за розказанемъ пана войта и ведлугъ давныхъ реистровъ, ко святому Петру и Павлу отговеться, слугамъ меским, девяти человекомъ, дали кождому по ползолотого, чынитъ золот. четыры и осм. петнадцать . . .	д	еі
Пахолкомъ двумъ, Андрею и Кирею зол. .	а	
Дворнику Федоровичу ползолотого . . .		еі
Якъ былъ панъ войтъ и панъ Хомичъ и панъ Казановичъ, лавникъ, на ратушы, отыскали въ той часъ пива гарнецъ и обаранковъ,		

	Золот.	Осм.
чынитъ осм. деветь		ѳ
Юрку за кошене валу, за день, дали . . .		[illegible]
На Игната кравца, не пры своей памяти, за знитоване железъ на ноги, дали ковалю осм. осемъ		и
Наняли двохъ человекъ грузъ прибирать, дали на день по осм. петнадцать, чынитъ зол. одинъ	а	
Купили овса мерокъ две, дали золотый одинъ и осм. шесть	а	ѕ
Юля г҃ дня, за картою пана Гапона бурмистра, Мокишынскому за писане инотестенцыи до пановъ калкуляторовъ дали осм. осмнадцать		иі
Вязнемъ, што у турме седели не своей памети купили ситницъ тры		г
За розказанемъ пана войта и за картою, за медъ, горелку и пиво, што розными часы набрали на ратушъ презъ полрока, заплатили Радку, господару Купецкого, дому зол. семъ и осм. семнадцать	з	зі
Купили для коней возъ травы, дали . . .		кі
За направене двухъ замковъ, што Игнатъ, не пры своей памети, попсовалъ, дали осмак. двадцать		к
Вязню Игнату на пироги дали		є
Купили штабы на железа Игнату на руки фунты два, дали		єі
За коване тыхъ железъ ковалю дали . .		і
На постелю ему купили травы за . . .		г
Отцу его казалъ панъ райца дать на харчъ, штобы пилновалъ его, прыкованого у браме, осм. двадцать		к
Юля ѕ҃ дня, за картою пана Гапона, бурмистра, заплатили за гарнецъ пива		є
За розказанемъ пана Гапона, бурмистра, дали почтару за прысланый листъ отъ пана войта и што назадъ отписали, осм. двадцать осемъ .		ки

	Золот.	Осмак.
Юля и҃ дня, самъ панъ Гапонъ, бурмистръ, нанялъ фурмана отвезти Игната, не присвоей намети, до Варкалабова, заплатилисмо фурману золот. тры и осм. десять	г	і
Купили свечку до Варкалабова, заплатили .	а	
Черцомъ дали золотыхъ шесть	ѕ	
Батьку его на харчъ до Варкалабова дали золот. два	в	
Пану Варкалабовскому дали зол. два . . .	в	
Купили Игнату хлеба за осм.		ке
Тому жъ Игнату купили пару хустъ, дали .	а	і
На ратушъ узяли гарнецъ пива, осм. . .		є
Якъ ходили запродавать садъ подле кабачка Миколского, въ той часъ выпили чвертку горелки и полгарца пива		з
Купили замокъ до железъ ручныхъ Игнату, дали осм. дванадцать		ві
За кошене валу двумъ косцомъ дали золот. одинъ и осм. десять	а	і
Тымъ же косцомъ на чвертку горелки . .		є
Купили овса мерокъ семъ, мерку по золотому и осм. два, чынитъ золот.	з	ді
Того жъ дня, купили овса мерокъ одынадцать, по золотому и осм. два, чынитъ зол. одинадцать и осм. двадцать два	аі	кв
Собачънику Михалце на порохъ осм. . . .		ді
Юля і҃ дня, варте пляцовой, семи человекомъ, напередъ на две недели дали по зол. четыры, чынитъ зол. двадцать осемъ	ки	
За картою пана войта, заплатили за полтора гарца меду полталера, чынитъ зол. два и осм. петнадцать	в	єі
Купили паперу на картки на сесыю . . .		и
Огнаникомъ, Веремею и Артему, напередъ на недель чотыры обудвумъ по зол. осемъ, золотыхъ шестнадцать	ѕі	
За писане картокъ на сесыю, што попрутщыну ухваляли, подписку Мокишынскому дали зол. два	в	

	Золот.	Осмак.
Паперу аркушовъ осемъ, дали осм.		д҃
Яску, клицуну, што закликалъ, штобъ воду держали у раду, дали осм.		кі҃
Юля ді҃ дня, купили сена полвозка, дали		і҃
На бубенъ купили скурку, дали осм.		ді҃
До протоколу купили паперу либру		иі҃
Купили либру росходного		и҃
На тую сесыю другіе картки писалъ Мокишынскій дали паперу аркушовъ осемъ, осмак. осемъ		и҃
Юля кі҃ дня, на ратушъ купили гарнецъ пива, осм. чотыры		д҃
За розказанемъ пана войта, енералу оршанскому дали зъ цекавзу пошу сена, купили на рынку мерку овса, дали золотый и осм. тры	а҃	г҃
Юля гі҃ дня, на другій день купили мяса за осм. осемъ, ситницу шостаковую, пироги тры, осм. семнадцать		зі҃
Юля єі҃ дня, собачънику Михалце, на порохъ и свинецъ дали осм. чотырнадцать		ді҃
Купили до цекавзу лейцовъ двои, дали		і҃
За картою пана Гапона бурмистра, заплатили за гарнецъ пива осм.		є҃
За розказанемъ целого маистрату, дали отцу Макарыю, законнику брацкому, квоты, што позычылъ месту тысечы две, золот. пятдесятъ	н҃	
Юля ѕі҃ дня, купили травы возы четыры, возъ по осм. пятнадцать, дали зол. два	в҃	
Купили возъ сена, дали зол. одинъ	а҃	
За розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы, што отобралъ грошы отъ пана полковника за горелку на браме, фактору дали талеровъ битыхъ два; въ той часъ меняли талеръ по зол. шесть и осм. двадцать чотыры, чынитъ зол. трынадцать и осм. осмнадцать	гі҃	иі҃
Юля иі҃ дня, за возъ сена дали золотый	а҃	
Откупили тарчыцъ двадцать, што позычали у Феска Полуя, тарчыцу по осм. осемъ, чы-		

	Золот.	Осмак.
нитъ зол. пять и осм. осемъ	є҃	и҃
Купили овса мерокъ пять, мерку по золотому и осм. тры, чынитъ зол. пять и осм. петнадцать	є҃	єі҃
Купили на сесыю свечъ десятокъ		ѕ҃
Купили овса мерокъ десеть, мерку по тынфу, чынитъ зол. одинадцать и осм. тры	аі҃	г҃
Лотаки два купили на инбаръ луполовскій кабацкій, дали золот. четыры	д҃	
За розказанемъ и за картою пана Гапона бурмистра, якъ были Стародубцы на ратушы, стороны грошей, въ той часъ отыскали полтора гарца вина мешаного уцолъ; еще на ратушъ узяли полгарца секту для пана Шрейтера, заплатили за все Семену Кузевъце тынфовъ трынадцать, шелегами чынитъ зол. чотырнадцать и осм. дванадцать	ді҃	ві҃
Почтарысе за прыслане листу зъ почты дали осм. осмнадцать		иі҃
За розказанемъ пана войта, дали студенту за супликою осм. петнадцать		єі҃
Купили до важницы мерку, дали осм.		к҃
За розказанемъ пана войта, якъ прыехалъ зъ Варшавы, въ той часъ купили мяса на вечеру для челяди за осм. двадцать два		кв҃
Пива гарцовъ чотыры, осм. осмнадцать		иі҃
Овса купили мерокъ трынадцать, мерку по золотому и осм. тры, чынитъ зол. четырнадцать и осм. деветь	ді҃	ѳ҃
Дворнику Феску дали на кварту горелки, на соль, на яица шмаровать коней, што помулялисе, чынитъ осм.		кв҃
Коновалу за справоване семерыхъ коней дали золот. два и осм. десеть	в҃	і҃
Михалку собачънику на порохъ и оловъ дали осм. чотырнадцать		ді҃
За картою пана Гапона бурмистра, заплатили за гарнецъ меду золотый и осм. тры	а҃	г҃

	Золот.	Осм.
Купили вениковъ копу, дали осм.		[illegible]
Юля к҃ дня, купили сена возы два на рынку, заплатили зол. два и осм. семъ . . .	в҃	[illegible]
Овса купили мерокъ семнадцать, мерку по злотковому, чынитъ на шеляги золотыхъ деветнадцать и осм. осемъ	ѳі҃	[illegible]
Овса купили мерокъ трыдцать тры, мерку по золотому, чынитъ золот. трыдцать тры . .	л҃г	
За розказанемъ пана войта и ведлугъ давныхъ реистровъ, передъ запустами Спаскими и взглядомъ того, што не было судовъ, дали осми слугамъ по золотому, а десятнику осм. сорокъ, чынитъ зол. деветь и осм. десеть . .	ѳ҃	[illegible]
Пахолкомъ двумъ и дворнику зол. . . .	г҃	
За розказанемъ пана войта, замковымъ пахолкомъ, што не пускали, якъ возили цеглу фурмане презъ замокъ, дали осм. петнадцать .		[illegible]
Юля к҃в дня, подпискомъ, за писане картокъ на сесыю, дали золот. два	в҃	
Почтару за прыслане листу зъ почъты, дали осм. осмнадцать		[illegible]
Купили возъ сена, дали золот. два и осм. дванадцать	в҃	[illegible]
За картою пана войта, заплатили Темце за чотыры гарцы меду зол. чотыры и осм. осемъ .	д҃	[illegible]
На третюю чверть купили мистру боты, заплатили золотыхъ тры	г҃	
Юля к҃г дня, за картою пана Гапона бурмистра, заплатили жыду за полтретя гарца меду зол. два и осм. десеть	в҃	[illegible]
Юля к҃д дня, варте пляцовой, семи человекомъ, наперpredъ на две недели, всимъ дали золотыхъ двадцать осемъ	к҃и	
За розказанемъ пана Гапона, бурмистра, еще прыняли у Ветреную браму Красновского, напередъ дали зол. четыры	д҃	
Бедышу за подрезане дверей у цекавзе . .		[illegible]
Якъ ездили пашенъ огледать, купили для		

	Золот.	Осмак.
мужыковъ, што намъ указовали пашни и моркги кварту горелки, дали		д҃і
Юля к҃ѕ дня, сторговалъ Феско дворнакъ сена до цекавзу возы два, дали золот. четыры .	д҃	
Купили на ратушъ фляшу полгарцовую, дали осм. шесть		ѕ҃
За картою пана войта, дали ялмужны черницомъ новодворскимъ золотыхъ десеть . . .	і҃	
Собачънику Михалце на порохъ и оловъ дали осм. чотырнадцать		д҃і
Купили клею до бубна за осм. тры . . .		г҃
Юля л҃ дня, тромъ дойлидомъ, што у кобачъку мостъ мостили, заплатили по осм. двадцать пять, а четвертому дали золотый, чынитъ золотыхъ тры и полъ	г҃	є҃і
Тымъ же дойлидомъ пироговъ осемъ . . .		и҃
За розказанемъ пана войта, перехожому человеку дали осм. десеть		і҃
Мца Августа а҃ дня, купили сена для коней меских, за два возы дали зол. тры и осм. осмнадцать	г҃	и҃і
Августа в҃ дня, собачънику на порохъ и свинецъ дали осм. четырнадцать		д҃і
Паперу на картки за осм. осемъ		и҃
У третій разъ подпискомъ за писане картокъ на сесыю дали зол. два	в҃	
Купили у Ивана Ческого замки два до турмы, якъ седелъ Игнатъ кравецъ не пры своей памяти, дали золотыхъ два	в҃	
У того жъ Ивана купили два заступы дали золотый и осм. шесть	а҃	ѕ҃
Наняли Халюту доглядать пашенъ на месскихъ грунтахъ, доглядалъ дней осемъ, заплатили за день по осм. десеть, чынитъ зол. два и осм. двадцать	в҃	к҃
Купили тры замки до круговыхъ брамъ, заплатили золотыхъ тры	г҃	
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, у другій разъ дали		

	Золот.
отцу игумену монастыра Кутеенского Іову квоты за полрока за грошы отца Климовича, которые у скарбе зостаютъ, шелягами зол. сто .	р҃
На которые грошы отъ отца игумена маемъ квитацыю.	
За картою пана войта, у купецкомъ дому заплатили за два гарцы меду зол. два и осм. чотыры	в҃
Августа з҃ дня, огняникомъ двумъ, Веремею и Артему, напередъ дали на месяцъ по зол. осемъ, чынитъ золотыхъ шеснадцать . .	ѕі
Варте пляцовой, осми человекомъ кождому напередъ на две недели дали по золотыхъ чотыры, чынитъ всимъ зол, трыдцать два . .	лв
На картки дали паперу за осм.	з҃
На ратушъ купили паперу до протоколу либру, дали осм. осмнадцать	
Августа ѳ҃ дня, собачънику на порохъ и свинецъ дали осм. чотырнадцать	
За розказанемъ пана войта, дали ксендзу бернадыну ялмужны зол.	в҃
За розказанемъ пана войта, якъ прыбылъ панъ ротмистръ Галинскій зъ подхоронгви злотей, дали ему на мясо, бо недостало, зол. тры .	г҃
Обаранковъ и ситницъ за осм.	
Тымъ же для коней овса мерки тры . . .	
Тымъ же жолнеромъ, што у Озарынского дому стояли пива гарцовъ пять, дали осмак. двадцать тры	
За розказанемъ пана войта тымъ же жолнеромъ меду гарцы чотыры, заплатили у Озарынского дому жыду золотыхъ чотыры . . .	д҃
За вычыщене коморы подъ воротами дали поденщыку осм. чотыры	
Того жъ дня, за картою пана войта, што набрали пива до скарбцу гарцовъ тры, заплатили осм. шеснадцать	
Якъ посылали Юревского до Оршы для вынятя декрету каптурового выписомъ, его мсти	

	Золот.	Осмак.
пана Сапеги, столника, дали ему на тую справу золот. пятнадцать	єі	
Якъ седелъ панъ войтъ у скарбцу, у той часъ купили полгарца меду, дали осм. чотырнадцать		ді
Того жъ часу, еще одыскали съ купецького дому полгарца меду, панъ Гапонъ бурмистръ казалъ заплатить осм. четырнадцать		ді
Подпискомъ, за писане картокъ на сесыю, стороны попрутщыны, дали золотыхъ два . .	в҃	
Августа і҃ дня, за розказанемъ пана войта и за картою, у Купецкомъ дому заплатили за полрока, што на ратушъ розными часы набрали меду, горелки и пива, заплатили Радіону зол. дванадцать и осм. шесть	ві	ѕ҃
Того жъ дня, купили Михалце собачънику боты, што зъ Луполовской слободки выбиралъ, зол. тры	г҃	
За розказанемъ пана войта, презъ Михалку Игнатовича, слугу, дали черцу кіевскому перехожому осм. петнадцать		єі
Родевичу, што пилновалъ пашенъ, на хлебъ дали осм. петнадцать		єі
Михалце собачънику купили ремень на мушкетъ, дали осм. два		в҃
Августа ві дня, собачънику на порохъ и свинецъ дали осм. четырнадцать		ді
Бедышу за прорезане воронки дали . . .		в҃
Августа ді дня, за картою пана войта дали подпискомъ за писане декретовъ двухъ на Кузевку зол. два	в҃	
За розказанемъ пана войта и ведлугъ давныхъ реистровъ, дали слугамъ къ Пречыстой отговетсе, кождому по осм. петнадцать, чынитъ зол. четыры и осм. петнадцать	д҃	єі
Пахолкомъ двумъ и Федоровичу полталера, зол. одинъ и осм. петнадцать	а҃	єі
Купили смолки до ратуша за осм. . . .		г҃
Купили паперу аркушовъ пять, осм. . . .		д҃

	Золот.	Осм.
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, купили столъ новый у судовую избу, заплатили Грышъку зол. деветь .	ѳ	
Купили штабы у Ивана Ческого фунтовъ сорокъ, на завалы до круговыхъ брамъ, фунтъ по осм. пять и шелегъ, чынитъ зол. семъ и осм. семнадцать	з	зі
За коване заваловъ дали зол. чотыры . .	д	
Близнецомъ коваліомъ дали зол. чотыры .	д	
Того жъ дня, наняли двухъ дойлиловъ робить мостъ у стайни для коней, дали имъ на день по осм. двадцать пять, до того на кварту горелки и на пироги. все чынитъ золот. два и осм. осемъ	в	и
На другій день робили дойлиды два, кождому по осм. двадцать пять, на пироги осм. чотыры, горелки кварту, чынитъ зол. два и осм. осемъ	в	и
Августа ѕі дня, робило дойлидовъ два, на день кождому по осм. двадцать пять, на пироги осм. два, чынитъ золотый и осм. двадцать чотыры	а	кд
Августа зі дня, робило дойлидовъ два, на день по осм. двадцать пять, на пироги по осм. два, чынитъ золотый и осм. двадцать четыры .	а	кд
Августа иі дня, робило дойлидовъ два, на день по осм. двадцать пять, на пироги по осм. два, чынитъ золотый и осм. двадцать чотыры .	а	кд
За розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, мужыкомъ завалнымъ, двадцати шести человекомъ, которые сено косили на прымахъ обудвухъ презъ дни чотыры, дали имъ кождому на день по ситницы, чынитъ за чотыры дни ситницъ сто четыры, заплатили зол. десеть и осм. дванадцать . . .	і	ві
За розказанемъ пана войта и пана Гапона, бурмистра, вышъ менованымъ косцомъ вышло горели гарцовъ семъ, Прохору, слузе, и Солышу, што выгоняли косцовъ на прыму косить,		

	Золот.	Осм.
дали имъ золотый одынъ	а	
За перевозъ, што мужыковъ перевозили .		д
Тымъ же мужыкомъ завалнымъ, што гребли на семъ боку, купили кождому по пирогу, выдали зол.	а	
Тымъ же гребцомъ дали горелки гарнецъ.		
На завтрешъній день наняли человековъ семи пересушовать копы, дали кождому по ползолотого и по пирогу, чынитъ зол. два и осм. двадцать два	в	кв
На третій день сушыли сено, што не досушыли, человекъ пять, дали кождому по осм. деветь, чынитъ зол. одинъ и осм. десеть . . .	а	і
Купили скурку собачъю, дали золот. . . .	а	
Наняли фурмановъ возить сено зъ прымы, зъ сего боку, зъ Задебры, отъ кождого воза по осм. петнадцать, прывезли возъ трыдцать деветь, чынитъ фурманомъ золотыхъ деветнадцать и осм. петнадцать	ѳі	єі
Пляцовымъ, Красновъскому и Максиму, што пилновали, якъ сено возили, дали осм. двадцать шесть		кѕ
Тымъ же пляцовымъ купили ситницъ . . .		ѕ
Еще што выгоняли мужыковъ на прыму сено сушыть и гректи за рекою, мескимъ слугамъ троимъ за працу дали осм. двадцать шесть .		кѕ
Тымъ же слугамъ, што помогали гребсти дали тры ситницы		ѳ
Зарецкой прымы за прывезене двадцати осми возъ сена, за кождый возъ по осм. двадцать, чынитъ зол. осмнадцать и осм. двадцать .	иі	к
Перевозникомъ всимъ за обедве прымы дали горелки гарнецъ.		
На карчъму, што у Курганп, ведлугъ реистру жыдовекого прыняли росходу, купилъ жыдъ дору возы тры, чынитъ зол. пять и осм. двадцать	є	к
Соломы возы два, осм. шеснадцать . . .		ѕі

	Золот.	Осмак.
Бервенъ чотыры, по осм. осемъ, чынитъ зол. одинъ и осм. два	а҃	в҃
Отъ накрытя карчъмы далъ ремесникомъ зол. одинъ и осм. десеть	а҃	і҃
Жыдъ купилъ защепки тры, далъ		иг҃
Прывезъ глины до печы за осм.		і҃
Отъ направы печы далъ жыдъ осм. . . .		в҃
За цеглу заплатилъ осм. осемъ		и҃
За перевезене дору зъ Могилева далъ . .		зі҃
Августа єі҃ дня, Родевичу, што пилновалъ пашенъ, дали за неделю зол. два и осм. десеть .	в҃	і҃
Робили муляры две коморки подъ воротами, дали имъ по золотому	в҃	
Дали на пироги имъ же осм.		д҃
Поденщикомъ двумъ на день по ползолотого, чынитъ зол.	а҃	
Робило двухъ дойлидовъ, поветки накрывали надъ коморками, на день кождому по осм. двадцать пять, на пироги осм. четыры, чынитъ все золотый и осм. двадцать четыры	а҃	кд҃
Купили дору на поветки до коморъ возы тры, возъ по золот. два безъ трохъ осмаковъ, чынитъ зол. пять и осм. двадцать одинъ . . .	є҃	ка҃
За картою пана войта, заплатили у Савиной каменицы за гарнецъ пива		є҃
Августа к҃ дня, купили овса мерокъ деветь, мерку по осм. двадцать пять, дали зол. семъ и осм. петнадцать	з҃	єі҃
Того жъ дня, якъ былъ панъ Мацей Лазуревичъ, бурмистръ зъ паномъ Грыгорымъ Калиновскимъ у Оршы на судахъ, въ той часъ нестало имъ грошей, теды они, помененые панове, дали паномъ судъямъ облигъ на место, на четырыста и двадъцать золотыхъ, которыми у пана рабего, подъсудка оршанского окупили и отдали длугъ помененый трыста и двадцать шелегами и сто тынфовъ безъ наддачы, которые чынятъ золотыхъ чотырыста трыдцать тры и осм. десеть	укг҃	і҃

	Золот.	Осмак.
Въ той часъ, за розказанемъ пана войта, купили гарнецъ меду, дали	а҃	
Для пана Хомича и яодписка купили полтора гарца пива, дали		ѕ҃
Наняли фурмана Баранова сына тые грошы везти до Шклова, дали ему золот. два . .	в҃	
Въ той часъ, якъ отбирали тые грошы, былъ панъ Хомичъ зъ тыми панами оршанъскими, дали пану Высоцкому, енералу, за розказанемъ пана войта, золотыхъ тры и пахолку, што прыежджалъ по грошы, золотыхъ тры, тымъ же на рыбу, зол. одынъ, чынитъ зол. семъ .	з҃	
Овса мерку и возъ сена зъ цекавзу.		
Того жъ дня, робило дойлидовъ два полки у коморы одной подъ воротами, на день по осм. двадцать пять и на пироги осм. чотыры, чынитъ золот. одынъ и осм. двадцать чотыры . .	а҃	кд҃
Августа ка҃ дня, робило дойлидовъ два, кождому по осм. двадцать пять, на пироги осм. чотыры, чынитъ золот. одинъ и осм. двадцать четыры	а҃	кд҃
За розказанемъ пана войта, што отдали пану рабему золотыхъ чотырыста, узявъшы зъ брамы за печатю пановъ дозорцовъ ворокъ, который за печатю и до Оршы завезли, не нашли золотыхъ четырохъ	д҃	
Августа кв҃ дня, варте пляцовой осми человекомъ, кождому напередъ на две недели дали по золот. четыры, усимъ зол. трыдцать два . .	лв҃	
Купили Михалце пороху и свинцу за . .		ді҃
Купили на рынку мерку овса дали осмак. двадцать чотыры		кд҃
На третюю чверть, ведлугъ старыхъ реистровъ, Солышу купили боты, дали копу, зол. два и осм. петнадцать	в҃	єі҃
За розказанемъ пана войта, презъ слугу Кондрата, перехожому человеку дали . . .		і҃
Августа кг҃ дня, робило дойлидовъ два, кождому по осм. двадцать пять, на пироги осм.		

	Золот.	Осман.
чотыры, чынитъ зол. и осм. двадцат чотыры .	а҃	к҃д
Августа к҃д дня, Родевичу, што пилновалъ сноповщыны, за неделю дали золотыхъ два и осм. десеть	в҃	і҃
За картою пана войта, заплатили за тры гарцы пива и полъ у Кузевкиномъ дворе, што на сесыю набрали, осм. шеснадцать . . .		ѕ҃і
Робило дойлидовъ два, мостъ мостили у стайни, кождому осм. по двадцат пять, на пироги осм. чотыры, чынитъ зол. одинъ и осм. двадцат чотыры	а҃	к҃д
Августа к҃е дня, робило дойлидовъ два дали золот. и осм. двадцат четыры	а҃	к҃д
Робило поденщыковъ десеть, прыбирали грузъ, кождому на день по осм. дванадцать и по пирогу, чынитъ зол. чотыры и осм. дванадцать	д҃	в҃і
Купили овса мерокъ шесть, мерку по осм. двадцат чотыры, чынитъ зол. чотыры и осм. щесть	д҃	ѕ҃
Еще купили овса мерокъ десеть, мерку по осм. двадцат чотыры, чынитъ золотыхъ осемъ .	и҃	
Купили дору на повети накрывать цеглу и надъ коморкою, возы два, дали золотыхъ чотыры и осм. два	д҃	в҃
Августа к҃ѕ дня, робило дойлидовъ два, на день по осм. двадцат пять, на пироги осм. чотыры, чынитъ золот. одынъ и осм. двадцать четыры	а҃	к҃д
За писане картокъ на пятую сесыю и за инъструкцыю, подпискомъ дали зол. два . .	в҃	
За розказанемъ пана войта, студенту, идучому до Кіева, дали золотый одинъ . . .	а҃	
Собачънику на порохъ и свинецъ дали . .		л҃г
Того жъ дня, купили дору возы два, по зол. два, чынитъ золот. четыры	д҃	
За розказанемъ пана войта, перехожому мещанину зъ Ляховичъ дали зол.	а҃	

	Золот.	Осман.
Слугамъ мескимъ, што на сесыю были дали на пироги осм. десеть		і҃
Купили овса до цекавзу меского мерокъ осемъ, мерку по осм. двадцать шесть, золот. шесть и осм. двадцать осемъ	ѕ҃	к҃и
Купили либру паперу простого, дали . .		и҃
За розказанемъ пана войта, якъ прыехалъ архимандрыта грецкій, въ той часъ купили ему ситницъ и обаранковъ за осм. осмнадцать .		и҃і
На другій день, за розказанемъ пана войта, купили рыбы жывые за зол.	к҃	
Ситницъ тры, пироговъ семъ, осм. . . .		ѕ҃і
Овса мерки две дали зъ цекавзу.		
Августа к҃з дня, робило дойлидовъ два, кождому по осм. двадцать пять, на пироги осм. чотыры, зол. одинъ и осм. двадцать чотыры .	а҃	к҃д
На побиване коморки купили гвоздя латного копъ чотыры, совитого копы две, заплатили золотыхъ тры	г҃	
Августа к҃и дня, дойлидомъ двумъ за день и зъ пирогами золотый и осм. двадцать чотыры .	а҃	к҃д
Того жъ дня, якъ посадили Кузевокъ до везеня, за розказанемъ пана войта, дали слугамъ семерымъ и пахолку, што прывезли до турмы и съ турмы подъ вежу, осм. двадцать шесть		к҃ѕ
На ночъ и на день наняли сторожовъ до вежы двухъ стеречы Кузевкина сына и слугу имъ прыдали, дали всимъ золот. одинъ и осм. двадцать чотыры	а҃	к҃д
Купили хлеба бохонъ для сторожовъ . .		в҃і
Ковалю за коване завесъ до турмы презъ уси дверы, дали осм. дванадцать		в҃і
За прывезене до турмы вапъны и цеглы замуровать печь, осм. двадцать		к҃
На пироги сторожомъ осм. деветь		ѳ҃
За розказанемъ пана войта купили возъ сена для коней архимандрыты грецкого, дали зол. одинъ и осм. двадцать	а҃	к҃

	Золот.	Осм.
Купили дощокъ тры на комору, дали . .	а҃	а҃
Еще на ночъ наймовали двухъ сторожовъ, дали осм. двадцат четыры		к҃д
Черейскому за працу дали, што переводили зъ турмы до турмы, осм.		в҃і
Купили до турмы свечъ десятки тры . .		и҃і
За замуроване печы у турме дали . . .	а҃	
Купили до турмы замокъ, якъ посадили Кузевъку, дали золотый одинъ	а҃	
Родевичу, што пилновалъ пашенъ, дали за неделю зол. два и осм. десеть	в҃	і҃
До турмы купили защепку, дали		ѕ҃
Наняли на варту Казимера, дали зол. . .	в҃	
Августа ӏа҃ дня, робило дойлидовъ двухъ у коморе дверы, дали имъ золот. одинъ и осм. двадцат чотыры	а҃	к҃д
За розказанемъ пана войта, католицкимъ райцы и лавнику, што выганяли съ крамъ пановъ посполитыхъ на сесыю, дали тынфа, зол. одынъ и осм. чотыры	а҃	д҃
Мца Септембра а҃ дня, за розказанемъ пана войта, двумъ сторожомъ, што стерегли Кузевки у турме, за тры ночы и тры дни, дали зол. тры .	г҃	
За картою пана войта заплатили за гарнецъ пива осм. пять		є҃
Купили овса мерокъ семъ, мерку по осмак. двадцать пять, заплатили золот. пять и осм. двадцать пять	є҃	к҃є
Якъ пробовали коней мескихъ, въ той часъ купили кварту горелки, дали осм. . . .		ѕ҃і
Купили возъ дору двохъ сажонъ, дали зол. два и осм. петнадцать	в҃	є҃і
Студентомъ перехожымъ дали осм.		ѕ҃
За розказанемъ пана войта, дали отцу архимандрите грецкому талеровъ битыхъ десять, прымовали талеръ по зол. шесть и осм. двадцать пять, чынитъ зол. шестдесятъ осемъ и осм. десеть	ѯ҃и	і҃

	Золот.	Осмак.
Архимандрите овса мерокъ тры дали зъ цекавзу.		
Купили овса мерокъ пять, мерку по осм. двадцать семъ, чынитъ зол. четыры и осм. петнадцать	д҃	є҃і
Михалце купили пороху и свинцу за . .		д҃і
За кованe завесъ двюхъ до двюхъ коморокъ подъ воротами, дали золот. два и осм. двадцать	в҃	к҃
Отцу архимандрыте купили лукошко яблыкъ, дали осм. трынадцать		г҃і
За картками двома пана Гапона бурмистра, заплатили Кузевце за вина кварту доброго, а тры кварты лягонского на ратушъ, дали зол. чотыры и осм. шестнадцать	д҃	ѕ҃і
За розказанемъ пана войта, отца Архимандрыты возницамъ дали на боты золотыхъ два .	в҃	
За картою пана Калиновского писара, купили либру паперу, дали осм. осмнадцать . .		и҃і
За прывезене пашни зъ поля возъ шеснадцати, заплатили фурманомъ отъ воза по осм. дванадцать, чынитъ зол. семъ и осм. осмнадцать.	з҃	и҃і
Септеврія г҃ дня, купили овса мерокъ семъ, мерку по осм. двадцать чотыры, чынитъ зол. пять и осм. осмнадцать	є҃	и҃і
Еще купили овса мерокъ деветь, мерку по осм. двадцать четыры, чынитъ золот. шесть и осм. шесть	ѕ҃	ѕ҃
За розказанемъ пана войта, заплатили Семену Кузевце за полгарца вина у полъ, тынфы тры, чынитъ золот. тры и осм. дванадцать .	г҃	в҃і
Веремею, што стерегъ Кузевку за тры ночы заплатили осм. двадцать чотыры		к҃д
Еще Максиму, пляцовому, што пилновалъ Кузевки, за ночей пять дали зол.	а҃	
Септембра д҃ дня, варте пляцовой, девети человекомъ, напередъ на две недели дали кождому по золотыхъ четыры, чынитъ золотыхъ трыдцать шесть	л҃ѕ	

	Золот.	Осмак.
За розказанемъ пана Гапона, бурмистра, заплатили Темце за два гарцы меду, што па ратушъ набрали, зол. два	в҃	
Огнянникомъ двумъ, Веремею и Артему наперѣдъ дали по золот. чотыры, чынитъ . .	и҃	
Подпископъ дали на паперъ, на переписане справъ замковыхъ, осм. тры		г҃
Того жъ дня, купили овса на рынку мерокъ шеснадцать, мерку по осм. двадцать тры, чынитъ золотыхъ дванадцать и осм. осемъ . . .	ві҃	и҃
За розказанемъ пана войта и пана Гапона бурмистра, што было винно на карту пану Зенкевичу решты на грунты золотыхъ трыдцать, въ року тысеча шестьсотъ деветдесятъ шостомъ, отдали мы и карту отрымали на золотыхъ трыдцать	л҃	
Того жъ дня, за картою пана войта, заплатили Семену Кузевъце за два гарцы вина, гарнецъ по тынфовъ шесть; еще за кварту, тынфа, чынитъ за все шелегами зол. чотырнадцать и осм. двадцать два	ді҃	кв҃
Есмонту купили горшковъ за осм. . . .		ѕ҃
Того жъ дня, якъ ездили панове маистратовые до Любужы, купили имъ:		
Ситницъ десеть, пироговъ двадцать тры .	а҃	кг҃
Хлеба разового, оцту полгарца	а҃	
Соли кварту и цыбули за осм.		еі҃
Рыбы вялое, щупака и белизну	в҃	еі҃
Шафрану, перцу, имберу, кмину за . . .	а҃	ві҃
У Любужы выпили горелки квартъ семъ, кварта по осм. десеть, чынитъ осм. семдесятъ .	в҃	і҃
Неводничымъ дали зол. два и полъ . . .	в҃	еі҃
Перевознику, што бурмистра Мацка прывезъ и назадъ отвезъ, осм. двадцать		к҃
Меду набрали гарцовъ десеть, по золотому .		і҃
Пива гарцовъ семнадцать, по осм. чотыры, золот. два и осм. осемъ	в҃	и҃
Заплатили за два десятки свечъ до турмы, на недель две, осм. трынадцать		гі҃

	Золот.	Осмак.
За посечене пяти возъ дровъ у дворницы дали осм. двадцать чотыры		кд҃
За картою пана войта, якъ были панове Шпилевскій и судьи каптуровые въ дому пана войта, одыскали для нихъ, до дому пана войта, вина патрысыменту гарцы два, гарнецъ по тынфовъ осемъ, на шелеги чынитъ золот. осмнадцать и осм. чотыры	иі҃	д҃
Септеврія д҃ дня, якъ прыбыли комисары оршанскіе до Могилева, строны Кузевъки, въ той часъ купили имъ мяся за копу, дали зол. два и осм. пятнаццать	в҃	еі҃
Ситницъ шесть, пироговъ пятнадцать . .	а҃	г҃
Возъ сена дали золотый и осм. двадцать пять.	а҃	ке҃
Септеврія е҃ дня, тымъ же комисаромъ купили кореня, перцу полфунта, имберу полфунта, кмину полфунта, шафрану полълота, цукру головы две, фунтовъ осемъ и чвертка, аныжу камень, тынфовъ осмъ, все чынитъ на шеляги золотыхъ двадцать и осм. семъ	к҃	з҃
Мяса за зол. два и осм. осмнадцать . . .	в҃	иі҃
Ситницъ пять, пироговъ десять		ке҃
Курей четверо, по осм. двадцать	в҃	к҃
Пива набрали за четыры дни панове комисары гарцовъ двадцать, по осм. четыры, заплатили жыду у Комаровомъ дворе зол. два и осм. двадцать	в҃	к҃
Для енерала Высоцкого полгарца меду . .		еі҃
Соли кварту Есмонъту осм. пять		е҃
Купили Есмонъту овса мерки две, дали зол. одинъ и осм. двадцать	а҃	к҃
Для пана Есмонъта отыскали вина лягонского гарнецъ, у Ледвеевича, еще патрысыменту у Семена Кузевки гарнецъ и полкварты, заплатили за все золот. четырнадцать и осмак. двадцать четыры	ді҃	кд҃
Купили две фляшы гарцовыхъ, дали осм. двадцать чотыры		кд҃
Септеврія и҃ дня, пану Есмонъту купили		

	Золот.	Осмак.
яблыкъ копы две и дуль копы две, дали зол. тры и осм. пять	г	е
Тому жъ пану Есмонъту купили рыбы свежой за золотый и осм. пятнадцать	а	еі
За розказанемъ пана войта и пана Гапона бурмистра, пану Есмонъту, подстаростему оршанскому и судъи каптуровому и коледзе его пану Крывцу, которые прыежджали до Могилева стропы Кузевъки зъ сондовъ каптуровыхъ, дали талеровъ битыхъ петнадцать, прымовали талеръ по зол. шесть и осм. двадцать чотыры, сума чынитъ на шелеги зол. сто и два .	рв	
Якъ были панове маистратовые у пановъ комисаровъ, купили пива гарцы тры, осмак. шеснадцать		ѕі
Горелки чвертку, осм. чотыры		д
Двумъ млодяномъ и двумъ енераломъ, што на ратушъ прынесли цедулы, дали имъ кождому зъ розказаня пана войта, по два тынфы, тынфовъ осмъ, на шелеги зол. деветь и осм. два .	ѳ	в
Того жъ дня, купили овса мерокъ шесть до цекавзу, мерку по осм. двадцать пять, чынитъ золотыхъ пять	е	
Якъ была комедыя на цвинтару, отыскали для пана войта гарнецъ пива		д
За розказанемъ пана войта, дали пахолку замковому золотый одинъ	а	
Того жъ дня, Родевичу коменданту дали за неделю золотыхъ два и осм. десеть	в	і
За розказанемъ пана войта Ангимейку, поповичу дали зол. одинъ	а	
Ксендзу Гновичу, якъ выежджалъ до Оршы, купили дуль копу, дали осм. шестнадъцать . .		ѕі
За направене трохъ лихтарей дали Стефану Бурмистровичу осм. пятдесятъ	а	к
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта, пану реенту оршанскому за мембраны, за доводы и за деветь печатей дали талеровъ битыхъ чотыры, на шелеги чынитъ зол. двад-		

	Золот.	Осмак.
цать семъ и осм. десеть	кз	і
Якъ выпустили Халюту зъ турмы дали ему осм. чотыры		д
За розказанемъ пана войта, отыскали для реента оршанского и для коморника полгарца вина у полъ, чынитъ зол. тры и осм. дванадцать .	г	ві
Пану Крывцу купили копу дуль и копу яблыкъ, дали золотый и осм. десеть	а	і
Купили до колясы оглобли, дали		и
Якъ ездили на пашни, выпили гарнецъ пива, дали осм.		д
На завтрешни день купили еще на снедане селедцовъ тры, пироговъ пять		ді
За перековане чоторнадцати подковъ коней мескихъ и за узгреваныхъ шесть заплатили Миките ковалю золот. семъ и осм. петнадцать .	з	еі
За картою пана войта, заплатили Плющысе за два гарцы и за кварту меду зол. два и осм. осемъ	в	и
За розказанемъ пана войта Царевичу дали за написане декрету контумацыйного пану Леоновичу, осм.		еі
Якъ былъ панъ писаръ Калиновскій у скарбцу, купили горелки чвертку у полъ		ѕ
Септембра кі дня, за картою пана войта, заплатили Семену Кузевъце за гарнецъ вина у полъ, дали злотковыхъ шести, на шелеги чынитъ зол. шесть и осм. двадцать пять . . .	ѕ	ке
Якъ былъ панъ Леоновичъ и Чеховъскій на ратушы, одыскали для нихъ полгарца вина у полъ, дали зол. тры и осм. дванадцать . . .	г	ві
Для пана войта и пана Гапона бурмистра, якъ седели у дворницы, одыскали вина полгарца у полъ, чынитъ золот. два и осм. дванадцать	в	ві
Того жъ дня, за розказанемъ пана войта и целого маистрату, сторожомъ покоморнымъ, на четвертую чверть, кождому наддали еще по		

	Золот.	Осмак.
золотому, все чынитъ зол. сто четыры	рд	
За розказанемъ пана войта, наддали еще золот. чотыры	д	
Веремею, што ночуетъ у турме, подле Кузевъки, дали осм. двадцать одынъ		ка
Купили овса мерки полторы, дали	а	г
Якъ посылали Петровича коменданта до Оршы, строны декретовъ екстрактами вымовать, дали ему на дорогу зол. пять	є	
За розказанемъ пана войта, якъ ездилъ Родевичъ до Шклова зъ листами до губернатора, дали ему на харчъ золотый одинъ и осм. двадцать	а	к
Купили для мужыковъ полуйковскихъ, што указовали пашни меские, горелки полгарца, дали осм.		иі
Слузе Ивъце, што подписовалъ инъструкцыи, дали осм. шесть		ѕ
Якъ ели панове снедане у дворника, въ той часъ отыскали гарнецъ пива		л
За розказанемъ пана войта, чернцу зъ Кіева дали ползолотого		єі
Септеврія ді дня, собачънику Михалце на порохъ и свинецъ дали осм.		ді
Купили до ратуша овса мерокъ семъ и полъ, мерку по осм. двадцать пять, чынитъ золот. шесть и осм. семъ	ѕ	з
За розказанемъ пана войта, дали студенту перехожому осм.		ѕ
За картою пана писара, купили либру паперу доброго, дали осм.		к
Наняли Исая фурмана глину возить у турму; прывезъ возъ осемъ, отъ воза по осм. пить, чынитъ золот. одынъ и осм. десеть	а	і
За розказанемъ пана войта, дали чернцу перехожому зол. одинъ	а	
Септеврія ді дня, акъ былъ панъ войтъ и панъ Хомичъ и розные панове на ратушы,		

	Золот.	Осмак.
одыскали меду гарцы два, заплатили зол. два	в	
Купили скурку на бубенъ, осм. пятнадцать, за выправу осм. шесть и лейцы на бубенъ осм. тры, все чынитъ осм. двадцать чотыры		кд
Огняникомъ двумъ, што пилновали Кузевку у турме, дали за неделю		ка
Пахолкомъ двумъ Андрею и Кирею на четвертую чверть на передъ дали зол. двадцать	к	
Тымъ же пахолкомъ купили двои боты, дали золотыхъ шесть	ѕ	
Якъ умеръ Купцевичовъ сынъ у Головчыне, въ той часъ фурманомъ двумъ што дали знать, заплатили		і
Собачънику Михалце на порохъ и свинецъ дали осм. чотырнадцать		ді
Купили мерку овса, дали осм.		кє
Септембра ка дня, на ратушъ купили полгарца пива, дали		в
Въ той часъ, за картою пана Хомича заплатили за гарнецъ меду	а	
Септембра кѕ дня, сторожу, што у турме, за неделю дали зол. два	в	
Свечъ купили за осм. два		в
Кирею пахолку, якъ доглядалъ Кузевъку у турме, дали осм. два		в
Септеврія иі дня, за розказанемъ пана Гапона бурмистра, Лаврыну дали золотый одынъ	а	
Варте пляцовой, осми человекомъ напередъ на две недели, дали кождому по золот. чотыры, чынитъ зол. трыдцать два	лв	
За картками пана войта и пана Гапона бурмистра, заплатили Семену Кузевъце за полгарца вина, у полъ зъ петрысыментомъ и еще за кварту; за все вино чынитъ золотыхъ пять и осм. тры	є	г
Септеврія ѳі дня, сторожу, што у турме стережетъ Кузевъки, дали напередъ зол. два	в	
Веремею, што у турме ночуетъ, на кождую		

	Золот.	Осмак.
ночъ дали по осм. тры, чынитъ осм. двадцать одинъ		к҃а
На свечы у турму дали осм. два		в҃
За розказанемъ пана Гапона бурмистра, служалому, за супликою, дали		є҃і
Пива узяли на ратушъ полгарца		в҃
За направоване воротъ заплатили зол. . .	в҃	
Септембра к҃г дня, собачънику на порохъ, свинецъ и кремень ползолотого		є҃і
Септеврія л҃ дня, за направоване и за осаду мушкету собачникового дали Мартину зол. тры и полъ	г҃	є҃і
За картками деветма пана войта, заплатили Илющысе за семънадцать гарцовъ и за кварту меду, гарнецъ по золотому и осм. два, чынитъ зол. осмнадцать и осм. двавадцать . . .	и҃і	в҃і
За розказанемъ пана войта, студенту, идучому зъ Кіева, дали золотый	а҃	
За картою пана войта, заплатили за полгарца вина лагонского зол. два и осм. осемъ .	в҃	и҃
Поторочы, кликуну додали зол. два и осм. петнадцать	в҃	є҃і
За двома картками пана войта, заплатили Темце за чотыры гарца меду золот. чотыры .	д҃	
Купили овса мерокъ пять, мерку по осм. двадцать семъ, чынитъ золот. четыры и осм. двадцать пять	д҃	к҃є
За розказанемъ пана Гапона бурмистра и за картою, заплатили Илющысе за шесть гарцовъ и за полгарца меду, гарнецъ по золотому и осм. два, чынитъ зол. шесть и осм. двадцать осемъ	ѕ҃	к҃и
Того жъ дня, купили резъ паперу доброго на розные потребы меские, заплатили Халимону золот. одинадцать и осм. десеть	а҃і	і҃
Наняли двухъ человекъ ванну згресть и поветь накрыть, дали имъ осм.		к҃д
Якъ возили пана бурмистра Гапона и пановъ посполитыхъ на Луполовъ до кабаку и		

	Золот.	Осмак.
къ Пречыстой, дали перевознику осм. пять и гарнецъ пива, чынитъ		ѳ҃
За змолочене трохъ осетей збожа, дали Бердею отъ осети по осм. сорокъ, чынитъ золотыхъ чотыры	д҃	
Ларку дали на пироги осм. шесть . . .		ѕ҃
Еще за змолочене збожа пяти осетей Бердею дали отъ кождой осети по осм. сорокъ, чынитъ зол. шесть и осм. двадцать	ѕ҃	к҃
На пироги роботникомъ выдали осм. . .		і҃
Бердею за дрова и за фуру, што збоже сушылъ своими дровами и возилъ до ратуша, дали зол. пять	є҃	
Ему жъ на кварту горелки дали		д҃і
Бокгини за змолочене двюхъ осетей жыта дали зол. два и осм. двадцать	в҃	к҃
За дрова дали золотый одинъ	а҃	
За прывезене семи возъ овса, фурманомъ дали отъ воза по осм. дванадцать, чынитъ зол. тры и осм. чотырнадцать	г҃	д҃і
Родевичу, за две недели, што пилновалъ збожа, дали золот. чотыры и осм. двадцать . .	д҃	к҃
Мца Октоврія в҃ дня. Варте пляцовой, осми человекомъ, напередъ на две недели, дали кождому по золот. чотыры, чынитъ золот. трыдцать два	л҃в	
За картою пана бурмистра Гапона, Лаврыну дали золотыхъ два	в҃	
Октоврія г҃ дня, сторожу, што у турме стережетъ Кузевки, за неделю дали зол. два . .	в҃	
На свечы до турмы дали осм. два		в҃
Кирею, што пилновалъ Кузевъки, дали осм. два		в҃
Веремею, што ночовалъ у турме, дали за ночей семъ осм. двадцать одинъ		к҃а
Почтару за два листы, золот. и осм. шесть .	а҃	ѕ҃
Того жъ дня, Михалце собачънику на порохъ и свинецъ осм. чотырнадцать		д҃і
Солышу, што накрывалъ ратушъ даховкою		

	Золот.	Осмак.
и зъ паробкомъ, дали зол. одинъ и осм. шесть .	а	ѕ
Собачъникy за целое лето, што пилновалъ валу, дали на боты зол. дванадцать	ві	
За розказанемъ пана Гапона бурмистра и за картою дали погорелому человеку зол. одинъ .	а	
За картою пана Гапона бурмистра, заплатили за гарнецъ пива осм.		д
Октоврія ѕ дня, кгды ихъ млсть панове маистратовые почули пановъ комисаровъ, едучыхъ до Могилева, до замку, пана Воловича и пана Патея, въ той часъ за розказанемъ пана войта и целого маистрату, няяли варту до кругового валу, для осторожности, человековъ сорокъ и одного, змовили кождого на тыждень по золотыхъ два.		
У Папинскую браму, на берегъ, поставили на варте человековъ трохъ, дали имъ напередъ кождому на тыждень по золотыхъ два, чынитъ зол. шесть	ѕ	
На дрова имъ дали зол. одинъ	а	
Пороху полфунта, олова фунтъ.		
У Быховскую браму человековъ чотыры, всимъ напередъ на неделю дали по зол. два, чынитъ золотыхъ осемъ	и	
Тымъ же купили дровъ возы тры, по осм. чотырнадцать, чынитъ золотый и осм. дванадцать	а	ві
Пороху чвертки тры, свинцу фунтъ.		
У Трыснинскую браму человековъ чотыры, дали имъ напередъ кождому по зол. два, чынитъ золотыхъ осемъ	и	
Купили дровъ возы два, дали золот. . . .	а	
Пороху чвертки тры и фунтъ олова.		
На Уструшную браму человекъ пять, всимъ напередъ дали по зол. два, чынитъ зол. десеть .	і	
Купили имъ дровъ возы тры, дали золот. одинъ и осм. дванадцать	а	ві
Пороху чвертки тры и фунтъ свинцу.		

	Золот.	Осмак.
У Виленскую браму человековъ шесть, напередъ дали имъ кождому по золот. два, чынитъ золотыхъ дванадцать	ві	
Пороху чвертки тры, свинцу фунтъ.		
На млыне человекъ два, дали имъ напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. чотыры .	д	
Пороху чвертку, олова полфунта.		
У Шкловскую браму человекъ пять, на неделю всимъ напередъ дали по золотыхъ два, одному зъ конемъ наддали ползолотого, чынитъ зол. десеть и осм. петнадцать	і	еі
Купили дровъ возы тры, дали золот. одинъ и осм. дванадцать	а	ві
Пороху чвертки тры, свинцу фунтъ.		
У Ледвеевой улицы человекъ тры, напередъ дали имъ по зол. два, чынитъ зол. шесть .	ѕ	
Купили имъ дровъ возы тры, возъ по осм. чотырнадцать, чынитъ зол. одинъ и осм. дванадцать	а	ві
Пороху полфунта, олова фунтъ.		
На Гвоздовце человекъ тры, всимъ напередъ по зол. два чынитъ зол. шесть	ѕ	
Купили имъ дровъ возы тры по ползолотого, чынитъ зол. одинъ и осм. петнадцать . .	а	еі
Пороху чвертки тры, свинцу фунтъ.		
Того жъ дня, до ближнего валу, до брамы Олейной человекъ двухъ, у Ветренце человекъ одинъ, у Шкловской мурованой человекъ двухъ, у Дубровенской человекъ одинъ, напередъ на тыждень дали имъ золот. дванадцать	ві	
До четырехъ брамъ ближнихъ купили дровъ возъ семъ, по осм. чотырнадцать, чынитъ зол. тры и осм. осемъ	г	и
На вси брамы до близкого валу дали пороху фунтъ, олова фунты два.		
Купили пороху на варту фунтовъ двадцать, фунтъ по тынфу, чынитъ зол. двадцать два в осм. двадцать	кв	к
Свинцу фунтовъ двадцать пять по осм. семъ,		

	Золот.	Осми.
чынитъ зол. пять и осм. двадцать пять . .	е҃	к҃е
Октоврія ѳ҃ дня, Михалце собачънику на порохъ и свинецъ осм. чотырнадцать . . .		д҃і
Для двоихъ коней, што остались, купили овса на рынку мерки две, по осм. двадцать чотыры, чынитъ зол. одинъ и осм. осмнадцать .	а҃	н҃і
За розказанемъ пана Гапона бурмистра, отыскали на ратушъ ганецъ пива		д҃
Слугамъ мескимъ, што сотниковъ водили, дали осм. шесть		ѕ҃
Октобра і҃ дня, сторожу у турме за неделю дали золот. два	в҃	
На свечы дали осм. два		в҃
За прывезене хворосту до круговой брамы Шкловской возъ осми, отъ воза по осм. дванадцать, чынитъ зол. тры и осм. шесть . .	г҃	ѕ҃
Веремею, што ночуетъ пры Кузевъце, дали за неделю осм. двздцать одинъ		к҃а
До другое брамы Виленское, прывезъ хворосту возъ пять, по осм. дванадцать, чынитъ золотыхъ два	в҃	
До третей брамы Виленской прывезъ хворосту возъ пять, возъ по осм. дванадцать, чынитъ зол. два, на замощене лужъ подъ брамами .	в҃	
Мистру на четвертую чверть купили боты, дали зол. тры и осм. десеть	г҃	і҃
Октоврія г҃і дня, варте, на другую неделю, до кругового валу, у Пашнку, тромъ, напередъ кождому по зол. два, золот. шесть . . .	ѕ҃	
Дровъ возы тры, по осм. трынадцать, чынитъ золот. и осм. деветь	а҃	ѳ҃
У Быховскую браму, четыремъ человекомъ, кождому напередъ на неделю дали по зол. два, чынитъ зол. осемъ	и҃	
Купили дровъ возъ тры, по осм. четырнадцать, чынитъ золотый и осмак. дванадцать . .	а҃	в҃і
У Трысниискую браму, чотыромъ человекомъ, кождому напередъ на неделю по золот.		

	Золот.	Осми.
два, чынитъ золотыхъ осемъ	и҃	
Купили дровъ возъ тры, дали золотый и осм. дванадцать	а҃	в҃і
На Уструшную, человекомъ пяти, кождому на неделю напередъ дали по зол. два, чынитъ золотыхъ десять	і҃	
Купили дровъ возъ чотыры, по осм. трынадцать, чынитъ зол. одинъ и осм. двадцать два .	а҃	к҃в
У браму Виленскую кругового валу, пяти человекомъ, напередъ на неделю кождому по зол. два, чынитъ зол. десять	і҃	
Купили дровъ возъ тры, по осм. чотырнадцать чынитъ золотый и осм. двадцать два . .	а҃	к҃в
На млыне, человекомъ двумъ, напередъ на неделю дали по зол. два, чынитъ зол. четыры .	д҃	
Купили дровъ возы два, по осм. чотырнадцать, дали осм. двадцать осемъ		к҃и
У Шкловскую браму кругового валу, человекомъ пяти, напередъ кождому на неделю по зол. два, чынитъ зол. десять	і҃	
Купили дровъ возы тры, поползолотого, чынитъ зол. одинъ и осм. петнадцать	а҃	е҃і
У Ледвеевичовой улицы, человекъ тры, на неделю кождому напередъ дали по золот. два, чынитъ зол. шесть	ѕ҃	
Купили имъ дровъ возы тры, дали золот. одынъ и осм. петнадцать	а҃	е҃і
На Гвоздовъце, человекъ чотыры, кождому напередъ на неделю по золот. два, чынитъ золот. осемъ	и҃	
Купили дровъ возы тры, дали золот. одинъ и осм. деветь	а҃	ѳ҃
До ближнего валу, у Олейную браму человекъ два, дали золот. четыры	д҃	
У Ветренце, одному, дали напередъ на тыждень золот. два	в҃	
У Виленской мурованой, двумъ, на неделю напередъ дали зол. чотыры	д҃	

	Золот.	Осм.
У Дубровенской, одному, дали на неделю напередъ золотыхъ два	в҃	
Октоврія ѕі҃ дня, варте пляцовой, осми человекомъ, кождому напередъ на тыждни два, по золот. чотыры, чынитъ имъ зол. трыдцать два	лв҃	
Октоврія зі҃ дня, сторожу, што Кузевъки стерегъ въ турме, за неделю дали и зъ свечами зол. два и осм. два	в҃	в҃
Веремею, што почуетъ пры Кузевце дали за неделю осм. двадцать одынъ		ка҃
Михалце собачънику на порохъ и свинецъ дали осм. четырнадцать		ді҃
Дойлидомъ двумъ, что у брамахъ круговыхъ завалы тесали и ворота поправляли, заплатили зол. одинъ	а҃	
Октобра ѳі҃ дня, почътарисе за два листы, отъ пана подъскарбего и пана войта прысланыхъ, дали зол. одинъ и осм. осмнадцать . .	а҃	иі҃
За розказанемъ пана Гапона, бурмистра, наняли дойлидовъ перекрывать дворникову хату и лотоки новые робить, дали имъ зол. тры .	г҃	
На кварту горелки и на пироги		к҃
Слугамъ, што ходили по Мякиша		д҃
Якъ были панове на ратушы, одыскали гарнецъ пива, дали осм. четыры		д҃
Того жъ дня, варте до кругового валу, на третюю неделю: у Папинку, тромъ человекомъ, напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. шесть	ѕ҃	
Имъ же купили дровъ возы тры, возъ по осм. четырнадцать, чынитъ зол. одинъ и осм. дванадцать	а҃	ві҃
У Быховскую браму, четыромъ человекомъ, кождому напередъ на неделю по золот. два, золотыхъ осемъ	и҃	
Купили имъ дровъ возы тры, дали золотый и осм. деветь	а҃	ѳ҃
У Трыснинъскую браму, человекомъ чотыромъ, напередъ на неделю кождому по золот.		

	Золот.	Осмак.
два, чынитъ зол. осемъ	и҃	
Купили дровъ возы тры, по осм. трынадцать, чынитъ зол. одинъ и осм. деветь . . .	а҃	ѳ҃
На Уструшъни, человекомъ пяти, кождому напередъ на неделю дали по зол. два, чынитъ зол. десеть	і҃	
Купили дровъ возъ чотыры, по осм. чотырнадцать, чынитъ зол. одинъ и осм. двадцать шесть	а҃	кѕ҃
У Виленскую браму, человекъ пять, кождому на неделю напередъ по зол. два, чынитъ зол. десеть	і҃	
Купили имъ дровъ возы тры, по осм. трынадцать, чынитъ зол. одинъ и осм. деветь .	а҃	ѳ҃
На млыне, человекомъ двомъ, напередъ кождому на тыждень по зол. два, чынитъ золот. чотыры	д҃	
Тымъ же дровъ возы два дали золотый . .	а҃	
У Шкловскую браму кругового валу, человекъ пять, на неделю напередъ, четыромъ по зол. два, а Халюте зъ конемъ копу, чынитъ зол. десеть и осм. петнадцать	і҃	еі҃
Купили дровъ возы тры, дали зол. одинъ и осм. дванадцать	а҃	ві҃
У Ледвеевичовой улицы, человекъ тры, на неделю кождому напередъ по зол. два, чынитъ зол. шесть	ѕ҃	
Купили дровъ возъ тры, по ползолотого, дали золотый и осм. петнадцать	а҃	еі҃
На Гвоздовце, человекомъ четыромъ, на неделю напередъ кождому по золот. два, чынитъ зол. осемъ	и҃	
Купили дровъ возъ тры, по осм. чотырнадцать, чынитъ зол. одинъ и осм. дванадцать .	а҃	ві҃
До ближнего валу, у Олейную браму, человекъ два, золот. чотыры	д҃	
У Ветреной, одному, напередъ на неделю, золотыхъ два	в҃	

	Золот.	Осмин.
У Виленской мурованой, человекомъ двумъ, напередъ дали зол. два	в҃	
У Дубровенской, одному, на тыждень зол. два	в҃	
До всихъ чотырохъ брамъ купили дровъ возъ осемъ, по ползолотого, якъ цехи стояли у брамахъ, дали зол.	д҃	
За розказанемъ пана войта и пана Гапона, бурмистра, дали цехмистру резницкому за дрова зол. тры и осм. десеть, олейницкому цеху зол. два, якъ стояли у круговомъ валу и ближнихъ брамахъ ночъ и дни два, якъ на трыумъфъ стреляли, зол. пять и осм. десеть . .	е҃	і҃
Октобра к҃к дня, за розказанемъ пана войта и за картою, ведлугъ давныхъ реистровъ, слугамъ меским, девяти человекомъ, на поминалницу, кождому дали по ползолотого, а десятнику осм. двадцать, чынитъ зол. чотыры и осм. двадцать	д҃	к҃
Пахолкомъ двомъ дали зол. одинъ	а҃	
Өедоровичовой дали осм. двадцать . . .		к҃
За картою пана войта, подписку Мокишынскому за писапе розныхъ справъ меских дали зол. два	в҃	
Купили двадцать гвоздовъ прыбивать кобылины у круговомъ валу, кождый гвоздъ по осм. тры, чынитъ зол. два	в҃	
Солышу, што коло дверей у ратушы поопрàвялъ и потынковалъ, дали осм. двадцать пять .		ке҃
Октоврія к҃д дня, сторожу, што Кузевъки стережетъ у турме, на неделю дали зол. два .	в҃	
Веремею, што ночуетъ у турме и на свичы, за неделю дали осм. двадцать тры		кг҃
Михалце на порохъ и оловъ осм. чотырнадцать		ді҃
За картками пана Гапона, бурмистра, заплатили Семену Кузевъце за два гарцы вина у полъ тынфовъ деветь, на шеляги чынитъ зол. десеть и осм. шесть	і҃	ѕ҃

	Золот.	Осмин.
Октобра к҃ѕ дня, за розказанемъ пана войта и целого маистрату и за ведомостю пана райцы скарбового, наняли человекъ сто на сторожу до всихъ брамъ, жебы сотъни и цехи не ходили на варту, бо заметы и тыны палили, а той варте казали панове маистратовые зъ скарбу дрова куповать.		
У Папинской браме, человекомъ семи, кождому напередъ на неделю по золотыхъ два, зол. чотырнадцать	ді҃	
Купили имъ дровъ возы тры, дали золот. одинъ и осм. петнадцать	а҃	еі҃
Пороху фунтъ, олова фунты два.		
У Быховской браме, человекомъ осми, кождому на неделю по зол. два, зол. шестнадцать .	ѕі҃	
Купили имъ дровъ возъ тры, дали золот. одинъ и осм. дванадцать	а҃	ві҃
Дали пороху фунтъ, олова фунты два.		
У Трыснинъской, человекомъ осми, всимъ напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. шестнадцать	ѕі҃	
Дали имъ на дрова осм. сорокъ	а҃	і҃
Пороху фунтъ, свинцу фунты два.		
На Уструшни, человекомъ шести, всимъ напередъ на неделю золотыхъ по два, чынитъ зол. дванадцать	ві҃	
Дали имъ на дрова зол. одинъ и осм. осмнадцать	а҃	иі҃
Пороху фунтъ, олова фунты два.		
У Виленской браме, человекомъ осми, кождому напередъ на неделю дали по зол. два, всимъ зол. шестнадцать	ѕі҃	
Купили дровъ возы тры, по осм. чотырнадцать, золотый и осм. дванадцать	а҃	ві҃
Пороху фунтъ, олова фунты два.		
На млыне, тромъ человекомъ, напередъ на неделю по зол. два, зол. шесть	ѕ҃	
Тымъ же на дрова дали зол. одинъ	а҃	
Пороху полфунта, свинцу фунтъ.		

	З лот.	Осмак
У Шкловскую браму, осми человекомъ, дали напередъ всимъ на неделю по зол. два, Халюте зъ конемъ копу, чынитъ зол. шестнадцать и осм. петнадцать	ѕі	еі
Купили дровъ возъ чотыры, по осм. трынадцать, чынитъ зол. одинъ и осм. двадцать два.	а	кв
Пороху фунтъ, олова фунты два.		
У Ледвеевой улицы, человекомъ чотыромъ, напередъ по зол. два, золот. осемъ	и	
На дрова имъ же золотый и осм. семъ . .	а	з
Пороху полфунта, олова фунтъ.		
На Грабежы, подъ Гвоздовкою, человекомъ пяти, кождому напередъ по зол. два, чынитъ золот. десеть	і	
На дрова дали осм. сорокъ	а	і
Пороху фунтъ, свинцу полтора фунта.		
До ближнего валу варта:		
У браме Олейной двумъ, напередъ на неделю по зол. два, золотыхъ чотыры	д	
У Ветреной двумъ, золот. чотыры . . .	д	
У Шкловской мурованой, тромъ, напередъ на неделю дали по зол. два	ѕ	
У Дубровенской, одному, зол. два	в	
Октобра кз дня, за розказанемъ пана Гапона, бурмистра, наняли муляра футровать печъ у судовой избе, дали ему осм. двадцать .		к
Почтарысе за листъ, зъ почты прысланый, дали осм. осмнадцать		иі
За подкованe коня одного подковою новою, а другою узгреваною, дали ковалю осм. семнадцать		зі
За картками пана войта трема, заплатили жыду Илли за полпета гарцы меду зол. чотыры и осм. двадцать чотыры	д	кд
За картою пана Гапона, бурмистра, заплатили за гарвецъ пива осмаки		д
Яску кликуну, што закликалъ штобы пиво было по шелеговъ десеть, дали ему осм. шесть .		ѕ
Октобра л дня, сторожу, што ночуетъ у		

	Золот.	Осмак
турме, напередъ на неделю дали зол. два . .	в	
Варте плацовой, осми человекомъ, напередъ кождому по зол. два, чынитъ зол. трыдцать два .	лв	
Слузе новому, што прысталъ, купили боты, дали зол. два и полъ	в	еі
За сечене дровъ до ратуша дали осмак. двадцать		к
Купили на ратушъ либру паперу розходного, дали осм. пять		е
Того жъ дня, купили до ратуша овса мерки две, мерку по осм. двадцать чотыры, чынитъ зол. одинъ и осм. осмнадцать	а	иі
Ноеврія к дня, варта, у Папинце человекъ семъ, кождому напередъ на неделю дали по зол. два, чынитъ зол. чотырнадцать	ді	
На дрова имъ осм. сорокъ	а	і
У Быховской браме, человекъ осемъ, кождому напередъ на неделю дали по зол. два, чынитъ зол. шестнадцать	ѕі	
Тымъ же на дрова полталера	а	еі
У Трыснискую браму, человекъ осемъ, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ золот. шестнадцать	ѕі	
На дрова дали осм. сорокъ	а	і
На Уструшин, шести человекомъ, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. дванадцать	ві	
На дрова золот. и осм. дванадцать . . .	а	ві
У Виленской браме, человекъ осемъ кождому напередъ на неделю дали по зол. два, зол. шестнадцать	ѕі	
На дрова дали осм. сорокъ	а	і
У Шкловской браме, человекъ семъ, кождому по зол. два, осмому, Халюте, съ конемъ, копу, чынитъ всимъ золот. шеснадцать и осм. петнадцать	ѕі	еі
На дрова дали полталера	а	еі
У Ледъвеевой улицы, человекъ чотыры, кож-		

	Золот.	Осмак.
дому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. осемъ	и҃	
На дрова золотый и осм. семъ	а҃	з҃
На Грабежы, подъ Гвоздовкою, человекъ пять, кождому напередъ на неделю по зол. два, золотыхъ десеть	і҃	
На дрова осм. сорокъ	а҃	і҃
У браму Олейную, у Ветренку, у Шкловскую, у Дубровенку купили дровъ возъ десеть, по осм. трынадцать, чынитъ золот. четыры и осм. десеть	д҃	і҃
Ноеврія г҃ дня, почтарысе, што послали листъ до пана войта, дали осм. осмнадцать		иі҃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, змовили Малашка слесара направлять двадъцать мушкетовъ месскихъ, отъ кождого мушкета по осм. двадцать пять, заплатили зол. осмнадцать и осм. десеть	иі҃	і҃
Того жъ дня, за писане картокъ на сесыю и за переписоване универсаловъ подпискомъ дали золотыхъ два	в҃	
За направоване оболоны у дворницы дали шкляру осм. дванадцать		ві҃
Реестръ заробляня окна у звоницы, за розказанемъ пановъ маистратовыхъ напяли двухъ муляровъ окно замуровать у звоницы брацкой, змовили на день по золотому кождому, заплатили двумъ золотыхъ два	в҃	
Тымъ же муляромъ на пироги осм.		д҃
Крывъде на день осм. осмнадцать		иі҃
Поденщыкомъ чотыромъ, кождому на день по осм. дванадцать, чынитъ зол. и и осм. осмнадцать	а҃	иі҃
На пироги поденщикомъ осм. чотыры		д҃
Робило муляровъ два, дали зол.	в҃	
На пироги осм. четыри, Крывъде пирогъ		є҃
Поденщиковъ шесть, на день кождому по осм. дванадцать, чынитъ зол. два и осм. дванадцать	в҃	ві҃

	Золот.	Осмак.
Крывъде на день осм. осмнадцать		иі҃
Веремею за два дни на пироги		в҃
За прывезене цеглы отъ ратушы до звоницы брацкой десети сотъ, заплатили отъ сотца по осм. пять, чынитъ зол. одинъ и осм. двадцать	а҃	к҃
Ваппы отвезли возъ осмнадцать, отъ воза по осм. чотыри, чынитъ зол. два и осм. дванадцать	в҃	ві҃
За картою пана войта за пиво дали		д҃
Што прынесли тарчыцы отъ звоницы до ратуша, дали человекомъ двумъ осм.		єі҃
За картою пана райцы Бурачъка, отыскали на ратушъ вина полгарца у полъ, дали зол. тры и осм. дванадцать	г҃	ві҃
Ноеврыя є҃ дня, за картою пана Гапона бурмистра, одыскали на ратушъ вина лягонского гарнецъ, заплатили зол. чотыры и осм. дванадцать	д҃	ві҃
Купили на ратушъ дровъ еловыхъ возъ шесть, по осм. петнадцать, чынитъ	г҃	
Купили до Ветреной брамы, якъ цехи стояли, дровъ возъ два, по осм. шестнадцать, чынитъ золотый и осм. два	а҃	в҃
Купили у турму возъ дровъ, дали		ѕі҃
У Дубровенскую браму возъ, дали		єі҃
У Олейную возы два, дали зол.	а҃	в҃
Сторожу, што Кузевки стережетъ, дали	в҃	
На свечы ему же дали		в҃
Солышу купили боты на четвертую чверть, дали зол. два и осм. пять	в҃	є҃
Купили на ратушъ свечъ десятковъ чотыры, якъ ночовали панове на ратушы ночы тры, дали осм. двадцать чотыры		кд҃
Слугамъ мескимъ, што ночовали на ратушы, за розказанемъ пана войта, дали кождому по ситницы, чынитъ осм. двадцать семъ		кз҃
На ратушъ одыскали пива гарцы два		и҃
Якъ сесыя была на ратушы презъ целый		

	Золот.	Осм.
день и ночъ, въ той часъ панове обедъ ели у дворницы, купили рыбы свежой за ползолотого .		е҃і
Просолное за осм. осмнадцать		и҃і
Рыбы вялое за осм. дванадцать		в҃і
Дворницы дали на прыправу осм . . .		д҃і
Есетрыны фунтовъ пять, дали	а҃	
Пива гарцы два, осм. осемъ		и҃
Пироговъ шесть, ситницъ две		в҃і
Мца Ноеврія ѕ҃ дня, за розказанемъ пана Гапона бурмистра, слугамъ мескимъ десяти человекомъ, дали кождому по осм. дванадцать, што судовъ не было и што ночуютъ у ратушы, чынитъ золот. чотыры	д҃	
Пахолкомъ осм. двадцать чотыры		к҃д
Подпискомъ, за писане картокъ на сесыю другую, якъ радилися строны трыумъфу, дали золотыхъ два	в҃	
На бубенъ купили две скурки, дали . . .	а҃	
Купили замки два до коморъ мурованыхъ, дали Церешковичу зол. десеть	і҃	
Якъ прышли панове маистратовые у третій разъ зъ замку, одыскали для нихъ гарнецъ пива, осм. чотыры		д҃
Ноеврія ѳ҃ дня, варта, у Папинце, человекъ семъ, кождому напередъ на неделю по зол. два, на дрова осм. сорокъ, все чынитъ зол. петнадцать и осм. десеть	е҃і	і҃
У Быховской браме, человекъ осемъ, кождому напередъ дали на неделю по золот. два, чынитъ зол. шеснадцать	ѕ҃і	
На дрова дали имъ осм, сорокъ	а҃	і҃
У Трыснинской. человекъ осемъ, кождому напередъ на неделю по золот. два, золотыхъ шеснадцать	ѕ҃і	
На дрова имъ дали полталера	а҃	е҃і
На Уструшви, человекъ шесть, кождому напередъ на неделю по зол. два. зол. дванадцать .	в҃і	
На дрова золотый и осм. дванадцать . .	а҃	е҃і
У Виленской браме, человекъ осемъ, кож-		

	Золот.	Осм.
дому напередъ на неделю по зол. два, золотыхъ шестнадцать	ѕ҃і	
На дрова дали имъ осм. сорокъ	а҃	і҃
На млыне, человекъ тры, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. шесть . .	ѕ҃	
Тымъ же на дрова дали зол. одинъ . . .	а҃	
У Шкловской браме, человекъ семъ, напередъ семи человекомъ по зол. два, осмому, Халюте зъ конемъ, копу, чынитъ зол. шеснадцать и осм. петнадцать	ѕ҃і	е҃і
На дрова дали полталера	а҃	е҃і
У Ледвеевой улицы, человекъ чотыры, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. осемъ	и҃	
На дрова дали полкопы	а҃	з҃
На Грабежъ, пяти человекомъ, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ золот. десеть	і҃	
На дрова имъ же осм. сорокъ	а҃	і҃
У ближнемъ валу, у чотырохъ брамахъ, осми человекомъ, кождому напередъ на неделю дали по зол. два, чынитъ зол. шестнадцать . .	ѕ҃і	
Ноеврія і҃ дня, почтарысе, за прысланые тры листы отъ пана войта, дали зол. одинъ и осм. двадцать четыры	а҃	к҃д
Купили дровъ возъ сеченыхъ у турму, дали осм. осмнадцать		и҃і
Наняли дойлида робить кобылины на Уструшне, дали осм. петнадцать		е҃і
Якъ ночовали панове маистратовые на ратушы, въ той часъ взяли ситницъ шостаковыхъ две, дали осм.		в҃і
Слугамъ шести, што ночовали на ратушы, купили кождому по ситницы		и҃і
За выробене скурокъ на бубенъ дали . .		з҃
Купили паперу либры тры, одну доброго, а две росходного, дали золотый и осм. чотыры .	а҃	д҃
Веремею, што ночовалъ у турме недели две, дали зол. одинъ и осм. дванадцать . . .	а҃	в҃і

	Золот.	Осм.
Робило поденщыковъ чотыры, насыпали передъ цекавзомъ подъ делы землю, дали кождому на день по осм. трынадцать, чынитъ зол. одинъ и осм. двадцать два	а҃	кв҃
Ноеврія аі҃ дня, купили овса мерокъ шесть для коней мескихъ, што варту объежджали. мерку по осм. двадцать тры, чынитъ зол. чотыры и осм. осмнадцать	д҃	иі҃
Якъ переписовали копіи зъ универсаловъ, купили паперу аркушовъ тры, свечъки две, дали осм.		е҃
Робило поденщыковъ чотыры, насыпали подъ делы землю, дали кождому по осм. трынадцать, чынитъ золотый и осм. двадцать два	а҃	кв҃
Ноеврія ві҃ дня, робило поденщиковъ чотыры, насыпали подъ дела землю, кождому по осм. трынадцать, чынитъ зол. одинъ и осмак. двадцать два	а҃	кв҃
За картою пана войта, за гарнецъ пива дали		е҃
Купили замокъ до брамы Шкловской кругового валу дали осм. двадцать семъ		кз҃
Варте пляцовой, осми человекомъ, напередъ кождому дали по зол. чотыры, чынитъ золот. трыдцать два	лв҃	
За розказанемъ пана Гапона, бурмистра, наняли до Дубровенъки человека, дали ему напередъ золот. чотыры	д҃	
Слугамъ мескимъ, девяти человекомъ, за розказанемъ пана войта и ведлугъ давныхъ рейстровъ, дали къ запустамъ филиповымъ, кождому по ползолотого, чынитъ зол. чотыры и осм. петнадцать	д҃	еі҃
Пахолкомъ двумъ и Феску дворнику . . .	а҃	еі҃
Яску, кликуну, осм. дванадцать		ві҃
За направене оболоны до турмы заплатили зол. одинъ и осм. двадцать	а҃	к҃
Сторожу, што на ратушы пилновалъ печей, дали за две недели зол. одинъ	а҃	
На запусты сторожу дали ползолотого . .		еі҃

	Золот.	Осм.
Ноеврія гі҃ дня, сторожу потуромному, што стережетъ Кузевъки дали зол. два и на свечы осм. два, чынитъ	в҃	в҃
Ноеврыя ѕі҃ дня, подпискомъ, за писане картокъ на сесыю, дали зол. два	в҃	
На сесыю купили свечъ десятки тры . .		ка҃
Якъ папове обедали у дворницы, панъ войтъ Автушковичъ, панъ Гапонъ бурмистръ и Белокурецъ, купили рыбы вялое за осм. дванадцать, селедцовъ за осм. семъ, кавіору фунтъ, осм. осемъ, ситницъ две, пироговъ пять, оцту и цыбули за осм. семъ, все чынитъ зол. одинъ и осм. трынадцать	а҃	гі҃
Того жъ дня, плата варте: у Панинце подъ Днепромъ, семи человекомъ, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. чотырнадцать	ді҃	
На дрова имъ дали осм. сорокъ	а҃	і҃
У Быховской браме, человекъ осемъ, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. шеснадцать	ѕі҃	
На дрова имъ дали полталера	а҃	еі҃
У Трыснинской браме, человекъ осемъ, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. шеснадцать	ѕі҃	
На Уструшни, человекъ шесть, кождому напередъ по зол. два, чынитъ зол. дванадцать .	ві҃	
На дрова имъ же полталера	а҃	еі҃
У Виленской браме, человекъ осемъ, кождому напередъ на неделю по золотыхъ два, зол. шеснадцать	ѕі҃	
На дрова дали осм. сорокъ	а҃	і҃
На млыне, человекъ тры, кождому напередъ по зол. два, зол. шесть	ѕ҃	
Дали имъ на дрова зол. одинъ	а҃	
У Шкловской браме осемъ, и зъ Халютою, кождому дали по золотыхъ два, Халюте копу, чынитъ золот. шеснадцать и осм. петнадцать .	ѕі҃	еі҃
У Ледвеевой улицы человекъ чотыры, кож-		

	Золот.	Осмак.
дому на неделю напередъ по зол. два, чынитъ золотыхъ осемъ	и	
На дрова имъ дали осм. сорокъ	а	і
На Грабежы, подъ Гвоздовкою, человекъ пять, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. десеть	і	
На дрова зол. одинъ и осм. семъ	а	з
У ближнемъ валу, у чотырохъ брамахъ, человекъ осемъ, кождому напередъ на неделю дали по зол. два, чынитъ зол. шеснадцать . .	ѕі	
У четыры брамы купили дровъ возъ шесть, по осм. четырнадцать, чынитъ зол. два и осм. двадцать четыры	в	кд
Ноеврія зі дня, купили дровъ возъ чотыры, по осм. петнадцать, чынитъ зол. два	в	
За картою пана Автушковича войта, якъ были ксендзы кармелиты у дому пана войта, въ той часъ одыскали меду гарцы тры, гарнецъ по осм. двадцать осемъ, заплатили зол. два и осм. двадцать чотыры	в	кд
За розказанемъ пана войта, што на сесыю набрали пива гарцовъ пять, заплатили у Путятинце осм. двадцать		к
За картою пана Гапона бурмистра заплатили господару мескому за тры кварты горелки простой, кварту по осм. шеснадцать, за кварту доброе, золотый и осм. два, чынитъ зол. два и осм. двадцать	в	к
За розказанемъ пана Автушковича, войта, дали пани Купцевичовой зол. пятдесятъ . .	н	
Еще за картою пана Василія Гука, войта, дали пани Купцевичовой талеровъ битыхъ десеть, талеръ золот. шесть и осм. двадцать пять, чынитъ шелегами зол. шестдесятъ осемъ и осм. десеть	ѯи	і
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, купили сребра на печать за тынфовъ осемъ; злотнику жыду за роботу тынфы чотыры, костъку дали тынфа, все		

	Золот.	Осмак.
чынитъ зол. чотырнадцать и осм. деветь . .	ді	ѳ
Слугамъ мескимъ, што ходили по Луполовцевъ, што не шла Луполовская сотня на варту, дали золот. тры и осм. пять	г	е
Инъстыгатору Девульскому дали тынфы два, чынитъ зол. два и осм. осемъ	в	и
Царевичу за написане двюхъ протестацый дали зол. одинъ	а	
За розказанемъ пановъ маистратовыхъ, купили две кобылины на Уструшню и бервенъ шесть, за все заплатили золотыхъ два . . .	в	
За розказанемъ пана войта, презъ слугу Прохора заплатили за гарнецъ пива		д
Купили гарнецъ пива на ратушъ, якъ зъ замку прышли панове, дали		д
Ноеврія ка дня, за картою пана Калиновского, купили паперу до протоколу, либру доброго и либру подлого, дали осм. двадцать пять .		ке
На клеене протоколовъ купили бибулы либры чотыры, дали осм. шеснадцать		ѕі
За прывезене хворосту и гною до Быховской брамы и за вымощене заплатили осмак. петнадцать		еі
Веремею, што Кузевъки пилновалъ презъ две недели у турме, дали зол. и осм. дванадцать .	а	ві
Сторожу Казимеру, што ночуетъ у турме и пилнуетъ Кузевки, дали зол. два	в	
Сторожу, Фроцкевичовому сыну, што палилъ у печахъ у ратушы, дали на неделю по золотому, чынитъ зол. тры и осм. петнадцать .	г	еі
Купили флішъ десеть гарцовыхъ, кождую по осм. дванадъцать, чынитъ зол.	д	
За розказанемъ пана райцы скарбового дали Феску дворнику на горелку, што ходилъ до кругового валу, осм. шесть		ѕ
Ноеврія кг дня, купили возъ дровъ сеченыхъ у дворницы, дали зол. одинъ	а	
Купили возъ дровъ посеченыхъ у турму,		

	Золот.	Осмак.
дали осм. петнадцать		єі҃
На ратушъ купили дровъ несеченыхъ возъ тры, по осм. петнадцать, дали зол. одинъ и осм. петнадцать	а҃	єі҃
У Дубровенку купили возъ, дали осм. петнадцать		єі҃
У Ветренку купили возъ сырыхъ, дали осм. петнадцать		єі҃
До Оленой купили возъ, дали осм. осмнадцать		иі҃
У Шкловъскую возъ одинъ, осм. шеснадцать		ѕі҃
Того жъ дня плата варте, у Папинъце надъ Днепромъ, человекъ семъ, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. чотырнадцать	ді҃	
На дрова имъ осм. сорокъ	а҃	і҃
У Быховской браме, человекъ осемъ, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. шеснадцать	ѕі҃	
Имъ же на дрова полталера	а҃	єі҃
У Трыснинъской браме, человекъ осемъ, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ золот. шеснадцать	ѕі҃	
На дрова имъ дали осм. сорокъ	а҃	і҃
На Уструшни, человекъ шесть, кождому на неделю напередъ по зол. два, чынитъ золот. дванадцать	ві҃	
На дрова имъ полталера	а҃	єі҃
У Виленской браме, человекъ осемъ, кождому напередъ на неделю дали по зол. два, чынитъ зол. шеснадцать	ѕі҃	
На дрова имъ же осм. сорокъ	а҃	і҃
На млыне, человекомъ тромъ, кождому напередъ по зол. два, золотыхъ шесть	ѕ҃	
На дрова дали золотый одинъ	а҃	
У Шкловской браме, человекъ осемъ, и зъ Халютою зъ конемъ, копу, чынитъ зол. шеснадцать и осм. петнадцать	ѕі҃	єі҃

	Золот.	Осмак.
На дрова имъ дали полталера	а҃	єі҃
У Ледвеевичовой улъце, человекъ четыры, кождому по зол. два, чынитъ зол. осемъ . .	и҃	
На дрова осм. сорокъ	а҃	і҃
На Грабежы, подъ Гвоздовкою, человекъ пять, кождому на неделю по зол. два, чынитъ золот. десеть	і҃	
На дрова осм. сорокъ	а҃	і҃
У ближнемъ валу, у чотырохъ брамахъ, человекъ осемъ, кождому на неделю по зол. два, чынитъ зол. шеснадцать	ѕі҃	
Ноеврія к҃ѕ дня, у Дубровенку купили ношу дровъ у шпитали, дали осм. шесть		ѕ҃
За картою пана Гапона бурмистра, заплатили за полгарца вина у полъ, якъ прышли зъ замку, узяли на ратушъ, зол. тры и осм. дванадцать	г҃	ві҃
Ноеврія к҃з дня, варте пляцовой, семи человекомъ, кождому напередъ на две недели, по золотыхъ чотыры, еще на Михалкиномъ месцу напяли Алексея Пивовара, чынитъ всимъ осми золотыхъ трыдцать два	лв҃	
Михалу Волошанину, якъ ездилъ до Оршы на пописъ за Зенкевичовы уволоки, змовили сами панове маистратовые талеровъ битыхъ два, далисмо ему золот. трынадцать и осмак. двадцать	гі҃	к҃
На браму дали цеглы сотцы два на переробене печы.		
Ноеврія к҃и дня, сторожу потуромному напередъ на неделю дали зол. два, и на свечы осм. два, чынитъ зол. два и осм. два	в҃	в҃
Купили у Олейную браму дровъ возы два по осм. дванадцать, чынитъ осм.		кд҃
На ратушъ купили возы два дровъ по осм. дванадцать, чынитъ осм.		кд҃
Сторожомъ покоморнымъ дровъ возы два, по осм. дванадцать, осм. двадцать чотыры . . .		кд҃

	Золот.	Осмак.
У Шкловскую браму возъ, осм.		в҃і
За розказанемъ пана войта, дали Черейскому и Царевичу, што ходили на инъквизицыю, якъ побилъ ксіондзъ Стіонъку у браме, золотый одинъ	а҃	
Якъ прыехалъ ксіондзъ Шанъковичъ, канонникъ виленскій а плебанъ могилевскій, на тотъ часъ ходили до его съпоклономъ панъ Мацей, бурмистръ и панъ райца Черейскій, купили голову цукру фунты тры, ситницу за осм. шесть, чынитъ зол. чотыры и осм двадцать одинъ . .	д҃	к҃а
Ноеврія к҃ѳ дня, за писане картокъ на сесыю, подпискомъ дали золот. два	в҃	
Дали на свечы осм. чотыры		д҃
За картою пана войта, дали черцомъ брацкимъ за одправоване молебна за кроля его млсь золотыхъ десеть	і҃	
Купили попы тры дровъ у Ветренку, дали осм. деветь		ѳ҃
Ноеврія і҃ дня, за розказанемъ пана войта и за картою, черцомъ брацкимъ, за грошы отца Макарыя, за другое полрока, дали имъ интересу золотыхъ пятдесятъ	н҃	
На тое маемъ и квитацыю.		
За розказанемъ пана войта, дали черцомъ тымъ, што отбирали грошы, на гарнецъ меду зол. одинъ	а҃	
Въ той часъ одыскали гарнецъ пива . .		д҃
Для пана войта, пана бурмистра и пана Калиновского одыскали полгарца меду, осмак. дванадцать		в҃і
Якъ ездилъ Волошанинъ у другій разъ до Оршы на пописъ за Зенкевичовы добра, дали ему на харчъ зол. десеть	і҃	
Еще своихъ стратилъ у Оршы золот. десеть, за розказанемъ пана войта, отдали ему зол. десеть	і҃	
Тому жъ Волошанину купили олстры, якъ		

	Золот.	Осмак.
посылали до Оршы, заплатили зол. тры и полъ .	г҃	е҃і
Фронцкевичову сыну, што печы топитъ на ратушы, дали за неделю золотый	а҃	
Бедышу. за прыробене логошъ и дышля до санокъ дали осм. двадцать пять		к҃е
Бедышу за направене санокъ другихъ дали осм. петнадцать		е҃і
Декаврія ѕ҃і дня, варте пляцовой, осми человекомъ наперадъ дали золот. трыдцать два .	л҃в	
За картою пана Автушковича, войта, для ксенъжей кармелитовъ одыскали гарнецъ вина лягонского, заплатили тынфы чотыры, чынитъ зол. чотыры и осм. шеснадцать	д҃	ѕ҃і
Купили скрынку локтевую, дали шелегами золот. пять	е҃	
Якъ прыехалъ панъ войтъ зъ коронацыи до Могилева, для челяди купили селедцовъ десять, ситницъ две, пироговъ шесть, чынитъ осм. двадцать семъ		к҃з
Якъ былъ панъ войтъ Автушковичъ у дворницы и зъ розными панами, купили для нихъ пива гарцы два, осм.		и҃
На оливу дали осм. осемъ		и҃
За картою пана Василія Гука, войта, заплатили за полгарца вина зол. два и осм. осемъ .	в҃	и҃
За розказанемъ пана войта и ведомостю пана райцы скарбового, купили жупанъ зажываный слузе новому, Казимеру, заплатили золотыхъ дванадцать	в҃і	
Декаврія д҃і дня, варта, у Папинце, пяти человекомъ, кождому напередъ на неделю по зол. два, чынитъ зол. десеть	і҃	
На дрова имъ же осм. сорокъ	а҃	і҃
У Быховской, пяти человекомъ, кождому наперелъ на неделю дали по зол. два, чынитъ зол десеть	і҃	
На дрова дали золотый и осм. семъ . . .	а҃	з҃
У Трысвивце, человекомъ пати, кождому на-		

	Золот.	Осмак.
передъ на неделю по золот. два, чынитъ золот. десеть	і	
На дрова имъ дали золотого	а	
На Уструшни, человекъ шесть, кождому по зол. два, чынитъ зол. дванадцать	ві	
На дрова, осм. сорокъ	а	і
У Виленской, человекомъ пяти, на дрова дали полкопы, чынитъ зол. одинадцать и осм. семъ	аі	з
На млыне, двумъ, зол. чотыры	д	
На дрова дали осм. двадцать		к
У Шкловской браме, четыромъ по зол. два, Халюте, зъ конемъ копу, на дрова осм. двадцать пять, чынитъ зол. одинадцать, осм. петнадцать	аі	еі
У Ледвеевой улице, человекомъ двумъ наперpredъ зол. чотыры	д	
На дрова, ползолотого		еі
У ближнемъ валу, у Олейной браме, двумъ, напередъ дали зол. чотыры	д	
У Ветреной, двумъ, зол. чотыры	д	
У Шкловской, двумъ, зол. чотыры	д	
У Дубровенской, одному, зол. два	в	
Купили дровъ до чотырохъ брамъ за	в	
Декаврія ѳі дня, купили на ратушъ дровъ еловыхъ возъ десеть, кождый по осм. десеть, чынитъ зол. тры и осм. десеть	г	і
Еще купили сеченыхъ возъ шесть, по ползолотого, чынитъ зол. тры	г	
За картою пана войта, заплатили за шеснадцать гарцовъ пива, што на ратушъ розными часы набрали, гарнецъ по осм. чотыры, чынитъ зол. два и осм. чотыры	в	д
Фронцкевичову сыну, што печы топитъ на ратушы, дали зол. одинъ	а	
Того жъ дня, купили дровъ возъ десеть на ратушъ, возъ по осм. трынадцать, чынитъ зол. чотыры и осм. десеть	д	і
У дворницы купили возъ дровъ сеченыхъ,		

	Золот.	Осмак.
дали осм. двадцать пять		ке
Еще купили на ратушъ дровъ возъ чотыры, по осм. дванадцать, чынитъ	а	иі
Сторожу потуромному, што Кузевки стережетъ, дали золот. два	в	
За петма картъками пана Гапона бурмистра, што розными часы на ратушъ набрали меду у Илющыхи, гарцовъ семъ, по золотому и осм. два, заплатили зол. семъ и осм. чотырнадцать	з	ді
Подпискомъ, за писане картокъ на сесыю	в	
На картки паперу за осм. чотыры		д
Свечъ десятокъ, осм. семъ		з
Слугамъ, што змовили на ратушъ, дали		г
За трема картками заплатили за полтретя гарца меду, зол. два	в	
За картою пана войта Гука, на сесыю набрали горелки за осм. сорокъ	а	і
Якъ былъ панъ войтъ у дворницы, одыскали гарнецъ пива, осм. чотыры		д
Подпискомъ, за писане картокъ на сесыю, якъ прыехали панове зъ коронацыи, дали зол. два	в	
Подпискомъ дали на свечы и паперъ		ѳ
На сесыю свечъ десятки тры, дали		ка
За розказанемъ пана войта, дали на боты покоіовому пана Паца, старосты, зол. тры и осм. дванадцать	г	ві
Фурману, што зыскалъ столъ отъ столяра, дали осм. шесть		ѕ
Купили шесть лихтаровъ, по осм. тры		иі
Слугамъ, якъ пилновали на ратушы, за розказанемъ пана бурмистра, дали		ѕ
За картою пана бурмистра Гапона, заплатили за гарнецъ меду зол.	а	в
Коновалу, за справоване коня, дали зол.	г	
На полотно дали осм.		з
За розказанемъ пана войта и ведълугъ да-		

	Золот.	Осмак.
вныхъ реестровъ, дали пану лавнику Калиновскому належытого ему доходу за рокъ золотыхъ сорокъ	м҃	
За картою пана войта и за розказанемъ целого маистрату, ведълугъ давныхъ реестровъ, пляцовымъ, семи человекомъ, дали на кожухи кождому по зол. пять, чынитъ зол. трыдцать пять	л҃е	
Декаврія к҃в дня, плата варте, у Папинской браме, человекомъ пяти, за два дни решты, дали кождому по осм. двадцать, чынитъ зол. тры и осм. десеть	г҃	і҃
У Быховской браме, человекомъ пяти, зол. тры и осм. десеть	г҃	і҃
У Трыснинской, пяти человекомъ, зол. тры и осм. десеть	г҃	і҃
У Виленской, пяти человекомъ, зол. тры и осм. десеть	г҃	і҃
На млыне, двумъ человекомъ, зол. одинъ и осм. десеть	а҃	і҃
У Шкловской браме, пяти человекомъ, зол. тры и осм. десеть	г҃	і҃
У Ледвеевичову вулку, двумъ человекомъ, зол. одинъ и осм. десеть	а҃	і҃
На Гвоздовце четыромъ человекомъ, золот. два и осм. двадцать	в҃	к҃
У ближнемъ валу, у Олейной браме, двумъ, решты по осм. двадцать	а҃	і҃
У Ветреной, двумъ, осм. сорокъ	а҃	і҃
У Шкловскую мурованую, двумъ	а҃	і҃
У Дубровенку, одному, осм. двадцать . .		к҃
Подали наступуючымъ шафаромъ тую варту.		
Реестръ, якъ прыехали панове комисары до замку, его млсть панъ Потей и панове Воловичы, на тотъ часъ панове маистратовые ходили до нихъ, до замку, зъ поклономъ, купилисмо имъ кореня розного, Октобра а҃ дня.		
Перцу, фунты тры, зол. пять	е҃	
Имъберу, фунты тры, золот. два	в҃	

	Золот.	Осмак.
Кмину, фунты тры, золот. два и осм. дванадцать	в҃	в҃і
Розынокъ малыхъ и великихъ, фунтовъ шесть, золотыхъ чотыры	д҃	
Рыжу, фунты тры, полтора золотого . . .	а҃	е҃і
Мигдаловъ, фунты тры, зол. чотыры и осм. петнадцать	д҃	е҃і
Цукру, головы тры, важыли фунтовъ деветь безъ чвертки, чынитъ зол. трынадцать и осм. чотыры	г҃і	д҃
Гоздиковъ лотовъ шесть, золот. два и осм. дванадцать	в҃	в҃і
Квяту, лотовъ тры, зол. тры и осм. петнадцать	г҃	е҃і
Шафрану, лотовъ тры, зол. шесть	ѕ҃	
Тымъ же паномъ комисаромъ тромъ, паномъ Воловичомъ двумъ, а третему, Потею, дали поклону готовыхъ грошей, кождому по талеровъ битыхъ петнадцать, чынитъ талеровъ битыхъ сорокъ пять; кождый талеръ прыймовали зъ скарбу по зол. шесть и осм. двадцать пять, на шеляги чынитъ золотыхъ трыста семъ и осм. пятнадцать	т҃з	е҃і
Не было усихъ грошей, позычали талеровъ битыхъ пятнадцать у Давыда Королкевича, купили дышкрецыи ему полгарца меду, дали осм. осмнадцать		и҃і
Якъ ходили панове маистратовые до замку зъ поклономъ, за картою пана Гапона, бурмистра, одыскали вина гарцовъ пять отъ Семена Кузевъки, заплатили ему талеровъ битыхъ пять, на шеляги чынитъ зол. трыдцать тры и осм. десять	л҃г	і҃
На тое вино купили шесть фляшъ гарцовыхъ, кождую по осм. дванадцать, дали золот. два и осм. дванадцать	в҃	в҃і
Пахолкомъ замковымъ, за выдане полмисковъ, дали десятниковъ деветь, чынитъ золот. тры и осм. дванадцать	г҃	в҃і

	Золот.	Осм.
У браме дали десятника, чынитъ		аі
Якъ прышли панове маистратовые зъ замку, за показанемъ двюхъ картокъ пана Гапона бурмистра, заплатили Семену Кузевъце за два гарцы вина у полъ тынфовъ дванадцать, чынитъ шелегами зол. трынадцать и осм. двадцать	гі	к
Октоврія и дня, якъ панове маистратовые были на ратушы и ночовали, строны обежджаня варты круговой, въ той часъ купили собе и для тыхъ, што обежджали варту сотнями, купили печеню, дали осм. двадцать пять, хлеба разового за осм. осемъ, пироговъ пять, мяса за осм. осмнадцать, все чынитъ золот. одинъ и осм. двадцать шесть	а	кѕ
Паномъ ситницъ и пироговъ за осм.		аі
Выпили панове пива гарцы два, дали		аі
За розказанемъ пана Автушковича войта, дали слугамъ мескимъ девяти человекомъ, якъ ночовали и дніовали на ратушы, кождому по ситницы, чынитъ осм. двадцать семъ		кз
Купили свечъ на ратушъ сто, дали	в	к
Октоврія ѳ дня, якъ ночовали на другую ночъ панъ войтъ, панъ Гапонъ бурмистръ и панъ лавникъ Шевъня и инъные панове на ратушы, для объезду варты, одыскали у Семена Кузевъки гарнецъ вина у полъ, заплатили таляръ битый, на шеляги чынитъ зол. шесть и осм. двадцать пять	ѕ	ке
Пива гарцовъ пять, осм. двадцать		к
Того жъ дня, наняли поденщыковъ трыдъцать трохъ качать делы уси болшые и полковые на валъ, на выводъ, и на рынокъ и до фары, выкачовали до вечерни и далей, дали кождому человеку по осм. десеть, чынитъ золотыхъ одинадцать	аі	
За розказанемъ пана Гапона, бурмистра, пушкаромъ, семи человекомъ, дали по ситницы, чынитъ осм. двадцать одинъ		ка

	Золот.	Осм.
Купили пакуля за золотый и осм. шесть	а	ѕ
Купили шматъ недведный на вытиране делъ, дали золот. одинъ	а	
Купили цвечъковъ прыбивать недведку на штемпли, дали осм. пять		е
Купили веровокъ лычаныхъ осемъ, качать делы, кождую веровку по осм. шесть, дали золотый и осм. осмнадцать	а	иі
Пушъкаромъ и инъшымъ, которые зъ нами усю ночъ ходили коло делъ, и набивали, и порохъ важыть помогали, купили горелъки гарнецъ, осм. пятдесятъ, пива гарцы тры, ситницъ две, пироговъ шесть, все чынитъ зол. два и осм. чотырнадцать	в	ді
Того жъ дня, за ведомостю пана войта, самъ панъ Гапонъ, бурмистръ, старговалъ пороху литрованого у Васка Рыбника и товарыша его стрелять на трыумъфъ, фунтовъ двесте, кождый фунтъ по тынфу, на шеляги, по золотому и осм. чотыры, чынитъ золотыхъ двесте двадцать шесть и осм. двадцать	скѕ	к
Того жъ часу еще купили пороху фунтовъ сорокъ, у Ермолиныхъ сыновъ, фунтъ по золотому шелегами, зол. сорокъ	м	
Купили бибулы либеръ осмнадцать, усыпать порохъ у делы, либру по осм. чотыры, заплатили золот. одинъ и осм. чотырнадцдть	а	ді
Еще самъ панъ Гапонъ бурмистръ старговалъ пороху у Адася Макаровича Пушкара, фунтовъ сто семнадцать, фунтъ по золотому, шелягами, заплатили золотыхъ сто семнадцать	рзі	
Якъ стреляли на трыумъфъ пушкáровъ семъ, еще наняли человекъ шесть стрелять, бо пушкаровъ недоставало усюды, дали трынадцати пушкаромъ по ситницы, зол. одинъ и осм. деветь	а	ѳ
Пушъкаромъ усимъ на гарнецъ горелки дали зол. одинъ и осм. двадцать одинъ	а	ка
Для комендантовъ, для слугъ и инъшыхъ		

	Золот.	Осмак.
людей, якъ стреляли, купили на обедъ мяса за зол. и осм. шесть	а	ѕ
Пироговъ пять, хлеба разоваго за осм. осмъ, ситницу, пива гарцы два, все чынитъ . . .	а	
Наняли поденъщыковъ трыдцать, скачовать делы зъ выводовъ, зъ рынку и отъ фары, кождому дали по осм. дванадцать, чынитъ золотыхъ дванадцать	ві	
Еще не поставляли всихъ делъ подъ цекавзъ за день, наняли по обеде еще человекъ осемъ, дали кождому по осм. пять, чынитъ зол. одинъ и осм. десеть	а	і
За розказанемъ пана войта и пана Гапона бурмистра, пушкаромъ шести человекомъ, дали по осм. десеть, чынитъ	в	
Што набрали свечъ лоевыхъ на тые ночы, заплатили полталера, зол. одинъ и осм. петнадцать	а	еі
За розказанемъ пана войта и целого маистрату, якъ посылали Ивана Куля до Быхова, строны жолнеровъ гетманскихъ доведоваться, чы не идутъ до Могилева, дали ему золотыхъ семъ; еще якъ прышолъ зъ Быхова, казали ему панове магистратовые дать на боты зол. пять, чынитъ все золотыхъ деветь	ѳ	
Якъ былъ панъ Поцей, комисаръ, у дому пана Конъдратія Автушковича, войта, на тотъ часъ, за розказанемъ пана войта, имъберу смажоного фунтъ, золотыхъ чотыры, мигдаловъ фунтъ, осм. двадцать, розынокъ болшыхъ, фунтъ, осм. двадцать, цытрыны фунтъ, золот. чотыры, за весь заплатили Семену Гапоновичу зол. десеть и осм. десеть	і	і
Цукру голова, важыла фунтовъ два и чвертки тры, заплатили зол. чотыры и осм. чотыры .	д	д
За картою пана Автушковича, войта, якъ были панове комисары у дому пана войта, набрали вина гарцовъ деветь у полъ, у Семена Кузевъки; еще за тою жъ картою заплатили		

	Золот.	Осмак.
Черепку лягонского вина, золотковыхъ чотыры; еще за картою пана войта, набрали пива до дому пана войта за золотыхъ шесть; самому пану войту отдали шелеги; на всю карту зраховавши на шеляги заплатили золотыхъ семдесятъ два и осм. одинъ	ов	а
Якъ были панове комисаре у дому пана войта, для челяди комисарской одыскали меду гарцовъ семъ, гарнецъ по осм. двадцать осемъ, заплатили у Кошечкиномъ дворе зол. шесть и осм. шеснадцать	ѕ	ѕі
За картою пана войта, якъ спевали передъ комисарами спеваки у дому пана войта, дали имъ за працу зол. чотыры	д	
Якъ были панове комисары у пана войта, на тотъ часъ набрали свечъ десятковъ тры, заплатили осм. двадцать одинъ		ка
Ноеврія кд дня, якъ выежджалъ панъ комисаръ Поцей зъ замъку подъ Дубровъну, на тотъ часъ ходили панове маистратовые до комисаровъ зъ поклономъ, купили имъ розного кореня:		
Перцу фунтъ, золот. два	в	
Имъберу фунтъ, осм. двадцать.		к
Розынокъ фунты два, осм. сорокъ	а	м
Рыжу фунтъ, осм. осмнадцать		иі
Кмину фунтъ, осм. двадцать чотыры . .		кд
Мигдаловъ фунтъ, полтора золотого . . .	а	еі
Гоздзиковъ лоты два, осм. двадцать пять .		ке
Шафрану лотъ, золот. два	в	
Квяту лотъ, золот. и осм. семъ	а	з
Еще на другій полмисокъ, перцу фунтъ . .	в	
Имъберу фунтъ, осм. двадцать		к
Розынокъ фунты два, осм. сорокъ	а	м
Кмину фунтъ, осм. двадцать пять		ке
Шафрану лотъ, зол. два	в	
Гоздзиковъ лоты два, зол. одинъ	а	
Рыжу фунтъ, осм. осмнадцать		иі
Мигдаловъ фунтъ, полтора золотого . . .	а	еі
Цукру головы две, важыли фунтовъ шесть,		

	Золот.	Осм.
фунтъ по осм. сорокъ, чынитъ золот. осемъ .	н҃	
Готовыми грошми дали талеровъ битыхъ двадцат, кождый таляръ прымовали по золот. шесть и осм. двадцат пять, чынитъ зол. сто трыдцать шесть и осм. двадцат	рл҃ѕ	к҃
Тымъ же паномъ комисаромъ вина лягонского гарцовъ чотыры, гарнецъ по злотковыхъ чотыры, чынитъ зол. осмнадцать и осм. чотыры .	иі҃	д҃
За выдане полмисковъ дали пахолкомъ тынфы два, чынитъ зол. два и осм. осемъ . . .	в҃	н҃
За розказанемъ пана Гапона, у браме дракгуномъ дали тынфа, чынитъ	а҃	д҃
Декаврія к҃в дня, Бизю, што пилновалъ вежы, якъ робили муляры, купили рыбы за осм. двадцат, меду выпилъ полгарца, пилновалъ тры дни, стратилъ осм. сорокъ	а҃	і҃
Родіонъ, господаръ купецкого дома, подалъ реестръ зъ подписомъ руки пана войта, што презъ цалый рокъ набрали на ратушъ розными часы пива и горелки, заплатили ему зол. десеть и осм. двадцат шесть	а҃	кѕ҃
За розказанемъ пана войта, самъ панъ райца скарбовый поедъналъ Кунцевского за шаблю и шапъку, который гды стражниковъ розганялъ, тогды ему пропала шабля и шапъка, дали ему талеровъ битыхъ пять, на шеляги чынитъ золот. трыдцать тры	лг҃	
Того жъ дня, подпискомъ за писане картокъ на показане реляцыи посельской дали золот. два	в҃	
На паперъ и на свечы имъ же, осм. . . .		і҃
Купили свечъ на сесыю десятки тры, осм. чотырнадцать		ді҃
За картою пана войта, заплатили Темце за тры гарцы меду, зол.	г҃	
Того жъ дня, якъ ходили панове маистратовые до пана Паца, полковника, зъ поклономъ, купили у Семена Кузевки вина патрысы-		

	Золот.	Осм.
менту гарцы два, гарнецъ лягону, заплатили ему тынфовъ дванадцать, шелегами зол. трынадцать и осм. двадцать	гі҃	к҃
Купили до того вина фляшы тры гарцовыхъ, дали золотый и осм. шесть	а҃	ѕ҃
Которого то вина панъ Пацъ не прынялъ, на ратушъ прыславъ, теды панове маистратовые сами выпили.		
Еще того жъ часу одыскали вина на ратушъ полгарца у полъ, заплатили Семену Кузевъце тынфовъ тры, на шеляги зол. тры и осм. дванадцать	г҃	ві҃
За картою пана войта и ведлугъ давныхъ реистровъ, подпискомъ дали золот. двадцать .	к҃	
За картою пана войта, заплатили Илюшце за шесть гарцовъ меду, што набрали на елекцыю, гарнецъ по золотому и осм. два, чынитъ зол. шесть и осм. дванадцать	ѕ҃	ві҃
На елекцыю купили свечъ десятковъ двадцать, десятокъ по осм. семъ, чынитъ зол. два и осм. двадцать чотыры	в҃	кд҃
Сулиму за пилноване молоченя збожа дали золот. чотыры	д҃	
Самъ панъ войтъ змовилъ дойлидовъ лазню зрубить зъ давного бервеня, што подле кабачъка миколского лежало, дали имъ за лазню, за светлицу и за коморку зол. шестдесятъ . .	ѯ҃	
Дали имъ горелки зъ кабаку гарцовъ чотыры.		
За розказанемъ пана войта и ведлугъ давныхъ реистровъ Федоровичу дворнику за целый рокъ, розными часы отдали зол. семдесятъ .	о҃	
Савърыцъкому, за писане реестра, дали талеровъ битыхъ чотыри, на шелеги чинитъ зол. двадцать семъ и осм. шесть	кз҃	ѕ҃
Ларку Юревскому дали золот. пять и осм. двадцать	е҃	к҃
За увезане реистра дали копу	в҃	еі҃

	Золот.	Осмак.
Януарія д̃ дня, подали ново пастуцуючымъ паномъ шафаромъ, пану Василію Мицъкевичу и пану Сазону Кузевъце, то естъ, червоныхъ триста осмнадцать, кождый червоный примовали шелегами по золотыхъ чотырнадцать, чинитъ суму золотыхъ тысячей чотыри и золот. чотыриста пятдесятъ два	≠д ѵнв	
Еще подали тымъ же паномъ шафаремъ талеровъ битыхъ чотыриста пятдесятъ безъ чвертки; еще подали тымъ же паномъ шафаремъ талеровъ битыхъ триста двадцать пять и тын фы чотыри; подали кождый талеръ по золот. шесть и осм. двадцать чотыри, чинитъ вся сума золотыхъ тысячъ пять и золот. двесте семдесятъ два и осм. двадцать чотыри . . .	≠е сов	кд
Еще тымъ же паномъ шафаремъ подали талеровъ битыхъ тридцать, кождый талеръ по зол. шесть и осм. двадцать, чынитъ сума на шелеги золотыхъ двесте чотыри	сд	
Еще тымъ же паномъ шафаромъ, будучымъ въ року тысеча шестьсотъ деветдесятъ осмомъ, подали талеровъ битыхъ сорокъ, кождый талеръ на тотъ часъ былъ по золот. шесть и осм. двадцать, чынитъ золот. двесте семдесятъ два .	сок	
Еще подали тымъ же паномъ шафаромъ новонаступуючымъ шележной монеты золотыхъ пятьсотъ двадцать	фк	
Отъ луполовскихъ мужиковъ зъ Поповщины отобрали жита и овса и гречихи, которое жито молотили осети три, съ того жыта вымолотили куфы две и мерки две; овса осети три, вымолотили куфы три; гречъки осеть одна, вымолотили гречъки мерокъ пять; съ которого збожа пану войту дали третюю часть зъ лентъвойтовскихъ уволокъ.		
Еще зъ луполовскихъ морговъ, зъ Поповщыны, отобрали отъ Ращыни, отъ Яска и отъ Халявки, войта слободцкого, которое жито молотили у Рощининомъ гумне; вышло зъ того жита куфъ чотыри; ярицы мерки чотыри; овса, осети три, четвертая не полная была; вымолотили всего овса мерокъ двадцать осемъ.		

Которое жыто вышъпомененое зостаетъ подъ вежою и у скарбцу, у сенцахъ; а овесъ на кони меские роздали.

За розказанемъ пана войта и цалого маистрату, слугамъ мескимъ, десяти человекомъ, кождому по мерце дали жыта вышъпомененого, взглядомъ того, што не было судовъ.

Пахолкомъ двумъ мерки две жыта.

Федоровичу дворнику и Максиму дали жыта мерки тры.

Еще тымъ же паномъ шафаромъ, по насъ пастуцуючымъ подали пороху у мешечъку фунтовъ зъ двадцать.

Штабы зостало шматовъ одинадцать.

Паперу доброго либеръ десеть.

Реестръ выправы на коронацыю шляхетного пана Василія Сидоровича Гука, войта, и шляхетного пана Максима Вощанку, райцу, на мейсцу шляхетного пана Артема Бурачъка.

	Золот.	Осмак.
Мца Сентембра і дня, за розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы, купили у дорогу кореня.		
Перцу фунтъ, зол. и осм. осмнадцать . .	а	иі
Имъберу фунтъ, осм. двадцать		к
Кмину полфунта, осм. дванадцать		ві
Гоздзиковъ лоты два, осм.		кд
Шафрану лотъ, зол. два	в	
Квяту лотъ, зол. одинъ	а	
Оливы фунта полтора, золот. одинъ и осм. петнадцать	а	еі
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы скарбового, купили колъ новыхъ чотыры, дали зол. десеть	і	
За ручку, слупикъ и стагу, зол. одинъ . .	а	

	Золот.	Осми.
За оковане чотырохъ колъ, за одно коло по копе, еще бляхъ чотырнадцать новыхъ до колясъ, дали зол. два и осм. осмнадцать; до старыхъ колъ купили чотыри шыны, зол. одинъ; тарарынки два, осм. шесть; замки два, осм. чотыри, бляхи две, на рычанъ и на насадъ, осм. двадцать; у старые кола букъсы тры, кождую буксу по осм. пять, все чынитъ зол. чотырнадцать и осм. двадцать пять	ді҃	ке҃
Купили соли у дорогу квартъ осемъ, золот. одинъ и осм. шесть	а҃	ѕ҃
Олею кварты тры, зол. одинъ	а҃	
Слонины купили у дорогу безменовъ чотыри, безменъ по чвертце, на шелеги чынитъ золот. шесть и осм. двадцать пять	ѕ҃	ке҃
Крупъ овсяныхъ квартъ двадцать . . .		кѕ҃
Печеню купили у дорогу, дали осм. . . .		кд҃
Для челяди купили баране стегно		гі҃
Купили войлокъ у дорогу, дали золот. тры и осм. петнадцать	г҃	еі҃
Скурку купили на войлокъ, дали	а҃	з҃
На лямоване войлока купили богазы треть локтя, дали осм.		к҃
Купили нитей у дорогу за осм.		г҃
Курей двое у дорогу, дали осм.		кв҃
Кременя до пистолетовъ пары тры . . .		ѕ҃
Якъ ели обедъ у дворника, пива за . . .		л҃
Якъ былъ панъ войтъ у скарбцу и за копя грошы одбиралъ, отыскали пива гарнецъ, осм. чотыри		л҃
Купили ендовку медную, дали зол. . . .	в҃	
Купили узъдечъку, дали зол. два	в҃	
Купили меду патоки у дорогу, фунтовъ чотырнадцать, фунтъ по осм. петнадцать, дали зол. семъ	з҃	
Якъ перебирали справы у ратушы панъ Гапонъ, бурмистръ и панъ Хомичъ, въ той часъ набрали на ратушъ меду гарцы два, чынитъ .	в҃	л҃
Купили паперу бибулы либры тры на пере-		

	Золот.	Осми.
стилане прывилеiовъ, дали осм. дванадцать . .		ві҃
Феско, дворникъ, набралъ дегтю у дорогу квартъ двадцать осемъ, кварта по осм. тры, чынитъ	в҃	кд҃
Купили свечъ лоевыхъ полсотца, осмаковыхъ сто чынитъ зол. тры и осм. двадцать . .	г҃	к҃
Купили цыбули плетенку, дали	в҃	г҃
Скурокъ купили чорныхъ яловичыхъ на кожыцу на колясы, заплатили зол. деветь; еще купили скуру, дали копу, все чынитъ зол. одинадцать и осм. петнадцать	аі҃	еі҃
Еще купили цыбули плетенку, дали . . .	в҃	к҃
Для челяди купили на обедъ мяса . . .		к҃
Купили трыдцать пироговъ на сушене . .	г҃	
Петроку купили боты у дорогу, дали . .	г҃	
Федоровичу, дворнику купили боты у дорогу, дали зол. пять	е҃	
Фронцкевичу старому купили боты у дорогу, дали зол. полпета	д҃	еі҃
Дали Фронцкевичу на подковане коня зол. одинъ и осм. десять	а҃	і҃
Курей четверо, зол. одинъ и осм. чотыри .	а҃	д҃
За шыте кожыцы новое и за направоване старые дали полкопы	а҃	з҃
Бедышу за направоване колясы у другiй разъ, якъ ездилъ панъ войтъ до Ворколабова, зломили жердъ и замостокъ, што зъ умыслу переробилъ, дали золот. чотыри	д҃	
Рымару за обиване колясы; полтора дня робилъ, дали ему золот. два	в҃	
Ковалю за кованe зъ нашей штабы шворники два съ колцами и великiй одинъ шворенъ и брухналей полкопы, заплатили ему зол. одинъ .	а҃	
Купили полотна на торбъ седмъ, дали зол. одинъ и осм. чотыри	а҃	д҃
За направене секерки подорожное . . .		е҃
За направоване и за хондожене пистолетовъ паръ двухъ дали зол. два	в҃	

	Золот.	Осмак.
Купили у дорогу лейцовъ одинадцатеры, заплатили осм. двадцать пять		к҃е
Пороху купили доброго фунты два, дали зол. два и осм. двадцать четыри	в҃	к҃д
Паперу на ладунки поллибры, осм. . . .		д҃
Еще купили пороху фунтъ, дали зол. одинъ и осм. десеть	а҃	і҃
Миките ковалю за коване коней осмерыхъ; новыхъ подковъ осмнадцать, по осм. дванадцать, узгреваныхъ шесть, по осм. шесть, все чынитъ золотыхъ деветь	ѳ҃	
За направоване олстровъ паръ двухъ, дали осм. двадцать пять		к҃е
За направоване седелки у колясе, осм. . .		ѕ҃
Рымару за обиване колясъ трохъ дали зол. одинъ и осм. петнадцать	а҃	еі҃
Купили копу цвечковъ, дали осм.		ѕ҃
За направоване ошылниковъ двухъ паръ и цугля дали рымару зол. и осм. пять	а҃	е҃
Фронцкевичову сыну на подковане коня дали золотый и осм. двадцать	а҃	к҃
Купили ситницъ на сушене у дорогу двадцать чотыри, по осм. тры, чынитъ зол. два и осм. дванадцать	в҃	ві҃
Купили боты Фронцкевичовому сыну, заплатили зол. пять	е҃	
Купили лейцовъ шестеры, по осм. два . .		ві҃
Постронковъ купили паръ шесть, заплатили зол. два	в҃	
Пану Есмонту купили мяса за золотыхъ два, пироговъ шесть, чынитъ	в҃	ѕ҃
Максиму дворниковому купили кунтушъ тузинковый, заплатили зол. двадцать семъ . .	к҃з	
Купили ременіовъ восемъ, кождый по шелеговъ чотыри, чынитъ		ві҃
За розказанемъ пана войта и за ведомостю пана райцы, купили коня у Левона Гука, за которою дали талеровъ битыхъ двадцать восемъ, рахуючи кождый талеръ битый по зол.		

	Золот.	Осмак.
шесть и осм. двадцать чотыри, на шелеги чынитъ золот. сто деветдесятъ и осм. дванадцать .	г҃ч	ві҃
За подковане коня, што купили у пана Даніеля Шевъни, заплатили ковалю зол. одинъ .	а҃	
За картою пана войта, купили Фронцкевичу коня у дорогу, взглядомъ што украли кунтушъ у Кракове, дали талеровъ битыхъ шесть, на шелеги чынитъ зол. сорокъ одинъ . . .	м҃а	
Федоровичу дворнику купили шапъку, заплатили золот. шесть	ѕ҃	
Максиму дворниковому купили шапъку, заплатили зол. пять	е҃	
Юревъскому дали на подшыте кунтуша зол. одинъ	а҃	
За розказанемъ пана войта, купили сукна на опончу, пану Хомичу, тузынку, локотъ пять, локотъ по талеру битымъ, заплатили золотыхъ трыдцать четыри	л҃д	
Кравъцу за шыте, за шнурокъ и за потребы, все чынитъ зол. тры и осм. дванадцать .	г҃	ві҃
Максиму дворниковому купили боты у дорогу, заплатили зол. пять	е҃	
Петроку купили рукавицы, дали		к҃е
За шыте другіе кожыцы дали осм. . . .		з҃
За розказанемъ и за картою пана войта, Юревъскому, што былъ у дорозе недель дванадцать и полъ съ панами, на неделю по копе, чынитъ золотыхъ трыдцать	л҃	
Якъ былъ панъ Хомичъ у скарбцу купили полторы чвертки горелки		и҃
Якъ выбиралъ панъ Хомичъ розные справы у скарбцу, одыскали гарнецъ меду, дали зол. одинъ	а҃	
Купили галясу у дорогу за осм.		з҃
Юревскому купили боты у дорогу, дали зол. тры и осм. петнадцать	г҃	еі҃
Што купили коня у пана войта, за коване того коня дали полталера	а҃	еі҃
Купили ухналей у дорогу полкопы		і҃

	Золот.	Осмих.
Купили покровъцы на пистолеты, дали осм. двадцать чотыры		к҃д
Мыла купили фунтовъ чотыри, дали . . .	а҃	ѕ҃
Купили ситницъ трынадцать, дали . . .	а҃	ѳ҃
Купили бибулы либеръ шесть, на перестилане у дорогу справъ розныхъ и прывилеевъ, дали осм. двадцать		к҃
У дорогу купили оцту гарнецъ, зол. . . .	а҃	
За розказанемъ пана войта, на отъезде дали чернцомъ братскимъ зол. тры	г҃	
Кутеенскимъ черницамъ, зол. два . . .	в҃	
Купили рыбы жывые у дорогу, якъ выехали до карчмы, тамъ обедъ готовали, а леща у дорогу узяли, заплатили золот. чотыри и осм. десять	д҃	і҃
Овса зъ цекавзу мерокъ десеть.		
За розказанемъ пана войта, чернцомъ брацъкимъ дали золотыхъ десеть, штобъ пана Бога просили	і҃	
За розказанемъ пана войта и за картою, дали подпискомъ двумъ, якъ отъежджалъ панъ войтъ, за писане розныхъ справъ, зол. шесть .	ѕ҃	
За розказанемъ пана Гапона, бурмистра, и за ведомостю пана райцы, купили шаблю и поливеску, злотомъ гафтованую у дорогу пану Максиму Вощанце, дали зол. десять и осм. семъ .	і҃	з҃
Панамаромъ брацкимъ дали осм.		к҃
На дорогу купили дуль лукошко и яблыкъ лукошко, дали зол. и осм. пять . . .	а҃	е҃
Купили у дорогу шклянокъ чотыри . . .		д҃
На выеаде пана войта, отыскали на ратушъ пива гарцовъ два, осм.		и҃
За розказанемъ пана войта, дали слугамъ отъездинъ, девети человекомъ, кождому по осм. петнадцать, чынитъ зол. чотыри и осм. петнадцать	д҃	еі҃
Пахолкомъ двумъ, золотый	а҃	
Пляцовымъ, осми человекомъ, кождому по осм. десять, чынитъ зол. два и осм. двадцать . .	в҃	к҃

	Золот.	Осмих.
Отцу Федору Клепачу, за службу дали . .		ві҃
Фронцъкевичовому сыну, на направу кунтуша, дали осм. десеть		і҃
Жыду у Пашковскомъ дому, што напили горелки ночуючы и за дрова, дали за все зол. шесть и осм. петнадцать	ѕ҃	еі҃
Еще тому жъ жыду за хлебъ, што позычали, отдали осм. тры		г҃
Самъ панъ войтъ сторговалъ коня у пана Даніеля Шевъни, за которого дали зол. сто пятдесятъ	р҃н	
На завтрешній день, якъ рыбу до Пашкова возили, купили ситницъ и пироговъ за осм. деветнадцать		ѳі҃
Якъ выежджалъ панъ Вощанъка, въ той часъ у возы набрали пироговъ десеть, ситницъ тры		ѳі҃
За розказанемъ пана войта, дали Сціопце осм. петнадцать		еі҃
Петраку за дорогу, за недель дванадцать, на неделю по золот. два, чынитъ зол. двадцать четыри	к҃д	
Купили штабы до колясы на будку, фунтовъ деветнадцать, по осм. пять и полъ, чынитъ зол. тры и осм. чотырнадцать . . .	г҃	ді҃
За роботу ковалю дали зол. одинъ . . .	а҃	
Самъ панъ райца купилъ у дорогу рыбы вялые, щупаковъ петнадцать, зол. деветь, лещовъ петнадцать, зол. деветь, пять лыкъ боковые, зол. пять, двоенки, лыкъ двадцать, зол. чотыры, все чынитъ зол. двадцать семъ . .	к҃з	
За картою пана войта, якъ прыехалъ зъ дороги, отдали самому пану войту зол. двадцать одинъ и осм. чотыри, што у дорозе своихъ грошей выдалъ на розные шпитали и за фуру мужыкомъ, якъ подвезли пана войта, бо попрыставали кони, отдали зол. двадцать одинъ и осм. чотыри	к҃а	д҃

	Золот.	Осмак.
Максиму дворниковому, за дорогу, на неделю по копе, былъ недель дванадцать и тры дни, дали зол. трыдцать одинъ и осм. семъ . .	ла҃	з҃
За картою пана войта, якъ ехали съ корунацыи, прысталъ былъ конь подъ паномъ Хомичомъ, нанялъ фуру, далъ мужыку копу . .	в҃	єі҃

Подали тымъ же паномъ посломъ на коронацыю соболей сорочокъ, што у пана Артема Бурачъка купили, едучы съ квотою свентоянскою до подъскарбего и до гетьмана, которые были назадъ прывезены отъ подскарбего.

На коронацыю готовыхъ грошей подали тымъ же паномъ посломъ, шляхетному пану Василію Сидоровичу Гуку и шляхетному пану Максиму Вощанце, райцы и славетному пану Антону Галущце, за шафара подорожного будучого, подали готовыхъ грошей, у першемъ ворку десятъниками и ортами и тынфами, талеровъ трыста.

У другомъ ворку, полталерками и чвертками, талеровъ чотырыста и десеть.

У третемъ ворку талеровъ битыхъ чотыриста пятдесятъ.

У четвертомъ ворку прускіе монеты талеровъ сто восемъдесятъ.

У пятомъ ворку талеровъ битыхъ трыста и двадцать, чвертками и левками.

У четвертомъ ворку талеровъ битыхъ пять сотъ и сорокъ.

Червоныхъ золотыхъ пятдесятъ ве злоце.

Шелеговой монеты золот. пятьсотъ.

Вышъменованые грошы у розныхъ воркахъ знайдуются талеровъ битыхъ тысечы две и талеровъ двесте; прыймовали кождый талеръ зъ скарбу по золот. шесть и осмак. двадцать чотыри.

Червоныхъ золотыхъ пятдесятъ, а кождый чырвоный на тенъ часъ прыймовали по золот. чотырнадцать.

	Золот.	Осмак.
Еще шелеговъ на харчъ подали золот. пятьсотъ.		
Зраховавшы всею суму, што на корунацыю подали чынитъ золотыхъ тысячей шеснадцать и золотыхъ сто шестдесятъ	҂ѕі рѯ	

Выправа до Оршы шляхетного пана Гапона, бурмистра, строны чопового и шележного, мца Декаврія десятого дня.

	Золот.	Осмак.
Купили сена возокъ, дали зол. чотыры . .	д҃	
За прыробене логошъ и дронкга до санокъ дали осм. двадцат тры		кг҃
Купили рыбы вялой за полталера . .	а҃	єі҃
Селедцовъ голандерскихъ десятокъ . . .	а҃	
Свечъ десятки тры, дали осм.		ка҃
Рыбы просолное, щупака, дали	а҃	і҃
Перцу полчвертки, ситницъ семъ		кн҃
Кмину чвертку осм. шесть		ѕ҃
Обаранковъ осм. шесть, пировъ десеть . .		ѕі҃
Хлеба для челяди за осм.		аі҃
Купили лейцы, заплатили осм.		д҃
Купили черницомъ рыбы на подарокъ . . .	г҃	і҃
Пороху чвертку, дали осм.		і҃
Купили шлеи, дали тынфовъ десеть . . .	і҃	з҃
Лейцы купили ременъные готовые . . .	а҃	к҃
Купили два пасы юхтовыхъ до саней . . .	а҃	
Оливы полфунта, паперу, дали		ка҃
Наняли двохъ фурмановъ паномъ посломъ у дорогу, бо тогды не было коней меских у ратушы, дали имъ золот. дванадцать	ві҃	
Якъ посылали Фронцкевичова сына до Оршы по пана бурмистра Гапона и пана Калиновского, дали ему на дорогу зол. два и на пироги осм. шесть, чынитъ	в҃	ѕ҃
За выхондожене пистолетовъ дали осм. . .		кз҃
Купили ладунокъ двадцать, дали осм. . .		к҃
Купили шлеи, заплатили тынфовъ десеть, чынитъ зол. одинадцать и осм. десеть . . .	аі҃	і҃
Купили ладону до Оршы черницомъ фунтъ,		

	Золот.	Осмак.
дали тынфовъ тры и полъ, на шелеги чынитъ зол. тры и осм. двадцать деветь	г	кѳ
Едловцу купили фунтъ, дали осм.		и
Готовыхъ грошей пану Гапону бурмистру на дорогу дали талеровъ битыхъ сто, на шелеги чынитъ золотыхъ шесть сотъ осемдесятъ тры и осм. десеть	хпг	і
Еще тому жъ дали шелегами золотыхъ сто .	р	

Року тысеча шесть сотъ деветдесятъ семого мца Марца десятого дня. Реестръ екпенъсовъ подорожныхъ, якъ веле, выехавъшы зъ Могилева, стратили.

	Золот.	Осмак.
Кгды се были зостали въ Могилеве, на розные выдатки подорожные выдали золот. пять и осм. чотырнадцать	є	ді
Заплатили въ дому Купецкомъ за горѣлку, што выпилъ панъ Вощанъка зрана, зъ людми розными, золот. и осм. семъ	а	з
Выехавшы зъ Могилева, заплатили въ карчме Пашковской, што набралъ панъ войтъ, зол. два и осм. дванадцать	в	ві
Въ Головчыне, на ночлегу за сено и пиво, зол. два и осм. шесть	в	ѕ
Дня аі, въ Павловичахъ, за сено и пиво, зол. одинъ и осм. деветь	а	ѳ
Въ Елянахъ, за сено для коней, за пиво и горелку для челяди, осм. двадцать семъ . . .		кз
Въ Бобре, на ночлезе, за сено, пиво, солому и за пилноване колясы дали золотыхъ два и осм. шеснадцать	в	ѕі
На шпитали тамъ же выдали осм.		ві
Дня кі, въ Крупъце, зраня, горелки оковитой за осм. петнадцать		єі
Для челяди горелки простой кварту . . .		і
Оцту до барылки за зол. одинъ	а	
Купили барылку для пива, дали осм. . . .		і
За тры гарцы пива и за сено заплатили . .		кє
У ночы, на попасце за пиво, осм.		к

	Золот.	Осмак.
За сено и за горелку золотый	а	
Въ Лохвице за сено конемъ		и
Овса мерку золот. полтрета	в	єі
Пива купили осм. за десять		і
Въ Неманицы за пиво и горелку, осм. . .		аі
Въ Борысове, на почлегу за сено заплатили золотый и осм. двадцать чотыры	а	кд
Чотыры мерки овса, по копе, чынитъ зол. .	і	
Пива выпили и на дорогу до барылки узяли гарцы девять, по осм. пять, заплатили зол. и осм. петнадцать	а	єі
За рыбу свежую и за ботвине заплатили осм. двадцать шесть		кѕ
Боровиковъ на дорогу, венковъ пять, по осм. осемъ, дали осм. сорокъ	а	і
Хлеба, пироговъ и обаранковъ за зол. одинъ и осм. двадцать чотыры	а	кд
За розказанемъ пана войта, отдалемъ Данку, господару, за Фронцкевича, гдысе ворочалъ зъ Варшавы, не стало на страву, зол. одинъ и осм. двадцать	а	к
Полотна на потребу подорожную купили за золот. и осм. десеть	а	і
За розказанемъ пана войта, черncомъ на молебенъ далъ зол. одинъ	а	
Пану войту далемъ осм. петнадцать . . .		єі
Дня гі, на попасце сена за осм.		єі
Пива гарцы чотыры, осм. двадцать . . .		к
Подорожному законникови ялмужны . . .		єі
Въ Смолевичахъ на ночлегу, сена за золот. и осм. осмнадцать	а	иі
За чверть овса дали зол. шесть и осм. дванадцать	ѕ	ві
Пива гарцы полчварта осм. семнадцать . .		зі
За горелку, што зъ цукромъ палечы пили, дали золот. и осм. шесть	а	ѕ
За ярыну для челяди, осм. пять		є
Дня ді, въ Городищу, на попасце, купили		

	Золот.	Осмя.
сена за осм. осмнадцать		и҃і
Овса полчвертки, заплатили золот. тры и осм. пять	г҃	є҃
Горелки оковитой за осм. десять		і҃
Челяди кварта простой, осм.		в҃і
Пива гарцы два, осм. дванадцать		в҃і
Прыехавшы до Минска купили рыбы соленой за золот. и осм. десеть	а҃	і҃
За розказанемъ пана войта, колясу купили за талеровъ битыхъ десеть, шелегами заплатили, таляръ рахуючы по зол. шесть и осм. двадцать зол. шестдесятъ шесть и осм. двадцать	ѯ҃ѕ	к҃
За направу тое жъ колясы дали зол. одинъ и осм. двадцать	а҃	к҃
Дня єі҃, другую колясу, французкую, сторговалъ былъ панъ войтъ; за направу оной дали ковалю зол. чотыри	д҃	
А потомъ не здалася его мсти, назадъ отослалъ.		
Пры торгу меду выпили гарцы чотыры, заплатили зол. чотыры	д҃	
За розказанемъ пана войта, двумъ студентомъ, за суппликою, дали зол. два	в҃	
За направу тлумъка пана войта		і҃
За лазню, што готовали для насъ, заплатили зол. одинъ и осм. десять	а҃	і҃
Пива въ лазни выпили гарцы тры, заплатили осм. осмнадцать		и҃і
За голене дали осм. осмнадцать		и҃і
Купили другую колясу отъ пана Фурса, заплатили шелягами золот. деветдесятъ . . .	ч҃	
Ксендзомъ кармалитомъ на мшу дали . .	а҃	
Чернцомъ рускимъ дали зол.	в҃	
Барышникови, што паранвъ колясу, дали золот. два	в҃	
Грыбовъ на дорогу за осм. двадцать пять .		к҃є
За урбанты заплатили зол. два	в҃	
За направу подковъ и за моцоване дали		

	Золот.	Осмя
осм. осмнадцать		и҃і
За справоване коней и за заволоки татарыну дали золот. и осм. пятнадцать	а҃	є҃і
Дня ѕі҃, тамъ же заплатилъ за хлебъ, што сами ели; на дорогу купилъ белого и разового за золот. чотыры и осм. дванадцать	д҃	в҃і
За сено заплатилъ презъ дни два золот. пять и осм. пятнадцать	є҃	є҃і
За овса чвертей пять, который тамъ кони ели и на дорогу зостало, чверть по зол. шесть, чынитъ золот. трыдцать	л҃	
Пива гарцы двадцать чотыры тамъ выпили, заплатилъ золот. чотыри и осм. двадцать чотыры	д҃	к҃д
На дорогу узяли гарцы тры, осм. . . .		и҃і
Горелки выпили сами панове зъ розными людми и челядь, также въ дорогу понадивали барылки заплатили жыдовъце золотыхъ одинадцать и осм. семъ	а҃і	з҃
За дрова заплатили осм. десять		і҃
Кухарце за працу осм. шесть		ѕ҃
За солому, што брали подъ кони		ѕ҃
За розказанемъ пана войта, отдали жыдови господару за Фронцкевича, едучы зъ Варшавы зосталъ былъ виненъ зол. тры	г҃	
Дали пану войту на росходъ осм. . . .		є҃і
Выехавшы зъ господы заехалъ панъ войтъ до пана Космовского, теды тамъ казалъ на медъ дать злотковыхъ тры, шелегами чынитъ . .	г҃	ѳ҃
Такъ же отъездного двомъ челядникамъ казалъ дать п. войтъ зол. два	в҃	
Жыду стражнику осм. петнадцать		є҃і
Въ Старомъ Селе на ночлегу сена за зол. одинъ и осм. двадцать	а҃	к҃
Купили овса чверть, дали зол. шесть . .	ѕ҃	
Пива полтора гарцы, осм. деветь		ѳ҃
Соломы подъ кони за осм. десеть		і҃
Дня з҃і, въ Ракове, зрана, горелки для себе		

	Золот.	Осмак.
и для челяди за осм.		є҃і
За сено дали осм. десеть		і҃
Пироговъ и хлеба ситного купили, дали золот. одинъ и осм. шесть	а҃	ѕ҃
Въ Дорахъ, на попасце, заплатили за сено осм. двадцать чотыры		к҃д
Пива гарцы тры, ползолотого		є҃і
Селедцовъ тры, осм. дванадцать		в҃і
Овса полчвертки, зол. тры	г҃	
Въ Дембине, на почлегу, купили овса за зол. пять и осм. дванадцать	є҃	в҃і
Сена за золотый и осм. двадцать	а҃	к҃
Пива полчварта гарца, осм.		з҃і
Зъ почлегу выежджали, а снегъ великій выпавъ; теды наймовали фурмановъ зъ санями до Борунъ, выдали зол. два и осм. шесть . .	в҃	ѕ҃
Въ карчме, зрана, выпили горелки и дали сена конемъ, заплатили осм. двадцать шесть .		к҃ѕ
Дня и҃і, въ Борунахъ, на попасце, купили овса за зол. тры и осм. пятнадцать	г҃	є҃і
За сено дали осм. двадцать пять		к҃є
Пива гарцы тры, ползолотого		є҃і
За розказанемъ пана войта, отцу Песлякови, штобы была служба и молебенъ, далемъ тынфы тры, на шеляги зол. тры и осм. деветь .	г҃	ѳ҃
На убогихъ выдалемъ осм. петнадцать . .		є҃і
Тамъ же далемъ пану войту и пану Вощанъце на росходы зол. одинъ и осм. петнадцать .	а҃	є҃і
Въ Ошъмяне на почлегу, за сено заплатили зол. одинъ и осм. двадцать чотыри . . .	а҃	к҃д
Овса полъбочки, дали зол. семъ и осм. пятнадцать	з҃	є҃і
Пива гарцы чотыры, осм. двадцать . . .		к҃
Дня ѳ҃і, въ Мединкахъ на попасце, купили сена за осм. двадцать пять		к҃є
Овса чверть зол. полъчварта	г҃	є҃і
Пива гарцы тры, осм. петнадцать . . .		є҃і
Горелки для челяди за осм. деветь . . .		ѳ҃

	Золот.	Осмак.
На почлегу, въ карчме, за сено, зол. . .	а҃	є҃і
Овса полбочки, зол. семъ	з҃	
Пива гарцы чотыры, осм. двадцать . . .		к҃
Горелки осм. за двадцать чотыры		к҃д
Дня к҃, въ Вилни, сена возъ, зол.	з҃	
Бочку овса, дали зол. дванадцать	в҃і	
Хлеба за осм. двадцать чотыры		к҃д
Соломы подъ кони за осм. десять		і҃
Дня к҃а, за дрова осм. двадцать семъ . .		к҃з
Рыбы жывой за золотый и осм. пять . . .	а҃	є҃
Стоквиша за осм. осемъ		и҃
Борщу за осм. чотыры		д҃
Дня к҃в, за розказанемъ пана войта, отменилемъ червоныхъ золотыхъ сто, на поклонъ велм. его млсти пану гетманови, у п. Пашъкевича, теды далемъ за кождый червоный золотый золотыхъ дванадцать и осм. осмнадцать, чынитъ золот. тысечу двесте и зол. шестдесятъ .	҂ас҃ѯ	
За зъеднане авъдыенцыи, дали пану Трояновскому, маршалкови надворному, таляровъ битыхъ трыдцать, чынитъ зол. сто осемдесятъ .	р҃п	
За прыпечотоване универсалу пану Турчыле далемъ талеровъ битыхъ пять, чынитъ зол. трыдцать	л҃	
Одъдзвернымъ и челядънику пана Трояновского выдалъ тынфы чотыры, чынитъ зол. чотыри и осм. дванадцать	д҃	в҃і
За написане супплики и универсалу брату п. Сидоровича далъ панъ войтъ талеры два, чынитъ зол.	в҃і	
За переписане копіи суплики дали студенту зол. одинъ	а҃	
За полълоктя китайки до червоныхъ золотыхъ далемъ тынфы тры	г҃	
Далемъ возницы Петру золот.	а҃	
Пану войту и пану Вощанъце далемъ на росходъ золот. и осм. пятнадцать . . .	а҃	є҃і
Купилемъ рыбы жывой за золотый и перцу		

	Золот.	Осмак.
за осм. пять, чынитъ	а	є
Дня кг, за розказанемъ пана войта, купили свечъ ярочъихъ до Борунъ, и до святого Николая и до святого Яна Богослова за тынфовъ шеснадцать	ѕі	
До того казалъ панъ войтъ дать до Борунъ, на церковъ, таляры битыхъ два, дали золот. дванадцать	ві	
Такъ же ойцу Пашкевичу виленскому старшому далъ панъ войтъ талеровъ битыхъ два, зол. дванадцать	ві	
Базыліаномъ виленскимъ унитомъ, якъ были въ господе, казалъ панъ войтъ дать тынфы два	к	
Законъницамъ виленскимъ такъ же тынфы два	к	
Купили рыбы свежой за осм. сорокъ . . .	а	і
Бочъку овса одну заплатили зол. дванадцать и осм. петнадцать	ві	єі
Возъ сена, золот. пять и осм. двадцать . .	є	к
За капусту дали осм.		д
Дня кд, рыбы жывой для готованя и на дорогу за зол. и осм. петнадцать	а	єі
Селедцовъ трыдцать, зол. тры	г	
Перцу чвертку, осм. трынадцать		гі
За перекованe коней и за направу колясъ, золот. тры и осм. десять	г	і
За хлебъ разовый, белый и пироги, што тамъ будучы набрали и на дорогу купили, заплатили за все зол. шесть и осм. петнадцать .	ѕ	єі
За пиво ковенское заплатили зол. семъ . .	з	
За пиво простое въ господе, што челядь и сами набрали, гарцовъ трыдцать шесть, по осм. пять, заплатили зол. шесть	ѕ	
За пять гарцы меду заплатили зол. пять и осм. пятнадцать	є	єі
За оцетъ, што тамъ и на дорогу до барылки взяли, заплатили зол.	а	

	Золот.	Осмак.
Дегтю на дорогу купили за зол. одинъ и осм. петнадцать	а	єі
Горелки, тамъ будучы, напили квартъ пятнадцать, а въ дорогу взяли квартъ осемъ, кварту по осм. двадцать, чынитъ зол. пятнадцать и осм. десять	єі	і
За свидеръ далемъ осм. осемъ		и
За розказанемъ пана войта, далемъ Курыловичу зол. два и осм. шесть	в	ѕ
Еще купилъ хлеба за зол. два	в	
За господу заплатилемъ тынфовъ шесть, на шеляги чынитъ зол. шесть и осм. осмнадцать .	ѕ	иі
На отъездномъ выпили кролевецкого пива гарцы два, заплатилъ зол. два	в	
Выехавшы зъ Вилни на попасце за сено заплатили осм. двадцать чотыри		кд
Пива гарцы чотыри, осм. двадцать . . .		к
На ночлегу въ господе за сено зол. одинъ и осм. двадцать чотыри	а	кд
Овса полбочки, дали зол. семъ	з	
Дня кє, въ Смургоняхъ купили рыбы жывой за зол. два и осм. десять	в	і
Сена за осм. двадцать одинъ		ка
Пива гарцы шесть, бо и на дорогу взяли, дали зол. одинъ	а	
Тамъ же боровиковъ за осм. двадцать . .		к
Горелки для себя и для челяди осмак. за двадцать		к
За дрова и хренъ, осм. шесть		ѕ
Сена для кеней за осм. семъ		з
За полкварты горелки осм. девять . . .		ѳ
На ночлезе, въ Лебедеве, купили овса зол. за два и осм. десять	в	і
За сено заплатили золот. одинъ и осмак. двадцать	а	к
Пива гарцы чотыры, осм. двадцать . . .		к
Дня кѕ, въ Красномъ Селе, на обеде за сено конемъ заплатили осм. двадцать		к
Овса осмину дали зол. два и осм. десять . .	в	і

	Золот.	Осмак.
Пива гарцы тры, осм. пятнадцать . . .		єі҃
Горелки для челяди и для себе за . . .	а҃	
Хлеба разового, ситного и пироговъ за зол. одинъ и осм. дванадцать	а҃	ві҃
Въ Родошкевичахъ, за водою великою, немоглисмо переехать презъ реку, теды, што насъ препроводили на мостокъ за розказанемъ пана войта дали зол. два и осм. семнадцать . . .	в҃	зі҃
Тамъ же за горелку заплатили осм. . . .		кд҃
Въ Боцевичахъ, на ночлезе, купили сена за золот. два	в҃	
Овса полбочки, дали золот. осемъ	и҃	
Пива гарцы тры, осм. петнадцать		єі҃
За дрова и за ботвине, осм. осемъ . . .		и҃
За кварту горелки, осм. дванадцать . . .		ві҃
Зъ ночлегу того, для снеговъ великихъ, выдали фурманомъ, што проводили зол. чотыри .	д҃	
На попасце, сена за золотый	а҃	
Овса осмину, золот. тры, ечъменя осмины тры, по зол. два, все чынитъ зол. деветь . .	ѳ҃	
За полгарца горелки оковитой дали золот. одинъ и осм. петнадцать	а҃	єі҃
Для челяди горелки простой за		ві҃
Пива, гарцы шесть, зол. одинъ	а҃	
Хлеба за осм. петнадцать		єі҃
Того жъ дня, въ вечоръ, на ночлегу, сена за золот. два	в҃	
Въ Борысове за перевозъ заплатили зол. два	в҃	
Горелки оковитой, осм. двадцать чотыры .		кд҃
Простой, для челяди, осм. четырнадцать . .		ді҃
Овса для коней мерокъ чотыры, зол. десять .	і҃	
За сено заплатили зол. одинъ	а҃	
Купили рыбы за золотый и осм. двадцать .	а҃	к҃
За оцетъ заплатили осм. осмнадцать . . .		иі҃
Хлеба разового, ситного и пироговъ за зол. два и осм. шесть	в҃	ѕ҃
Пива выпили и на дорогу до барылки взяли гарцы осемъ, заплатили зол. одинъ и осм. десеть	а҃	і҃

	Золот.	Осмак.
Горелки до фляшы за осм. осмнадцать . .		иі҃
Меду гарнецъ, осм. двадцать чотыри . . .		кд҃
За боровики дали зол. одинъ и осм. дванадцать	а҃	ві҃
Смолы, за золотый и осм. шестъ	а҃	ѕ҃
За розказанемъ пана войта, до кляштору, законникамъ борысовскимъ дали тынфы тры, чынитъ зол. тры и осм. деветь	г҃	ѳ҃
На ночълегу, въ Лошъницы, сена за зол. одинъ и осм. петнадцать	а҃	єі҃
За горелку осм. шеснадцать		ѕі҃
За чотыры гарцы пива осм. двадцать . .		к҃
За солому подъ кони осм. тры		г҃
Въ Крупце, на переправе, сена за осм. двадцать пять		ке҃
Овса солянъку заплатилъ зол. семъ и осм. петнадцать	з҃	єі҃
Пива гарцы тры, осм. петнадцать		єі҃
За горелку оковитую зол. одинъ	а҃	
Въ Бобре, едучы, выпили пива гарцы два, осм. десять		і҃
На ночлегу, въ Кучы, за сено дали золот. и осм. осмнадцать	а҃	иі҃
За тры гарцы пива, осм. семнадцать . .		зі҃
Въ Головчыне, на попасце, сена за осмак двадцать пять		ке҃
Овса мерку, золотый и осм. пятнадцать . .	а҃	єі҃
Горелки выпили кварты полтрети, заплатили зол. одинъ	а҃	
Пива гарцы чотыры, осм. двадцать . . .		к҃
Въ Княжичахъ горелки за осм. десять . .		і҃
Въ Цашковской карчме за два гарцы пива заплатили осм. десять		і҃
Горелки выпили и до олстра взяли, заплатили золот. тры	г҃	
За направу шабли и фузыи своей, выежджаючы въ дорогу, заплатилъ зол. чотыры и осм. петнадцать	д҃	єі҃

	Золот.	Осмак.
Отдали, за прыбытемъ до Могилева пану Козловскому, райцы скарбовому, талеровъ битыхъ семъ сотъ пять.		
Еще далемъ талеровъ битыхъ сто.		
Еще отдалемъ паномъ шафаремъ талеровъ штукъ пятдесятъ.		
Пару соболи отдалисмы вел. имсти пану гетманови.		
А што были у насъ горностаи меские, отдалисмы паномъ шафаромъ мескимъ.		

Року тысеча шесть сотъ деветдесятъ семого Декаврія л҃ дня. За розказанемъ его млсти пана войта и цалого маистрату, кгды ихъ млсть пры шляхетномъ пану Григорію Коляновскомъ, лавнику могилевскомъ, на суды каптуровые до Оршы, въ розныхъ справахъ меских депутовали, теды одебралемъ отъ шляхетного пана Іосифа Козловского, райцы могилевского скарбового, сегорочного и отъ пановъ шафаровъ мескихъ, пры нимъ будучыхъ, готовыхъ грошей, талеровъ битыхъ пятдесятъ и пять, шележной монеты золотыхъ трыста.

Реестръ росходу тоей суммы.

	Золот.	Осмак.
За розказанемъ его млсти пана войта и пана бурмистра Агаѳона, узялъ меду въ барылку, у дорогу едучи до Оршы отъ Илющихи, жидовки, гарцовъ шесть, заплатилъ гарнецъ по злотковому, чынитъ шелегами зол. шесть и осм. осмнадцать	ѕ	иі
Выехавши зъ Могилева, на попасце ве Шклове, горелки для себе и для челяди за осм. дванадцать		ві
Выпили пива гарцы два, осм. осемъ . . .		и
Сена для коней за осм. шесть		ѕ
Декаврія трыдцать первого дня, на попасце у Мурованце карчме, сена для конеи за осм. девять		ѳ
Горелки для себе и для челяди осм. двадцать .		к

	Золот.	Осмак.
Пива для себе и для челяди, осм. осемъ . .		и
Для енерала Высоцкого, до Могилева едучи, до карчмы заехавъ, пива гарнецъ . . .		д
Для челядника его горелки кварту . . .		г
Того жъ дня, на обеде у Копысы, горелки .		і
Для челяди горелки простой		и
За сено для коней дали		і
Овса для коней мерки две, зол. тры . . .	г	
Того жъ дня, гды прыехали до Оршы и стали господою у монастыри Кутеенскомъ, на тотъчасъ ходили до отца игумена Кутеенского, просячи о благословеніе, абы позволилъ станцыю меть въ монастыру, теды, за розказанемъ пана Коляновского, отцу игумену дали талеровъ битыхъ шесть, шелягами чинитъ зол. шесть и осм. осмнадцать	ѕ	иі
Купилъ сена для коней за осм. двадцать чотыри		кд
Рыбы, стынокъ, за осм. двадцать чотыри .		кд
Пива на вечоръ гарцы тры осм. дванадцать .		ві
Януарія первого дня, сена для коней купили за осм. шеснадцать		ѕі
Хлеба разового и пироговъ за осм. двадцать пять		ке
За розказанемъ пана лавника, для законниковъ кутеенскихъ, на трапезу, купилъ пироговъ тридцать. далъ золот. одинъ	а	
Для тыхъ же законниковъ, горелки простой до трапезы купилъ гарнецъ, заплатилъ золот. одинъ и осм. десеть	а	і
За розказанемъ пана лавника, для отца игумена купилъ гарнецъ меду, заплатилъ осмак. двадцать чотыри		кд
Пива для себе на обедъ и у барылку набрали гарцы тры, осм. дванадцать		ві
Януарія в҃ дня, на обедъ купилъ мяса за золот. одинъ и осм. двадцать	а	к
За пироговъ осемъ далъ осм.		и

	Золот.	Осмак.
Пива на обѣдъ и на вечеру гарцовъ пять, гарнецъ по осм. чотыры, чынитъ осм. . . .		к҃
Кгды отецъ Семоновичъ и зъ иньшими законниками были въ нашей станціи, теды для нихъ купили меду гарцы два, по осм. двадцать чотыри, чинитъ зол. одинъ и осм. осмнадцать .	а҃	иі҃
Дня третего Януарія, купилъ овса для коней мерокъ две, заплатилъ зол. три	г҃	
Сена возъ. зол. одинъ и осм. петнадцать .	а҃	еі҃
Хлеба разового для челяди, за осм. . . .		еі҃
Пироговъ десять, соли кварту, осм. . . .		ѕі҃
Пива гарцы пять, осм. двадцать		к҃
Дня четвертого Януарія, кгды зъ паномъ лавникомъ Коляновскимъ до Оршы на суды ехали, теды зъ инстыгаторомъ и зъ колекторомъ реестровымъ выпили горелки за осм. петнадцать		еі҃
Съ тыми жъ особами и зъ ксендзомъ преоромъ кармалитанскимъ выпили горелки за осм. двадцать		к҃
Обаранковъ купили за осм. пять		е҃
Того жъ дня, заплатилъ за медъ, што зъ розными особами, а мяновите, зъ суколлекторомъ и зъ канцелярыстами, нито вагою заведуетъ, и для пана реента набрали меду гарцы десять, заплатилъ за тотъ медъ зол. осемъ . .	и҃	
Того жъ дня, купили овса за золот. одинъ и осм. десять	а҃	і҃
Пива до монастыра узяли гарцы семъ, осм. двадцать осемъ		ки҃
За горелку давную заплатилъ, коли его млсть панъ войтъ у Оршы былъ, што для канцеляристовъ набрали, осм. чотырнадцать . .		ді҃
Дня пятого Януарія, купилъ сена для коней возъ, далъ зол. одинъ и осм. двадцать два . .	а҃	кв҃
За розказанемъ пана лавника, гды млодь его млсти пана старосты Василковского запросилъ на горелку, теды заплатилъ за горелку		

	Золот.	Осмак.
осм. двадцать пять		ке҃
Мяса купилъ на обѣдъ за осм. двадцать пять .		ке҃
Рыбы купили за осм. пятнадцать		еі҃
Для ксендза преора кармалитанского могилевского и для пана Теофила Лядинского, где и слуги пана Петровского, судъи каптурового, на тотъ часъ были, за розказанемъ пана лавника, купилъ горелки оковитой кватерокъ дванадцать, кватерку по осм. шесть, чынитъ зол. два и осм. дванадцать	в҃	ві҃
Бо того жъ часу ксіондзъ преоръ противко мѣста вписоваться и справы поперать не обецалъ, але згоду зъ магистратомъ принять деклятровалъ и доброволне самъ зъ тою речью одезвалъсе.		
Того жъ дня, гды вписы зашли до реестровъ противъ места, теды до его млсти пана Рабія, подсудка оршанского, маршалка судовъ каптуровыхъ, зъ паномъ лавникомъ ходили, упрашаючы, абы ласкавымъ на место былъ и въ справахъ меских добродеемъ ставать рачилъ, теды дали его млсти талеровъ битыхъ десять, шелегами чынитъ золот. шестдесятъ шесть	ѯѕ҃	
Того жъ дня, гды ходили до пана Фронцкевича и упрашали, абы въ справахъ мескихъ неотмовнымъ былъ, дали ему ставалъ и цале неотмовнымъ былъ, дали ему таляровъ битыхъ два, шелегами чинитъ золот. трынадцать и осм. шесть	гі҃	ѕ҃
Того жъ дня и пана Анцюту за патрона упрашали, такъ же дали ему талеры битыхъ два, шелегами чынитъ зол. трынадцать и осм. шесть	гі҃	ѕ҃
Купили рыбы свежые на кутю, заплатили осм. двадцать пять		ке҃
Дня шостого Януарія, въ день Богоявленія Господня, для его млсти отца игумена, за розказанемъ пана лавника, купили вина полгарца,		

	Золот.	Осмак.
заплатилъ тынфа полтретя, шелегами чынитъ зол. два и осм. двадцать два	в	кв
Для законниковъ на трапезу пироговъ сорокъ, зол. одинъ и осм. десять	а	і
Горелки на трапезу для законниковъ, гарнецъ, зол. одинъ и осм. десять	а	і
Хлеба разового для себя и для челяди, два боханы, далъ осм. двадцать		к
Купилъ куровъ двое, далъ золот. одинъ . .	а	
Мяса купилъ за осм. двадцать		к
Пироговъ десять, ситного хлеба булокъ три, заплатилъ осм. девятнадцать		ѳі
Пива гарцы чотыри, по осм. чотыри, осм. .		ѕі
Меду гарцы полтора, по осм. двадцать чотыри, чынитъ зол. одинъ и осм. семъ . . .	а	з
За розказанемъ пана лавника, гды законники ходили спевать на Богоявленіе, теды рознымъ отцомъ выдали тынфы чотыри, на шелеги чынитъ золот. чотыри и осм. двенадцать .	д	ві
Того жъ дня, зъ поранку, забегаючи пановъ патроновъ, абы отъ инныхъ, месту противныхъ, сторонъ не ставали, але въ меских справахъ готовыми быть рачили, на тотъ часъ, въ господе пана Фронцкевича, самому ему дали талеровъ битыхъ пять; такъ же и пану Анцюте дали талеровъ битыхъ пять, чинитъ талеровъ битыхъ десеть, на шеляги рахуючи чинитъ золотыхъ шестдесятъ шесть . . .	ѯѕ	
Тымъ же паномъ патрономъ купили вина гарцы два, заплатили тынфовъ десеть, чынитъ шелягами золотыхъ одинадцать	аі	
Того жъ дня, на варту далъ осм. осемъ . .		и
Для енерала Высоцкого меду гарнецъ, заплатилъ осм. двадцать чотыри		кд
Януаріи семого дня, купилъ овса для коней мерки две, по полталера, чынитъ зол. три .	г	
За сена возъ, зол. одинъ и осм. петнадцать .	а	еі
Менса купилъ за осм. двадцать пять . . .		ке
Горелки кварту оковитой для себе, запла-		

	Золот.	Осмак.
тилъ осм. двадцать		к
Пива гарцы тры, осм. дванадцать		ві
Для жыда Фабиша, который манстрату позовъ далъ, якобы о забите жоны презъ слугъ скарбовыхъ, теды декляровалъ згоду принять, бо кагалъ могилевскій оного успокоить своимъ коштомъ мелъ; на которого его повести дуфаючи, же уписоватьсе не мелъ и справы попирать не субмиттовалъ, зъ розными припадаючими особами выпили горелки доброе кватерокъ десять, заплатилъ зол. два	в	
Рыбы купилъ свежое на вечоръ за осм. .		еі
Пироги три, ситницъ чотыри, осм. . . .		ві
На вечоръ пива гарцы чотыри, осм. . . .		ѕі
Дня осмого Януарія, соли кварту, пироговъ десять, осм. шеснадцать		ѕі
Стынокъ рыбы за осм. осемъ		и
Горелки оковитой кварту, горелки простой кварту, золотый одинъ	а	
Пива на обедъ гарцы чотыри, осм. . . .		ѕі
Для млоди его мсти пана Паца, горелки кватерки чотыри заплатилъ осмак. двадцать чотыри		кд
Повторне на варту далъ на судахъ осм. . .		к
За розказанемъ пана лавника, што набрали меду и горелки зъ розными слугами каптуровыми, то естъ, зъ колекторами и инстигаторами, заплатилъ жыдовце золот. три и осмак. чотыри	г	д
Дня девятого Януарія, паномъ Чеховскимъ двумъ, Петру и Лукашу, абы въ справахъ месских приволаныхъ на патрона и вздавать не допущали, за розказанемъ пана лавника, далъ таляръ битый, чынитъ шелегами золот. шесть и осм. осмнадцать	ѕ	иі
Для тыхъ же пановъ Чеховскихъ купили меду гарцы тры, по осм. двадцать чотыри, чинитъ зол. два и осм. дванадцать . . .	в	ві

	Золот.	Осмак.
Хлеба разового два боханы дали осм. двадцать пять		ке
Пироговъ десять, пива гарцы шесть, по осм. чотыри, чынитъ зол. одинъ и осм. чотыри .	а	л
Мяса, за осм. двадцать шесть		кѕ
Горелки у господу кварту, осм. двадцать . .		к
Простой горелки гарнецъ, зол. одинъ . .	а	
Для енерала Высоцкого горелки за осм. . .		кі
Сена для коней возъ, дали полталера . .	а	к
Овса для коней, мерки две, зол. три . . .	г	
На суды идучи, Ларку далъ на розные експенса осм. двадцать пять		ке
Того жъ дня, гды на судахъ прыволали справы, въ прыволаной справе его млсти пана старосты Василковскаго Паца, взяли на патрона, за которую диляцію на судей каптуровыхъ далъ зол. пять	є	
Въ справе прыволаной ксендза преора кармалитанского взяли на патрона, далъ зол. пять .	є	
Зъ Корниліемъ Случаницою взялъ на патрона, далъ зол. пять	є	
Зъ жыдомъ Файбишомъ взялъ на патрона .	є	
Суколекторови, который копы отбираетъ, дали оному гонораріумъ зол. три	г	
Дня десятого Януарія, купилъ сена для коней возъ, далъ зол. одинъ и осм. двадцать четыри	а	кд
Овса мерки две, по полталера, зол. три . .	г	
Мяса на обедъ за осм. двадцать шесть . .		кѕ
За курицу далъ осм. пятнадцать		єі
Пироговъ десять, пива гарцы тры, чынитъ осм. двадцать два		кв
Въ справе пана Паца, зъ позву на копію взяли, золот. пять	є	
Зъ жыдомъ дубровенскимъ на копію, зол. .	є	
Дня аі Януарія, въ справе прыволаной зъ Корнилимъ, въ другой разъ, въ которомъ прыволаню пущано на медіумъ, за тую дыляцію золотыхъ пять	є	

	Золот.	Осмак.
Зъ ксендзомъ кармалитаномъ, на дыляцію, золотыхъ пять	є	
Купили горелки простой гарнецъ, до господы взяли, дали осм. сорокъ	а	і
За свечъ десятокъ, осм. десять		і
Гды споткалисе зъ паномъ реентомъ, идучы на суды, теды запросили на міодъ, выпили гарцы полтретя, заплатили зол. два	в	
За пироговъ десять далъ осм.		і
Купилъ рыбы за осм. десять		і
Мяса купилъ за осм. пятнадцать		єі
Горелки доброй взяли до господы кварту, заплатилъ зол. одинъ	а	
Пива выпили въ месте и до господы узяли гарцовъ деветь, заплатилъ зол.	д	ѕ
Хлеба ситного булки тры, осм.		ю
Януарія дванадцатого дня, пры лимитацыи судовъ каптуровыхъ до прышлей каденцыи, въ прыволаней справе зъ ксендзомъ кармалитою, зъ преоромъ конвенту могилевского, взяли патронове на мунимента и ремиссы просили до прышлой каденцыи, якъ пры конклюзыи судовъ, въ которой справе, оразъ зъ баниціею пана Матусевича, одезвалъ ся панъ Богдановичъ и просилъ, абы локумъстанди манстрату не узнано, теды въ той справе ихъ млсть панове каптуровые наказали юраментомъ банницыю презъ пана радного зносить на прышлой каденцыи и тую справу ремиттовали, теды заплатили за ремиссу и декретъ и за взяте на мунимента золотыхъ пятнадцать	єі	
Въ справе Корнилія Случанина взяли панове патронове на копію зъ реквизицыи и ремиссы просили, заплатили за ремиссу и копію золотыхъ десять	і	
Зъ жыдомъ дубровенскимъ Файбышомъ, за взяте на мунимента и за ремиссу заплатили золотыхъ десять	і	
На вписане справы пана Зенкевича зъ па-		

	Золот.	Осми.
номъ Понятовскимъ и для споражения позвовъ и процессовъ, далъ пану Чеховскому, старшому зол. пять; на завтрее еще зол. два, чынитъ золотыхъ семъ	з҃	
Меду гарнецъ для него жъ осм. двадцать чотыри		к҃д
Пры скончению судовъ, гды на неведомости баницыи отъ цалого мастрату панъ Кореневскій, абы панъ Коляновскій, лавникъ, юраментъ выконалъ за маистратъ наказаня просилъ, где панъ лавникъ, противко того домавяной речи о уволнене себе самего афектовалъ, теды панъ Кореневскій, судья каптуровый, же самъ, персоналитеръ ставуючи, выреклъ, заплаченя екцессу домавялъ, яко жъ, за розказанемъ судовымъ заплатили золотыхъ десеть	і҃	
Дня трынадцатого, на одъезде, поклонъ oддаючи его млсти отцу игумену, взглядомъ, што дрова палили монастырскіе ,и ярыны не куповали, тежъ по колко разъ пивомъ и виномъ монастырскимъ обсылалъ зъ дышкрецыи своей, за розказанемъ пана лавника, далъ талеровъ битыхъ два, на шелеги чынитъ золот. трынадцать и осм. шесть	г҃і	ѕ҃
Законнику, который кухнею заведуетъ, и при нимъ зостаючому другому, свецкому, дали тынфовъ два, на шелеги чынитъ золот. два и осм. шесть	в҃	ѕ҃
Выростку, который у печы палилъ презъ тыдни два, далъ осм. двадцать		к҃
Хлопцу отца игумена отъѣздного осм.		і҃
Того жъ дня, купили у дорогу хлеба, за		є҃і
Пироговъ петнадцать, далъ ползолотого		є҃і
Горелки доброй кварту, осм. двадцать		к҃
Купили рыбы, стынокъ, за зол. два	в҃	
Купили пороху чвертку, дали осм.		в҃і
Меду, па отъездномъ, зъ енераломъ и зъ инными людми, а меновите, зъ Кузевко и зъ нимъ будучими его патронами, выпили гарцы		

	Золот.	Осми.
два, заплатилъ зол. одинъ и осм. осмнадцать	а҃	и҃і
Кгды выехали зъ Орши, попасовали кони въ Копыси, и сами вчасовалисе, бо зъ вечора выехали, купили сена для коней, осм.		є҃і
Горелки простой, кватерки три		в҃і
Пива гарцы два, осм. осемъ		и҃
Тамъ же, у Копыси купили овса полмерки, заплатили осм. двадцать осемъ		к҃и
На обеде, у Шклове, для коней сена за осм.		є҃і
Оброку для коней, заплатилъ за мерку	а҃	і҃
За горелку и за пиво, осм. двадцать		к҃
За пироговъ пять, осм.		є҃
Жыду за дрова и за кухню заплатилъ		є҃
На отъезде выпили кватерку горелки доброй		и҃
Въ карчме Белевицкой, гды догонили фактора пана Автушковича, войта, Черепка и зъ сыномъ, теды въ той же карчме зъ оными выпили горелки кватерки три, по осм. семъ, чынитъ осм.		к҃а
Въ карчме Полуйковской, зъ Василевскимъ Козачкомъ и зъ паномъ Черепкомъ и зъ Войтовичомъ выпили горелки доброе кватеровъ пять, заплатилъ зол. одинъ	а҃	
Тамъ же узяли для себе и для челяди въ домъ гостынца горелки доброй гарнецъ, а простой, полгарца, заплатилъ золот. тры и осм. двадцать	г҃	к҃

Року тысеча шесть сотъ деветдесятъ семого мца Марца семого дня. Реестръ мне, Томашу Якубовичу Галущце, посполитому могилевскому, ѣдучому до Оршы на суды каптуровые за шафара подорожного пры шляхетныхъ панахъ Матіяшу Захаревичу, бурмистру, Грегорыи Коляновскимъ, лавникомъ могилевскимъ, отъ цалого маистрату выслаными, яко веле одебралемъ грошей отъ шляхетного пана Іосифа Козловского, райцы скарбового, и отъ славетныхъ

	Золот.	Осмак.
пановъ шафаровъ сегорочныхъ, при нимъ зостаючихъ, на розные, въ справахъ мескихъ потребы.		
Одебралемъ таляровъ битыхъ штукъ сто.		
Шелегами золот. трыста.		
Зъ которыхъ шелеговъ отменилъ у отца игумена Кутеенского талеровъ дванадцать зъ паддачою на кождый талеръ по осм. осемнадцать; у того жъ отца игумена пожычыли талеровъ битыхъ осемъ и карту дали.		
Одебралемъ отъ пана Микиты Цюруты прысланыхъ грошей тынфовъ пять сотъ; отменилъ на шеляги, половину, по золот. шесть и осм. петнадцать, а половину, по золот. шесть и осм. тринадцать.		
Реестръ выдатковъ тыхъ грошей.		
На продъ, того жъ дня семого Марца, въ Могилеве, на выездъномъ, купилъ кецу до сапокъ, далъ золотыхъ три	г	
Оцту у дорогу гарнецъ, заплатилъ осмак. двадцать чотыри		кд
Паперу доброго, аркушовъ осмнадцать . .		иі
Красновскому, на его потребы, далъ зол. .	а	
У дорогу обаранковъ и ситницъ за осм. . .		ѳ
Того жъ дня, въ карчме Полуйковской, за горелку, што панъ бурмистръ выпилъ, заплатилъ осм. пять		є
Въ карчме Белевицкой заплатилъ за горелку и за пиво осм. двадцать два —		кв
Того жъ дня, на попасце, въ карчме Мурованце за Шкловомъ, заплатилъ за пиво и за горелку осм. пятнадцать		еі
За сено для коней заплатилъ осм. . . .		д
Въ Копыси, на ночлегу взялъ сена для коней за осм. десять		і
За пиво, што у вечоръ и рано вставшы выпили, заплатилъ осм. двадцать одинъ . . .		ка
Горелки для челяди, за осм. шесть		ѕ
Дня и Марца, въ карчъме Бараней купили		

	Золот.	Осмак.
сена для коней за осм. десять		і
Прыехавшы до Оршы, посылалъ Юревского до канцелярыи, абы реестра зревидовалъ, ежели вписы зашли противко места, на тотъ часъ далъ ему осм. петнадцать		еі
Въ монастыру Кутеенскомъ, пива на обедъ кгарцы чотыры, для себе и для челяди, кгарнецъ по осм. чотыры, чынитъ		ѕі
Въ месте Оршы, для Высоцкого, енерала, меду полгарца, осм. петнадцать		еі
Того жъ дня, купилъ сена для коней, далъ золот. одинъ и осм. двадцать	а	к
Зъ слугами пановъ сенъдзевъ каптуровыхъ, пытаючы о судахъ, ежели могутъ продлужитъсе, выпили пива кгарцы полтора, заплатилъ осмак.		ѕ
У вечоръ пива купилъ для себе самыхъ, челяди и для законъниковъ, которые часто за прыездомъ навежать ходили, кгарцовъ пять, по осм. чотыри, чынитъ осм. двадцать . . .		к
Дня ѳ Марца, ходили до канцеляріи вписовъ глядеть и на якихъ диляцыи справы прошлой каденціи зоставали, теды подписку далъ за працу осм.		і
Для слугъ его млсти пана рабія, маршалъка каптурового, купилъ горелки оковитой и простой за осм.		і
Меду купили для енерала и инъстигатора гарца полтора, заплатилъ	а	є
Пива на обедъ до монастыра узяли въ барылку кгарца полчварта, кгарнецъ по осм. чотыри, заплатилъ осм.		ді
На обедъ купилъ пироговъ шесть, осм. . .		ѕ
Купилъ сена на рынку возокъ, далъ золот. два и осм. петнадцать	в	еі
Овса для коней мерки полторы, заплатилъ зол. два и осм. семь	в	з
Того жъ дня, для пана реента купили вина		

	Золот.	Осмак.
кгарнецъ и упрашали, абы въ справахъ меских ъ ласкавымъ быть рачилъ, заплатилъ золотыхъ пять	є҃	
Хлопцу, што ходилъ по вино, далъ		к҃
Челяди на пироги далъ осм.		г҃
Пива на вечеру кгарцы тры, осм.		ві҃
Дня і҃ Марца, рано зъ инстигаторомъ и суколекторами выпили горелки за осм. шестнадцать		ѕі҃
Обаранковъ за осм. чотыри		д҃
Пива на обедъ взяли кгарцы два, осм.		и҃
По обеде едучы до Оршы на суды, выпили кгарнецъ пива, осм. чотыри		д҃
Для ксендза кармалиты могилевского, который противъ места уписоваться не обецалъ, купили горелки за осм. десять, обаранковъ за осм. два, чынитъ осм. дванадцать		ві҃
Мужыку, што коня пилновалъ два разы, якъ сами на суды ходили, далъ осм. чотыри		д҃
Пива на вечеру кгарцы тры, осм.		ві҃
Дня аі҃ Марца, купилъ рыбы на обедъ и на вечеру за осм. двадцать два		кв҃
За хлебъ разовый и ситный и за пироги до господы заплатилъ зол.	а҃	к҃
Пану Коляновскому, што онъ своихъ выдалъ въ потребахъ меских ъ, вернулъ		к҃
Сена купилъ за осм. двадцать		к҃
Пива на обедъ и вечеру кгарцовъ шесть		кд҃
За розказанемъ его млсти пана столника Сапеги для пана Томковида купилъ вина кгарнецъ, заплатилъ золот. пять	є҃	
Дня ві҃ Марца, коли зъ монастыра перевозилисе на господу до места, бо Днепръ почалъ псоватсе, на тотъ часъ далъ пану бурмистру на селедцы и на пироги, бо обеду посполу не елъ, осм. шесть		ѕ҃
За розказанемъ пана Коляновского, пры отъезде далъ чернцомъ двумъ по золотому, а третему осм. двадцать, чынитъ зол.	в҃	к҃

	Золот.	Осмак.
Хлопъцу отца игумена далъ осм.		і҃
Кухару монастырскому далъ осм.		єі҃
Будучы на судахъ выпили пива за		є҃
На судахъ, для патроновъ и суколекторовъ купилъ горелки простой кварту, заплатилъ осм. чотырнадцать		ді҃
Хлопъцу пана маршалка, который ходилъ до пана реента, абы рату выдалъ въ справе Матусевича, далъ, за розказанемъ пана лавника Коляновского, осм. петнадцать		єі҃
Гайдуку пана маршалка далъ осм.		і҃
Пану Коляновскому, што онъ выдалъ своихъ грошей убогимъ и въ розныхъ потребахъ меских ъ, отдалъ осм.		иі҃
Дня гі҃ Марца, сена для коней купилъ возокъ малый. далъ зол. тры и осм. осмнадцать	г҃	иі҃
На судахъ выпили пива кгарцы полтора и обаранковъ за осм. два, чынитъ		ѳ҃
Оцту за осм. пять, пшона кварты две, горщокъ осм. тры, чынитъ		ѕі҃
Дня ді҃, у Неделю, купилъ рыбы на обедъ, заплатилъ зол. одинъ	а҃	
Ситницъ, пироговъ и обаранковъ за		гі҃
До господы кварту горелки оковитой		к҃
Халюте на дорогу далъ зол. одинъ и осм. петнадцать	а҃	єі҃
Купилъ сена возъ для коней, заплатилъ зол. тры и осм. петнадцать	г҃	єі҃
Хлопцу пана Ейсмонта далъ осм.		ѕ҃
За овесъ болей мерки заплатилъ	в҃	є҃
Того жъ дня, учынилъ порахунокъ зъ жыдовкою, што набрали пива и меду и горелки, стоячы у господе, заплатилъ за все зол. пять и осм. пятнадцать	є҃	єі҃
Росолу до рыбы за осм. пять		є҃
До скрынки бернардынской, осм. тры		г҃
За прытиснене печатей до справъ далъ		ѕі҃
Хлопъцу реентовскому, который печати пры-		

	Золот.	Осмак.
тискалъ, далъ осмак.		ѕ
Дня єї Марца, сена возокъ купилъ для коней, далъ зол. два и осм. двадцать	в	к
За цыбулю и обаранки осм. семъ		з
На обедъ за пироги и за ситницу . . .		є
Пива на обедъ кгарцы два, осм.		ї
Для челяди на обедъ пива за осм. . . .		з
По обеде пива для гостей кгарнецъ . . .		є
За горелку, што выпили по обеде . . .		з
Марца єї дня, купилъ сена возы два невеликихъ про запасъ, заплатилъ зол. деветь . .	ѳ	
Пироговъ и обаранковъ за осм.		ѕ
За паперъ, на писане справъ розныхъ . .		ї
Купилъ рыбы на обедъ за осм.		ѳї
Пива на обедъ кгарцы два, осм.		ї
Того жъ дня, за розказанемъ пана Коляновского, подписку Пушкину заплатилъ за писане выписами зъ книгъ справъ Корнилего зол. одинъ, бо ему панъ Янъ Ивъковичъ на прошлыхъ судахъ не заплатилъ	а	
Паперу на писане справъ розныхъ за . .		ї
Олею купилъ за осм. шесть		ѕ
За фляшу кгарцовую до вина далъ . . .		вї
Овса мерку для коней, заплатилъ зол. одинъ и осм. двадцать	а	к
На судахъ купилъ меду полкгарца для патрона и енерала, далъ ползолотого . . .		єї
Пива на вечеру и на ночъ кгарцы два . .		ї
Дня зї, у Середу, до господы узяли горелки доброй и простой и обаранковъ за осм. тры, все чынитъ осм.		ка
Купили рыбы и пироговъ на обедъ за золотый и осм. двенадцать	а	вї
Того жъ дня, былъ на обеде млодзанъ его млсти пана Паца, старосты василковского, зъ товарышомъ, который зъ маистратомъ акцыю меть хотелъ у судахъ каптуровыхъ, купили для него и товарыша его по обеде меду кгарцы		

	Золот.	Осмак.
тры, заплатилъ золот.	г	
Пшоно кварты тры, по осм. чотыри . . .		вї
Гороху и росолу до рыбы осм. за		ї
За хлебъ разовый и за оливу осм. . . .		ѳї
За олей и за пироги осм.		дї
Пива кгарнецъ, горелки кварту для пана инъстыгатора, заплатилъ осм.		дї
Дня иї Марца, купилъ рыбы на обедъ, заплатилъ осм. осмнадцать		иї
Купилъ сена возокъ для коней, заплатилъ зол. тры и осм. двадцать пять	г	кє
Овса мерки чотыры, далъ таляръ битый и тынфовъ осемъ, чынитъ на шелеги зол. шесть и осм. осмнадцать.	ѕ	иї
Горелки до господы за осмак.		дї
На судахъ выпили пива гарцы два . . .		ї
До господы взяли горелки полкварты . .		ї
За возъ дровъ дали осм. петнадцать . .		єї
За хлебъ, за пшено и за горшки осм. . .		кд
За оцетъ до рыбы, за пироги до столу, за ложокъ тры и за лучыну до избы и на подпаляне дровъ, осм. десять		ї
Купилъ цыбули за осм. пять		є
За розказанемъ пана бурмистра и пана Коляновского, челяднику п. Кореневского далъ зол. одинъ	а	
Дня ѳї Марца, купилъ до обеду селедцовъ за осм. чотырнадцать, пшона за осм. осемъ, за горохъ осм. шесть, за пироги осм. пять, чынитъ .	а	к
Драгонііи п. Паца далъ на пиво осм. . .		ѕ
Варте судовой далъ ползолотого		єї
Жыду Изроилю, што розными часы для розныхъ слугъ каптуровыхъ набрали горелки, заплатилъ ему золот. одинъ и осм. шесть . . .	а	ѕ
Якъ справы вписывали зъ Корниліемъ и Попятовскимъ до реестровъ, теды далъ хлопцу, што вписовалъ, осм.		ѕ
Инъстыгатору капътуровому, за розказа-		

	Золот.	Осм.
немъ пана бурмистра и пана Коляновского, далъ полталерка битого, шелягами чинитъ, зол. тры и осм. деветь	г҃	ѳ҃
Такъ же и п. Высоцкому, енералу, полталярка битого, на шелеги зол. тры и осм. девять .	г҃	ѳ҃
Суколектору, што копы отбираетъ, полталярка битого, чынитъ шелягами золот. тры и осм. деветь	г҃	ѳ҃
У господе, где стояли, за рыбу, што двома разами брали, заплатилъ золот. два и осм. два .	в҃	в҃
Дня к҃ Марца, пану Чеховскому старшому, который килкокротне домавлялся за якоесь писане, за розказанемъ пана Коляновского, далъ ему злотковыхъ два, чинитъ на шелеги золот. два и осм. шесть	в҃	ѕ҃
Рыбы купилъ на обедъ и на вечеру за зол. одинъ и осм. пятнадцать	а҃	єі҃
Пироговъ на обедъ и на вечеру и ситного хлеба за осм. десять		і҃
На сено для коней далъ осм. семъ . . .		з҃
У судахъ на горелку для патроновъ . . .		и҃
Еще на сено далъ ползолотого		єі҃
Неверному жыду Нохиму Гиршовичу, што набрали пива и горелки въ домъ пана Кореневского, гды презъ дни два зъ Матусевичомъ и зъ жыдомъ Файбишомъ на угоду сходилисе, заплатилъ ему, подлугъ порахунку за все зол. чотыри и осм. шесть	д҃	ѕ҃
Вялое рыбы купилъ за осм. пятнадцать . .		єі҃
Хлеба разового, пироговъ, оливы за . .		ка҃
Пшона и олею за осм. семнадцать . . .		зі҃
Юревскому, за розказанемъ пана Коляновского, взглядомъ працы его далъ зол. десять .	і҃	
Марца ка҃ дня, купилъ сена для коней возокъ, заплатилъ зол. чотыри	д҃	
На хлебъ, на пшено, на олей, на пироги выдалъ зол. два и осм. осемъ	в҃	и҃
Овса купилъ для коней мерки две, далъ зол. три и осм. десять	г҃	і҃

	Золот.	Осм.
Того жъ дня, зъ жыдомъ неверныmъ Данкомъ, господаромъ, якъ веле набрали, стоячы у него на господе, пива, меду для розныхъ каптуровыхъ слугъ, которые часто навежали, же и покою не было, и за горелку, для себе, гостей и челяди набраную, порахунокъ учынилъ и ему зъ порахунку достаточного заплатилъ зол. семнадцать	зі҃	
Тому жъ жыду за станцыю, што сами и кони мели, до того за дрова, што палилъ въ печы, подлугъ порахунку заплатилъ зол. деветь .	ѳ҃	
Того жъ дня, горелки до господы налили уолстерку, кварту оковитой и кварту простой, заплатилъ зол. одинъ и осм. чотыри	а҃	д҃
Пану бурмистру далъ зол. одинъ, бо обецалъ дать на мшу	а҃	
На выездномъ, у вечере, выпили кгарнецъ меду, за пиво и за горелку для челяди, заплатилъ за все золот. одинъ и осм. двадцать пять .	а҃	ке҃
Дня кв҃ Марца, въ карчме Бараней, выехавшы зъ Оршы, рано для челяди горелки за осм. шесть		ѕ҃
Въ Копыси, на обеде, за горелку оковитую и простую для себе самыхъ и для господыни енераловой Высоцкой и челяди, заплатилъ зол. одинъ	а҃	
Пива на обедъ гарцы два		ві҃
Въ Слободзкой карчме горелки для челяди и для себе полкварты		ѕ҃
Въ карчъме Мурованъце, для коней сена, для себе пива и горелки, за все заплатилъ осм. дванадцать		ві҃
Въ той же карчме нанялъ фуру для пана бурмистра до Шклова, бо снегу не было, заплатилъ осм.		к҃
Пану бурмистру далъ осм. пять		є҃
Въ Шклове на ночлегу купили хлеба на вечеру за осм. десять		і҃
Тамъ же въ Шклове за сено для коней, за		

	Золот.	Осмин.
пиво и за дрова заплатилъ золотый	а҃	
Дня кг Марта, въ Шклове нанялъ подводу до Могилева, бо конь захоровалъ, далъ зол. тры .	г҃	
Для челяди селедцовъ за осм. пять . . .		є҃
Юревскому пива полгарца		в҃
Въ карчме Удобрейце за сено		г҃
Горелки для папа бурмистра, за		д҃
Въ Полуйковичахъ для коня овса и сена за осм.		ві҃
За горелку, пиво и за пироги		єі҃
Красновскому, што едучи до Могилева зе Шклова, стратилъ своихъ грошей на коней двоихъ, отдалемъ ему осм. осмнадцать		иі҃
Максиму дворникову, што въ дорозе стратилъ, едучи зе Шклова, своихъ грошей на хлебъ, далъ ему осм.		ві҃

	Золот.	Осмин.
Реестръ головныхъ выдатковъ на ихъ млстей пановъ судей капътуровыхъ, забегаючы въ справахъ месхихъ абы ласкавыми были и плаченъя копъ . . . . презъ патроновъ на диляцыи въ розныхъ справахъ противко места.		
Велможному его млсти пану рабему, подсудкови оршанъскому, маршалку капътуровому, дали талеровъ битыхъ пятдесятъ, бо жадною мерою не хотелъ въ справахъ месхихъ добродеемъ ставитьсе, ажъ заразъ выличыть муселп; теды въ той часъ декляровалъ въ справахъ месхихъ, зъ Корнилимъ Случаниномъ и зъ Матусевичомъ и зъ инными, жычливымъ быть, чынитъ сумъма шелегами, талярь рахуючы по зол. шесть и осм. осмнадцать, золот. трыста трыдцать	тл҃	
Самой еймсти дали горностаевъ сорокъ.		
Его млсти пану Ейсмонту, забегаючы въ справахъ месхихъ и судъ купуючы, дали талеровъ битыхъ пятнадцать, шелегами чынитъ золотыхъ деветдесятъ деветь	чѳ҃	

	Золот.	Осмин.
Тому жъ пану Ейсмонту, судьи капътуровому, дали сорокъ горностаевъ, которые отъ пана райцы и пановъ шафаровъ одебралъ.		
Его млсти пану Важынскому, судьи капъту ровому, дали талеровъ шесть, чынитъ шелегами зол. трыдцать деветь и осм. осмнадцать .	лѳ҃	иі҃
Пану Кореневъскому дали талеровъ битыхъ пять, на шеляги чынитъ золотыхъ трыдцать тры	лг҃	
Пану Закъревъскому, ленътвойту оршанъскому, судьи каптуровому, дали талеровъ битыхъ чотыри, на шеляги чынитъ зол. двадцать шесть и осм. дванадцать	кѕ҃	ві҃
Пану Лычъковскому, подскарбему и судьи капътуровому, дали таляровъ битыхъ пять, шелегами чынитъ золотыхъ трыдцать два . .	лв҃	
Пану Киркору, судьи капътуровому дали таляровъ битыхъ пять, на шеляги чынитъ золотыхъ трыдцать два	лв҃	
Пану Лядинъскому, писару капътуровому, дали таляровъ битыхъ пять, на шеляги чынитъ золотыхъ трыдцать два	лв҃	
Пану Томъковичу, патронови пана столника Сапеги, абы справъ месхихъ не тамовалъ и противъ места не ставалъ, дали таляровъ пять, чынитъ на шеляги золот. трыдцать два .	лв҃	
Пану Фронъцкевичу, патронови, дали таляровъ битыхъ семъ, чынитъ на шеляги золотыхъ сорокъ шесть и осм. шесть	мѕ҃	ѕ҃
Тому жъ пану Фронъцкевичу дали футро попеличъе, целый кожухъ добрыхъ попелицъ, бо въ справахъ не хотелъ болей ставать, ажъ муселп загодить и забегать.		
Пану Анъцуте, патронови, што отъ места ставалъ въ справахъ розныхъ, дали таляровъ битыхъ семъ, чынитъ шелегами золотыхъ сорокъ шесть и осм. шесть	мѕ҃	ѕ҃
Пану реенътови капътуровому дали таляръ битый, абы въ справахъ месхихъ ласкавымъ		

	Золот.	Осмак.
ставилъсе и не боронилъ книгъ и реестровъ до прегъледанъя справъ и вписовъ противъко места; тому жъ пану реенъту дали за рату зъ Матусевичомъ до зносу баницыи юраментомъ, полталярка битого, чынитъ все шелегами золотыхъ деветь и осм. двадцать семъ	ѳ҃	кз҃
Тому жъ пану реентови за подписъ корректы и за притисненъе печатей до справъ зъ Корнилимъ и зъ Понятовскимъ, далъ полталярка битого, чинитъ на шеляги золотыхъ три и осм. деветь	г҃	ѳ҃
Пану Чеховъскому мнейшому, который реестрами заведовалъ, дали полтарярка битого, шелегами чынитъ золотыхъ три и осм. деветь .	г҃	ѳ҃
Еще тому жъ пану Чеховскому, што въ справахъ допомагалъ ставать и обмову писалъ, дали таларъ битый, чынитъ на шеляги золотыхъ шесть и осм. осмнадцать	ѕ҃	иі҃
Отцу игумену Кутеенъскому, што станцыю мели въ монастыру и жебы Пана Бога просилъ за цалость места, за розказанемъ пана бурмистра и пана Коляновского, далъ таляры два битыхъ, чынитъ шелегами золотыхъ трынадцать и осм. шесть	гі҃	ѕ҃
Слузе старшому пана маршалъка дали полталярка битого, на шелеги чынитъ золотыхъ три и осм. деветь	г҃	ѳ҃

	Золот.	Осмак.
Реестръ плаченъя копъ дыляцыйныхъ и ексцессовыхъ.		
Марца і҃ дня, въ справе его млсти пана Паца, старосты Василковского на патрона взяли и до показанъя локумъ станди, зол. десеть . .	і҃	
Зъ паномъ Матусевичомъ, на патрона и до показаня локумъ станди, золотыхъ десять . .	і҃	
Зъ ксендзами Кармалитами, на патрона и до показаня локумъ стапъди	і҃	
Зъ велможнымъ его млстю паномъ Столникомъ Сапегою, на патрона и до показаня ло-		

	Золот.	Осмак.
кумъ станди, золотыхъ десеть	і҃	
Дня аі҃ Марца, въ справе пана Паца, на копію зъ позву, золотыхъ пять	є҃	
Зъ ксендзами Кармалитами, на копію, золотыхъ пять	є҃	
Зъ его млстю паномъ Шпилевъскимъ, на копію зъ позву, золотыхъ пять	є҃	
Зъ его млстю паномъ Каминскимъ, на копію зъ позву, золотыхъ пять	є҃	
Зъ жыдомъ Файбишомъ, на патрона, золотыхъ пять	є҃	
Зъ Корнелимъ, на пленипотента, зол. пять .	є҃	
Зъ Мошницкой, на пленипотента, зол. . .	є҃	
Зъ Кузевъкою, на пленипотента, зол. . . .	є҃	
Зъ его млстью паномъ Огинскимъ, на пленипотента, золот. пять	є҃	
Зъ ясневелмож. его млстю паномъ столникомъ Сапегою, на копію зъ позву, золотыхъ пять	є҃	
Зъ паномъ инстыгаторомъ и суколекъторомъ, за ужыченъе термину на отданъе грошей, золотыхъ пять	є҃	
Дня кі҃ Марца, зъ паномъ Пацомъ, на копію зъ процесу, золотыхъ пять	є҃	
Зъ жыдомъ Файбишомъ, на копію зъ позву, золотыхъ пять	є҃	
Зъ ксендзами, на копію зъ процесу, зол. . .	є҃	
Зъ Корнилимъ, на копію зъ декрету, зол. .	є҃	
Зъ Мошъницкою, на копію зъ позву, зол. .	є҃	
Зъ Кузевкою, на копію зъ позву, зол. . . .	є҃	
Дня ді҃ Марца, зъ жыдомъ Файбишомъ на копію зъ процесу, золот. пять	є҃	
Зъ Кузевкою, на копію зъ процесу, зол. . .	є҃	
Дня ѳі҃, зъ Кузевкою на копію зъ декрету и ремисса, зол. десять	і҃	
За вписъ противъ Корнилія отъ маистрату, золотыхъ пять	є҃	
За вписъ противъ Понятовского, отъ Зен-		

	Золот.	Осмак.
кевича, золотыхъ два	в҃	
За зданъе Корнилія, золотыхъ пять . . .	є҃	
За зданъе Понятовской золот. два . . .	в҃	
За впис противъ велможного его млсти пана Сенявского, воеводы белского и пана кгубернатора шкловъского, отъ маистрату, золотыхъ пять	є҃	
Пенъ всказаныхъ заплатилъ золотыхъ чотыриста двадцать въ справе Матусевича; въ которыхъ грошахъ отдаючы до пана подскарбего безъ наддачы, отдали ровно	ѵк	

(Продолженіе въ двѣнадцатомъ выпускѣ.)

АКТЫ,

ИЗВЛЕЧЕННЫЕ ИЗЪ КНИГЪ МАГИСТРАТА МОГИЛЕВСКАГО.

(Продолженіе.)

Судебное дознаніе о ранахъ, нанесенныхъ Теофилу Дѣвульскому.

Anno tysiąc siedmset szustego msca Februaryi trzynastego dnia.

Na urzędzie i. k. msci mieyskim mohylowskim, tego roku na sprawach mieyskich zasiadaiącym, stanowszy oblicznie szlachetny pan Andrzey Dymitrowicz, rayca mohylowski y sługa mieyski przysięgły Jwan Harasimowicz, inquisitią przez się uczynioną, na affectatią szlachetnego pana Theofila Dziewulskiego, ławnika y instygatora mieyskiego mohylowskiego, na rzecz, w niey niżey wyrażoną, do act mieyskich mohylowskich podał y przyznał, w te słowa pisaną: roku tysiąc siedm set szostego msca January dwudziestego siodmego dnia. Za podaną urzędową suppliką imieniem imsci pana Theophila Dziewulskiego, instygatora miasta iego kr. msci Mohylowa, od tyranskiego posieczenia y skaleczenia stałego, na smiertelnym łużku bedącego, prosząc y opowiadaiąc swoię krzywdę, o uczynienie przez urząd iuquisitiey dla lepszey wzięcia wiadomosci, uchoway Boże, na pomienionego supplikanta smierci. Na ktorą affectatią y urząd mieyski mohylowski przydał y zesłał mnie, Andrzeia Dymitrowicza, rayce mohylowskiego, a przy mnie y sługę mieyskiego przysięgłego Jwana Harasimowicza, ktora takim sposobem uczynioua: gdysmy zeszli w dom pana Michała Całabanowicza, szafarza domu kupieckiego y kupca mohylowskiego, ktorego obowiązawszy sumnieniem, pytalismy, ieżeli by co wiedział, widział y słyszał o zawziętosci pana Jowa Dziegciarewicza, ktory natenczas szczyci się protekcyą wielmożnego imsci pana starosty kowienskiego, maiąc

swe dobra, mieszkaiąc y wszelkich sobie zażywaiąc w miescie Mohylowie pożytkow, przez ktorego pierwiey w domu, Ozarzynszczyna nazwanym, okazya, zełżywosc y pomowka roznym ludziom była, a potym, za odpowiedzią, przez niego uczynioną, tegoż dnia, to iest, dnia 13 msca Decembra roku 1705, z wieczora w nocy, idącemu panu Dziewulskiemu do domu, na dobrowolney drodze, w rynku, wedle pomiernicy mieyskiey, z zasadzki, okrutnie a tyranskie posieczenie y skaleczenie stałe, z niemałą szkodą. Ktory na takowe pytanie nasze, pod sumnieniem zeznał y to powiedział, iż wysz opisaney daty roku y msca, w Niedziele przed swiętym Mikołaiem, ruskim, w wieczor, pan Jow Dziegciarewicz prosił mie, abym mu kupił połgarca miodu; a ia mu zbraniał się tym, iżem pił gorzałkę; potym go prosił do Kupieckiego Domu na miod młody; tam nie chciał pic y poszed w dom Ozarynskiego; tam że nalezli siedzących pana Dziewulskiego, pana Jana Leoszkiewicza, pana Matwieia Lalkowicza y drugich, gdzie wedle nich usiadszy, kazał ia, zeznawaiący, połgarca miodu dac, y, mało posiedziawszy, pan Dziechciarewicz upomniał następuiącą electią panow radnych miasta Mohylowa y drugich niektorych radnych y pospolitych, nie dobrze, z dyzhonorem wspominaiąc. Na to pan Leoszkiewicz powiedział: ponieważ wszmsc panie Dziechciarewicz iuż nie nasz, y do electiey nie należysz, nie powinien dobrych ludzi zneważac; za co pan Dziechciarewicz, uraziwszy się, począł z nim zamawiac, porywaiąc się do szabli y wyszed z izby, iako by wyzywaiąc na poiedynek; a wszedszy zas do izby, dobywszy szabli, mało po kilka razy pana Jana Leoszkiewicza nie rozciął, gdyby my nie obronili; ktorego postępku y pan Dziewulski ganił; potym kordyacząc, zagniewany odszedł y ia, zeznawuiący, nie wiele posiedziawszy, odszedłem a pana Dziewulskiego y pana Jana Leoszkiewicza y drugich, a mianowicie Matwieia Latkowicza y Małaszka Białonosa, zostawił. Nalazłem pana Dziechciarewicza na ulicy y z nim do domu poszed, ktory, idąc, wszystek w kordyace, powiadał, że

ia temu Leoszkiewiczu dzisia dam się weznaki, choc go nie będę rąbał, ale mu płazem dogodzę, co ia mu także ganił; aby tego nie czynił; a gdy przyszli do domu iego, zaraz on, pan Dziehciarewicz, począł czeladnika łaiac, czemu koń nie gotow y o kiie począł się pytac, ia tymczasem precz do domu swego odszed. Nazaiutrz y słyszałem, że pana Dziewulskiego posieczono, ktoregom y nawiedział bardzo zranionego, ktory się uskarżał, iż po odeysciu moim od pana Jowa Dziehciarewicza, z zasadzki, w nocy, potaiemnie takowe tyranskie posieczenie, wedle pomiernicy mieyskiey, stało się. Ktore takowe swiadectwo y zeznanie, bywszy u pana Dziewulskiego w kilka godzin, za potrzebowaniem urzędu zamkowego, przed wielmożnym imc panem vice oekonomem i. k. msci mohylowskim, in praesentia szlachetnego magistratu mohylowskiego y przy samym panu Dziehciarewiczu, gdy był w zamku o to zatrzymany, oczewiscie wydał. Do tego ieszcze pani małżąka pana Michała Całabanowicza powiedziała: nie darmo nazaiutrz do dnia w dom nasz smętny przyszedł pan Jow Dziegciarewicz, niby wprzod maiąc wiadomosc o posieczeniu pana Dziewulskiego, wymawiał się przed małżąkiem moim, iż to nie ia uczynił. Pan Jan Marcinowicz Leoszkiewicz, kupiec y mieszczanin mohylowski, za pytaniem naszym, pod sumnieniem zeznanie swe w te słowa wydał, iż w roku tysiąc siedmset piątym, przed swiętym Nikołaiem ruskim, w niedzielę, po nieszporze, prosiłem pana Dziewulskiego na rozmowę y poradę w sprawach swych, iako patrona, z ktorym szedłem ulicą y gdy powracali w dom, Ozarzynszczyna nazwany, tedy za nami idąc pan Dziegciarewicz zapytał, dokąd idziecie? odpowiedzielismy: zwyczaynie, połgarca miodu wypic; a on, za nami idąc, w domu swym miod tam nas prosił, obiecuiąc y sam kupic; a ia, zeznawaiący, powiedziałem mu to, iż, panie Dziechciarewicz, nie tylko w domu twym, ale y na kożdym mieyscu, nie gotow z tobą zasiadac, ponieważ mnie na kilku mieyscach niepoiednokroc mało nie rozsiekał, a pan Dziehciarewicz w tym razie, gryząc palce, precz

odszedł z zaiętrzonym sercem, a my w dom Ozarzynskiego do żyda poszli, gdzie y pan Dziewulski przypomniał, że y na mnie się pan Dziehciarewicz gniewa, że od iego, przeciw braci iego, nie stawam, za tym przyszed tam że y pan Matwiey Lalkiewicz z Małaszkiem Bliałonosem y drugim, tam że siedzieli piiąc miod; a gdy iuż noc nastąpiła, przyszed pan Jow Dziehciarewicz z panem Michałem Całabanowiczem y usiedli podle nas, kazawszy połgarca miodu dac, a potym, posiedziawszy troche, pan Dziehciarewicz przypomniał następuiącą elekcyo panow magistratowych y niektorych osob urzędowych y pospolitych, niegodnemi urzędu nazywaiąc, dyshonorował. Za ktory takowy zaoczny niewinnych y dobrych ludzi dyshonor, iako przysięgła osoba, odezwawszy się, iż ponieważ wszmsc do elekcyey nie należysz y iuż od miasta odłączyłes się y nie iestes nasz, nie trzeba ludzi darmo pomawiac, a on, za to uraziwszy się, począł się zamawiac y kordyasząc, porywaiąc się do szabli, ktorą skrycie pod kuntuszem nosił; ktorego zbywaiąc poiedynkiem na dwor z izby wysciem pozbył, a on, znowu przyszedszy do izby y dobywszy szabli, po kilka razy mało nie rozciał, gdyby ludzi, tam będące, nie bronili, co mu y pan Dziewulski ganił; potym nie wskurawszy nic y nie dokazawszy swey zawziętosci, z odpowiedzią y łaianiem precz z izby poszedł, czekaiąc nas na ulicy z dobytą szablą, iako niektore z domowych żydow przestrzegli, abysmo nie wychodzili, bo pan Dziehciarewicz z dobytą szablą podle węgła stoi; a zatym pan Michał Całabanowicz precz od nas odszedł; a ia to usłyszawszy, że stoi pan Dziehciarewicz na zasadzie, znowu żydowce połgarca miodu kazałem dac y mogli siedzieć ieszcze z godzinę, potym poszli z domu, a gdy wyszli w rynek, naprzeciw domu Kupieckiego, wspomniawszy na zawziętosc y zasadzkę pana Dziehciarewicza, nie chciał sam ieden do domu isc, aby w nocy, z za węgła wypadszy, nie zabił, prosił z sobą, dla zaprowadzenia do domu, w kompaniey pana Matwieia Lalkiewicza y drugich, ktorzy mie zaprowadzili, a pan

Dziewulski, z nami pożegnawszy się y dobrą noc dawszy, sam ieden rzędem między kramy, do domu poszedł, a pan Dziehciarewicz, snac widząc, że z kompanią ia odszedł, trudno było na mnie napasc, zasiadszy podle pomiernicy mieyskiey, pana Dziewulskiego porąbał, ktorego nazaiutrz nawiedzałem tyransko porąbanego y skaleczonego, ktory się przede mną oswiadczał y uskarżał, iż to tobie miało dostac, aleś z kompanią odszedł, a pan Dziehciarewicz, odwrociwszy swoy złosliwy impet y zamysł za to, że nie podiął się od iego stawac przeciwko braci iego, wyskoczywszy y napadszy z iatek rzeznickich, posiekł, porąbał y skaleczył, powiadał, mowiąc: otoż tobie stawanie od braci moiey przeciw mnie. Ktore takowe swiadectwo moie y z zamku na urzędzie przed wielmożnym imscią panem vice oekonomem iego kr. msci mohylowskim oczewisto wydane in praesentia panow magistratowych miasta Mohylowa y samego pana Dziehciarewicza, gdy był o takowy excess na urzędzie zatrzymany.—Szlachetny pan Athanasy Tymonowicz Żywocko, ławnik mohylowski, gdysmy do domu iego przyszli, pytaiąc, ieżeli by mogł słyszec, abo wiedział o posieczeniu y skaleczeniu pana Dziewulskiego w nocy; ktory także pod sumnieniem zeznał w te słowa, iż skorom wziął wiadomosc o posieczeniu pana Dziewulskiego, mianowicie od pana Jana Leoszkiewicza y pana Michała Całabanowicza, ktorzy powiedzieli, iż według zawziętosci y zufałosci pana Jowa Dziehciarewicza, iako tey nocy postępował y pochwałki czynił nie kto inny, tylko on, pana Dziewulskiego posiekł y ia tak twierdzę, wiedząc po iego zufałosci, ponieważ już to w miescie nie iednemu uczynił y pana Jana Łuckowicza, także zastąpiwszy na drodze, mało nie zabił, posiekł, porąbał, wiadomo Bogu y ludziom. Do tego powiedział, iż w takim człowieku mało cnoty, kiedy, pogardziwszy prawem swym przyrodzonym, wolnosciami mieyskiemi, ktorych zażywał, przywileiami krolow ichmsciow, złamawszy przysięgę na życzliwosc, miastu uczynioną, a uchodząc, zapłacenia długow, zaciągnionych w miescie

y po rożnych miastach, za ktorego ludzie, wielkie trudnosci poniosszy, nie mało szkoduią, na zniszczenie prawa y iurysdyki mieyskiey, nie mało krzywdy ludziom y miastu czyni, potaiemnie, pod suknią szablę nosząc, na ludzi napada, iako to pana Jana Leoszkiewicza, po kilka razy mało nie rozsiekał, powiedział y wyznał, yż takiemu, w miescie zbytki czyniącemu, nie trzeba pobłażac. Pan Onisim Korobankiewicz także po pytaniu zeznał, iż niedawnemi czasy, gdym od pana tescia swego, w nocy, z uczty do domu z panem szwagrem swym szedł, tedy pan Jow Dziehciarewicz, z synem swoim y z drugą czeladzią iadąc, bez dania przyczyny, mało nie posiekł; ktorego czasu, gdyby, na wołaiący gwałt, pan Agapon Smykowicz, burmistrz mohylowski, tesc moy, z domu swego nie wyskoczył, pewnie by mogło to byc. Szlachetny pan Ahapon Smykowicz, burmistrz mohylowski, po pytaniu naszym, też zeznał, iż gdy w nocy pan Jow Dziehciarewicz na syna mego y na zięcia następował na ulicy z dobytą szablą, na ten czas, usłyszawszy gwałt, gdybym z domu nie wyszedł, nie wiem, co by było.—Pan Piotr Mironowicz zeznał, iż gdy był na urzędzie w zamku i. k. msci mohylowskim za posieczenie pana Dziewulskiego pan Jow Dziehciarewicz zatrymany, ktorego czasu szlachetnego magistratu miasta Mohylowa, tam na on czas będącego, o parękę pomieniony Dziehciarewicz prosił, tedy ichmsc panowie magistratowi odpowiedzieli, ponieważ iuż od nas y od iurysdyki mieyskiey odłączył się y nie słusznie się, wybiiaiąc z oney, panską szczycisz protekcyą, y dla tego nie iestes godzien, aby za cię kto się ręczył.—Pan Maciey Lalkowicz, mieszczanin mohylowski, pod sumnieniem zeznał, za pytaniem naszym, iż gdym w domu Ozarynskiego byłem na posiedzeniu z Małaszkiem Białonosem y drugiemi z wieczora, w nocy tam że przyszedszy pan Jow Dziehciarewicz z panem Michałem Całabanowiczem, posiedziawszy trochę, zamawiał się z panem Janem Leoszkiewiczem, ktorego pan Dziehciarewicz, szabli dobywszy, pokilkakrotnie mało nie roz-

ciął, gdybysmy wszyscy nie bronili; po odeysciu onego dla bezpiecznosci zdrowia prosił nas pan Leoszkiewicz dla zaprowadzenia siebie do domu swego, obawiaiąc się, aby pan Dziehciarewicz, z zasadzki, gdie uczynioney, nie porąbał, ktoregosmy y przeprowadzili. Pan Jan Surgontowicz, sługa imsci pana Leonowicza, przy expedyonowaniu tey inquisitiey, pod sumnieniem zeznał y powiedział, iż ten że pan Dziehciarewicz, w roku teraznieyszym tysiąc siedmset szostym msca Februaryi siodmego dnia idącego mie z wieczora w nocy do domu swego, ni w czym sobie niewinnego, na ulicy Wietrzney, iadąc w sankach z synem swoim, zapytawszy mię: kto iest taki? y, dobywszy szabli, począł mię rąbac, od ktorego, gdyby boska obrona nie była y siebie samego, pewnie by skaleczenie otrzymał. U tey inquisitiey podpis ręki temi słowy: Andrzey Dymitrowicz, rayca miasta iego kr. mosci Mohylowa. Ktora ta inquisicya za podaniem y przyznaniem przez wysz mianowanych osob urzędowych, do act mieyskich mohylowskich iest przyięta y słowo w słowo wpisana.

Предложенія магистрата могилевскаго мѣщанамъ по разнымъ общественнымъ дѣламъ. Anno tysiąc siedmset szostego msca Oktobra osiemnastego dnia.

Punkta ichmciom radnym y pospolitym, na sessią zebranym:

Pierwszy, woysko iego carskiego przeswietłego wieliczestwa na zimową stantią do miasta Mohilowa blizko następuie y iuż są niektore. Ukaz iest nam takowy, aby z każdego dymu prowiant wydali na woysko, po beczce mąki rżaney, po dwa garcy krup, po dwa funty masła, po beczce owsa y po wozie siana, a woz po dziesięc pudow na wagę; w tym punkcie prosiemy wszmsc o radę.

Wtory, wielmożny imc pan Sienicki, podstoli Buzki, upomina się za dwoma obligami iasniewielmożnego imsci pana Sienickiego, miecznego w. x. litgo, od mia-

sta danemi, oddania summy talarow bitych trzynastu set. W skarbie pieniędzy nie masz; raczcie wszmsc obmyslic.

Trzeci, ten że wielmożny imsc pan podstoli upomina się za czopowe y szelężne z kabaku mohilowskiego za połrocze, teraz następuiące oddania summy złotych pięciu tysięcy y kilku set złotych. Pieniędzy w skarbie nie masz; prosiemy o suplement.

Czwarty, ichmsc panowie sędziowie powiatu orszanskiego chcą przeniesc swe rządy y sądy do miasta Mohilowa y maią się zieżdżac na dzien 25 Oktobra, to iest, za tydzien, do nas do Mohilowa. Co mamy czynic z tym? rady prosiemy.

Piąty, z kabaku rata s-to Janska do skarbu i. k. msci należy złotych połosma tysięcy, a czynszu złotych tysiąc trzysta pięćdziesiąt. Raczcie waszmsc y to obmyslęc.

Szosty, koni, zebranych na pocztę iego carskiego wieliczestwa zebranych y kupionych było pięcdziesiąt; na ktorą pocztę dla koni raczcie wszmsc z posrzodku siebie naznaczyc osob, a od szlachetnego pana Jozeffa Kozłowskiego, raycy, y collegow iego, gdzie się te koni podzieli y rozeszli, pytac się y badac, gdyż mnie, woytowi, wielka y bardzo ciężka iest w tym dokuka y nieznosna turbatia; dwoch urzędow woytowac y pocztowych koni zawiadywac nie mogę. W tych wszystkich punktach prosiemy o radę wsmsc panow. Do tego y to dokładamy wszmc panom, że miasto ma prawo na czterdziescie włok, co mieszczanom antedatu rozdali prawo po dziesięciu złotych z włoki, na ten czas był talar trzy złotych, a teraz trzymaią panowie urzędnicy y inne sprzeciwne ludzi, nie chcą dawac ni po czemu y darmo trzymaią. Raczcie wszmsc osobę urzędową naznaczyc, żeby tego dopilnował a z kożdey włoki po złotych dwadziescie wybrał y do rąk szafarskich oddał.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ общественнымъ дѣламъ.

Anno tysiąc siedmset szostego miesiąca Oktobra dwudziestego dnia.

Sessia. My, pospolici pięciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, będąc, za kartkami sobie rozdanemi, do ratusza zgromadzeni, na podane od ichmciow panow magistratowych puncta, wszyscy zgodnie y iednostaynie, takową daiemy replikę:

Na pierwszy punkt, obrada ichmciow panow radnych y pospolitych, strony woyska cara iegomsci y zimowey stanciey tak też strony prowiantu naznaczonego, na tym stanęła, aby ichmsc panowie magistratowi przyłożyli starania pilnego y zabiegli, prosząc imsci pana Norowa y imsci pana Wasilewskiego dotego prowiantu za commisarza obranego, aby chcieli do przyiazdu imsci pana Kazanowicza, woyta mohiłowskiego, poczekac, nim z drogi powroci y iaką miastu przywiezie ochronę.

Na wtory punkt, stosuiąc się do przeszłey sessyiey, w roku teraznieyszym tysiąc siedmset szustym msca Augusta dnia 24, na ktorey uchwalilismy takowy pobor, to iest, dziesiąty grosz płacic, pod przysięgą, nie excypuiąe żadney osoby. Z tego poboru summa talarow bitych trzynascie set iasniewielmożnemu imsci panu miecznemu w—o x—a litgo ma byc zapłacona, tylko ichmsc panowie poborcowie niech w swey funkciey dobrze dopilnuią.

Na trzeci punkt, iako dawnych czasow płacono ze skarbu za czopowe y szelężne rotę swiętoianską y czynsze, tak y teraz aby z tegoż zapłacono było skarbu, prosiemy o to wszmsciow.

Na punkt czwarty, w czwartym punkcie prosiemy usilnie wszmciow przyłożyc w tym staranie, aby ichmsc panowie sędziowie powiatu orszanskiego z miasta Orszy nie raczyli przenosic sądow y rządow swych do miasta Mohilowa, gdyż wielki miasto ponosic by musiało ciężar y krzywdę przez rezydencyą ichmsciow panow orszanskich, za czym, iako przed tym imsci pana

pułkownika strony tego prosili, tak y teraz o to prosic, żeby eliberowane od tego miasto było, prosiemy wszmciow y posetnie o to.

Na punkt piąty, strony koni na pocztę iego carskiego wieliczestwa zabranych y kupionych, ktore ażeby od szlachetnego pana Kozłowskiego, raycy mohilowskiego odebrali y rachunka słuchali, obieramy do tey funkciey szlachetnego pana Kuziewkę, raycę tegorocznego y panow szafarzow, y w swoim aby zawiadowaniu mieli te pomienione koni dla potrzeby żołnierzow iego carskiego wieliczestwa; a ieżli zas można, prosiemy usilnie wszmsciow w tym przyłożyc starania, aby nie dawac w podwody konie y od tego miasto eliberowac ciężaru; przy tym że wszyscy pozwalamy, aby z włoki po dwudziestu złotych płacono, ktorą summę aby wybrał y tego dopilnował, obieramy szlachetnego pana Kuziewkę, raycę mohilowskiego, z panami szafarzami. W tym że punkcie y to dokładamy, aby y dawne pobory wszystkie należytą y skuteczną odebrali calculatią, żeby na reiestrzach daley nie zostawało.

Punkt szosty, ktorzy zas mieszczanie nasi, za kosztem mieyskim w Trybunałach wiel. xtwa litgo sprawy z rożnemi pany mieli a za sumptem całego miasta sprawowali się, aby każdy za siebie według regestru do skarbu mieskiego oddawał, prosiemy o executią. Ktora sessia iest za podaniem do act mieyskich mohilowskich przyięta y zapisana.

Духовное завѣщанiе Малахiя Гуторовича Казкевича, бурмистра Могилевскаго.

Roku tysiąc siedmset szostego miesiąca Decembra trzydziestego dnia.

Przed nami, Bazylim Sidorowiczem Hukiem, woytem, a Zacharyaszem Awtuszkiewiczem, burmistrzem, et caet. stanąwszy oblicznie szlachetni panowie Jerzy Trofimowicz Leoszkiewicz y Theodor Semionowicz Kuziewka, raycy mohylowscy, swoim y pana Jana Trofimowicza Leoszkiewicza, kollegi swego, w drodze na

ten czas będącego, też y samey szlachetney pani Doroty Trofimowny Leoszkiewiczowny, po zeszłym z tego swiata szlachetnym panu Małachiaszu Hutorowiczu Kazkiewiczu, burmistrzu mohylowskim, pozostałey małżąki wdowy, imieniem testament przez samego szlachetnego pana Małachyasza Kazkiewicza, burmistrza mohylowskiego, za żywota sporządzonego, spisanego y na urzędzie mieskim do skarbcu murowanego ratusznego, za dobrego zdrowia, w skrzyneczce za pieczęciami położonego, onego testamentu, po zeysciu z tego swiata szlachetnego pana Małachyasza Hutorowicza Kazkiewicza, burmistrza mohylowskiego, o wydanie y do akt mieyskich podania gdy affectowali, tedy y my, urząd mieyski mohylowski, do samey słusznosci y affektacyi onych przychyliwszy, testament ze skarbcu mieyskiego wydac, przed sobą czytać, po przeczytaniu do act mieyskich mohylowskich swoich przyiąc y wpisac rozkazali, ktory tak się w sobie ma:

Тестаментъ мне Малахiяша Гуторовича Казъкевича, року тысеча семъсотного второго мсца Новемъбра дня двадцатого пятого. Во имя Отца и Сына и Святого Духа, за молитвами Пресвятыя Богородицы и всихъ святыхъ. Буду писать своею рукою власъною, такъ поруски, яко и пополски, нехай станетъ милосердемъ божъимъ ко спасенiю души моея. Аминь. Я, многогрешный, и окаянный и недостойный Малахiяшъ Анъдреевичъ Гуторовичъ Казъкевичъ, презыраючы омылную и здрадливую въ жытiю людзкомъ дочасность сего света и его яко тень переменяючые дъни, яко воды уплываючые, въ которыхъ за согрешенiя моего близъшого всегда знаючыся быть собе смерти, а нижели дочасного помешканъя, еслибымъ зъ выроку бозкого, милосердъного . . . . . зъ того свету, где теды яко ма свою субъстанцыю, учътиве набытую, власность, почавъшы працовати отъ своихъ летъ малыхъ и одъважаючысе по дорогахъ, што набылъ, а не отъ родича моего Андрея Казкевича мне не зостало ничого суммы, ено за ласкою божыею и за благословенъемъ родичовъ и за бозкою помочъю и за ста-

ранъемъ моимъ и за працою зостало, теды моего набытку, отъ Бога даного до шафунъку, такъ въ готовыхъ грошахъ, яко и въ товарахъ и кто што виненъ мне на облигги, и на церокграфы, и на записки книжные, и на карты розные, яко въ реестре естъ написано все и выражоно, вси долги, хто што виненъ, одинъ реестръ полъаркушовый, въ сырицы белой оправленый, завше лежытъ въ дому, а другій реестръ чвертъковый, въ сырицы червоной оправленый, подорожный, тенъ завше въ дорозе, а писаные оба отъ слова до слова ровные, оба оправлены въ сырыцы, што въ подорожнымъ, то и въ домовымъ, а третій реестръ чвертъковый, въ сырыцы белой оправленый, то ено въ тымъ реестре бялымъ чвертъковымъ написано, якъ веле серебра кгрывенъ и якіе штуки якъ веле важытъ и што коштуетъ; а золото, ланъцужки, такъ веле важатъ и што коштуетъ, также перла, якъ много ваги, якъ много зеренъ и што коштуетъ, также клейноты розные, персцене розные зъ деяменътами, зъ рубинами и што коштуютъ, ронъдики, шабли, оправъные въ серебро, и всякіе дробязкги; домы каменицы, крамы мурованые и древняные, сады, огороды, сеножати, теды подписано, по якой улицы и съ кимъ граничатъ, и сколъко мерою, и отъ кого куплено, и што дано, все пописано въ тымъ реестре чвертковымъ, белымъ, въ сырыцы оправленомъ белой, и такъ распоражаю, абы по смерти моей распоражено было, абы на сумъленъю душы моей не зостало греховъ, теды, въ коротъкости часу, не могучы тестаментъ спорадити правъный, симъ моимъ реестромъ, яко моцъю тестаменъту, такъ распоражаю и за моцъный почытаю за власный тестаменътъ умоцняю во всемъ. Пане Боже, поздровъ мне самого и предълужъ веку, жебы за свои грехи покутовалъ и распорадилъ, и цорекъ своихъ, такъ старшыхъ, яко и молодшыхъ повыдавалъ, яко наилепей по хрестіанъски распорадилъ, дай Боже дочекать въ добромъ здоровъю, а то нехай будетъ готовое для смертелъного часу. Roku tysiąc siedmsetnego wtorego msca Nowembra

dnia dwodziestego piątego, Boże bron nieszczęscia takiego, a w tym razie smierc poscignie, bez czego się każdy obeysc nie może, byle dał odpuszczenie grzechow, a nie karał za moie grzechy y występki, y żebym rozporządził y żeby na moiey duszy nie zostawało cudzego, tak na mnie, iako y mnie co winno na rożnych ludzi żeby doszło po moiey smierci opiekunom pozostałey moiey summy, naypierwiey, małżące moiey miłey Dorocie Trofimowey Leoszkiewiczowey a teraznieyszey Michałowey Hutorowiczowey Kazkiewiczowey, luboc mam kwitacyą, przed slubem mnie daną od małżąki moiey Doroty Leoszkiewiczowey, a teraznieyszey małżąki moiey, mnie daney, zapisałem gotowyh pieniądzy złotych trzy tysiąca, a w perłach y kleynotach drugie trzy tysiąca, tedy pospołu czyni złotych szesc tysiency, iako w kwitacyi iest wyrażono, daney od małżonki moiey Doroty Leoszkiewiczowey mnie Michału Hutorowiczu Kazkiewiczu, roku tysiąc szesc set dziewiencdziesiont piontego msca Januaryia dnia dwudziestego, z podpisem panow przyiacioł, pana Zacharyasza Awtuszkiewicza, burmistrza, y pana Samuela Rakusy, ławnika, także nieboszczyka pana Daniela Szewni, raycy, y ręko samego nieboszczyka tescia Trofima Leoszkiewicza, raycy, w niebytnosci synow w domu, a braci rodzonych, bo byli wszyscy w drodze, taka kwitacyia iest od małżonki moiey dana, ale ia iednakowo, ponieważ spłodziłem dziatki, tak corek, iako y synow z małżąką moią z Dorotą Leoszkiewiczowną a małżąką moią Michałową Kazkiewiczowną, tedy teraz zapisuię gotowey symmy złotych pienc tysiency, taler bity rachuionc po złotych szesciu; do tego perła, abo iakich kleynotow, co sie iey upodoba, według reiestru, iako iest napisano, iako co kosztuie, tedy za złotych cztyry tysionca; srebra, co sie iey podoba grzywien dziesienc, sukni, co iey sprawione, szaty wszystkie iey oddac, tedy gotowey summy pieniendzy, iako też perła abo iakie kleynoty iuż tu zapisuie testamentem złotych dziewienc tysiency y sad Pietrokowski, idąc do Hwozdowki, toż daruie małżonce moiey; dzieciom moim starszym,

corkom pierwszego małżenstwa, co zapisze moia małżonka, nie należy dzieciom moim, spłodzonym z małżonką moią Dorotą Leoszkiewiczowną, corkom moim y synom, co zapisze teraz testamentem moim, a potym, ktore umrze dziecie, czy corka, czy syn, tedy nie ma spadac po smierci dzieciencia na matko, a małżonko moią, tylko ma sie wrocic w dom Kazkiewicza Michała Hutorowicza i do . . . . nie należy; co sie zostanie od dzieciencia, dzieciencju bendzie sprawiono y zapisano niżey, ieno to poydzie w podział, tak corkom moim starszym pierwszego małżenstwa, iako y młodszym dzieciom drugiego małżenstwa i perwszego, tak na corki, iako i na synow ma w rowny podział spadac y maią opiekunowie podzielic po rowney czensci; ktore dziecie umrze, a małżonka moia iuż nie należy, a ni czwartey częsci nie będzie należało, a ni czego, oprocz tylko iakom wyżey pomienił, małżonce moiey w tym testamencie gotowey summy i kleynotow, iakom wyżey pomienił, a to a ni małżonka moia Dorota Leoszkiewiczowna Michałowa Kazkiewiczowna Hutorowiczowna, a ni szwagrowie moie Leoszkiewiczowie, tak starsze, iako młodsze, a ni krewni, a ni przyiaciele, a ni sukcessorowie, a ni opiekunowie nie maią nikt a nikt turbowac moich dzieci, co sie zostaną, tak synow, iako y corek, tak pierwszego małżenstwa, iako i drugiego, bo wiecznemi czasy . . . . małżonka moia Dorota Leoszkiewiczowa Michałowa Kazkiewiczowa Hutorowiczowa tylko tym sie ma kontentowac, iako tu w testamencie iest napisano i iaka iuż zaszła kwitacya małżąki moiey Doroty Trofimowey Leoszkiewiczowey a małżonki moiey Michałowey Kazkiewiczowey; szaty, co małżonce sprawiono, to iey, ieno oprocz kleynotow, a kleynoty w szacunku, tak małżonce, iako i corkom moim wszystkim. Corkom moim pierwszego małżenstwa, starszey, Hanusi i Bohdanie, gotowey summy po talerow bitych tysioncu, do tego perła złota, kleynotow, iako w reiestrze stoi szacunek, tedy na każdą po złotych trzy tysionca, do tego, na szaty, sukni i na wesele po złotych trzy tysionca, srebra po grzywien pietnastu, cyny, po połmiskow dwanascie, talerek po pietnastu, a srebro rożnemi sztukami brac; także y powtornego małżenstwa, cosmo spłodzili dziatek, pierwszą, Mariana, druga, Aniutka, trzecia, Alesia, wszystkim trzem rowno, tak starszym, iako i młodszym, gotowymi po talarow bitych tysioncu, kleynotami, perłami, łancużkami złotemi, po złotych trzy tysionca, na szaty i na wesele po złotych trzy tysionca, tedy na każdą po złotych dwanascie tysięcy, tak na starszych, iako i na mnieyszych, i srebra, ktora sobie upodoba iakie sztuki, tak złocistego, iako i białego, po grzywien pietnastu; cyny, iako wyżey opisano, a day Boże samemu doczekac i powydawac, to by naylepiey; a iesliby dziecie ktore umarło, tedy na tych dzieci ma spadac, ktore bendą żywi, a małżąka moia Dorota Leosekiewiczowna nic do spadku nie bendzie należała do żadney rzeczy; a corek moich, tak starszych, iako i młodszych, ni za kogo żeby nie wydawali, ieno żeby ludzie srzednie, w bogacstwie mierni . . . . ieno to uważac, ktore nie w bogacstwie wyrosli ni w roskoszy, ieno kto od rodzicow zostawszy sie w ubostwie i sami zarobili, z młodych lat pracowali i pracuią y kiedy w mizeryiey zostaią, wie ten iako szanowac grosza, nie tylo grosza i szelonga, byleby uczciwych rodzicow; a iesliby corka moia ktora, tak starsza, abo młodsza poszła by za monż, za kogo sama chciała, tedy taką od wszystkiey moiey sukcessyi odłonczyc, od gotowych pieniendzy i od kleynotow, od domow, sadow, gruntow y do substancyi moiey nic nie należała, ni za mieszczanina wilenskiego, ni za minskiego, ni do Słucka, ni za szlachtę naybogatszego nie wydawac, ieno za mieszczanina tuteyszego, w Mohilowie; a iesliby wyszła, za kogo opiekunowie chcieli oddac, tedy, co by należało, iey oddac; a iesliby bez wiadomosci opiekunow poszła za monż swawolno, iedy opiekunowie nie maią iey dac, ieno obrocic na siostry, abo na cerkwy rozdzielic iey czensc, abo na ubogich rozdac czensc corki, ktora swawolnie poydzie za monż; a małżonka moia Dorota Kazkiewiczowna wolna będzie mieszkac przy dzieciach

moich y swoich, niech czyni, iako chce, kiedy zachce mieszkac, bo iest młoda; a kiedy zamonż zachce isc, niechay zdrowa idzie; rodzicielka moia Paraskowiia Andrzeiowa Hutorowiczowna Kazkiewiczowna żeby mieszkała przy dzieciach moich młodszych aż do smierci; a to zapisuie rodzicielce moiey złotych trzy tysiąca, taler bity rachowac po złotych szesciu; Marynce, siostrze, co była za Onoską Afanasiem, wdowie, złotych szesc set; synom iey Jendrzeiu, a naywiencey Romanu, bo Roman za moie dusze nie zapomni odprawic, tedy dwa tysionca; Stefanu Hutorowiczu samemu, co mi winien łancużek złotych czerwonych dwadziescie cztyry i poł, także i pas srebrny białagłowski wykupił u woyta Awtuszkiewicza, na ten pas winien mi Stefan talerow pietnascie bitych, a Stefanu bratu zapisuie złotych tysiąc, a co łancużek i pas w zastawie, to odwrocic z tysionca złotych; a co mi Stefan brat winien u reiestrze napisano, odpuszczam wszystko: synowi Stefanowi starszemu, iako i młodszemu, chromemu, oboim złotych dwa tysionca; Dorocie, siostrze moiey starszey, co za panem Zacharyaszem Awtuszkiewiczem, srebra, co sie iey upodoba grzywien dziesienc, na pamionike; ciotce Pelasi złotych trzysta; ciotki mey Maryi corce, tey co była za Awtuszkiewiczem Bazylim, wdowie, złotych trzysta, na pamiontke po smierci moiey, y niech dadzą rodzicielce moiey Paraskewyi srebra grzywien dziesienc y Marucie, siostrze, srebra grzywien szesc; do bracstwa w Mohilowie na zwon legowałem złotych szesc tysiency, to iest, talerow tysionc bitych, y do swientego Joanna Bohosłowa, iako patrona naszego i dałem panu Samuelu Rakusie i Piotru, w roku tysionc siedmsetnym talerow bitych osm set, powiedzieli, że w Rydze oddali kupcowi, a kupiec oddał temu, co zwony robi, na to od Rakusowi iest i karta; nie wiem, czy prawda, czy nie Rakusow, a u mnie pieniondzy pobrali, a zwon miał byc w pudow sto, a iam miał dodac talerow dwiescie bitych, bo pud po talerow dziesienc bitych; prosze wszmciow panowie starostowie odyskac u Rakusow abo pieniendzy, abo zwon,

niech moia substancyia darmo nie ginie; na swiecy woskowe do bracstwa, żeby sie swiecy palili przed obrazem nayswientszey Panny, cudowney, i do Joanna Bohosłowa, i do obrazow w bracstwie, i do oycowskiego obrazu, i do ktorych zawsze dawał, i do cerkwi Joanna Bohosłowa, tam że w cerkwi Joanna Bohosłowa obraz na wizerunek nayswiętszey Panny Workołabowskiey, co ma szate srebrną pozłocistą, żeby i tam swieca zawsze była pod czas nabożenstwa, na te swiecy leguie złotych dwa tysionca, a na swiecy żeby dawali abo opiekunowie, żeby komu na interes dawali, żeby ta summa nazawsze na swiecy dochodziła; na spiewakow bracskich, żeby zawsze panu Bogu w cerkwi ozdoba była, złotych tysionc, żeby nazawsze spiewakom kwota dochodziła, żeby panowie starostowie bracstwa młodszego doyrzeli nazawsze; czerncom, na wyżywienie ich, do bracstwa złotych dwa tysionca, żeby im kwota dochodziła co każdey srzody, każdego tygodnia, we srzode zawsze akafist y służba Boża była w cerkwi Joanna Bohosłowa, tedy maią płacic doroczno, iakom ia płacił doroczno czerncom za prace, co odprawowali u Joanna Bohosłowa, po złotych sto; a co wiencey interesu z dwuch tysiency bęndzie, tedy im, oycom, oddac, niech, iako za żywota, niech że i po smierci moiey, za moią dusze, w ołtarzu, przy ofierze Panskiey Pana Boga modlą, tak na ranniey służbie Bożey, iako i na pozney, w ołtarzu, przy ofierze Panskiey, cicho Pana Boga prosili; na szpital bracski murowany, przeciwko oycow Jezowitow, złotych tysionc pienc set, żeby te pieniondze, tak co czerncom legowane, iako co i na ubogich legowano, żeby w dobrym mieyscu zostawali, kwota żeby czerncom dochodziła i ubogim, a ubogim na koszule i, na zime, na kożuch, dochodziło nazawsze, poki klasztor bendzie i szpital; oycom zakonnikom, na sorokausty złotych cztyrysta, ale żeby sorokausty cały rok odprawowali, na to ia tak wiele leguie; tak też y do Spasa y po roznych cerkwiach w Mohilowie i wszendzie po klasztorach i po roznych mieyscach leguie nie mało, żeby za

moie dusze, na każdey służbie Bożey, czytaney, czy pozney w ołtarzu, przy ofierze Panskiey, cicho Pana Boga prosili i za dzieci moich żywych, i żeby gdzie leguie, żeby ta suma moia w całosci zostawała nazawsze, czy na interesie, czyli też u opiekunow, a interes żeby dochodził, prosze msci panowie, przyiacieli, krewni, abo opiekunowie w tym sie postarac, cichoscio mały interes brac, a komu dobremu dac y pewnemu, abo u siebie trzymac, żeby suma w całosci zostawała, i na ktoro cerkiew bendzie legował, żeby dochodziło na zawsze; na cerkiew Spasko, w Mohilewie, na ołtarz złotych pienc set, na sorokausty złotych trzysta, żeby cały rok odprawowali; na czerncow, abo popow złotych trzy sta, a żeby oycom summy nie dawac, a kwota żeby dochodziła oycom za ich prace; na szpital spaski złotych szesc set; na cerkwi wszystkie w Mohilowie, oprocz bracstwa i Spasa, po złotych sto piencdziesiont, na sorokausty; oycom do każdey cerkwi po złotych dwiescie, ale żeby cały rok sorokausty odprawowali; w Mohilowie, oycom wszystkim swieszczennikom, do cerkwi dziewienciu, dawałem do każdey proporcyalnie, do cerkwi swientego Heliasza, po talerow trzy, do Nayswientszey Panny, do Przeczystyie, po talerow pienc, do Hleba-Borysa, po talerow pienciu, do Woskresienia, bliżnego, po talerow pienciu, do dalnego Woskresienia, po talerow pienciu, do Mikoły, talerow pienc, do Pokrowa, talerow pienc, do Wasilia i do Troycy, pospołu, talerow siedm, to czyni na wszystkie cerkwi talerow cztyrdzescie cztyry wynidzie, czy mniey, czy wiencey, na to leguie złotych cztyry tysionca, żeby od tey summy dochodziła kwota każdego roku, żeby płacono nazawsze i dochodziło; a suma ta niech bendzie na interesie, gdzie na pewnym mieyscu, abo u opiekunow, abo te sumy na cerkwi dac starostom cerkiewnym, żeby trzymali, a oycom żeby kwota dochodziła, ale oycowie, te pieniondzy pobrawszy, iako bywało za żywota na każdy rok, maią za moią duszę, każdego dnia, każdey służby Bożey, czytaney, czy pozney, w ołtarzu, przy ofierze panskiey Pana Boga prosic,

iako i za żywota, tak za dzieci, także i za umarłych, iako za żywota bywało, kiedym sam płacił, to oycu Borysu pieniondze dawał, a on płacił z swoich ronk i oycom dochodziło; na szpitale wszystkie w Mohilowie, naypierwiey na Pokrowskie dwie, pod bramo Oleyno, na nich złotych tysionc dwiescie, na Mikolski szpital, złotych pienc set, na Waszkiewskie szpitale dwie, złotych tysionc, na Troieckuiu, złotych trzysta, do swientego Heliasza na szpital, złotych sto, na Preczystenski szpital, złotych szesc set, na Hlebo-Boryski szpital, złotych trzysta, do Woskresienia bliżniego na szpital, złotych cztyrysta, do Woskresienia dalnego, na szpital murowany, złotych szesc set, czyni suma na wszystkie szpitale złotych pienc tysiency, żeby te pieniondze porozdawali do każdey cerkwi w renke cerkiewnym starostom i żeby z tey sumy ubogim dochodziła kwota, kożuchow kupowac na zime i chołstow na ich potrzeby obrocono, żeby te pieniondze nazawsze na interesie zostawali, a kwota żeby ubogim nazawsze dochodziła; na truny dla ubogich złotych dwa tysionca, a pieniendzy żeby na interesie zostawali, żeby z interesu tego truny dla ubogich dawano; na ubogich dawac i dzielic w dzien niedzielny, w bracstwie, po służbie Bożey puzney po złotych pienciu, także na uroczyste święta i iako gdzie processia chodzi także rozdawac ubogim po złotych pienciu prosze na pamiontke za moie dusze, na to zapisuie złotych cztyry tysionca, a te pieniondze dac na interes, abo słusznie te pieniondze trzymac u siebie, a ubogim żeby dochodziła kwota na ich ubostwo od opiekunow; niech Pan Bog da opiekunom zdrowie, kiedy usłużą dla ubogich, a żeby suma ta nazawsze w całosci zostawała i na ubogich kwota dochodziła; do monastyrow, rożnych klasztorow, co napisze legacyi do ktorego co na restauracyie cerkwi, to zaraz oddawac i to trzymac, w ten czas oddawac, kiedy temu potrzeba, widzonc po porzondku mieszkanie oycow, żeby czasem co na cerkiew, żeby sobie nie podzielili oycowie, a widzonc mieysce słuszne i sumka mała, to oddac, a tam gdzie trocha nie gospodarno,

nie dawac, odliczywszy i schowac, niech bendo gotowy; a co na sorokausty odpisałem gdzie oddac, wszendzie oddawac zaraz, ale po wszystkich klasztorach, gdzie legował, żeby sorokausty odprawowali całyż rok za te odpisanie pieniendzy na sorokausty, tak w Mohilowie, iako gdzie odpisał, taler bity rachowac po złotych szesciu; a co na czerncow bende legował na ich wyżywienie substantią moią, tedy żeby ichmsc panowie opiekunowie w dobrym zachowaniu mieli na interesie, żeby oycom zawsze dochodziła nazawsze doroczna kwota, żeby za moią duszę Pana Boga błagali, a iak kiedy przydzie . . . . . żeby panachidy trzy odprawili i służby Boże trzy odprawowali, gdzie ieno odpisze substancyią i w pominnik żeby wpisali, żeby każdego dnia nieprzepominali w ołtarzu, przy ofierze Panskiey, o to pokornie prosze; do Buynicz, na restawracyą cerkwi złotych szesc set, czerncom, na wyżywienie, złotych tysionc, ale żeby ta suma była w całosci, na sorokausty, złotych trzysta, to czerncom oddac; do Workołabowa, na czernic, na cerkiew, złotych szescset, czernicam złotych trzysta, na sorokausty złotych trzysta; do Kuteiny, oycom na cerkiew, złotych trzysta, czerncom na wyżywienie złotych tysionc piencset, to iest, połtora tysionca, na sorokausty złotych trzysta; do Kuteyni, czernicam, na cerkiew złotych trzysta, czernicam na wyżywienie złotych trzysta, na sorokausty złotych trzysta; do Połocka, na cerkiew złotych dwiescie, czerncom na wyżywienie, za ich pracę, złotych tysionc pienc set, na sorokausty złotych trzysta, na szpital ruski złotych pienc set dla ubogich; do Markowa, na cerkiew złotych dwiescie, czerncom na ich wyżywienie złotych tysionc dwiescie, na sorokausty złotych trzysta; do Słucka, do Swiętey Troycy, do monastyra, na cerkiew złotych dwiescie, oycom na wyżywienie złotych tysionc dwiescie, na sorokasty złotych trzysta; czernicam słuckim, co mieszkaią w miescie, w klasztorze, na cerkiew złotych sto, czernicam na wyżywienie złotych dwiescie, na sorokausty złotych trzysta, żeby odprawowali cały rok za moie dusze; do Słucka,

do swientego Spasa, w miescie, do klasztoru na cerkiew złotych dwiescie, czerncom na ich wyżywienie złotych tysiąc dwiescie, na sorokausty złotych trzysta; w Słucku, na szpital słucki w miescie, przy swiętym Spasie, na ubogich na ich wyżywienie, złotych tysionc dwiescie na ich roschody, żeby ta suma w dobrym baczeniu była, żeby nigdy nie zgineła, nazawsze żeby dochodziła ubogim kwota na kożuchy i na chusty, także i czerncom, a opiekunowie żeby oddali te sume do Słucka starszym ludziom, starostom tey że cerkwi, ato magistratowym osobom, żeby czerncom i ubogim interes dochodził, a suma nazawsze żeby cała była; do Słucka, do soborney cerkwi, gdzie odprawuią oycowie swieccy, ich osob cztyry, tedy na rok dawałem za żywota po talerow bitych dwa, tedy dawałem talerow osm na rok, na to im leguie złotych szesc set, na cerkiew złotych sto, na sorokausty złotych trzysta na cały rok; w Słucku, do cerkwi, gdzie mieszka pan Krystynicz, do swientego Jerzego, obiecałem dawac na rok po talery dwa bite, żeby w ołtarzu przy ofierze Panskiey za moią duszę nie przepominał, na to leguie złotych dwiescie nazawsze, żeby oycowi dochodziła kwota, na sorokausty, żeby cały rok odprawowano, złotych dwiescie; do Nowego Dworu, na cerkiew, złotych trzysta na oprawe, czerncom do klasztoru na ich wyżywienie złotych tysionc dwiescie, żeby oycom ieno kwota dochodziła na każdy rok, a suma żeby zostawała nazawsze na interesie; na swiecy do Nayswientszey Panny, do cudownego obrazu, żeby swiecy zawsze byli, złotych szesc set, na sorokausty na cały rok złotych trzysta, swieszczenniku swieckiemu, co zostaie przy cerkwi starey, na cerkiew złotych piendziesiont, gdzie pokazał obraz cudowny Nayswientszey Panny, oycowi na rok talerow bitych dwa, żeby opiekunowie dawali nazawsze; do Wilna, do Swiętego Ducha, złotych piencset, oycom na wyżywienie złotych tysiąc dwiescie, niech bracstwo trzyma na interesie, a oycom żeby kwota dochodziła nazawsze i suma żeby cała była, na sorokausty złotych cztyrysta na cały rok, żeby

odprawowali; na szpital wilenski, co przy cerkwi Swię-
tego Ducha, błahoczestiwoy, złotych tysiąc na ich wy-
żywienie, żeby ubogim kwota dochodziła, a suma cała
była; do Minska, do swientego Piotra i Pawła, do cer-
kwi błahoczesciwoy, na cerkiew na ołtarz złotych pienc-
set, czerncom na ich wyżywienie złotych tysionc, na
szpital przy cerkwi swiętego Piotra i Pawła złotych
szescset, na sorokausty złotych trzysta za cały rok,
ażeby suma nazawsze cała była, żeby ieno interes do-
chodził; do Minska, czernicam minskim, przy cerkwi
swientego Piotra i Pawła złotych sto; czernicam wilen-
skim przy cerkwi Swientego Ducha, złotych sto; do
Kiiowa, na cerkiew Swiataia Swiatych, złotych trzy-
sta, czerncom, złotych tysionc, ażeby za moią duszę
nazawsze Pana Boga błagali, każdego dnia cicho w
ołtarzu, tak na ranniey służbie Bożey, iako i na po-
zney, w ołtarzu na proskomidyi, na sorokausty, zło-
tych cztyrysta, żeby cały rok odprawowali sorokausty;
przy tey że cerkwi na szpital złotych trzysta; do Kiio-
wa, do cerkwi Swientego Antonia i Fieodosiia, na cer-
kiew złotych trzysta, czerncom złotych tysionc, żeby
nazawsze za moią duszę Pana Boga prosili i w pomi-
nalnik żeby wpisali a każdego dnia nie zapominali w
ołtarzu, przy ofierze Panskiey, tak na ranniey służbie
bożey, iako i na pozney, na szpital złotych trzysta, na
sorokausty złotych cztyrystą, żeby cały rok odprawo-
wali za moią duszę; do Żołkwi, na Wołyni, miasta
krola, pana naszego miłosciwego, Sobieskiego, na cer-
kiew błahoczestiwą murowaną, gdzie ciało leży swien-
tego Jana Soczawskiego, bo tego czasu rodził sie syn
moy Jas, i iest patronem syna mego i mnie samego,
na cerkiew złotych trzysta, na wyżywienie oycom, czyli
też popom, złotych tysiąc, niech bendzie czy uniacka,
czy iaka, na szpital przy teyże cerkwi ruskiey złotych
szesc set, na sorokausty na cały rok złotych trzysta,
do Kupiatycz, za Nowym Dworem, na cerkiew złotych
piendziesiąt, czerncom na wyżywienie, żeby im kwota
dochodziła, złotych szesc set, na sorokausty złotych
sto piendziesiąt; do Borysowa, na cerkiew złotych pien-

dziesiont, na czerncow złotych szesc set, na ich wyży-
wienie, żeby im kwote dawac ieno, na sorokausty zło-
tych, sto piendziesiont; do Szkłowa, do cerkwi muro-
waney do klasztoru, na cerkiew złotych sto, na czern-
cow do klasztoru nowego złotych osmset, na szpital
przy teyże cerkwi murowaney złotych szesc set, na
sorokausty na cały rok złotych dwiescie; do Kopysia,
gdzie Matyska protopopa, na cerkiew złotych piendzie-
siont, na sorokausty złotych sto piendziesiont na cały
rok, żeby odprawowano i w pominnik żeby wpisano;
do Bychowa, gdzie cerkiew błahoczestiwaia, na cer-
kiew złotych piendziesiont, na sorokausty złotych sto
piendziesiont, żeby cały rok odprawowali i w pomin-
nik żeby wpisali; na cerkiew bracko Bohoiawlenie zło-
tych tysionc; na cerkiew swiętego Joanna Bohosłowa,
złotych szescset; ieszcze cerncom brackim, lubo na
przedzie napisał, tuż ieszcze do tego leguie czerncom
na wyżywienie złotych tysionc, stanie z tym, co na-
przedzie napisano, co i tu, tedy pospołu złotych trzy
tysionca; gdziem ieno legował moią substantią, do kto-
rych kolwiek klasztorow legował i do swiaszczenni-
kow gdzie legował, iedy na tablice wypisawszy, żeby
każdey służby Bożey, ranney i pozney, w ołtarzu, przy
ofierze Panskiey, Pana Boga błagali i w pominniki
wpisali i, iesli można, w każdy tydzien służba Boża i
panachida wielka, abo mała, prosze oycowie, przynam-
niey po klasztorach, kiedy można; ale to, com zapisał
oycom do ktorego kolwiek klasztoru, to ieno kwota da-
wac, a ta suma niech bendzie u opiekunow, abo opie-
kunowie niech oddadzą gdzie kolwiek, byle by oycom
dochodziło, a żeby za dziatek moich Pana Boga pro-
sili za zdrowie, także i za umarłych; a co iest we
Gdansku suma moia na ratuszu gdanskim dobrey mo-
nety pruskiey złotych tysiency dwadziescie i ieden ty-
sionc i złotych trzysta, położyc ieszcze do tych złotych
tysiency dziewientnascie, niech bendzie tysiency czter-
dziescie pruskiey monety i niech ta suma synom moim
do wzrostu lat leży na ratuszu gdanskim, niech inte-
res rosnie od tey summy; corkom moim młodszym wto-

rego małżenstwa, trzem, także do wzrostu lat, położyc we Gdansku, na ratuszy pruskiey monety dobrey złotych tysiency dwadziescie, niech rosnie interes, bo gdyż czasy niebiezpieczne, niech nie w iednym mieyscu bendzie suma, pokornie prosze mosci panowie opiekunowie; a co sie zostanie sumy moiey wiencey, wolno handlowac i na interesy dawac, abo iaka wola waszych mosciow panow opiekunow, chocia i wiencey sumy moiey we Gdansku oddac na interes, kiedy sami nie zachcecie trzymac, chocia z małym interesem, czyncie, iako chcecie, iako Pan Bog was nauczy, żeby dziatki moie drobne, tak synowie, iako i corki, w niewiecz nie obrocilisie, na rozsondek waszych mosciow daie; corek moich starszych, Hannusie i Bohdzie, zaraz wydawac za monż, iako nayprendziey, chocia i dołożyc ieszcze trocha posagu, a wydawac, chociaby dac im i po domu, iedney, dom brata nieboszczyka Jozefa, drugiey, Mołczana Tomasza kamieniczko, a zaraz wydawac, w iednym roku, nie trzymac, nie uważac za bogatego, byle by dobry człowiek, a za szlachto nie dawac, uchoway Boże, iest to nasza zguba i dzieciom moim pozostałym; a chocia by wydrukowawszy imiona, tak za żywych, iako za umarłych, podawac wszendzie, żeby na prestole przylepiono było na deszczułce; a po smierci iesliby krewni moie siostry co mowili o maientnosc, iako o oyczyzną, tedy po rodzicu moim nic nie zostało, a ni pieniendzy, ni złota, ni srebra, żadney rzeczy, ieszczem za rodzica nieboszczyka, po smierci, więcey długow zapłacił i napasci; do tego nieboszczyka brata, Jozefa Hutorowicza Kazkiewicża com ia wzioł towary rożne, srebro, dom, krame, tom pobrał za moy dług, co mi został winien na obligi, tedy ieszcze mi nieboszczyk został winien mnie, po odebraniu ieno dobr, wielko sumo, to iest, złotych cztyry tysionca szesc set siedmdziesiąt złotych i szesc; niech nie myslą krewni i przyiacieli, że u mnie ostałasia suma bratnia; niech moim dzieciom dadzą pokoy we wszystkim. Tedy tu, w tym moim testamencie, iakom odpisał na poczontku, małżonce moiey i corkom moim, starszym

i młodszym, rodzicelce i krewnym moim, na klasztory rożne y na swieszczennikow, na szpitale rożne, i gdziem co odpisał, czyni sumy moiey, od Boga daney do szafunku, tedy gotowey sumy pieniendzami złotych tysiency sto dwadziescie pienc tysiency i złotych dziewienc set siedmdziesiont dwa złotych sumy liczby, 125,972; do tego małżonce moiey, dzieciom, krewnym moim kleynoty, perła, srebra rożnego, com komu odpisał, czyni suma złotych tysiency dwadziescia trzy tysionca dwiescie siedmdziesiont pienc złotych, 23,276, tedy odchodzi tak gotowey sumy, iako srebra, złota, i kleynotow, i perła, czyni suma pospołu co odchodzi, złotych tysiency sto czterdziescie dziewienc tysiency i złotych dwiescie czterdziescie siedm złotych, 149,247 złotych. Jakom zaczoł pisac substancyią moią, w roku tysionc siedmset wtorym msca Septembra dnia dwudziestego czwartego, tedy w reiestrach i w rożnych rachunkach znalazła sie w tey że sumie kamienica Szunkiewiczowa, w wale, przeciwko ważnicy, także kamienica Jona i Fiedora Kazanowiczow, w wale, przeciwko zwonicy brackiey, tedy w reiestrach moich stoion w sumie gotowey, ieden reiestr połarkuszowy, w syrycy białey oprawiony, ten zawsze w domu leży, drugi reiestr czwiertkowy, w syrycy czerwoney oprawiony, ten zawsze w drodze przy mnie zostaie, a oba pisane od słosze w drodze przy mnie zostaie, a oba pisane od słowa, do słowa iednakowo, kto co. winien za obligami, za zapisami kniżnemi, za kartami i iako w reiestrze iest napisano, towary rożne, iako w tych reiestrach wyrażono, tedy sumy moiey, od Boga daney, w tych reiestrach iest wyrażono, suma złotych trzysta tysiency i pietnascie tysiency i złotych siedmset czternascie, suma liczbo złotych tych 315,714, tak gotowizny, iako w towarach i długow pewnieyszych na rożnych ludziach. Do tego ieszcze trzeci reiestr, czwiertkowy, w syrycy białey oprawiony, zawsze w domu zostaie i leży, tedy w tym reiestrze napisano srebro, iak wiele sztuk, iak wiele waży kiora sztuka, po sztuce napisano, wszystko pomieniono; tedy srebra rożnego grzywien dwiescie czterdziescie i łancużkow pietnascie; do

tego wiencey sie znalazło napisano niżey w reiestrze, a srebro naywiencey gdanskie i auspurskie, same przednie, a znak na każdey sztuce imie moie iest wyrażone, co pozłociste sztuki srebro, ale naywiencey pozłocistego srebra, także i białe srebro; co pozłociste to kosztuie grzywna po talerow dziesienc bitych, co białe, to tansze; ia wszystko rachuie grzywne po tynfow czterdziestu pienciu, tak pozłociste, iako i białe, czyni suma srebro złotych iedynascie tysiency, 11,000 zł. Do tego srebra, rzendy, sahaydaki, szabli we srebrze oprawione, za złotych siedmset czterdziescie siedm, 747 zł. Do tego ieszcze kleynotow rożnych, sztuki deamentowe, zausznicy, manele na szyie y na rence, z deamentami, z kamieniami rożnemi, z rubinami; pierscienie rozne z deamentami, z rubinami, iako w reiestrze opisano, iak wiele wagi i iak wiele kosztuie, i iak wiele kamieni w perscieniu ktorym; perła rożnego wielkiego, iak wiele zioren i iak wiele wagi, i co kosztuie; łancużki złote, iak wiele wagi i co kosztuie sobie, suma kleynotow, co kosztuią złotych tysiency szesnascie złotych cztyrysta czterdziescie dwa złotych, naywiencey w zawiedywaniu małżąki moiey kleynoty i perscienie; a co corki naszey starszey, iest w reiestrze napisano. Sianożency także rołnych, tak po tey stronie Dniepra, iako i po tamtey, iak wiele miary, i z kim graniczą, i od kogo kupiono, i co kosztuie, tedy kosztuie złotych tysionc dwiescie iedynascie złotych, 1,211 zł. Do tego kamieniczka Tomasza Mołczana, wedle Hleba-Borysa, domy, sady, ogrody, kramy murowane i drewniane, i gdzie co stoi, i od kogo kupiono, i co kosztuie, czyni suma złotych tysiency dwadziescie pienc i złotych cztyrysta szescdziesiont dziewienc, iako sobie kosztuie; a kamienica Szunkiewicza, weale przeciwko ważnicy, i Kazanowicza tu nie stawie w sumie, ieno w długach napisano, suma czyni złotych tysięcy dwadziescie pienc i złotych czytyrysta szesdziesiont dziewienc złotych, 25,469 zł. Tedy, wyposażywszy corki moie starsze i młodsze, tedy odpisuie synom moim, tak gotowey sumy, iako srebro, złoto, kleynoty, perła, kamienicy, domy,

kramy, sady, grunta rożne, sianożency i wszystkie dobra, cyna, miedzi, mosiondzy, i wszystkie dobra leżonce i ruchome, wszystko synom moim Jasiu i Antosiu, wydawszy i wyposażywszy siostr swoich wszystkich, iako im wyżey opisał; a iesliby corka moia ktora zmarła, tedy ma spadac na wszystkie corki; a iesliby ieszcze dał Pan Bog corke ieszcze, tedy iesli ktora z młodych umrze, tedy ostanie sie na młodo corke, ktora sie rodzi; a iesliby corka moia żadna nie zmarła, tedy maią wyposażyc z sumy, co sie zostanie synom; a iesliby dał Pan Bog syna trzeciego, tedy tym sie kontentowac i dzielic, co sie teraz ostanie dwum, to i trzeciemu, niech sie dzielo bracia, czy dwoie, czy trzeciego da Pan Bog, to w rowny podział synom wszystka substancyia moia, tak gotowa suma iako kamienicy, domy, sady i ogrody, wszystko w podział rowny, czy dwuch synow będzie, czy trzech; a iesliby syn moy ktory umarł, ktore teraz żywe dwa, a trzeciby sie rodził, tedy, ktory by umarł, to by na dwuch spadła moia substancyia; a teraz co iest synow moich dwuch, Antos i Jas, iesliby, uchoway Boże, ktory zmarł, to substancyia moia i na iednego spada wszystka; a corki moie, tak starsze, iako i młodsze nic iuż nie należą, do dobr wszystkich, bo iuż synom, abo synowi, choc iednemu, kiedyby iuż iednemu została sia substancyia moia synowi, tedy na młodsze corki moie dodac posagu po talerow pienc set, to iest, po trzy tysionca złotych, także i starszym corkom pierwszego małżenstwa po trzy tysionca złotych. Czego sobie nie zycze ieszcze—umrzec; wolał bym sam pożyc na tym swiecie po moich turbacyiach i kłopotach, i żebym tak dziatki moie starsze i młodsze rozporządził sam, iako ociec, i ubostwo moie, ale trudno decretowi Panskiemu sie przeciwic. Niech Boga mego naywysszego bendzie wola i życie i smierc; a iesli zaskoczy prendko smierc, tedy ichmsciow panow opiekunow i całego maistratu, iako panow radnych, pokornie upraszam, żeby po smierci moiey, pochowawszy ciało piontego dnia, poczeli porzondek czynic, a wszystkie rzeczy popieczentowawszy

i pozamykac zaraz y warte przystawic człowieka cztęrech. Tedy testament ma zostawac na ratuszu mohilowskim, w skarbcu, w skrzynie wielkiey w worku zapieczentowano w skrzyneczce małey zamczystey pieczenc mnie Michała Hutorowicza Kazkiewicza, a drugi testament w domu, zawsze przymnie, a reiestra i obligi w kramie Dubatowkiney, zgadzaionce reiestra z testamentem. Testamenty pisane od słowa do słowa rowne oba. Tedy za opiekunow pokornie upraszam, za żywota, iako przyiacioł i krewnych, żeby moie ubozstwo w niewiecz nie poszło i dziatki, pierwszego, pana szwagra Jerzego Trofimowicza Leoszkiewicza, drugiego, pana Jane Trofimowicza Leoszkiewicza, także szwagra mego, i żeby wszystka sama moia substantia zostawała przy panach szwagrach Jerzem i Janu Leoszkiewiczach, żeby oni, komu chcieli, dali i rozporzondzali moią substancyią, żeby nazawsze cała była suma, także i pana Alexandra Asieiowicza rayce, pokornie upraszam za opiekuna, także i pana Fiedora Kuziewko, rayce, pokornie upraszam wszystkich czterech i za prace wszystkim po sztofce srebrney darule, po grzywien szesciu, abo po siedmiu, lub białe, lub pozłociste, pokornie wszystkich upraszam, a starsze opiekunowie, pan Jerzy Leoszkiewicz i pan Jan Leoszkiewicz niech moią sumą zawieduią; do tego dla iakiey kolwiek pracy i porzondku, tedy brata swego stryiecznego Stefana Hutorowicza i Daniela Slusarzewskiego prosze, żeby dopomagali we wszystkim, nie za opiekunow, ieno tak Stefana, iako przyiaciela, a Slusarzewskiego, iako sługe staręgo, żeby ichmsciom panom opiekunom dopomagali we wszystkim i pracowali i dla pisania i dla rachunkow, a nie za opiekunow, tedy Stefanu Hutorowiczu, bratu, pierwsza co mi winien długu na reiestrze i na karcie, tedy odpuszczam, a do tego, iako wyżey napisano, Stefanu Hutorowiczu złotych tysionc, synom iego, starszemu i młodszemu, chromemu, dwum, dwa tysionca złotych, iako już wyżey napisano, tu już nie nie odpisuie sumy, bom wyżey już odpisał, ieno Stefanu Hutorowiczu odpisuie srebra grzywien szesc, abo

pas srebrny pozłocisty i dołożyc srebrem, żeby całego srebra było grzywien 'szesc; do tego sukien para moich, kuntusz dobry, żupan bławatny; synu iego starszemu także sukien para; Danielu Slusarzewskiemu srebra rożnego grzywien pienc, za prace iego, żeby substancyi moiey dopilnował i usłużył i żeby w kramie zostawał za kramnika dla pożytku dzieciom moim pokornie prosze usługiwac, iako naylepiey, i szczyrze, bez szkody moiey i swoiey; Janu Sawelowiczu, luboc by nie dobrze sie sprawuie, iednak że iemu odpisuie złotych trzysta i sukien starszych para, ale pieniędzy dawac mu po niewielu. Na co dla lepszey wiary i czasu smertelnego renko swoio własno podpisuiensie, tak po polsku, iako i porusku: Michał Hutorowicz Kazkiewicz renko swo podpisuien sie Малахіяшъ Гуторовичъ Казъкевичъ рукою своею. Do tego testamentu mego bende prosił i ludzi, wiary godnych, żeby sie podpisali. Działo sie roku tysionc siedmsetnego wtorego msca Nowembra dnia dwudziestego piontego, w roku 1702 Nowembra 25. Tedy skonczyłem ten testament, a day Boże ieszcze pożyc i samemu wszystko rozposażyc iako naylepiey. Proszony oczewisto od szlachetnego iegomsci pana Michała Hutorowicza Kazkiewicza, burmistrza mohilowskiego do tego testamentu podpisałem sie Bazyli Sidorowicz Huk, woyt mohilewski. Proszony oczewisto od pana Michała Kazkiewicza, burmistra mohilowskiego, do tego testamentu podpisał sie Bazyli Chomętowski, rayca mohilowski. Прошоный очевисто отъ пана бурмистра Михала Казкевича Гуторовича до того его тестаменту подписалъсе Александеръ Михайловъ Асеевичъ, райца. Proszonu oczewisto od pana Michała Kazkizwicza, burmistrza mohilewskiego do tego testamentu podpisałem sie Jerzy Leoszkiewicz. Anno 1703 msca Marca trzeciego dnia. Na urzędzie i. k. msci mieyskim mohilowskim ta dispozitia przez samego szlachetnego pana Michała Hutorowicza Kazkiewicza burmistrza mohilowskiego, do skarbcu mieyskiego ratusznego, za pieczęcią samego i przy pieczęci mieyskiey iest położona. Gregorz Kolanowski,

ławnik mohilowski, w niebytnosci pana pisarza mieyskiego.

Инвентарь имущества, оставшагося по смерти бурмистра могилевскаго Михаила Гуторовича Казкевича.

Anno tysiąc siedmset szostego msca Decembra trzydziestego dnia.

Na urzędzie i. k. msci mieyskim mohilowskim, stanowszy oblicznie szlachetni panowie Paweł Łapicki y Daniel Łapicki, panowie radni, ten inwentarz, przez się uczyniony, do act mieyskich mohilowskich podali, w te słowa pisany: roku Panskiego tysiąc siedmset szostego msca Apryla dwudziestego trzeciego dnia. Jnwentarz i szacunek maiętnosci po zeszłym z tego swiata godney pamięci szlachetnym panu Michału Hutorowiczu Kazkiewiczu, burmistrzu mohilowskim, pozostałey, przez nas, Pawła Bazylewicza Łapickiego, raycę, Daniela Pawłowicza Sapockę, ławnika, y sługi mieyskiego przysięgłego Jozefa Leonowicza, od urzędu mieyskiego mohilowskiego, na affectacyą szlachetnych panow Theodora Semionowicza Kuziewki, Jerzego Trofimowicza Leoszkiewicza, radziec, y sławetnego pana Jana Trofimowicza Leoszkiewicza, raycowicza, mieszczan y kupcow miasta i. k. msci Mohylowa, opiekunow, testamentem przez tegoż szlachetnego pana Michała Hutorowicza Kazkiewicza, burmistrza mohilowskiego, naznaczonych, zesłanych y deputowanych, iudicialiter sporządzony y spisany. W ktorym inwentarzu summa ma się wyrażać y rachować talarową twardą monetą, talar bity rachuiąc po złotych szesc. Na przod długi. Według regestru nieboszczykowskiego, od punktu, w testamencie wyrażonego, mianowicie, na nieboszczyku szlachetnym panu Janu Ozarzynskim, burmistrzu mohylowskim, według regestru długu winnego, w regestrze wyrażonego, samey oryginalney summy złotych tysiąc pięc set dziewięcdziesiąt ieden. Corce nieboszczykowskiey, pani Zukowiczowey, złotych trzysta szescdziesiąt. Budynek drzewniany, nowy, według

regestru, złotych trzysta y groszy siedmnascie. Pana Andrzeia Stoszę zagodził za nieboszczyka pana Ozarzynskiego złotych dwiescie czterdziescie. Na te dobra pliczek spraw n° pierwszy, czyni summa dwa tysiąca cztyrysta dziewięcdziesiąt ieden y groszy siedmnascie. Na panu Bazylim Bunciku, na cerografe n° wtory, winno złotych sto iedenascie y groszy piętnascie. Na panu Jwanu Maximowiczu Pszenicznym, na Moskwie, na karte n° trzeci, winno kopieykami rubli pięcdziesiąt, złotych pięcset. Na Jcku starym, żydu kniażyckim, arędarzu, złotych czterdziescie. Na panu Bazylim Smykowiczu, pisarzu mieskim mohylowskim, z tego swiatu zeszłym złotych trzysta; w tey sumie plac z sadem zawiedziony, n° piąty. Na panu Janu Rozynkiewiczu, starszym, na zapis kniżny, złotych tysiąc sto. Na panu Bohanowiczu, na karte n° czwarty, winno złotych trzydziescie. Na Mikicie Choroszawce, reszty na kartę n° piąty, złotych czterdziescie dwa. Na panach Fiedoru y Prochoru Choroszawkach, na zapis kniżny, w roku tysiąc siedmsetnym czwartym msca Juni iedynastego dnia, ad acta mieyskie mohylowskie przyznany, reszty winno talarow bitych dwanascie, złotych siedmdziesiąt dwa. Na panu Michale Całabanowiczu, za konia, przez oyca iego kupionego, talarow bitych dwanascie, złotych siedmdziesiąt dwa. Na Danielu, gospodarzu w Borysowie, gdzie stawali, złotych trzydziescie. Na panu Brzozowskim w Borysowie, za dwa ickowe futra, talarow bitych dziesięc, złotych szescdziesiąt. Na żydu Fayce, borysowskim za towar reszty złotych czterdziescie. Na Tarasu Dawidowiczu Moskwicini, na karte talarow dwadziescie, złotych sto dwadziescia. Na panu Janu Jwkowiczu, Arefinu zięciu, Hałkowym, n° osmy, winno złotych tysiąc sto czterdziescie pięc, na co zapis y decret są. Na szlachetnym panu Bazylim Sidorowiczu Huku, woycie mohylowskim, za płachcine soboli talerow osm, złotych czterdziescie osm. Na iegomsci panu Alexandrze Ważynskim, na karte n° dziewiąty, złotych szescdziesiąt. Na iegomsci panu Umiastowskim, według regestru, winno złotych dwiescie cztyry. Na

Jsaiu Dziku, za kuntusz, złotych piętnascie. Na Hurku żydu, baryszniku, według regestru, złotych sto dziewiętnascie i groszy dziesięc. Na panu Fiedoru Pałuiewiczu, na regestr winno talerow dziewięc, złotych pięcdziesiąt cztyry. Na Afroimu, żydu mohylowskim, reszty na oblig n° dziesiąty, należy złotych sto pięcdziesiąt. Na żydach mohylowskich Jekielu y synu iego, na oblig n° iedenasty, winno złotych dwiescie osmdziesiąt dziewięc y groszy dwadziescia. Na Jwanu Jhnatowiczu Moskałonkowu Zaikinu złotych sescdziesiąt. Na nieboszczyku panu Afanasu Onoscc, na karte n° dwanasty, złotych cztyrysta. Na paniey Marynie Afanasowey Onoskiney za wina dwie beczki, talerow bitych pięcdziesiąt osm, złotych trzysta czterdziescie osm. Na wielmożnym imsci panu Jerzym Sapiezie, stolniku w. x. litgo, na karte n° trzynasty, złotych cztyrysta trzydziescie dwa; na Tabaczniku, co mieszka wedle pana Hałkiewicza, na zastawę domu, za cztyry pudy tytunu, złotych dwadziescia cztyry; na iegomsci panu Hertmanu, dzierżawcy Kryczewskim, talarow dziesięc, złotych szescdziesiąt; na panu Janu Marcinowiczu Leoszkiewiczu reszty złotych dwanascie; na panu Macieiu Sewcrynowiczu, z porachunku według regestru, należy złotych trzysta; na panu Stefanu Piłatowiczu, z Dąbrowny, na karte n° piętnasty, talerow bitych sto, złotych szesc set; na szlachetnym panu Theofilu Fiedorowiczu Szewni, raycy mohylowskim, złotych czterdziescie; na Jurku Andrzeiowiczu Perechrescinu reszty z porachunku złotych czterdziescie pięc. W roku tysiąc szesc set osiemdziesiąt pierwszym msca Septembra dwudziestego dnia, nieboszczka pani Bohdana Aheiowna z zeszłym panem Afanasem Dubatowką na zastaw dwioch komor kramnych murowanych zostali winni na zapis kniżny złotych trzy tysiąca dwiescie, na ktorą summę nic więcey nie należy, iako złotych szescset pięcdziesiąt, iako w regestrze nieboszczykowskim iest oznaczono n° osmnasty; na paniey Marynie Kupcewiczowey, burmistrzowey mohylowskiey, na zastawę placu z sadem y szpichlerzem, na ulicy Wietrzney, blizko wału

ostatniego, na zapis kniżny w roku tysiąc siedmsetnym msca Apryla dwudziestego czwartego dnia, summy złotych szescset; na Piotru Awdzieiewiczu Moskwicinu, według regestru, złotych szesc set pięcdziesiąt; na panu Hrehorym Markowiczu Szunkiewiczu, raycy mohylowskim, na zapis kniżny, na zastawe kamienicy z placem, w samym wale, samey realney summy, bez interesu, złotych iedynascie tysięcy; interesu, według regestru, do wzięcia w intromissyą, należy złotych trzy tysiąca; na panu Danielu Kondratowiczu Szunkiewiczu z panem Theofilem Fiedorowiczem, na oblig n° dwudziesty, winno, pierwszy, talerow bitych pięcset siedmdziesiąt pięc, summa złotych trzy tysiąca cztyrysta pięcdziesiąt; na panach Bazylim y Dominiku Chomętowskim, woytowiczach mohylowskich, na oblig, talerow bitych dziewięcset, złotych pięc tysięcy cztyrysta; na szlachetnych panach Janie, Theodorze y Romanu Piotrowiczach Kazanowiczach, na zastawe kamienicy, na zapis kniżny, ad acta mieyskie mohylowskie, w roku tysiąc szescset dziewięcdziesiąt czwartym msca Augusta szostego dnia przyznany samey capitalney summy złotych trzy tysiąca trzysta. Jnteresu od daty zapisu, do roku tysiąc siedmsetnego szostego msca Januaryi szostego dnia należy złotych cztyry tysiąca dwiescie pięcdziesiąt, n° dwudziesty wtory. Osobno na panu Romanu Kazanowiczu, na osobliwy zapis, na kartę, talerow bitych sto trzydziescie, złotych siedmset osiemdziesiąt; na panu Maximie Woszczance, raycy mohylowskim, złotych dwadziescie; na panu Melentym Kondratowiczu, zięciu Płaksinym, według regestru, złotych cztyrysta dwadziescie szesc y groszy dwadziescie szesc; na szlachetnym panu Theofilu Fiedorowiczu Szewni, raycy mohylowskim, n° dwudziesty szosty, na zastawę, talerow bitych sto, złotych szescset; na nim że, panu Fiedorowiczu, reszty talarow dziesięc, złotych szescdziesiąt. Jtem, na panu Fiedorowiczu, za sobole, w Wilnie odyskane, talerow bitych osmdziesiąt, złotych cztyrysta osmdziesiąt; na panu Pietrze Rakusie, na oblig, talarow bitych cztyrysta, osobno czerwonych

złotych dwadziescia, ieden po złotych dwanascie y gro-
szy piętnascie, czyni summa złotych dwa tysiący szesc-
set szescdziesiąt dwa y groszy piętnascie; na to doszło
talarow bitych sto, y dziesięc beczek soli, beczka po
talarow cztyry, talarow czterdziescie, na nim zostało
złotych tysiąc osiemset trzydziescie trzy. W roku ty-
siąc szescset dziewięcdziesiąt dziewiątym, w regestrze
nieboszczykowskim oznaczono, że panom Samuelu i
Piotru Rakusom, na kupienie dzwona do Rygi iadą-
cym, dał y wyliczył gotowey summy talarow bitych
osmset, na ktorą summę karta z podpisem rąk oboich
panow Rakusow iest; a ten dzwon miał byc przypro-
wadzony do cerkwi Bohoiawlenia Panskiego murowa-
ney brackiey mohylowskiey; na panu Bazylim Owier-
kowiczu y Jwanu Hołowczyncu, na oblig talarow sto,
na to iuż y decret iest, złotych szesc set. Szesc pier-
scieni szczerozłotych u pana Piotra Matwieiowicza Mos-
kwicina, ktorych suma czyni złotych trzysta szescdzie-
siąt; na Jwanu Małaszkinu Kałużyninu, na karte, ta-
larow bitych dwadziescie, na nim że osobno talarow
dwa czyni złotych sto trzydziescie dwa; na panu Da-
nielu Skicierzewskim, według reiestru na karte resz-
ty złotych szescset siedmdziesiąt szesc; na Afanasu Ryb-
niku y synach iego Jwanu i Jhnatu reszty na oblig
talerow bitych siedmnascie, złotych sto dwa. Jtem, na
panu Danielu Skicierzewskim, za pana Fiedorowicza
złotych sto dziewięcdziesiąt szesc y groszy dwa y poł;
na Uwaru Marcinowiczu, pospolitym mohylowskim, re-
szty na oblig złotych sto pięcdziesiąt pięc; na panach
Symeonu y Bazylim Kuziewkach, na oblig, złotych
trzysta; na żydu Marku Meierowiczu, bywszym pisarzu
komory mohylowskiey, reszty z porachunku na oblig i
za soboli złotych trzysta dziewięcdziesiąt; na nim że
osobno za parę soboli dla pana Kniażyckiego należy
talarow dwadziescia, złotych sto dwadziescia; na Poli
Andrzeiowey Boczkowey, corce Jwana Hałuszki, zło-
tych dwadziescia cztyry; na imsci panu Jerzym Harac-
kiewiczu, za sukno, na karte n° czterdziesty czwarty,
talarow cztyry, złotych dwadziescia cztyry; na Jsaiu

Otrofimowiczu Zaycowu y małżące iego, Krystynie, na
zastaw szpichlerzu, na zapis kniżny, w roku tysiąc
siedmsetnym pierwszym msca Oktobra trzeciego dnia
ad acta mieyskie mohylowskie przyznany, złotych czty-
rysta. Na Konstantym Jwanowiczu Buynie, na zastaw
domu y kromu w rzędzie szubnym złotych dziewięc-
set pięcdziesiąt. Na Jwanu Filipowiczu Moskwicinu
długu talarow bitych dwanascie, złotych siedmdziesiąt
dwa. Na panu Semionu Hołuszce, ławniku mohylow-
skim, z porachunku, według regestru nieboszczykow-
skiego y compromissu, miedzy nimi za żywota uczynio-
nego, reszty długu należy złotych szescset szescdziesiąt
dziewięc y groszy dwanascie. Zastawy rożne niebosz-
czyku panu Jozefu Kazkiewiczu: korali iedne czerwo-
ne żyda kniażyckiego Jcka, z perłami, w talarach bi-
tych dziesięciu, czyni złotych szescdziesiąt; iedna sztucz-
ka złota z rubinami, wagi czerwonych złotych dwa y
czwierć y ieden sznurek perła drobnego, nieboszczyka
pana Kozmy Całabana, w złotych trzydziestu szesciu;
iedna łyżka srebrna żyda krawca, waży łotow cztyry,
w złotych osmiu y groszach dwudziestu trzech; dwa
kubki srebrne żyda Marka Meierowicza, w talarach
dziesięciu, złotych szesciudziesiąt. Jmc pan Motłok,
bywszy gubernator szkłowski, na zastaw dwoch roz-
trochanikow srebrnych, ieden z wierzchem, winien zo-
staie talarow bitych dwadziescia cztyry, złotych sto
czterdziescie cztyry. Na iasniewielmożnym imsci panu
Służce, woiewodzie połockim, na oblig n° pięcdziesiąt
trzeci, należy złotych dwa tysiąca. Na panach Andrzeiu
y Romanu Afanasowiczach Onoskach, na oblig n° pięc-
dziesiąt czwarty, złotych dwa tysiąca dziewięcset trzy-
dziescie. Osobno na panu Romanu Onosce, gdy iachał
do Moskwy, pożyczył talarow bitych pięcdziesiąt, zło-
tych trzysta. Na Andrzeiu Buywidu złotych pięcset
trzydziescie. Na panu Hrehorym Łapickim talarow bi-
tych dwiescie, złotych tysiąc dwiescie. Na szlachetnym
panu Athanasym Tymonowiczu Żywocku, ławniku Mo-
hylowskim, na oblig, talarow bitych siedmset szesnas-
cie y tynfy cztyry, złotych cztyry tysiąca trzysta. Na

panach Jakimu y Ewstafim Jarmoliniczach Kozlinnikowych Borochowych, braci rodzonych, na oblig n° pięcdziesiąt osmy, talerow bitych dziewięćset dwadzieścia osm y tynfy dwa. Drugi oblig na pana Ewstafia Borochowicza na talarow bitych trzysta trzydziescia trzy y tynfy dwa, n° pięcdziesiąt dziewiąty. Na nim że, panu Borochowiczu, według regestru nieboszczykowskiego, z porachunku, gotowey summy należy złotych osmset czterdziescie ieden y groszy pięc; wszystkiego winno na panach Borochowiczach złotych osm tysięcy cztyrysta iedynascie y groszy pięc, do ktorego długu i sam pan Borochowicz benevole znał się. Na szlachetnym panu Theodorze Semionowiczu Kuziewce, raycy mohylowskim, na karte winno talerow bitych osmdziesiąt pięć. Długi tytunne, na panu Arciemu Choroszawce, na cerograf, tynfami złotych tysiąc szesc set. Na Fiedoru Jwkowiczu Arefinu, na cerograf tynfami złotych trzysta pięcdziesiąt. Na żydach mohylowskich Hirszy Jsakowiczu y Jakubu Gabryelowiczu, na oblig, tynfami złotych siedmset. Na tych że żydach, na drugi oblig, winno szelągami złotych dwiescie, co czyni złotych sto siedmdziesiąt dwa y groszy piętnascie. Na panu Piotru Cichenskim złotych szescset. Na Karpu Wielikich Uszach, młodszym bracie złotych trzysta pięcdziesiąt. Na panu Jakubu Kiryku, na cerograf, złotych pięcset. Gotowey summy, w ratuszu Gdanskim położoney, iako iest w regestrze nieboszczykowskim specyfikowano, według assekuracyi, z urzędu gdanskiego wydanych, iedna, na złotych dziesięc tysięcy trzysta, dobrey pruskiey monety, talar bity rachuiąc po złotych trzy y groszy osmnascie; a rachuiąc talar bity po złotych szesc, czyni summa złotych szesnascie tysięcy sto szescdziesiąt sześć y groszy dwadziescia. Położona ta summa w roku tysiąc szescset osiemdziesiąt czwartym, msca Nowembra dwudziestego czwartego dnia, a w roku tysiąc szescset dziewięcdziesiąt pierwszym sam nieboszczyk porachował się; zaś od roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt pierwszego do roku tysiąc siedmsetnego pierwszego przez samego nieboszczyka interes odebrany, a sama summa została. Druga asekuracya na złotych osm tysięcy dobrey pruskiey monety, także rachuiąc talar bity po złotych trzy y groszy osmnascie, a rachuiąc talar po złotych szesc, czyni summa złotych trzynascie tysięcy trzysta trzydziescie trzy y groszy dziesięc. Ta summa, w roku tysiąc szescset dziewięcdziesiąt pierwszym Nowembra dwudziestego dziewiątego dnia, przez samego nieboszczyka zostawiona, y sam nieboszczyk interes do roku tysiąc siedmsetnego pierwszego Nowembra dwudziestego dziewiątego dnia odebrał. Trzecia assekuracya, także od urzędu gdanskiego, za summę przez szlachetnego pana Jerzego Leoszkiewicza, rayce mohylowskiego, położoną, na złotych trzy tysiąca także dobrey pruskiey monety, taler rachuiąc po złotych trzy y groszy osmnascie; a rachuiąc talar po złotych szesc, czyni summa złotych pięć tysięcy. Od tey summy interes, od sta złotych, po złotych cztyry na rok, postąpiony; tedy wszystkiey summy na ratuszu gdanskim, według assekuracyi, z urzędu gdanskiego wydanych, położoney y zostaiącey, pruską monetą czyni złotych dwadziescie iedn tysiąc, rachuiąc talar bity po złotych trzy y groszy osiemnascie, czyni talarow bitych pięc tysięcy dziewiecset szesnascie y poł y tynf ieden, a rachuiąc talar bity po złotych szesc, czyni summa twardą monetą złotych polskich trzydziescie pięc tysięcy pięcset. Roku tysiąc siedmsetnego piątego, msca Junia . . dnia, weyrzawszy w regestr nieboszczyka szlachetnego pana Kazkiewicza, burmistrza mohylowskiego, w ktorym się okazało, że pan Jozef Truba, będąc od nieboszczyka faktorem, przedawszy pieńkę w Krolewcu, położył w Gdansku pieniędzy u pana Andrzeia Szulca tynfami złotych dwanascie tysięcy, a u pana Szyllera tynfami złotych osm tysięcy, ktorą te summę, złotych osm tysiący pan Jerzy Leoszkiewicz odyskawszy, do tegoż pana Szulca, kupca gdanskiego, oddał y w depozyt położył, iako y sam pan Jerzy Leoszkiewicz przed nami toż samo mianował, że tam położył, talar po złotych szesc rachuiąc, czyni summa złotych dwadziescia tysięcy. Do tego

szlachetny pan Jerzy Leoszkiewicz mianował przed nami, że nieboszczyk pan Kazkiewicz, burmistrz mohylowski, dał panu Janowi Leoszkiewiczowi, do Prus iadącemu, karty na summę przez pana Jozefa Trube w Kzolewcu za pienkę kredytowaną na kupcow krolewieckich pruską monetą, na pana Daniela Kunowa na złotych trzy tysiąca pięcset, na pana Endrycha Huntera na złotych tysiąc, czyni pruską monetą złotych cztyry tysiąca pięc set, za ktoremi kartami pan Jan Leoszkiewicz te summę, od kupcow krolewieckich odyskawszy, we Gdansku u tegoż pana Andrzeia Szulca w depozyt złożył; taler po złotych szesc rachuiąc, czyni summa złotych siedm tysięcy pięc set. Weyrzawszy w regestr nieboszczyka szlachetnego pana Michała Hutorowicza Kazkiewicza, burmistrza mohylowskiego, własną ręką iego pisany, tak też w regestra zobopolne, między sobą dane, w ktorych się okazało według calculatiey między nieboszczykiem panem burmistrzem a szlachetnemi pany Jerzym, raycą, a Janem Trofimowiczami Leoszkiewiczami, kupcami mohylowskiemi, w roku tysiąc siedmsetnym czwartym msca Decembra dwudziestego trzeciego dnia, czynioney y stałey, z ktorey calculatiey summy nieboszczckowskiey do spolnego handlu do rąk panow Leoszkiewiczow doszło talarową twardą monetą, talar bity rachuiąc po złotych szesc złotych szescdziesiąt dziewięc tysięcy pięcset osiemdziesiąt pięc y groszy dziesięc. Do tego w roku tysiąc siedmsetnym piątym msca Januaryi dwudziestego trzeciego dnia zapłacił nieboszczyk pan burmistrz swemi pieniędzami za spolny dług moskalowi Kiryle Jewstratiewu talarow bitych cztyrysta pięcdziesiąt, a Jtomie, greku, z Borzny, talarow siedmdziesiąt, co czyni talarow bitych pięc set dwadziescia, talar po złotych szesc, czyni summa złotych trzy tysiąca sto dwadziescia; pięc buntow lisow doszło panom Leoszkiewiczom od samego nieboszczyka pana Kazkiewicza, ktore w Gdansku przedane bunt pruską monetą po złotych sto szesnascie, czyni złotych pięc set osiemdziesiąt, a currenti moneta złotych dziewięc set szescdziesiąt szesc y groszy

dwadziescia. Dziesięc par grzbietow lisich, w Gdansku przez panow Leoszkiewiczow przedanych, pruską monetą za złotych siedmdziesiąt, co czyni złotych sto szesnascie i groszy dwadziescia. Gotowych pieniędzy tym że panom Leoszkiewiczom doszło od nieboszczyka pana burmistrza, gdy powrocili ze Gdanska, talarow bitych pięcdziesiąt, złotych trzysta; kopieykami doszło od nieboszczyka pana burmistrza tym że panom Leoszkiewiczam, gdy iachał na Moskwe pan Roman Onoskiewicz, rublow czterdziescie, za taler rachuiąc po kopiejek siedmdziesiąt pięc, czyni talerow pięcdziesiąt trzy y poł, czyni złotych trzysta dwadziescie ieden; item, szelągami dał nieboszczyk panom Leoszkiewiczom złotych trzysta, za talar rachuiąc po złotych szesc y groszy dwadziescia, czyni talerow bitych czterdziescie pięc, złotych dwiescie siedmdziesiąt Wszystka summa, co doszła do rąk panow Leoszkiewiczow od nieboszczyka pana burmistrza do spolnego handlu czyni currenti moneta, talar bity rachuiąc po złotych szesc, złotych siedmdziesiąt cztyry tysiąca szesc set siedmdziesiąt dziewięc y groszy dwadziescia. Na tę summę wysz opisaną, siedmdziesiąt cztyry tysiąca szesc set siedmdziesiąt dziewięc y groszy dwadziescia, przez nieboszczyka pana Michała Hutorowicza Kazkiewicza, burmistrza mohylowskiego, do rąk szlachetnych panow Jerzego, raycy, y Jana Trofimowiczow Leoszkiewiczow, do spolnego handlu dostałą, dochodziło y doszło, według regestrow nieboszczykowskich, od panow Leoszkiewiczow nieboszczykowi panu burmistrzowi, iako iest niżey opisano: naprzod, w roku tysiąc siędmsetnym piątym msca Januaryi, przedał nieboszczyk sam pan burmistrz do miasta Mohylowa ieden sorok soboli, ktory pospołu kupili od Muchi, moskwicina, za ktory wziął nieboszczyk talarow bitych szesc set piętnascie, talar po złotych szesc, czyni summa złotych trzy tysiąca szesc set dziewięcdziesiąt; do tego sam że nieboszczyk przedał osobno siedm par soboli spolnych we Szkłowie kupionych, iedną parę imc panu Pocieiowi za talarow bitych dziewięcdziesiąt; drugą parę panu

Szunkiewiczu, za talarow bitych sto; trzecią parę imści panu Kraiewskiemu, za talarow bitych sto; czwartę parę przedano za talarow bitych pięcdziesiąt; piątą parę przedano za talarow bitych szescdziesiąt pięc, szostą parę, panu Szunkiewiczu, za talarow bitych szescdziesiąt pięc; siodmą parę przedano za talarow bitych szescdziesiąt; summa czyni za siedm par przedanych soboli talarow bitych pięc set trzydziescie, złotych trzy tysiąca sto osmdziesiąt. Od pani Jerzyney Leoszkiewiczowey sam nieboszczyk odebrał talarow siedmdziesiąt, złotych cztyrysta dwadziescia. Za łancużki y manelle, co kupił od pana Jerzego Leoszkiewicza nieboszczyk, według regestru należy od nieboszczyka panu Leoszkiewiczu talarow bitych sto, złotych szesc set. Rożnemi drobiazgami, ze Gdanska przyprowadzonemi, mianowicie, rąbkami, płotnem, materyą y korzeniem doszło nieboszczykowi pruską monetą złotych dwiescie siedmdziesiąt ieden y groszy dwadziescia, co uczyni currenti moneta złotych cztyrysta pięcdziesiąt dwa y groszy dwadziescie trzy y poł. Od przedanych pięciu buntow lisow nieboszczykowskich y za dziesięc par grzbietow lisich wydano Szwedom pruską monetą złotych sto siedmdziesiąt cztyry, co czyni currenti moneta złotych dwiescie dziewięcdziesiąt. Na domową potrzebę nieboszczykowi, rożnemi rzeczoma, na Ukrainie kupionemi, wołami, kadzidłem y innemi, doszło połtoraczną monetą złotych szescdziesiąt osm y groszy dwa y poł, co uczyni currenti moneta złotych sto trzynascie y groszy czternascie. Dwanascie łokci ławdanu mienionego, talerow dwanascie, złotych siedmdziesiąt dwa. Długu pospolnego, od pana Pawła Sewerynowicza należącego, odyskał nieboszczyk pan burmistrz, suknem, złotych trzysta trzydziescie trzy y groszy dziesięc. W roku tysiąc siedmsetnym piątym msca Augusta piątego dnia kupił towaru rożnego pan Daniel Skicierzewski do kromu nieboszczykowskiego, według regestru, od siebie danego, currenti moneta za złotych osm tysięcy pięcset pięcdziesiąt ieden y groszy szesc y poł, za wolą y rozkazaniem samego nieboszczyka

pana burmistrza. Długu odyskał spolnego sam nieboszczyk od pana Michała Makownia y od Noskowych, garbarzow, złotych trzydziescia y pięc. Co było szkody przez szwedskie zabranie, w kalkulacyach regestrow wyrażoney summy tynfami złotych dwadziescie ieden tysiąc osmset szescdziesiąt, tedy przez pracę panow Leoszkiewiczow, z drogi gdanskiey y z towaru polskiego, na Ukrainie sprzedanego, także na Moskwie kupionych towarow przez pana Romana Onoskinego, iako y przedanych we Gdansku przez pana Jana Leoszkiewicza y z dawnych towarow kosmatych wyrachowalismy pożytku tynfami złotych iedenascie tysięcy dwiescie siedmdziesiąt pięc y groszy dwadziescia y ieden; a złotych dziesięciu tysięcy pięciu set osmiudziesiąt cztérech y groszy dziewięciu, przez zabranie szwiedzkie, nie stało. Tak tedy pomiarkowalismy, że dwie częsci na nieboszczyka pana Kazkiewicza szkody przypadło złotych siedm tysięcy pięcdziesiąt szesc y groszy szesc, a na panow Leoszkiewiczow, trzecia częsc, złotych trzy tysiąca pięcset dwadziescia osm y groszy trzy, czego zupełna summa wynosi tynfami złotych dwadziescia ieden tysiąc osmset szescdziesiąt; i tak na stronę szlachetnego pana Michała Hutorowicza Kazkiewicza, burmistrza mohylowskiego stawiemy tynfami złotych siedm tysięcy pięcdziesiąt szesc y groszy szesc; wszystkiego zabrania nieboszczyka pana Kazkiewicza od panow Leoszkiewiczow na wysz oznaczoną summę złotych siedmdziesiąt cztyry tysiąca szesc set siedmdziesiąt dziewięc y groszy dwadziescia, czyni summa tynfami złotych dwadziescia cztyry tysiąca siedmset dziewięcdziesiąt cztyry; tedy doskonale y słusznie porachowaney summy nieboszczykowskiey w handlu, w gotowey summie, w towarach y w długach u szlachetnych panow Jerzego y Jana Leozkiewiczow zostaie talarową twardą monetą, talar bity rachuiąc po złotych szesc, czterdziescie dziewięc tysięcy osmset osiemdziesiąt pięc y groszy dwadziescia. W roku tysiąc siedmsetnym czwartym msca Septembra podał nieboszczyk pan Michał Hutorowicz Kazkiewicz, burmistrz mohy-

lowski do kramy panu Danielu Skicierzewskiemu rożnych towarow polskich, według regestru kramnego, z podpisami rąk, tak nieboszczyka pana burmistrza, iako y pana Skicierzewskiego, przed nami pokładanego, ktory na piętnastu storonkach summy w sobie zawiera złotych trzydziescie trzy tysiąca osmnascie; do tego ieszcze, za wolą samego nieboszczyka pana Kazkiewicza, w roku tysiąc siedmsetnym piątym msca Augusta szostego dnia, kupił pan Skicierzewicz towarow rożnych polskich do teyże kramy od panow Jerzego y Jana Leoszkiewiczow, na dwiuch storonkach wyrażonych, za summę tynfami złotych osm tysięcy pięcset pięcdziesiąt ieden y groszy szesc y poł; item, według regestru, tegoż kramnego towaru dano przez samego nieboszczyka do przedania temuż panu Skicierzewskiemu ieden dywanik, dwa kobercy, trzy kilimy y trzy połsztuki sukna połkiernowego, czego czyni summa tynfami złotych pięcset dwadziescie dwa y groszy piętnascie. Towary rożne podrobnu, w kramie Jhnatowiczowskiey w skrzyni złożone y w imbarze murowanym y na rożnych mieyscach: iedna sztuczka dorohi pstrey, od pana Szunkiewicza, złotych dwadziescia cztyry; ieden szpinet orzechowy u pana Hrehorego Łapickiego; ieden pas perski ze złotem, złotych trzydziescie szesc; drugi pas perski, złotych dwanascie; ieden dywanik turecki, złotych czterdziescie; iedna fuzya, złotych pięcdziesiąt; dziesięć łokci atłasu karmazynowego po złotych dwanascie, złotych sto dwadziescie; dziesięć łokci materyi szkarłatney ze złotem, złotych sto trzydziescie; ieden y poł łokci materyi białey ze złotem, złotych trzydziescie pięc; dwie sztuki materyi od pana Łapickiego, złotych siedmdziesiąt dwa; dwie chustki czarne iedwabne, złotych dwanascie; iedne kołderko tureckie, złotych dziesięć; dwanascie skur iuchtowych, wagą funtow dwiescie szesnascie, funt po groszy piętnascie, złotych sto osm y groszy siedm y poł; ieden pas turecki ze złotem, złotych piędziesiąt cztery; dwa pasy tureckie stare, po złotych trzydziescie, złotych szescdziesiąt; siedmdziesiąt szesc sztuk blach że-

laznych, złotych trzysta; cztyry beczki miodu przasnego starego, według regestru nieboszczykowskiego, pudow osiemdziesiąt, pud po złotych szesc, złotych cztyrysta osmdziesiąt; miodu przasnego w roznym naczyniu, pudow szescdziesiąt pięc, po rozney cenie, złotych cztyrysta siedmdziesiąt szesc y groszy dwadziescia; pięc par soboli nieboszczykowskich, do spolnego handlu nie należących: iedna para n° dziewiętnasty, rubli osiemnascie; druga para, rubli dziewiętnascie; trzecia para, rubli dwadziescia pięc; czwarta para, rubli dwadziescia siedm; piąta para, rubli trzydziescie dziewięc, czyni rublow sto dwadziescia osm, za talar po kopieick siedmdziesiąt pięc; czyni talarow bitych sto siedmdziesiąt y tynfy cztyry, talar po złotych szesc, czyni złotych tysiąc dwadziescia cztyry; ieden dywan wielki, złotych dwiescie; dwa kobiercy, ieden nowy, drugi stary, złotych szescdziesiąt; trzy y poł sztuki kitaiu, po złotych szesc, złotych dwadziescia ieden; ieden sznur do szabli karmazynowy ze srebrem, złotych dwanascie; dwoie szaleczek do wagi czerwonych złotych, po złotych trzy, złotych szesc; trzy y poł cewki galonu złotego, cewka po złotych osm y groszy dziesięc, złotych dwadziescia dziewięc y groszy pięc; iedna sztuka agramentow, złotych siedm y groszy piętnascie; cztyry kołpaki axamitnych tureckich, po złotych pięc, złotych dwadziescia; dwanascie łokci kalameyki plamistey, łokiec po groszy cztyrdziescie, złotych szesnascie; trzydziescie pięc łotow korali czerwonych, łot po złotych dwa y groszy piętnascie, złotych osiemdziesiąt siedm y groszy piętnascie; trzynascie y poł par gareł krzyżowych, para po złotych dziesięc, złotych sto trzydziescie pięc; dwie pary gareł białych lisich, para po złotych trzy, złotych szesc; cztyry bunciki popielic, buncik po złotych pięc, złotych dwadziescia; iedna skrzypcik po złotych pięc, złotych dwadziescia; iedna skrzypca stara nowa gdanska, złotych dziesięc; druga skrzypca stara, złotych pięc; dwa łuki tureckich, po złotych piętnascie, złotych trzydziescie; ieden kilim turecki stary, złotych dwanascie; iedna trzcina z nagłowkiem srebrnym; ieden klawikort stary gdanski zepsowany złotych

dziesięc; tytunu dobrego, przeważaiąc wszystek, nalazło się wagą pudow siedmset czterdziescie, pud po tynfow pięc, czyni summa złotych trzy tysiąca siedmset; podleyszego tytunu osobliwie wagą pudow sto dwadziescia, pud po tynfy dwa y poł, czyni summa złotych trzysta. Gotowa summa, w kramie Jhnatowiczowskiey Dubatowkiney, według regestru nieboszczykowskiego, znalezlismy we złocie, czerwonych złotych tysiąc; każdy czerwony złoty, iako sam nieboszczyk stawi w regestrze, rachuiemy po tynfow trzynascie, czyni summa tynfami złotych trzynascie tysięcy; w tey że kramie Jhnatowiczowskiey gotowey summy talarow bitych tysiąc pięc set, we dwuch workach, talar po złotych szesc, złotych dziewięc tysięcy; tam że we czterech workach, po talarow bitych pięc set, talarow bitych dwa tysiąca, talar po złotych szesc, złotych dwanascie tysięcy; tam że, w skrzyni, gotowych talarow bitych dziewięc, złotych pięcdziesiąt cztyry; item, talarow bitych trzy, złotych osiemnascie; w domu nieboszczykowskim, gotowey summy w rożnych workach talarow bitych osmset trzydziescie ieden y tynfy dwa, talar rachuiąc po złotych szesc, czyni summa złotych pięc tysięcy dwadziescia cztyry. Za koni przedane doszło pieniędzy: za bułanego rosłego, talarow bitych pięcdziesiąt pięc, za gniadego także rosłego, skaleczonego, ktory sam się skaleczył, kopieykami rubli dziesięc, talerow dwanascie y poł, czyni summa tynfami za koni złotych cztyrysta pięc. Od pana Sidora Onoskinego za tytun odebranych pieniędzy talarow bitych szescdziesiąt, złotych trzysta szescdziesiąt. Srebro rożne w sztukach rozmaitych, pozłociste y białe: iedna sztofka srebrna złocista we srzedzinie, grzywien siedm y poł y złotnikow szesc; druga sztofka suto złocista w kwiaty, grzywien dziesięc y trzy złotniki; trzecia sztofka nowa srebrno złocista pstra, grzywien szesc y poł y złotniki dwa; czwarta sztofka srebrno złocista pstra, na wierzchu ielonek, grzywien cztyry y poł y złotnikow dziewięc; piąta sztofka srebrna biała, rysowana, grzywien szesc y poł y złotnikow trzynascie; puhar złocisty, wybiiany w

kwiaty, z osobami, grzywien dwie y złotnikow siedmnascie; puhar, albo kubek, biały, wybiiany, grzywien dwie y złotnikow szesc; kubek biały wybiiany, grzywna iedna y poł y złotnikow dwadziescia; puhar rysowany gładki, grzywna iedna y poł y złotnikow siedm y poł; puhar w kwiaty srebrny wybiiany biały, grzywna iedna y poł y złotnikow szesc; puhar biały wybiiany w kwiaty srebrny, od Mołczana, grzywna iedna y poł y złotnikow dwadziescie dwa; czara wybiiana w kwiaty, pozłocista, grzywien dwie y poł y złotnikow pięc; czara wybiiana pozłocista w kwiaty, grzywna iedna y złotnikow czternascie; czara wybiiana, we srzedzinie złocista, połgrzywny y złotnikow osmnascie; czara wybiiana, we srzedinie konik, połgrzywny y złotnik ieden; czara biała srebrna w kwiaty, grzywna iedna y złotnikow osm; czara staroswiecka biała wybiiana, grzywna iedna y złotnikow dwadziescia dwa; czara biała staroswiecka, połgrzywny y złotnikow szesnascie; dwie czary wybiianych srzednich, grzywna iedna; ieden rostrochan wielki, złocisty z wierzchem, grzywien cztyry y złotnikow szesnascie; dwa rostrochaniki złociste, na Niemcach, grzywien trzy y złotnikow trzy; dwa kieliszki parzyste, we srzedzinie złociste, grzywna iedna y poł y złotnikow czternascie; szesc kieliszkow do wina suto złocistych, grzywien szesc y poł y złotnikow dwanascie; ieden rostrochanik suto złocisty, graniasty, z nakrywką, grzywna iedna y poł y złotnik ieden; dwa kieliszki złociste, grzywny dwie y złotnikow piętnascie; ieden rostrachnik z nakrywką, złocisty, grzywna iedna y poł y złotnikow osm; ieden rostrochanczyk bez wierzchu, grzywna iedna y złotnikow osmnascie; dwie baryłki z obręczami, złociste, połgrzywny y złotnikow piętnascie; dwa lichtarze parzyste srebrno złociste, grzywien szesc y złotnikow dwa; ieden kubeczek złocisty z słupkiem, połgrzywny y złotnikow cztyry; ieden kubeczek nizki szmalcowany, złocisty, złotnikow dwadziescie dwa; cztyry kubeczki suto złociste, na denkach, copowe, grzywien trzy y złotnikow osmnascie; szesc kubkow wybiianych białych, na den-

kach, grzywny cztyry y poł y złotnikow cztyry; cztyry kubki copowe, białe, na denkach, grzywna iedna y poł y złotnikow dwadziescia szesc; szesc kubkow wybiianych większych złocistych na denkach, grzywien pięc y poł y złotnikow osmnascie; szesc kubkow wybiianych złocistych gdanskiey roboty, grzywien cztyry y poł y złotnikow dwanascie; trzy kubki na gałkach suto złocistych, gładkich, grzywien dwie y poł y złotnikow trzynascie; ieden kubeczek nizki złocisty, połgrzywny; szesc kubkow nowych złocistych, gdanskiey roboty, grzywny trzy y cwierc y złotnikow szesc; pięc kubkow gdanskich złocistych, z osobami, grzywien pięc y złotnikow dwadziescia; dwa kubki białe wybiiane, połgrzywny i złotnikow dwadziescia; ieden kubek biały, wybiiany, na denku, grzywna iedna; kubek biały y brzegi złociste, grzywna iedna; dwa kubeczki białe wybiiane, grzywna iedna y poł; trzy kubeczki złociste we srzodku, na gałkach, grzywna iedna y poł y złotnikow trzynascie; ieden kubek biały wybiiany, na gałkach, połgrzywny y złotnik ieden; dwa kubeczki małe, ieden złocisty, a drugi biały, połgrzywny y złotnikow osm; dwadziescia szesc czarek srebrno złocistych y wybiianych, wagą grzywien siedm; dwanascie łyżek srebrno trochę złocistych, grzywien pięc y złotnikow czternascie; szesc łyżek białych płoskich, grzywna iedna y poł y złotnikow czternascie; szesc łyżeczek pozłocistych, z apostołami, grzywny trzy y złotniki trzy; dwanascie łyżek troche srebrno złocistych, grzywien pięc y poł; dwanascie łyżek mohylowskiey roboty, grzywny trzy y poł y złotnikow dwadziescia; ieden pas srebrno złocisty, na rzemieniu, grzywny cztyry y poł; drugi pas srebrno złocisty, grzywny trzy; dwie pary lichtarzow srebrnych bliałych y szczypcy gdanskie srebrne, wagą grzywien osm y złotnikow trzydziescie dwa; ieden pas srebrno złocisty, z rzemieniem, waży grzywien pięc y złotnikow dwanascie; dwie łyżki podrożne, łotow szesc; pięc łyżek od Hołuszki, grzywna iedna y złotnikow piętnascie; iedna łyżka blachmalowa z sikawką, złotnikow osemnascie. W tey

storonce srebra wagą wszystkiego grzywien sto siemdziesiąt dziewięc y złotnikow dziewiętnascie, grzywna po złotych pięcdziesiąt, czyni summa tynfami złotych osm tysięcy dziewięc set pięcdziesiąt osm y groszy piętnascie. Do tego, konewka, talarami sadzona, od Haluszki, grzywien dziewięc y poł, złotych cztyrysta pięcdziesiąt szesc; ieden ząb wilczy, w srebro oprawny, y łancużek, złotych trzydziescie; pasek spinany z tasmo złocistą, złotych czterdziescie osm; zameczek do pereł, złotych dwadziescia pięc; rożek srebrny dla dzieci, złotych osm; dwanascie obrazow, we srebro oprawnych, moskiewskich, złotych trzysta; ieden krzyż szczerozłoty, z pięciu kamieniami, trzema turkusami a dwuma szafirami, a do koła perłami sadzonych, z reliquiiami swiętych bożych, wagi czerwonych złotych dwadziescia pięc, dany talarow bitych pięcdziesiąt, złotych trzysta; drugi krzyż pozłocisty, z reliquiiami, złotych dwadziescia osm; łamanego srebra, drobiazgow roznych, grzywna iedna, złotych dwadziescia cztyry; item srebra łamanego w rożnych kawałkach y zlitkach grzywien pięc y poł, grzywna po złotych dwadziescia cztyry, złotych sto trzydziescie dwa; krzyżyk srebrnozłocisty, dęty, wagą łoty dwa y złotniki dwa, złotych szesc; zegarek mały, skazuiący, zepsowany, złotych dziewięcdziesiąt; zegar wielki do sciany, złotych siedmdziesiąt pięc; ieden sahaydak srebrnozłocisty, od pana Bazylego Awtuszkiewicza zastawny we złotych stu; trzeci sahaydak, złotych szescdziesiąt. Jeden rząd zewszystkim puklasty, większe sztuki złociste, grzywien cztyry, złotych sto osiemdziesiąt; drugi rząd cienki, srebra nie wiele, złotych osmdziesiąt; trzeci rząd rzemieniem, gdanskiey roboty, kupiony w roku tysiąc siedmsetnym czwartym, dany talarow bitych dwadziescia pięc, złotych sto pięcdziesiąt; czwarty rząd cienkiey roboty, na rzemieniu, złotych dziewięcdziesiąt, iedna szabla, oprawna we srebro, biała, pałaszek złotych siedmdziesiąt dwa; druga szabla pałaszek, letka, oprawa pozłocista, złotych siedmdziesiąt; trzecia, ordynka, we srebro oprawna, bez krzyża, złotych czterdziescie;

czwarta, ordynka, oprawna we srebro, krzyż łamany, złotych czterdziescie pięc; piąta szabla wilenska, rękoiesc oprawna, złotych pięcdziesiąt; szosta szabla stara hiszpanska, rękoiesc we srebro nie wiele oprawna, złotych trzydziescie. Jedna fuzya w klon oprawna, złotych dwadziescia; druga fuzya, złotych dwadziescia; trzecia fuzya, złotych dziesięc; iedna para muszkietow kruhlakow, złotych cz'erdziescie osm; druga para muszkietow gwintowanych, złotych pięcdziesiąt cztyry; trzecia para muszkietow thorunskich, kruhlakow, złotych trzydziescie pięc; iedna fuzya wielka, siedmiu piędzi, złotych czterdziescie; szesc flintow roboty mohylowskiey z krzosami polskiemi, po złotych dwanascie, złotych siedmdziesiąt dwa; iedna ianczara wielka, długosci piędzi dziewięciu, złotych czterdziescia; ieden muszkiet donski, złotych dwadziescia cztyry; dwie pary pistoletow, para po złotych trzydziescie, złotych szescdziesiąt; iedna para krocic, złotych dwadziescia cztyry; trzy armatki spiżowe, kosztuią złotych sto szescdziesiąt pięc; iedna zbruia żelazna, złotych trzydziescie; trzy ładowniczki, na axamicie haftowane, po złotych szesc, złotych osiemnascie; dwie kulbaki haftowane, iedna karmazynowa, druga ciemnozielona, złotych czterdziescie osm; dwoie olster do kulbak haftowanych, zażywanych, po złotych pięc, złotych dziesięc. Złoto y kleynoty rozne: iedna sztuka łowor, w niey dyamentow czterdziescie cztyry, waży czerwonych złotych pięc, dana złotych cztyrysta pięcdziesiąt; iedna para zausznic z dyamentami we srebro oprawne, dyamentow sztuk siedmdziesiąt osm, kupione od pana Chomętowskiego za złotych szesc set; iedna sztuka węzełek prosty, we złoto oprawna, złotych dwadziescie pięc; ieden kanaczek do szyi z manelkami na ręce złotemi, z kamuszkami czerwonemi, wagi z kamieniami czerwonych złotych trzydziescie dziewięc, dane dobrą polską monetą złotych dwiescie dwadziescie szesc, czyni złotych trzysta siedmdziesiąt szesc y groszy dwadziescia; iedna sztuka dyamentowa, od greka kupiona, dyamentow dwanascie, ktorą że pozyczyła sama ieymsc pani Kaz-

kiewiczowa paniey Hrehorowey Łapickiey, przed urzędem zeznanie uczyniła, a ta sztuka dana talarow bitych sto, złotych szesc set; ieden krzyżyk o szesciu dyamentach, u greka kupiony, talarow bitych trzydziescie, złotych sto osiemdziesiąt; iedna sponka złota, zameczek do pereł, złotych dwadziescia; ieden sygnet złoty, z literami R. O. K., złotych dwadziescia; ieden pierscien, co od żydow wilenskich kupiony, z dyamentami iedenastu, złotych dwiescie; drugi perscien, od żydow tych że kupiony, z dziewięciu dyamentami, złotych sto pięcdziesiąt; trzeci pierscien, od Karola Dunkiera, dyamentow pięc, złotych sto pięcdziesiąt; czwarty pierscien, dyamentow siedm, złotych sto dwadziescia; piąty pierscien, dyamentow iedynascie, talerow dwadziescie pięc, złotych sto pięcdziesiąt; szosty pierscien, od Leybowicza, dyamentow dziesięc, złotych sto; siodmy pierscien z zielonym szafirem, rubinkow siedmnascie, złotych czterdziescie; osmy pierscien, w nim ieden dyament mały, złotych piętnascie; cztery pierscienie złote stare, do naprawy łamane, złotych czterdziescie; łancużek grochowy koronnego złota, z zameczkiem, we troie na szyie, czerwonych złotych trzydziescie y poł, złotych trzysta pięc; ieden łancuch złoty kolczaty, kołek sto osiemdziesiąt siedm, czerwonych złotych czterdziescie ieden y poł, czerwony po złotych iedenascie, złotych cztyrysta szescdziesiąt; ieden łancużek mały, czerwonych siedm, złotych szescdziesiąt siedm; ieden spaiany łancuch okrągły, w iedno, także we czworo; łancużek groszkowy z zameczkiem y parę manelek złotych na ręce, od pana Jerzego Leoszkiewicza kupione, dane talarow sto, złotych szescset; dwa sygnety złote nieboszczykowskie, z kamieniami, z herbem y literami nieboszczykowskiemi, złotych szescdziesiąt; węzełek rubinkowy, sztuczka malenka łamana y druga, moskiewska, złotych trzydziescie; krzyżyk mały dyamencikowy z pierscionkiem, talarow bitych dwadziescia, złotych sto dwadziescia; guziczkow moskiewskich srebrno złocistych szmalcowanych, tuzynow pięc y poł, dla dzieci; perła: szesc sznurow pereł wielkich, ziorn trzysta trzy-

dziescie trzy, wagą złotnikow trzydziescie, kupione na Moskwie od Bohomołowa, złotnik po talerow bitych czternascie, czyni tynfami złotych dwa tysiąca szesc set osiemnascie; trzydziescie ieden y poł złotnika pereł takich że, po talerow dziesięc y czwierc, czyni tynfami złotych dwa tysiąca dwadziescia pięc; cztyry sznurki pereł, złotnikow iedenascie, po talerow pięc, talerow pięcdziesiąt pięc, złotych trzysta trzydziescie; szesc sznurow pereł, co od pana Hałuszki, talerow trzydziescie, złotych sto osiemdziesiąt; iedna spinka z perłami od tegoż pana Hałuszki, złotych osmdziesiąt. Cyna: czternascie tuzynow y cztyry talerzy; szesc mis wielkich, krolewieckich; iedenascie mis wielkich bitego cynu; szesc mis mało co większych, krolewieckich; trzydziescie dziewięc połmiskow rożnego gatunku, dwanascie połmiskow starych; trzynascie połmiskow głębokich podrożnych; trzy przystawki; dwie flaszy cynowych, iedna w garcy dwa, druga w połtora, trzecia w garcy dwa, a czwarta w garniec ieden; trzy dzbany do piwa; pięc sztofek z nakrywkami; dwa dzbanki do ziołek; iedna czara do kolszalu; ieden hentwos cynowy, trzy lichtarze; solaneczka do stołu; wszystkiego cynu wagą pudow czternascie y funtow trzydziescie, szesc, czyni funtow siedmset osm, funt po złotym iednym y po groszy dziesięc, czyni summa złotych dziewięc set czterdziescie cztyry. Miedz y mosiądz: dwa prasy mosiężnych, dwie kandeyki małe; iedna iandowka wielka miedziana; dzbanek miedziany w kwartę; kociołek podrożny; kocioł do kuchni w funtow dziesięc; lichtarz miedziany do sciany; dwie faierki; waga gdanska funtowa; lichtarz esowy do sciany; dzban moskiewski miedziany; dwa alębiki, ieden spory a drugi mały; cztyry kociołki mosiężnych; trzy panewki; trzy patelni; lichtarz spory do sciany; nalewka mosiężna, pięc miednic całych y łamanych; możdżerz z tłuczkiem; dwoie szalek; miedzi z żelazem pudow dwa y funty trzy; mosiądzu z spiżem pud ieden y funtow czterdziescie; tedy wszystkiey miedzi z mosiądzem czyni funtow sto osmdziesiąt siedm, funt po złotym iednym y groszy

piętnascie, czyni złotych dwiescie osmdziesiąt y groszy piętnascie; lektyka gdanska kryta, trypem wybiiana, złotych dwiescie pięcdziesiąt; kolaska gdanska nie kryta, francuzka, złotych sto dwadziescie; sani kowane, ad instar polskich, tuteyszey roboty, złotych trzydziescie; szesnascie koł do wozow, starych y nowych, szacowane złotych sto dwadziescia; cztery hewery starych, złotych czterdziescie y osm; dwa koromysły do wagi, złotych dwanascie; trzy pary połszorkow parzystych; ieden centnarz, wagi gdanskiey, nalewany ołowiem złotych trzydziescie dwa; iedne panikadzidło moskiewskie, przed obraz, złotych osiemnascie; ieden kamien marmurowy wychylany, złotych dwa y groszy piętnascie. Dobra leżące, domy: dom, gdzie sam nieboszczyk mieszkał, w roku tysiąc szesc set osmdziesiątym msca Maia czternastego dnia, przez relatią urzędniczą, to iest, przez pana Ahapieia Kuzminicza, ławnika mohylowskiego, dom z placem y budowaniem kupiony od szlachetnego pana Ewzebiego Kondratowicza Szaszkiewicza, woyta mohylowskiego, w setni Trysninskiey, dany złotych tysiąc pięcset; w roku tysiąc szesc set osmdziesiątym msca Maia dwudziestego dnia, gruncik od Uliany Leonowny Sorkowey, miarą prętow cztyry y pręcikow siedm, kupiony za złotych sto pięcdziesiąt; w roku tysiąc szesc set osmdziesiąt siodmym msca January czwartego dnia, kupla od Maxima Łarkowicza Tarkowa, prętow cztyry y pręcikow cztyry, za złotych trzysta; w roku tysiąc szescset dziewięcdziesiąt szostym Jula dwudziestego dziewiątego dnia, przykupka grunciku od Andrzeia Michayłowicza Kowszewnikowa, za złotych sto pięcdziesiąt; tedy dom nieboszczykowski, według tych kupnych praw, gdzie sam mieszkał, kosztował złotych dwa tysiąca sto; w roku tysiąc szescset osiemdziesiąt czwartym msca February dwonastego dnia, dom od Jwana Jakubowicza Hałuszki, w ktorym y teraz on mieszka; wedle tegoż domu w tey że setni od xięży Karmalitow mohylowskich, za złotych trzysta pięc; w roku tysiąc szescset dziewięcdziesiąt piątym msca Juni osmego dnia, kamieniczka z placem z bu-

dynkiem, od nieboszczyka pana Thomasza Mołczana,
za złotych cztyry tysiąca; dom z placem y sadem, od
pana Thomasza Mołczana, na Szkłowskiey ulicy; w ro-
ku tysiąc szescset dziewięćdziesiątym January dwo-
dziestege szostego dnia, za złotych dwa tysiąca pięc
set; do tegoż sadu przykupka placu z sadem od Kon-
dratowey Plesniewcowey, w roku tysiąc szescset osm-
dziesiąt czwartym msca Augusta dziewiąttego dnia, da-
ny złotych sto dwadziescia; w roku tysiąc szescset
dziewięćdziesiąt dziewiątym Nowembra dwodziestego
osmego dnia, od Maxima Oniskowicza Kutlewa, wed-
le tegoż sadu, przykupka za złotych dwiescie dwa; w
roku tysiąc siedmsetnym, msca Juni czternastego dnia,
gruncik Czaplinski, kupiony od imsci pana Boreyszy,
za talarow bitych trzydziescie pięc, złotych dwiescie
dziesięc; w roku tysiąc szesc set osmdziesiąt siodmym
msca Maia dwudziestego trzeciego dnia, kupiony grunt
od Estery Dąwydowny Leybiney y syna iey Nissona
Leybowicza Żuszmanowicza, w samym wale, wedle ka-
mienicy Szunkiewiczowskiey, gdzie teraz pobudowane
szpichrze, dany tynfami złotych osmset, na ktorym grun-
cie przez nieboszczyka pana burmistrza wybudowany
imbar murowany z dwoma sklepami y szpichlerz drze-
wniany, y staynia trzecia; ktore budynki, według re-
gestru nieboszczykowskiego, kosztowali złotych cztyry
tysiąca dwiescie siedmdziesiąt osm; tedy ten grunt czy-
ni z budynkami, tynfami złotych pięc tysięcy siedm-
dziesiąt osm; w roku tysiąc szesc set dziewięćdziesiąt
piątym msca Juli szesnastego dnia, dom Sawinski, ku-
piony od paniey Maryi Potapowny Sawiney, burmi-
strzowey mohylowskiey, y syna iey pana Jana Sawi-
nicza, na ulicy Szkłowskiey, z placem y z sadem, da-
ny złotych dwa tysiąca; w roku tysiąc szesc set dzie-
więćdziesiąt osmym Decembra trzydziestego pierwsze-
go dnia, według inwentarzu, po nieboszczyku panu
Jozefie Kazkiewiczu, urzędownie czynionym, dom nie-
boszczykowski, podany nieboszczyku panu burmistrzu,
w summie we złotych trzech tysięcy, w setni Trysnin-
skiey, na ulicy Wielkiey; kramy murowane y drzew-

niane, w roku tysiąc szesc set dziewięćdziesiąt wtorym
msca Junia dwudziestego pierwszego dnia, krama mu-
rowana z placem, w rzędzie Leoszkiewiczowskim, ku-
piona od pana Alexandra Michayłowicza Asieiowicza,
raycy mohylowskiego, dana talarow bitych dwiescie
osiemdziesiąt, złotych tysiąc pięc set; w roku tysiąc
szesc set dziewięćdziesiąt czwartym msca Decembra
osmego dnia, krama murowana z placem, kupiona od
pana Jana Rozynkiewicza w rzędzie Wyhołkowskim,
dana złotych tysiąc pięc set; w roku tysiącznym siedm-
setnym msca Apryla dwudziestego trzeciego dnia, kra-
ma drzewniana, od paniey Maryny Kupcewiczowey, na
ulicy Wielkiey, dana złotych dziewięc set; w roku ty-
siąc szesc set dziewięćdziesiąt osmym msca Decembra
trzydziestego pierwszego dnia, krama nieboszczyka pa-
na Jozefa Kazkiewicza, drzewniana, w rzędzie Leosz-
kiewiczowskim, złotych szesc set; krama w rzędzie
Szweckim, oycowska, drzewniana, złotych dziewięc set;
sady: w roku tysiąc szesc set dziewięćdziesiąt trzecim
msca Decembra dwudziestego szostego dnia, sad od pa-
now Jana y Theodora Kazanowiczow, na Wietrzney
ulicy, dany złotych tysiąc trzysta; w roku tysiąc szesc
set osiemdziesiąt trzecim msca Januaryi dwudziestego
trzeciego dnia, sad od pana Jana Ozarzynskiego, bur-
mistrza mohylowskiego, na ulicy Sztankowey, w setni
Nahorskiey, miarą prętow pięc, dany złotych cztyrysta;
w roku tysiąc szesc set osiemdziesiąt trzecim msca De-
cembra trzydziestego pierwszego dnia, sad na ulicy
Wietrzney, wedle domu pana Tworowskiego, od pana
Jana Rozynkiewicza, dany złotych tysiąc; drugi sad od
tegoż pana Rozynkiewicza, na Hwozdowce, wedle oy-
cow brackich, dany złotych szesc set; w roku tysiąc
szesc set osmdziesiąt czwartym msca Octobra trzeciego
dnia, sad od pana Piotra Sawelowicza, na Hwozdow-
ce, przez decret podany, w summie złotych tysiącu sto
pięciudziesiąt. Sianożęci: w roku tysiąc szesc set dzie-
więćdziesiąt trzecim msca Jula dwudziestego wtorego
dnia, dwa morgi sianożętnych, w wierzch rzeki Dnie-
pra, od pana Marcina Kryworocka, dane złotych sto

trzydziescie; w roku tysiącznym siedmsetnym msca January dwudziestego szostego dnia, dwa morgi sianożętnych, w wierzch rzeki Dniepra, od Marka y Jozefa Hrehorówiczow Ulicinych kupione za złotych sto dwadziescie szesc; połtora morga sianożętnego oycowskiego, w wierzch rzeki Dniepra, złotych sto; w roku tysiąc szesc set dziewięcdziesiąt dziewiątym msca Januaryi piętnastego dnia, połtora morga sianożętnego u wierzch rzeki Dniepra, od pana Jana Rebrowicza, dano złotych dziewięcdziesiąt; w roku tysiąc siedmsetnym, msca Jula siedmnastego dnia, cztyry morgi sianożętnych rzeki Dniepra, od pana Jana Chomicza, ławnika mohylowskiego, dane złotych trzysta; w roku tysiąc szesc set dziewięcdziesiąt wtorym msca Oktobra trzynastego dnia, dwa morgi sianożętnych, od pana Uwara Marcinowicza, pospolitego mohylowskiego, pod Wysokim Chołmem, po tamtey stronie rzeki Dniepra, dane złotych sto; w roku tysiąc szesc set dziewięcdziesiąt wtorym msca Decembra dwudziestego siodmego dnia, dwa morgi sianożętnych od Muraszka, po tamtey stronie w wierzch rzeki Dniepra, pod Wysokim Chołmem, dane złotych sto dwadziescia; w roku tysiąc szesc set szescdziesiąt wtorym msca Februaryi wtorego dnia, połczwarta morga sianożętnego, kupione przez nieboszczyka pana Andrzeia Kazkiewicza od chłopa Sawki Onofreiowicza, ze wsi Miedzwiadowki, dane złotych sto siedmdziesiąt pięc; w roku tysiąc siedmsetnym miesiąca Augusta dwunastego dnia, ieden morg sianożętny od Potapa Rudaszkowca, po tamtey stronie rzeki Dniepra, w wierzch, pod Wysokim Chołmem, dany złotych trzydziescie; w roku tysiąc siedmsetnym msca Juli dwudziestego szostego dnia, ieden morg sianożętny od Romana Holeniewa, po tamtey stronie rzeki Dniepra, wedle tegoż morga, dany złotych trzydziescie. Włoki paszne: w roku tysiąc szesc set dziewięcdziesiąt trzecim msca Juli szesnastego dnia, włoka we trzech zmianach w obrębie Trysninskim, kupiona od panow Timofieia y Abrama Mikołaiewiczow Skarbocinych, z łohem Bałdynowskim, z lasem y borem pod

Buynickim monasterem kupiona, dana złotych dwiescie dziesięc; w roku tysiąc siedmsetnym czwartym msca Augusta dwudziestego czwartego dnia, czwierc włoki, kupiona od Osipichi Kuliney; w roku tymże tysiąc siedmsetnym czwartym msca Decembra dwudziestego wtorego dnia, od Mikity Swirydowicza Piharewicza, trzy czwierci włoki paszney; w roku tysiąc siedmsetnym piątym msca Maia siedmnastego dnia, całą włokę od dwiuch białych głow, od Exenii Mironowey y Ewdokiey Lebiodkinych y synow ich. Suknie nieboszczykowskie: kuntusz purpurowy letni holenderski, kuntusz czarny z lisztwami bitemi, kuntusz pomarancowy holenderski, kuntusz musztardowy hispanski, kuntusz barszczowy letni holenderski, kuntusz ławdanowy letni, kaftan niebieski ławdanowy, żupan karmazynowy ławdanowy, żupan berberyskowy pieprzowy, żupan materyi pstrey w kwiatki, żupan łenzy białey, kuntusz sukna holenderskiego, futrem szlamowym lisim krzyżowym podszyty, futro rysie, futro szlamne, futro popielicze z opuchą sobolą. Summa wszystkiego inwentarzu talarami, talar bity rachuiąc po złotych szesc, czyni summa złotych trzykroc sto tysięcy trzydziescie cztyry tysiąca trzysta dwadziescia dziewięc złotych y groszy dwadziescia cztyry y poł. U tego Jnwentarza podpisy rąk tymi słowy: bendąc z urzędu deputowany do tego inwentarza podpisuię się Paweł Łapicki, rayca Mohilowski. Będąc z urzędu deputowany do tego inwentarzu podpisuię się Daniel Sapocko, ławnik mohilowski. Ktory że ten Jnwentarz za podaniem przez wysz mianowanych osob do act mieyskich mohilowskich iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Постановленіе мѣщанъ могилевскихъ, касательно удовлетворенія требованій начальниковъ россійскихъ войскъ и по другимъ общественнымъ дѣламъ.

Roku Panskiego tysiąc siedmsetnego siodmego miesiąca January dziesiątego dnia.

Sessia. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta

iego krol. mosci Mohylowa, za kartkami, sobie rozdanemi, zssedszy się wszyscy zgodnie y iednostaynie na podane punkta od ichmscow panow magistratowych tegrrocznych takową daiemy y czyniemy rezolucyą:

Względem pierwszego prowiantu, za uniwersałami iasniewielmożnego imsci pana Jwana Jwanowicza Czambersa, ienerał maiora woysk iego Carskiego preswietłego wieliczestwa, wydac uchwalonego, ponieważ za ony prowiant ichmc panowie magistratowi przeszłoroczni imsci panu ienerałowi praesentuiąc libertacye, od nayiasnieyszych monarchow, miastu nadane, dosyc uczynili y na to kwit, z podpisem imsci pana ienerała Czambersa otrzymali; do ktorego kwitu aby się y imsc pan Wasilewski, commisarz prowiantowy powiatu orszanskiego podpisał, o to ichmsciow panow magistratowych tegorocznych upraszamy.

O drugi prowiant, teraz swieżo naznaczony, także ichmsciow panow magistratowych pokornie upraszamy, aby należytych tego prowiantu ministrzow ięgo Carskiego przeswietłego wieliczestwa zabiegszy, na dane od nayiasnieyszych monarchow ochrony praesentowali, y żeby od wydania y tego powtornego prowiantu miasto Mohylow uwolnione było y przy takowych ochronach zachowane. A co się tknie uprowiantowania fortecy Bochowskiey, laudum powiatu orszanskiego uchwalonego, tedy, pierwsza, ponieważ miasto żadnym landom powiatowym nie podlega, owszem od onych decretami, tak sądu, albo raczey, commissyiey głowney grodzienskiey, iako y sądu fiscalnego orszanskiego, iest od wszelkich uchwał powiatowych uwolnione, a do tego ochronami nayiasnieyszych monarchow od wszelkich ciężarow excypowane. Przy ktorych prawach, dekretach y ochronach aby miasto nienarusznie zachowane y od dawania tego do Bychowa prowiantu uwolnione było, o łaskawe y życzliwe staranie ichmsciow panow magistratowych upraszamy.

Praesent y kwota blizko następuiąca trzykrolska, do skarbu iego kr. mosci należąca, iak z dawnych czasow ze skarbu kabackiego wystarczała się y wyliczana była, tak y teraz nie zkąd inąd, ieno z tegoż skarbu kabackiego w tym dosc uczyniono było, postanawiamy.

O zaciągnionych też długach na miasto od roznych osob, tak przeszłoroczny magistrat, iako y dawnieysze lata, ponieważ szczupłosci skarbowey summy wypłacic zaraz niepodobna, na te, iako się zaczęte rożne pobory, tak w roku przeszłym 1706, iako y dawnieyszych lat, że y do tych czas nie dokonczone, aby bez wszelkiey odwłoki, przez panow poborcow na to obranych y wysadzonych, ex nunc wybrane, dokonczone y do skarbu mieyskiego wniesione byli, uchwalamy y postanowiamy, a sprzeciwnych temu podatkowi tym że panom poborcom przez moc urzędową y władzą swą exequowac y dochodzic pozwalamy y we wszem doskonałą moc unanimiter et nemine contradicente daiemy, y sessią, w roku przeszłym tysiąc siedmset szostym msca Augusta dwudziestego czwartego dnia uczynioną zgodnie, approbuiemy y zmacniamy.

Обязательство магистрата могилевскаго относительно уплаты разнымъ церквамъ процентовъ отъ суммы, завѣщанной бурмистромъ могилевскимъ Михаиломъ Гуторовичемъ Казкевичемъ.

Anno tysiąc siedmset siodmego msca Apryla czternastego dnia. Aktykacya zapisu assekuracyinego na legacyę.

Na urzędzie i. k. msci mieyskim mohylowskim stanąwszy oblicznie szlachetny pan Daniel Chomętowski, ławnik, y sławetny pan Trofim Hawryłowicz Szypuła, pospolity, imieniem całego magistratu y pospolstwa miasta i. k. msci Mohylowa, list dobrowolny assekuracyiny y kwitacyiny zapis na rzecz w nim niżey wyrażoną ku wpisaniu do act mieyskich mohylowskich podali y przyznali, w te słowa pisany: my, woytowie, burmistrze, raycy, ławnicy y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, wszyscy zgodnie y iedno-

staynie czyniemy wiadomo tym naszym listem dobrowolnym assekuracyinym y kwietacyinym zapisem, komu by o tem teraznieyszego y przyszłego wieku ludziam wiedziec należało, iż co zeszły godney pamięci szlachetny pan Michał Hutorowicz Kazkiewicz, burmistrz mohylowski, z pobożnosci swey chrzescianskiey, na rożne szpitale w miescie i. k. msci Mohylowie przy cerkwiach bożych graecoruskich, matkach naszych, znayduiące się, dla zbawienia duszy swoiey, gotowey summy talarowey dobrey, srebrney monety tynfami, złotych pięc tysięcy szesc set legowawszy, tę summę aby na pewnym mieyscu, na interesie, wiecznemi czasy zostawała, a prowizya annuatim do tych szpitalow dochodzic miała, testamentem swym obwarował, mianowicie, na dwa szpitale pokrowskie, złotych tysiąc dwiescie, na szpital mikolską, złotych pięcset, na dwa szpitale wasilewskie, złotych tysiąc, na szpital troiecki, złotych trzysta, na szpital swiętego Heliasza, złotych sto, na szpitał Zasnienia Nayswiętszey Panny, złotych szesc set, na szpital hleboboryski, złotych trzysta, na szpital woskresienską bliżnią, złotych cztyrysta, na szpital woskresienską dalnią murowaną, złotych szesc set, na szpital spaską murowaną, złotych szesc set; ktorą tę summę wyszpomienioną tynfami złotych pięc tysięcy szesc set, w roku teraznieyszym tysiąc siedmsetnym siodmym msca Marca dziewiątego dnia, będąc potrzebni na pilną y gwałtowną potrzebę całego miasta summy do skarbu mieskiego rękoma naszemi od szlachetnych panow Jerzego Leoszkiewicza, Theodora Kuziewki, raycow mohylowskich, y od pana Jana Leoszkiewicza, opiekunow, przez wyszmianowanego zeszłego pana burmistrza, testamentem naznaczonych, odebrawszy y z odebrania takowego szlachetną panią Daryą Trofimowną Leoszkiewiczowną Michałowa Kazkiewiczową, burmistrzową mohylowską, dziatek, sukcessorow iey, tudziesz y wysz mianowanych szlachetnych panow opiekunow quietowawszy, crescencyą od tey summy, na każdy rok, od sta złotych po złotych szesciu, do rąk panow starostow cerkiewnych wyżey

specifikowanych szpitalow, zacząwszy od dnia szostego msca Decembra roku teraznieyszego tysiąc siedmsetnego siodmego, a to respectem czasu potrzebnego, dla odziewania ubostwa y dla kupienia drzew dla zgrzewania onych, o takowym że dniu y miesiącu każdego roku oddawac y wypłacac my sami mamy y po nas będący magistrat y pospolstwo powinni będą wiecznemi czasy. J na to dla lepszey wiary y pewnosci dalismy ten nasz list dobrowolny assekuracyiny kwietacyiny zapis, przy pieczęci mieyskiey uprzywiliowaney, z podpisami rąk naszych własnych. Działo się w ratuszu mieskim mohylowskim, roku wyszmianowanego tysiąc siedmsetnego siodmego msca Marca dziewiątego dnia. U tego listu dobrowolnego assekuracyinego kwitacyinego zapisu, przy pieczęci mieskiey, podpisy rąk temi słowy: Theodor Kazanowicz, sekretarz iego krol. mosci, Woyt mohylowski, Bazyli Sidorowicz Huk, woyt mohylowski, Гапонъ Ивановичъ, бурмистръ могилевскій, Артемій Аѳанасовичъ Бурачокъ, бурмистръ могилевскій, Jan Korobanko, burmistrz mohylowski, Theofil Fiedorowicz Szewnia, rayca mohylowski, Kazimierz Hałkiewicz, rayca mohylowski, Paweł Łapicki, rayca mohylowski, Ewzebi Korolkiewicz, rayca mohilowski, Grzegorz Kolanowski, ławnik mohylowski, Matey Szunkiewicz, ławnik mohylowski, Włas Mitkiewicz, ławnik mohylowski, Athanasy Tymonowicz, ławnik mohylowski, Piotr Rakusa, Theodor Łapicki posp. moh. Ewstafi Jarmolinicz Borachowicz, Gabryel Fiedorowicz, Korołkiewicz, Hrehory Semianowicz, posp. moh. Michał Safonowicz Makowien, Тимоѳей Казкевичъ, Василій Сафоновичъ, Маковень, посп. мог. Herasim Mironowicz Czechowicz, pospol. moh. Ktory że ten list, dobrowolny assekuracyiny y kwietacyiny zapis, za podaniem y przyznaniem przez wyszmianowanych osob, do act mieyskich mohylowskich iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Постановленіе мѣщанъ могилевскихъ по городскимъ хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno tysiąc siedmsetnego siodmego msca Junii dziewiątego dnia. Sessia.

My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za kartkami, sobie rozdanemi do ratusza zszedszy się, wszyscy zgodnie i iednostaynie, na podane od ichmciow panow magistratowych tegorocznych punkta, tak rezolwuiemy:

Primo, stosuiąc się do przeszłych sessyi y nie naruszaiąc onych, na szlachetnych panach radnych, kupcach y innych mieszczanach, na ktorych ieszcze retentow nie dobrano, tedy ichmciom panom poborcom, na to obranym y wysadzonym, onę iako nayprędziey wybierac pozwalamy; a na szlachetnym panu Janu Korobanku, burmistrzu mohylowskim, ktory nie taxowany, ponieważ iedne talarow sto oddał, tedy aby ieszcze talerow bitych dwiescie dał y wyliczył, uznawamy i to do uwagi ichmciom panom magistratowym podaiemy.

Secundo, drugiego zas poboru żadnym sposobem wybierac nie uchwalamy po ten czas, aż poki te retenta na ludziach ichmci poborcowie wszystkie dostatecznie wybiorą y do skarbu mieyskiego y ichmciom panom calculatorom oddadzą.

Tercio, ponieważ w przeszłym roku u niektorych p. p. mieszczan zboże na prowiant wybrane, tedy żeby po tak wielu, według regestru, u wszystkich mieszczan wybierali, uznawamy, o to ichmciow p. p. magistratowych tegorocznych prosiemy, żeby na to wysadzonym iuż ludziom ieno wybierac wskazali.

Quarto, zważaiąc teraznieysze, zbyt ciężkie, czasy y zabiegaiąc upadku całego miasta, do iasniewielmożnego imci pana Boura, generała woyskiego Carskiego wieliczestwa, do obozu, za posłow imc pana Theodora Kazanowicza, woyta, y szlachetnych panow Arciema Buraczka, burmistrza, Theofila Fiedorowicza Szewnie, raycę, y sławetnego pana Daniela Szunkiewicza, posp. obieramy y usilnie upraszamy, aby o całosci miasta pilnego starania, z życzliwosci swey przyłożyli, a w tę drogę, iako nayraniey, dnia iutrzeyszego, wyiechali, uznawamy.

Дарственная запись на участокъ земли, данная Теофиломъ Дѣвульскимъ православной богоявленской церкви.

Roku Panskiego tysiąc siedmsetnego siodmego msca Junii dwudziestego wtorego dnia.

Przed nami, Theodorem Kazanowiczem, sekretarzem i. k. msci, woytem, Andrzeiem Dymitrowiczem a Ahaponem Jwanowiczem Smykiem, burmistrzami, także przed raycami y ławnikami miasta i. k. msci Mohilowa, tego roku na sprawach zasiadaiącemi, stanąwszy oblicznie szlachetny pan Theofil Dziewulski, ławnik mohylowski dobrowolny swoy wieczysty zapis cerkwi Bożey brackiey mohylowskiey, w błahoczestyi znayduiącey się, Bohoiawleniu Panskiemu y Nayswiętszey Matce Bożey, obrazowi cudownemu, w oblężeniu ziawionemu, tudzież szlachetnym panom starostom bracstwa starszego pomienioney cerkwi brackiey, od siebie dany y służący, ku wieczney swey pamiątce, na rzecz, w nim niżey wyrażoną, ku wpisaniu do akt mieyskich mohylowskich podał y przyznał, ktorego thenor sequitur takowy: ia Teofil Dziewulski, obywatel miasta i. k. msci Mohylowa, czynię wiadomo y iawno zeznawam tym moim dobrowolnym zrzeczonym darownym listem wieczystym zapisem, komu by o tem wiedziec należało, teraznieyszego y potym będącego wieku ludziom, donosze do wiadomosci, iż co ia, zeznawuiący, maiąc w miescie i. k. msci Mohylowie placy, prawem wieczystym od rożnych ludzi, w roku tysiąc szesc set osmdziesiąt pierwszym, w roku tysiąc szesc set osmdziesiąt wtorym, także w roku tysiąc szesc set osmdziesiąt dziewiątym y w roku tysiąc siedmsetnym wtorym, z swoich własnych prac y starania nabyte, leżące w setni Perechrescinskiey, od miedzy z iedney strony, pana Daniela Sapockowa, a z drugiey placu y domu Rakowskiego, ktorego na ten czas pan Paweł Łapicki possessorem zostaie, przytym granicą od ulicy Dolney

Perechrescinskiey, a od drugiey ulicy, na gruncie pod wałem idącey, ktore place lubo od roznych ludzi kupione y nabyte, lecz iuż w iedne mieysce y położenie złączone, u mnie w possessyi zostaią, na ktorych budynek z browarem y ze wszelkim naczyniem, do browaru należącym, bez kotła, wystawiony, y sad zasadzony znayduie; potym gdy syna mego, na imię Cyrylego, tyransko zabito, tam że, na tym placu, ciało iego grzeszne pochował y kapliczką na tym mieyscu murowaną, pod patronstwem swiętego Onufrego Wielkiego, wystawił; w ktorey kapliczce aby służba Boża zaduszna y doroczny fest, w dzien swiętego Onufrya, dnia dwunastego msca Junia, podług starego kalendarzu, była odprawowana błahosłowienie archypasterskie iasnie w Bogu przeoswieconego imsci oyca Warłaama Jasinskiego, metropolity kiiowskiego otrzymał, w ktorey kapliczce ieszcze z łaski Bożey, w roku tysiąc siedmsetnym czwartym, służba boża poczeła się odprawowac, day Boże szczęsliwie, w potomne czasy chwała iego swięta nie ustawała; na ktorym placu y w tey że pomienioney kapliczce wystawioney umyslił em, aby po smierci y moie grzeszne ciało było złożone, panow przyiacioł y dziatek swoich prosze; a będąc ieszcze w żywocie, za dobrego zdrowia y doskonałey pamięci, nie z żadnego przymusu y namowy, ale po swey dobrey woli, iako swoię własnosc y nabycie, (ponieważ y prawo każe swoią własnoscią y nabyciem kożdemu wolno iako chcąc szafowac, dac, darowac y przedac), dla przysługi bożey y z pobożney intencyi swoiey, pomieniony plac y z sadem, z kapliczką murowaną, ze wszelakim na nim wystawionym budynkiem, nic a nic, naymnieyszey rzeczy, sobie, dzieciom, blizkim krewnym, nikomu innemu nie zostawuiąc, a ni wyimuiąc, ogułem ze wszystkim cerkwi bożey brackiey mohylowskiey, w błahoczestyi nayduiącey się Bohoiawlenia Hospodnia, Matce Bożey obrazowi cudownemu, w oblężeniu ziawionemu; przy tym szlachetnym panom starostom bractwa starszego pomienioney cerkwi brackiey w dozor y opieke na wieczne czasy daruie,

zapisuie y zrzekam się ninieyszym dobrowolnym listem zapisem moim, zostawiwszy iednak pomienionego placu, budynkow, na nim wystawionych, do żywota mego, wolne dzierżenie y pożytkow zażywanie, bez żadney w tym ni o co contradyctiey; a skoro po smerci mnie, zeznawuiącego, przerzeczeni panowie starostowie cerkwi brackiey, starsi, zaraz za tym moim listem, dobrowolnym zrzeczonym zapisem, wolni y mocni będą pomieniony plac z sadem y z kapliczką także ze wszelakim budowaniem y cokolwiek po tym zapisie na tym że placu przybudowano będzie, z tym wszystkim w moc, dzierżenie y spokoyne używanie na cerkiew bożą, na siebie samych y drugich panow starostow, po sobie consequenter w potomne czasy następuiących, otrzymac y przez urzędowych osob w intromissyą wziąsc, bez żadney w tym contradyctiey od dzieci moich, blizkich krewnych, pogotowiu obcych ludzi, pod niebłogosławienstwem bozkim y moim rodzicielskim; na ktorym placu od pomienioney kapliczki, za ordynatią boską y za modłami swiętego Onufrego, może sie większa łaska boska na tym mieyscu okazac, co day Boże. Ktorzy przerzeczeni panowie starostowie żadney osobie, żadnym prawem y sposobem od cerkwi bożey pomienionego placu nie maią oddalac y odłączac wiecznemi czasy, pod nieważnoscią tego mego dobrowolnego na cerkiew zapisu, uchoway Boże, ale maią starania, iako naylepszego w restawracyi kapliczki y budynkow, w wynaydowaniu pożytkow, iako y w rozszyrzeniu gruntu przykładac, iakoby cerkwi bożey y swiętemu Onufremu z większą pofałą y z crescentią było, a za duszę moią grzeszną y małżąki mey, ktora także pracy y starania około kapliczki y wszystkiego, przykładała, także za dziatek y rodzicow naszych, podług zostawionego pominnika spisanych imion zmarłych, aby corok, w kożdym miesiącu, przynaymniey po iedney służbie bożey zaduszney, z wielko panachydo na wieczerni y czytaniem na iutrni akafistu swiętemu Onufremu, w potomne czasy byli te ceremonii odprawowane, osoblivie dnia dwunastego msca Junia służba boża y cere-

monia należyta doroczna swiętemu Onufremu była; y to dokładam yż z tego ubostwa mego na cerkiew bożą y swiętemu Onufremu ofiarowanego, y kapłanow tego klasztoru, ktorzy będą te zaduszne miesięczne służby boże y ceremonie odprawowac, aby ciż panowie starostowie, podług woli y dyszkrecyiey swoiey, w każdy rok ogułem kon'entowali, pokornie prosze, czego posmierci mey powinni dziatki moie, potomki y krewni należycie dopilnowac y domawiac, aby wyszopisana ceremonia chwały bożey zaduszna, co miesiąc y doroczna, na swięty Onufry, odprawowała się. Do ktorego listu darownego, dobrowolnego zrzeczonego zapisu ia, zeznawuiący ręke swoię własno podpisawszy, ieszcze dla lepszey wiary y pewnosci ichmc panow pieczętarzow o podpis rąk ustnie y oczewisto uprosiłem. Pisan w Mohylowie, roku Panskiego tysiąc siedmsetnego szostego msca Maia szostego dnia. U tego dobrowolnego wieczystego zapisu podpisy rąk temi słowy: Teofil Dziewulski manu proria. Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od imci pana Theofila Dziewulskiego do tego wieczystego darownego y wieczystego rzeczonego zapisu od imci pana Theofila Dziewulskiego danego, podpisuię się Theodor Kazanowicz sekr. i. k. m. woyt mohylowski. Ustnie proszony od imci pana Theofila Dziewulskiego do tego wieczystego legacyinego swiętobliwego iego zapisu, iako pięczętarz dla swiadectwa podpisałem się Theofil Fiedorowicz Szewnia, rayca mohilewski. Proszony pieczętarz do tego zapisu podpisałem się Paweł Łapicki rayca mohylowski. Ktory że ten dobrowolny wieczysty zapis, za podaniem y przyznaniem przez wysz mianowaną osobę, do akt mieyskich mohylowskich iest przyięty y wpisany.

Заявленie о святотатствѣ, учиненномъ въ братской богоявленской церкви.

Roku tysiąc siedmsetnego siodmego msca Juni dwudziestego czwartego dnia.

Zaniesli dzien na proces szlachetni panowie Ahapon Jwanowicz Smyk, burmistrz y Theodor Siemionowicz Kuziewka, rayca, mohylowscy, starostowie cerkwi Ziawienia Panskiego, brackiey murowaney mohylowskiey, swoim y panow collegow swoich imieniem, na nieuniem, na niewiadomego szkodnika y złoczynca, ktory, ze dnia 23 Juni anni praesentis, na dzien 24, w nocy, złodzieyskim sposobem, przez okno, nad ołtarzem będące, wlazszy, z obrazu cudownego Panny Przenayswiętszey rożnych rzeczy nakładow, ku ozdobie iey nadanych, iako to we złocie, czerwonych złotych, perłach, kleynotach, koralach, srebrze y innych rzeczach, zaszkodził y zabrał; co wszystko osobliwym regestrem, za słusznym sporządzeniem y inwentowaniem specificowano będzie, o czym za wzięciem y poscignieniem takowego złoczyncy, obszerny proces na pismie do act mieyskich mohylowskich podac ofiarowali.

Показанie Адама Зеленевскаго, обокравшаго богоявленскую церковь.

Roku tysiąc siedmsetnego siodmego msca Juni dwudiestego osmego dnia. Zeznanie złoczynca.

Stanowszy oblicznie, z więzienia w okowach przez warte przyprowadzony Adan Theodorowicz, przezwiskiem Zieleniewski, z miasta Słonima rodem, conditiey mieyskiey, złotnik, sam na się wyznał, iż w roku teraznieyszym tysiąc siedmsetnym siodmym, ze dnia 23 Juni, na dzien 24, w nocy, z czwartka na piątek, z domu pana Alexandra Sliżyka, złotnika, przez mur na cmentarz bracki przelazszy po drabinie wielkiey, ktora pod rysztowaniem była, na oną ulazłem nocą y tam, na rysztowaniu stawszy, tarczycę na prawy ołtarz bani pod okno cerkwi bożey brackiey położył y, po tey tarczycy do okna wstąpiwszy, szkło przebił y, okno otworzywszy, do cerkwi wlazł y tam z obrazu Przenayswiętszey Panny cudowney kleynocik złoty z kamuszkami diamentikami ieden, czerwonych złotych poiedynkowych szesc, a dwa duplany, zabrał y przez też okno po teyże drabinie z cerkwi wyszedszy, do tegoż domu pana Alexandra Sliżyka, przez ten że mur w nocy

wlazszy, w łazni się położył, a nazaiutrz do Jwanowskiey domu, na iurysdyce plebanskiey mieszkaiącey, szedłem y tam poł czerwonego złotego, przeze mnie rozerzniętego, oney do przedania dał, ktora mi zań dała szelągami złotych poł osma, ktorych szelągow iam, nie licząc, od niey odebrał, a od niey zaszedłem do miecznika Jhnata, na iurysdyce karmalitskiey mieszkaiącego, ktoremu przedałem czwierc czerwonego złotego rzniętego za złotych pięc, potym do Jerzego, tkacza, w Mieyskim domu, na Pokrowiszcze, mieszkaiącego, z temi szelągami poszedł y tam go, iako gospodarza, po kwartę gorzałki posłał, a podpiwszy u niegom zanocowałem, a nazaiutrz iemu, Jerzemu dałem także poł czerwonego złotego rozerzniętego do przedania, ktory w rynek poniosł y mnie szelągami złotych szesc, bez kilka groszy, przyniosł y sam onemu czerwony złoty ieden odmienił za złotych piętnascie, a przemieniał przed Jerzym tkaczu y małżąką iego, zas czwartą częsc czerwonego złotego darowałem Marcinowi złotnikowi; a do pokradzenia cerkwi bożey nie miałem żadnego sobie towarzysza, a ni od żadney osoby namowy; ieno sam przez się, a więcey do żadney rzeczy, tak do pereł, iako maneli y złota, nie znał, tylo to mowił, że perła, biorąc z obrazu czerwone złote, porwał, y na ziemie rozsypały się. Także przyprowadzony z więzienia Jerzy, tkacz zachoży, zeznał, iż w piątek, przed nieszporem Adam Zieleniewski z towarzyszem swoim, złotnikiem Marcinem, do domu mego przyszedł y dał mi Adam Zieleniewski poł czerwonego złotego do przedania, ktorego przedałem za złotych szesc kramnikowi panu Filimonowi Dziereszkowiczowi, onym po quarcie gorzałki za te pieniądze, też y ryby dla nich, za ukazem ich, kupiłem, ktorzy obiecali w drogę z miasta isc do Mscisławia. A zatym przyprowadzony z więzienia Marcin Rodkiewicz, z Horodziszcza, miasteczka woiewodzswa nowogrodzkiego, wyznał, iż znaiomosci y towarzystwa żadnego z Adamem Zielenkiewiczem, złotnikiem nie miałem, tylo on mnie gorzałką częstował y do domu Jerzego, tkacza, zaprosił, tam

mi częstował y tamem z nim że zanocował, on w komorze spał, a ia w izbie białey, z piątku na sobotę; po noclegu, w sobotę, darował mi on czwierc czerwonego złotego, pytałem się, zkąd by miał, on powiedział, że pozłacałem guziki moskalom y to mi sie dostało czwierc czerwonego; iam chciał isc w drogę do Mscisławia, lecz on mie zatrzymał y spolnie ze mną isc miał. Annno 1707 Juli 7 dnia, Fiedor Semionowicz, z Borowki, mieszczanin mohylowski, przyprowadzony z wartą, zeznał, że gdym iachał do obozu, pod Bychow, znalazłem za Borkołabowem, za miastem, czerwony złoty, zkręcony w małym płatku, ktoregom ia, rozchylaiąc w poł, rozłamałem; a iachałem, miałem companią, to iest, Charyton Akulin, Ułas Awerkowicz y Prokop, furman. Ktore zeznanie iest zapisane.

Судебное опредѣленіе о преданіи смертной казни Адама Зеленецкаго за святотатство.

Roku tysiąc siedmsetnego siodmego msca Juli czternastego dnia. Sądy kryminalne.

Przed nami, Theodorem Kazanowiczem, sekretarzem i. k. msci, woytem, Andrzeiem Demitrowiczem, Ahaponem Jwanowiczem Smykiem, burmistrzami et caet. et caet. Stanąwszy oblicznie szlachetny pan Theofil Dziewulski, instygator mieski mohylowski, przy oczewistey bytnosci szlachetnych panow delatorow, to iest, szlachetnego Jana Korobanki, burmistrza mohylowskiego, y Theodora Kuziewki, raycy mohylowskiego, starostow cerkwi brackiey mohylowskiey Bohoiawleni Panskiego, skarzyli na Adama Zieleniewskiego, zachożego z miasta Słonima, iako się sam byc mieni, z więzienia w pętach przyprowadzonego, o pokradzenie cerkwi bożey, brackiey, ktory, z dnia 23 na dzien 24 Juni, w nocy, anni praesentis, z czwartka na piątek, przez okno po drabinie wlazszy złodzieyskim sposobem, z cudownego obrazu Przenayswiętszey Panny pozabierał, pokradł y podali regestr w te słowa pisany: regestr pokradzionych rzeczy cerkiewnych z obrazu Nayswiętszey Panny w cerkwi brackiey mohylowskiey przez

Adama Zieleniewskiego: 8 czerwonych złotych, 2 dukaty, po dwa czerwonych złotych, 5 sznurow pereł, 1 manelka w rożyczkach, 1 kanaczek szczerozłotny. Po przeczytanym regestrze, wyznanie dobrowolne y confessatę obwinionego, do act mieyskich mohylowskich pod datą dnia 28 Juli anni 1707 zapisane produkuiąc, pokładał lice we złocie czerwone całe y rznięte, kanaczek szczerozłoty, połamany przez złoczyncę, y perłe, y prosił, aby był wzdany na tortury, iako podeyrzany, ... panu Boratynskiemu wiele szkody uczynił, szłużyc podiąwszy, wiele zaszkodził: kuntusz zabrawszy, konia zawiodł y na nim uciekł y uiachał,— aby był probowany przez mistrza y paenowany domawiał się. W ktorey sprawie Adam Zieleniewski sprawuiąc się, przez imc pana Saworzeckiego, patrona swego, z urzędu przydanego, do złego swego uczynku sam dobrowolnie znał y iako w młodych leciech y pierwszy raz zgrzeszył, o miłosierdzie prosił. My, urząd mieyski mohylowski, do dobrowolnego obwinionego Adama Zielenkiewicza do pokradzenia cerwi bożey znania się, do prawa pospolitego y domawiania pana instygatora przychiliwszy, Adama Zieleniewskiego, iako iawnego złoczyncę, na tortury zdaiemy, ktory dnia iutrzeyszego, piątkowego, d. 15 Juli, przez mistrza publice, w rynku, u słupa przywiązany y rozpalonym żelazem trzy razy ma byc probowany y pytany, iak wiele czego z obrazu Przenayswiętszey Panny cudowney zebrał, towarzystwo y pomocnikow do pokradzenia cerkwi bożey iako wiele miał, komu pokradzione rzeczy do przechowywania dawał, ieżeli kosciołow bożych, tak we Szkłowie, iako y Białyniczach nie wykradywał y o złodzieiach nie wie; do ktorey konfessaty, na spisanie y przysłuchanie oney z posrzodku siebie szlachetnych panow Alexandra Podolskiego, rayce, y Samuela Żaglewicza, ławnika, mohylowskich deputuiemy, ktorzy relatią confessaty przed sądem wydac powinni, uznawamy. Roku tysiąc siedmsetnego siodmego msca Augusia dziewiątego dnia. Deputowane osoby dali relatią confessaty w te słowa: przy bytnosci nas, Alexandra

Podolskiego, raycy, y Samuela Żaglewskiego, ławnika, mohylowskich, z decretu sądu mieskiego mohylowskiego, z actoratu szlachetnych panow starostow y szafarzow cerkwi Bohoiawlenia Panskiego brackiey mohylowskiey, na złoczynce Adama Zieleniewskiego, z miasta Słonima zachożego, złotnika, o pokradzenie roznych rzeczy w cerkwi z obrazu Panny Nayswiętszey, ferowanego, ktora, przez mistrza mohylowskiego, takowym sposobem u mieysca zwyczaynego, to iest, u pręgierza, odprawiona: gdy pierwszy raz, szynę rozpaliwszy, mistrz przyłożył mu, pytaiąc się, iak wiele rzeczy pokradł et caet. tedy on do żadnych rzeczy, iak wiele powrocił, więcey się nie znał y że żadnego towarzystwa do tego uczynku nie miał, wyznawał, tylko że tamtey nocy z białogłową nocował, na imię et caet y nic iey, okrom zł. 2 szelągami nie dał. Za drugim razem, także do pokradzenia rzeczy tylko tych, ktore są powrocone znał się, a więcey ni do czego y żadney osoby do takowego uczynku nie powołał. Za trzecim razem, przyłożeniem szyny, cale ni do czego się więcey, iako y wyżey iest opisano, nie znał y ni kogo do takowego uczynku nie powołał. Po ktorey przeczytaney confessacie p. instygator prosił wskazania na spalenie, iako swiętokradcę; contra, pan Sowarzewski, patron, o miłosierdzie prosił. My, urząd mieyski mohylowski Adama Zieleniewskiego, iako iawnego swiętokradcę, iako się sam dobrowolnie znał, na smierc, to iest na obieszenie na szubienicy w polu osądził y executią przez mistrza dnia 11 Augusta naznaczył.

Постановленіе магистрата могилевскаго, касательно удовлетворенія требованій начальниковъ россійскихъ войскъ.

Roku tysiąc siedmsetnego siodmego msca Augusta wtorego dnia. Punkta na sessyą.

1. Jmc pan Suzin, ekonom mohylowski domawia się, żeby z prowentow, do stołu iego kr. msci należących, uczynili calculacyę y kwity praesentowali od miasta; w czym my sami mamy się poczuwac.

2. Praesentował nam patent na zaciąg rekrutow, od iasnie wiel. imci pana Pocieia, podskarbiego wiel. xtwa litgo wydany, dla ktorego zaciągu aby choronągiew granatierska w miescie na consistencyi zostawała, domawia się, co iest z wielką nadwerendą praw y wolnosci mieskich.

3. Także ratione sądow, aby nie byli odprawowane, iak interregnum, wnosi ten że pan Suzin.

4. Prowiant swieży, oznaczony z powiatu orszanskiego, ze czterech tysięcy dymow wydac z dymu abiuratowego, po trzy beczki mąki rżaney, miary wilenskiey, po czwiertniku krup, po piętnascie garcy y po połgarca grochu, po trzy garcy y po iedney kwarcie soli, ażeby ex nunc był wydany, dla czego zaraz trzeba do Orszy wysłac, do kapitana, ktory dla tego prowiantu iest ordynowany; a ponieważ iuż z Orszy powrocili posyłane od miasta, od pana kapitana Norowa y poruszczyka Mikifora Poczynina, ktory ieszcze powtorny uniwersał przysłał, żeby z trzech dymow abiurotowych po koniu y wołu wydano, w czym frysztu użyczono do 5 Augusta, w czym chceycie wszmsc, tak do Cara iego mosci, iako y do ienerała Repnina słusznych osob wybrac y wysłac.

Za uczynioną diminucyą w dymach mieskich, na abiurate roku 1690, z całego powiatu orszanskiego uchwalono z dymu abiuratowego wydac po tynfy dwa, także na osobę wielm. imc pana Oginskiego, starosty gorędworskiego, in vim poselstwa od powiatu do Cara iegomsci, postanowiono także po dwa tynfy z dymu abiuratowego wydac, podług starych abiurat. W tym wczystkim o rezolucyą wszmc panow, iako nayprędszą, upraszamy.

Постановленіе магистрата и мѣщанъ могилевскихъ о принятіи мѣръ для удовлетворенія требованій начальниковъ россійскихъ войскъ.

Anno 1707 Augusta 22 dnia Sessya.

My, radni y pospolici pięciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, będąc do ratusza za kartkami sobie

rozdanemi na sessyą zgromadzeni, wszyscy zgodnie y iednostaynie na puncta od ichmsc panow magistratowych tegorocznych podane, tak rezolwuiemy.

1-mo, imsci panu Woieykowi, maiorowi xiążęcia imsci Repnina, ktory ieżeli omnino wydania quoty z kabaku, krolowi imsci należącey, serio upomina się y częstym więzieniem ichmsc panow magistratowych ciemięży, tedy, iako mogąc, pieniądzy dostawszy, onemu nie więcey talarow bitych pięc set wypłacic pozwalamy, ieżeli z odebrania tych pieniędzy da miastu kwitacyą z assekuratią taką, że kwit iego u nayiasnieyszego Cara iego mosci, iako y u krola imsci też u rzeczypospolitey będzie za ważny akceptowany.

2-do, imsci pana pułkownika Stregałowa, ktory upomina się sta talarow bitych od miasta przez imc pana Kazanowicza, woyta (ieżeli armatę wroci), przy odiezdzie obiecanych, tedy w przyszły czas zabiegaiąc łaski onego ku miastu, iakim kolwiek sposobem, według postanowienia imsci pana woyta, imsci uspokoic, co do uwagi ichmsc panow magistratowych podaiemy.

3-tio, do imc pana Michała Borysowicza Szeremeta, pułkownika, rationie robienia tysiąca trzech set munsztukow y wydania onych z rzemieniami, dla uspokoienia imsci prosic uwolnienia od tego ciężaru szlachetnego pana Jana Sciebuta, ławnika, y sławetnego pana Timofieia Haranina, pospolitego, obieramy, przy daney onym od miasta instrukcyi.

4-to, ponieważ imc pan Woieykow, maior xncia imsci Repnina, wielce iest na miasto ciężkim, ktory zaraz po odiezdzie imci pana woyta Kazanowicza, imci pana burmistrza y innych panow radnych nie tylko za wartę sadza, ale biie, żołnierzom bic rozkazuie y rożne aggrawatie całemu miastu y ubogim ludziom czyni y czynic obiecuie; zabiegaiąc tedy, aby miasto od takiego uciemiężenia wolno byc mogło, za posłow powtornych do nayiasnieyszego Cara iegomsci szlachetnych panow Jozefa Kozłowskiego, raycę, y Daniela Szunkiewicza zgodnie obieramy y aby w tę drogę ichmsc, odebrawszy supplement instrukcyi, daney imsci panu Kazano-

wiczowi, woytowi, y ze skarbu na drogę sobie pieniądze wziąwszy, iako nayprędziey wyieżdżali y spolnie z imscią panem woytem o całosci upadaiącego miasta w kożdey okazyi nie oddalaiąc się pilnego starania przykładali, wielce o to prosiemy.

5-to, imci pana Kraiewskiego, ktory przez posłanego swego talarow pięciuset upomina się za summę, miastu pożyczoną, tedy, iako mogąc imsci kontentowac y otym, zkądkolwiek pieniędzy myslic ichmc panow magistratowych upraszamy y do uwagi daiemy. Ktora sessia, za podaniem, do act mieyskich mohylowskich, iest przyięta y wpisana.

Anno 1707 Augusta 22 dnia, puncta na sessyą od nas, magistratu tegorocznego, sławetnym panom pospolitym piąciu przemian podane.

1-mo, imsc pan maior xncia Repnina upomina się od miasta, żeby iak nayprędziey quotę, do skarbu i. k. msci z kabaku mohylowskiego należącą, ią onemu wypłacili, ktorą ieżeli oddawac, albo nie, o tym rady potrzebuiemy, a to nie inszą monetą, tylko talarową, a ieżeli nie talarami, tedy kopieykami, za talar po rublu.

2-do, imsc pan pułkownik Strekałow upomina się sta talarow bitych, ktore imsc pan Kazanowicz, woyt mohylowski, przy odiezdzie, ieżeliby armatę do miasta wrocił, oddac obiecał.

3-tio, imsc pan Szeremet Michał Borysowicz, pułkownik, potrzebuie, żeby wydali z miasta robionych munsztukow z uzdeczkami na woysko swoie sztuk 1300.

4-to, ratione confuzyi imci pana burmistrza, co teraz od imci pana maiora poniosł y za wartą z szlachetnym p. raycą y szafarzem przez noc był trzymanym, y w inszych nieznosnych aggrawacyach mieszczanskich, ktore, po odiezdzie imci pana woyta, moskiewscy żołnierze czynią, o tym w tropy za imscm panem woytem panow posłow obrawszy wysłac.

5-to, imc pan Kraiewski quoty talarow pięciuset od miasta za summę pożyczoną upomina się, bo iuż termin oddania minoł y posłany imsci na pieniądze czeka w Mohylowie.

Anno 1707 Augusta 25 dnia. Puncta na sessyą od ichmc panow magistratowych tegorocznych sławetnym panom pospolitym tegorocznym y pięciu przemian podane.

1-mo, imsc pan Kraiewski, regent koronny upomina się należącey sobie od summy miastu wygodzoney crescencyey 500 talarow bitych, ktore zaraz oddac koniecznie potrzeba; także imsc xiądz Puzyna drugie pięc set talarow, co pożyczył miastu, upomina się. Jmci panu Życzewskiemu na oblig, od miasta dany, należy tynfow pięc tysięcy, a termin oddania tych pieniędzy, na swiętego Heliasza, iuż expirował, a w skarbie pieniędzy wcale nie masz. Chcieycie wszmsc panowię wcale obmyslic y uchwalic podatek iakowy, y poprętszczyzny nie sapominaiąc.

2-do, pan rayca skarbowy donosi to, że imsc pan woyt, odieżdzaiąc, przykazał, dolę zboża wszystkiego, co do miasta dochodziła, do siebie oddawać.

3-tio imsc pan maior Woieykow upomina się kwitowego, sobie na wyiezdzie od imc pana woyta declarowanego, talarow bitych szescdziesiąt, y inaczey kwitu, na summę wziętą, wydac nie chce, ktory za następuiący miesiąc talarow bitych 350 gotować przykazał. W tych tedy punktach rezolucyi wmc panstwa potrzeba.

Anno 1707 Augusta 25 dnia. Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za kartkami sobie rozdanemi do ratusza zszedszy się, wszyscy zgodnie y iednostaynie na podane od ichmsc panow magistratowych tegorocznych puncta tak rezolwuiemy.

1-mo, ponieważ cale w skarbie mieskim nie masz pieniędzy, a rożnym ichmciom panom miasto wiele pieniędzy dłużne, mianowicie imc panu Kraiewskiemu, regentowi koronnemu, za pożyczone pieniądze, quoty talarow pięc set, imsci xdzu Puzynie realney summy talarow także pięc set, item imsci panu Życzewskiemu tynfow 5000, ktorzy ichmsc że się bardzo upominaią y na one posłane od ichmciow czekaią, a cale one

ichmciom wydac potrzeba, tedy, stosuiąc się do przeszłey sessyiy, w roku tym że 1707 Juni 9 dnia czynioney, y confirmuiąc oną, na rożnych osobach, szlachetnych panach radnych y wszystkich mieszczanach, ktorzy ieno nie oddali retentow, żeby ichmsc panowie poborcowie wszyscy, na to iuż obrani y wysadzeni, te pieniądze retentowe iak nayprędziey, zasiadszy, wybrali y do skarbu mieyskiego mohylowskiego wniesli, uchwalamy.

2-do, dolę wszystkiego zboża z gruntow mieyskich, iako zawsze do miasta obierano, tak y teraz żeby szlachetny pan rayca skarbowy y szafarze mieskie tegoroczni, nie podaiąc oney nikomu inszemu, sami, pilnego starania przyłożywszy, na to według przeszłych zwyczaiow, ludzi przystawiwszy, odebrać y do skarbu mieskiego zwiezć kazali, dokładamy; a że imc pan Theodor Kazanowicz, woyt mohylowski, odieżdzaiąc, przykazał swoim ludziom dolę z gruntow mieskich na osobę swoią odbierać, tego nie pozwalamy, ale żeby zawsze do miasta tę dolę odbierali, uznawamy.

3-tio, imci panu maiorowi Woieykowi, ktory deklarowanych przez imc pana Kazanowicza, woyta, sobie pieniędzy, talarow szescdziesiąt za kwitowe, upomina się, tedy one, iako mogąc nie bawiąc oddać, a na wszystką summę kwit od niego otrzymać upraszamy; a ratione trzechset pięciudziesiąt talarow bitych, ktorych tenże pan maior Woieykow na przyszły miesiąc upomina się, w tym imsci prosic, żeby był cierpliwym, nim będzie iakakolwiek wiadomosć od imci pana woyta do miasta; a ten kwit od imci pana maiora otrzymawszy, szlachetnym panom Jozefu Kozłowskiemu, raycy, y Danielu Szunkiewiczu, posłom do Cara iego mosci, sessyą niedawną obranym, w drogę oddac y onych iako nayprędziey w tę drogę wyprawić, imciow panow magistratowych wielce upraszamy.

4-to, poprętszczyznę, z pręta żyłego u wszystkich mieszczan po złotych dwa, a z odpisnych po groszy piętnascie wybierac uznawamy, a dla wybierania prędkiego tego poboru iednego pana radnego y dwuch pa-

now pospolitych, ktorym ichmc panowie magistratowi innotestentią dadzą, kontentować będziemy.

Anno 1707 Augusta 29 dnia. Sessya. My, radni, pospolici pięciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za kartkami sobie rozdanemi na sessyą do ratusza zgromadzeni będąc, wszyscy zgodnie y iednostaynie na podane od ichmc magistratowych puncta tak rezolwuiemy:

1-mo, ponieważ koniecznie prowiant na woysko nayiasnieyszego Cara iego mosci wydać potrzeba, tedy żeby z każdego dymu proportionaliter na wydanie tego prowiantu zboże z każdey setni zaraz wybierano, zgodnie uchwalamy y żeby iednego pana radnego y dwuch panow pospolitych, ktorych ichmsc panowie magistratowi innotestentiami obeszlą y naznaczą, oni te zboże, iak nayprędziey z swey setni wybrawszy cum scitu ichmsc panow magistratowych na mieyscu pewnym złożyli y za requisitią ichmsciow te zboże w całosci do miasta oddali, stosuiąc się do przeszłych regestrow prowiantowych, y do wybierania tego prowiantu ichmc panow radnych y panow pospolitych naznaczyc; a ktorzy maią functią w wybieraniu podatku pienięźnego, aby to konczyli, prosiemy.

2-do, do imc pana Michała Borysowicza Szeremeta, pułkownika iego carskiego wieliczestwa, ratione wydania munsztukow, uzdeczek y podogonia, tych że szlachetnego pana Jana Sciebuta, ławnika, y Timofieia Haranina, pospolitego mohylowskiego, dla uczynienia finalnego z imscią kontraktu, za posłow zgodnie obieramy y aby, iako mogąc, postrzegaiąc uszczerbu całego miasta imsci pieniądzami zagodzili, pozwalamy; a że teraz wiadomosc zaszła, że imc pan Szeremet ma być we srzodę do miasta, to do uwagi imcm panom radnym podaiemy.

3-tio, na wypłacenie długow rożnym ichmciom panom, stosuiąc się do przeszłey sessyi, anni praesentis msca Augusta 25 dnia czynioney, na wszystkich osobach, panach radnych y srzednich mieszczanach, ktorzy ienokolwiek ieszcze reszty tych retentow nie oddali, ichmciom panom poborcom, iuż na to obranym, wybie-

rac pozwalamy, a przeciwnych exequowac ichmciom panom magistratowym moc zupełną daiemy. A kto by, według taxy, dosć czynić weale nie chciał, tedy z przysięgi, według przeszłey sessyi, od sta po dziesięc aby oddał, uznawamy, a to dla prędszego ukonczenia podatku pozwalamy.

4-to, a insze sprawy dolegliwe, iako to po odieżdzie imci pana woyta miastu stałe y zaszłe, ichmciom panom posłom, niedawno do nayiasnieyszego Cara iegomsci obranym, w instrukcyi podać y wszystkie rozchody y wydatki, ktore od przybycia woyska Cara iegomosci miasto wydało, z regestrow szafarskich wypisawszy, tym że panom posłom, zkalkulowawszy, na regestrze podac, uchwalamy. Ta sessya przyięta cum protestatione ichmciow panow magistratowych tegorocznych.

Anno 1707 msca Augusta 29 dnia, puncta od ichmciow panow magistratowych tegorocznych panom pospolitym na sessyą podane.

1-mo, ponieważ z listu imsci pana woyta wyrozumiawszy to, że nie pewna, y owszem żadna, nadzieia, abysmy od tak ciężkiego wolni mógli zostawac prowiantu, za czym, obmysliwszy prowiant, do wybierania onego chcieycie wszmc panowie osob naznaczyc y iak nayprędziey wybierac.

2-do, od kontrybucyi, ktore rożni ichmc na miasto wkładaią, abysmy wolni zostawać mogli, także żadney nie mamy nadziei, iako y teraz, gdy nas zaszedł ordynans od wielm. imc pana Michała Borysowicza Szeremeta, połkownika iego carskiego przeswietłego wieliczestwa, abyśmy uzdzieczki, munsztuki, podogonie y napiersniki na tysiąc trzysta koni zgotowali y wydali; posyłalismy, prosząc imsci o uwolnienie, żadną tedy miarą nie uwolniwszy, ordynansowi swemu dosyć czynić kazał, ponieważ to z wyrazney Cara iegomsci stało się woli.

3-tio, pieniądze na wypłacenie długow, ktorych hic et nunc talarow bitych pięc tysięcy y więcey potrzeba, także na drogę obranym panom posłom, na accomodacye roznym panom, względem czego, abyście wmc panowie uchwałę, wynoszącę tę summę uczynili y na wybieranie oney osob naznaczyli.

Roku Panskiego 1707 msca Decembra 25 dnia. Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za rozdanemi sobie kartkami do ratusza na sessyą zszedszy się, wszyscy zgodnie y iednostaynie na podane od szlachetnego magistratu tegorocznego punkta, taką czyniemy rezolucyą:

1, O obmyslenie pieniędzy lubo szlachetni ichmsc panowie magistratowi tegoroczni, w podanych od siebie punktach, okreslili, żebysmy retentami nie szczycili się, widząc wielkie teraz ciężary na miasto; my chcemy, aby wszyscy spolnie wszelkie ciężkosci znosili, dla tego unanimiter postanowiamy, aby każdy z osoby swey retenta na sobie maiący, nie schodząc z ratusza, podług regestru y taxy ante uczynioney, summę, do skarbu przychodzącą, bez wszelkiey naymnieyszey contradictiey, oddał y wyliczył, a sprzeciwny taxie, iurament wykonawszy, podług roty urzędowey y sumienia swoiego, dziesiąty grosz z fortuny swoiey uyscił uchwalamy, a in casu renitentiam na te oba argumenta, na takowych fortem executionem czynic pozwalamy, żeby tą rzecz dnia dzisieyszego zacząwszy, jutro cale konczyc bez odwłoki.

2, w ciężkich też teraznieyszych nawalnosciach uchwalamy wszyscy zgodnie y iednostaynie, żeby retenta dawne wyszopisane wybrawszy ze wszystkich ludzi mieszczan w miescie i. k. msci mieszkaiących, tak nas, radnych y pospolitych, iako też cuiuscunque conditionis osob, namnieyszego nie excypuiąc, po wykonaney przysiędze, od stu złotych po złotych trzy do skarbu mieskiego oddawał, bez żadney contradykcyiey, postanawiamy, a na ten pobor za poborcow szlachetnych panow Stefana Hutorowicza y Theodora Dziegciarewicza obieramy y aby zaraz po wybranych dawnych retentach . . . . . .

3, o zabraniu wołow od niektorych rzeznikow, sztuk dziewięciudziesiąt, w tym, żeby onym ukrzywdzonym

ludziom całym cechem rzeznickim dosyc uczynili y zapłacili nakazuiemy, a sprzeciwnych paenami, podług prawa, strofowac declaruiemy.

Предложенія магистрата могилевскаго о средствахъ на покрытіе разныхъ расходовъ.

Anno 1708 Januaryi 21 dnia.

Punkta na sessyą od nas, magistratu tegorocznego miasta i. k. msci Mohylowa, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian podane:

1-mo, wiadomo każdemu z nas, że w teraznieyszych czasach miasto znaczne expensa ponosi, a żadnych nizkąd prowentow nie ma, ieno ze skarbu kabackiego salvuie się, w czym chcieycie wszmsc panstwo obradę uczynić y summę na takowe expensa obmyslić.

2-do, w roku przeszłym stała się na sessyey zgodnie uczyniona uchwała takowa, z każdego osoby radnych y pospolitych od sta złotych po trzy złotych do skarbu mieskiego, po wykonanym iuramencie, oddawano być ma, na ktory pobor z obranych panow poborcow dwie osoby funkcyą skarbową są obciążeni, iako to, szlachetny pan Samuel Kuc radectwem skarbowym, a szlachetny pan Theodor Dziehciarewicz, ławnik, dozorstwem kabackim, na ktorych mieysce z drugich przemian za poborcow do wybierania tego poboru raczcie wszmć obrac y o to, żeby ten podatek do konca był przywiedziony, postarać się.

3-to, nayiasnieyszemu Carowi imsci lubosmy się byli nagotowali kłaniać, spodziewaiąc się bytnosci iego monarszey do Mohylowa, a że inaczy się stało, że teraz, iako mamy pewnosć, że iachał do Minska y tam, słyszemy, że ma zabawic, dla posłow, ktorzy tam teraz są, ponieważ na nas teraz ciężkie następuią porcye y rożne dotkliwosci, y w tym czy nie trzeba by obrać słusznych osob y wysłać do Minska do naiasnieyszego Cara iegomosci z suppliką, staraiąc się o takową monarszą ochronę, żebysmy od takowych ciężarow mogli byc uwolnieni.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ касательно средствъ на покрытіе разныхъ расходовъ.

Roku Panskiego 1708 Januaryi 21 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, będąc do ratusza za kartkami na sessyę zebrani, wszyscy zgodnie y iednostaynie na podane od szlachetnego magistratu tegorocznego punkta takową czyniemy rezolucyą:

1. Jako przed czasy bywało, tak y teraz upraszamy ichmsc panow radnych, ważnicę mieską, folwark Lubuzki z młynem zaarendować, także dawne retenta aby przez panow poborcow były dobrane.

2. Sessyą w roku przeszłym 1707 msca . . . stałą, zgodnie y iednostaynie confirmuiemy, podatek od sta złotych po złotych trzy wydawać uchwalony, zmacniamy, na ktory pobor lubo iuż czterech panow poborcow obrano, a z tych dwie osoby, iako to szlachetny pan Semion Kuc—radziectwem skarbowym, a szlachetny pan Theodor Dziehciarewicz, ławnik mohylowski—dozorstwem kabackim są obciążeni, na mieysce ktorych szlachetnego pana Theofila Fiedorowicza Szewni, rayce y sławetnego pana Gabryela Korolkiewicza pospolitego mohylowskich obieramy y aby iako nayprędziey ten pobor wybierac zacząwszy, do iak nayprędszego konca przyprowadzili, upraszamy; a do tych czterech osob za głownieyszego poborcę szlachetnego pana Ahapona Smyka, burmistrza mohylowskiego, upraszamy.

3. Do naiasnieyszego Cara iegomosci za posłow szlachetnego pana Alexandra Mołczankowicza, burmistrza, y sławetnych panow Piotra Rakusę y Daniela Skicierzewskiego, pospolitych mohylowskich obieramy u o iak nayprędszy wyiazd prosimy.

Ponieważ głowni naiasnieyszego Cara iegomsci panowie oficerowi kazali y radzili nam, abysmy wszelkie expensa na woysko iego monarsze spendowane, na

regestra spisawszy, praezentowali, zaczym, żeby zaraz
przed wyprawą w tę drogę szlachetnych panow posłow
szlachetny pan Ewzebi Korolkiewicz, rayca skarbowy
mohylowski przeszłoroczny, z pany szafarzami swemi
wszystkie expensa, na woysko auxiliarne włożone, spi-
sawszy zgotowali y na regestrze należycie, bez żadney
deliberacyi, podali, uznawamy.

Общiй счетъ прихода и расхода городскихъ
суммъ въ 1706 году.

Roku Panskiego 1708 msca Maia 9 dnia. Akty-
kacya regestru.

Na urzędzie i. kr. msci mieskim mohylowskim, tego
roku na sprawach zasiadaiącym, stanowszy oblicznie
szlachetny pan Jan Daniłowicz Korobanko, burmistrz
mohylowski Komput porachunku, na rzecz w nim ni-
żey wyrażoną ku wpisaniu do akt mieskich mohylow-
skich podał, w te słowa pisany: anno tysiąc siedmset-
nego szostego msca Apryla . . dnia. Komput porachun-
ku ieneralnego, iak y od kogo wchodziła summa do
skarbu tego y zaś komu y za co wydano o prowent
czopowego, szeleżnego y szosowego miasta i. k. msci
Mohylowa, ktory, za consensem ichmciow panow rad-
nych piąciu przemian y panow pospolitych, my, prze-
szłoroczny magistrat, odeymuiąc od żydow y do mia-
sta przyłączaiąc, iako w pierwszym razie przełamy-
waiąc imprezę żydowską, musieli dać wielką conso-
lacyą y koszt nie mały przy pracy naszey łożyć. Ko-
sztowała consolacya y sama summa, według taryfy po-
wiatu orszanskiego, dziesięc tysięcy tynfow samey con-
solacyi, ktora wielmożnym ichmciom panom, Oginskie-
mu, staroscie gorzdowskiemu, y Szemiothowi, połko-
wnikowi y commisarzowi powiatu orszanskiego dana
iest, co czyni talarow bitych tysiąc szesc set szescdzie-
siąt szesc y tynfy cztyry, talar rachuiąc po złotych
szesc y groszy piętnascie, iako iest wyliczono, czyni
złotych dziesięć tysięcy osm set trzydiescie trzy y gro-
szy dziesięc. Siedmdziesiąt pięc talarow panom succolec-

torom, po złotych szesc y groszy piętnascie, czyni zło-
tych cztyrysta osmdziesiąt siedm y groszy piętnascie.
Jednę sztukę ławdanu ieymsci paniey Oginskiey, ta-
larow piętnascie, złotych dziewięcdziesiąt siedm y gro-
szy piętnascie. Jedną sztukę ławdanu ieymsci paniey
połkownikowey, talarow piętnascie, złotych dziewięc-
dziesiąt siedm y groszy piętnascie. Trzy soroki gorno-
staiow ieymsci paniey starosciney, po talarow dziesięć,
talarow trzydziescie, złotych sto dziewięcdziesiąt pięc.
Dwa soroki gornostaiow ieymsci pani połkownikowey,
po talarow dziewięc, talarow osmnascie, złotych sto
siedmnascie. Jeden kożuch imci panu połkownikowi,
talarow bitych piętnascie, złotych dziewięcdziesiąt siedm
y groszy piętnascie. Panu Gordziałkowskiemu pięc ta-
larow bitych y połsztuki ławdanu, talarow osm; cze-
ladnikowi talar ieden, co czyni talarow czternascie,
złotych dziewięcdziesiąt ieden. Słudze imsci pana sta-
rosty Gorzdowskiego obiecali futro, za to dali talarow
bitych dwanascie, złotych siedmdziesiąt osm. Na rożne
expensa, według osobliwego regestru, wydało się zło-
tych trzysta. Za poczekanie summy, co na termin nie
wystawili, imci panu połkownikowi dali talarow bi-
tych pięcdziesiąt, złotych trzysta dwadziescie pięc. Czy-
ni summa consolacyi z expensami złotych dwanascie
tysięcy siedmset dziewiętnascie. Do tego, co z kabaku
y z miasta należy czopowego, szeleżnego y szosowego,
według taryfy, złotych dwadziescia dwa tysiąca. Sum-
ma złotych trzydziescie cztyry tysiąca siedmset dzie-
więtnascie. Ktorą summę na początku zbieraiąc, za
pierwszą ratę y za consolacyą dla wypłacenia ichm-
ciom od rożnych osob zapozyczać, crescentią dawać y
sami składankę czynić musieli. Na tą summę, od mia-
sta należącą doszło roznemi czasy trzysta czterdziescie
talarow bitych, przez ręce panow szafarzow mieskich,
ktore od panow poborcow z ratusza wzięto, rachuiąc
talar, iak oddano po złotych szesc y groszy piętnascie,
czyni złotych dwa tysiąca dwiescie dziesięc. Osm tala-
row, co wziął od pana Fiedora Głucha, złotych pięc-
dziesiąt dwa. Trzysta czterdziescie osm talarow od pa-

now szafarzow. Cztyrysta szescdziesiąt talarow, pozyczonych od iasniewielmożnego imci pana Kaminskiego, kasztelana minskiego, na co y oblig imci dany imieniem całego miasta. Dwiescie pięcdziesiąt talarow pożyczyli od imci pana Bartoszewicza, pisarża grodzkiego orszanskiego, na oblig, imieniem całego miasta, od nas, iako delegatow, dany. Siedmset siedmnascie talarow, ktore maią ichmsc panowie magistratowi tegoroczni zapłacić, co czyni summa złotych cztyry tysiąca szesc set szescdziesiąt y groszy piętnascie. Osmset czterdziescie szesc talarow y cztyry tynfy, z kabaku, od szlachetnego pana Samuela Korolkiewicza, ławnika mohylowskiego. Piecset siedmdziesiąt ieden talar y dwa tynfy, od pana Daniela Sapocka. Tysiąc cztyrysta osmnascie talarow, od panow dozorcow kabackich, czyni złotych dziewięc tysięcy dwiescie siedmnascie. W roku teraznieyszym, od panow Jana Hałkiewicza y Mirona Picharewicza, szafarzow mieskich, doszło talarow bitych sto dziesięc, po złotych szesc y groszy piętnascie, złotych siedmset piętnascie. Te sto dziesięc talarow na zapłacenie reszty imci panu pułkownikowi dane. Pięc set talarow bitych pożyczyli od szlachetnego pana Artema Afanasowicza Buraczka, burmistrza mohylowskiego, y od szlachetnego pana Jana Korobanka, także burmistra mohylowskiego, co ieszcze trzeba oddac z miasta, talar po złotych szesc y groszy piętnascie, czyni złotych trzy tysiąca dwiescie pięcdziesiąt. Trzy tysiąca dziewięcdziesiąt trzy talarow bitych, czyni zabraney y pożyczoney summy złotych dwadziescia tysięcy sto cztyry y groszy piętnascie, a resztę wypłacali z wybraney summy, z czego należyta ma byc calculatia, według regestrow. Co też na ludziach retentow zostaie, to odebrawszy ma byc oddano ichmciom panom burmistrzom, talarow pięc set, a resztę do miasta, ieżeli tak wiele wybrać się może; a ieżeliby nie wystarczyło z retentow na zapłatę pomienionym panom burmistrzom, tedy reszta ma być z miasta wcale wypłacona, ponieważ całego miasta był na to consens. U tego komputu podpisy rąk temi słowy: Theodor Kazanowicz, woyt mohilowski. Jan Korobanko, burmistrz mohylowski. Paweł Łapicki, rayca mohylowski. Theofil Fiedorowicz Szewnia, rayca mohylowski. Theodor Łapicki. Piotr Rakusa. Ktory że ten Komput porachunku, za podaniem przez wysz mianowaną osobę do act mieyskich mohylowskich iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Слѣдственное производство о убійствѣ могилевскаго еврея Гурки Моисеевича.

Roku Panskiego tysiąc siedmset osmego msca Oktobra dwodziestego dnia. Confessata dobrowolna.

Przez nas, Jana Scybuta, rayce, Theodora Dziehciarewicza ławnika mohylowskich, a przy nas y sługi mieskiego przysięgłego Maxima Awchymowicza, od całego urzędu mieskiego mohylowskiego, a affectacyą pana Mowszy Leybowicza Horelika, pisarza ceł rzeczypospolitey nowopodwyszonych wiel. xtwa littgo komory mohylowskiey y contrahenta czopowego y szeleżnego powiatu orszanskiego, przydanych, gdysmy pytali u Ewseia Hawryłowicza Łapuchowa y u drugich, ieżeliby byli przytomnymi, albo wiadomymi o zabiciu Hurka Moyżeszowicza, żyda mohylowskiego, tescia affektuiącego, tedy niżey mianowane ludzie dobrowolnie wyznali, a naprzod Ewsey Łopuchow powiedział te słowa: iż ia, Ewsey, naiąłem się u pana Radiona Chomicza za parobka, od swiętych apostoł Piotra y Pawła, do Bożego Narodzenia, za kop dziesięc litewskich; a w roku teraznieyszym 1708 msca Oktobra ze dnia 19, na dzien 20, z piątku, na sobotę, w nocy, iuż bardzo zmrokiem, przybiegszy pan moy Radion Chomicz do domu swego, kazał mi zaraz do kolasy prostey konia zakładać y z założonym koniem do kolasy sam wprzod szedł y dwoim ludziom, na imie, Mikićie Chaleiewiczu y Leonu Chominiczu Smykowu przy mnie, y przy tey kolesie także iść rozkazał; a przyprowadziwszy nas w ulice, na rog, przed cmentarz, gdzie była cerkiew

Zmartwychwstania Panskiego, bliżnia, kazał nam tam czekać; a potym ten że pan moy Radion Chomicz, z bracią swoią rodzoną Stefanem y Janem Chomiczami, trup zabitego człowieka nagiego, wlekąc z gruntu Koszerlinskiego, nieiakowychści ludzi, dla ostrożności na warcie postawili, y nam ten trup po ziemi wlec y na kolasę włożyć kazali, co my y uczynili, podług ich rozkazania; y zaraz rozkazali nam ciż trzey bracia, abysmy ten trup, przez Hwozdowkę, do rzeki Dniepra prowadzili y tam ich czekali, y gdy podprowadzilismy na uroczyszcze sianożęci, nazywaiące się Panski Rog, alić my tam obaczyli rozniecіony na brzegu ogień y ztamtąd reyterowawszy się, z tym trupem przybylismy nad Dziebre, gdzie y tam także ludzi, z płytami noclegujących, obaczylismy, a widząc, że nie można co tam robić, od Dziebry iuż przez Słobodę prowadzilismy ten trup około ieziora, nazywaiącego się Swinskinego y przyprowadziwszy do rzeki Dniepra, na brzeg, przed dom Onocha, garbarza, y tam my, samotrzeć, ia, Ewsey Hawryłowicz Łapuchow, Mikita Chaleiewicz y Leon Smykow, ten trup z kolasy, na brzeg, do samey wody zrucili; a to uczyniwszy, przyiachalismy do domu panskiego Radiona Chomicza, ktory się u nas spytał: a gdziescie to podzieli? odpowiedzielismy, że iuż do wody wrzucili; a oni, trzech braci, znowu się pytaią: ieżeli głęboko, albo nie? rzeklismy, że nie głęboko, widać ten trup, że nie iest potopiony; y w tym razie pan moy Radion Chomicz kazał kamień leycami uwiązać y na kolasę włożyc, y włożywszy zaraz tegoż czasu sam z bratem swoim Janem Chomiczem y nami trzema, mną samym, Ewseiem, Mikitą Chaleiewym y Leonem Smykowym, także z Sawostią Tryhubem, piwowarem, y Jwanem Czetem, do tego mieysca iachali. Jakoż tam przybywszy, wzięlismy trochę wyżey w wierzch rzeki czołn y sprowadziwszy tam, my dwoie, ia Ewsiey y Jwan Czet, w czołnie do brzegu ten trup y kamień do szyi onego uwiązawszy, do rzeki Dniepra utopilismy, a oni, panowie, precz odiachali, y my, tam na czas zostawszy się, takżeśmy odeszli do domu

panskiego y iuż tam, w domu, panow Radiona y Jana Chomiczow, nie znalezlismy, tylko iednego pana Stefana Chomicza zostali, ktory nas y gorzałką częstował.

Leon Chominicz Smykow dobrowolnie zeznał, żem, iako sąsiad, był winien panu Radionowi Chomiczowi długu szelągami złotych szesc, ktory dług przyniosszy, oddałem onemu, a on mnie aż do samego wieczora zatrzymał, y zmrokiem iuż kazał do kolasy konia zakładać, zebrawszy nie mało ludzi, iakoż my samotrzec, ia, Leon Smykow, Ewsiey Łapuchow y Mikita Chaleiewicz, na ich rozkazanie, wszystko czynilismy, y trup, snać żydowski, na kolasę włożyli; y daley, według zeznania Łapuchowa, wyszmianowany Leon Smykow de verbo, ad verbum powiedział y wyznał.

Mikita Chaleiewicz dobrowolnie, pod sumniem, zeznał, że ia za parobka naiąłem się był u pana Jana Chomicza y iuż u niego służyłem niedziel trzy, a ze dnia 19, na dzien 20 msca Oktobra praesentis, z piątku na sobotę, po dzienney pracy z drugiemi parobkami, w łazni położyłem się spać; w tym czasie, iuż w nocy, przyszedszy pan Radion Chomicz obudził nas, mnie samego, Fiedora Machłaiowicza, Ewseia Łapuchowa, parobka swego, y Leona Smykowicza, sąsiada; iam się pytał: do czego tak pozno y co będę w nocy robił, y nie chciałem go słuchac; a potym, gdy mie łaiał y mowił to: co ci pan rozkaże, to słuchać musisz, y kazał założyc konia do kolasy, ktorego założywszy, szlismy do ulicy Szkłowskiey aż do cmentarza cerkwi bliżniey Zmartwychwstania Panskiego, gdzie nam zatrzymać się rozkazawszy, trup iakis zabitego człowieka oni, trzey bracia, przywlekszy, na kolasę włożyli; a co za trup ten, iakiego człowieka był, tego nie uznałem w nocy, y kazał nam ten trup przez Hwozdowkę do Dniepra rzeki prowadzić y utopić y daley wszystko, od słowa, do słowa wyznał, iako y pierwsi Ewsiey Łapuchow y Leon Smykowicz.

Fiedor Jwanowicz Machłaiowicz, pod sumniem wyznał, iż w nocy, przeciwko soboty, przyszli do domu naszego panowie Radion y Jan Chomiczowie, bracia

rodzeni prosząc mie y mowiąc te słowa: poydz, pomoż nam kufę gorzałki ze sklepu wydzwignąć; iam się wymierzał y iść nie chciał, y pytałem się u nich: kędyż ta iest gorzałka? a potem dałem się namowić, y gdy przyprowadzili do domu swego mnie, Fiedora Machłaiowicza, Sawostę Tryhuba, piwowara, Doroszka, Parfiena y Jurka Sapronowiczow, Lowkę, zięcia Sapronowego, Maxima Miesękowa y Jwana Czeta, dali nam po cztyry czarki gorzałki, wyniosszy w żescianym garcu; a potym kazał czeladnikowi swemu pan Radion do kolasy konia założyć y z sobą, z bracią, prowadził aż do mieysca, gdzie była cerkiew bliżniego Zmartwychwstania Panskiego, a daley gdy mie chcieli prowadzić, usłyszałem głos, gwałtu wołaiący y zaraz z tamtąd odbiegłem y przybiegłem aż do domu swego; a potym, iuż przede dniem, przyszedł do domu naszego Sawosta, piwowar, y gdym się ia od iego pytał, coscie wy tam robili? odpowiedział mi na to owy Sawosta, żeśmy żyda zabili y utopili. Do ktorey ich dobrowolney confessaty, iako od urzędu deputowani, ręce nasze podpisuiemy Jan Scybut, rayca mohyl. Теодоръ Дегцяревичъ лавн. могил. Ktoraż ta relacya dobrowolney confessaty, za podaniem y przyznaniem przez wyszmianowanych osob urzędowych, do act mieskich mohylowskich iest przyięta y wpisana.

Слѣдственное производство о побояхъ и насиліяхъ, причиненныхъ Радіону и Стефану Хомичамъ.

Anno 1708 Oktobra 22 dnia.

Relacya. Stanowszy oblicznie szlachetny pan Hrehory Szymanski, rayca mohylowski, y sługa mieski przysięgły Mikifor Ławrynowicz, relatią swą do act mieskich mohylowskich temi słowy uczynili: iż w roku teraznieyszym tysiąc siedmsetnym osmym msca y dnia wysz na akcie pomienionych, od szlachetnego pana Pawła Łapickiego, woyta mohylowskiego, na affectatią pana Romana Fiedorowicza Siodlarza, mieszczanina mohylowskiego, na oglądanie zbicia panow Radiona, pospolitego, y Stefana Janowiczow Chomiczow, braci rodzoney, ławnikowiczow mohylewskich, do więzienia mieskiego mohylowskiego, od niewiernego Mowszy Leybowicza, żyda, pisarza cła nowopodwyszonego komory mohylowskiey, osadzonych, przydani będąc, gdyśmy zeszli do turmy, gdzie okowanych panow Radiona y Stefana Chomiczow zostawszy, oglądali, naprzod u pana Radiona wszystką twarz sinie spuchłą, oczy popodbiani, ręce obie zbite, sinie, spuchłe, pięsci same poranione, snać nożem pokłute, same ciało, tak grzbiet, ramiona, iako piersi wszystkie tyransko zbite, sinie, spuchłe widzielismy; a u pana Stefana także na lewey ręce, niżey łokcia, raz, snać szablą cięty, albo sztychem uderzony, przebity, także obie ręce y wszystkie ciało tyransko zbite, sinie, spuchłe. Ktore takowe zbicie tyranskie mienili być sobie wysz pomienieni panowie Radion y Stefan Chomiczowie, przy nayściu na dom onych y przy zabraniu soli, towarow, gotowych pieniędzy, według processu, ad acta mieskie mohylowskie zaniesionego, od żydow, pomienionego Mowszy Leybowicza, pisarza, Uryasza Hurka y innych żydow strażnikow y pomocnikow onych, w roku teraznieyszym 1708, z dnia 19-go, na dzien 20-ty msca Oktobra zadane. Ktora relacya osoby urzędowey y sługi mieskiego przysięgłego do akt mieyskich mohylowskich iest zapisana.

Жалоба Радіона и Стефана Хомичовъ на евреевъ Мовшу и Ашора Гореликовъ по поводу причиненныхъ послѣдними побоевъ и насилій.

Anno 1708 msca Oktobra 22 dnia.

Na urzędzie i. k. msci mieskim mohylowskim etc. Stanowszy oblicznie pan Roman Fiedorowicz Siodlarz, mieszczanin mohylowski, imieniem panow Radiona y Stefana Janowiczow Chomiczow, ławnikowiczow mohylowskich, protestatią na pismie, na rzecz w niey niżey wyrażoną, ku wpisaniu do act mieyskich mohylow-

skich podał, w te słowa pisaną: z wielkim żalem opowiadaiąc, solenno się protestowały sławetni panowie Radion y Stefan Janowiczy Chomiczowie, kupcy y mieszczanie miasta i. k. msci Mohiłewa, sami od siebie y imieniem rodzonych swoich Jana y Michała Chomiczow, przeciwko niewiernych żydow Mowszy Leybowicza Horelika, pisarza cła nowopodwyszonego komory mohilowskiey, takze rodzonego iego Aszora Horelika, y sług iego żydow biegunow, także pomocnikow, do uczynku niżey wyrażonego przysposobionych, o to y takowym sposobem, iż gdy w roku teraznieyszym 1708, protestuiący miał soli beczek dwie y sledzi, w domu złożonych, ktorą, w niebytnosci na tenczas protestuiącego w Mohylowie, nasławszy obżałowany Mowsza Horelik czeladź swoią, mocno, gwałtem, bez żadnego widza, na dom protestuiących, sol y sledzi zabrał, a za przybyciem protestuiącego, pana Radiona Chomicza, gdy u obżałowanego, iako niwczym niewinney soli y sledzi, gwałtem zabranych y zagrabionych oddania, iako przy teraznieyszey ruinie y zniszczeniu, przez pogorżenie dobytkow y ubogich fortun, iako mizerny o powrocenie, ze łzami, upominał się y upraszał, ktory nie tylko żeby na miseryą respekt miał, ale iescze słowami sprośnemi, na zgorszenie chrześciańskie, poganinem y innemi sprośnemi y przeklętemi słowami nazywaiąc, tamże, w domu swym, porwawszy protestuiącego za łeb, nielitosciwie pięsciami policzkuiąc y biiąc, za włosy targał y, obaliwszy na ziemię, sam y z rodzonym swoim, także z Hurkiem Uryaszem, tesciem swoim, nogami, podkowami, y czym kto mogł, bili, mordowali y iako chcąc pastwilisie, a potym, tegoż dnia, msca Oktobra, ze dnia 19, na dzien 20, z wieczora, w nocy, przybrawszy y przysposobiwszy sobie pomocnikow, nie małą gromadę żydow y sług swoich, biegunow, y innych ludzi, imionami y nazwiskami sobie wiadomych, przerzeczony żyd obżałowany Mowsza Horelik, z bratem swoim Aszorem Horelikiem, y z Hurkiem, tesciem swoim, iako pryncypały, tumultuose, mocno, gwałtem, na dom protestuiących naszli, tamże,

w sposob nieprzyiacielski, iako chcąc, iuż nie iednego protestuiącego, ale wszystkich czterech rodzonych tyrańsko bili, mordowali y mało na smierć, okrutnie się pastwiąc, nie pozabiali, też, iako im się podobało, urągali; ostatek fortuny, od ognia uchowaney, w gotowych pieniędzach na osm tysięcy złotych polskich zabrali, y niemało szkod w zabraniu rożnych rzeczy, ktore osobliwym regestrem protestanci dowodzic ofiaruią, zabrali; a co większa, przy takim gwałtownym z gromadą ludzi naysciu nie możemy wiedzieć o rodzonym swoim Janu Chomiczu, ieżeli w żywocie zostaie, czyli też przez obżałowanych na ten czas zabity iest. O to się solenniter przeciw obżałowanych, iako pryncypałow, protestuiąc, a o swoię krzywdę z obżałowanemi, gdzie prawo drogę pokaże, tak o gwałtowne naysc̨ie, o szkody y pieniądze zabrane, o zbicie y tyranskie mordowanie, iako też o okrótne więzienie, tudzież o osobę rodzonego swego Jana Chomicza, ktorego wiedzieć nie mogą, ieżeli żyie, abo przez obżałowanych, przy gwałtownym naysciu, zabity y gdzie zawleczony został, osobliwą, za wzięciem wiadomosci do obżałowanych salvam actionem zachowuiąc, a na ten czas dawszy tę swoią żałosną protestatią y opowiadanie do akt mieskich mohylowskich zapisać, to wszystko oswiadczaiąc.

Слѣдственное производство о убіенія еврея Урія Гурка.

Anno 1708 Oktobra 23 dnia. Praesentacya ciała.

Na urzędzie i. k. msci mieskim mohylowskim, tego roku na sprawach zasiadaiącym, stanowszy oblicznie p. Mowsza Leybowicz Horelik, żyd, cła nowopodwyszonego, też czopowego y szeleżnego pisarz komory mohylowskiey, ciało, przed ratusz przyprowadzone na kolasie zabitego Uryasza Hurka, żyda mohylowskiego, tescia swego, praesentuiąc, o przydanie osob urzędowych na oglądanie onego deputowania nas, urzędu affektował; iakoż my z posrzodka siebie szlachetnego pana Theodora Dziehciarewicza, ławnika mohylewskie-

go deputowawszy y onemu sługę mieskiego przysięgłego Cimofieia Jsakowicza przydawszy, zesłali, ktorzy funkcyi swey dosc uczyniwszy po zwroceniu się swoim relacyą swą do akt mieskich mohylowskich wydali temi słowy: iż widzieli na kolasie przed ratusz przyprowadzone ciało zabitego Uryasza Hurka, żyda, z rzeki Dniepra u ktorego ranę w sercu przebitą, w głowie zas dwie rany, na twarży, z prawey strony raz zbity, a na szyi samey powroz y kamień wielki przywiązany, bez koszuli, w iednych spodniach, będącego, oglądali. Ktore zabicie, przy gwałtownym naysciu na dom, y utopienie w Dniepr wyszrzeczonego Hurka żyda mienił byc affectuiący od panow Radiona, Stefana y Jana Chomiczow y pomocnikow onych stałe. Ktora praesentatia y relatia osob urzędowych do act mieskich mohylowskich iest zapisana.

Слѣдственное производство о побояхъ и насиліяхъ, нанесенныхъ семейнымъ сборщика пошлинъ евреа Мовши Горелика.

Anno 1708 Oktobra 24 dnia. Obductia, alias relatia. Na urzędzie i. k. msci mieskim mohylowskim et caet. stanąwszy oblicznie szlachetni panowie Jan Scybut, rayca y Theodor Dziehciarewicz, ławnik, mohylewskie, a przy nich y sługa mieski Maxim Awchimowicz, relacyą obductiey, na pismie przez się uczynioną, na rzecz w niey niżey wyrażoną, na affectacyą p. Mowszy Leybowicza Horelika, żyda, pisarza ceł rzeczypospolitey w. xtwa littgo nowopodwyszonych komory mohylowskiey, ku wpisaniu do act mieskich mohylewskich podali y przyznali, w te słowa pisaną: Obductia, alias relatia przez nas, Jana Scybuta, rayce, Theodora Dziegciarewicza, ławnika, mohylowskich y sługi mieskiego przysięgłego Maxima Awchimowicza, od urzędu mieskiego mohylowskiego, na affektatią pana Mowszy Leybowicza Horelika pisarza cła nowopodwyszonego rzeczypospolitey y w. xtwa littgo y contrahenta czopowego y szelężnego powiatu orszanskiego, przydanych,

gdyśmy w dom wielebnego oyca Jakuba Bobkowicza, praesbitera cerkwi Woskresenskiey bliżniey mohylowskiey zeszli, tedy, w tym domu teszczę affectuiącego, panią Freydą Uryaszową Hurkową, żydowkę, na łożku od srogiego posieczenia y zbicia leżącą zostawszy, u niey, naprzod, na głowie raz rozcięty nad lewym okiem, z prawey strony także raz zbity, krwią naciekły, na prawey ręce, niżey łokcia. snać stychem pchnęty y koszula we krwi wszystka; secundario, u pani Basi małżąki ciężarney affektuiącego, na prawey ręce cztery palce srodze nacięte, na lewey ręce y na prawey razy zbite, spuchłe y krwią naciekłe, y koszulę we krwi; drzwi w komorze, zydel, ławę od pieca y scianę, też y chust niemało krwią zbroczonych widzieli; od komory uszaka szmat odcięto y na drzwiach trzy znaki, snac siekierą uderzono; u drzwi siennych na uszaku kręw; warstat mozdrzewowy gospodarski we krwi y krob łubiany pod powiecią napodworzu oglądali; w izbie bokowey gospodarskiey oyca Bobkowicza na drwiach y uszaku krew widzielismy; zaś na dziecięciu małym tegoż praesbitera widzieli krew na koszuli, też y na służebney krew na koszuli, y w teyże izbie na oknie kwaterę wybitą; u samego affektuiącego pana Mowszy, na głowie, na samym czele, z prawey strony raz krwawy, a u czeladnika iego na imie, Azika, na głowie, z lewey strony czoła, raz zbity, krwią naciekły; a za tym, gdysmy do domu żyda Naftola, strażnika, nad rzeczką Dąbrowną stoiącego, zeszli y tam na łożku od srogiego posieczenia pana Aszora Leybowicza, arędarza bobruyskiego rodzonego affektuiącego, zostawszy, u nego na głowie razy dwa cięte, na ręce prawey, pod samą pachą, raz na wylot sztychem przebity y koszulą przebitą y wszystkie chusty we krwi, także kaftan kitaiowy przebity y we krwi. Ktore wiolencye, skaleczenie, posieczenie y Uryasza Moyżeszowicza, tescia swego, na smierc zabicia affektuiący mienił byc od panow Radiona, Stefana y Jana Chomiczow, braci rodzoney, też y pana Kazimierza Maslaka, mieszczan mohylowskich, y pomocnikow ich, człowieka szesnastu,

stałe. Do ktorey relacyey obductiey ręce nasze podpisuiemy Jan Scybut, rayca mohylowski. Теодоръ Даехцаревичъ лав. могил. Ktora ta relacya obductiey, za podaniem y przyznaniem przez wyszmianowanych osob urzędowych y sługę mieskiego przysięgłego do act mieskich mohylowskich iest przyięta y słowo w słowo wpisana.

Жалоба Мовши Горелика на Стефана и Яна Хомичовъ по обвиненію въ убійствѣ Уріи Гурка. Anno 1708 Oktobra 25 dnia.

Na urzędie i. k. msci mieskim mohylowskim et caet. stanowszy oblicznie pan Mowsza Leybowicz Horelik, żyd, pisarz cel nowopodwyszonych rzeczypospolitey y w. xtwa littgo komory mohylowskiey, protestacyą na pismie na rzecz, w niey niżey wyrażoną, ku wpisaniu do act mieskich mohylowskich podał, w te słowa pisaną: Protestował się solennissime imieniem wielmożnego iegomsci pana Szrettera, skarbnego wiel. xtwa littgo, iako ieneralnego cełł oboyga superintendenta, pan Mowsza Leybowicz Horelik, pisarz celny mohylewskiey, wytepskiey y rzecyckiey komor, oraz kontrahent czopowego, szelężnego miasta Mohylowa, na panow Radzka, y Stefana y Jana Chomiczow, podpiskowiczow y kupcow mohylowskich, także Kazimierza Maślaka, iako samych principałow, przytym na Machłaia, Jwana, Seta y Sawostę, pomocnikow, y na innych, imionami y nazwiskami lepiey onym wiadomych, o to, yż w roku teraznieyszym 1708 msca Oktobra 19 dnia, z piątku na sobotę, gdy żałuiący za spaleniem Mohylewa, gdzie y dom iego spalonym iest, w naiętym domie, dla bezpieczneyszego mieszkania u oyca Jakuba Bobkowicza, swiaszczennika woskresienskiego bliżniego, nie spodziewaiąc się żadney incursyiey y zszedszy się z nabożenstwa swego z tesciem Uryaszem Hurką y samą tescią y żoną swą, iako spolnie mieszkaiące y handluiące, także z przybyłym ieszcze przed spaleniem miasta bratem rodzonym, panem Aszorem Leybowiczem,

arendarzem bobruyskim, przy zaszłym szabasie spokoinie ziadszy, do spana brali y iuż żałuiący był się uspokoił. Wtedy obżałowani, naprzod Radzka y Stefan y Jan, podpiskowiczowie, maiąc z sobą gromadę zebranego hultaystwa y kolasy sprowadzone, wszedszy tylo z dwiema parobkami do izby, a zostawszy nieboszczyka Hurka y brata żałuiącego, pytali się o żałuiącym y za soli beczek dwie żeby zaraz zapłacono, a ta za przemyto wzięta, upominali się serio; na co, gdy nieboszczyk Uryasz, tesc, y brat żałuiącego odpowiedzieli, że o to nie po nocy y nie w szabas dopominac należy. Tedy oni zaraz uczyniwszy hałas, na swoię zawołali gromadę: siudy, rabiata! W tym czasie w łeb żałuiący wziąwszy, wymknął się z pod rąk ich y do bokowey izby oyca swiaszczennika schronił, gdzie, słysząc zaboystwo, prez okno musiał salvowac życie, gdy ż by pewnie zabity był, a przy tym y wszyscy w tym domu będący dla ięzyka, iako połapani pryncypałowie y pomocnicy zeznali potym, że wszystkich pozabiiac zmowili się byli y dom zapalic. Ta tedy gromada wpadszy, nieboszczyka Uryasza tyransko biiąc, morduiąc, zabiła; brata żałuiącego za zabitego porzuciwszy, bo także, iak Hurka sztychem pchnęto, tylko sam Naywyszszy strzegł, że nie w serce, lecz w rękę y w głowę pozadawszy rany; też żonie żałuiącego palce u prawey ręki, ktora się zasłaniała, nadciąwszy, a matkę oney za zabitą, gdyż w głowę raz rogowy smertelny cyrulik musiał dac, y insze rany w głowie y po rękach zadane. Co porzuciwszy, rzucili się do rabunku a tak cokolwiek ieno było żałuiącego samego y skarbowych pieniędzy, ktore do wielmożnego imci pana skarbnego wiel. xtwa liitgo miał przez strażnika, zaraz po szabasie posyłac, iako też zabitego nieboszyka tescia handlowych pieniędzy, oraz brata z kabaku, za gorzałkę przedaną y za miody y za mąkę pszenną odebranych; wszystko to przy sukniach y innym rożnym splendorze y depozytach od roznych ichmosciow, także żydow dla schowania ile po spaleniu miasta do żałuiącego, iako na mieyscu bezpiecznym mieszkaiącego,

concedowanych, zabrali, iako to wszystko na osobliwym regestrze opisano iest. Taki tedy uczyniwszy rabunek y z zabitym trupem na kolasę włożywszy, gdy ieszcze szukaiąc żałuiącego do izby bokowey oyca swiaszczennika wpadli y tam hałasowac poczeli, usłyszawszy gwałt takowy, gdy by nie przypadło ichmsc panstwo towarzystwo pod komendą imci pana Ruszczyckiego, rotmistrza, do Mohylewa przybyłe y przeciwko domu tegoż, za rzeczką Dąbrowiczką, w gospodzie tegoż iegomosci pana rotmistrza, pod ten czas będące, pewnie by zawziętosc swoią ciż rozboynicy wykonali, lecz za tą przeszkodą z rabunkiem y z trupem uszły, rabunek do sklepow swych złożywszy, a ciało nieboszczyka do rzeki Dniepra na kolasie przywiezli y, w łodz włożywszy a kamien u szyi przywiązawszy, wposrzod rzeki rzucili y utopili, do czego za połapaniem samych pryncypałow y pomocnikow, przyznali się; ciało zaś ledwo piątego dnia po zabiciu y utopieniu znaleziono, dla wielkiego u szyi uwiązanego kamienia, że aż szyia do kosci od powrozu przeszmulana. O co wszystko żałuiący chcąc prawnie postąpić, karania y szkod dowodzic y requirowac, dał tę swą solenną manifestacią, salvę zachowuiąc do przydania y do melioracyi tey moiey żałoby, do xiąg mieskich mohylowskich maydeburskich zapisac, co y iest przyięto y zapisano.

Слѣдственное производство по обвиненію Казиміра Маслока въ насиліяхъ, причиненныхъ таможенному сборщику Мовшѣ Горелику.

Roku Panskiego 1708 msca Nowembra 11 dnia.

Na urzędzie i. k. msci mieskim mohylowskim stanąwszy oblicznie szlachetni panowie Jan Scybut, rayca y Samuel Żanglewicz, ławnik mohylowscy, a przy nich y sługa mieski przysięgły Kozma Czeczko, relatią zeznania na pismie, na rzecz w niey niżey wyrażoną, ku wpisaniu du act mieskich mohylowskich podali y przyznali, w te słowa pisaną: Relatia zeznania przez nas, Jana Scybuta, rayce, Samuela Żanglewicza, ławnika,

a przy nas y sługi mieskiego przysięgłego Kozmy Czeczka, od szlachetnego pana Pawła Łapickiego, woyta mohylowskiego, na affektatią sławetnego pana Kazimierza Masłoka, pospolitego y kupca mohilowskiego, przydanych, spisana, gdyśmy u osob niżey wyrażonych, sumnieniem onych obowiązawszy, pytali, ieżeliby kiedy pan Radion Chomicz powiadał, żeby pan Kazimierz Masłok z niemi w tey companiy, kiedy oni iakoby na gospodę pana Mowszy Leybowicza, pisarza komory mohylowskiey nachodzili, z onemi w tey companiy był, albo nie; tedy na pytanie nasze, stanąwszy na ratuszu pan Ewsiey Czurski, cechmistrz kusznierski, zeznał w te słowa, iż gdym szedł mimo turmy mieskiey, temu niedziel dwie, tedy pan Radion Chomicz prosił mnie przez okienko, abym go nawiedził; do ktorey turmy wszedszy, postrzegłem pana Masłoka w teyże turmie y, po roznych dyskursach, pytałem pana Masłoka, za co by był osadzony, ktory, na pytanie moie odpowiedział, że niewinnie, y nie wiem za co osadzony; tedy pytałem się u pana Radiona Chomicza, czy nie był z wami w companiy y za to nie iest osadzony; tedy pan Chomicz powiedział, iż on z nami nie był y darmo iest osadzony.

Wielebny ociec Jakow Bobkowicz, praesbiter bliżniey cerkwi Woskresienskiey, powiadał na ratuszu iż gdym ia, zaszedszy do turmy dla swoiey praetensyi, ktorą miał z panem Radionem Chomiczem y bracią onego, o niey rozmawiał, wtenczas nadszedł pan Kazimierz Masłok do nas, u ktoregom pytał się, co by tu robił; tedy mi on odpowiedział: nie wiem, za co iestem osadzony; pod ktore słowa pan Radion Chomicz z tym się odezwał y to począł powiadac, że pan Masłok, nie będąc z nami w companiy y nic o tym nie wie, niewinnie więzienie cierpi y do onego iest osadzony.

Wielebny ociec Jan Citowicz, praesbiter cerkwi Podniesienia Swiętego Krzyża, także na ratuszu stanąwszy, takową wydał relatią, iż gdym ia zaszedł do turmy, gdzie zostałem y szlachetnego pana Athanasego

Żywocka ławnika mohylowskiego, przy ktorym pan Radion Chomicz mowił, mi że pan Masłok daremnie siedzi y niewinnie te więzienie cerpi.

Sławetny pan Hrehory Haponowicz, pospolity y cechmistrz kowalski, stanąwszy na ratuszu, zeznał w te słowa, iż gdy w nocy przyprowadzili żołnierze y słudzy imci pana rotmistrza, regimentarza wielmożnego imci pana Chmary, panow Radiona y Stefana Chomiczow do mego domu, w ktorym na ten czas imc pan rotmistrz z swoim towarzystwem noclegował, tedy pan Mowsza Leybowicz Horelik, przy obecnosci wszystkich powiadał, że y Kazimierz Masłok z nami był y tumultu tego czynic dopomagał; na ktore słowa panowie Chomiczowie odpowiedzieli mu, iż nie prawdę mowisz, żeby on z nami był.

Sławetny pan Miron Andziorowicz, pospolity mohylowski, na ratuszu zeznał, iż gdym ia, według chrzescianskiey miłosci, zaszedłem dla nawiedzenia pana Radiona Chomicza do turmy, z sławetnym panem Michałem Całabanem, ktoremu, po rożnych dyskursach przekładałem to, iż na dobrowolney confessacie tamci ludzie pana Kazimierza Masłoka nwalniaią, że z wami w tey companiy nie był, przeto y wszmc pan reflektuy się y według Boga, prawdę chciey powiedziec, żeby ten człowiek niewinnie więzienia nie cierpiał; na ktore słowa mi odpowiedział pan Radion Chomicz, z bratem swym Stefanem, yż niewinnie cierpi y daremnie iest osadzony, bo z nami w tey companiy nie był y nic o tym nie wie.

Pan Hrehory Butoma, wespoł z panem Hrehorym Onochowiczem, wtenczas obadwa powiedzieli, iż gdy my, mimo idąc, zaszli w swoim interesie do turmy, gdzie, widząc przykowanego do sciany pana Radiona Chomicza z bratem onego, Stefanem, pytali się, za co by byli przykowani; pod czas ktorego dyskursu nadszedł y pan Kazimierz Masłok, tedy oni, panowie Chomiczowie, tak nam powiedzieli, iż my za Mowszę, invasora, tę więzienie cierpiemy, ale pan Masłok daremnie uwiązł, bo z nami nie był y ni wczym winnym nie iest, ale czyni tylko żydowska invidia.

Pan Semion Mienkow, mieszczanin mohylowski, przy kramie pana Piotra Alexandrowicza pospolitego mohylowskiego, na pytanie nasze powiedział, iż gdym ia posłyszał od ludzi, że pan Radion Chomicz iest do więzienia osadzony, a maiąc do niego o dług praetensią, przyszedłem umyslnie do niego, chcąc się z nim porachować, gdziem z onemi został y pana Kazimierza Masłoka, u ktorych zaraz spytałem się, za co by pan Masłok był osadzony, ktory mi tak odpowiedział, iż chyba go Pan Bog za grzechy skarał iakie, a on nic nie winien y nie był z nami y nie dopomagał nam companiy.

Pan Roman Siodlarz, przy teyże kromie pana Alexandrowicza, pod sumnieniem, słowo do słowa tak zeznał y powiadał, iako y pan Semion Mienkow.

Pan Hapon Gachowicz, cechmistrz miecznicki, pod sumnieniem zeznał, iż, będąc w turmie, w swoim interesie, pytałem się u pana Radiona Chomicza, ieżeli z nimi był w companiy tey nieszczęsney y pan Kazimierz Masłok, tedy on odpowiedział, że pan Kazimierz daremnie za nas pokutuie, ponieważ niwczym nie iest winny.

Sławetny pan Cypryan Chromkowicz, pospolity mohylowski, zeznał, iż gdym, nawiedzaiąc pana Radiona Chomicza w turmie, obaczyłem tam y pana Kazimierza Masłoka, ktorego pytałem się, za co tu siedzisz? a on na to odpowiedział, że, nie wiem za co; na ktore słowa pan Chomicz powiedział, że pan Masłok niewinnie siedzi w więzieniu z nami, bo o żadney rzeczy nie wie y w kompaniy z nami nie był. U tego zeznania podpis rąk temi słowy: Jan Scybut, rayca mohylowski. Samuel Żanglewicz, ławnik mohylowski. Ktore te zeznanie, za podaniem y przyznaniem przez wyszmianowanych osob do act mieskich mohilowskich iest przyięto y słowo w słowo wpisane.

Судебное опредѣленіе по дѣлу о убійствѣ еврея Уріи Гурка.

Anno 1708 Decembra 14 dnia. Dekret criminalny.

Przed nami, Pawłem Łapickim, woytem, Andrzeiem Dymitrowiczem a Alexandrem Mołczankowiczem, burmistrami, także przed raycami y ławnikami miasta iego kr. msci Mohylowa, tego roku na sprawach mieskich zasiadaiącemi, stanąwszy oblicznie p. Mowsza Leybowicz Horelik, żyd, pisarz cełł nowopodwyszonych rzeczypospolitey komory mohylowskiey, przez imc pana Jerzego Horackiewicza, plenipotenta swego, skarżył na panow Radiona, Stefana y Jana Chomiczow, Kazimierza Masłoka, iako pryncypałow, mieszczan y kupcow mohylowskich, też na Jwana Czeta, Sawostę Piwowara, Awsieia Hawryłowicza Łopuchowa, Mikitę Chaleiewicza, Leona Chominicza Smykowa, Fiedora Machłaia, Doroszka, Parfiena y Jurka Sapronowiczow, Lowka, zięcia Sapronowego, Maxima Mieszkowego, pomocnikow, y innych onym wiadomych ludzi, kompanistow, mieszczan mohylowskich, według proposicyey swey, na pismie podaney, po ktorey produkowaney y przeczytaney propozicyey, obwinieni, z więzienia przyprowadzeni, mianowicie, pan Stefan Chomicz, Fiedor Machłay, Mikita Chaleiewicz, Leon Chominicz Smykow, Awsiey Łapuch y żona Sawosty Piwowara, na imię Parasia, stawaiąc, użyczenia sobie dylacyi na prokuratora prosili, a za tym pan Kazimierz Masłok, pospolity mohylewski, za przywołaniem, przez sługę mieskiego przysięgłego Jozefa Leonowicza uczynionym, nie z więzienia przyprowadzony, lecz za danym sobie pozwem, odezwawszy się sam od siebie, użyczenia sobie dilacyi także na plenipotenta żądał; zaś pan Radion y Jan Chomicze, bracia rodzeni, też Jwan Czet, Jurka Sapronow, Doroszka y Lewka Sapronowy, Maxim Mieszko y Sawosty Piwowar do prawa nie stawali. Przeciwko onych imc pan Horaczkiewicz, plenipotent actora, iako uciekaczow, ktorzy ponieważ z miasta pouchodzili y pouciekali, salvam actionem do nich zachował, a pana Kazimierza Masłoka ex nunc do sekwestru

osadzenia domawiał; zaś przyprowadzonym stawaiącym obwinionym dilacyey na prokuratora nie bronił. Urząd mieski mohylewski, według prawa, affectowaney na prokuratora wszystkim obwinionym stawaiącym użyczył dilacyey do blizko przyszłego sądu, a tantisper do tegoż sekwestru onych odesłał, a panu Kazimierzowi Masłokowi, iako w tey sprawie nie podeyrzanemu, ktory za danym pozwem stawa, de parendo iuri, ludzi zacnych, dobrze osiadłych, mieszczan mohilowskich, nie zchodząc z urzędu, parękę dać nakazał.

Roku 1708 msca Decembra 19 dnia.

Na terminie dzisieyszym, z użyczoney obwinionym na plenipotenta dilacyi, ku sądzeniu causae modernae przypadłym, gdy actor, przez tegoż wyszrzeczonego plenipotenta swego, imc pana Harackiewicza, propozicyą swą ponowiwszy, z obwinionych o sprawiedliwość y o pokarą żądał, tedy ciż obwinieni, z więzienia przyprowadzeni, też y pan Kazimierz Masłok, inferowali, iż żaden z panow plenipotentow stawać nie podeymuie się, o przydanie za patrona z Urzędu w tey sprawie szlachetnego pana Theofila Dziewulskiego prosili. Urząd mieski mohilowski, do prawa pospolitego y prosby obwinionych skłoniwszy, pana Theofila Dziewulskiego za plenipotenta onym przydał; iakoż pan Dziewulski, będąc praesens, iż bez informacyi obwinionych ex tempore stawać nie może inferuiąc, ad colloquendum, użyczenia dylacyey żądał. E contra, pan Harackiewicz, patron aktora, iż actio est criminalis, aby in instanti respondował, domawiał się. Urząd mieski mohylowski plenipotentowi obwinionych, tak ad colloquendum, iako y ad respondendum, dilationem termino peremptorio uzyczył do blizko przyszłego sądu.

Roku 1710 msca Oktobra 29 dnia.

Przed nami, Theodorem Kazanowiczem sekretarzem iego krol. mosci, na mieyscu szlachetnego pana Pawła

Łapickiego, rocznego woyta, będącym, Janem Mieleszkiewiczem a Janem Korobanką, burmistrzami, także przed raycami y ławnikami miasta iego kr. mosci Mohylowa, tego roku na sprawach mieskich zasiadaiącemi, na terminie dzisieyszym, ku sądzeniu tey sprawy przypadłym, gdy aktor, żyd Mowsza Horelik, pisarz celny, przez imc pana Piotra Jbianskiego, plenipotenta swego, propozicyą swą we wszystkich ponowiwszy punktach, z obwinionych o sprawiedliwość y o karę prosił, tedy plenipotent, pan Dziewulski, stawaiąc inferował, iż actor conta obwinionych od lat dwiuch actią u sądu mieskiego mohylowskiego intentować zacząwszy, oney nie konczył, ktorzy obwinieni w żałobie y processie imionami wyrażeni, przez dwie lecie w sekwestrze, w okowach, od aktora siedząc, pod ten czas nader wielkiey drogosci, iedni z głodu w więzieniu pomarli, drudzy także w więzieniu, w bramie murowaney, przez obalenie bramy, na smierc pozabiiane zostali, wnosząc, w tym punkcie iak wiele ludzi od aktora poginęło, na inquisicyą osob urzędowych deputari żądał. E converso, plenipotent aktora, imc pan Jbianski tey inquisitiey, iako nie słuszney, na stronę uchylenia, a dalszego procederu prawnego, ktorzy są, iako to: Jan Chomicz y Kazimierz Maslok, na onych uznania domawiał. My, Urząd mieski mohylowski, dla lepszey informacyi swey, inquisitią słuszną być uznawszy, na oną e medio sui szlachetnych panow Daniela Sapockę y Samuela Żanglewicza, radziec mohylewskich zsyłamy, ktorzy aby relatią inquisitiey swey, in scriptis, u blizko przyszłego sądu, to iest, dnia iutrzeyszego, wydali, uznawamy.

Anno 1710 msca Oktobra 30 dnia.

Na terminie dzisieyszym, ku sądzeniu tey sprawy legitime przypadłym, gdy actor, super plenipotentem suum, proposicią swą, we wszyskich renowando punctis, o uczynienie sprawiedliwosci z obwinionych affektował, tedy pan Dziewulski, przyprowadzonym z więzienia, iednym, Janu Chomiczu, y drugim pozwanym, Kazimierzu Masloku, stawaiąc, aby osoby urzędowe relacyą inquisitiey swey wydali, domawiał się. Jakoż deputowane osoby urzędowe podali inquisitią swą na pismie, w te słowa pisaną: anno 1710 Oktobra 30 dnia. Jnquisitia przez nas, Samuela Żanglewicza y Daniela Sapocka, raycow mohylewskich, a przy nas y sługi mieskiego przysiągłego Jerzego Bielanowicza, z dekretu sądu mieskiego mohylowskiego w sprawie panow Chomiczow z p. Mowszą Leybowiczem Horelikiem, żydem, pisarzem cła komory mohylewskiey, wywiedziona y spisana, gdysmy, zszedszy do osob niżey wyrażonych, u onych pytąli, tedy, naprzod:

1, Jarmoła Lepla zeznał, iż corka moia, Paraskiewia Czetowa, z dziecięciem małym, od Mowszy, żyda, do więzienia wzięta y osadzona w bromie, są zabite.

2, Luba Kaskina zeznała, iż corka moia, Maria Jurkowa Sapronowa, od tegoż pana Mowszy, niewinnie do więzienia, także z dziecięciem, będąc osadzona, w bramie została zabita.

3, wielebny ociec Nicefor Markowski, praesbiter Pokrowski, zeznał, iż Jsaia Homiankę, nic niewinnego, przez pana Mowszę do więzienia osadzonego, w bromie zabitego, na cmętarzu, wedle cerkwi Pokrowskiey pogrzebł.

4, Marya Karawczycha zeznała y z płaczem mowiła, iż Awsiey Karawka, syn iey, od srogiego więzienia w bromie skaleczony, w turmie mieskiey umarł.

5, Arciem Marcinowicz zeznał, iż żona Sawoscina Ustynia, od ciężkiego y srogiego więzienia, sama, a corka iey z głodu w turmie pomarli.

6, Nikifor Czerniak zeznał, iż to wiem, że sol y sledzie żydzi bieguny, bez bytnosci panow Chomiczow w domu ich, naszedszy gwałtem zabrali.

7, Jakow Buka, mieszczanin mohylowski, toż samo, co y Nikifor Czerniak zeznał.

8, Jhnat Czerniak, także słowo w słowo, zeznał to, co y Nikifor Czerniak.

9, pan Stefan Cyrulik y żona iego zeznali, iż Mikita Chaleiewicz umarł od srogiego więzienia.

Do ktorey inquisitiey ręce nasze podpisuiemy: Daniel Pawłowicz Sapocko, rayca mohylowski. Samuel Żanglewicz, rayca mohylowski. Po ktorey przeczytaney inquisitiey, aktor przez wyszrzeczonego plenipotenta swego tey inquisitiey od tey akcyey na stronę uchylenia, a in supplementum żałoby swey, naprzod, confessatę dobrowolną przez zaboystwo, do act mieyskich mohylowskich, w roku 1708 msca Oktobra 20 dnia urzędownie przyznaną, ktorzy się znali do złego uczynku swego y zaboystwa, powtore, process eo nomine do act mieyskich mohylowskich, w tym że roku 1708 Oktobra 25 dnia, przeciwko tych że zaboycow zaniesiony, y obductią urzędową tegoż roku 1708 Oktobra 22 dnia, oglądania ran u aktora samego, małżąki Basi y Freydy teszczy iego, też Aszora Leybowicza, arendarza bobruyskiego, rodzonego aktora, y innych żydow. Potrzecie, praesentatia ciała przed ratusz, na wozie przywiezionego, zabitego y utopionego, z Dniepra rzeki wywleconego żyda Hurka Moyzeszowicza, w tym że roku 1708 msca Oktobra 23 dnia, urzędownie ad acta mieskie mohylewskie zapisaną, produkuiąc y pokładaiąc, comparycyi wszystkich obwinionych żądał; za niestaniem onych, na łapanie, na gardło y na czwartowanie, spolnie z Janem Chomiczom, iako iawnych violatorow y zaboycow, wzdania prosił, a summy tak skarbowych pieniędzy, iako swoich, spolnych z Hurkiem Moyzeszowiczem, tesciem, handlownych, też w depozyt o rużnych panow złożonych, według żałoby, na wszystkich dobrach obwinionych leżących y ruchomych przysądzenia, a Kazimierza Masloka, iako z Radionem Chomiczem w kompaniey będącego, primario na tortury wskazania domawiał. W ktorey sprawie pan Dziewulski od pana Kazimierza Masloka y od Jana Chomicza w samey rzeczy stawaiąc y na żałobę aktora sprawuiąc się, miasto ustney swey controwersyi, oną podał na pismie, w te słowa: Mosci panowie sądowi miasta i. k. msci Mohylowa. Ja, Kazimierz Maslok, ku-

piec y obywatel mohylowski, będąc oskarzony y niewinnie calumniose criminaliter w żałobie Mowszy Leybowicza Horelika, żyda, pisarza cła nowopodwyszonego komory mohylowskiey, na wielki dyshonor, y na niesławę, y dobre zachowanie ubogiego człowieka, chcąc na honorze y ubogiey substancyi, czyniąc wielkie zatrudnienie y nie dopuszczaiąc w handlu wyżywienia, przywiodszy do niemałych szkod, na złotych pięc tysięcy, przyłączywszy osobę moię do występku nayscia na dom gwałtownie, zbicie y zabicie iako by tescia iego Uryasza Hurka, żyda mohylowskiego, wespoł będąc z Radyonem Chomiczem y drugiemi pomocnikami opisał, paen y szkod poczynionych y zabranych iakoby pieniędzy na kilkadziesiąt tysięcy złotych polskich, iako żałoba dostatecznie opisuie, ugania y potrzebuie. Tedy ia, stawaiąc u sądu wszmsciow, in primario, expurnie osobę moią od takiego obżałowania y łączenia do występku panow Chomiczow, gdyż ia z onym na tenczas żadney conversacyi nie miałem, poniewaź y sam obwiniony Radyon Chomicz z drugiemi mnie przez żałuiącego, niewinnie do więzienia turmy mieskiey osadzonego, uwalnia, wyznawuiąc to, iż ia niewinnie więzienie cierpię, bo ani przy gwałcie y naysciu żadnym z nami nie był, ani w tym do kompanyi za pomocnika proszony był; ktore wyznanie przed roznymi ludzmi, swiadkami wydane, przed sądem wszmsciow panow, w tymże roku 1708 msca Nowembra 13 dnia, przez osob urzędowych wywiedzione y do act mieskich mohylowskich przyznane, pokładaiąc y produkuiąc, o wolnosc od żałoby aktorowey pokornie proszę. To też do wiadomosti wszmsc panow donoszę, oswiadczam się urzędem y żałosnę skargę przekładem na wyszrzeczonego żyda Mowszę Horelika, pisarza cła nowopodwyszonego komory mohylewskiey ktory bawiąc się depectatią niesłuszną, wprzod nasławszy na dom moy czeladz skarbową, przed pogorżeniem miasta, pod czas wielkich trudnosci y wydatkow prowiantowych rożnym woyskom, iuchtu nie mało, iakoby nieotmyconego na kilkanascie set złotych zabrał, po-

tym gotowymi pieniędzmi na kilkaset złotych wydar
napascią, widząc to, że niebył na tenczas w takowey
krzywdzie do kogo uciec y takowey krzywdy vindy-
cowac, czego podobno skarb rzeczypospolitey czynic za-
brania y nie pokazuie; teraz tedy doniosszy wszmsciom
pro informatione sądu, cituię Constitucyę Seymową, ro-
ku 1589, sub titulo Bezpieczenstwo drog kupieckich,
ktorą rzeczpospolita postanowiła w kożdey krzywdzie,
kupcowi stałey od pisarzow celnych y zagrabienia to-
warow wolno ukrzywdzonemu o to pozwac, gdzie one-
mu podoba; przy tym rozne prawa z Statutu wiel. xtwa
littgo, z Saxonu, z Porządku Prawa Maydeburskiego
reconventionaliter, kto na kim, u ktorego sądu spra-
wiedliwosci dochodzi, sam u tegoż sądu powinien od-
powiadac usprawiedliwiac. O co y ia pokornie żądam,
aby mi się obręczył y opisał w moich krzywdach y
sam usprawiedliwic, co prawo y sama słusznosc każe,
o to y teraz wszmsc panow upraszam. Po przeczyta-
ney controwersyi, pan Dziewulski od pana Masloka
pokładał, per extractum z act mieskich mohylowskich,
pod datą 1708 roku msca Nowembra 13 dnia relatią,
przez szlachetnego pana Jana Scybuta, raycy mohyłow-
skiego y sługę mieskiego przysięgłego Kazimierza Cze-
czka, zeznanie żyda Jakoba Horełego wydane, ktory
zeznał, że on, Maslok, tego dnia piątkowego, do same-
go zmroku w domu swym, z trzema żydami y z nim
zostawał y od bardzo podpiłego odszedł; przy inqui-
sicyi też y przy żydowskim zeznaniu, do przysięgi,
iako w obwinieniu aktora ni w czym nie iest winny.
Masloku do iuramentu zabierał, po przysiędze wyko-
naney libertatem prosili; item inferował, że aktor, pi-
sarz celny, Mowsza Horelik wiele ludzi kupieckich na
pięc tysięcy do utraty, zaś do wielkiego uboztwa y
zniszczenia Kazimierza Masłoka przywiodł. Compobuiąc
tego, process przeciwko iego, Mowszy Horelika, od Ma-
sloka do act mieskich mohylowskich, w roku 1708
msca Oktobra 28 dnia zaniesiony, też y drugi process
od panow Radiona y Stefana Chomiczow, kupcow mo-
hyłewskich, przeciwko pana Horelika, pisarza celnego,

y innych żydow o nachodzenie violenter na dom, o za-
branie towaru, soli, sledzi y gotowych pieniędzy osmiu
tysięcy złotych, do act mieskich mohylowskich, w tym
że roku 1708 Oktobra 20 dnia podany, przy obductiey
urzędowey szlachetnego pana Hrehorego Szymanskiego,
raycy mohylowskiego, y sługi mieskiego przysięgłego
Nikifora Ławrynowicza, oglądania zbicia y ran zada-
nych, tegoż dnia do act mieyskich mohylowskich za-
pisaney, pokładał, obwinionemu panu Chomiczu na tym,
iako pod władzą starszego Radiona, brata swego, zo-
staiącemu, y w leciech chłopięcich będącemu, y ni w
czym w tey sprawie niewinnemu, że na dom aktora,
iako się skarży, nie nachodził, nie zabiiał y naymiey-
szey szkody w zabraniu pieniędzy y rzeczy nie czynił
y przy tym tumulcie nie był, samosiodm do odprzysię-
żenia się zabierał, po przysiędze uwolnienia żądał, a
do pana Radiona, ktory po pogorzeniu miasta, z turmy
spaloney y opadłey uciekł, salvam actionem nie bronił.
Przeciwnym sposobem aktor, przez wyszrzeczonego pa-
na Jbianskiego, plenipotenta swego, na produkowaną
relatią pana Scybuta, raycy mohylowskiego, odebrane-
go zeznania od żyda Jakuba Horelika, iż według pra-
wa pospolitego, tak żydzi, iako y niewiasty, swiadka-
mi byc nie mogą; zaś przeciwko processow oboich, od
Masloka, Radiona y Stefana Chomiczow zaniesionych,
iż oni, iako princypałowie, uchodząc karania, na ktore
zasłużyli, takowe processa y obductie, zniosszy się y
namowiwszy z panem Dziewulskim, plenipotentem swo-
im, calumniose na aktora poutworzali, inferuiąc, y
prawo z Statutu wiel. xtwa littgo z Rozdziału II, ar-
tykuł 1, z tegoż Rozdziału, artykuł 17, item z tegoż
Rozdziału II, artykuł 32 cituiąc, przy dokumentach,
processach, obductiach produkowanych, y citowanym
prawie, samosiodm do przysięgi zabierał, po przysię-
dze wszystkich obwinionych na gardle karania, czwar-
towania, a osobom czterem, za zadanie ran, iako zy-
dom, uznania nawiąski sowitey, summy skarbowey y
samego aktora, z Uryaszem żydem spulnie handlowney,
y za wszystkie rzeczy w depozycie będące, w comput

rachuiąc, summy złotych piąciudziesiąt trzech tysięcy y złotych dwudziestu pięciu y groszy dziesięciu, na kamienicy y na wszystkich dobrach obwinionych, leżących y ruchomych, za przysięgą wskazania y przysądzenia affectował. Pan Dziewulski zas, patron obwinionych, tak iako y pierwiey ad evasionem iuratoriam Kuzmie Masloku y Janu Chomiczu, iako niewinnym zabierał, po wykonaniu libertatem prosił. Urząd mieski mohylewski deliberat iudicium do dnia iutrzeyszego.

Roku 1710 msca Oktobra 31 dnia.

Na terminie dzisieyszym, my Urząd mieski mohylowski, expediendo deliberationem suam, a to uważaiąc, iż aktor przy pokładanych authentyce dokumentach y citowanym prawie, do przysięgi samosiodm, na punktach, w żałobie opisanych, zabiera, po przysiędze wszystkich obwinionych na gardło y czwartowanie, Kazimierza zas Masloka na tortury, w tym, ieżeli z Radzionem Chomiczem nie był w kompaniey, wzdania, a summy zabraney y depozytow, według żałoby y controwersiey, na kamienicy Radiona Chomicza y na wszystkich dobrach obwinionych wskazu, domawia; zas pan Dziewulski, od dwu osob stawaiąc, przy wnoszonych swych obronach Kazimierza Masloka y Jana Chomicza, obwinionych, do odprzysiężenia, iż nie są winnemi, blizszemi byc mieni, przeto do prawa pospolitego y do dobrowolney confessaty, ad acta mieskie mohylowskie urzędownie podaney, z ktorey clare patet, że Awsiey Łapuchow, Mikita Chaleiow, Leon Smykow y inni comprincipałowie dobrowolnie do stracenia y utopienia Uryasza, żyda, tescia aktora, znali, y za principałow Radiona, Stefana y Jana Chomiczow być wyrazili; przychyliwszy, przy processie, obdukcyach, dokumentach produkowanych Mowszę Horelika, pisarza celnego, blizszego do iuramentu bydz uznawszy, onemu samosiodm, z małżąką, tescią y żydami, na tym, iako Radion, Stefan y Jan Chomicze samemi principałami byli, z pomocnikami swemi Jwanem Czetem, Fiedorom

Machłaiem, Sawostą Piwowarem, Maximem Mieszkiem, Jurkiem Sapronowym, Lewką Maximowym y innemi pomocnikami, na dom skarbowy wielebnego oyca Jakowa Bobkowicza, swiaszczennika Woskresienskiego, gwałtem, w nocy, z piątku na szabat, tumultem nachodzili, w głowę aktora zacięli, Aszora Leybowicza rodzonego, też teszczę y małżonkę iego bili y mordowali, rany pozadawali, od ktorego zbicia małżąka aktora, iako brzemienna, płod martwy płci męzskiey zrzuciła, Uryasza, tescia aktora, na smierc zabili y do rzeki Dniepra utopili, przy naysciu gwałtownym na dom, gotowych pieniędzy skarbowych, też aktora y tescia iego handlownych spolnych, także y brata iego Aszora, y co było w depozyt dane rożne rzeczy ichmsciow panow, rożney szlachty, item żydow bychowskich y białynickich, iako process y żałoba wyraża, summą wszystkiego na złotych pięcdziesiąt trzy tysiąca y złotych dwadziescia pięc y groszy dziesięc, gwałtownie pozabierali, y na wszystkich punktach, w żałobie opisanych, na rodale, w szkole żydowskiey, dnia piątego msca Nowembra anni praesentis, wykonac nakazuiemy; po przysiędze wykonaney Radiona Chomicza, iako samego princypała, też pomocnikow iego, Jwana Czeta, Jurka Sapronowa, Doroszka, Fiedora Machłaia, Lewka, Maxima Mieszka, ktorzy z miasta pouciekali, onych na łapanie, na gardło y na czwartowanie, a stawaiącego Jana Chomicza młodszego, Radiona rodzonego, ktory w opiece y pod władzą iego, iako starszego, zostawał, na gardło, ucięciem głowy wzdaiemy; zas summę złotych pięcdziesiąt trzy tysiące y złotych dwadziescia pięc y groszy dziesięc, iako aktor skarżył, na kamienicy y wszystkich dobrach leżących y ruchomych, gdzie się okażą, Radiona, Stefana, ktory decessit, y Jana Chomiczow, także y wszystkich dobrach, wyżey w dekrecie tym pomienionych obwinionych, aktori wskazuiemy y przysądzamy, i na exekutią tego dekretu osob urzędowych y sług mieskich przysięgłych, ktorych sam aktor zażywac będzie, przydaiemy y zsyłamy; vigore zas pana Kazimierza Masloka, na ktorego żadnego swiad-

ka y naymnieyszego dowodu aktor nie ma, y ciż obwinieni, iako to, Radion, bracia y społuczęsnicy y pomocnicy iego y wiele ludzi, w relacyi, urzędownie do act mieskich mohylowskich, w roku 1708 msca Nowembra 11 dnia przyznaney, zapisane, że Kazimierz Maslok nie iest winien, w tey kompaniey nie był y daremnie od aktora w więzieniu zostawał y turbacyą ponosi. Do tegoż zeznania onych skłoniwszy się, a przysięgę, do ktorey aktor na niego zabierał y wzdania na tortury prosił, na stronę amputowawszy, iego, Kazimierza Masloka, iako człowieka dobrego y niepodeyrzanego, blizszego samoczternast, z małżąką do przysięgi byc uznawszy, onemu na tym, iako z Radionem, Stefanem y Janem Chomiczami w radzie y namowie nie był, na dom aktora nie nachodził, w kompaniey y tumulcie z pomocnikami nie zostawał, gwałtu, zaboystwa nie czynił, żadnych pieniędzy y naymnieyszych rzeczy, iako aktor skarży, nie zabierał, o tey ich złey zawziętosci nie wiedział y w teraznieyszym obwinieniu ni w czym nie iest winnym, przysięgę dnia trzeciego Nowembra anni praesentis odwiesc się nakazuiemy, a po przysiędze de plano wolnego czyniemy.

Roky 1710 msca Nowembra 3 dnia.

Na terminie dzisieyszym, ku wykonaniu przysięgi przypadłym, stanąwszy oblicznie pan Kazimierz Maslok, z małżąką y z krewnemi swemi samoczternast, dekretowi zaszłemu dosyć czynic y przysięgę wykonac był gotow, ktorego aktor, pan Mowsza Horelik, pisarz celny, nie przypuszczaiąc do przysięgi, od wykonania oney bene vole uwolnił; iakoż y urząd mieski mohylowski, za dobrowolnym aktora pozwanego od przysięgi uwolnieniem, de plano w tey sprawie wolnym uczynił.

Anno 1710 Nowembra 5 dnia.

Na terminie dzisieyszym ku wykonaniu actori przysięgi przypadłym, aktor Mowsza Horelik teraznieyszy,

według zaszłego dekretu, na punktach w nim y rocie opisanych, iurament wykonał w te słowa: ia, Mowsza Leybowicz Horelik, żyd, pisarz celny komory mohylowskiey, ia, Basia Hurkowna Horelikowa, małżąkowie, ia, Freyda Jakubowna Hurkowa, wdowa, my Hirsz Hurkowicz, Chackiel Leybowicz Horeliki, Naftol Hercowicz y Abram Moyżeszowicz, żydzi mohylewscy, przysięgamy panu Bogu, Stworzycielowi nieba y ziemi, na tym, iako Radion, Stefan y Jan Chomiczowie, bracia rodzeni, samemi principałami byli, a pomocnicy ich Jwan Czet, Fiedor Machłaiow, Sawosta Piwowar, Maxim Mieszkow, Jurko Sapronow, Lewko Maximow, z innemi społuczęstnikami, na dom skarbowy wielebnego oyca Jakowa Bobkowicza, swiaszczennika Woskresienskiego, gwałtem na mnie, Mowszę Leybowicza Horelika, z wieczora, w nocy, z piątku na Szabat, tumultem nachodzili, mie słowami złemi łaiali, te słowa mowiąc, ię my krwi pić przyszli twoiey, w głowę zacięli, gdy zdrowie swoie unosząc do izdebki oyca Bobkowicza uszedł, tedy brata mego rodzonego Aszora Leybowicza bili y w głowie rany pozadawali, rękę prawą na wylot przebili, bili, mordowali y na ziemi za nieżywego porzucili, mnie, Basi Horelikowey, na ręce prawey palcy szablą ponacinali, wszystką zbili, zmordowali, od ktorego zbicia, bedąc brzemienną, płod martwy płci mężskiey zrzuciła; mnie Freydą Hurkową, biiąc y morduiąc, w głowie ranę rogową orężem zadali, ręce obie zbili, rany sinie y krwawe pozadawali, a tescia mnie, Mowszy, mnie, Basi, rodzica, mnie Freydy, małżąka, Uryasza Hurka, srodze, nielitosciwie, tyransko bili, siekli, mordowali, na smierc zabili, na kolasę włożywszy, y kamien na szyię przywiązawszy, w rzekę Dniepr utopili; przy ktorym gwałtownym naysciu na dom, pieniędzy gotowych skarbowych, też moich, Horelika z tesciem moim Hurkiem, spolnych pieniędzy handlownych y brata mego Aszora za gorzałkę, do kabaku przedaną, też za przedaną mąkę y miod, przy sukniach y roznych rzeczach naszych, splendorze, osobliwie co było nam w depozyt od rożnych

ichmciow szlachty, według żałoby naszey, też od żydow bychowskich y białynickich, iako proceder prawny w dekrecie wyraża, wszystkiego summą na złotych pięcdziesiąt trzy tysiąca y dwadziescia pięc złotych y groszy dziesięc, gwałtownie zabrali; na czym my wszyscy żydzi, iako sprawiedliwie, przysięgamy, tak nam panie Boże pomagay, ktory stworzył niebo y ziemię, zioła y inne rzeczy na niebie, na powietrzu, u morzu y nasz żydowski zakon zostanowił; a ieżeli niesprawiedliwie przysięgamy, aby nas Pan Bog wszechmogący zabił, stłumił y duszą z ciałem na wieczne potępienie posłał. Po ktorey wykonaney przysiędze, my, urząd mieski mohylowski, podług dekretu, in anteriori juditio ferowanego, Jana Chomicza, na ucięcie głowy na plac zwyczayny y czynienie exekucyey, według prawa, ex nunc, zsyłamy; też wszystkich osob, w dekrecie y rocie opisanych zaprzysięzonych na łapanie na gardło y czwartowanie wzdaiemy y na podanie aktorowi dobr onych leżących w intromissią y possesyą, w summie wyżey specifikowaney, według zaszłego dekretu, e medio sui szlachetnych panow Samuela Żanglewicza, raycę, y Kazimierza Przybyckiego, ławnika mohylowskich y sług mieskich przysięgłych Kondrata Hrehorowicza y Kazimerza Czeczka przydaiemy. Jakoż deputowane urzędowe osoby, po zwroceniu się swoim relacyą uczynili, iż Jana Chomicza, na plac dla ucięcia głowy wyprowadzonego y placową strażą okrążonego wysoce w Bogu przewilebni ichmsc xięża Societatis Jesu, collegium mohylowskiego, też wysoce w Bogu przewielebny iegomsc xiądz Szaszkiewicz, kanonik smolenski, pleban mohylowski, z innemi ichmsciami xiężą, po przeczytaniu publice dekretu, z placu odebrali y do klasztoru zaprowadzili. Ktora sprawa, iako się agitowała, do akt mieyskich mohylowsklch iest zapisana.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ хозяйственнымъ дѣламъ.

Roku tysiąc siedmset dziewiątego msca Januaryi dwodziestego czwartego dnia.

My, radni, y my, pospolici, pięciu przemian miasta j. k. msci Mohylowa, za rozdanemi sobie kartkami, do ratusza na sessyą zszedszy się a zabiegaiąc temu, aby przychody, do miasta należące y do skarbu mieskiego przysłuchaiące, w prożno sie nie obracali, upatruiąc całosci, pożytku mieskiego takowego, my zgodnie y iednostaynie uczynili radę y postanowienie.

1-mo, ponieważ pod teraznieysze złe woienne czasy miasto wiele summy rożnym ichmsc panom creditorom zadłużyło y w niedostatku zostaiąc uyscic się zgoła nie może, tedy ichmsc panow creditorow o poczekanie na oddanie terminu prosic y crescentią ukontentowac.

2-do, ważnicą mieyską na rok teraznieyszy 1709 temu arendowac, ktory wraz summę pienięźną wyliczy y do skarbu mieskiego odda, pozwalamy, zas temu, ktory by połowę, albo rathami chciał arendowac y pieniądze nie wraz wyliczyc, takiemu żadnemu zgoła nie pozwalamy, ponieważ teraz miasto iest przez wielkie prowianta zubożałe, w długi wpadłe y przez ogien zruinowane; a in quantum by kto niechciał wraz pieniądze wyliczyc, tedy panom pospolitym alternatim w wadze siedziec pozwalamy, ktorzy wybierane pieniądze z wagi mieyskiey do skarbu mieyskiego oddawac maią.

3-tio, przeszłego 1708 roku ważnicę mieyską per arendam szlachetny pan Theofil Theodorowicz Szewnia, rayca mohylowski trzymał, od ktorego, według kontraktu y pokładanego regestrowego rachunku, przez samego imc pana do skarbu mieyskiego nie więcey ieno talarow bitych cztyrysta cztyry y tynf ieden doszło, a reszte talarow bitych dwiescie dwadziescia y tynfow pięc na imsci zostało, to do dalszey woli całego magistratu suspenduiemy.

4-to, względem pana Kazimierza Masloka, ktory z bratem swoim Symonem, teraz w Starodębie mieszkaiącym, kontrak z miastem na wystanowienie gorzałki uczynił y na to od miasta gotowey summy złotych

cztyry tysiąca odliczył y do ręku odebrał, a gorzałki do kabaku mohylowskiego nie wystawił, lecz oną na granicy dla swego pożytku wielką ceną poprzedawał w drodze, a do miasta Mohylowskiego nie prowadził y znaczną szkodę miastu y kabaku uczynił, za czym aby pieniądze, złotych cztyry tysiąca wraz oddał, a za przedaną w drodze gorzałkę pożytek wszystek do miasta wrocił; a pan Theodor Dziegciarewicz, ławnik mohylowski, ktory dozorcą był kabackim y dawał pieniądze panu Masloku, poniewał on z panem Maslokiem, skutku nie uczyniwszy, mimo areszt urzędowy, z miasta wyiachał, w tym punkcie pan instygator mieski, iako na nieposłusznym, prawnie dochodzic, y paen uganiac y decret otrzymac powinien będzie.

5-to, Lubużę kto będzie arendował za pieniądze, temu puscic parendum pozwalamy.

6-to, żydu Samuelowi Rubinowiczowi, ktory kramy wystawiac zaczął w rynku mieskim y onemi przyiął gruntu mieskiego, firmiter przy przywilegiach y prowizyach, miastu służących, aby zruinowane byli ichmc panow magistratowych tegorocznych upraszamy. Ktora sessya do akt mieyskich mohylowskich iest zapisana.

Предложенія магистрата могилевскаго по городскимъ хозяйственнымъ и общественнымъ дѣламъ.

Roku Panskiego tysiąc siedmsetnego dziewiątego msca Februaryi czternastego dnia.

Punkta od nas, magistratu tegorocznego miasta i. k. msci Mohylowa szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym pięciu przemian tegoż miasta Mohylowa na sessyą dla uczynienia obrady podane.

1-mo, dawno by iuż nam, ucierpiawszy y poniosszy tak znaczną ruinę, należało obrac posłow do nayiasnieyszego Cara iego mosci o clementią zruinowanym, o consens po conflagracyi na budowanie, o pas, albo praszport dla wolnego z zagranic zboża, gorzałki y rożnych legomin do miasta Mohylowa przyprowadzenia,

tudzież o dalszych consistencyi y dawania prowiantow na woysko y rożnych ludzi iego, monarszych, upraszaiąc; w czym lubosmy się spoznili, iednak ieszcze iest dobra pora, kiedy od całego powiatu iasnieoswiecony xiąże iegomosc episkop białoruski z imscią panem Wasilewskim y drugimi ichmcmi pany powiatowymi, delegatem iest obrany y w prędkim czasie maią wyieżdzac, gdzie y naszych słusznych osob, za posłow obrawszy nayprędziey aby wyieżdzali tam upewnic. Raczcie tedy wszmc panowie znacznych y dobrze wiadomych osob za delegatow obrac, a to dla całosci dobra miasta naszego, o tem wszmc panow upraszamy.

Za delega do nayiasnieyszego Cara iego mosci szlachetnego pana Theofila Fiedorowicza Szewnie, raycę mohylowskiego upraszamy, z tą praecautią, że za tę drogę ma nadgrodzic swym własnym kosztem szlachetny pan Artemi Buraczek, burmistrz mohylowski, dla tey przyczyny, że będąc rocznym burmistrzem, w drogę odiachał, przyrzekszy prędki swoy powrot do Mohylowa panom pospolitym tegorocznym; a za szafarza podrożnego do pana raycy sławetnego pana Romana Onoszkę przydaiemy, y aby iak nayraniey w Sobotę, toest dnia 16 praesentis, wyiachawszy do Chłosowa, do imc pana Wasilewskiego pospieszyli y przy boku ichmc panow posłow powiatowych iachali, o to prosiemy.

2-do, nieboszczyk pan Ewstafi Borochowicz, za żywota swego, został winien na dwa obligi żydu z Hor, nazywaiącemy się Łapie, złotych pięc set, ktore obligi chce wlac iasniewielmożnemu imc panu stolnikowi wiel. xiwa litgo, przez co, uchoway Boże, żeby nie było miastu iakiey szkody, y o to poradzic się chceycie wszmsci panowie.

3-tio, ichmsc panowie creditorowie y rożni rożnych klasztorow xięża summy zaciągnioney y legacyiney, od miasta przychodzącey, nie respectuiąc na tą naszę ruinę, upominaią się, a skarb mieyski temu wydołac nie może. Dla zniesienia tedy onych długow y swieżo od miasta declarowanych rożnych ichmciom panom obiet-

nic, obmyslenie pieniędzy przez uchwałę raczcie wszmsc postarac się.

Предложенія магистрата могилевскаго по городскимъ хозяйственнымъ и общественнымъ дѣламъ.

Anno 1709 msca Marca 26 dnia.

Punkta od nas, Magistratu tegorocznego miasta i. k. msci Mohylowa, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian tegoż miasta Mohylowa na sessyą, dla uczynienia obrady, podane.

1-mo, widząc, że ichmc panowie powiatowi, w teraznieyszey nawalnosci, między sobą uczyniwszy consilium, obrali ichmc panow delegatow do iasniewielmożnego imc pana hetmana wiel. xtwa litgo, tedy by y nam, słusznych osob obrawszy, aby iako nayprędziey wyieżdzali, tym upewnić y żeby od consistencyi dawania prowiantu na woysko, teraz w Mohylowie będące, także według nadanych sobie od nayiasnieyszych krolow ichmciow przywileiow, od hyberny eliberowani byc mogli, upraszac. Raczcie tedy wszmc panowie znacznych y dobrze wiadomych osob za delegatow obrac, a to dla całosci dobra miasta naszego, o co wmsc panow upraszamy.

2-do, według postanowionego teraz w Kopysiu laudum, aby miasto Mohylow z dymow abiuratowych siedmiuset sedmiudziesięc dziewięciu, po talaru bitym za dym wydało, a w nieoddaniu za tydzien tey summy . . . . y surową executią żołnierską, ichmc wyszmianowani . . . . .

3-tio, osobliwie ciż ichmc panowie powiatowi poselszczyzny z dymow dwochset dziewięciudziesiąt, z każdego dymu po tynfow trzy potrzebuią.

Tegoż dnia y miesiąca, my radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za rozdanemi sobie kartkami, do ratusza na sessią będąc zebrani, takowe uczynili consilium y postanowienie:

1-mo, za posłow do iasniewielmożnego imsc pana hetmana szlachetnego pana Artemia Afanasowicza Buraczka, burmistrza mohylowskiego, y sławetnego pana Leona Hukowicza, pospolitego mohilowskiego obieramy y upraszamy.

2-do, starac się iak naypilniey trzeba o pieniądze, aby miasto nie wpadło za tę naznaczoną summę z dymow abiuratowych sovitosc y surową executią, o to ichmc panow poborcow prosiemy.

3-tio, także za naznaczoną posielszczyznę z dymow dwuch set dziewięcdzisięciu po tynfy trzy ichmsciow panow posłow o miłoserdzie prosic y iak mogąc ukontentowac.

4-to, podług pierwszey sessyi, iako ichmsc taxatorowie mieszczan otaxowali confirmuiemy, a samich ichmciow panow taxatorow pod taxę ichmciom panom magistratowym podaiemy.

5-to, summę tysiąc rubli, wybraną anni praesentis na imc pana połkownika Szarfa, ktoby kolwiek, tak z panow radnych, tak y panow pospolitych, użyczył, powinien ex nunc oddac y ciż panowie poborcowie teraznieysi maią tego dopilnowac.

Предложенія магистрата могилевскаго по городскимъ хозяйственнымъ и общественнымъ дѣламъ.

Anno tysiąc siedmset dziewiątego msca Maia szesnastego dnia.

Puncta od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na sessią podane:

1-mo, wielmożnemu imsc panu Jarmołowiczowi, kommissarzowi w. x. litgo teraz miasto na obligacyiny zapis zostaiąc winno trzy tysiąca złotych, ktorych pieniędzy oddania termin przypada na Zielone Swięta ruskie y tę summę omnino na terminie oznaczonym potrzeba będzie wypłacic y scrypt, od całego miasta dany,

recuperowac, a pieniądze w skarbie nie masz, to do consideracyi wszmcm podaiemy.

2-do, ichmsc panowie creditorowie, mianowicie, imc pan Jwaszkiewicz, czerwonych złotych dziewiędziesiąt, imc pan Pomernacki, czerwonych złotych siedmdziesiąt, imc pan Kiernożycki, talarow bitych dwiescie, codziennie oddania requiruią, ponieważ iuż dawno termina expirowały, a zgoła onym oddac czym nie mamy, tedy cale pobor na mieszczan nałożyć potrzeba, dla tego żebysmy dalszey aggrawacyi y ustąpienia od onych nie mieli, o to wielce wszmciow prosiemy, y na to panow poborcow obrać zaraz upraszamy, ktorzy żeby według uwagi mieszczan otaxowawszy, tę summę wybrali y dosyc wyszpomienionym ichmsciom uczynili.

3-tio, stosuiąc się do blizko przeszłey sessyi, iako wszmc obrali za delegata szlachetnego pana Artema Afanasowicza Buraczka, burmistrza mohylowskiego, do nayiasnieyszego krola iegomsci y iasniewielmożnego imsci pana Sapiehi, hetmana wiel. xtwa litgo, ktory że do tych czas nie iechali, to dla niedostatku w skarbie pieniędzy staie się, na ktore pieniędzy, iako wyżey mianowano, chcieycie wszmsc na mieszczan pobor nałożyc y onemu w tę drogę osob dwuch przydac, a na mieyscu onego w odebraniu znaczną osobę zasadzic y aby iak nayprędziey w drogę wyieżdzali y exactyi całemu miastu, przez teraznieyszych żołnierzow staiących się, zabiegali, ordynować.

4-to, retenta na niektorych mieszczanach teraznieyszego poboru nie są zupełnie wybrane, w tym punkcie chcieycie wszmsc pilnego starania przyłożyc y na to znacznych osob wysadzic, aby były wybrane y do skarbu mieskiego, iak nayprędziey, wniesione, o to wszmsciow prosimy.

5-to, ratione niektorych mieszczan, iakoby niesłusznie otaxowanych, ktorzyby mogli sowicie dac, to donosimy do uwagi wszmciom, ieżeli trzeba, albo nie, onych meliorować.

6-to, pisze imsc xiądz Wieczerkowski, archydiakon białoruski, do nas powtorny list, za zleceniem, sobie od

imsci xiędza biskupa chełmskiego, żebysmy o kabak kontrakt z nim uczynili y aby do onego znaczną osobę wysłali, ktory by mogł o wszystkim należycie rozmowić y skuteczną satysfactią uczynić; w tey że sprawie y żyd, słynący faktor krola iegomsci przyiechał, ktorym iaką mamy replikę dac, o zdrową radę wszmsciow upraszamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ касательно городскихъ хозяйственныхъ и общественныхъ дѣлъ.

Anno 1709 msca Maia 16 dnia.

My, radni, y pospolici pięciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za rozdanemi sobie kartkami, na sessyą do ratusza zebrani będąc, na te puncta takową rezolucyą y uchwałę czyniemy:

1-mo, ponieważ ichmsc panowie dozorcowie kabaczni także y panowie szafarze mieyscy od kilkunastu lat z dozorstwa y szafarstwa swego rachunkow nie czynili, tedy aby ci bez żadnych zwłok y excusacyi panom calculatorom, z blizko przeszley sessyi naznaczonym, finalny rachunek z regestrow swych zdawali y żeby panowie calculatorowie słuszny rachunek z onych uczyniwszy, iako nayprędziey pozostałą resztę mieskich pieniędzy od onych odebrawszy do skarbu mieskiego wniesli y oddali y tą summą wszystkim ichmciom panom creditorom uiscili; a ieżeli panowie dozorcowie y szafarze miescy panom calculatorom z regestrow swych rachunkow czynić nie będą chcieli, tedy powinni iuramentem poprawić na tym, że summą mieyską nie korzystuią y oney na swoy pożytek nie obracaią, zgodnie wszyscy uchwalamy.

2-do, pod czas bytnosci szwedzkiey w Mohilowie, co szlachetny pan Theodor Dziehciarewicz, ławnik mohylowski, skarbowych pieniędzy rozpozyczał na kwatery, tedy aby te wszystkie rozpożyczone pieniądze na regestrze panom calculatorom obiasnił, od ktorych debitorow panowie calculatores tę wszystką summę, w re-

gestrze pana Dziehciarewicza ukazaną, powinni in toto odebrac y do skarbu mieskiego iako nayprędziey wniesc, pozwalamy.

3-tio, także aby ciż panowie poborcowie terazniey-szego poboru retenta z mieszczan dobrali y z regestrow swych panom calculatorom rachunek ex nunc uczynili, uznawamy.

4-to, za delegatow do nayiasnieyszego krola iego-mosci y do iasniewielmożnego iegomsci pana hetmana wil. xtwa litgo Sapiehi szlachetnych panow Artema Afanasowicza Buraczka, burmistrza, y pana Jana Ka-zanowicza, raycę, także y sławetnego pana Hrehorego Sunkiewicza, pospolitego, mohylowskich, upraszamy; w odiachaniu pana burmistrza, imc pana Jana Koroban-kę, burmistrza mohylowskiego, także na mieyscu szla-chetnego pana Kazanowicza imc pana Bazylego Cho-mętowskiego upraszamy. Taxę terazniey szego poboru magistratowi meliorowac pozwalamy; a kto by nie chciał według taxy pretaxowaney dać y był temu prze-ciwny, tedy powinien od sta złotych, po złotych pięciu, pod iuramentem, dac, zgodnie wszyscy uchwalamy.

5-to, do iegomci xiędza Wieczerkowskiego list od-pisać w tym, że dotychczas nie możemy żadnego kon-traktu o kabak czynic aż do przyiazdu y powrocenia się z drogi panow posłow.

6-to, na prowiant pana Szarfa, połkownika, ktory według regestru pieniędzy nie oddał, tedy powinien ten dać, uznawamy y na to panow poborcow, szlachet-nych panow Theodora Kuziewkę, Władysława Mitkie-wicza, raycow y Gabryela Korolkiewicza, ławnika, mo-hilowskich, obieramy.

7-mo, sławetny pan Timofiey Horanin, pospolity mo-hylowski, aby zboże, po wyisciu z Mohylowa Szarfa połkownika pozostałe, teraz u siebie maiące, do mia-sta ex nunc oddał; a ieżeli zboża nie ma, tedy lub pie-niędzmi za one niech zapłaci, wszyscy uznawamy.

8-wo, ten że pan Haranin, pod sumnieniem, powi-nien summę do miasta oddac za drzewo rozne od miesz-czan na most zabrane, a przez onego rozprzedane; a

ktore teraz u sieba ma, do miasta odebrać pozwa-lamy.

9-no, ponieważ bez wiadomosci magistratu, szla-chetny pan Władysław Mitkiewicz, rayca mohylowski, za dom, przez szlachetnego pana Buraczka, burmistrza mohylowskiego, od panow Rozynkiewiczow kupiony, talarow dwiescie bitych od szlachetnego pana Kozłow-skiego, raycy, do siebie odebrał, tedy aby te pienią-dze ex nunc szlachetnemu panu Danielowi Sapocko, raycy skarbowemu tegorocznemu oddał, uznawamy.

10-mo, ratione pana Masłoka, szlachetny pan The-odor Dziehciarewicz, ławnik mohylowski, za dozorstwa swego przeszłorocznego, kuf pięc ponieważ w summie złotych szescset pięcdziesiąt odebrał, a resztę aby trzy tysiąca trzysta pięcdziesiąt złotych zas wyliczył, uzna-wamy; a szesc kuf, ktore w cekawzu stoią, osobliwie dwie kufy u sławetnego pana Rakusy, od ktorego te dwie kufy odebrać pozwalamy y te osm kuf na po-żytek miasta obracamy y pana Masłoka ze wszystkie-go kwituiemy; Lubuze zaarendowac temu, ktory in in-stanti wszystką summę odda, pozwalamy.

Предложенія магистрата могилевскаго по раз-нымъ городскимъ хозяйственнымъ и общест-веннымъ дѣламъ.

Anno 1709 mca Junia 5 dnia.

Punkta od nas, magistratu tegorocznego szlachet-nym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa dla uczy-nienia obrady, na sessyi podane.

1-mo, nayprzewielebnieyszy iegomsc xiądz Wieczor-kowski, archydiakon białoruski, pro tempore admini-strator iego kr. mosci oekonomii mohylowskiey, za or-dynansem od imsci xiędza biskupa chełminskiego so-bie danym, przyiechał teraz do miasta dla odebrania kwoty z kabaku do skarbu iego kr. mosci, za rok te-raznieyszy tysiąc siedmset dziewiąty, należącey, ktore-mu oblig na złotych siedm tysięcy dalismy y oddac tę

summę za tydzień assekurowali się, a pieniedzy w skarbie nic masz, tedy podatek na mieszczan koniecznie uchwalic y obmyslic trzeba.

2-do, także za kwotę swiętoianską, obie raty, w niezabawie, to iest za trzy niedzieli większą summę potrzeba wypłacic, w tym starania pilnego przyłożywszy, skądkolwiek wszelkim sposobem wszmsc panstwo chcieycie obmyslic.

3-tio, ichmc panowie dozorcowie przeszłoroczni, mianowicie szlachetny pan Theodor Dziehciarewicz, ławnik mohylowski z pany collegami swemi, skarbem mieskim zawiaduiące, ktorzy komukolwiek pozyczyli skarbowych pieniędzy, aby w tak bardzo ciężkim czasie, podług assekuracyi, od debitorow danych, zaraz do miasta oddali.

4-to, żydzi, u ktorych piwo na kwatery brano bez pieniędzy, ci bardzo dokuczaią y upominaią się, prosząc o pieniądze, ktorym zkąd by te pieniądze oddane byli chcieycie wszmsc uważyc y onym replikę dac.

5-to, do ichmciow panow posłow naszych iako nayprędziey umyslnego trzeba ordynowac, żebysmy byli od płacenia hyberny y od innych extraordynaryinych podatkow uwolnieni, także czynszowego y szelężnego, przynaymniey iako teraz powiat laudum swym uchwalił według kwitu, teraz od powiatu otrzymanego za rok 1709, przy tym laudum conserwowani byli.

6-to, Lubuże y wszystkie włoki, do miasta należące, komu pewnemu zaaredować, ponieważ żadne prowenta z onych przez dwie lecie y daley do miasta nie dochodzą, to do consideratyi wszmc p. p. podaiemy.

7-mo, gdy pod czas bytnosci szwedzkiey panow magistratowych do obozu szwedzkiego za wartę wzięto, tedy pan Piotr Rakusa, sam ieden do ratusza przybywszy y nikomu nie opowiedziawszy się, skrzynkę, w cancellaryi mieyskiey stoiącą, z poborowemi pieniędzmi, zamek odbiwszy, z oney znaczną summę pieniędzy wzioł, ktory aby te pieniądze, do miasta należące, wrocił y oddał, to uważyć.

8-vo, przekładamy y to wszmsc panom, że miasto

nasze w znaczne zaszło długi rożnym ichmciom, ktorzy koniecznie prędkiey exekucyi requiruią; względem czego chcieycie wszmc iako nayfundamentalniey się naradzić y sposob do zniesienia tych dłudow podać.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1709 msca Juni 10 dnia.

My, radni, y my, pospolici, piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za rozdanemi sobie kartkami, do ratusza zszedszy się, wszyscy zgodnie y iednostaynie, na podane sobie od szlachetnego magistratu punkta, takową czyniemy rezolutią:

1-mo et 2-do, ponieważ termin przychodzącey ze skarbu kabackiego kwoty raty trzykrolskiey expirował y na tą summę oblig, od miasta dany w Bogu przewielebnemu imsci xiędzu Wieczorkowskiemu, archydyakanowi białoruskiemu, protunc administratorowi oekonomii mohylowskiey, za czym, iako przed czasy bywało, że kabak, należące od siebie pensye, sam się opłacywał, tak y teraz żeby tymże własnym stylem panowie dozorcowie o wypłacenie tey kwoty starali się, uznawamy.

3-tio, o rozpożyczone pieniądze na kwatery, w czas bytnosci szwedzkiey, iuż przeszłey sessyiey iest obwarowano, że panowie calculatores wysadzeni powinni, podług kart danych tę summę odebrać y do skarbu mieskiego wniesć, ktory punkt y terazniyszą naszą sessyą reassummuiemy.

4-to, w ten że czas bytnosci szwedzkiey, żydzi mohylowscy, rozdawszy piwo na kwatery, ze skarbu mieskiego zapłaty upominaią się, tedy aby nie ze skarbu mieskiego, lecz każda kwatera za siebie, według słusznego przeyrzenia regestrow contrybucyalnych y prowiantowych szwedzkich onymi żydami, według słuszności dosyc uczyniło, postanowiamy.

5-to, do panow delegatow naszych, teraz w drodze

będących, umyslnego aby panowie magistratowi, dla otrzymania defalki y conservaty laudum powiatowego, iako nayprędziey wysyłac raczyli, o to ichmciow wielce upraszamy.

6-to, folwark Lubuzki, z młynem, włokami, morgami y wszystkiemi do niego przynależnosciami temu człowiekowi, kto summę gotową wyliczyc zechce zaarendowac moc daiemy.

7-mo ratione zabrania pieniędzy poborowych pod czas wzięcia w niewolę rożnych osob pod wartę do obozu szwedzkiego przez sławetnego pana Piotra Rakusę, pospolitego mohyłowskiego, ktory, iako sine scitu magistratu y poborcow, tę summę ze skrzyni, w cancelaryi będącey wziowszy, gdzie ią obrocił, do tychczas słuszney z siebie nie wydawał y nie wydaie excusatii, tak aby ichmsc panowie magistratowi, ad instantiam instigatoris, iako in causa fisci, pomienionego pana Rakusę sądzic raczyli, tego domawiamy się.

8-vo et 9-no, na zniesienie długow, od rożnych ichmciow saciągnionych y na wypłacenie podymnego, aby wszelki znacznieyszy y srzedni mieszczanin według taxy podatek oddał; a inquantum by też ktory kolwiek, bądz wyszszey, albo niższey condycyiey człowiek tą taxą nie kontentował się y według oney podatku wypłacać nie chciał, tedy takowy przeciwny z fortuny swey, summy pienięzney, handlow, pewnych długow, dobr leżących, z ktorych by prowent miał kto mieć, annuatim, pod wykonaniem iuramentu, przed całym magistratem miasta i. k. msci Moholowa, od sta złotych po złotych piąciu podatku do skarbu mieskiego, do rąk panow poborcow, bez żadnego sprzeciwienstwa, wyliczył, uchwalamy y za poborcow do tey funkcyi szlachetnych panow Ahapona Smyka, burmistrza, Daniela Chomętowskiego, ławnika, y sławetnych panow Samuela Kuziewkę y Hrehorego Korobankę, pospolitych mohylowskich obieramy, a za taxatorow szlachetnych panow, imc pana Theodora Kazanowicza, sekretarza iego kr. msci, woyta, Alexandra Mołczankowicza, burmistrza, Samuela Kucewicza, raycę, y sławetnych panow

Macieia Sewerynowicza, Jana Korolkiewicza, Michała Całabanowicza, Piotra Alexandrowicza, pospolitych, naznaczamy.

10-mo, dla snadnieyszego wynalezienia pożytku mieskiego, kabak rynkowy, w rynku mieskim, na tym że samym mieyscu, iako przed spaleniem miasta przed czasy zostawał, aby był wybudowany, a żyd, co się teraz pobudował, z mieysca onego zruinowany, o to ichmciow panow magistratowych prosimy.

11-mo, kramy, imbary y przyławki, w runku mieskim nie porządnie, z zaięciem rzędow y sciesnieniem onych y nienależycie wybudowane, aby w sznur y rownosc rzędow, według dawnych budowań, przez samych gospodarzow koszt, byli umiarkowane y porządkiem ufundowane, o wysadzenie z posrzodku magistratu osob radnych, dla dopilnowania tego, upraszamy, a spreciwnych temu ustanowieniu winami prawnemi karac y onym takowe budowane kramy, imbary y przyławki odrzynać y ruinować unanimiter pozwalamy; tym że sposobem y z ulic zaiętych, budynki aby ruginowane byli, o to domawiamy się.

12-mo, sławetny pan Timofiey Horanin, aby według sessyiey, die 16 Mai anni praesentis czynioney, zboże z pozostałych prowiantow, u siebie będące, do skarbu oddał, albo summę pienięzną, tak za te zboże, iako y za drzewo ludzkie, przez iego przedane, ex nunc, pod sumnieniem wyliczył, uznawamy.

13-mo, o pieniądze, o grunt rzeznikowski, pod arestem w skarbie mieskim, antea będące w zawiadywaniu za radectwa szlachetnego pana Władysława Mickiewicza, raycy mohylewskiego, o czym y w przeszłey sessyi iest namieniono, ktore aby do rosprawy znowu na urzędzie były położone ten że samy wyrażony w sessyi przeszłey punk stwierdzamy.

Podymnemu, laudum powiatowym uchwalonemu termin dnia dzisieyszego iuż expiruie, vigore ktorego zamin dnia dzisieyszego iuż expiruie, vigore ktorego za chodzą przegrozki, że chcą sprowadzic executią do miasta, y z tym co czynic, chcieycie wszmsc słusznie się naradzic. Ktora sessya, zgodnie uczyniona, za po-

danіem do act mieskich mohylowskich, iest przyięta y wpisana.

Грамота, данная Петромъ Великимъ жителямъ города Могилева на право безпрепятственной торговли.

Roku Panskiego tysiąc siedmset dziewiątego msca Septembra trzeciego dnia.

Przed nami, Pawłem Łapickim, woytem, Janem Meleszkiewiczem a Artemiem Afanasowiczem Buraczkiem, burmistrzami, także przed raycami y ławnikami miasta i. kr. msci Mohylowa, tego roku na sprawach zasiadaiącemi, stanąwszy oblicznie szlachetny pan Theofil Fieidorowicz Szewnia, rayca, y sławetny pan Miron Andrzeiowicz, pospolity, kupcy miasta iego kr. msci Mohylowa, delegaci od magistratu mohylowskiego do iego carskiego przeswietłego wieliczestwa, w desideriach mieyskich deputowani, za powrotem swym, łaskę in scriptis miastu Mohylowu miłosciwie od iego carskiego przeswietłego wieliczestwa daną, na rzecz w niey niżey wyrażoną, swoim y panow kupcow mohylowskich imieniem, ku wpisaniu y acticowaniu do act mieyskich podali, ruskim pismem w te słowa pisaną:

Божіею милостію мы, пресвѣтлѣйшій и державнѣйшій великій государъ царъ и великій князь Петръ Алексѣевичь, самодержецъ всеросійскій, и прочая, и прочая. Объявляемъ черезъ сіе, кому о томъ вѣдать надлежитъ, особливо подданному нашому, войска запорозского обоихъ сторонъ Днепра гетману Ивану Илъичу Скуропацъкому и наказнымъ отъ него региментаремъ, такожъ порубежныхъ нашихъ и прочіихъ городовъ воеводамъ и приказнымъ людемъ и бурмистромъ. Понеже просили насъ города Могилева жытели, чтобъ имъ позволене дать ездить за рубежъ для покупки хлеба и вина и всякихъ жывности, также и купечество отправлять на Москви и въ малоросѣйскихъ городахъ свободъно, того ради повелѣваемъ всимъ выше именованнымъ, дабы ихъ, могилевскихъ

жытелей, когда они въ которые наши городы, великоросійскіе и малоросійскіе для купечества пріедутъ, пропускали ихъ везде безъ задержанія и торговлю имъ отправлять велели, съ платежомъ достойные пошлины безъ препятствія и никакихъ имъ обидъ чынить не допускали, чего ради во увереніе всимъ данъ имъ сей указъ за нашею царскаго величества печатью. На Воронижи, Марта 24 дня 1709 года. U tey miłosciwey łaski iego carskiego przeswietłego wieliczestwa, in scriptis daney, przy pieczęci przycisnioney podpis ręki temi słowy: Графъ Головкинъ. Ktora że ta miłosciwa łaska, za podaniem przez wyszmianowanych osob do act mieyskich mohylowskich, iest przyięta y słowo w słowo wpisana.

Листъ, данный княземъ Меншиковымъ могилевскимъ мѣщанамъ для свободнаго проѣзда по торговымъ дѣламъ.

Przed nami, Pawłem Łapickim, woytem, et caet. stanąwszy oblicznie szlachetny pan Theofil Fiedorowicz Szewnia, rayca y sławetny pan Miron Andrzeiowicz, pospolity, kupcy miasta iego kr. msci Mohylowa, delegaci od magistratu mohylowskiego do iego carskiego przeswietłego wieliczestwa, w desideriach mieyskich deputowani, za powrotem swym, list pozwolenia od iasnieoswieconego xięcia iego mosci Alexandra Mężykowa panom kupcom mohylowskim na wolne odprawowanie handlow benigniter dany, ku acticowaniu y wpisaniu do act mieyskich mohylowskich podali, ruskim pismem w te słowa pisany:

Мы, Александръ Меншыковъ, римъского и російскаго господартствъ князь ижерскій и генералъ главъный надъ кавалеріею Его Царскаго Величества, и прочая и прочая. Симъ объявляемъ всимъ обще, а особливе Его Царскаго Величества конныхъ и пехотныхъ войскъ, какъ вышнимъ господамъ камандирамъ, такъ и протчымъ офицерамъ, такъ же драгуномъ и салдатомъ, а запорозкихъ войскъ его вельможности

гетману, и енералной старшынѣ и енераломъ старшымъ и полковникамъ, а въ городехъ комендантомъ, и воеводамъ, и бурмистромъ, и кому сей листъ ведати надлежытъ, дабы объявителямъ сего, могилевскимъ мещаномъ, куда они бутъ иметь путь свой, до великоросійскихъ и малоросійскихъ городовъ, везде чынить имъ свободной и безопасной пропускъ, также и въ городехъ великоросійскихъ и малоросійскихъ позволено было имъ торговать всякими товарами, одънакожъ по торговымъ уставамъ, и въ томъ никакой имъ изневаги не чынить, а особливе лошадей у нихъ не брать, подъ опасеніемъ Его Царскаго Величества указу. Чего ради данъ имъ сей листъ, въ Харкове, подписаніи руки нашея, за печатью нашею. Марта 11 дня 1709 года. U tego listu przy pieczęci przycisnioney, podpis ręki temi słowy: Александръ Меншиковъ. Ktory że ten list, za podaniem y actykowaniem przez wysz mianowanych osob do act mieyskich mohylowskich, iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Слѣдственное производство по дѣлу о святотатствѣ, учиненномъ въ церкви Борколабовскаго монастыря.

Anno tysiąc siedmset dziewiątego msca Oktobra wtorego dnia. Relacya.

Stanąwszy oblicznie szlachetny pan Samuel Żanglewicz, rayca mohylowski, y sługa mieski przysięgły Ciszka Jzakowicz tą delatię do act mieyskich mohylowskich podał y przyznał, ktora iest przyięta. Przeze mnie, Samuela Żanglewicza, raycę mohylowskiego a przy mnie y sługi mieskiego przysięgłego Ciszka Jzakowicza, od szlachetnego pana Pawła Łapickiego, woyta y całego urzędu mieyskiego mohylowskiego, na affectacyą w Bogu przewielebniey ieymosci panny Paysyi Juchniewiczowny, ihumieniey Borkałabowskiey, będąc przydanemi, gdysmy do więzienia turmy mieskiey zeszli y tam Leona Tarasewicza, przezywaiomego Myszkę, mieszczanina mohylewskiego, y Astafieia Sidorowicza, za nogi y szię okowanych, zostawszy, ieżeli by iakie szkody w cerkwi bożey Borkałabowskiey temi czasy czynili, pytali się, tedy, za pytaniem naszym, wyszey specyficowani Siła Tarasewicz Myszka y Arafiey Sidorowicz dobrowolnie zeznali y tak powiedzieli, iż roku teraznieyszego, po Wniebowstąpieniu Panskim, msca y dnia pewnego, Fiedor Owsianka, mieszczanin mohylowski, przyszedszy do domu Piotra Bardziłowskiego, na iurysdyce imci pana Podwinskiego, w miescie i. kr. msci Mohylowie będącego, mowił te słowa, że byłem ia w cerkwi Borkałabowskiey, anni praesentis w dzien Wniebowstąpienia Panskiego, gdzie widziałem skrzynek nie mało, snac nie prożnych, tam stoiących, w ktorych możemy, ieżeli poydziesz ze mną y dopomożesz mnie w tey companii, dobrze zdobyć y pożywić; na ktore słowa Fiedoru Owsiance tak odpowiedział Piotr Bardziłowski: dobrze, braciszeńka, gotow tam zaraz iść, dokąd mi teraz mowisz; po ktorym certamencie y rozmowie onych, gdy pożegnawszy się z sobą, Fiedor Owsianka stał odchodzic, tedy zaraz, nie bawiąc, po rozłączeniu, onym Piotr Bardziłowski słowa przyrzeczonego nie dotrzymuiąc y mianowanemu Owsiance nie opowiedziawszy się, a z Wasilem, moskalem, Woropaiewym zięciem, w Wieriey na tenczas mieszkaiącym, złączywszy się, w sobote, przed swiętym Janem, ruskim, nas, zeznawuiących, żebysmy onym tego złego uczynku dopomogli, namawiali; do ktorego ia, Astafiey Sidorowicz, boiąc się brata swego stryiecznego Bardziłowskiego, poniewoli musiałem mowić, że dopomogę. Ja zaś, Siła Tarasewicz Myszka, niechcąc onym tey bardzo złey companii pomocnikiem byc, a widząc, że mię do tego usilnie podmawiaią, poszedłem z tey gospody, w ktorey oni wszyscy trzy zostawali, w rynek, gdzie umyslnie przez czas niemały bawiłem się, zeby ich iuż w gospodzie nie zostać. Powracaiącego tedy do tegoż domu z miasta gdy uyrzeli, poczeli powtornie do tegoz mię złego uczynku, Piotr Bardziłowski y Wasił, moskal, namawiać, na co iuż im odpowiedziałem, że chleba nie mam na drogę, ktorzy mię

obadwa swym chlebem karmić obiecali; y tak my wszyscy, Piotr Bardziłowski, Waska moskal, Siła Tarasewicz Myszka y Arafiey Sidorowicz, z Mohylowa w niedzielę przed swiętym Janem Chrzcicielem wyszedszy, przez ten dzień cały w lesie bawili się; a z poniedziałku na wtorek, w nocy, Waska moskal y Piotr Bardziłowski, wiemy dobrze, że poszli do cerkwi Nayswiętszey Panny Borkałabowskiey, dla zdobycia w oney, a my dwa, zeznawuiące, sami dobrowolnie, nie idąc z niemi, wedle mostu borkałabowskiego, z przyiazdu mohylowskiego zostali się y onych powrotu tam czekali, gdzie, nie bawiwszy się, mianowani Bardziłowski y Wasil, moskal, przyniesli nam wor cały z fantami, w ktorym tylko, gdy stali wykładać, widzieli, że ieden kuntusz, trzy żupany, kolorem nie uznali, iakie byli, y innych chust białych, mianowicie płotna szwabskiego nie mało było; a potym ten wor nam oddawszy y nas przy tym że zostawiwszy, zeznowu do cerkwi teyże borkałabowskiey odeszli, y ztamtąd powracaiąc razu drugiego, przyniesli skrzynkę z pieniądzami, w ktorey zamek swidrem wywierciawszy y oną odemknąwszy, pieniędzy wszystkie, wiele w niey było, oni ż dwa powybierali, y wybrawszy wszyscy my do lasu odeszli, gdzie my, w lesie pod Borkałabowem, przy goscincu usiadszy, te pieniądze po rowney częsci podzielili, iako to, po talarow bitych trzydziescie; a Arafieia Sidorowicza częsc brat onego stryieczny, Piotr Bardziłowski do siebie odebrał. Po ktorym podziele y pomiarkowaniu, gdysmy przyszli do Mohylowa, do domu Bardziłowskiego, w ktorym imc pan Podwinski na ten czas stał gospodą, y iuż Bardziłowskiego, że poszedł do cerkwi Borkałabowa dla kradzieży rzeczy rożnych, w oney znayduiących się, ktoś przed imscią udał, w tym razie zaraz go Bardziłowskiego, sługa imci pana Podwinskiego, pan Rycki, za czuprynę uchwyciwszy, chciał prowadzić do pana, ktory Bardziłowski mowił do sługi pana Ruckiego: proszę ciebie, nie prowadz mię do pana, o to, co mam, tobie oddaię, y tak, część brata Araficia y swoią, co uczyni talarow szescdziesiąt, mianowanemu słudze, panu Ruckiemu oddał, a oddawszy pieniądze, sam z Mohylowa uszedł; ia zaś, zeznawuiący, Siła Tarasewicz, z tych że pieniędzy ktore na część moią odebrałem, kupiłem konia za talarow szesc, ktorego pan Podwinski do siebie wziął, a talarow bitych piętnascie Antonowi nożewnikowi, na iurysdyce imc pana Podwinskiego mieszkalącemu, do schowania dałem, ktore teraz u onego w całosci w depozycie zostaią. Pisana ut supra.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ хозяйственнымъ и общественнымъ дѣламъ.

Roku tysiąc siedmset dziesiątego msca Marca szostego dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. kr. msci Mohylowa, za rozdanemi sobie kartkami, do ratusza na sessyą zgromadzeni będąc, na puncta sobie od szlachetnego magistratu tegorocznego podane, tak rezolwuiemy:

1-mo, widząc, że miasto nasze zewsząd ustawicznie wielkie y nieznosne aggrawatie ponosi, przeto, zabiegaiąc temu, aby do ostatniey nie przyszło ruiny, dla poratowania onego, aby według regestrow, roku przeszłego 1709, msca Marca 20 dnia, wybieranych y podług samey słusznosci y consideratiy na mieszczanach mohylowskich pieniądze wybrane były, wszyscy iednostaynie uznawamy; podatek zaś, ktory blizko przeszłą sessyą na wybieranie koni był uchwalony, tedy aby u każdego, ktorzy za to dosyc uczynili, te pieniądze, w summie teraz nowouznaney przez ichmciow panow poborcow, na tę funkcyą destinowanych, były acceptowane, waruiemy. Za taxatorow szlachetnych panow Bazylego Sidorowicza Huka, woyta, Bazylego Chomętowskiego burmistrza, Theodora Siemionowicza Kuziewkę, rayce, Hrehorego Korobankę, ławnika, obieramy, ktorzy panowie taxatorowie sami osob swoich, nie maią taxo-

wac, ale panowie poborcowie, na to oznaczeni y cały magistrat powinni będą, obowiązuiemy.

O panow poborcow do woli całego magistratu suspenduiemy, lub tych że samych, ktory teraz wybieraią, upraszamy, a my, radni pięciu przemian za poborcow szlachetnych panow Samuela y Gabryela Korolkiewiczow, Stefana Hutorowicza, ławnikow wskazuiemy.

Ratione czopowego y szelężnego także y assygnaty, od całego powiatu na miasto wydaney, do tego z magistratu woli podaiemy, tedy aby, iako mogąc ten interes ufacilitowali, pokornie prosiemy.

Za świadczoną ku całemu miastu życzliwosc, także y otrzymanie od iasniewielmożnego imsci pana hetmana wiel. xtwa litgo na assignatią, do miasta naszego daną cassaty imc panu Theodorowi Kazanowiczowi, sekretarzowi i. kr. mosci, woytowi Mohylowskiemu, iako naypokorniey dziękuiemy. Ktory punkt do większego zgromadzenia y iednostayney rady suspenduiemy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ дѣламъ.

Anno 1710 msca Marca 10 dnia.

Punkta na sessią. 1-mo, imsc pana regimentarza, według declaracyi naszey, z consensem panow radnych wszystkich przemian y panow pospolitych pięciu przemian, zagodzilismy talarow trzysta, na co dalismy y oblig z podpisami rąk nas wszystkich, ktorey summy oddania termin dnia iutrzeyszego przypada, ktorą koniecznie trzeba oddac, za nieoddaniem wiedzcie wszmsc dobrze, że będziem ciężkiey podlegac executyi.

2-do, imci panu Kicinskiemu, administratorowi oekonomii mohylowskiey, za dawne obligi, w roku 1708, za kwotę trzykrolsą, imci panu Suzinowi dane, zapisalismy się y winni zostali złotych trzy tysiąca; termin oddania o Zmartwychwstaniu Panskim; za nieuiszczeniem na terminie także ciężką grożą executią.

3-tio, w roku przeszłym 1709, szlachetny pan Buraczek, burmistrz mohylowski, z społcollegami swemi będąc delegatem do iasniewielmożnego imci pana Sapiehi, starosty bobruyskiego, za protekcyą winni zostali złotych szesc tysięcy, na co ze skarbu wyliczono złotych 1120, a złotych 4880 ieszcze miasto winno zostało, co rozłożono na dwie raty, złotych 2800 do roku 1711 February 2 dnia, a drugą ratę we Srzodę wielkanocną, to iest, za niedziel dwie oddac koniecznie trzeba.

4-to, imsci panu Bartoszewiczowi, pisarzowi grodzkiemu orszanskiemu, za ratę czopowego y szelężnego, dalismy oblig na złotych 4000; termin na Przewodną niedzielę, także pod executią.

5-to, w teyże materyi czopowego y szelężnego consolacyi ichmciom panom administratorom należy złotych 3000, ktore także iak nayprędziey trzeba wyliczyc, ponieważ pan pułkownik powiatu orszanskiego przez list swoy grozi executią.

6-to, rożnym ichmciom panom creditorom w prędkim czasie trzeba wyliczyc złotych 10,000, nie wspominaiąc dawnieyszych długow y większych summ, ktorzy zapisy oddaią panom żołnierzom do wyexequowania.

7-mo, gorzałki od rożnych ludzi za znaczną summę kupilismy y za oną winni zostali, ale pieniądze na rożne expensa mieskie są obrucone, a tym creditorom koniecznie trzeba wyliczyc.

8-vo, na wyprawienie ichmciow panow posłow także nie małego sumptu potrzeba.

9-no, na gorzałkę w skarbie wcale odbytu nie masz y wcale skarb zapadł.

10-mo, iako iuż kilku sessyami wyrażało się o regestrach kabackich, iako y szafarskich, że od lat kilku calculatiey nie czyniono, na co iuż są y obrani panowie calculatorowie, ktorzy aby bez wszelkiey excusaty funkcyi swey dosyc czynili przestrzegamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ хозяйственнымъ и общественнымъ дѣламъ.

Anno 1710 msca Marca 10 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici miasta i. kr. msci Mohylowa za rozdanemi sobie kartkami, na sessyą do ratusza zebrawszy się na podane od szlachetnego magistratu punkta tak rezolwuiemy:

1-mo, na wypłacenie długu, wielmożnemu imci panu regimentarzowi winnego, ponieważ innego sposobu dla zniesienia onego obmyslić nie możemy, tedy gorzałki prostey, kuf dziesięć, garniec po złotych dwa, szlachetnym panom radnym y pospolitym także y wszystkim mieszczanom, w miescie zostaiącym, iak wiele komu wziąć będzie potreba, dla prędszego uiszczenia pomienionego długu, żeby summa talarow bitych trzysta z tey gorzałki wynosiła, przedawać pozwalamy.

2-do, lubośmy przeszłych sessyi do nayiasnieyszego krola iegomosci szlachetnego pana Łapickiego, woyta mohylowskiego, za posła uprosilismy, ale widomo z nas każdemu, że bez bytnosci samego imci pana woyta w miescie, rużni ichmc panowie woyskowi bardzo wielkie exorbitancyie czynią y ludzi ciemiężą, dla tego na mieysce pomienionego imsci pana woyta, szlachetnego pana Jana Korobanka, burmistrza mohylowskiego z szlachetnym panem Theofilem Fiedorowiczem Szewnią, raycą, iuż w tę drogę pierwszych sessyi obranym, aby dla całosci dobra pospolitego, iako nayprędziey wyieżdzali, upraszamy, a szafarza tegoż pana Dzieszkiewicza przydaiemy do ichmciow; na mieysca zas ichmsci pana Jana Korobanka, burmistrza szlachetnego pana Jana Mołczankowicza, także burmistrza, a na szlachetnego pana Theofila Fiedorowicza Szewnię, raycy, szlachetnego pana Daniela Sapocka, także raycę, aby raczyli aż do powrotu pomienionych panow delegatow z tey drogi mieysca zasiadać pokornie upraszamy. Na drogę też pomienionym ichmsciom posłom, podług melioratyi na blizko przeszłey sessyi uczynioney, na osobach niesłusznie otaxowanych, żeby bez żadney defelki in toto summa wybrana była, panom poborcom zupełną moc daiemy; ktorą melioratią y teraznieyszą sessyą naszą we wszystkim zmacniamy. Retenta także teraznieyszego podatku dobrac y ten pobor dokonczyć dnia iutrzeyszego panowie poborcowie, nie schodząc z ratusza, powinni będą, waruiemy.

3-tio, od szlachetnego pana Artemiego Buraczka, burmistrza mohylowskiego, parę soboli z drogi pozostałe, do skarbu mieskiego zeby zaraz oddane były, ponieważ ta para soboli w drogę teraznieyszą będzie potrzebna.

4-to, dla snadnieyszego poratowania całego miasta y na zniesienie długow u roznych ichmciow panow creditorow zaciągnionych, trzecią częsc pieniędzy, po dokonczeniu retentow podług poboru terazniejszego na wszystkich mieszczanach wybrac zgodnie uchwalamy.

Za poborcow szlachetnych panow Theodora Kuziewkę, Władysława Mitkiewicza, raycow, Daniela Chomętowskiego, ławnika, y sławetnych panow Daniela Skicierzewskiego, Hrehorego Łapickiego y Hrehorego Markiewicza, pospolitych mohylowskich naznaczamy.

5-to, iakosmy przeszłych sessyi na calculatią regestrow kabackich y szafarskich, rożnych poborowych y podroznych, drog przeszłych y terazniejszych, obrali osob, tak y teraz tych że panow calculatorow, żeby funkcyi swey zaraz dosyc czynili, upraszamy y surową executią samich że panow calculatorow obowiązuimy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1710 msca Maia 7 dnia.

Punkta na sessyią od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym pięciu przemian podane.

1-mo, iuż na kilku sessyiach podawalismy wszmc panom, że ichmsc panowie creditorowie summy, od miasta winney, daley czekac nie chcą y cale oddania

długow requiruią, a naybardziey imsc pan sędzia grodzki orszanski, przez list swoy upewnia, żeby gotowosć była; także imsc pan Pomarnacki, ktorym koniecznie trzeba uczynic executią.

2-do, iest pewna wiadomosć że exdiwizyiey tuteyszey białoruskiey woysk wiel. xtwa litgo iuż nie imc pan Niewiarowski, ale imsc pan Oginski, kasztellan witebski, regimentarzem iest, do którego trzeba delegatow wysłać in instanti, upraszaiąc o to, aby zdezolwowane miasto przy prawach y libertacyach ochraniał nienaruszenie y zachowane było y od wszelkich subsistencyi, przechodow y zabiegow libertowano.

3-tio, do Orszy, na seymik relacyiny y sądy fiscalne także delegatow wysłać trzeba y bez zabawy; a na to wszystko pienięđzy potrzeba.

Nie iedną, ani drugą iuż sessią naznaczaliscie wszmsc delegatow do nayiasnieyszego krola iegomosci, do iasniewielmożnego imsci pana hetmana, a y dotychczas ieszcze wyprawy nie masz, a, iako mamy wiadomosć, że w prędkim czasie ma być seym, w tym o fundamentalną radę prosiemy wszmsciow, ieżeli iechać, albo się zatrzymac, y na to sumptu obmyslić, ponieważ w skarbie żadney summy nie masz.

Względem przywiezioney ochrony przez imc pana Kazanowicza, sekretarza iego kr. msci, woyta mohylowskiego y od iasnie wielmożnego pana hetmana, że się imsc znacney za pracę consolatyi, talarow pięciuset dopomina, albo powrocenia ochrony requiruie, także y skassowania assygnaty na miasto, na 60,000 złotych, przez się sprawioną cassatią mianuie, y w tym chcieycie wszmsc, słusznie się obradziwszy, należytą uczynić, albo tak albo owak, rezolucyą. Na te wszystki punkta o słuszną wśzmciow y należną radę, bez żadney do nas remissy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1710 msca Maia 7 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici pięciu przemian miasta i. kr. msci Mohylowa, będąc do ratusza na sessyą, za rozdanemi sobie kartkami, zebrani, wszyscy zgodnie y iednostaynie na podane od szlachetnych panow magistratowych tegorocznych puncta, takową czyniemy replikę.

1-mo, względem roznych zaciągnionych długow u rożnych ichmciow panow creditorow, ktorym ponieważ w tak prędkim, a do tego ciężkim czasie, exolutyi uczynic nie podobna, za czym szlachetnych panow magistratowych upraszamy o to, aby, iako mogąc, przy należytey prosbie crescentią do czasu y lepszey pory zniesienia takowych długow, mogli ukontentowac; osobno też upraszamy ichmciow, aby to w dobrey mogło byc pamięci, przy podaniu instructyi szlachetnym panom delegatom naszym, aby u nayiasnieyszego monarchy krola iegomosci, pana naszego miłościwego, przez ministrow, przy otrzymaniu innych libertatyi, ktore się osobliwemi mogą wyrazić punktami, in vim tych wszystkich długow, kiedy nie na pięć, przynaymniey na trzy lata, gleyt, alias żelazny list, do wspomożenia mogł byc otrzymany.

2-do, do wielmożnego imsc pana Oginskiego, kasztelana witebskiego, teraznieyszego regimentarza woysk exdywizyi białoruskiey z posrzodku samych wsmsc panow delegatow naznaczyc y wysłac iako nayprędziey upraszamy. Także y do Orzy, tak na seymik iako y na sądy fiskalne chcieycie wszmsc panstwo osob wysłac.

Jako iuż przeszłey sessyey szlachetni panowie Jan Korabanko, burmistrz, Theofil Fiedorowicz Szewnia, rayca, y sławetny pan Filimon Dziehciarewicz za delegatow do nayiasnieyszego krola iegomosci y iasniewielmożnego imsci pana hetmana w. xtwa litgo są obrani, tak y teraz samychże ichmciow o to, żeby iak nayprędziey wyieżdzali upraszamy, ponieważ na to iuż znaczny podatek przez sessyą uchwalony, iest wybrany. Jn quantum by też panowie delegaci ten wyiazd daley mogli prolongowac, a w tym, uchoway Boże, co

niepożytecznego mogło by miasto potkac, nie na kim innym, ieno na samych że panach delegatach ma byc requirowano.

Za otrzymaną ochronę dla całego miasta od iasniewielmożnego imci pana hetmana w. x. litgo przez imsc pana Theodora Kazanowicza, sekretarza i. k. msci, woyta mohylowskiego, za koszt y pracę imsci podziękowania ichmciow panow magistratowych w tym, żeby ichmsc, bez dalszey prolongaty, postanowienie uczyniwszy, ukontentowali, zupełną moc daiemy.

Retenta zaległe z rożnych funkcyi zawiadywania y dawne zaległe summy, na kim kolwiek będące, żeby bez żadney odwłoki do skarbu mieskiego wybrane, tak y pobory concludowane były, o to upraszamy.

Od szlachetnego pana Buraczka, burmistrza mohylowskiego parę soboli odebrać.

Ratione szynkowania gorzałki przez szlachetnego pana Kuca, raycę, takze y o sto talarow bitych skarbowych u niego zaległych, item na szlachetnym panu Zacharyaszu Awtuszkiewiczu burmistrzu mohylowskim o podwożenie gorzałki, w czym szlachetnego magistratu o skuteczny a nieodwłoczny rozsądek prosimy.

Melioratię, przeszłą sessyą o niektorych osobach dla wydania podatku nad taxę approbuiemy, to iest, na szlachetnych panach Jerzym, raycy, y Janu Leoszkiewiczach, talarow bitych 40, Danielu Sapocku, raycy, talarow 5, na szlachetney pani Kazkiewiczowey talarow 50, także na sławetnym panu Haponu Bizewiczu, pospolitym mohylowskim, talarow 20; ktora summa żeby przez panow poborcow, to iest, szlachetnego pana Daniela Sapocka, raycę, y collegow iego dnia iutrzeyszego wybrana była, postanowiamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Roku Panskiego 1710 msca Maia 31 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici pięciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, wszyscy zgodnie y iednostay-

nie za rozdanemi sobie kartkami na sessyą do ratusza zszedszy się, takową uczynilismy obradę:

Dla zniesienia mieskich teraznieyszych ciężarow ze wszystkich ludzi, w miescie mieszkaiących, tak panow radnych, pospolitych, iako y mieszczan podatek aby był iako nayprędziey wybrany, to iest trzecia częsć z generalnego podatku, ktora ta trzecia częsć nedawno wybierana, bez żadney nikomu folgi, uchwalamy, y na tę functią tych ze samych bywszych panow poborcow, szlachetnych panow Theodora Kuziewkę, Władysława Mickiewicza, raycow, Daniela Chomętowskiego, ławnika, y sławetnych panow Daniela Skicierzewskiego y Hrehorego Łapickiego, obieramy y o dobieranie retentow, na kimkolwiek będących, tychże samych panow poborcyw upraszamy y aby iako nayprędziey ten podatek wybrany był, praecavuiemy.

Z rożnych dawnych funkcyi zawiadywania także y dawnieysze na kimkolwiek zaległe summy, aby bez żadney prolongatiey concludowane były, wielce o to prosimy; iako to y na szlachetnym panu Bazylim Chomętowskim, raycy mohylowskim, według iego karty, regestrow, ręką własną pisanych y sessyą, w roku 1705 Juli 30 dnia zaszłą y uczynioną, nie mała summa vacuie, ktora ta summa, tynfow 3154, aby in toto, ex nunc do skarbu mieskiego była odyskana y odebrana, zgodnie uznawamy.

W roku teraznieyszym 1710 Maia 7 dnia punkt do sessyi o szlachetnych panach Zacharyaszu Awtuszkiewiczu, burmistrzu y Samuielu Kucu, raycy, inserowany, we wszystkim reassummuiąc, approbuiemy y żeby te rzeczy ad executionem były przyprowadzone, tego wielce domawiamy się.

Także y od pana Stefana Hutorowicza mieskich, z szafarstwa, zaległych pieniędzy, złotych tysiąc, aby było odebrano, dokładamy; o ktore mianowane mieskie uszczerbki, aby przy delatorach panu instygatorowi mieskiemu dochodzic rozkazano, unanimiter postanowiamy y upraszamy.

Jako dawnych czasow antecessorowie nasi z nie-

małym staraniem dokazywali tego, aby rzędu solanego nie było przed domem Kupieckim, ale żeby bulwark czysty zostawał, a teraz rozni ludzie, a naywięcey pod innemi iurysdykami, a nie pod mieyską, mieszkaiące, wszelkiemi rzeczoma, na znaczną uymą mieszczanom kramnikom, handluią y iawną przeszkodę czynią, tedy wszystkie ich mieysca, aby iako nayprędziey zrugino-wane były y bulwark oczyszczony ustanowiamy; także y żydzi aby w rynku y na mieyscach, im nie należnych, naymnieyszey rzeczy nie przedawali, takowych rugo-wac, według praw, miastu nadanych, pozwalamy.

O posłach na trybunał radomski do spolney rady panow magistratowych tegorocznych deliberuiemy y o naznaczeniu y obraniu onych moc zupełną daiemy. Ktora sessya, zgodnie uczyniona do akt mieyskich mo-hylowskich iest przyięta y wpisana.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ хозяйственнымъ и общественнымъ дѣламъ.

Anno 1710 msca Juni 24 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici pięciu przemian mia-sta i. k. msci Mohylowa, za rozdanemi sobie kartka-mi, do ratusza na sessyą zszedszy się, na podane od szlachetnego magistratu puncta tak rezolwuiemy:

Jakośmy na dwiuch sessyach, zgodnie uczynionych, niektorych osob, w sessyey, roku teraznieyszego msca Maia siodmego dnia, stałey, wyrażonych, według me-lioracyey, summę wybrac panom poborcom, mianowi-cie, panu Danielowi Sapocku, raycy mohylowskiemu, y collegom iego, pozwolili y onę stwierdzili, tak y te-raz we wszystkich punctach zmacniamy, między kto-remi osobami także na szlachetnym panu Danielu Cho-mętowskim, ławniku mohylowskim, nad taxę, ieszcze talarow bitych dwadziescia dokładamy y do wybiera-nia tey summy iako nayprędziey naznaczyc osob, ich-mciow panow magistratowych upraszamy.

Względem długow ichmciom panom creditorom, w

punktach, nam podanych, winnych, specificowanym, retenta dawnych poborow y teraznieyszego, tak na da-wnych panach poborcach, iako y teraznieyszych, też y wszystkich mieszczanach zaległe o iak nayprędsze, bez żadney odwłoki concludowanie prosimy; sami zas pa-nowie poborcowie z wybieraney podatkowey summy żeby należytą calculatią zdali, uznawamy, poniewaž iuż cale dla poratowania miasta podatku obmyslic nie możemy, bo y teraznieyszego nie mało iest ludzi, że, wydołać nie mogąc, z miasta uchodzą y wychodzić nie przestaią.

Za calculatorow szlachetnych panow Władysława Mitkiewicza, Daniela Sapocka, raycow, y sławetnych pana Bazylego Dziehciarewicza y Romana Onoszkę, po-spolitych mohylowskich, naznaczamy.

Na trybunał radomski skarbowy szlachetnego pana Hrehorego Korobanka, ławnika, y sławetnego pana Ahapona Bizewicza, pospolitego, mohylowskich obiera-my; na mieysce zas pana Bizewicza, do skarbu miey-skiego, aż do przyiazdu z tey drogi, sławetnego pana Bazylego Makownia, pospolitego mohylowskiego, przy-daiemy.

Według karty od sławetnego pana Timofieia Hora-nina, pospolitego mohylowskiego, na złotych pięcset, do skarbu mieskiego daney, tę summę, złotych pięc set, aby pomieniony pan Horanin, nie schodząc z ra-tusza, oddał y uiscił, zgodnie postanawiamy.

Ponieważ ludzie niektorzy znayduią się do contra-henty młynu mieskiego z gotowośćią summy, ktorey teraz miasto będąc pilnie potrzebne na zniesienie roż-nych cięžarow, ten młyn szlachetnemu panu raycy skarbowemu zaarendowac pozwalamy.

Ratione zginionych czerwonych złotych iedynastu dziwnym sposobem w skarbie mieskim, za dozorstwa szlachetnego pana Daniela Sapocki, raycy mohylow-skiego, a do tych czas do skarbu nie oddanych; ktore te czerwone żeby szlachetny pan Daniel Sapocka, bez żadney excusatiey, iako w skrzynce za iego kluczem będące, do skarbu mieskiego oddał zaraz, nie zcho-

dząc z ratusza, o to ichmc panow magistratowych prosimy, a do collegow, na ten czas z nim będących, wolsimy, a do collegow, na ten czas z nim będących, wolne actią o one y rachunek z niemi miec pozwalamy.

Że się pokazało na regestrze szlachetnego pana Bazylego Chomętowskiego, raycy mohylowskiego, co będąc delegatem w roku 1700 do Warszawy, do krola iegomosci za własny interes szlachetnego pana Zacharyasza Awtuszkiewicza, burmistrza mohylowskiego, talarow bitych dwadziescia wydał; ktora to summa poniewaz huc usque skarbowi mieskiemu nie iest oddana, przeto żeby szlachetny pan Awtuszkiewicz te talarow dwadziescia oddał, unanimiter postanowiamy.

W sprawie skarbowey z szlachetnemi pany Zacharyaszem Awtuszkiewiczem, burmistrzem, Bazylim Chomętowskim y Samuelem Kucem, raycami mohylowskiemi, u sądu iuż przeciwko onych, przez instygatora mieskiego, intentowac zaczętey, żeby iako nayprędziey ad executionem przywiedzione były, domawiamy się.

O składankę na Szarfa, połkownika, do woli magistratu ten punkt suspenduiemy.

Podług kartek, na sessyą pisanych, ktorzy ieno nie byli, na tych wszystkich, tak panach radnych, iako y pospolitych, winę, w kartkach opisaną, wybrać, nie excypuiąc żadnego, pozwalamy; a ktorzy temu uznaniu sprzeciwnemi byc się okażą, exequowac zupełną moc daiemy. Ktora sessya, zgodnie uczyniona, za podaniem do act mieskich mohylowskich, iest przyięta y wpisana.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ хозяйственнымъ и общественнымъ дѣламъ.

Roku Panskiego 1710 msca Juli 5 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, do ratusza za rozdanemi sobie kartkami zszedszy się, wszyscy zgodnie y iednostaynie takową między sobą uczynilismy obradę: w roku teraznieyszym 1710 msca Maia 7 dnia y Junia 24 dnia, na

sessyach, zgodnie uczynionych, meliorowany podatek na kilku osobach, w tych że sessyach wysz datą opisanych, szlachetnemu panu Danielowi Pawłowiczowi Sapocku, raycy mohylowskiemu, do wybrania moc dali z pany collegami onego, iak y teraz tąż samą melioratią we wszystkich punctach stwierdzamy y zmacniamy y żeby ta summa do skarbu, iako nayprędziey, była wybrana, o to upraszamy.

W roku przeszłym 1708, ieszcze przed nastąpieniem Szweda y spaleniem miasta przynaglonego podatku przez imsc pana Szarfa, pułkownika woysk iego Carskiego wieliczestwa, musiało miasto wyliczyć tysiąc rublow, na ktorą summę tylko osmnascie osob summy swoie do tey składanki na ten podatek, według osobliwego regestru dali, a drudzy—nie; za czym aby podług regestru, teraz spisanego, nie excuzuiąc się, summę naznaczoną oddał y wyliczył, uznawamy y za poborcow na tę funkcyą szlachetnych panow Gabryela Korolkiewicza, Stefana Hutorowicza Kazkiewicza, ławnikow, y sławetnych panow Samuela Kuziewkę y Władysława Rozynkiewicza, pospolitych mohylowskich obieramy. Swieży podatek takowy, iak wiele trzecinnego podatku kto dawał talarow, tedy aby teraz od każdego talara po tynfie, bez odmowy, do rąk szlachetnego pana Theodora Kuziewki, raycy mohylowskiego y collegow iego oddał y wyliczył, uchwalamy. Szlachetny pan Daniel Chomętowski, ławnik mohylowski, z szlachetnym panem Hrehorym Łapickim, pospolitym, y innemi collegami, w roku 1707, w skarbie mieskim kabackim gdy dozorcami byli, wtedy przez złych ludzi, złoczyncow, skarbiec przez wierzch wykradziony został, ktorey szkody quantitatem y teraz nie iest specifikowana y nie wiadoma; w czym aby te osoby rachunki skarbowe oddali, funkcyiey swey liquidatią uczynili, praecavemus; insimul aby też y wszyscy panowie dozorcowie regestra skarbowe pooddawali y rachunek uczynili; ktorzy zaś zgorzeniem regestrow excuzuią się, takowych iuramentem comprobowali, unanimiter postanawiamy. Młyn mieski, na rzece Dombrownie stoiący,

odzywa się ponieważ niektora osoba z pospolstwa y chce wprzod na rok cały złotych szesć set dać, na co y my pozwalamy. Retenta summ roznych skarbowych y pobory aby wybierane y do skarbu mieskiego oddawane byli intimuiemy. O zginienie w skarbie kabackim iedenastu czerwonych złotych, w tym w przeszłey sessyey, dnia 24 anni praesentis punkt stały reassummuiemy y aby szlachetny pan Daniel Sapocko, rayca mohylowski one czerwone, nie zchodząc z ratuszu, do skarbu mieskiego oddał, a do kollegow swoich sprawę miał, uznawamy. Ktora sessya, zgodnie uczyniona, do act mieskich mohylowskich, za podaniem, iest przyięta y wpisana.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1710 msca Septembra 4 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici pięciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za rozdanemi sobie kartkami, będąc na sessyą wszyscy zgodnie y iednostaynie do ratusza zgromadzeni, na puncta od szlachetnych panow magistratowych podane, takową czyniemy replikę:

1-mo, w tak prędkim czasie nie mogąc dla wielkiego zruinowania przez rożne exorbitantie woyskowe, całemu miastu stałe, też nieznosne aggrawatie poniesione, na przyięcie wielmożnych Ichmc panow comisarzow, teraz do miasta Mohilowa od i. k. msci iadących, summy obmyslić y wynaleźć. Dla tego szarfowszczyznę, tynfowy podatek y żołnierszczyznę na srzednich mieszczanach, excepto szlachetnych panow radnych y pospolitych, ktorzy ante tego podatki wydali, aby te podatki iak nayprędziey wybrane byli, zgodnie uchwalamy; a na wybieranie tych podatkow, za poborcow, szlachetnych panow Daniela Sapocka, raycę, Theodora Dziehciarewicza, ławnika, y sławetnych panow Bazylego Mitkiewicza, Jana Matyaszewicza y Piotra Sawinicza, pospolitych mohylowskich, obieramy.

2-do, iednak że, nim się ten pobor wybierze, in instanti curam et gratiam szlachetnego magistratu tegorocznego żądamy, aby to intercessią swą panską, dla całosci zruinowanego miasta, raczyli sprawic y u znacznych ichmciow panow radnych, co można, pieniędzy użyczyli, ktora summa z tego poboru że będzie przez tych że panow poborcow ichmciom panom kredytorom oddana y wyliczona declaruiemy.

3-tio, na szlachetnych panach Zacharyaszu Awtuszkiewiczu, burmistrzu, Samuelu Kucu, raycy, Stefanu Hutorowiczu Kazkiewiczu, ławniku, mohylowskich, summę decretami sądu mieskiego mohylowskiego przysądzoną, aby, nie spuszczaiąc z ratusza, iako nayprędziey exequowali, wielce szlachetnych panow magistratowych tegorocznych upraszamy.

4-to, i to dokładamy, żeby wyszpomienieni szlachetni panowie, Daniel Sapocko, rayca, Theodor Dziehciarewicz, ławnik, z pany collegami swemi ze wszystkich panow poborcow, na przeszłych poborach będących, podatek ante uchwalony ktorzy nie dawali, aby iak nayprędziey wybrali y exequowali, unanimiter uznawamy.

5-to, długu resztę na sławetnym panu Timofieiu Horaninu, pospolitym mohylowskim, złotych kilkaset, według karty onego, za arędę Lubuży winnego, tym że panom poborcom iako nayprędziey odyskac pozwalamy y moc daiemy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ хозяйственнымъ и общественнымъ дѣламъ.

Roku Panskiego 1710 msca Oktobra 10 dnia.

Punkta od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym miasta i. k. msci Mohylowa pięciu przemian, dla obrady na sessyą podane.

1-mo, raczyliscie słyszec wszmsc panowie pod czas czynienia relacyi szlachetnych panow delegatow ze dwo-

ru iego kr. mosci przybyłych, gdzie dla sprawienia rożnych dla całego miasta dokumentow u rożnych ichmciow panow creditorow nie małą summę zapożyczyli, a iuż niektorzy creditores tu, do nas, y przyiachali po pieniądze, a w skarbie mieskim nie masz. Zkąd by to obmyslić, o porade prosimy.

2-do, do naiasnieyszego krola imsci dokumenta z oddania summy, złotych stu pięciudziesiąt tysięcy na woysko saxonskie trzeba posyłać a to o defelkatę quoty kabackiey.

3-tio, także do iasniewielmożnego imsci pana hetmana wiel. xtwa littgo z regestrzami na żołnierzow spendowanemi y z obiecaną doroczną kontentacyą, też podług memoryału z rożnemi rzeczoma do imsc pana Kolanowskiego koniecznie trzeba ludzi ordynować, bo, uchoway Boże, przez niedotrzymanie słowa, żebyśmy nie naciągneli na siebie iakiego impetu.

4-to, przy prawach, od iego kr. msci nadanych y teraz przywiezionych, iako się mamy opponować, ponieważ ichmsc panowie creditorowie następuią, abysmy długi wypłacali, a skarb nie tylko na zniesienie samych kapitałow summy, ale y na kwotę nie ma, w czym o porade prosimy.

5-to, załoga, ieżeli będzie potrzebny dla czego, trzeba ludzi po iego prosząc, a ieżeli nie, chcieycie wszmsc panowie pewną nam dać rezolucyą.

6-to, panow delegatow do Orszy, na seymik relacyiny, w dniu 13 Oktobris, anni praesentis, to iest, w Poniedziałek przypadaiący, z documentami trzeba wysyłać, na ktorę functią raczcie wszmsc ludzi obrac.

7-mo, było rozkazanie od nas, magistratu, y kazano obwoływać, żeby mieszczanie do Ostrowna iachac nie ważyli się, czego nie słuchaiąc, niektorzy poiachali; co z nimi czynić, o radę prosimy.

8-vo, calculacya, dawno uznana, o regestra skarbowe kabackie y szafarskie do tychczas ad finem przyść nie może, także y o szkodzie kabackiey, że się niektorzy ludzi liquidować nie chcą y pogorzeniem regestrow zaszczycaią, ieżeli takowych ad instantiam instigatoris prawem convincowac, albo tym że panom calculatorom functią potwierdzić, o radę upraszamy.

9-no, zdało by się nam w niebezpieczne teraznieysze, względem złego powietrza, czasy y to, żeby circum circa miasto bierwnami ogrodzone było, żeby nie każdy człowiek z inney strony tak prosto miał wiachac, co do uwagi wszmciom podaiemy.

10-mo, szlachetny pan Symeon Kuczewicz, rayca mohylowski, z kabaku składanki na woysko szwedzkie co był załozył y na to oblig wziął, odebrał skarbowych pieniędzy złotych tysiąc, y z tym co czynić o poradę prosimy.

11-mo, ciż szlachetni panowie delegaci wyprawili listy do krola iegomosci y do xięcia Mężyka, aby nie szynkowano gorzałek, ieżeli ten list odsyłac, albo nie, o obradę prosimy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ хозяйственнымъ и общественнымъ дѣламъ.

Anno 1710 Oktobra 11 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa et caet.

Na punct 1, na zapłacenie długow rożnych ichmsciom panom creditorom, w drodze przez panow delegatow pożyczonych, tak rezolwuiemy: naprzod, żeby szlachetny pan Bazyli Chomętowski, rayca mohyłowski, dług, miastu winny, talarow bitych sto pięcdziesiąt ex nunc wyliczył, ktorego oddania termin dnia iutrzeyszego przypada; także y szlachetny pan Samuel Kuc, rayca mohylowski, co pożyczał pod czas bytnosci Szwedow miastu pieniądze y odebrał ze skarbu mieskiego kabackiego, sam będąc dozorcą, złotych tysiąc; ktore pieniądze mianowany pan Kuc żeby zaraz w ratuszu położył, ponieważ nie ieden on, ale y wszyscy pożyczali, a ieszcze nikt nie odbierał, a na inne dalsze potrzeby mieskie y zniesienie długow żeby ze skarbu

kabackiego wszelka była czyniona exekucya. to uznawamy, iako y przed czasy bywało.

Na 2 y na 3 punkta, do nayiasnieyszego krola iegomosci, pana naszego miłosciwego z documentami y do iasniewielmożnego imc pana hetmana w. xtwa littgo za delegatow szlachetnego pana Jerzego Leoszkiewicza, raycę mohylowskiego obieramy y za szafarza podrożnego sławetnego pana Ahapona Biziewicza, pospolitego mohylowskiego przydaiemy, y iak nayprędszy wyiazd naznaczamy, żeby ieszcze miasto do dalszey nie przychodziło zguby przez ospałość.

Ponieważ prawo pospolite y constitucye seymowe upadłym y zruinowanym miastom y zostaiącym w nich obywatelom zwykły czynić clementią, iakoż y iego kr. mosc, pan nasz miłosciwy, respectuiąc na tak znaczną dezolacyą miasta Mohylowa, rozkazał wydac z cancelaryey swey list moratoryalny, uwalniaiący od płacenia długow magistrat y mieszczan, in civitale zostaiących, samych kapitalnych summ y kwoty na lat cztyry. O ktora łaska monarsza, aby in suo valore zostawała, przeto aby ichmc panowie creditorowie rożni, do czasu y terminu naznaczonego, swych długow czekać raczyli; tym że sposobem y wszyscy mieszczanie, swoie credyty w miescie na ludziach maiące, sine ulla contradictione, do terminu praedestinowanego czekac y do sądu pozywac nie maią. Do ktorego listu y iasnieoswiecony xiąże iegomosc Radziwiłł, canclerz w. x. litgo stosuiąc się, z cancellaryey wiel. xtwa littgo list zaręczny na kop dziesięc tysięcy do każdego subsellium, ktore by contravenientie wyrazney woli monarszey czynic odważali się, wydał. W czym wszystkim aby się należycie y stale za całe miasio y za mieszczan utrzymywali, zgodnie y iednostaynie postanawiamy y pokornie upraszamy.

Dla uproszenia do miasta załogi y dla postanowienia z onymi czasu y kontentacyi za posłow szlachetnych panow Theofila Szewnie, Władysława Mickiewicza, raycow y Hrehorego Samuelowicza obieramy; do wielmożnego imc pana sędziego grodzkiego orszanskiego,—imc pana Łapickiego, woyta y imc pana Mołczankowicza, burmistrza mohylowskiego, iachac upraszamy, także y na seymiki relacyine, ieżeli tego będzie potrzeba.

Mieszczanie nasi, ktorzy, mimo wiadomosc magistratu, do Ostrowia poiechali, takowych wprzod do miasta nie puszczac, żeby tydzien w polu wystali, a potym wszystką swoią companią sztraf do skarbu mieskiego, talarow bitych sto wyliczyli, uznawamy.

O calculatią regestrow kabackich y szafarskich, iako nie raz iuż na kilku sessyach oznaczalismy, żeby wszyscy rachunkom y regestrom dosc uczynili, na co iuż y panowie calculatorowie dawno obrani, ktorzy aby iako nayprędzie funkcyiey dosyć uczynili, o to prosimy; a kto by się w tym sprzeciwnym okazywał takowego aby serio, ad instantiam instygatora sądzono y bez folgi exequowano.

Ogrodzenia circa circum miasta wydołać niepodobna, a w nagrodę tego, żeby wszędzie po mieyscach y stedzkach niezwyczaynych postrachi były postawione, postanawiamy.

List od iego krol. mosci, pana naszego miłosciwego do iasnieoswieconego xięcia imci Mężyka otrzymany, aby był zaraz odesłany, o to prosimy, y żeby przytym oddaniu, tak niezwyczayne impresy, iako y szynkowanie pokątnych gorzałek panu porucznikowi zabronione y zganiono było, o to ichmciow upraszamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ хозяйственнымъ и общественнымъ дѣламъ.

Anno 1710 die 27 Octobris.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. kr. msci Mohylowa do ratusza zszedszy się, wszyscy zgodnie y iednostaynie takową czyniemy obradę:

Jako przeszłey sessyey namienilismy, że od szlachetnych panow Bazylego Chomętowskiego, raycy, talarow

sto pięcdziesiąt, od pana Semiona Kuca złotych tysiąc, od pana Daniela Sapocka, raycy mohylowskiego złotych dwiescie trzydziescie szesc y czerwonych iedenascie do skarbu summa przychodzi, tedy żeby zaraz ta summa in instanti oddana była, to praecavuiemy, a ktory by z nich nie chciał oddac, żeby takowego z ratusza nie spuszczano y na wieży, aż do oddania summy, osadzono, o to prosimy.

Lubo tak w ciężkim czasie y widomym zniszczeniu ludzi nie podobno by ieszcze do dalszych stymulowac uciskow, a toli iednak zważaiąc widome na miasto nawalnosci, przeto dla zniesienia takowych ciężarow wszyscy zgodnie y iednostaynie podatek z całego miasta, tak panow radnych, pospolitych, iako y wszystkich mieszczan, podług pierwszego głownego poboru trzecią częsc swieżego poboru wybrac uchwalamy, mianowicie, od talara po tynfy dwa, y aby iako nayprędziey ten pobor był wybrany, o to upraszamy, a za poborcow do tego podatku szlachetnych panow Jozefa Kozłowskiego, rayce, Theofila Dziehciarewicza, ławnika, y sławetnych panow Filimona Dziehciarewicza y Romana Onoszkę, pospolitych mohylowskich obieramy.

Retenta wszystkich poborow przez panow poborcow, na funkcyach zostaiących, żeby ex nunc iako naypilniey dobrane y exequowane byli, o to upraszamy, także y regestra swoie do calculacyi aby w ratuszu bez żadney exartacyi położyli y słuszną we wszem liquidacyą uczynili, zgodnie uznawamy.

Za posłow, tak do nayiasnieyszego krola iegomosci, pana naszego miłosciwego, iako y do iasniewielmożnego imci pana hetmana wiel. xtwa littgo, iako przeszłey sessyi już są obrani szlachetny pan Jerzy Leoszkiewicz, rayca mohylawski z sławetnym panem Ahaponem Biziewiczem, pospolitym mohylowskim, żeby zaraz w tę drogę wyieżdzali y we wszem functiey swey dosyć uczynili, upraszamy. Ktora sessya, zgodnie uczyniona do act mieskich mohylowskich, iest przyięta y wpisana.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno Domini 1710 Novembris 16 d.

Sessya. My, radni y pospolici miasta i. k. m. Mohylowa, piąciu przemian, zgodnie y iednostaynie do ratusza zebrawszy się, takową czyniemy obradę.

W sprawie szlachetnego pana Zacharyasza Awtuszkiewicza, burmistrza mohylowskiego, o towary, o ktorych pisze iasniewielmożny imc pan Kocioł, podskarbi wil. xtwa litgo, do magistratu, żeby te towary wszystkie były wydane, na skarb zakonfiscowane; a szlachetny pan Zacharyasz Awtuszkiewicz, burmistrz mohylowski, także list pisze do magistratu, upraszaiąc o niewydanie onych; tedy w tym unanimiter et nemine contradicente, teraznieyszą naszą sessyą to uznawamy, aby szlachetny pan Daniel Sapocko, rayca Mohylowski z panem Hrehorym Awtuszkiewiczem, synem onego, na wszystkich dobrach pana burmistrza opisał się y te wszystkie towary, ktore są teraz w kramie złożone, żeby tam że, w tym kramie pod pieczęcią mieską zostawały, to uznawamy, a my iuż iego własnym kosztem pana Awtuszkiewicza u należytego subsellium odpowiadac y rozprawowac się mamy.

Za posłow na trybunał radomski szlachetnych panow Theofila Fiedorowicza Szewnie, raycę, Hrehorego Kolanowskiego ławnika mohylowskiego, a za szafarza podrożnego sławetnego pana Makownia pospolitego mohylowskiego przydaiemy.

Pobor, niedawno uchwalony, żeby iąk nayprędziey był wybrany, także y dawnych poborow retenta y summy na ludziach winne żeby do skarbu mieskiego, bez żadney nikomu folgi, exequowane y odebrane były, o to upraszamy.

Szlachetny pan Theofil Dziewulski, ławnik mohylowski, iako bez wiadomosci urzędowey budynki wystawuie, żeby onemu zabroniono y niepozwolono było, o to prosimy, także y czynsze za lat trzydziescie y wię-

cey nie płacił do skarbu, tedy y czynsz za wszystkie te lata żeby oddał y zapłacił, uznawamy.

Żyd Meier Markowicz także przez kilka lat z gruntu Lezerkowskiego podatkow nie płaci, tedy żeby zaraz budynek był zrugowany, a grunt przy miescie zostawał, także czynsz za przeszłe lata aby był odebrany, postanawiamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1710 msca Decembra 1 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici pięciu przemian miasta i. kr. msci Mohylowa, za rozdanemi sobie kartkami, będąc wszyscy do ratusza na sessyą zgromadzeni, na podane puncta od ichmciow panow magistratowych tegorocznych, zgodnie y iednostaynie rezolucyą takową czyniemy:

1-mo, na trybunał radomski y do nayiasnieyszego krola iegomosci, pana naszego miłosciwego, gdzie na ten czas szczęsliwie rezydowac będzie, szlachetnych panow Jerzego Leoszkiewicza, Theofila Fiedorowicza Szewnię, raycow, a przy nich y sławetnego pana Ahapona Bizewicza, pospolitego mohylowskiego, zgodnie obieramy, y żeby w przyszły czwartek, to iest, dnia czwartego Decembris, w tę drogę wyieżdzali, pod utratą wszelkich fortun, uznawamy; a panu Bizewiczu, na swoim mieyscu pana pospolitego, do tego zgodnie, uprosić pozwalamy.

2-do, pobor, przeszłą sessyą uchwalony, na summę talarow bitych trzysta pięcdziesiąt na szlachetnych panach radnych y pospolitych, przez panow poborcow, to iest, szlachetnego pana Juzefa Kozłowskiego, raycę, y collegow onego, na ten pobor obranych, aby był, według regestru, sobie danego, ktorzy onego zupełnie nie wydali, bez żadney prolągacyi wybrany.

3-tio, od szlachetnego pana Theodora Dziehciarewicza, ławnika mohylowskiego, według decretu sądu

mieskiego mohylowskiego, w roku 1708 Augusta 24 dnia, ferowanego, należy talarow bitych dwa tysiąca, to ichmsciom panom magistratowym tegorocznym, ad considerationem podawszy, aby ten decret do execucyi zaraz był przyprowadzony, pilnie prosimy.

4-to, melioracyą taxy poboru trzeciey części trzy razy, ktorzy nie oddaią, żeby ichmc panowie poborcowie, na tę functią niżey naznaczeni, żadney dyminucyi nie czyniąc, na osobach, w sessyi roku 1710 Maia 7 dnia wyrażonych, zupełnie wybrali, unanimiter pozwalamy, a za poborcow oney wybierac szlachetnych panow Theodora Dziehciarewicza, y Stephana Hutorowicza, ławnikow, obieramy; także na srzednich mieszczanach, w regestrze specifikowanych, trzecią częsc, według pierwszego poboru uchwały, żeby był przez tych że panow poborcow, ktorzy antea wybierali, iako nayprędziey wybrany. intimuiemy.

5-to, u szlachetnych panow Theodora Kuziewki, raycy, Daniela Chomętowskiego, ławnika y Daniela Skicierzewskiego, pospolitego, poborowych pieniędzy reszty zostaie talarow bitych kilkadziesiąt, ktore żeby ichmsc, nie schodząc z ratusza, zaraz oddali.

6-to, od pana Tymofieia Horanina za arendę Lubuży należy złotych pięcset iedynascie, ktore iak nayprędziey ichmciom panom magistratowym tegorocznym odyskać conceduiemy.

7-mo, do iasnieoswieconego xięcia imsci Mężyka, do Rygi, z listem szlachetnego pana Jana Sciebuta, raycę, y Jana Korolkiewicza, pospolitego, obieramy.

8-vo, młyn mieski mohylowski, ponieważ imsc pan Theodor Kazanowicz, secretarz iego kr. msci, woyt mohylowski, we Czwartek przyszły, to iest, dnia czwartego Decembris, złotych szesc set, na wyprawę teraznieyszych panow posłow, oddać y wyliczyć declaruie, tedy imsci na rok ieden 1711 zgodnie aręduiemy; a in quantum imsc rano we Czwartek pieniędzy nie wyliczy, to pan Semion Kuziewka nayblizszy do arędowania onego będzie.

9-no, ponieważ niektorzy ichmc panowie radni za-

cey nie płacił do skarbu, tedy y czynsz za wszystkie te lata żeby oddał y zapłacił, uznawamy.

Żyd Meier Markowicz także przez kilka lat z gruntu Lezerkowskiego podatkow nie płaci, tedy żeby zaraz budynek był zrugowany, a grunt przy miescie zostawał, także czynsz za przeszłe lata aby był odebrany, postanawiamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1710 msca Decembra 1 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici pięciu przemian miasta i. kr. msci Mohylowa, za rozdanemi sobie kartkami, będąc wszyscy do ratusza na sessyą zgromadzeni, na podane puncta od ichmciow panow magistratowych tegorocznych, zgodnie y iednostaynie rezolucyą takową czyniemy:

1-mo, na trybunał radomski y do nayiasnieyszego krola iegomosci, pana naszego miłosciwego, gdzie na ten czas szczęsliwie rezydowac będzie, szlachetnych panow Jerzego Leoszkiewicza, Theofila Fiedorowicza Szewnię, raycow, a przy nich y sławetnego pana Ahapona Bizewicza, pospolitego mohylowskiego, zgodnie obieramy, y żeby w przyszły czwartek, to iest, dnia czwartego Decembris, w tę drogę wyieżdzali, pod utratą wszelkich fortun, uznawamy; a panu Bizewiczu, na swoim mieyscu pana pospolitego, do tego zgodnie, uprosić pozwalamy.

2-do, pobor, przeszłą sessyą uchwalony, na summę talarow bitych trzysta pięcdziesiąt na szlachetnych panach radnych y pospolitych, przez panow poborcow, to iest, szlachetnego pana Juzefa Kozłowskiego, raycę, y collegow onego, na ten pobor obranych, aby był, według regestru, sobie danego, ktorzy onego zupełnie nie wydali, bez żadney prolągacyi wybrany.

3-tio, od szlachetnego pana Theodora Dziehciarewicza, ławnika mohylowskiego, według decretu sądu

mieskiego mohylowskiego, w roku 1708 Augusta 24 dnia, ferowanego, należy talarow bitych dwa tysiąca, to ichmsciom panom magistratowym tegorocznym, ad considerationem podawszy, aby ten decret do execucyi zaraz był przyprowadzony, pilnie prosimy.

4-to, melioracyą taxy poboru trzeciey częsci trzy razy, ktorzy nie oddaią, żeby ichmc panowie poborcowie, na tę functią niżey naznaczeni, żadney dyminucyi nie czyniąc, na osobach, w sessyi roku 1710 Maia 7 dnia wyrażonych, zupełnie wybrali, unanimiter pozwalamy, a za poborcow oney wybierac szlachetnych panow Theodora Dziehciarewicza, y Stephana Hutorowicza, ławnikow, obieramy; także na srzednich mieszczanach, w regestrze specifikowanych, trzecią częsc, według pierwszego poboru uchwały, żeby był przez tych że panow poborcow, ktorzy antea wybierali, iako nayprędziey wybrany. intimuiemy.

5-to, u szlachetnych panow Theodora Kuziewki, raycy, Daniela Chomętowskiego, ławnika y Daniela Skicierzewskiego, pospolitego, poborowych pieniędzy reszty zostaie talarow bitych kilkadziesiąt, ktore żeby ichmsc, nie schodząc z ratusza, zaraz oddali.

6-to, od pana Tymofieia Horanina za arendę Lubuży należy złotych pięcset iedynascie, ktore iak nayprędziey ichmciom panom magistratowym tegorocznym odyskać conceduiemy.

7-mo, do iasnieoswieconego xięcia imsci Mężyka, do Rygi, z listem szlachetnego pana Jana Sciebuta, raycę, y Jana Korolkiewicza, pospolitego, obieramy.

8-vo, młyn mieski mohylowski, ponieważ imsc pan Theodor Kazanowicz, secretarz iego kr. msci, woyt mohylowski, we Czwartek przyszły, to iest, dnia czwartego Decembris, złotych szesc set, na wyprawę teraznieyszych panow posłow, oddać y wyliczyć declaruie, tedy imsci na rok ieden 1711 zgodnie aręduiemy; a in quantum imsc rano we Czwartek pieniędzy nie wyliczy, to pan Semion Kuziewka naybliszy do arędowania onego będzie.

9-no, ponieważ niektorzy ichmc panowie radni za-

brane mieskie pieniądze nazad do skarbu wrocili, tedy żeby y szlachetnyn pan Bazyli Chomętowski, rayca mohylowski, mieskie pieniądze do skarbu oddał, w ktorych pieniądzach, według zapisu kniżnego, dobra onego miastu są onerowane; ktoby zas miał interessować się do tych iego dobr, to niech, z ratusza nie schodząc, założy y odda.

10-mo, to praecawuiemy, żeby ichmc panowie poborcowie żadnych kartek od ichmc panow, magistratowych y pospolitych, w gotowych pieniądzach, przeszłą sessyą poboru uchwalonego, nie przymowali, tak nowo wydanych, jako y dawnieyszych.

11-mo, u pana Stefana Dzieszkiewicza retentow szwedzkiego poboru zostaie złotych cztyrysta pięcdziesiąt, ktore żeby iako nayprędziey ichmsc panowie magistratowi zyskali, prosimy.

12-mo, w roku 1707 msca y dnia pewnego będąc obranym szlachetny pan Maciey Szunkiewicz, ławnik mohylowski, do Orszy, na sądy kapturowe, gdzie, za iakiemiś swemi prywatami, nie iachał, przez co miasto znaczną szkodę, według processu, na imsci zaniesionego, poniosło, co regestrami będzie dowiedziono.

13-mo, w sprawie wielmożnych ichmciow panow lustratorow, ktorzy tu ziachać raczyli y stoiąc tak długo w miescie, nie bez kosztu mieyskiego, żadnego nie uczynili y czynić nie chcą konca; przeto, ieżeli podług przez wszmciow uczynioney declaratyi ichmciom, niechcieli się ichmsc kontentować consolacyą y dwunastu tysięcy czopowego, szelężnego y szosowego, circum circa, z całego miasta y z kabakiem, postanowić nie raczyli, więcey nie postępować y wiktu daley żadnego nie dawać, upraszamy, ponieważ, czym daley, to do większego upadku miasto przychodzi; a gdy by ichmsc przystąpić do tego chcieli, tedy za zapisami z obu stron mocno obwarować, iż za dotrzymaniem y skutecznym postanowieniem doydzie ichmciom summa deklarowana consolacyi po skonczonym Trybunale y za obięciem te-

go prowętu czopowego, szelężnego y szosowego, spolnie z kabakiem, do miasta.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1710 msca Decembris 1 dnia.

Punkta. 1-mo, na trybunał radomski, ktorzy iak nayprędziey sądzić się ma, panow posłow na ony ex nunc wysłac trzeba y onym sumptu znacznego w tę drogę obmyslic, bez ktorych y z miasta tam wyiechać trudno; summy naymniey w tę drogę talarow tysiąc obmyslić trzeba.

2-do, młyn mieski, kto może dac pieniądze, lubo sami, albo całemu magistratowi moc dać zaarędować, chcieycie.

3-tio, meliorowaney taxy poboru trzeciey części dwa razy, niektorzy oddawać nie chcą, w tym, czy dobierać, czy przebaczyć, uważyć chcieycie.

4-to, z ichmsc pany lustratorami iako postąpic zważyć chcieycie, ktorzy bez consolacyi wyiechać z miasta wcale nie chcą.

5-to, będąc teraz u imsci pana Dewica, canclerza, otrzymali wiadomosć, że Car iegomsc y iasnieoswiecony xiąże Mężyk temi czasy będzie w Rydze, do ktorego z miasta znaczną osobę z listem wysyłac do Rygi chcieycie wszmsc panstwo ordynować naznaczyć.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ хозяйственнымъ и общественнымъ дѣламъ.

Anno 1710 msca Decembra osmego dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, do ratusza na sessyą zebrawszy się takową obradę czyniemy:

1-mo, iawno z nas to każdemu, że co raz to większe biedy y uciski na miasto nasze nachodzą, z kto-

rych wcale ponieważ prawom, przywileiom y ochronom od rożnych ludzi woyskowych poniewolny czyni się grawament okupować musiemy, iako y dopioro na zapłacenie ichmsciom panom deputatom woyskowym, teraz za laudum powiatu orszanskiego, na seymiku bliżko przeszłym uczynionym, podatek na ludziach, na Łupołowie y Zarzeczu mieszkaiących żeby dnia iutrzeyszego sami między sobą otaxowawszy się pomienieni mieszczanie talarow bitych dwiescie iako nayprędziey wybrali, uchwalamy. Te zaś panowie poborcowie, mianowicie szlachetni panowie Jozef Kozłowski, rayca, Gabryel Korolkiewicz, ławnik, y sławetni panowie Filimon Dziehciarewicz y Roman Onoszko, pospolici mohylowscy, trzecią część podatku iuż przez się wybierac zaczętego, żeby na wszystkich mieszczanach, w miescie zostaiących, bez żadney defelki wybrali, uznawamy; za prędkim niedobraniem y tey funkcyiey dosc nie uczynieniem samych ichmsciow surową executią obowiązuiemy.

2-do, także żeby y wszyscy panowie poborcowie retenta wszystkich poborow iako nayprędziey concludowali uważamy pod taką ż executyą.

3-tio, ichmciow panow deputatow o poczekanie tey summy złotych trzech tysięcy na iaki możno termin upraszac y na tę summę ichmsciom obligatią dać a kwit generalny odebrać z oddania złot. trzech tysięcy pozwalamy.

4-to decret na szlachetnego pana Theodora Diehciarewicza, ławnika mohylowskiego otrzymany, iakośmy przeszłey sessyey namienili, tak y teraz żeby ad executionem był przywiedziony, o to ichmciow panow magistratowych pilno upraszamy. Ktoraż ta sessya zgodnie uczyniona do act mieyskich mohylewskich iest przyięta y zapisana.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Januaryi 12 dnia.

Sessya. My, pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za rozdanemi kartkami do ratusza zebrani będąc, na punkta, nam od szlachetnego magistratu podane, taką rezolucyą czyniemy: ponieważ w czas bytnosci panow delegatow naszych wielmożny imsc pan Aygustow, generał woysk iego carskiego wieliczestwa, deklarował tego prowiantu, ktory przez niegoż miastu iest zakazany do powrotu z Rygi panow posłow naszych czekać, za czym tych że panow delegatow, ktorzy w tę drogę na przeszłey sessyey są obrani, ultimate przestrzegamy, aby dnia dzisieyszego ze wszystkim wybrawszy się wyiezdzali y do tegoż imsci pana generała Aygustowa, do Smolan zaiachawszy, o cierpliwosć vigore tego prowiantu, y żeby się ludziom, pod komendą iego zostaiącym, w miescie naszym locować, aż do powrotu siebie samych z tey drogi, nie kazał, ciż panowie posłowie maią imieniem całego miasta prosic; to też waruiemy, gdyby panowie delegaci ten swoy wyiazd daley mieli prolongować, a przez to, uchoway Boże, mogło by miasto iaka potkać szkoda, to na ich że samych ma byc requirowano. Do Smolan zaś, do tegoż imsci pana generała z pany posłami, do Rygi obranemi, szlachetnego pana Theodora Kuziewkę, burmistrza, y sławetnego pana Leona Hukowicza, pospolitego mohylowskiego, iachać upraszamy, dla tego żebysmy mogli pewną mieę wiadomosć, iaka na prosbę od imci pana generała będzie rezolucya. Dla uiszczenia długu panu Pisz . . . . od miasta należącego, iakiesmy na przeszłey sessyey ważnicę zaarendowac namienili, tak y teraz to confirmuiąc, kto pieniędzy zaraz za nią gotowe wyliczy, zaarędowac nie contradicuiemy. Jmsci pana Czarnowskiego o dalsze poczekanie reszty przez powiat czopowego y szelężnego, miastu condonowaney, upraszac, ponieważ y sam tę sprawę do dalszey woli imci pana hetmana suspendował na niedziel a tymczasem czy nie otrzymamy od panow posłow iakiey wiadomosci; gdyby też miasto chciał za to exequowac, tego czynić nie dopuszczać, o to wielce wszmsc panow prosiemy. Ktora sessya, zgodnie uczyniona, do akt mieyskich mohylowskich iest zapisana.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Januaryi 20 dnia.

Sessya. My, pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na podane od szlachetnego magistratu togorocznego punkta, taką rezolucyą czyniemy:

1-mo, dla ukątentowania wielmożnego imsc pana generała Aygustowa y ichmsc panow oficerow, aby resztę pozostałey summy, na rezydenta uchwaloney, tak na ichmciach panach radnych, iako y na panach pospolitych ciż sami panowie poborcowie dobrawszy ieszcze według tegoż regestru taxowego, summę na tych że panach radnych y pospolitych drugi raz wybrali; na srzednich zas mieszczanach, w całym miescie zostaiących, dwoiaki takowy że podatek uchwalamy y aby ichmsc panowie taxatorowie, niżey specificowani, ludziey słusznie zaraz otaxowawszy, dla contentacyi mianowanych osob, regestra swe panom poborcom, dla wybrania tey summy naznaczonym, podali.

Za taxatorow dla srzednich ludzi szlachetnych panow Ewzebia Korolkiewicza, raycę, Daniela Chomętowskiego, ławnika, y sławetnych panow Samuela Kuziewkę y Samuela Fiedorowicza, pospolitych mohil. obieramy.

Za poborcow zaś, szlachetnych panow Daniela Sapocka, Samuela Kuca, raycow, y sławetnych panow Wincentego Rozynkiewicza y Trofima Haponowicza, pospolitych mohylowskich naznaczamy.

Panow taxatorow dla wydania summy na imc pana rezydenta niżey naznaczonych ichmciow panow magistratowych regestra przemeliorować upraszamy, ponieważ siebie samych bardzo mało, a niektorych ludzi nad samą słusznosc otaxowali.

3-tio, ukontentowawszy pomienionego imc pana generała, zaraz postanowic czym y iak wiele ludziom z końmi w miescie naszym locować się każe, tego czasu, zniosszy się z magistratem, wolno będzie repartycyą uczynić.

4-to, ichmsciom panom creditorom, w punctach, nam podanych, wyrażonym, ważnicę zaarendowac y z tey summy onym po częsci uiszczac się, a w tym o dalsze poczekanie do poprawy teraznieyszych czasow tych długow ichmsc panowie magistratowi upraszać maią.

5-to, retenta przeszłego poboru, przez szlachetnego pana Jozefa Kozłowskiego, raycę mohylowskiego, y collegow onego nie dobrane, aby iako nayprędziey concludowane były, o to prosimy.

Według regestru poborowego trzeciey części podatku głownego aby szlachetni panowie Theodor Kuziewka, burmistrz, y Daniel Chomętowski, ławnik, resztę summy, od onych przychodzącey, do skarbu mieskiego zaraz oddali, uznawamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Januaryi 31 dnia.

My, radni y posgolici piąciu przemian miasta i. k. m. Mohylowa, będąc do ratusza na sessyą, za rozdanemi kartkami, zebrani, na podane od szlachetnego magistratu punkta tak rezolwuiemy:

Jmc pana Kicinskiego, oekonoma mohylowskiego, do powrotu panow delegatow naszych, do nayiasnieyszego krola imsci wysłanych, o cierpliwość względem tych dwudziestu tysięcy złotych zaległego prowentu za rok przeszły 1710, z kabaku mohylowskiego do skarbu iego krol. msci przychodzących, upraszac, a tymczasem z tym że rescriptem od naiasnieyszego krola imsci, do miasta na wypłacenie pomienioney summy wydanym, umyslnego zaraz do wyszrzeczonych panow posłow aby ichmc panowie magistratowi wysyłali, upraszamy. Ratione zas prowizyey, o ktorą imc pan oekonom z miasta necessituie, iako przed tym oekonomowie mohylowscy mieli wszelką sufficiencyą z włosci, a do miasta, podług przywilegiow y praw o to namniey nie interessowali się, tak y teraz imsci recte odpowie-

dzieć, żeby z miasta cały zamek prowidować mieli, aby na to się imsc nie zasadzał, ale przy punktach, w przywileiach, od naiasnieyszych krolow ichmciow wyrażonych, stawaiąc, tey nowey ustawie podlegać nie pozwalamy.

Do Orszy, na następuiący seymik gromniczny, szlachetnych panow Bazylego Chomętowskiego, raycę, y Hrehorego Szunkiewicza, ławnika mohylowskich, za posłow obrawszy, aby dnia iutrzeyszego wyieżdzali, tego po ichmciach żądamy.

Podatek, na przeszłey sessyey, dla kontętacyi imci pana generała y drugich panow oficerow moskiewskich, na panach radnych, pospolitych y srzednich mieszczanach uchwalony, aby przez panow poborcow iako nayprędziey był dobrany, waruiemy; za niedosyćuczynieniem tey funkcyey na samych ichmciow executią przez żołnierzow dopuscić declaruiemy.

Panow taxatorow przeszłey sessyey iakeśmy przemeliorować pozwoli, tak y teraz, nie wychodząc z ratusza, zaraz o to ichmciow panow magistratowych upraszamy.

Za delegatow do Rygi sławetnych panow Tymofieia Leoszkiewicza y Stefana Dziehciarewicza, pospolitych mohylowskich, naznaczamy, ktorych aby ichmc panowie magistratowi dnia iutrzeyszego wyprawili, prosimy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Marca 10 dnia.

Sessya. My, radni, y my, pospolici pięciu przemian miasta iego kr. msci Mohylowa, za rozdanemi kartkami, do ratusza na sessyą zebrawszy się, na podane od szlachetnego magistratu tegorocznego puncta taką replikę czyniemy.

1-mo, zabiegaiąc temu, aby miasto nasze przez ustawiczne cięzkie execucye żołnierskie, ktore y teraz cierpiemy za creditowane summy y inne interesa, do ostatniey nie przyszło zguby, od ktorych takowych oppressyi chcieycie salvować dla poratowania całego miasta w teraznieyszych gwałtownych potrzebach nowy podatek takowy uchwalamy: naprzod, na wszystkich panow radnych y panow pospolitych, nie excypuiąc panow woytow nierocznych, talarow bitych pięcset; osobliwie na Łupołow y Zarzecze złotych cztyrysta; do tego na wszystkich mieszczan srzednich, w całym miescie zostaiących, złotych tysiąc; przytym na wszystkie setni, w całym miescie znayduiące się, excepto Łupołowa y Zarzecza, złotych szesc set, aby tę summę wydali uznawszy, obliguiemy fidem ichmciow panow taxatorow, niżey specifikowanych, żeby ichmsc ducta, proportione podług przemożenia, każdego otaxowali.

Za taxatorow dla ichmciow panow radnych y panow pospolitych szlachetnych panow Ahapona Jwanowicza Smyka, burmistrza, Bazylego Chomętowskiego y Ewzebiego Korolkiewicza, raycow, y sławetnych panow Filimona Diehciarewicza, Bazylego Mitkiewicza, Hrehorego Markiewicza y Filimona Dzieszkiewicza, pospolitych mohylowskich, naznaczamy; za poborcow zaś szlachetnych panow Jozefa Kozłowskiego, raycę, Daniela Chomętowskiego, ławnika, y sławetnych panow Hrehorego Łapickiego, Pawła Boczarowicza, pospolitych mohylowskich, obieramy.

Za taxatorow, na srzednich mieszczan, szlachetnych panow Stefana Hutorowicza, ławnika, Mikitę Ciurutę y Michała Całabanowicza naznaczamy; a otaxowawszy tych ludzi, podług tegoż regestru taxy swey, bez żadney prolongacyi, ciż sami panowie taxatorowie maią wybrać.

Także po wszystkich setniach na Łupołowie y Słobodce y na Zarzeczu ludzi mieszkaiących, szlachetny pan Hrehory Korobanko, ławnik, Karp Hukowicz, Miron Choroszawka y Piotr Bulama, na summę złotych cztyrysta otaxowawszy a zniosszy się z setnikami swemi także ciż sami panowie taxatorowi aby iak nayprędziey wybrali, intimuiemy.

Jest pewna wiadomosć, że temi dniami w Dąbrownie Car iegomosć ma być, do ktorego życzemy osob znacznych uprosic, a tymczasem zaraz comendanta tam wysłać, żeby mogł nam, ieżeli tam będzie, prędkie dać zawiadomienie.

Retenta dawnieyszego y teraznieyszego podatku wszystkiego aby przez panow poborcow concludowane iako nayprędziey byli, o to prosimy.

Namienialismy pokilkakrotnie, nie na iedney sessyi to, aby ważnica mieska była zaarendowana, tak y teraz, za summę, iaką można, podług zdania samych wszmsc panow, oną zaarendować upraszamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Marca 23 dnia.

My, radni, y my, pospolici, piąciu przemian miasta i. kr. msci Mohylowa, za rozdanemi kartkami, na sessyą będąc zgromadzeni, na podane punkta tak rezolwuiemy:

1-mo, imci pana Jarmołowicza y imci pana Życzewskiego, ktorzy teraz przybywszy, summy od miasta, sobie przychodzącey, oddania requiruią, tych ichmciow, do ułacnienia teraznieyszych ciężkich czasow, o dalsze poczekanie upraszać.

2-do, ponieważ dnia iutrzeyszego odprawowania sądow fiscalnych termin imminet, więc szlachetnego pana Mirona Andziorowicza, ławnika, y pana Kondrata Piharewicza, pospolitego, mohylowskich, w tę drogę naznaczonych, upraszamy, aby tey że nocy wyieżdzali y na mieyscie naznaczone iako nayprędziey pospieszali.

3-tio, uchwaliliśmy na zniesienie długow mieskich na przeszłey sessyey podatek, na summę talarow bitych pięc set, ktoremu że do tychczas konca nie masz, to przez ciężką bardzo taxę staie się, ktorą taxę, iako niesłusznie y nienależycie sporządzoną, szlachetnemu magistratowi tegorocznemu, nas wszystkich zważywszy

przemożenie każdego, przemeliorować, na kim wiele—umnieyszyć, a na kim mało—to przyłożyć, pozwalamy.

4-to, raczyliście, wszmsc panowie, w punktach swych to wyrazić, żebyśmy ku pomocy do imci pana woyta słusznych osob obrali. Do ktorego, dla porady we wszystkim szlachetnych panow Jana Korobanka, burmistrza, y Macieia Szunkiewicza, ławnika mohylow. aby ichmć dnia iutrzeyszego wyieżdzali y interesa mieskie tam, przed kim będzie należało, promowowali, wszyscy upraszamy.

5-to, chcąc temu zabiec, żeby, podług dawnego zwyczaiu, y teraz, gdy kartki na sessyą zaydą, uchyliwszy swe prywaty na stronę, na godzinie naznaczoney wszyscy zawsze zchodzili się; na tych tedy wszystkich, ktorzy teraz, za rozdanemi kartkami na sessyi nie byli (iako tych osoby na osobliwym regestrze są spisane) winę, w kartkach spisaną, po grzywien piętnascie, wszyscy zgodnie wybrać pozwalamy.

Do wybrania tey winy szlachetnego pana Samuela Żąglewicza, raycy, y Leona Tarasewicza, pospolitego mohylowskich naznaczamy, ktorym przeciwnym przez żołnierzow mieskich exequować y grabieże brać conceduiemy; a tey funkcyey aby pomienieni panowie dnia iutrzeyszego dość uczynili, intimuiemy.

6-to, dla zniesienia dekretu in anno praesenti, w niestannym na cadencyi februarowey przez pana Buialskiego y collegi onego, w tym że dekrecie wyrażonego, w Orszy, na miasto illegitime otrzymanego, na sądy teraznieysze fiscalne, do Orszy, szlachetnego pana Jana Mieleszkiewicza, burmistrza mohylowskiego, obieramy y upraszamy. Ktora sessya zgodnie uczyniona, do akt mieyskich mohylowskich iest przyięta y wpisana.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Apryla 6 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian mia-

sta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta tak rezolwuiemy.

1-mo, na wypłacenie długu wielmożnemu imc panu Frąckiewiczowi, sędziemu grodzkiemu Orszanskiemu, żeby ichmc panowie poborcowie z podatku, przez magistrat tegoroczny, z drugiemi ichmciami, podług taxy meliorowaney, dość uczynili y ten dług in parte wypłacili iniungimus na samych że panow poborcow executione.

2-do, ktoby też, tak z ichmciow panow radnych, iako y panow pospolitych, teraznieyszego swieżego podatku, podług taxy meliorowaney, y retentow dawnieyszego poboru zaległych, do ichmciow panow poborcow wnosić nie chciał, tedy takowemu przeciwnemu palety rozdawać y przez tych że panow creditorow ludzi exequowac pozwalamy.

3-tio, imci pana Kicinskiego, względem złotych tysięcy dwudziestu y tysięcy czterech za szelążne o poczekanie upraszac y za to onemu iaką można kontentacyą postąpić.

4-to, na seymik teraznieyszy do Orszy szlachetnych panow Alexandra Mołczankowicza, woyta, y Mirona Andziorowicza, ławnika, obieramy; a ieżeliby ichmsci na ten seymik nie pospieszyli, na ktorym gdyby, Boże broń, cokolwiek miasto niepożytecznego potkało, to na samych że ichmciach ma byc requirowano.

5-to, za posłow do naiasnieyszego krola imsci y iasniewielmożnego imci pana hetmana w. xtwa littgo szlachetnego pana Dziehciarewicza, raycę, y Jakuba Kucewicza, pospolitego mohylowskiego naznaczamy; to też waruiemy gdyby szlachetny pan Dziehciarewicz, składaiąc się chorobą, iako roczny, w tę drogę wyieżdzać nie chciał, tedy na mieyscu swoim kogo kolwiek umieiętnego uposic y ukontentowac powinien będzie.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Maia 8 dnia.

Sessya. My, radni, y my, pospolici piąciu przemian

miasta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta taką rezolucyą daiemy.

Na mieysca szlachetnych panow Theodora Kuziewki, burmistrza—szlachetnego pana Daniela Sapocka, rayce, na mieyscu pana Theodora Dziehciarewicza, raycy, w chorobie zostaiącego—pana Bazylego Chomętowskiego, raycę, na mieyscu pana Hrehorego Szuńkiewicza—szlachetnego pana Macieia Szuńkiewicza, ławnika, rodzonego onego, a na mieysce szlachetnego pana Andziorowicza, ławnika—pana Hrehorego Korobankę, ławnika, zgodnie obieramy.

Na zniesienie częsci długow mieskich podatek teraznieyszy na panach radnych, pospolitych, srzednich y w całym miescie zostaiących ludziach, żeby był dokonczony, a ktorego z panow radnych y pospolitych w meliorowaney niezgodney taxie summa umnieyszona, na tych podług pierwszey taxy, a na drugich, kogo w powtorney podwyszono, podług tey że melioracyi zaraz panom poborcom wybrać intimuiemy, a przeciwnego przez żołnierżow exequowac nie nieguiemy; ktory to wysz namieniony podatek ze wszystkim dokonczywszy, żeby się retenta na żadnym zostać nie mogły, oraz y konny teraznieyszy wybierać pozwalamy.

Retenta dawnieyszego poboru zaległe na panach radnych y pospolitych, mianowicie na szlachetnym panu Theodoru Kuziewce, burmistrzu, tynfow sto, podług regestru, żeby przez szlachetnego pana Daniela Chomętowskiego, ławnika y sławetnego pana Mirona Choroszawkę, także y collegow onych iako nayprędziey dobrane były, iniungimus.

Do imsci pana rezydenta zaraz list napisać, żeby raczył do miasta w prędkim czasie przybyć.

Do naiasnieyszego krola iegomosci y iasnie wielm. imci pana hetmana w. x. l. aby szlachetny pan Theodor Dziehciarewicz, rayca mohylowski, ieżeli sam nie może, na mieyscu swoim osobę słuszną ukontentowawszy, uprosił, y za szafarza podrożnego w tę drogę pana Jakuba Kucewicza pospolitego mohylowskiego nazna-

czamy. Ktora sessya, zgodnie uczyniona, do act mieyskich mohylowskich iest przyięta y wpisana.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Maia 22 dnia.

Sessya. My, radni, y my, pospolici piąciu przemian miasta i. k. m. Mohylowa, na podane punkta taką rezolucyą daiemy:

1-mo, na wypłacenie dłudow, tak iasniewielmożnemu imci panu hetmanowi wiel. xtwa littgo, iako też wielmożnemu imsc panu Piszczale, także imc panu Niesiołowskiemu y imc panu Borkowskiemu, y drugim ichmciom panom creditorom, w punktach, nam podanych, wyrażonym, podatku tego, ktory in praesenti Marca 10 dnia iest uchwalony, połowe teraz na panach radnych y pospolitych, także y srzednich ludziach, według tey że taxy, osobliwie na Łupołow y Zarzecze, także Słobodkę, złotych tysiąc uchwalamy; na ktorą to pomienioną summę, złotych tysiąc, panowie pospolici, na Łupołowie mieszkaiące, ludzi otaxowawszy, tę summę samiż, iako nayprędziey, aby wybrali, intimuiemy.

Za poborcow do połowicznego podatku szlachetnych panow Daniela Sapockę, Władysława Mitkiewicza, raycow, y sławetnych panow Macieia Sewerynowicza y Jana Mołczankowicza, pospolitych obieramy, ktorzy na panach radnych y pospolitych tylko maią wybrać.

Na srzednich mieszczanach za poborcow szlachetnego pana Stefana Hutorowicza, ławnika, y sławetnych panow Kazimierza Masłoka, Stefana Dzieszkiewicza y Leona Tarasewicza naznaczamy.

Retenta teraznieyszego y dawnieyszych poborow aby przez tych że panow poborcow dokonczone były iniungimus, a przeciwnego y niechcącego według taxy dość czynić, przez ludzi imci pana Mirskiego, ktory teraz za podatek szesnastozłotowy exequuie, moc zupełną panom poborcom do exequowania daiemy.

Za posłow do naiasnieyszego krola imsci pana naszego miłosciwego, y iasniewielmożnego imsci pana hetmana wiel. xtwa littgo szlachetnego pana Mirona Andziorowicza, ławnika, y sławetnego pana Jakuba Kucewicza, pospolitego mohylowskiego, obieramy, y o iak nayprędszą w tę drogę wyprawę ichmciow panow magistratowych prosimy.

Szlachetny pan Daniel Chomętowski, ławnik mohylowski aby z dozorstwa swego calculacyą uczynił y szkodę, ktora się przez złoczyncow w bramie stała, wszystkim obiaśnił.

Na dosćuczynienie za podatek szesnastozłotowy imci panu Mirskiemu (na radzie warszawskiey obstalowany) a na delacyą od powiatu orszanskiego podany, z dymu po dwa talary bitych, a z znacznieyszego y głownieyszego domu po dziesięciu talarow bitych uchwalamy; także y drugich dymy rozmiarkowawszy ichmc panowie magistratowi y uczyniwszy taxę proportionaliter, setnikam, lub panom poborcom pieniądze rozkazać wybrać maią.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Septembra 3 dnia.

My, pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za rozdanemi kartkami do ratusza zebrawszy się, na podane punkta takową rezolucyą czyniemy:

Poniewaź bardzo krotkiego czasu na oddanie czynszowych pienięd zy pan oekonom użyczył, więc iakeśmy przeszłey sessyey, tak y teraz toż powtarzamy, inquantum by wszyscy panowie poborcowie retentow wszystkich, maiąc dość czasu, nie wybrali dnia iutrzeyszego, tedy aby swemi pieniędzmi, podług regestru na wypłacenie tego czynszu, założyli, a reszty, co będzie należało z tego połowicznego poboru dopłacic pozwalamy.

Jehmciom panom delegatom z tegoż połowicznego poboru aby supplement przez pewną iaką osobę był w prędkim czasie posłany, prosimy wszmść panow.

Na mieyscu szlachetnego pana Daniela Sapocka, raycy, ktory w interesach mieskich na trybunał głowny wiel. xtwa littgo teraz iedzie, wszyscy szlachetnego pana Władysława Mitkiewicza, raycę mohilowskiego, także prosimy, aby z panem Leonem Hukowiczem y drugiemi collegami, w sessyey wyrażonemi, zacząwszy dnia iutrzeyszego, na srzednich ludziach podatek połowiczny wybierac ony y retenta przeszłego poboru iako nayprędziey dokonczyli, a te retenta z drugiemi collegami pan Mitkiewicz ma dobierać, z ktorymi zaczął.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Septembra 3 dnia.

Punkta od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. m. Mohylowa, na sessyą podane:

1-mo, nie każdemu, podobno, z wszmść panow ieśt wiadomo, że imc pan oekonom za czynszowe pieniądze na Łupołowie począł był exequować, ktoremu assecurowawszy się w przychodzącą Sobotę tynfow tysiąc trzysta pięcdziesiąt za ten czynsz zapłacic, ledwośmy uprosili, aby ta exekucya była sprowadzona; in quantum by też na tym dniu imsci nie była w tym satisfakcya uczyniona, tedy to mowił, że razem y za kwotę, z kabaku należącą, będzie ekzequował; za czym, ieżeli z tego połowicznego poboru, ktory teraz wybieraią, tę summę oddac, czyli też inny iakowy sposob na to obmyslicie, na rezolucyą oczekiwamy.

2-do, słyszeliscie wszmsc panowie wszyscy na przeszłych sessyach, czego panowie delegaci nasi przez listy swe od nas potrzebuią, y teraz swieżo z Zamoscia pisząc, o toż samo usilnie proszą, abyśmy z supplementem pieniężnym do onych przysyłali, ponieważ w samey rzeczy bez niego nie podobna, podług daney informacyi to wszystko sprawić, a summa bardzo szczupła

w tę drogę dana, więc zkąd by onym w prędkim czasie przynaymniey czerwonych złotych . . . . mogło być przesłano y w tym punkcie dobrą a fundamentalną obradę uczynić prosimy, żebyśmy potym tego nie żałowali, czego teraz, maiąc porę, nie uczyniemy.

3-to, ponieważ szlachetny pan Daniel Sapocko, rayca mohylowski, względem pana Awtuszkiewicza na trybunał głowny radomski do Wilna dnia wczorayszego chciał odiechać, ktorego do dnia dzisieyszego aby sie zatrzymał, uprosiwszy, donosimy wszmsc panstwu, iakby się lepiey zdało, ieżeli dawszy informatią, ktora iest napisana, imsci wszelkie sprawy mieskie w pilne staranie zlecić, czyli też osobliwego posła na ten trybunał wysłać.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 Oktobra 5 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. kr. msci Mohylowa, na podane punkta tak replikuiemy: ponieważ podług prawa pospolitego, z sądu głownego trybunała wil. xtwa littgo personalna nakazana iest comparycya imci panu Theodorowi Kazanowiczowi, sekretarzowi iego kr. mosci, woytowi y szlachetnym panom Janu Mieleszkiewiczu y Janu Korobanku, burmistrzom mohylewskim, za czym pomienionych trzech osob, upraszamy, aby nie życząc ostatniey zguby y ruiny miastu temu, raczyli iako nayprędziey do Wilna wyieżdzać y o wolnosć miasta od tey impetycyi iasniewielm. imc pana Kotła starali się, a w tę drogę, tak z teraznieyszego poboru sumptu pieniężnego dać, iako y od pani Dawidowey Korolkiewiczowey talarow bitych dwieście, ktore przez pewnych osob za bracią swą dać declarowała na pomoc miastu, aby wraz odebrane były, tego dopilnować solennie wszmsc panow upraszamy.

Na następuiącym trybunale skarbowym, aby pod-

ług daney informacyi, spraw wszystkich mieskich pan Daniel Sapocko dopilnował, do onego przez terazniey. szą pocztę list napisać prosimy.

Jako do tychczas przez iawne usługi swoie szlachetny pan Bazyli Chomętowski, rayca mohylowski, wszelką życzliwość miastu swiadczył, tak y teraz imsci samego prosimy, aby, wziąwszy wiadomosć o panach delegatach, do krola imsci wysłanych, sam dnia iutrzeyszego, z supplementem, ktory ma by ze skarbu dany, wyiechał.

Że ichmsci panowi commissarze dla werficacyi szkod poczynionych do miasta ziachali, przeto panowie starostowie domu Kupieckiego aby spisać szkody każdemu kazawszy, ktore działy się y dzieią się od pisarzow celnych, one in scriptis ichmsciom dali.

Szlachetny pan Hrehory Korobanko, ławnik mohylowski, z collegami swemi, aby podług regestrow, sobie danych, na wszystkich setniach poboru dokonczył y retenta zaległe dobrawszy y dokonczywszy przeszłych poborow, pieniądze do skarbu wniosł y oddał.

Jmc pana oekonoma, żeby ieno do powrotu panow posłow, iako się sam assekurował, nie kazał exequować, zagodzic teraz y ukontentować pozwalamy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Oktobra 9 dnia.

Punkta od nas, magistratu tegorocznego szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przenian miasta i. k. msci Mohylowa na Sessyą podane:

Obraliscie wszmsc panowie przez zgodne swoie vota na blizko przeszłey sessyey na trybunał z całego magistratu trzech osob, iako to, imc pana Theodora Kazanowicza, sekretara i. k. msci, woyta, y szlachetnych panow Jana Mieleszkiewicza, y Jana Korobanka, burmistrzow mohylowskich, ktorym comparere nakazano

do Wilna iachać, nic w tę drogę sumptu pewnego nie obmysliwszy; gdzie iak wiele summy pieniężney omnino trzeba, donosimy wszmsc panom: dwie pary sobolow, zł. 1500, salucyi y na expensa, zł. 1000, ichmsci xiężom missionarzom, zł. 400, imc panu oekonomowi za czopowe z kabaku, zł. 4000, za assygnacyą hetmanską imci panu Lindorfowi, zł. 4000, imc panu sędziemu orszanskiemu, zł. 765, imc panu Dewiczowi, zł. 850, imc panu Sakowiczowi zł. 425, imc panu Konopce, za obligami przez imc pana Jarmołowicza wlanemi, zł. 3000.

Lubo tedy wszyscy widzimy, że przez nie ustawaiące pobory w tak ciężkim czasie ludzie do wielkiego poprzychodzili uboztwa, iednak, abysmy execucyi nie ponosili, ktorą y ucierpiawszy musiemy każdemu, co należy, oddawać, teraz na uczynienie satysfakcyi pomienionym ichmsciom panom creditorom sposob dali y podatek iaki obmyslili, bez ktorego obeysc się niepodobno, a z kabaku, nie tylko długow, ale nawet za to, co w kramach ponabierali, nie mogą popłacić, poniewaž na gorzałkę odbytu nie masz y cale y zewszystkim upadł.

Szlachetny pan Bazyli Chomętowski, rayca mohylowski, gotow iest w drogę wyieżdzac, ale nie masz z czym, y temu przynaymniey złotych trzysta dać potrzeba.

Na calculatią regestrow, tak panow dozorcow, iako y szafarskich tegorocznych, chcieycie wszmsc panowie calculatorow naznaczyć.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Oktobra 9 dnia.

My, pospolici, piąciu przemian miasta i. kr. msci Mohylowa, na podane punkta tak rezolwuiemy:

Jakeśmy na przeszłey sessyey informuiąc się, tak z listow od imci pana Życzewskiego nie poiednokrotnie

pisanych, iako y obwieszczenia, od imci pana sędziego orzanskiego przysłanego, uprosili tych ichmciow, ktorym personalna comparycya nakazana, aby do Wilna wyieżdzać raczyli, tak y terazniey szą sessyą imc pana Theodora Kazanowicza, sekretarza iego kr. msci, woyta mohylowskiego, y szlachetnych panow Jana Mieleszkiewicza, burmistrza, y Jerzego Leoszkiewicza, rayce mohylowskich, żądaiąc prędkiego wyiazdu upraszamy; a że szlachetny pan Jan Korobanka, burmistrz, za słaboscią zdrowia, comparere nie może, więc aby przez tych że wyżey pomienionych osob obmowę do sądu posławszy, w tę drogę czymkolwiek miasto suplementować raczył. Na expensa podrożne y solucye namienilismy w przeszłey sessyey, że pani Korolkiewiczowa przyobiecała talarow bitych dwiescie przez szlachetnych panow Theodora Kuziewkę, burmistrza, y sławetnego pana Piotra Rakusę, pospolitego mohylowskiego, miastu na pomoc dac, y teraz usilnie wszmsc panow o to upraszamy, aby w tym starania pilnego przyłożywszy, te pieniądze od oney odebrane były, ponieważ za braci iey iuż na kilka tysięcy y tak miasto szkody poniosło y ponosi; terazniey szego podatku panowie poborcowie na wszystkich mieszczanach aby intra spatium dni trzech dokonczywszy, w tę drogę pieniędzy oddali.

Na trybunał skarbowy pana Stefana Dzieszkiewicza, pospolitego mohylowskiego naznaczamy, ktory aby, wziąwszy instrukcyę, z panem Sapocką, raycą tam wszelkich spraw dopilnował.

Że panowe exekutorowie za kwotę kabaczną niektorych ludzi exekwuiąc y wielkie naprzykrzenia w wymaganiu rożnych napitkow czynią, zaczym upraszamy imc pana Alexandra Mołczankowicza, woyta mohylowskiego, aby do imsci pana oekonoma poiachawszy o sprowadzenie tey exekucyi miał staranie.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 Nowembra dnia.

Punkta od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na sessyą podane:

1-mo, swiadomy iest wszmc panom dług hetmanski przeszłoroczny, ktory zlecony iest imci panu Alexandrowi Łaminskiemu dla odesłania złotych 5335, na ktory doszło imsci zł. 1000 z naddatkiem, a na wypłacenie czterech tysięcy, z ukontentowaniem, uprosiliśmy termin do s. s. Szymona y Judy, ktory termin iuż expirował, a teraz przybył umyslnie z tym, iż gdy nie masz pieniędzy, wraz dziay ma sprowadzić exekucyą.

2-do, imci panu oekonomowi wypłacenia za czopowe z kabaku złotych cztyrych tysięcy termin, dnia 24 Oktobra, minął, ktory także żadną miarą nie chce czekać y wraz ma sprowadzić na exekucyą tatarskie chorągwie, tak tey summy na exequowanie, iako oraz przy niey y kwoty krolowi iegomosci z kabaku za dwie lecie należącey.

3-tio, na drogę terazniey szym panom delegatom do Wilna pożyczyliśmy u imsci pana Berelmana talarow bitych dwiescie, ktorych termin oddania za niedziel dwie niepochybnie złożony.

4-to, dla imsci pana Hetmana y imsci pana Borkowskiego, na kupienie dwuch par soboli koniecznie trzeba połtora tysiąca złotych.

5-to, imci panu Dewiczowi, kanclerzowi xięcia imsci, termin talarow bitych stu oddania także expirował, dla odebrania ktorych ma ziachać imc pan Andrzey Korsak, oekonom dobr xięcia imsci.

6-to, za dekretem trybunalnym, imc panu Sakowiczowi dopłacać trzeba pięćdziesiąt talarow także imci panu sędziemu y innym ichmsciom, ktorych poiedynkiem na tym papierze wypisać nepodobno.

7-mo, donosiemy też y to wszmsciom, że za dług mieski, w Starodubie winny, zatrzymano y zaaresztowano towary panow Korobanka y Buraczka, na ktory dług potrzebuią sami starodubscy przynaymniey złotych 1220, alias nie chcą towarow uwolnić, ażeby wszystek dług był oddany, kiedy tych 1220 złotych teraz nie damy. W tych tedy wszystkich wyżey mianowanych pynktach o słuszną obradę y rezolucyą wszmc panow upraszamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1711 msca Nowembra 13 dnia.

My, pospolici piąciu przemian et caet.

Lubo ustawicznie, nie mal każdey sessyi uchwała bywa, żeby ichmc panowie poborcowie rożnych poborow, sessyami naznaczeni wszelkie rethenta poborowe finalnie wybrali, a ichmsc konczyć tego nie chcą, za czym aby wszelkie, naiakiey kolwiek osobie, zaległe y niedobrane rethenta zaraz dobrawszy, z onych pieniędzy połowę imci panu Laminskiemu złotych 2000 wypłacili, a nieposłusznych, sprzeciwnych w nieoddaniu osob ichmciom panom poborcom exequować pozwalamy, y regestra poborow swoich na urzędzie aby położyli, uznawamy.

Za czopowe y szelężne, iako zawsze z kabaku płacono, aby y teraz ichmc panowie dozorcowie z skarbu kabackiego wypłacili, uznawamy.

Jmci panu Bekelmanowi talarow bitych dwiescie należące, według przeszłey sessyi ichmciom panom delegatom uchwalonego poboru, aby ony wybrawszy ichmc panowie poborcowie tę summę oddali.

Rożnych ichmc panow creditorow, iako to, imc pana Dewicza, Sakowicza, imć pana sędziego y innych, aby w poczekaniu, iako nad zruinowanym miastem y ludźmi, cierpliwemi byli, w tym ichmsciow panow magistratowych o instancyą prosiemy.

Poniważ w skarbie kabackim na wypłacenie panom starodubcom summy złotych 1220 niemasz, tedy do panow creditorow umyslnie z listami od miasta wysłać, prosząc ich o poczekanie y podarkiem znacznym ichm. creditorow obesłać.

Zważywszy wielkie upadki pana Bazylego Dziehciarewicza, ktory, przez zapłacenie długow przez mieszczan niektorych naszych roznym panom creditorom, także przez aresztowanie niewinne teraz na Ukrainie towarow wielką szkodę ponosi, z tych przyczyn onemu z taxy unanimiter talarow bitych dwadziescia ustępuiemy.

A że szlachetny pan Daniel Chomętowski, ławnik mohylowski, maiąc się, z łaski Bożey, dobrze, mało bardzo poboru daie, więc teraz, aby z panem Kozłowskim, raycą, rowno dawał y w taxie z onym był, wszyscy conceduiemy.

Na zapłacenie długu hetmanskiego, imsci panu Laminskiemu, także za czopowe, imci panu oekonomowi y drugim panom creditorom, w punktach, nam podanych, specifikowanym, połowę podatku głownego, w roku teraznieyszym Marca 10 dnia, uchwalonego, bez żadney nikomu dyminucyi, podług teyże taxy uchwalamy.

To też dokładamy, aby pan Bazyli Dziehciarewicz tę własnie parę soboli, ktorę dla imci pana hetmana w Swinsku, wziąwszy zadatek czerwonych złotych osiem, kupił, dnia iutrzeyszego w ratuszu położył, a szlachetny pan Hrehory Szunkiewicz, ławnik mohylowski, onemu ze skarbu resztę pieniędzy, co będzie należało, aby wraz oddał y zapłacił.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1712 Januaryi 21 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za rozdanemi kartkami do

ratusza na sessyą zszedszy się, na podane punkta od szlachetnego magistratu takową rezolucyą czyniemy:

Maiąc z dawnych czasow takowe prawa, przywileia, od nayiasnieyszych krolow ichmsciow miastu nadane y przez teraznieyszego nam szczęsliwie panuiącego confirmowane, aby mieszczanie na iurysdykach szlacheckich y duchownych, w miescie Mohylowie będących, mieszkaiące, zarowno z nami wszelkim ciężarom podlegali, a teraz ktorzy na pomienionych iuryzdykach, z miasta pożytki maiąc, mieszkaią, żadney należytosci do miasta dawać y pełnic nie chcą, a szczegolnie szczycąc się każdy z osobna protekcyą panow swych; za czym aby takowi iuryzdyczanie rowno z nami podatki y cobykolwiek należało dawali a excypowani nie byli, w tym starania szlachetnych panow magistratowych adhibere pokornie prosimy.

Lubo iuż znacznie przez częste a prawie ustawiczne pobory nadgubieni iestesmy, iednak, uważaiąc to, że bez podątkow trudno y cale niepodobno obeysc się, gdy zewsząd wielkie interessa przez exekucye ciężkie za creditowane summy y za należytosć, z kabaku przychodzącą, satisfakcyi potrebuią, na zapłacenie ktorych y uspokoienie innych interesow, dla poratowania podatek takowy uchwalamy, aby ab hinc, przez cały rok, na miesiąc z całego miasta po dwa tysiąca złotych wybierano. Za taxatorow szlachetnych panow Jana Korobanka, burmistrza, Jerzego Leoszkiewicza, Semiona Kuca, raycow, Mirona Andziorowicza, ławnika, y sławetnych panow Ahapona Bizewicza, Romana Onoszkę, Filimona Dzieszkiewicza y Pawła Boçzarowa pospolitych mohylowskich obieramy.

Wszyscy zas panowie poborcowie, ktorzy do tego podatku, przez ichmciow panow magistratowych będą naznaczeni, aby pieniądze według taxy zupolnie wybrawszy, do imci pana raycy skarbowego tegorocznego wnosili y oddawali.

Jmci panu Bekelmanowi oddania winnego długu, w ktorym gorzałki kuf 20 zostawili, ponieważ termin blizko przypada, dla prędszey tedy exolucyi, gorzałki

garcy tysiąc, garniec po złotym iednym y groszy osmnastu na ius srzednich mieszczan uczyniwszy taxę iak wiele by kto gorzałki wziął, rozdać pozwalamy, a resztę tego długu panowie dozorcowie z kabaku dopłacic powinni będą.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1712 msca Februaryi 5 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa takową replikę na podane punkta zgodnie czyniemy:

Na blizko przeszłey sessyey zgodnie takowy podatek uchwalilismy, aby każdego miesiąca po złotych dwa tysiąca z całego miasta wybierano, aż do konkluzyi roku tego, ktora sessya, iako doszła, więcey tygodnia iest, a podatku tego nie zaczęto ieszcze wybierac, przeto aby za przeszły miesiąc panowie poborcowie na tę funkcyą praedestinowani, tę summę wraz wybrali y podług assekuracyi swey do imsci pana Łaminskiego, do Bobra, abyscie odesłali, o to pilnie prosimy.

Lubo na kilku sessyach namienialismy, ażeby retenta przeszłorocznego generalnego poboru, także y drugich, w całym miescie dokonczone były, z ktorey resz ty nie mała wynosi summa, iednak nasze zgodne uznanie nie mogło wziąc skutku y do tychczas, zaczym aby ta reszta wraz zupełnie dobrana podług regestrow każdey setni była y z oney dwie pary soboli kupione y sami panowie delegaci, na trybunał radomski obrani, wyprawieni byli, uznawamy.

W sprawie pana Fiedorowicza dla iuramentu o niewiadomosci reiestrow, ponieważ na sądach w Orszy, imci panu Mołczankowiczowi, woytowi mohylowskiemu, nakazana iest comparycya, ktorego aby dnia iutrzeyszego z szlachetnym panem Macieiem Szunkiewiczem raycą mohilowskim wyiachawszy y na seymiku gromnicznym, podług daney informacyi spraw wszelkich

mieskich iako naypilniey dozierac chcieli, unanimiter prosiemy.

Do odebrania poborowych pieniędzy miesięcznych, na mieyscu imc pana Szukiewicza, raycy skarbowego, szlachetnych panow Theodora Kazkiewicza, burmistrza, y Semiona Kuca, raycę mohylowskich obieramy.

Dokładamy to, żeby od summ, legowanych na rozne klasztory y cerkwie, nie więcey ieno po złotych pięciudziesiąt od tysiąca quota płacona była, ktorym datkiem quoty inquantum by się nie kontentował, tedy y przy moratoryalnym liscie . . . . . oney y nie dawac wolno sprobowac, a ieżeli tak możecie pomiescic, albo nie, to ad . . . . wszmci podaiemy.

Referuiąc do przyszłey sessyey y teraz przypominamy wszcm, żeby mieszczanie na iuryzdykach roznych mieszkaiące, a mianowicie pana Korolkiewicza, ktora wszelkie pożytki z miasta przysposabiaiąc, kilku iuż poborow, nie słusznie wyłamuiąc się z posłuszenstwa, nie oddała y oddac nie chce, za czym tak ona sama, pani Korolkiewiczowa, iako y drudzy iurysdyczanie, aby przez mocną exekucyą exequowani byli, żeby wszelką należytosc zarowno z nami do miasta pełnili, w tym starania wszmsc panstwa prosimy.

Przekupnie, ktorzy za tytunem y solą przed domem Kupieckim siedzą, gdyby każdy na tydzien po groszy piętnascie do skarbu dawac nie chciał, tedy sprzeciwnego z bulwarku rugowac conceduiemy.

W kromie pana Tymofieia Horanina aby żyd nie siedział y nic przedawac nie ważył, się, to panu Horaninu zganic, a żydowi ustąpic wraz chcieycie wszmsc panowie.

Na wypłacenie długu imc panu Bekelmanowi, złotych dwioch tysięcy, gorzałki rozdac za złotych tysiąc y szesc set pozwolilismy, z ktorey summy ten dług aby był wypłacony a reszta z kabaku dodana była, o to wszcw upraszamy; kto by zas gorzałki podług paletu, od osob, do tego naznaczonych, wydanego, wziąsc nie chciał y nie brał, tedy na takowym wina, podług uwagi wszmsciow, przez exekucyą aby wzięta była, uznawamy.

Jmci panu Puzyrewskiemu, za podięte fatygi winne uczyniwszy dzięki teraz y odprawic nie nieguiemy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Roku Panskiego 1712 msca Marca 11 dnia.

Punkta od nas, magistratu tegorocznego miasta i. k. msci Mohylowa szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian, na sessyą podane.

Ufaliliscie wszmc panowie przeszłey sessyi podatek za trzy miesiąca wraz wybrac, żeby wynosiła summa złotych szesc tysięcy, co, iako widzimy, nie tylko zaraz, ale y do Wielkieynocy temu konca nie będzie, a tu trzeba imc panu oekonomowi złotych tysięcy szesc za obligiem oddac, bo inquantum nie oddamy, grozi postawić ciężką exekucyą, y na seym iuż czas wyieżdzać, a nie masz za czym, trzeba tedy msci panowie pewnieyszey rezolucyi y innego obmyslenia, bo kiedy chciemy tego, żebyśmy w miescie utrzymali y co dobrego sobie y successorom swoim uczynili.

Bez pary sobolow, iasniewielmożnemu imc panu hetmanowi winney, iachać a ni oczu pokazać niepodobno, iako w tym możecie się wszmc panowie z listu imc pana Borkowskiego informować.

Szlachetny pan Jan Korobanko, burmistrz mohylowski, będąc delegatem do naiasnieyszego krola iegomosci, w roku 1710, zapozyczył na potrzebę mieską, we Gdańsku sto czerwonych złotych, ktore y oddał z intensem przez pana syna swego, y domawia się, aby z miasta, lub oddano, lub w podatku przyimowano było, w czym o rezolucyą prosimy.

J ia też, Theodor Kazanowicz, sekretarz i. k. m. woyt mohyłowski, upominam wszmc panom dług, mnie winny od miasta za obligami złotych ze trzy tysiąca y o restytucyą upraszam, bom iest tego potrzebny, ponieważ y termin iuż nie dopioro expirował.

Szlachetny pan Jerzy Leoszkiewicz, rayca mohylowski, także pewny swoy dług, od miasta należący, praetenduie na złotych trzy tysiąca y więcey, ktoremu aby było oddano lub w poborze pro persoluto przyięto, y w tym o obradę, aby obywatele miasta tego nie szwankowali na fortunach swoich o rezolycyą prosiemy.

Na wszystkie tedy te punkta o prędką, skuteczną a nieodwłoczną upraszamy wszmsc panow rezolucyą.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1712 msca Marca 11 dnia.

Sessya. My, radni y posgolici piąciu przemian, miasta i. k. msci Mohylowa, za rozdanemi sobie kartkami do ratusza na sessyą zgromadzeni będąc, wszyscy zgodnie y iednostaynie na punkta, od ichmsciow panow magistratowych tegorocznych, nam podane, tak rezolwuiemy:

Chcąc temu zabiec, aby miasto y obywatele wszyscy w nim mieszkaiące od ichmc panow kreditorow y roźnych panow nie ponosili tak częstey przez exekucye aggrawacyi, prędszego onym uiszczenia się też na gwałtowne ku wsparciu o całosci miasta potrzeby y na wyprawę ichmciow panow posłow od miasta na seym do Warszawy, pobor głowny takowy, iako w roku przeszłym 1711 uchwalony na wszystkich ichmsciach panach radnych, pospolitych, srzednich mieszczanach y czerni był iako nayprędziey wybrany, zgodnie pozwalamy y żeby ni od kogo żadnych długow, co miasto komu winno, w tym poborze w gotowych pieniędzach nie przyimowano, ale komu miasto winno, aby onym ze skarbu kabackiego panowie dozorcy te długi wypłacali. Na ktory to pobor szlachetnych panow Theofila Fiedorowicza, Ewzebiego Korolkiewicza, radziec, Hrehorego Markiewicza, Leona Hukowicza, Piotra Alexandrowicza, y Wincentego Rozynkiewicza, pospolitych mohylowskich naznaczamy, z tym dokładem, że pobor

miesięczny, na trzy miesiąca według przeszłey sessyi uchwały ma byc w teraznieyszy przyięty, a za pierwszy miesiąc, co iest wydany, nie ma być w ten pobor acceptowany; sami zas panowie poborcowie zasiadszy, naprzod tego podatku pieniądze maią oddać y, nikomu folgi nie czyniąc, iako nayprędziey ten pobor maią wybrać, wszyscy zgodnie y iednostaynie uznawamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1721 Marca 25 dnia.

Sessya. My, pospolici pięciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta od szlachetnego magistratu takową rezolucyą czyniemy.

Ponieważ pierwszego głownego poboru reszty talarow bitych dwiescie od szlachetnego pana Daniela Chomętowskiego, ławnika mohylewskiego, należy y nie iest ieszcze do skarbu oddane, ktore od onego odebrawszy, tymi pieniędzami szlachetnego pana Mirona Andziorowicza, aby z imc panom Kazanowiczem, sekretarzem i. k. msci, woytem mohylewskim w tę drogę chciał iachać, ukontentowac pozwalamy; samego zas pomienionego pana Daniela Chomętewskiego, aby na trybunał do Wilna, ktory, iako mamy relacyą od panow delegatow, teraz przybyłych, ze dnia 11 Apryla ma się zacząc sądzic, iachał, za posła obieramy.

O dalsze poczekanie dwuchset talarow bitych sławetnego pana Hrehorego Markiewicza, pospolitego mohylowskiego upraszac.

Do imci pana Larskiego, połkownika, y imci pana Wołowicza za delegata obieramy, ktory aby tam przybywszy, podług informatiey, sobie daney, imieniem całego miasta upraszał, aby otrzymane u sądu głownego trybunalnego na miasto dekreta, nie raczył do exekucyi przywodzić.

Wyszpomieniony pan delegat, do Wilna na trybunał obrany, tam przybywszy, nie wstępuiąc w proce-

der prawny, zaraz nomine miasta ma upraszać imci pana Życzewskiego, żeby imsc długu, sobie od miasta winnego, do lepszey pory y spokoynieyszego czasu poczekać raczył.

Na wypłacenie reszty złotych tysiąca panu Laminskiemu, aby ichmc panowie poborcowie, tak z pierwszego głownego poboru, iako y dawnieyszych za tego retenta zupełnie odebrawszy, z tey summy te złotych tysiąc imsci wraz oddali, ktorych za niedosyćuczynieniem tey funkcyi iako nayprędziey serio executione obowiązuiemy.

Na dobranie retentow, za poborcow szlachetnego pana Daniela Sapocka y sławetnego pana Jana Awtuszkiewicza pospolitego mohylowskiego obieramy.

Dla prędszego dosycuczynienia imci panu oekonomowi, panowie dozorcowie ze skarbu aby złotych tysięcy dwa dali, także y z poborowych pieniędzy, a w reszcie, krom y kamienicę panow Buraczkow zrewidowawszy, co się w nich znalezc może, to w gotowych pieniędzach, alias, tym długu imsci podać pozwalamy.

Ponieważ przeszłych czasow szlachetni panowie radni, maiąc fortunę swoią we wszelkich dolegliwosciach mieskich ratowali y wspierali miasto, tak y teraz w tak ciężkiey a nagłey potrzebie, podobnym sposobem dawnim, aby maiąc fortunę swoią niektore osoby, a mianowicie, szlachetni panowie Jan Korobanko, burmistrz, Jerzy Leoszkiewicz, rayca, Jozef Kozłowski, rayca, y pan Bazyli Dziehciarewicz sumptem pieniężnym miasto salovali y wygodę uczynili. Bogiem a sumnieniem obowiązuiemy się za te wygode obligi dawac, ichmciow panow radnych upraszamy.

A do przyiazdu imci pana Kazanowicza, sekretarza i. k. msci, woyta mohilewskiego, z tey drogi, szlachetnego pana Pawła Łapickiego, woyta mohylowskiego, zgodnie y iednostaynie imsci upraszamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1712 msca Maia 23 dnia.

Sessya. My, pospolici piąciu przemian, miasta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta, za kartkami zszedszy się, takową rezolucyą czyniemy:

Zabiegaiąc, podług daney assekuracyi imci panu kapitanowi płacenia sowitośći, na prędsze tedy dosycuczynienie oney, in termino, w niey naznaczonym, podatek na ieden miesiąc, podług regestrow wybieranych na wszystkich panach radnych, pospolitych y wszystkich mieszczanach, miasto podymnego, ktore niektorzy, ku zgubie ubogich ludzi, uznac na teraznieyszy prowiant chcieli, pozwalamy; a ten pobor miesięczny żeby intra spatium dni trzech, przez tych że samych poborcow, k'orzy po setniach za trzy miesiące pieniędzy wzięli . . . . . teraznieyszych panow żołnierzow, od wyszrzeczonego pana kapitana przydanych, exekucyą, za niedosyc uczynieniem tey funkcyi naznaczonym terminie obowiązuiemy.

Jchmciow panow creditorow tych, ktorzy teraz o exolucyą długow, na miasto zaciągnionych, upominaią się, prosimy ichmciow panow magistratowych, aby onych, przełożywszy wielkie oppressye miasta, o dalszą cierpliwość raczyli prosic, ponieważ w teraznieyszym czasie niepodobna w tym ichmciom zadosyć uczynić.

Lubośmy przeszłey sessyey osobliwym punktem wyrazili, żebyscie, nie folgniąc ani pochlebiaiąc iedney osobie, za ktorą na kilka tysięcy miasto szkody odniosło, kazali omnino, aby sam do xięży iezuitow orszanskich ziachawszy, dług, na swoią potrzebę zaciągniony, nie przywodząc do dalszego miasta zatrudnienia y daremnych kosztow, wypłacił; iednak widziemy, że niektore osoby, nie chcąc naruszyć przyiazni, to wszystko, alias, ten interes lekce ważąc, milczeniem zbywaią. Za czym prosimy wszmsc panow, zaraz, nie wychodząc z ratusza, przynaymniey uważaiąc na łzy krwawe ubo-

gich ludzi, ktorzy niewinnie za iego pokutuią, abyscie wprzod, to iest, przed zaczęciem w Orszy seymiku, pomienionemu panu Fiedorowiczowi, dla uspokoienia tego interesu, rozkazali samemu ziachać, a z mieskich pieniędzy waruiemy, aby żaden z wypłaceniem tego długu nie odzywał się.

Dla poprzysiężenia abiuraty nowey szlachetnych panow Pawła Łapickiego, woyta, Bazyłego Chomętowskiego, burmistrza y Ewzebiego Korolkiewicza raycę mohylowskich naznaczamy, aby ichmc wczesnie na termin wziąwszy z podatku, teraz uchwalonego miesięcznego na oddanie imci panu kapitanu summę, także y na drogę sobie, raczyli ziachac, prosimy.

Reszty dwoch poborow generalnych ponieważ panowie poborcowie do tychczas ieszcze lekce ważąc uznanie braterskie y paeny, w innotescentiach opisane, z całego miasta nie dobrali y tego cale zapomnieli, przeto powtorną sessyą praecavendo ichmsciow, prosimy, abyscie wszmsc panowie bez żadney folgi dnia iutrzeyszego na zwykłych mieyscach zasiesc rozkawszy onym zupełnie dobrac raczyli, osobliwie u panow Buraczkow, podług regestrow za podatki dwa summę odebrali, executią pogrozili y za niedosuczynieniem oną w samey rzeczy na onych dopuscili; z ktorych retentow, także y z summy, od panow Buraczkow należącey, tak imsci pana Bekelmana, iako oraz y pana Markiewicza uspokoic prosiemy.

Czynili relacyą niektore osoby, że w złotych 600 na gorzałkę pięc kuf, panu Markiewiczu z cekawzu mieskiego w sposob zastawy daną, mało co, albo y nic z miasta nie należy, gdyż imsc od panow dozorcow rożnemi czasy, słyszę, tę summę winną odebrał, a gorzałka y teraz w tym długu zostaie niewinnie, od ktorego ieszcze poborow rożnych nie mało należy, za czym prosimy wszmsciow, abyscie wszmsc z nim samym panom dozorcom porachować się rozkazali. Opponuiąc się przy kontraktach krolewskich y oną pieczętuiąc, żadną miarą onemu gorzałki na iuryzdyce Sapieżynskiey szyn-

kować, ku szkodzie kabaku mieskiemu nie pozwalać y consolacyey żadney nie dawac y nie postępowac.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1712 msca Maia . . . dnia.

My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta takową rezolucyą czyniemy:

Na wypłacenie summy złotych tysiąca dwa imci panu kapitanowi za prowiant beczkowy, podług assekuracyi, należącey za dwa głowne pobory y wszystkie miesięczne aż do dnia dzisieyszego, tak uznawamy, aby panowie Buraczkowie talarow sto osiemdziesiąt zaraz oddali, za oddaniem do skarbu tey summy, dekret y intromissyą, w dobra ich otrzymane, w xięgach mieskich mohylowskich skassowac, od nich nadto naymnieyszey rzeczy praetendowac nie obiecuiąc, pozwalamy, a in sumptu tego od tychczas y w taxie dyminucyą, respektem zabranych u nich towarow, uczynić deklaruiemy.

Do imsci pana Wołowicza, szlachetnego pana Piotra Rakusę, ławnika mohylowskiego, y sławetnego pana Filimona Dziehciarewicza, pospolitego, aby ichmsc tam ziachawszy, o dalszą cierpliwosc długu y nieprzywodzenie ad executionem dekretow, na miasto otrzymanych, upraszali.

Dla zaprzysiężenia abiuraty nowey, za delegatow ichmciow panow Theodora Kazanowicza, Sekretarza i. k. m. Pawła Łapickiego, Alexandra Mołczankowicza, także y szlach. pana Bazylego Chomętowskiego, burmistrza mohylowskiego, za posłow do Orszy obieramy; w sprawie zaś pana Fiedorowicza, vigore tego długu, ieżeli iaka wzmianka będzie, tedy ten interes, dawszy go do wysokiego rozsądku ichmc panow delegatow, iako mogąc, tylko nie z mieskich pieniędzy, ukoic upraszamy.

Posłanemu pana Małacha, burmistrza starodubow-

skiego, ze skarbu złotych dwiescie podług iego . . . panowie dozorcowie dać maią.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1712 msca Junii 28 dnia.

Sessya. My, pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta takową rezolucyą czyniemy:

Kiedy by można a nie ciężko było, podług calculacyi sporządzoney, summę, na retentach zostaiącą, oddawać, pewnie by przez panow poborcow, na tę funkcyą praedestinowanych, ta summa do tychczas mogła byc dobrana, ale że szlachetni panowie calculatorowie, uznawszy byc za słuszną swoią calculatią, regestrow poborowych y przy oney mierze stawaiąc wybrania totaliter tey summy, na kilku sessiach będąc y onemi stwierdzaiąc, domawiaią się. Więc ponieważ tey reszty summy panowie poborcowie y przez ciężką exekucyą wybrac żadną miarą nie mogą, przeto samych że szlachetnych panow calculatorow, Jana Korobankę, burmistrza, Jerzego Leoszkiewicza y Daniela Sapockę, raycow, na dobranie tych retentow, salva melioratione onych przez osob, niżey wyrażonych, dwoch poborcow głownych wybieramy, krorzy, ieżeli in spatio dni trzech po uczynioney melioracyi in toto nie wybiorą, swemi pięniądzami założyć maią; do przybycia zas pana Daniela Sapocki, do pisania regestrow sławetnego pana Jana Mieleszkowicza przydaiemy.

Na melioracyą regestrow szlachetnych panow Samuela Kuca y Gabryela Korolkiewicza, raycow, y sławetnych panow Alexandra Sliżyka y Michała Całabana, pospolitych mohylowskich dobieramy, ktorzy dnia iutrzeyszego aby funkcyi swey dosć uczyniwszy oną wyszspecifikowanym panom poborcom podali.

Stosuiąc się do przeszłych sessyi y teraznieyszą reassummuiemy, aby zaległe talarow bitych dwiescie,

szlachetny pan Korobanko, burmistzz mohylowski poboru saxonskiego do skarbu mieskiego, podług regestru dawnego poborowego y samych panow poborcow na ten czas podatek wybieraiących zeznania, wraz oddał, a za nieoddaniem, dawszy palet ktoremu imsci panu creditorowi, exequowac tę summę pozwalamy.

Za kupione w drogę warszawską soboli, ponieważ szlachetny pan Jerzy Leoszkiewicz, rayca mohylowski summę za one ze skarbu realiter wzioł y dług dawny przy tym sobie winny, z kabaku złotych tysiąc odebrał, assekuruiąc się publicznie czasu każdego te złotych tysiąc miastu w pilney potrzebie wygodzic, zaczym żeby teraz, podług submissyi y obowiązku, tę summę złotych tysiąc, in summa necessitate onego, wygodził, upraszamy; a dla lepszey pewnosci na oddanie tey summy obligacyą na termin pewny dać deklaruiemy; a ieżeliby pomieniony pan Leoszkiewicz tey summy na obligacyiny zapis creditowac nie chciał, tedy dwie pary soboli z tey drogi warszawskiey pozostałe, w zastaw imsci dac, a ichmciow panow . . . . po przychodzącym długu o dalszą cierpliwosc prosiemy.

Za pana Fiodorowicza, raycę, z mieskich pieniędzy długu, iakośmy y przeszłey sessyi namieniali, tedy tych wypłacac nie pozwalamy, prosząc ichmciow panow magistratowych o to, aby imc pan rayca, ad exolvendum onego, na wieżę był wzięty.

Na wypłacenie długow mieskich trzecią część poboru głownego uchwalamy, a że niektorych ciężką nader taxą obciążono, podług ktorey y dotychczas oddac nie mogą, więc do melioracyey tey taxy szlachetnych panow Gabryela Korolkiewicza, Semiona Kucewicza, raycow, Daniela Chomętowskiego, ławnika mohylowskiego, obieramy; za poborcow sławetnych panow Bazylego Dziehciarewicza, Jana Hutorowicza y Jakuba Kucewicza, pospolitych mohylowskich.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1712 msca Junii . . dnia.

My, radni, y my, pospolici piąciu przemian miasta i. k. m. Mohylowa, za rozdanemi kartkami, do ratusza zszedszy się, na sessyą, na punkta od szlachetnego magistratu tegorocznego podane, tak rezolwuiemy:

1. Za prowiant beczkowy, podług przeszłey sessyey, aby panowie poborcowie summę za teraznieyszy miesiąc totaliter wybrawszy, oną do skarbu wniesli, z ktorey złotych tysiąc imc panu kapitanowi, do tego prowiantu należącemu, żeby oddano było, o to ichmc panow magistratowych prosiemy.

2. Retenta wszystkich poborow, podług sessyi uczynionych y calculacyi generaliter sporządzoney, żeby przez tych że samych panow poborcow, ktorzy zaczęli oną wybierać, in toto, bez żadney nikomu folgi y excepcyi domow, dołączone y dobrane w prędkim czasie byli, y z tey retentowey summy aby imsc pan oekonom uspokoiony w importancyi skarbowey był, w tym starania przyłożyc ichmc panowie magistratowi maią.

3. Wielmożnemu imc panu Fronckiewiczowi, instygatorowi wiel. xtwa littgo, sędziemu grodzkiemu orszanskiemu, panowie dozorcowie kwotę, talarow bitych sto, postąpioną y należącą, z kabaku oddać y zapłacić powinni będą.

4. W sprawie pana Fiedorowicza, raycy, względem comparycyi szlachetnemu panu Alexandrowi Mołczankowiczowi, woytowi Mohylowskiemu, w Orszy, przez ichmciow panow sędziow fiskalnych, pod czas odprawowania sądow, w roku przeszłym 1711 Decembra 16 dnia nakazaney, ponieważ imsc przez czas niemały w tę drogę wybieraiąc się, będąc niepoiednokrotnie sessyami obranym, tam nie wyieżdzał, nie był y cale iechać nie chciał, ktory długi imsciny wyiazd y nieprzybycie wiele miastu zaszkodziło; więc aby daremney miasto szkody nie odnosiło, temu zabiegaiąc, prosimy ichmsciow panow magistratowych, aby z delacyi panow pospolitych, iako to Filimona Dziehciarewicza, Kondraciego Piharewicza y Alexandra Sliżyka, ad instantiam instigatoris, rozkazawszy cancellaryi po imsci pozew napisać, podług prawa z nagrodzeniem tych szkod, ktore miasto niewinnie poniosło, y ze wskazem paen, na sprzeciwnych y nie posłusznych opisanych, dekretem pomienionego imc pana Mołczankowicza, woyta, okryc raczyli, aby drugi na imsci zapatruiąc się, tak postępowac y czynic nie ważył się.

6. Co mielismy słownie ratione długu wysz specifikowanego pana Fiedorowicza, za ktory iuż y godne osoby wielką confuzyą nakarmieni y miasto na kilka tysięcy szkoduie, certować y mowic, to teraz wszyscy iednostaynie, nemine reclamante, na pismie tak finaliter resolwuiemy, iż ieżeli kto zechce, ku dalszey zgubie miasta nad panią małżąką debitora commiseracyi zażyc, y oną z ratusza bez oddania dwudziestu czerwonych złotych wypuscić, tedy ten sam podług assekuracyi daney tę summę ichmciom xiężom iezuitom orszanskim wypłacic powinien będzie; my iednak o to wszmc panow prosiemy, żeby lepiey pomieniona pani Fiedorowiczowa, gdy tych czerwonych złotych dwudziestu nie wyliczywszy, nie była z ratusza spuszczana, ale do exolucyi na wieży przytrzymana.

7. Panowie Buraczkowie supplikuią y w podatku o defelką proszą, ktory punkt, lubo by godna rzecz, te talarow trzydziescie reszty, o ktore affektuią ustąpić, iednak my authoritatem wszmsci panom nie uymuiąc, do . . . . suspenduiemy, y iako się wszmsc panowie vigore tych trzydziestu talarow namowicie, na tym y my przestać submittuiemy.

Ktora sessya, zgodnie uczyniona, do xiąg mieskich mohylowskich iest przyięta y wpisana.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Roku Panskiego 1712 Septembra 22 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian mia-

sta i. k. msci Mohylowa, wszyscy zgodnie y iednostay. nie na podane punkta od ichmc panow magistratowych tegorocznych, takową czyniemy rezolucyą:

Dla ukontentowania ichmc panow commisarzow, aby za teraznieyszy miesiąc ze wszystkich osob, tak panow radnych, pospolitych, iako y czerni, obywatelow miasta i. k. msci Mohylowa, sine ullo respectu, wybrano y do skarbu mieskiego mohylowskiego, przez tych że panow poborcow wniesiono y oddano było, uchwalamy, a to na dwa miesiąca.

Dla wykonania iuramentu abiuraty, constitucyą naznaczoney, imsci pana Theodora Kazanowicza, sekretarza iego kr. mosci, y szlachetnego pana Pawła Łapickiego, woytow, Jana Mieleszkiewicza, Bazylego Chomentowskiego, burmistrzow, y szlachetnego pana Piotra Rakusę, ławnika, mohylowskich, obieramy y żeby dnia iutrzeyszego wyieżdzali, o to upraszamy.

Tak imsci pana Szemiota, iako y drugich ichmsciow panow creditorow, przez ubłaganie samych ichmsc panow magistratowych, aby cierpliwemi byli, o to upraszamy.

Za posłow do iasniewielmożnego imci pana hetmana wiel. xtwa littgo slachetnego pana Macieia Szunkiewicza, raycę, y sławetnego pana Jana Awtuszkiewicza, pospolitego mohyl. obieramy.

Strony pana Hrehorego Markiewicza, pospl. mohyl. ponieważ pierwszey sessyi naznaczono calculatio, aby się dnia iutrzeyszego wyrachował, tak z zastawioney iemu od miasta gorzałki, iako y z zabranych pieniędzy mieskich; a na ten porachunek szlachetnego pana Władysława Mieleszkiewicza, raycę, przy pierwszych panach obranych naznaczamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Roku Panskiego 1812 Nowembra 25 dnia.

My, radni, y my, pospolici, pięciu przemian miasta

i. kr. msci Mohylowa, wszyscy zgodnie y iednostaynie, za rozdanemi sobie kartkami, na sessyą do ratusza zszedszy się, na podane od ichmsciow panow magistratowych tegorocznych punkta takową na teraznieyszey sessyi czyniemy rezolucyą:

Ponieważ po długiey prolongacyiey naszey nie moglismy prędkiey do tychczas uczynić rezolucyi, a to nie dla czego innego, ieno za niedostatkiem wszystkich obywatelow miasta tego y ustawicznych zewsząd na miasto nawalnosci.

Za czym teraz unanimiter, aby panowie poborcy, na wybieranie podatkow miesięcznych obrani, wprzod sami od siebie, tak ten przychodzący podatek według regestrow oddali, iako y trzeciey częsci należący z osob swoich pobor in toto uiscili, przytym y wszystkie retenta od ludzi, według regestrow od ludzi tego podatku miesięcznego przychodzące, bez żadney nikomu folgi y nie akceptuiąc żadnych assygnacyi, iako nayprędziey y naypilniey wybrali, postanawiamy.

A to tego, ponieważ prędki wyiazd następuie na seym do Warszawy y innych nie mało wraz trzeba uspokoić ciężarow, za czym, tak na wyprawę ichmc panow posłow, iako y na zniesienie takowych dolęgliwosci, ze wszystkich obywatelow in genere w miescie, pod iuryzdyką mieską mieszkaiących, tak z panow radnych pospolitych, iako y czerni, połowę głownego podatku aby iako nayprędziey wybrano było y do skarbu mieskiego wniesiono, ufalamy; y na wybieranie tego podatku szlachetnych panow Władysława Mitkiewicza, Gabryela Korolkiewicza, raycow, y sławetnych panow Stefana Dzieszkiewicza y Alexandra Sliżyka, pospolitych mohylowskich obieramy, y żeby iako nayprędziey ten podatek wybrany był, utwierdzamy.

Jakosmy iuż zgodnie imc pana Theodora Kazanowicza, sekretarza iego kr. mosci, woyta y szlachetnego pana Piotra Rakusę, ławnika mohylowskich za posłow na seym obrali, tak y teraznieyszą sessyą confirmuiąc, ratione zas szafarza podrużnego, do woli imci

pana woyta, kogo sobie podoba, podaiemy, y żeby iako nayprędziey wyieżdzali, o to upraszamy.

A ponieważ z Łupołowa y z słobodki łupołowskiey ieszcze do tychczas podatku prostego nie wybierano, tedy teraz aby tak tę trzecią częsc, iako y teraznieyszy połowiczny pobor bez odwłoki był wybrany, wszystkiego w komput rachuiąc, to iest, trzeciey częsci złotych dwiescie pięcdziesiąt, a teraznieyszey połowiczney złotych pięcset, osobno z słobodki złotych pięcdziesiąt, co uczyni złotych osiem set. Ktorą summę sławetni panowie Miron Choroszawka, Cimofiey Leoszkiewicz y Nikifor Hrycewicz, pospolici mohylowscy, bez prolongacyi wybrac maią y powinni będą.

Czopowe, za ratę drugą przychodzącą, aby z skarbu kabackiego było wypłacono, to uznawamy.

W młynie lubuzskim ponieważ, iako mamy wiadomosc, grobla zepsowana, więc aby oną sławetny pan Timofiey Horanin swym kosztem naprawił, ktory to wydatek pod czas rachunku pro soluto od pana Horanina ma byc przyięty, upewniamy.

Jmci panu Theodorowi Kazanowiczowi, sekretarzowi iego kr. mosci, woytowi mohylewskiemu ponieważ w przychodzącym od miasta długu teraz exolucyi uczynic niepodobno, tedy za szczęsliwym powrotem imsci niechybnie tę summę uiscic y ze skarbu mieskiego wyliczyc obiecuiemy się.

Ktora sessya do akt mieskich mohylewskich iest zapisana.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1713 msca Februaryi 16 dnia.

Punkta od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa na sessyą podane.

1-mo, o przychodzącą na obligowy zapis summę

złotych tysiąc imsc pan Niesiołowski, teraz do miasta przybywszy, upomina się, ktoremu kiedy na dniu dzisieyszym satisfakcya w tym nie stanie się, to na wyexekwowanie tey summy miał całą chorongiew tatarską do miasta sprowadzic.

2-do, oddania stu dwudziestu osmiu talarow bitych imsci panu Wołłowiczowi, podkomorzemu mscisławskiemu, termin dnia szostego Februaryi expirował y temu imsci iako na tey niedzieli tey summy nie oddamy, to niepochybnie iurisdycznie, iako pierwszego razu, będzie także do miasta sprowadzona exekucya.

3-tio, od imsci pana Szemiota, połkownika i. k. msci, za nieoddaniem winney z miasta summy złotych dwuch tysięcy trzechset, spodziewac się wprędkim czasie także exekucyi, więc temu imsci koniecznie trzeba aby satisfakcya uczyniona była.

4-to, imsc pan Fiedorowicz od czasu niemałego tu w miescie bawiąc się, dotychczas za czopowe, szelężne, według assygnacyi wydaney, złotych tysięcy trzech nie może odebrac, ktoremu także trzeba uczynic exolutionem, tak imsci, iako y imsci panu oekonomowi.

5-to, wielmożnemu imci panu Frąckiewiczowi, sędziemu grodzkiemu orszanskiemu, kwoty złotych tysiąc przychodzi y bunt lisow y w tym natych dniach trzeba omnino zadosć uczynic, żebysmy iakowey za nieoddaniem na miasto nie naciągnęli impetycyi.

6-to, innych nie mało iest creditorow takowych, ktorzy ustawicznie, chcą kapitału do dalszego czasu czekać, o kwotę kuczą, a z skarbu nie masz czym wypłacac, ponieważ gorzałki mało co iuż znayduie się, y ta iak się wyszynkuie, na tych dniach musi kabak wakować.

7-mo, wielebni oycowi nasi bracscy, od summy przez pana Kazkiewicza, pospolitego mohylowskiego na monaster onych legowaney, o kwotę upominaią się.

8-vo, w przeszłym roku, w Orszy, na woysko wiel. xtwa littgo podatek uchwalony, podług taryfy z dymow dwuchset dziesięciu, po złotych trzydziescia z dymu, oddac potrzeba; za nieoddaniem tey summy spodziewać się powiatowey exekucyi.

Jmci panu oekonomowi na obligacyiny zapis osobliwie summę złotych cztery tysiąca y imsci panu Bekelmanowi talarow bitych dwiescie, z miasta przychodzące, o ktore także bardzo dokuczaią, trzeba oddac.

Pan Hrehory Markowicz, trzymaiąc od czasu niemałego pięc kuf gorzałki u siebie, iako mamy pewną relacyą, całe ni w czym nie winnych, ponieważ co było z miasta winno, to wszystko iest oddano, nie chce teraz, praetenduiąc iakis dawny dług, wrocić; więc coż z imscią mamy czynic, chcieycie wszmsi replikę dac.

Jchmsc xięża missionarze wilenscy kwoty za dwie lecie od tysiąca talarow bitych oddania, do miasta przybywszy, potrzebuią, ktorym koniecznie trzeba oddac, bo bez tego nie wyiadą przysłani od ichmciow.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1713 Februaryi 16 dnia.

Sessya. My, pospolici pięciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, taką na te punkta czyniemy replikę:

1-mo, retenta wszystkich poborow, przez panow poborcow aby totaliter, według taxy, były na wszystkich in genere mieszczanach, nemine excepto, dobrane, uznawamy; za niedobraniem na tych dniach samych pomienionych panow poborcow przez ludzi, zostawionych od imci pana Niesiołowskiego, exequować poty, poki swey funkcyi zadosć uczynią.

2-do, na wypłacenie długu, to iest, złotych tysiąca imci panu Niesiołowskiemu y na oddanie talarow sta dwudziestu osmiu bitych imci panu podkomorzemu brasławskiemu, także dla uspokoienia innych panow creditorow, podatek na całe miasto, na dwa miesiąca, uchwalamy; w ktorym to poborze aby ni od kogo żadnych kartek, tak dawnych, iako y swieżopowydanych nie acceptowano, waruiemy. Za poborcow szlachetnego pana Daniela Chomętowskiego, ławnika, y sławetnych

panow Jana Mołczankowicza y Filimona Dziehciarewicza, pospolitych mohylowskich obieramy.

Ktory podatek po setniach wybrawszy, według pierwszego regestru taxowego, wyżey pomienionym panom poborcom summę oddawać y wnosić powinni będą.

U pana Hrehorego Markiewicza, ponieważ z regestru y rachunku, z nim uczynionego, przez osob, na to wysadzonych, to się pokazało, że daremno niewinnie kuf pięc gorzałki mieskiey zostaie, zaczym aby ta gorzałka za intimacyą szlachetnego magistratu do skarbu była wzięta y odebrana, dokładamy.

Założone za szlachetnego pana Fiedorowicza, raycę mohylowskiego, złotych cztyry sta ponieważ do tychczas do skarbu mieskiego nie są oddane, więc prosimy w tym starania przyłożyc, aby te złotych cztyry sta od pomienionego pana raycy były odebrane.

Jadącemu imsci panu Łapickiemu, woytowi mohylowskiemu y collegom imscinym, do iegomsci pana podkomorzego powierzony z subscripcyą rąk naszych błankiet aby przez pana Horanina był wrocony panu raycy skarbowemu tegorocznemu.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1713 Marca 23 dnia.

Sessya. My, pospolici pięciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta, taki replikuiemy resolutione:

W interesie wielm. imsc pana Frąckiewicza instygatora w. x. littgo, sędziego grodz. orszanskiego, o dług od miasta maiącym, zabiegaiąc temu, aby za dekretem z actorata imscinego, na miasto otrymanym, poiazdu nie było, za delegatow szlachetnych panow Władysława Mitkiewicza, raycę, Ahapona Biziewicza, ławnika, mohylowskich obieramy, upraszaiąc oraz y obliguiąc ichmciow, aby tam, u pomienionego wielmożnego imci pana instygatora, podług daney informacyi

sprawiwszy, y u wielm. imci pana Szemiota, regimentarza, byli y o poczekanie dalsze winnego długu prosili, a tam bywszy na seymiku relacyinym w Orszy, aby wszelakim sprawom przysłuchali się y tey funkcyi zadosc uczynili, prosimy.

2-do, na wypłacenie tak podymnego, iako oraz y dwoch tysięcy złotych, na obligacyiny zapis panu Wredowi winnych, podatek, dwie częsci poboru głownego z nową melioratią uchwalamy, ktorą tą melioracyą taxy pierwszey aby szlachetny magistrat uczynił, pozwalamy.

Dwie trzeciny poboru głownego, ktory szlachetny pan Hrehory Korobanko, ławnik mohylowski, wybierał, podług melioracyi, przez szlachetnych panow Gabryela Korolkiewicza, raycy mohylowskiego, y collegow onego, uczynioney, uchwalamy; za poborcow szlachetnych panow Daniela Chomętowskiego, Stefana Hutorowicza, ławnikow, y sławetnych panow pospolitych Jana Awtuszkiewicza y Piotra Sawinicza obieramy.

Drugich panow creditorow, prosiemy szlachetny magistrat, aby raczyli o dalsze poczekanie upraszac.

Грамота короля польскаго Іоанна Казиміра на постройку въ Могилевѣ Никольской церкви.

Anno 1713 Apryla 15 dnia.

Acticatio conservatiey extraktu z Metryki wielkiego xięstwa litewskiego cerkwi Swiętego Mikołaia, w Mohilowie będącey.

Przed nami, Alexandrem Mołczankowiczem, woytem, Janem Mieleszkiewiczem a Jerzym Leoszkiewiczem, burmistrzami et caet. stanąwszy oblicznie imc pan Theodor Kazanowicz, sekretarz iego kr. mosci, woyt mohylowski, starosta cerkwi swiętego Mikołaia moholowskiey, swoim y całey parachiey tey że cerkwi imieniem, extrakt consensu iego kr. mosci, pana naszego miłosciwego, na rzecz w nim niżey wyrażoną, ad acticandum do akt mieyskich mohylowskich podał, w te słowa pisany: August II, z Bożey łaski krol polski, wielkie xiąże litewski ruski, pruski, mazowiecki,

żmuydzki, wołhynski, podolski, podlaski, smolenski, inflanski, siewierski, kiiowski y czernihowski a dziedziczny xiąże saski y elektor. Oznaymuiemy tym listem extraktem naszym, komu by o tym wiedziec należało, iż supplikował do nas przez panow rad y urzędnikow, przy boku naszym rezyduiących, szlachetny Miron Andziorowicz, ławnik mohylowski, upraszaiąc o wydanie per extractem z Metryki wiel. xtwa littgo conservatiey przy cerkwi y monasterzu swiętego Mikołaia mohylowskim, od mieszczan tamecznych hrywlanskich fundowanym, datą, w niey wyrażoną y w tey że Metryce oblatowaney, de thenore sequenti: Jan Kazimierz, z Bożey łaski, krol polski, wielkie xiąże litewski, ruski, pruski, mazowiecki, żmuydzki, wołhynski, podolski, podlaski, smolenski, inflanski, siewierski, kiiowski y czernihowski a swedzki, gotski, wandalski dziedziczny krol. Oznaymuiemy tym listem naszym, komu to wiedzieć należy, iż co swiętey pamięci Władysław Czwarty, pan brat y antecessor nasz, consens swoy na zbudowanie cerkwi swiętego Mikoły y monasterza w miescie Mohylowie, na gruncie hrywlanskim y na placach mieszczan hrywlanskich kupionych, miłosciwie dac y tę cerkiew z monastyrzem, czerncami, popami, dziakami y innemi osobami pod władzę y posłuszenstwo wielebnego władyki mscisławskiego, orszanskiego y mohylowskiego podac raczył; tak y my pactis conventis y constitutiom eo nomine ufalomym dosyć czyniąc, tę cerkiew y monaster z czerncami, popami, dziakami y innemi osobami, na przysłudze cerkiewney y monasterskiey będącemi, przy tym że wielebnym władyce y successorach iego zostawuiemy, a te grunty y placy cerkiewne y monasterskie, teraz y napotym nabyte, legowane y zapisane, iuribus et immunitalibus ecclesiasticis adscribimus y od wszelkich powinnosci y ciężarow mieskich wyimuiemy; nad to przy dwuch kanonach w roku: na uroczysto swięto swiętego Mikołaia, według starego kalendarza, na wiosnę y w iesieni zachowuiemy y wszelkie bezpieczenstwo y używanie tych kanonow, przy wszystkich wolnosciach, waruiemy. Na

co, dla lepszey wiary, ręką sie naszą podpisawszy, pieczęc wielkiego xięstwa litewskiego przycisnąć rozkazalismy. Dan w Warszawie dnia XXX msca Juni roku Panskiego MDCLXI, panowania naszego, polskiego XIII, a szwedzkiego XIV roku. U tego extraktu consensu iego krol. msci, przy pieczęci wiel. xtwa litgo, podpis rąk tymi słowy: Jan Kazimierz, krol. Andrzey Kotowicz, pisarz wiel. xtwa littgo. My, tedy krol, do pomienioney suppliki łaskawie się skłoniwszy, tę conservacyą przy cerkwie y monasterzu swiętego Mikołaia mohylowskiey, od mieszczan tamecznych hrywlanskich fundowaney, per extractum z cancellaryi wiel. xtwa littgo onemu wydac y, dla lepszey wagi, pieczęć wiel. xtwa littgo rozkazalismy. Dan w cancellaryiey naszey wiel. xtwa littgo, dnia 1-go msca Marca roku MDCCXIII, panowania naszego XVII roku. U tego extraktu consensu i. k. msci podpisy takowe: Karol Stanisław xiąże Radziwiłł, Kanclerz wiel xtwa littgo. W niebytnosci wielebnego xiędza regenta cancellaryi wiel. xtwa littgo Samuel Jurewicz, pisarz dekretowy wiel. xtwa littgo m. pr. Niżey tego extraktu his verbis: extrakt conservacyi przy cerkwi y monasterze swiętego Mikołaia mohylewskiey, od mieszczan tamecznych hrywlanskich fundowaney, wydany szlachetnemu Mironowi Andziorowiczowi, ławnikowi mohylowskiemu. Ktory że ten extrakt consensu i. k. msci, za podaniem przez wysz mianowaną osobę do ąkt mieskich mohylowskich, iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1713 msca Maia 19 dnia.

Sessya. My, radni, y my, pospolici piąciu przemian na punkta podane tak rezolwuiemy:

Ratione podymnego, za ktore teraz aby summa totaliter była oddana imci panu Wred ordynanse, hetmanskie praesentował, na te tedy instrumena aby mogła być kassatia, za posłow do wielm. imci pana hetmana wiel. xtwa littgo sławetnych panow Jana Leoszkiewicza y Michała Kuziewkę obieramy, obliguiąc ichmc, aby wraz, wziąwszy instrukcyą, do Wilna wyieżdzali y tam przybywszy, od tego podatku, iako przedseymowego, o uwolnienie y cassacyą na to prosili; a ieżeliby sam pan Jan Leoszkiewicz w tę drogę wyieżdzać nie chciał, tedy na mieyscu swym osobę iakową, w takowych interesach biegłą, sposobną y wiadomą, ukontentowawszy, uprosić nie nieguiemy; in quantum by zas wyszey rzeczeni panowie delegaci dnia 21 praesentis nie wyiachali, to ta summa z osob onych, a nie z miasta, powinna byc exolwowana.

Tak z dawnieyszych podatkow, iako y teraznieyszych retenta podług regestru na kim są zaległe, na wypłacenie summy imci panu Wołowiczowi, przez samych terażnieyszych exekutorow wyexequować conceduiemy; a co się tknie melioratorow, iako to, panow Gabryela Korolkiewicza, Semiona Kuca, raycow, y Daniela Chomętowskiego, ławnika, ktorzy sobie summę umnieyszyli, ci, podług generalnie sporządzoney taxy, a nie według swey melioracyi, podatki dawać maią y powinni będą.

Zgodne uznanie nasze na przeszłey sessyi poniewaź po dziś dzień skutku nie wzioło, więc pierwszą sessyą teraznieyszą reassummuiąc o to prosimy, aby panowie delatorowie naznaczeni, przez pana instygatora tę sprawę bez dalszey protrakcyi czasu promowali y paen, na takowych sprzeciwnikow opisanych, wskazania u sądu requirowali, a iako przed czasy to nie było in usu, żeby dwa urzędnicy w skarbie zostawali, tak y teraz aby to w zwyczay nie przeszło waruiemy y pana Bydzewicza od dozorstwa, żeby przy panu Mitkiewiczu daley w tym kwartale nie był excipuiemy.

Mielismy relatię, że podług postanowienia za założstwo wszystka summa imci panu Wiżgierdowi y rodzonemu imsci iest z miasta oddana, a co większa doszło w regestrach iest wyrażono, za czym prosiemy szla-

chetny magistrat, żeby te regestra preyrzawszy wszystko doszło to y za obronę imci uczynili dzięki.

Do retentow wyżey namienionych, dla prędszego uspokoienia imci pana Wołowicza Lubużę zaarendowac pewnemu contrahentowi na gotowe pieniądze pozwalamy.

Maiąc wyrazną wolę krola iegomosci, pana naszego miłosciwego, osobliwym rescriptem wyrażoną, ktorym intimuie każdego stanu ludziom, żeby z domow swych, alias iuryzdyk, w miescie będących, nie ochraniaiąc protekcyą swą, wszelkim ciężaram zarowno z drugiemi podlegali; więc że nie mało iest takowych, ktorzy maiąc . . . z miasta na izryzdyki inne poprzechodziwszy, podatkow do miasta pełnic, wyłamuiąc się z iuryzdyki ratuszney, nie chcą; za czym ktoby ienokolwiek z iuryzdykantow był tey intymacyi iego krol. mosci contrarius, tedy po publicowaniu tego rescriptu y po kilkakrotnym obwolaniu, naprzod, u zamożnieyszych towary zabierac, grunta, placy, kramy, w miescie będące, confiskowac, a u kogo by dobr nie było, to y na osobach, przekonawszy prawem, exekucyą czynic y w tym starania pilnego adhibere prosimy; my zas szlachetny magistrat wszyscy nie odstępuiąc, Boże uchoway iakowey od kogo za to impetycyi, bronic y zastępowac obliguiemy się, a dla lepszey wagi, na tym generalnym zgromadzeniu ręce nasze podpisuiemy.

Zostaie y to w osobliwey każdego pamięci, kiedy przeszłą sessyą, ratione prowentu kabacznego, panowie Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz, y Bazyli Dzieheiarewicz, ławnik, mohylowscy, będąc za deputatow do krola iegomosci zgodnie obrani, do tych czas, ku ostatniey zgubie miasta całego, swoy wyiazd prolonguią, więc y teraznieyszą sessyą samych że ichmciow confirmuiąc, o iak nayprędszy wyiazd prosimy, gdy by, Boże bron, ten kabak, za długim ichmciow niewyiazdem, był od miasta oddalony, to wszystka szkoda miasta całego na onych requirowana byc ma.

Za calculatorow na regestra szafarskie y panow dozorcow, od roku 1704, szlachetnych panow Theofila

Fiedorowicza Szewnię, raycę. Hrehorego Korobanka, ławnika, y sławetnych panow Wincentego Rozynkiewicza y Hrehorego Łapickiego, pospolitych mohylowskich obieramy.

Szlachetny pan Daniel Chomętowski, ławnik mohylowski, ponieważ dotąd tego ieszcze nie obiasnił, co za dozorstwa onego nie mało miasto, alias na kilkanascie tysięcy szkody odniosło, więc, ante omnia, aby y tego regestrow calculacya uczyniona była wyżey pomienionych panow calculatorow żądamy.

Z imc panem Szukalskim lepiey postanowienie, wiele z miasta na tydzien płacic, uczynic, y każdego tygodnia summy winney oddawac, a tych executorow żeby sprowadził wszystkich, tylko sam ieden zatrzymał się, upraszac, z tym dokładem, żeby iuż nad postąpioną sobie tygodniową consolacyą od setnikow naymnieyszey . . . nie praetendował.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1713 msca Juli 21 dnia.

Sessya. My, radni, y my, pospolici, piąciu przemian miasta i. kr. msci Mohylowa, wszyscy zgodnie y iednostaynie, generalnie do ratusza zebrawszy się, takową rezolucyą czyniemy:

Lubo by należało dawniey, ratione kabaku, do naiasnieyszego krola iego mosci panom posłom naszym wyieżdzać, iednak że za rużnemi trudnosciami y ciężkosciami mieskimi, a naybarziey dla niedostatku miasta, nie przyszło po dziśdzien wyprawic, więc teraz za posłow do naiasnieyszego krola iegomosci szlachetnych panow Jerzego Leoszkiewicza, burmistrza y Theofila Fiedorowicza Szewnię, raycę mohylowskiego, obieramy, a za szafarza podrożnego sławetnego pana Michała Kuziewkę, pospolitego mohylowskiego, imci przydaiemy, w nagrodę zas pracy żadney szlachetnemu panu Fiedorowiczowi consolacyi nie postępuiemy, ale te dwa-

dziesciа czerwonych złotych, ktore za imci miasto ich-mciom xiężom iezuitom orszanskim niewinnie zapłaciło, condonuiemy y iuż o one nigdy upominać się nie mamy, tylkoż o to prosimy, aby szczerzę tę funkcyą raczył odprawic; na mieyscu zaś szlachetnego pana burmistrza rocznego, szlachetnego pana Daniela Sapockę, raycę mohylowskiego upraszamy y obieramy; a poniewaž w tę drogę pomienionych panow posłow, dla szczupłosci wielkiey w skarbie mieskim pieniędzy, nie może miasto z gotowemi wyprawic pieniądzami, za czym wszyscy zgodnie pozwalamy, z każdey cerkwi srebra dueta proportione zebrawszy oddac w zastaw pewnym creditorom, iako to szlachetnym panom Jerzemu Leoszkiewiczowi, burmistrzowi, y Bazylemu Dziehciarewiczowi, ławnikowi, do terminu iakiego dac, ktore my, całym miastem, podług dawnych assekuracyi, na terminach, w nich wyrażonych, wypłacic powinni będziemy; a do odebrania z cerkwi bożych tego srebra szlachetnych panow Władysława Mitkiewicza, raycę Stefana Hutorowicza y Ahapona Biziewicza, ławnikow mohylowskich deputuiemy.

Ratione podymnego tych że samych panow delegatow prosimy, aby, do imsci pana hetmana doiachawszy, o ustąpienie reszty pieniędzy, respectem . . . powiatowey supplikowali.

Jako przed tym z domow cechowych wszelkie in genere do miasta podatki płacono, także y z żydowskich domow, na gruntach mieskich będących, tak y teraz aby te domy cechowe y żydowskie nie były w excepcyi, szlachetnego magistratu rocznego o to prosimy.

Na calculacyą regestrow szafarskich y panow dozorcow poborowych, od roku 1704, za calculatorow szlachetnych panow Athanazego Żywocka, Hrehorego Korobanka, ławnikow, y sławetnych panow Leona Hukowicza y Timofieia Horanina y Jana Mołczankowicza designuiemy, a z cechow wszystkich do teyże calculacyi słusznych czterech ludzi panowie cechmistrzowie obrac y naznaczyc maią; expensa zas na domy panow woytow, od tegoż roku spendowane, na osobliwym

maią być, wyconnotowawszy, wyrażone regestrze, także vigore zabranych gorzałek u panow dozorcow.

Kiedy do tychczas o sprzeciwięstwo y nieposłuszęstwo szlachetnemu panu Korobankowi, burmistrzowi mohylowskiemu, nie iest dana citacya, więc teraz y od podatku nie uwalniać y termin ad instantiam o to, że się za dyrekcyą . . . wszyscy pozwalamy. Za delatorow w tey sprawie szlachetnych panow Władysława Mitkiewicza, raycę y Hrehorego Markiewicza, pospolitego mohylowskiego obieramy.

Wszyscy iuryzdyczanie, aby w rynku mieskim żadnego targu mieć nie mogli y nic przedawać nie ważyli się, podług woli y reskryptu iego krol. mosci, tego dopilnować prosiemy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1713 msca Decembra 22 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta takową daiemy rezolucyą:

Tak na wypłacenie porcyi teraznieyszych, iako y na wyprawę panow delegatow do krola iegomosci, na onegdayszym zgromadzeniu obranych, to iest, szlachetnego pana Bazylego Dziehciarewicza, ławnika, y sławetnego pana Jana Leoszkiewicza pospolitego mohylowskiego, podatek na cały miesiąc, ktory w roku przeszłym 1712 szlachetny pan Kuziewka, burmistrz mohylowski, wybierał, uchwalamy, a z tego poboru summa nie na co innego, tylko na te porcye y wyprawę panow posłow, do przybycia onych, ma byc suspendowana; tę zas taxę, według ktorey pan Kuziewka wybierał, panowie poborcowie, niżey wyrażeni, przeyrzawszy in quantum kto iest gravaminose otaxowany, przemeliorowac, y, widząc po substancyi, kogo ustąpic mocni będą.

Za poborcow szlachetnych panow Gabryela Korolkiewicza, raycę, Hrehorego Korobanka, ławnika, y sła-

wetnych panow Stefana Dzieszkiewicza y Jakuba Kucewicza, pospolitych mohylowskich obieramy; a z tego podatku miesięcznego summę do panow poborcow setnicy z dziesiątnikami wnosić maią.

Względem nie mał y szkody y uszcerbku, ktory przez nieposłuszenstwo y sprzeciwienstwo panow Ahapona Biziewicza, ławnika mohylowskiego, przez nieprzyięcie, za daną innotestencyą, za funkcyą dozorstwa . . . miasto poniosło, lubośmy in praesenti anno msca Maia 15 dnia unanimiter uznali, ad instantiam instigatoris, iako in causa fisci, termin onemu dac; iednak gdy ta sprawa, podobno za trudnosciami y przeszkodami mieskiemi, czyli też ospałoscią delatora, po dzisdzień skutku y konca wziąsć nie mogła; za czym ponieważ obligacyiny zapis imsci panu Sołłohubowi, połkownikowi i. k. msci, nie zkąd inąd, tylko za czopowe urosł, czopowe zaś do kabaku należy, a kabak przez pana Ahapona Biziewicza nie małą szkodę odnosi y niewinnie absolute szkoduie, iako o tym z regestru calculacyi czasu swego evidenter okaże się; więc nim przydzie o to z nim iure agere, teraz, zabiegaiąc temu, aby z iego okkazyi daremney appressyi nie ponosili, wszyscy iednostaynie uznawamy, aby pomieniony pan Biziewicz, w nagrodę tey szkody, ten interes uspokoił y dług eo instanti przerzeczonemu imc panu pułkownikowi wypłacił, waruiąc to, aby wysłanemu od imci pana pułkownika prowizya y żadna rzecz z miasta nie była dawana, aż pan Biziewicz ten interess sam przez się ukoi, y należytą z osoby swey uczyni exolucyą.

W interesie imsci pana Paca, przy reskrypcie y łasce monarszey, opponować się, a o postpozycyą, despektowanie y trzymanie w detencyi imsci pana woyta mandat zaraz dać y starania w tym dla samych siebie, aby in futurum takie nie działy się bezprawia przyłożyc, rocznego magistratu żądamy.

W sprawie panow Buraczkow dekret ze wskazem summy, w nim wyrażoney ad instantiam pana instygatora otrzymany, aby bez dalszey odwłoki był ad executionem przywiedziony, a przy tym y innych mieszczan, ktorzy poprzechodzili na inne iuryzdyki, przestali, domy, za przewodem prawnym, na miasto, według reskryptu i. kr. msci, confiskować uznawamy.

Wyżey pomienieni panowie delegaci ażeby dnia iutrzeyszego, lub sami do krola iegomosci wyieżdzali albo na swoim mieyscu słuszną iaką osobę, za ukontentowaniem, uprosili y wraz wyprawowali.

Z panem Hrehorym Markiewiczem szlachetnego magistratu, bez dalszey prolongacyi porąchować się prosimy; po uczynioney calculacyi, komu co będzie należeć, powinna być satysfakcya uczyniona.

Jmsci panu Kazkiewiczowi, sekretarzowi i. k. msci, woytowi mohylowskiemu, zkądkolwiek sposob obmyslic y kartę u imc pana Suchodolskiego, przez imsci wypłaconą, recuperowac submittuiemy.

Za wszystkie in genere retenta, ktore ienokolwiek na szlachetnym panu Bazylim Dziehciarewiczu, ławniku mohylowskim, zaległe y podatki po dziśdzień, respectem wypłacenia za miasto imci panu Jermołowiczu złotych tysiąc y wygodzenia dla pilney także całego miasta potrzeby złotych tysięcy trzech, wszyscy zgodnie uznawamy, aby pomieniony pan Bazyli Dziechciarewicz, ławnik mohylowski, złotych . . . . oddał y przy oddaniu tych pieniędzy oblig imc pana Jermołowicza, a przytym y dekreta, z aktoratu onego na miasto otrzymane, panu raycy skarbowemu powrocił.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 dnia 16 Januaryi.

Punkta od nas, magistratu rocznego, podane na sessyą szlachetnym panom radnym y panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylewa.

1-mo, zostaiąc miasto w teraznieyszym czasie ciężkim, potrzebuie coraz scisłey obrady, na ktorą gdy częstokroć przez kartki zapraszamy, tedy tak panowie radni, iako y pospolici żadnego nie czynią posłuszenstwa.

2-do, niektorzy z ichmsciow, z domysłu swego, sami, mimo urząd roczny, przy ktorym wszelka władza zostawać ma, odważaią się dispartiment czynić żołnierzom y naprowadzac ieden na drugiego, dawszy ugodę, czego się nie godzi czynić.

3-tio, zwykli niektorzy, będąc rocznemi, tak z panow radnych y pospolitych, zapomniawszy przysięgi swey, z miasta absentować, unikaiąc usług mieskich, takowych sessyą obwarować y winą obłożyć, aby żaden mimo wiadomosć zwierzchnosci nie ważył się tego czynic.

4-to, widomy to upadek miastu, gdy częstokroć przyieżdżaiąc od imc pana Sołohuba po dług, tak wiele iuż kosztuie, iako na połowę samey summy, a inaczey tego zbyc trudno, ponieważ y od samego imc pana hetmana ma przydaną exekucyią tych że Saxonow; w tym obmyslic sposob do wypłacenia.

5-to, przeszłoroczni panowie magistratowi uczynili postanowienie z imc panem generałem Bironem dawać po szescdziesiąt porcyi na tydzien do dalszey woli iego kr. mosci, w czym na tenczas byli panowie posłowie sessią obrani, a że y dotąd nie wyieżdzali, a miasto ustawicznie poniewolnie, mimo wyrazną wolę iego kr. mosci y ochrony wielm. imc pana hetmana, musi się opłacać, przeto zabiegaiąc tey szkody, aby do iego kr. mosci, czy też własne, czyli też inszych obrawszy, trzeba iako nayprędziey wysłać, ponieważ iuż pan kapitan odiachał, a za nieposłuszenstwo na spreciwnych paen uganiać y dochodzić, wysadziwszy delatorow z rocznych panow pospolitych.

6-to, odebrawszy relacyią na onegdayszym zgromadzeniu od imc pana Mołczankowicza, woyta, collegi imc pana Jerzego Leoszkiewicza, burmistrza mohylewskiego, y od innych panow, tam, w Warszawie będących, iż pomieniony imc pan Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz mohylewski, zaiachawszy do Warszawy za swemi prywatami, o kabak mieski interes opuscił, podług daney instrukcyi, do iasniewielm. imc pana podskarbiego przez niedziel kilka nie supplikował, przez ktorą

urazę kabak iest oddalony od miasta; a luboby na tenczas ieszcze można było utrzymać, iako ten że imc pan Mołczankowicz wydał publiczną relacyią, iż gdyby dano sto czerwonych złotych, to by przy miescie wcale zostawał; lecz za uporem namienionego pana Leoszkiewicza, ktoremu zupełna moc y władza dana była, iako rocznemu burmistrzowi, nie chciał imsc pomienionych stu czerwonych dać, mowiąc, by całe miasto zginęło, a ia tego czynić nie chce, iako temu decyzyia Sądow iego kr. mosci Skarbowych poswiadcza, iż się dobrowolnie z tego prowentu wymowił, czego sobie nigdy od miasta w zleceniu nie miał, y przeto do zguby y ruiny miasto przywiodł, y kabak iest oddalony. Za czym aby ta wszystka szkoda, wiele by się miastu okazać mogło, na panu Leoszkiewiczu była requirowana, prosimy. A za delatorow szlachetnych panow Ewzebiego Korolkiewicza, raycę, Hrehorego Korobanka, ławnika, y panow Siemiena Fiedorowicza Sitnika y Bazylego Korolkiewicza, pospolitych, w tey sprawie z panem Leoszkiewiczem o szkody mieyskie, podług punktu tego, iako też ratione panow naznaczonych, o niewyiazd y sprzeciwieństwo, imc pana Korobanka na urząd woytowski, tego spolnie z imc panem instygatorem mieskim naznaczamy y upraszamy.

7-mo, na weryfikacyią regestrow panow dozorcow, poborcow y szafarzow mieskich, od saxonszczyzny począwszy, za lustratorow szlachetnych panow Bazylego Chomętowskiego, burmistrza, Theofila Fiedorowicza Szewnię, raycę, Athazego Żywocka, Piotra Rakusę, ławnikow, Leona Hukowicza, Wincentego Rozynkiewicza, pospolitych mohylowskich naznaczamy, y aby tey funkcyi, za daniem sobie innotestencyi, wraz dosć czynili, prosimy.

8-vo, w tym że punkcie, ratione stałey szkody, miastu, ma się w dozor wyszpomienionym panom lustratorom y w pilne staranie y nieomieszkiwanie ma się łączyć.

9-no, imc pan Korobanko przeszłego roku, sprzeciwiwszy się elekcyi, na urząd woytowski nie zasiadł,

a potym ieszcze miastu nie mało szkody uczyni wszy, na iuryzdykę zamkową przeniosł się y dalszą odpowiedz przeciwko miastu czyni, sam nie wyrachowawszy sie z trzymania prowentu czopowego.

10-mo, żesmy do tychczas wiedzieć nie możemy, wiele miasto winno zostaie y komu, y iak wiele na te długi komu dochodziło, w tym, aby uczynic generalne compendium, ludzi do tego naznaczyć, abysmy mogli samy siebie poznać.

11-mo, iuż to niepoiednokrotnie sessiami byli naznaczeni kalkulatorowie, aby panow dozorcow y poborcow, także y szafarzow mieskich, ktorzy nie dali rachunku, iedni, wymawiaiąc się spaleniem, drudzy, niewiadomoscią, aby ad effectum przysć mogło, fundamentalnie umocnić.

12-mo, imc pan generał, nad postanowienie, pozwala ludziom swym, gwałtownym sposobem na mieszczanach, do iuryzdyki ratuszney należących, porcyi, według upodobania swego, wymagać, y konsistentią na Łupołowie zakładać każe, a mianowicie imc pan Podbiereski, kapitan iuż nie mało exakcyi poczynił, co z tym więc czynić?

13-mo, kuczy nam częstemi supplikami szlachetny pan Theofil Dziewulski, ławnik y instygator mohylewski, w sprawie z nieboszczykiem panem Michałem Kaskiewiczem, burmistrzem mohylowskim, ktorą supplikę y teraz do uwagi wszmsciom podaiemy, y co z tym czynić o respons żądamy.

14-mo, młyn mieski, po expirowanym terminie, bez kontraktu wakuie, przez co w onym szkoda dzieie się, ktory aby zaarendować komu, zabiegaiąc dalszey szkody.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 Januaryi 30 dnia.

My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, za rozdanemi kartkami do ratusza na sessyią zgromadzeni będąc, na podane punka od szlachetnego magistratu takową zgodnie czyniemy rezolucyą:

1-mo, ktoby kolwiek pod te opłakane czasy spolney unikał rady y na przyszłych nie bywał sessiach, tedy z osoby radnego pana talar bity, a z pospolitego, tynfy dwa ma pan rayca skarbowy tegoroczny wyexequować.

2-do, zawziętosć takowych, ktorzy mimo szlachetnego magistratu żołnierzom dispartiment ważą się czynić, ichmc panowie magistratowi paenami uskromić są mocni.

3-tio, tak my, radni, iako y pospolici roczni, według praw y przywileiow, za prywatnemi interessami wyieżdzać z miasta nie powinni, a kto by się tego domyslił, za wymowkę temu nie ma uchodzić, lecz według dekretu iego krol. mosci karani być maią.

4-to, imci panu Sołohubowi exolucyią ponieważ o srzodoposciu ichmsc panowie magistratowi uczynić assekurowali, tedy to do pomienionego terminu odkładamy.

5-to, było takowe zgodne postanowienie, żeby szlachetni panowie Bazyli Dziehciarewicz, ławnik, y Jan Leoszkiewicz, pospolity, w roku przeszłym, vigore porcyi do iego kr. mosci obrani, lub sami iak nayprędziey wyieżdzali, albo na swoim mięyscu, za ukontentowaniem, iakich słusznych osob uprosili; a że ichmsc acz y byli pieniądze w tę drogę z miasta onym dawane, iawnie się przeciwiąc, wyieżdzać nie chcieli, przez co nie małą, przy wielkim uciemiężeniu, miasto szkodę ponosiło, za czym, za takowe sprzeciwienstwo, według dekretu, praw y przywileiow iego kr. mosci, aby pomienieni panowie delegaci, podług zaniesioney protestacyi o ten niewyiazd, byli sądzeni y paenowani, szlachetnego magistratu prosimy.

6-to, odebrawszy relacyią na onegdayszym zgromadzeniu od imc pana Mołczankowicza, woyta, collegi imci pana Leoszkiewicza, burmistrza mohylowskiego, y od innych panow, tam, w Warszawie, będących, iż pomieniony imc pan Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz mo-

hylowski, zaiachawszy do Warszawy za swemi prywatami, o kabak mieski interes opuscił, podług daney instrukcyi do iasniewielmoż. imci pana podskarbiego przez niedziel kilka nie supplikował, przez ktorą urazę kabak iest oddalony od miasta a lubo by natenczas ieszcze mozno było utrzymac, iako ten że imsc pan Mołcząnkowicz wydał publiczną relacyią, iż gdyby dano sto czerwonych złotych, toby przy miescie wcale zostawał, lecz za uporem namienionego pana Leoszkiewiczu, ktoremu zupełna moc y władza dana była, iako rocznemu burmistrzowi, nie chciał imsc pomieniony stu czerwonych dać, mowiąc, by całe miasto zgineło, a ia tego czynic nie chcę, iako temu decyzyia sądow iego kr. mosci skarbowych poswiadcza, iż się dobrowolnie z tego prowentu wymowił, czego sobie nigdy od miasta w zleceniu nie miał y przez to do zguby y ruiny miasto przywiodł y kabak iest oddalony. Za czym aby ta wszystka szkoda, wiele by się miastu okazać mogło, na panu Leoszkiewiczu była requirowana, prosimy. A za delatorow szlachetnych panow Ewzebiego Korolkiewicza, raycę, Hrehorego Korobanka, ławnika, y panow Siemiona Fiedorowicza Sitnika y Bazylego Korolkiewicza, pospolitych, w tey sprawie z panem Leoszkiewiczem o szkody mieyskie, podług punktu tego, iako też ratione panow naznaczonych, o niewyiazd y sprzeciwienstwo imci pana Korobanka na urząd woytowski, tego spolnie z imc panem instygatorem mieyskim naznaczamy y upraszamy.

7-mo, na weryfikacyią regestrow panow dozorcow, poborcow y szafarzow mieskich, od Saxonszczyzny począwszy, szlachetnych panow Bazylego Chomętowskiego, burmistrza; Theofila Fiedorowicza Szewnię, raycę, Athanazego Żywocka, Piotra Rakusę, ławnikow, Leona Hukowicza, Wincentego Rozynkiewicza, pospolitych, naznaczamy, y aby tey funkcyi, za daniem sobie innotestencyi, wraz dosć czynili, prosimy.

8-vo, w tym też punkcie, ratione stałey szkody miastu, ma się w dozor wysz pomienionym ichmc panom

lustratorom y w pilne staranie y nieomieszkiwanie ma się łączyc.

9-no, za sprzeciwienstwo elekcyi na urząd woytowski szlachetny pan Korobanko, burmistrz mohylowski, aby podług praw, przywileiow y dekretu iego krol. mosci był sądzony y paenowany, upraszamy.

10-mo, compendium wszyśtkich długow mieskich ciż ichmsc panowie lustratorowie wyżey mianowani sporządzić powinni będą.

11-mo, y w tym punkcie, ponieważ się sciąga do iedey materyi, tych wszystkich, ktorzy iako do iurzdyki ratuszney należą, tak aby wszelki podatek do miasta pełnili, w domach y kromach, tym że panom lustratorom grabic moc zupełną daiemy y ieneralną calculatią bez wszelkiey excusacyi aby z onych zbierali, umocniamy.

12-mo, widząc, iż imc pan Podbiereski, kapitan, nad postanowienie z imc panem generałem Bironem, do dalszey woli iego kr. mosci, czyni nam violentią y z mieszczan, ktorzy do iurzdyki ratuszney należą, nie słusznie porcyiami, podług upodobania swego, mimo magistrat, obłożywszy, serio exequuie y nie mało szkod poczynił, co aby daley nie było, opponowawszy się, przy monarszey łasce y ochronie iasniewielm. imci pana hetmana, nie dopuszczać y nie pozwalać na to, a za poczynione szkody do sądu, gdzie będzie miał forum, citowawszy, do instrukcyi panom delegatom, ktorzy będą do iego kr. mosci y do iasniewielm. imci pana hetmana odprawowane, dołączyc, aby tego dopilnowano było, upraszamy.

13-mo, ten punkt do przyszłey sessyi suspenduiemy, aby zobopolnie obie strony stanąwszy z panem pisarzem mieskim swoie dokumenta praezentowali, a żeby miasto, za podanym mandatem, w tey sprawie nie miało trudnosci.

14-mo, młynu mieskiego zaarendowania imc panu woytowi z całym magistratem, podług upodobania moc zupełną daiemy.

15-mo, do tego, iż imc pan administrator, podług

swey deklaracyi, poniewaź od kromow mieskich, niesłusznie popieczętowanych, nie kazał pieczęci poodrywać, więc my zgodnie y iednostaynie całym miastem szlachetnego magistratu, aby one poodpieczętowane były, prośimy, poniewaź tego praeiuditium miastu nigdy nie było.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 Februaryi 21 dnia.

Punkta na sessyą. Dnia wczorayszego imc pan generał z takową nas odprawił deklaracyą, in quantum, tak imc panu Sołohubowi, iako y imc panu Pacowi summy, od miasta wienney, nie wypłacimy, to sam miał swymi ludzmi exequować, mowiąc te słowa, że raz deklarowawszy, parolu swego naruszyć nie mogę.

Swiadomo wszmscm panom o danych obwieszczeniach było, tak od ichmciow xięży missionarzow wilenskich, iako y od ichmciow xięży karmelitow naszych, z actoratu ktorych pootrzymywane dekreta pewnie by do exekucyi były przywiedzione, gdyby na ukontentowanie namienionych ichmsciow xięży imsc pan Żaba tynfow cztyry sta y dziesięc na zastaw nam nie wygodził, ktoremu za niedziel dwie uiscić assekurowalismy się.

Jchmsciom panom urzędnikom, ktorzy dla poiazdu zieżdzali, sztuk trzy ławdanu y kilka sztuk kitayki obiecalismy dać, co zaraz trzeba będzie oddać.

Wyżey pomienionym ichmciom xiężom karmelitom, przez medium panow przyiacioł, według postanowienia, takowąsmy dać musieli assekuracyą, iż gdyby czterma ratami, do Przewodney niedzieli, złotych szesc set pięḋziesiąt za kwotę przychodzącą nie wypłacili, to przy swoiey mocy proceder prawny zostawać ma.

W roku przeszłym wszystkich wszmsc panow takowa była deklaracya, że koszt na reparacyą grobli y stawu urwanego w młynie, mieskim spolnie z mły-

narzem spendowany mieliscie wszmsc wrocic, a in casu nieoddania, to pozwolili wszmsc panowie za ten wydatek ten młyn przez rok trzymać temu, ktoby się odważył restawrować; więc tak vigore tego expensu młynowego, iako co y teraz dla mieskich interesow nie mało szkoduie, do uwagi wszmciom podaiemy, prosząc w tym o rezolucyą, aby za całe miasto na ubogiey swey substancyi dalszego nie miał uszczerbku.

Poniewaź pan Korobanko, burmistrz od miasta oddaliwszy się, u naszych garbarzow naywięcey iuchtu sobie, pożytki z niego wynayduiąc, nabywa, więc aby tak garbarze iuchtu robic, przedawać, iako y kusznierze na potrzebę onego robić nie ważyli się o rezolucyą prosimy.

Na te tedy punkta chcieycie wszmsci takowy sposob obmyslic, abysmy namienionych panow creditorow ukontentowac mogli, a exekucyi nie cierpieli, gdyż te podatki miesiączne tak wielkim interesom sufficere nie mogą.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 msca Februaryi 21 dnia.

My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta od szlachetnego magistratu takową rezolucyą czyniemy:

Na exelucyą długu, tak imci panu Sołohubowi, iako imci panu Pacowi y drugim panom creditorom, w punktach nam podanych specifikowanym, podatek na dwa miesiąca wszyscy zgodnie uchwalamy; za poborcow szlachetnych panow Ahapona Bizewicza y Stefana Hutorowicza, ławnikow, y sławetnych panow Gabryela Korolkiewicza, Jana Kozłowskiego y Semiona Alistratowicza, pospolitych mohylowskich obieramy; a te datowne regestra taxy przeyrzawszy, namienionym panom poborcom do przyłożenia y umnieyszenia, widząc po substancyi czyiey, zupełną moc daiemy; po setniach zas

przerzeczeni panowie poborcowie, nie przez panow pospolitych, lecz przez setnikow, ten pobor wybierac maią.

Tak retenta dawne, na iuryzdyczanach zaległe, iako y teraznieyszy podatek aby bez folgi żadney były podług regestrow poborowych wybrane; a gdyby ktory z iuryzdyczan nie chciał y wymawiał podatku do miasta płacic, to wszystkich w delatę podac zesłanemu od imsci pana Sołohuba, aby to do prędszey przysc mogło exekucyi, pozwalamy; a ieżeliby od tego czasu namienionych iuryzdyczan do tego nie przywabili, aby według namienioney taxy, zarowno z nami wszelkie ciężary znosili y pełnili y tego przez osobliwy dozor swoy nie dopilnowali, to pewnie y my na zniesienie dalszych ciężkosci mieskich żadnych uchwał czynic nie zdołamy y nie możemy.

Na wypłacenie długu, teraz zaciągnionego tynfow czterechset imc panu Żabie, namiesnikowi, dla recuperowania zastawy, młyn mieski zaarendować pozwalamy na lat trzy, kto więcey dać może.

Panu Korobankowi, burmistrzowi, iako od iuryzdyki ratuszney oddalaiącemu się y wyłamuiącemu się, garbarze iuchtu wygotowanego nie tylko wydawac, ale oraz y w przyszły czas, bez woli magistratu, zawodu na ten iucht czynić, także y kusznierze na potrzebę onego nic robic y przedawać aby nie ważyli się cavemus, a kto by kolwiek w tym był poszlakowany z tych rzemiesnikow, tedy podług przywileiow, na każdym takowym nieposłusznym winę 1200 kop litewskich exequować pozwalamy.

Z regestru szafarskiego pana Marcina Truby ieszcze evidenter pokazało, że mieskich pieniędzy tynfow szescset czterdziescie zginego, więc do rozprawy finalney krom onego zapieczętować prosimy.

Panowie calculatorowie y delatorowie aby funkcyi swey bez żadnych odwłok dość uczynili, według danych sobie innotestencyi, upraszamy.

Żydzi, na gruntach mieskich mieszkaiące, podług zapisow swych ieżeliby ciężarow mieskich znosić ab hinc nie chcieli, to takowym, według reskryptu iego

kr. mosci, sprzeciwic się szlachetny magistrat upraszamy.

Ktora sessyia zgodnie uczyniona do akt mieyskich mohylowskich iest zapisana.

Грамота короля польскаго Августа II освобождающая мѣщанъ могилевскихъ отъ разныхъ поборовъ и повинностей.

Roku Panskiego 1714 msca Marca 6 dnia.

Acticatio listu iego krol. mosci.

Przed nami, Theodorem Kazanowiczem, sekretarzem iego krol. mosci, woytem, Janem Mieleszkiewiczem, a Danielem Pawłowiczem Sapocką, burmistrzami, także przed raycami y ławnikami miasta i. k. msci Mohylewa, stanąwszy oblicznie szlachetny Miron Andziorowicz, rayca mohylowski, list naiasnieyszego krola iego mosci pana a pana naszego miłosciwego, na rzecz w nim niżey wyrażoną ad acticandum do act mieyskich mohilewskich podał, w te słowa pisany: August Wtory, z Bożey łaski, krol polski, wielki xiąże litewski, ruski, pruski, mazowiecki, żmuydzki, kiiowski, wołynski, podolski, podlaski, inflantski, smolenski, siewierski y czernihowski a dziedziczny xiąże saski y elektor. Urodzony, wiernie nam miły. Ponieważ po tak ciężkich, niedawno przeszłych, woiennych rewolucyach, miasto nasze Mohilow, iako własne dobra stołu naszego, przez rożne dezolacyie, na ostatek spaleniem przez ogien, do wielkiego ubozstwa y mizeryi przyisć musiało, zaczym chcąc . . . . łaską naszą oycowską, respectem tak wielkiey ruiny, do wniesioney przez panow rady nasze od onych suppliki, łaskawie się skłoniwszy żądamy po w. i. y mieć chcemy y przykazuiemy, abyś w. i. za obaczeniem tego listu, universału naszego, od pomienionego miasta naszego obywatelow iuryzdyki ratuszney, nie tylko prowiantow, luboby y za podaną sobie od powiatu tamecznego orszanskiego taryfą, wybierac, lecz żadnych porcyi zakładac y praetendowac, tak też y ludzi, pod komendą swoią maią-

cych, w domach pomienionych obywatelow iurisdictiey ratuszney, w miescie y przedmiesciach lokowac, owo zgoła naymnieyszey praetensyi, pod iakim kolwiek praetextem, sam przez się, a ni przez subordynowanych od siebie osob do tey iurizdyki ratuszney miec y żadney rzeczy wymagać nie ważył się, owszem za requisitią onych od wszelkich impetycyi, ktoreby mimo zwierzchnosc y władzę naszę zachodzic miały, bronił y zaszczycał. Uczynisz to w. i. dla łaski naszey z powinnosci swey. Dan w Warszawie dnia IX msca Listopada roku MDCCXIII, panowania naszego XVII roku. U tego listu, przy pieczęci pokoiowey, podpis ręki iego krol. mosci temi słowy: August Rex. Niżey przypis w te słowa: list do urodzonego Cerrena, pułkownika woysk naszych, pro parte miasta naszego Mohilewa iurisdictiey ratuszney. A na tytule napis in hunc tenorem: urodzonemu N. Cerrenowi, pułkownikowi woysk naszych saxonskich, wiernie nam miłemu, nalezy. Ktoryże ten list iego krol. mosci, pana naszego miłosciwego, za podaniem przez wyszmianowaną osobę, do act mieyskich mohilewskich iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Долговое обязательство, выданное магистратомъ могилевскимъ могилевскимъ купцамъ братьямъ Георгію и Ивану Леошкевичамъ.

Anno 1714 msca Marca 7 dnia.

Acticatio zapisu.

Na urzędzie i. k. msci mieskim mohylowskim stanąwszy oblicznie szlachetny pan Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz mohylowski, zapis, od magistratu y pospolstwa sobie y rodzonemu swemu sławetnemu panu Janowi Leoszkiewiczowi, pospolitemu mohylowskiemu dany y służący, na rzecz, w nim niżey wyrażoną ku wpisaniu do act mieskich mohylowskich podał, w te słowa pisany: My, magistrat y pospolstwo piaciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, czyniemy wiadomo tym naszym dobrowolnym opisem, iż na pilną y barzo

gwałtowną całego miasta potrzebę wzięlismy y pożyczyli gotowey summy pieniędzy złotych polskich szesc tysięcy, currenti moneta, u szlachetnych panow Jerzego, burmistrza y Jana, pospolitego, Trofimowiczow Leoszkiewiczow, braci rodzoney, kupcow mohylowskich, w ktorey summie dla lepszey wiary y pewnosci dalismy w zastaw pomienionym panom criditorom srebra rożnego grzywien sto czterdziescie dziewięc y łotow czternascie, na termin wypłacenia tey summy w roku teraznieyszym tysiąc siedmsetnym trzynastym msca Decembra szostego dnia, w dzien swiętego Nikołaia, swięta ruskiego. A inquantum bysmy na tym terminie tey summy nie oddali y zastawy nie okupili, tedy wolni y mocni będą przerzeczeni szlachetni panowie creditorowie takim że sposobem komu chcąc one srebro w zastaw dac, za postąpieniem nagrody, y swoią summę z crescentią odebrac; a ieżeli za pomocą y łaską Wszechmogącego Stworcy, prowent kabaczny, teraz od miasta oddalony, znowu przez staranie panow delegatow naszych będzie do nas przywrocony, tedy, za obięciem onego, wyszmianowanym creditorom, szlachetnym panom Leoszkiewiczom, aż do wypłacenia y uiszczenia wszystkiey sumy, z nadgrodą, iaka ma byc na ten rekuperowania prowent spendowana, ten prowent kabaczny, z przydaniem od magistratu dozorcow w dyzpozycyą, podług sessyiey, w roku teraznieyszym tysiąc siedmsetnym trzynastym msca Maia piętnastego dnia uczynioney, dać declaruiemy. J na dotrzymanie tego wszystkiego daiemy ten nasz list, dobrowolny opis, przy pieczęci mieskiey uprzywiliowaney, z podpisem rąk naszych. Działo się w ratuszu mieskim mohylowskim, anno 1713 Augusta piątego dnia. U tego zapisu, przy pieczęci mieskiey, podpis rąk temi słowy: Alexander Mołczankowicz, woyt mohylowski, Theodor Kazanowicz, sekretarz i. k. msci, woyt mohylowski, Theodor Kuziewka, burmistrz mohylowski, Bazyli Chomętowski, rayca mohyl. Daniel Pawłowicz Sapocko rayca mohyl. Gabryel Korolkiewicz, rayca mohyl. Симеонъ Куцъ, райца могилевскій, Ułas Mitkiewicz, rayca mohyl.

Ktory że ten zapis za podaniem przez wysz mianowaną osobę do act mieyskich mohylowskich iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 Marca 19 dnia.

Punkta od nas, magistratu iego kr. mosci tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym na sessyą podane.

1-mo, według uczynionego z wielm. imc panem połkownikiem ratione porcyi postanowienia za to, że nasze miasto przy monarszey libertacyi miał conserwować, porachowawszy ad minimum iemu uczynioną deklaracyą, według daney obligacyi y drugim oficerom summa wynosi na talarow bitych dwiescie, ktorych gdybysmy na tey niedzieli nie oddali y w tym satisfakcyi nie uczynili, to pewnie kilka kornetow (iako sam imc pan połkownik mowił) na exekucyą spodziewac się.

2-do, ratione prowentu kabacznego, wczesnie żeby gotowosc u nas była, przed terminem danosiemy wsmcm panom, a to dla tego, żeby wtedy, iak czas będzie wyieżdzac, ta niegotowosc drogi nie tamowała.

3-tio, imci panu Sołohubowi na uczynienie satisfakcyi lubo terazniey szy podatek był uchwalony, iednakże, iako wszystkim wszmsc panom wiadomo, na teraznieysze przechody żołnierskie, ludzi auxiliarnych, iako y inne expensa obrociło się, więc pro exsolutone tego długu aby także pieniądze w gotowosci byli, żebysmy y panu chorążemu daley po tynfow trzydziescie nie dawali y nie płacili, donosimy.

Jmsci panu Pacowi, kasztelanowi także trzeba w krotkim czasie dług winny wypłacic.

Jmsc pan Kicinski, iako mamy relacyą, wielkie, słysze, na miasto przechwałki czyni za dług niebosczykowi imc panu Frąckiewiczowi należący y tego

imsci potrzeba ukontentowac, żeby do dalszego czasu mogł byc cierpliwym.

Przypominam y ia, Kazanowicz, co mi od miasta na obligacyiny zapis złotych trzy tysiąca y sto należy, ktore ponieważ dotychczas po wielu złożonych terminach nie są oddane, a ia sam creditorom swoim wielką kwotę płacic muszę, więc abyscie wszmsc panowie, tak na wypłacenie wyżey mianowanych długow, iako y moiego, sposob obmyslili, proszę.

Jmsc pan Szemiott, połkownik, teraz do miasta ziachawszy, o wypłacenie długu potrzebuie, za nieoddaniem ktorego, maiąc na miasto przewode prawne, chce do exekucyi przywodzic.

Jmc pan Podbereski ponieważ pierwiey sam, a potym drugiemu oficerowi, colledze swemu. mieszczan naszych, do iurzdyki ratuszney należących, nie słusznie w wymaganiu porcyi aggrawuie, za czym do imsci pana Birona, ratione porcyi ieżeli więcey dawać mamy, albo nie, chcieycie wszmsc, y ratione oppressyi na mienionych mieszczan rezolucyą uczynic y osobę do niego obrac.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 msca Marca 19 dnia.

Sessya. My, pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta, takową czyniemy rezolucyą.

1-mo, dla dosc uczynienia prędszego wielm. imc panu połkownikowi, podług daney obligacyi, podatek, iak szlachetni panowie Stefan Hutorowicz y Hrehory Korobanko ławn. mohyl. w roku przeszłym, że wszystkich iuryzdyk, w miescie będących, wybierali, co na dzien uczyniło złotych sto dwadziescia, tedy teraz od złotego po talaru bitym uchwalamy, ktora summa talarow bitych dwiescie cztyrdziescie, żeby po setniach, przez setnikow intra spatium dni trzech wyprana y do

szlachetnego pana raycy skarbowego tegorocznego Piotra Alexandrowicza, pospolitego mohylowskiego wniesiona była; iednak na ubogich ludzi respekt y defelka byc ma.

2-do, na doscuczynienie exsolucyi imci panu Sołłohubowi, połkownikowi, retenta tak teraznieyszego dwumiesięcznego poboru, iako y podymnego, przez panow poborcow iak nayprędziey aby wybrane były, a to pod exekucyą na samych że ichmsciow.

3-tio, w sprawie vigore prowentu kabacznego, według daney citacyi o nieodłożną sprawiedliwosc, a panow delatorow w tym o pilne staranie upraszamy.

4-to, ponieważ przez przeyscie ludzi auxiliarnych Cara iegomosci wielką teraz ponieslismy szkodę, obrony zas w tym y pomocy od imciow żadney nie mieli, więc abysmy, respektem poniesionych szkod od dalszych porcyi mogli byc wolni, także y mieszczanie nasi, ktorzy do iuryzdyki ratuszney należą y wielkie podatki daią, nie byli aggrawowani, y ci ludzie, ktorzy teraz niesłusznie excquuią onych, cum restitutione poczynionych szkod, ustąpili; za delegatow do imci pana Birona szlachetnych panow Daniela Sapocka, burmistrza, Filimona Dziehciarewicza, ławnika, mohylowskich obieramy.

5-to widząc wielki niedostatek w miescie, będąc sam gospodarzem, iak imsc pan woyt do tychczac w długu, od miasta przychodzącym, cierpliwym byc raczył, tak y teraz nim te ciężkosci mieskie uspokoiemy, o poczekanie imsci prosiemy.

6-to, podług dawnych innotestencyi panowie calculatorowie funkcyi swey aby iak nayprędziey dosc uczynili, upraszamy, y na kimbykolwiek iaka remanentia z calculacyi tey pokazac się miała, zaraz debitoribus, ad instantiam instygatora cytacye, dodawac, a tego panowie delatorowie dopilnować bez odwłoki maią.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 Maia 7 dnia.

Statum causae od nas, magistratu miasta i. kr. msci Mohylowa, szlachetnym panom radnym piąciu przemian y panom pospolitym także całemu miastu, w mieysce punktow, na walney sessyi do ratusza zgromadzonym, z manifestacio iest podano.

1-mo swiadcząc się naprzod samym, panem Bogiem, aby kto nie rzekł z wszmsciow, iż o tym nie byli wiadomemi, z powinnosci naszey ku dobru pospolitemu całego miasta chcąc przyczynic wszystkim panom radzie, panom pospolitym, oraz panom przysiężnym cechmistrzom, zabiegaiąc dalszey a prawie iuż ostatniey toni, zguby praw, swobod y wolnosci, ante za krwawe meryta nasze, od naiasnieyszych monarchow, krolow polskich nadanych, constitutio roborowanych, y od teraznieyszego krola iegomosci, pana naszego miłosciwego, nam szczęsliwie panuiącego Augusta Wtorego confirmowanych, całego miasta y oraz nas samych, także y o wszystkich ciężarach y dolęgliwosciach mieskich, doniosszy to wszystko do wiadomosci podaiemy y zupełney rady y pomocy stateczney iakim by kolwiek sposobem z tego wydzwignąc mogli, upraszamy, aby na nas potym iakiego nie było narzekania.

2-do, zasiadszy my na urzędzie w roku teraznieyszym, gdysmo się rozpatrzyli, aż w miescie zostawiono nam od przeszłego roku przy ciężkich długach iedyne pustki, a na ostatek stracony prowent arendy kabaku, w czym gdy iuż z nas żaden w tym opuszczeniu dobrowolnym, iakosmy mieli w tym relacyi rozne nic rabdzic nie może, ponieważ naprzod legacyi z cerkwi bożych, na rekuperowanie prowentu onego srebra zabrawszy cerkiewnego, dali do rąk imci panu Jerzemu Leoszkiewiczowi, burmistrzowi mohylowskiemu y w tym nie odbieramy żadnego sposobu ku wydawaniu, iako iest namieniono w czas wydania relacyi, yż na swięty Jan, da pan Bog, przyszły ma byc ten prowent ka-

baczny do miasta przywrocony; w tym tedy starania, czułosci, pracy y kosztu, przy godnych ludziach y tego swiadomych, wczesnie trzeba przykładac, bo gdy iako na widok samym wszmciom pokazało, że lubo niektorzy dobrowolnie z tego prowentu wymawiały, a teraz onego nie rekuperowawszy, samym do uwagi podaiemy, yż prawa, przywileie do ruiny, a miasto do zguby snadniey przywiesc możemy, od czego Boże broń.

3-tio, teraz nam nie pocieszną nowinę imc pan połkownik krola iegomosci, pana naszego miłosciwego ogłosił z instinctu imciow panow powiatowych parol swoy chybił, chcąc miec tu konsistentią y koniecznie chce exekwowac podymne z dawney abiuraty, to, iest, z dymow 779, z każdego dymu, według relacyi imci pana raycy, po tynfow trzydziescie, w tym tedy nieospałego starania y kosztu bez odkładu przyłożyc trzeba, czego nie day Boże, aby sami nie exequowali, w tym wielkiey konsideratii trzeba.

4-to, ichmsc panowie xięża, imc pan Pac, imc pan Licinski, imc pan Szemiot, imc pan Poniatowski, imc p. Wieliczko, imc pan Bartoszewicz ad effectum chcą przyprowadzic, przy ciężkiey exekucyi dekreta swoie trybunalskie; co deklarowali antecessorowie satisfakcyą uczynic imc panu Wołowiczowi, podkomorzemu mscisławskiemu y ten iuż, iako zawzięty pan, ktorego zawziętosc swiadoma samym wszsciom, ktory z wielkiemi pochwałkami odiachał.

5-to, ponieważ nam często u dworu krola iegomosci wymawiano, ażebysmy na regestrze wszystkie długi swoie specifikowali, komu iestesmy dłużni y zkąd urosł ten dług, komu y na co się spendował, co trzeba miec przy supplice krolu iegomosci te regestra, na to ludzi godnych uprosic y choc by y ukontentowac, aby było iako nayprędziey w gotowosci.

6-to, ia, Theodor Kazanowicz, nie raz się upominam długu, mnie od miasta winnego, od niemałego czasu, a sam wielką kwotę płacic muszę, ktorego długu upominam się także y teraz, wielki rozchod maiąc codziennego y cogodzinnego goscia, expensa nie małe

tracę, upominam się tedy o deklarowany respekt, iako y swiadomo wszmsc p. p., gdy mie proszono na to moio funkcio.

7-mo, do tego, iż imc pan generał Biron, nie maiąc do nas daney noty od krola iegomosci, lubo y miał,— na to mamy reskrypta od krola iegomosci, pana naszego miłosciwego, pokilkokrotnie y przy tym ochrony iasniewielmożnego imc pana hetmana wiel. xtwa littgo y osobliwy list imci pana podskarbiego koronnego, aby imsc z ludem swoim do miasta . . . . .

Jchmsc panowie powiatowi, że nam per vim czopowe y szelężne . . . . żebysmy z żydami trzymali, narzucaiąc, iako z listu będziecie lepiey wszmsc informowani, więc w tym chcieycie wszmsc rezolucyą dac.

Jegomsc o. starszy wilenski o wypłacenie tynfow piąciuset y nasi mieszczanie o restytucyią szkody tynfow na 44, za miasto poniesioney upominaią się.

Jmsci panu namiesnikowi oddania 410 tynfow termin minął y temu trzeba exsolutią zaraz uczynic y zastaw cerkiewny windykowac.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 Juni 5 dnia.

Punkta na sessyą. Na wypłacenie podymnego, podług teraznieyszey requizycyi, imci panu kapitanu dwuchset talarow bitych nie staie, a y tę summę oddawszy, co za koniec będzie, w tym żadnego upewnienia nie mamy.

Na recuperowanie kabaku żadney nie mamy gotowosci, a termin bliziuchno nadchodzi, więc by w przyszłe lata ten prowent od nas nie był oddalony, chcieycie wszmsc panowie to sobie dobrze uważywszy y z sobą się naradziwszy, pewny sumpt na windykowanie onego obmyslic y delegatow obrac.

Na termin krotki pożyczylismy u imsc pana Żaby

tynfow cztyrysta na zastawą cerkiewną, ktorą recuperowac a ten dług wypłacic koniecznie trzeba.

Jmc pan Boekelman o swoy dług ustawicznie upomina się, za nieoddaniem dekreta trybunalskie do exekucyi przywodzic chce.

Jmsci pana Sołohuba pan porucznik daley nie chcąc tu mieszkac, ponieważ y tak od niemałego czasu w miescie zostaie, chce koniecznie w tych dniach, za nieoddaniem winney summy, exekucyą sprowadzic, więc zkąd y temu imsci exolucya ma byc uczyniona uważcie wszmsc.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 Juni 6 dnia.

Sessya. My, radni y piąciu przemian pospolici na sessyią będąc do ratusza zgromadzeni, na punkta, podane od panow pospolitych takową rezolucyą daiemy:

1-mo, na wypłacenie podymnego, według rekwizyty imc pana kapitana, reszty dwochset talarow bitych, żeby szlachetni panowie radni y sławetni panowie pięciu przemian pospolici z dymu iednego, według uchwały y taxy stáłey, iako nayprędziey, nie interessuiąc się do czerni, po iednym taleru bitym wydali, uznawamy.

2-do, na srzednich zas ludzi, także y kramnikow, ktorzy od panow kupcow w kramach siedzą, nie wiedząc ich dobytkow y fortuny, żeby według słusznosci y przemożenia osoby każdego zważywszy, na otaxowanie szlachetnych panow Semiona Kuca, Gabryela Korolkiewicza, radziec, Hrehorego Markiewicza, Jana Korolkiewicza y Macieia Łubka, pospolitych mohylowskich, obieramy, y aby otaxowawszy, ten pobor od nich ciż sami panowie taxatorowie wybrali, uznawamy.

3-tio, szlachetnych panow Daniela Chomętowskiego y Mirona Andziorowicza, radziec mohylowskich, aby ichmsc teraznieyszych poborcow na woysko saxonskie iego kr. mosci uchwalonych, to iest, podymnego od

wszystkich poborcow, regestra czyste zkalkulowawszy, do siebie odebrali, a za wyrachowaniem y odebraniem, onych kwitowali, y tę swą calculatię na urzędzie praesentowali y oddali.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 msca Juni 20 dnia.

Rezolucya na wypłacenie podymnego, podług pierwszey taxy, z dymu po talary dwa, uchwaloney, iuryzdyczanie zas maią z tey racyi z dymu po talery trzy dac, że my, nie gabaiąc onych, ciężką cierpieli exekucyią y po talaru dawalismy z kamienic wszystkich, w miescie będących, według taxy pierwszey, od dzierżących one summę, sub forti executione, wybierac uznawamy. Za poborcow szlachetnych panow Theofila Kuziewkę, burmistrza, Stefana Hutorowicza, ławn. mohyl. y sław. p. p. Leona Hukowicza y Semiona Alistratowicza pospolitych mohyl. obieramy.

Panowie calculatorowie vigore gorzałki mieskiey, u pana Markiewicza będącey, bez dalszey prolongacyi czasu, dnia iutrzeyszego maią funkcyi swey dosc uczynic y calculatią swą magistratowi podac.

W. imsc pan Biron ponieważ mino ordynacyą wyrazną iego kr. msci, a miasto dalszey ruiny praetendując, nie chce ustąpic, więc do . . . . aby kto zaraz do imsc pana połkownika był ordynowany, żebysmy dalszey nie mieli od imsci oppressyi, szlachetnego magistratu prosiemy.

Względem prowentu kabackiego, zlecamy szlahetnemu magistratowi woznemu, aby ichmsc dnia iutrzeyszego, zebrawszy tych osob, ktorzy na recuperowanie tego kabaku mogli by summę złożyc, y relacyą nam, co za skutek tey sprawy będzie, raczyli uczynic.

Ponieważ evidenter z relacyi szlachetnego pana Biziewicza, ławnika, y regestrow dozorcow, to się pokazało, że na osobie zeszłego pana Zacharyasza Awtusz-

kiewicza, burmistrza mohylowskiego, mieskich pieniędzy talarow bitych sto pięćdziesiąt zaległo, więc że, stante vita, sam pan burmistrz w tym miastu satisfakcyi nie uczynił, zaczym aby teraz ta summa, talarow sto pięćdziesiąt, panu chorążemu wielmożn. imsc pana Sołłohuba, połkownika, przez pana Hrehorego Awtuszkiewicza in instanti wypłacona była.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 Juli 9 dnia.

Punkta na sessyą od nas, magistratu rocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, dla obrady podane.

Wyrozumiawszy z relacyi panow posłow naszych, z Tołoczyna przybyłych, że wielm. imsc pan połkownik saxonski ieszcze usiluie, aby ż dymow abjuraty, w roku 1690 zapadłey, do piąciu talarow bitych dodano było, y za to obiecuie szerszą postawic żołnierską executią, w czym o poradę prosiemy.

Jmc panu Antoniewiczowi, generalnemu commisarzowi wiel. xtwa littgo zaszła obietnica datkiem pieniężnym, zkąd by to wziąc, chcieycie wszmsc obmyslic, bo, iako widzimy, że siła na nim należy.

O prowent kabakowy starania przyłożyc nam pilnosci potrzeba.

Jmsci panu Żabie winno od miasta tynfow cztyrysta, na zastawę lampy cerkwi swiętego Nikołaia, ktorą trzeba rekuperować.

Wiel. imc pana Sołohuba interes uspokoić.

Szlachetny pan Bazyli Dziehciarewicz, ławnik mohyl. zagrabiony iest za dług mieski przez imc pana Niesiołowskiego w Rzeczycy; dla rekuperowania swych towarow prosi o osobę urzędową, y w tym o rezolucyą prosiemy.

Jmc pan Szemiott, za dekretem, w sprawie imc pana

Kicinskiego, teraz do miasta na exekucyą ziachał, więc, iako temu zabiec mamy, o replikę prosiemy; ktoremu in quantum accomodacyi nie uczyniemy, pewnie ad executionem experyment prawny będzie przywiedziony.

Dobrze wszmsc panowie iestescie informowani z relacyi naszey, że w prędkim czasie, to iest, na tey niedzieli, imc panu pułkownikowi, imc panu maiorowi y imc panu consilarzowi Antoniewiczowi obligowalismy oddac y wypłacic; za nieuczynieniem zas exolucyi y niedotrzymaniem słowa, uważaycie wszmsc, żeby naprawiona rzecz, Boże broń, nie była zepsowana.

Mamy relacyą, iż imsc pan Boekelman w prędkim czasie do Warszawy iedzie, gdzie y nam trzeba pospieszac, żeby ten prowent mogł byc do miasta przywrocony, na recuperowanie ktorego wcześnie wszmsc obmyslicie sposob.

Охранная грамота, данная королемъ польскимъ Августомъ II могилевскимъ мѣщанамъ.

Roku Panskiego tysiąc siedmsetnego czternastego Augusta czternastego dnia.

Na urzędzie i. kr. msci mieyskim mohylowskim, tego roku na sprawach zasiadaiącym, stanąwszy oblicznie szlachetny pan Filimon Dziehciarewicz, ławnik mohylowski, ordynans iego kr. msci na rzecz, w nim niżey wyrażoną, ku wpisaniu do act mieyskich mohylowskich podał, w te słowa pisany: August Wtory, z Bożey łaski, krol polski, wielki xiąże litewski, ruski, pruski, mazowiecki, żmudzki, wołynski, podolski, podlaski, inflanski, smolenski, siewierski, kiiowsky y czernihowski a dziedziczny xiąże saski y elektor. Urodzonemu Fryderichowi Bironowi, generał maiorowi infanteryi naszey, wiernie nam miłemu, łaskę naszą krolewską. Urodzony, wiernie nam miły, ordynowalismy w. i. z ludem na zaszczyt y ochronę, oekonomiey naszey mohylowskiey y miasta Mohilewa, iuryzdyki raztuszney, iako dobr naszych stołowych; a że w. i. nie tylko żebyś te miasto, według woli naszey y wyraznego

ordynansu od wszelkich impedymentow miał ochraniać y bronić, ale proprio ausu w przedmiesciach tamecznych ludzi na consistencyach locować ważysz się y onych wiktować ubogim obywatelom rozkazuiesz, iako o tym pokorna supplika od magistratu naszego mohylowskiego, przez panow rady nasze, iest nam doniesiona; ktoremu to miastu naszemu y obywatelom onego, wiernym poddanym swoim chcąc solari po tak ciężkich ruinach, rabunkach, dezolacyach y spaleniu łaskę naszą krolewską, tym listym ordynansem naszym przykazuiemy y miec chcemy, ażebys za pokazaniem tey woli naszey od iuryzdyki mieyskiey ratuszney (excepto innych iuryzdyk in civitate będących), pod iakim kolwiek praetextem, żadney naymnieyszey rzeczy praetendowac, ludzi locowac, wiktu y dawania prowiantow sam przez się y przez subordynowanych osob wymagac nie ważył się, pod niełaską naszą in casu renitentiae tey woli naszey. Do czego ręką się własną podpisawszy, pieczęc naszą przycisnąc rozkazalismy. Dan w Warszawie dnia IX msca Listopada roku MDCCXIV, panowania naszego XVII roku. U tego ordynansu podpis ręki iego krol. mosci, przy pieczęci pokoiowey, temi słowy: Augustus rex. Jtem niżey: Hiacynth Wilkiewicz, pieczęci pokoiowey sekretarz. A przypis takowy: Ordynans do urodzonego Birona, generał maiora infanteryi naszey za miastem naszym Mohylowem pod iuryzdyką ratuszną. Ktory że ten ordynans iego kr. mosci, pana naszego miłosciwego, za podaniem przez wysz mianowaną osobę do act mieskich mohylowskich iest przyięty y słowo w słowo wpisany, z ktorych y ten extract pod pieczęcią mieską y z podpisem rąk osob urzędowych, stronie potrzebuiącey, w roku teraznieyszym 1714 ut supra iest wydany.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Roku Panskiego 1714 msca Septembra 1 dnia.

Punkta na sessyą szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian dla obrady podane.

Już to pokilkakrotnie y często donosiło się wszmsc p. p. ratione prowentu kabacznego, ktory dawno by należało recuperować, zkąd by y iaklm sposobem o sumpt pienlężny y o panow delegatow obmyslic prosimy, ponieważ mamy wiadomosc, że w Rydzynie rezydencya iego kr. msci nie długo będzie, gdyż słyszemy że ze znowu do Saxoniey ma powracać.

Pzybyły imsc pan obersztleytenant iego kr. mosci saxonski, mino dany kwit, ieszcze podymnego remanentow od miasta praetenduie y dla koni siana y słomy dawać rozkazuie, y w tym iakby potrafić o poradę prosimy.

Na srebro cerkiewne u panow Leoszkiewiczow y Bazylego Dziehciarewicza zastawione znayduie się kupiec; ieżeli go na rekuperowanie kabaku przedac, albo nie, pozwolicie wszmw o rezolucyą upraszamy.

Опись церковной утвари и облаченій брестской Симеоновской церкви, отданной на храненіе въ могилевскую братскую Богоявленскую церковь.

Regestr splendoru cerkwie brzeskiey swiętego Symeona Słupnika, dla incursyey nieprzyiacielskiey do Mohilowa zawiezionego, w cerkwie bratskiey mohylowskiey swięto bohoiawlenskiey, za consensem szlachetnego bratstwa, w depozyt wierny złożonych, poki Pan Bog poda szczęsliwsze czasy do recuperowania onego do tegoż mieysca swiętego brzeskiego. Anno 1711 d. 8 Septembris.

Krzyż srebrny, w sedesie stoiący, waży grzywien 6.

Lichtarzow para srebrnych, waży grzyw. 5 y łotow 12.

Lampa większa, waży grz. 8 y łot. 10.

Lampa mnieysza, waży grz. 7.

Lampa trzecia, waży grz. 5 y łot. 8.

Kielich srebrny pozłocisty, waży grz. 3 y łot. 4.

Do tego kielicha wierzch nakrywaiący z krzyżykiem pozłocistym.

Kadzielnica większa, waży grz. 2 y łot. 14.

Kadzielnica mnieysza, waży grz. 3.

Miseczka y koron pozłocistych dwie, a dwie małych koronek srebrnych bez pozłoty y dyadima pozłocista z koralikami, ważą grz. 2 y łot. 6.

Łancużek srebrny pozłocisty, w ktorym kołek sto y cztery, waży łotow 11.

Bez wagi te są drobiazgi: gwiazda y łyżeczka mała pozłocista; krzyształ we srebro oprawny, pod złoto, od tyłu krzyża sedesowego ze srzodka y roż dwie srebrnych pozłocistych od tegoż krzyża sedesowego.

Dwie klauzury srebrne pozłociste od ewangeliey, ktora w Brzesciu zostaie, trzecia klauzura od ewangeliey, oprawney suto we srzebro, ze sztuką odlewaną, ktora się wkłada w klawzurę we srzodek, pozłocisty. Serduszek pięc, bursztynowych trzy, iedne z pozłotą we srebro oprawne, z metalikiem małym pozłocistym, a dwie we srebro oprawne, bez pozłoty; czwarte, krzyształowe we srzebro oprawne; piąte z pełowey macicy, we srzebro oprawne. Siedm krzyżykow srebrnych małych y koroneczka malenka.

Pięc sznurow w gromadzie koralikow drobnych, liczbą czterysta kilkadziesiąt, między ktoremi ieden koral wielki, gładki y metal srebrny, iak połtalarek bity y dzieng moskiewskich, w liczbie dwadziescia siedm.

Drugi sznurek we dwa rzędy, maiący koralikow liczbą dziewiecdziesiąt trzy, y krzyształowych paciorkow ktoremi się te dwa sznurki spęły, liczbą dziewięc, y kołeczek srebrnych po koncach dwie.

Trzeci sznurek we dwa rzędy, maiący koralikow liczbą czterdziescie siedm, a paciorek srebrnych, ktoremi się ten sznurek spaia, liczbą iedenascie y na iednym koncu kołeczko srebrne.

Czwarty sznurek we dwa rzędy, maiący koralikow liczbą dziewiędziesiąt y szpinek bursztynowych szesc płaskich, a po koncach dwa kołeczka srebrne.

Piąty sznurek we trzy rzędy, maiący koralikow

liczbą dwiescie trzydziescie, y krzyżykow pięc prostych y kopiiek trzy.

Szosty sznurek, w ktorym koralikow rożnych, wielkich y małych sto kilkanascie, dla tego tylo związanych, żeby w gromadzie były.

Krzyształ wielki, na pręciku srebrnym, od lampy.

Ewangelia, druku lwowskiego, we srebro oprawna, na ktorey deski blachą srebrną pokryte, z sztukami odlewanemi srebrnemi posłocistemi, przyozdobiona temi; na srzodku crucifix srebrny pozłocisty, odlewany płasko, z Maryą y Janem swiętemi, także srebrnemi pozłocistemi odlewanemi, po rogach cztery Ewangelisty pozłociste odlewane, z koronkami pozłocistemi odlewanemi, obłożona około; nad crucifixem serafim odlewany pozłocisty; pod crucifixem trzy ierarchowie: Bazyli Wielki, Grzegorz Theolog y Jan Złotousty, także odlewane pozłociste; koronki około aniołkami maluskiemi, miasto gozdzikow są poprzybiane, ktorych aniołkow znayduie się dwadziescia y cztery.

Z tyłu, posrzodku, Wcielenie Syna Bozego, pozłociste y szesc cherubinow odlewanych pozłocistych, po brzegach koronki pozłociste y cztery pukli po rogach z podpisem takowym: сіе евангеліе сооружено было тщаніемъ отца Аѳанасія Филиповича, зесланаго зъ монастыра Кутитицкаго, до услуги духовной православнымъ до Берестя литовского, коштомъ благочестивыхъ тыхъ граждanъ берестейскихъ, на хвалу и честь Христу Богу и пречистой его Матери присноДѣвы Маріи, року ахмк мца Септеврія а дня.

Ta ewangelia, iako iest sama w sobie, z papierem y deskami, waży grzywien dwadziescie pięc y łotow siedm.

Druga ewangelia, druku lwowskiego, axamitem czerwonym pokryta, na ktorey iedna tylo tablica srebrna przybita, na ktorey obraz Kupiatyckiey Panny Przenayswiętszey wyrysowany.

Regestr apparatow brzeskich. 1, Apparat złotogłowny, na polu czerwonym kwiat złoty nadany, z domu ichmciow panow Wyhowskich, po babce ich, z domu

Horkuwny, ktora umarła w Brzesciu, będąc w zbiegu, leży w cerkwi swiętego Symeona, po lewey stronie, pod scianą, przed kazalnicą; ten apparat przerabiałem w Mohylowie, kamehę dałem złotogłowną zieloną y galon nowy, podbiłem kirem białym; kosztuie mnie talarow bitych szesc.

2, apparat złotogłowny, na polu błękitnym kwiat złoty nadany, od paniey Sieleckiey, y ten przerabiałem w Mohylowie; kameha z wozduch brzeskiego, na pięc obrazow, haftowanego na krzyż złotem y perłami, dołożywszy dawney materyi brzeskiey, galon złoty od ryz złotogłownych czerwonych, podbiłem kirem białym, kosztowało mię talarow bitych dwa y tynfy cztery.

3, apparat axamitny czarny, y tegom sam sprawował w Brzesciu, z kamechą tabinową zieloną, z pasamanami czerwonemi axamitnemi.

4, apparat ciemno czerwony, nadany od iey msci paniey Anny Krasinskiey, y tegom sam przerabiał w Brzesciu, z kamechą zieloną złotogłowną y z pasamanami zielonemi iedwabnemi ze złotem.

5, apparat axamitny iasno czerwony, iego sam sprawiłem w Brzesciu z kontusza, kupiwszy kontusz w Warszawie, z kamechą także zieloną złotogłowną y pasamanami zielonemi iedwabnemi ze złotem.

6, apparat adamaszkowy, czerwony, nadany ieszcze antecessorowi memu z monastera Pieczarskiego; iegom przerobił w Brzesciu, dokupiwszy kamehę białą w kwiaty złote y iedwabne, z pasamanami ciemnozielonemi axamitnemi.

7, apparat adamaszkowy czerwony, z monastera Pieczarskiego, dany antecessorowi moiemu; był stychar diakonski, przerobiłem go w Brzesciu na ryzy, dawszy kamechę białą y pasamany ciemno zielone axamitne.

8, apparat atłasowy cielisty, z materyi od xięcia Hrehoreho Fiedorowicza Dołhorukiego daney, robiłem go w Mohylewie.

9, także y drugi atłasowy cielisty z teyże materyi, robiłem w Mohylowie, dokupiwszy tabinu czerwonego na kamechy y laudanu trochę odmiennego, dla nadstawienia od pasamanow w dole, dla szczupłosci materyi, z pasamanami zielonemi, kirem białym podbite; kosztuią mnie talarow bitych szesc y tynfow cztyry.

10, apparat ławdanowy czerwony, większey ręki, z galonem złotym, a na plecach galon srebrny, nadany od xiężny Dołhorukowey Maryiey Galicynowny, ieszcze w Warszawie, za moią usługę na kapellaniey.

Epitrachelow trzy: ieden złotogłowny stary, na błękitnym polu, z gałonem złotym.

Drugi, axamitny czerwony, goły, do ryz axamitnych czerwonych.

Trzeci, ławdanowy czerwony, z galonem srebrnym, na ktorym krzyżykow siedm z galonu złotego do ryz ławdanowych czerwonych. Narąkwi tylo iedna para, ławdanowych czerwonych do tychże ryz.

Wozduch wielki ładanowy czerwony, z galonem srebrnym, krzyż na nim wyszyty wielki z galonow srebrnych do tych że ryz.

Wozduszek mały ładanowy czerwony do tych że ryz, obłożony galonem złotym, krzyż na srzodku z tegoż galonu wyszyty.

Wozduszek krzyżowy z tey że materyi, galonem złotym obłożony, y krzyżykow pięc z tegoż galonu naszytych.

Wozduch drugi atłasowy zielony, na ktorym krzyż, haftowany złotem, z lisztwą błękitną y pasamanami zielonemi obłożony.

Wozduszek mały srebrny, w kostki robiony.

Wozduszek axamitny ciemno czerwony, galonikiem srebrnym obłożony, na ktorym pięc krzyżykow, srebrem haftowanych; posrzodku te słowa Jc. Xc. Nu. Ka, złotem haftowane.

Zasłonka błękitna kitayczana, do ktorey przyszyto kołeczek dwanascie srebrnych.

Antymins nowy, poswięcony od nieboszczyka Swiętey pamięci Barłaama Jasinskiego, metropolity kiiowskiego.

Pieczęc srebrna bratstwa brzeskiego.

Dziesięc plikow spraw roznych, przywileiow, dekre-

tow, zapisow, z wierzchu connotowanych do kogo y to należy. Ключъ Розуменя, Часословъ старый. Pieczęc monastera brzeskiego Swiętego Symeona Słupnika.

U tego regestru podpis temi słowy: złożyłem te, wyszspecifikowane rzeczy w deposit cerkwi Bohoiawlenskiey Bratskiey Sylwester Tracewicz Jhumen m. pr.

Ktory że ten regestr za podaniem przez wyszmianowanego imci oyca ihumena brzeskiego do act mieskich mohylowskich, iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Письмо членовъ брестскаго Симеоновскаго братства, адресованное къ членамъ могилевскаго Богоявленскаго братства, о возвращеніи довѣренному лицу принятыхъ на сохраненіе церковной утвари и ризницы.

Mosci panowie bratstwo krestonosne mohylowskie, nasi wielce msciwi panowie y dobrodzieie.

Do tych czas, prawie iak na lodzie, zostaiemy, nie maiąc czym się odeprzec naszym odwersantom, ktorzy, iak w fundacyiey, tak y w innych legacyach monasterskich, ustawicznie nas turbuią. Poniewaź przewielebny w Bogu iegomsc ociec Sylwester Tracewicz, ihumen naszego monastera brzeskiego prawosławnego, boiąc się naiazdow nieprzyiacielskich, pozabierawszy prawa, przywileia krolewskie, legacye, do tego, srebro, apparaty cerkiewne y inne splendory mieysca swiętego, wszystko to w depozycie u wszmc panstwa zostawił, za ktorą łaskę braterską y przyięcie pod czas przeszłych niepokoiow tych cerkwi bożey drobiazgow pokornie dziękuiemy; a że coraz większa a większa nas do tego stymułuie potrzeba, abysmy te cerkiewne depozyta od imci panstwa requirowali y iuż mielismy dawno iachac y o wydanie onych imsci panstwa upraszac, ale częscią za publicznemi, częscią za domowemi nie moglismy się wybrac turbacyami, y teraz z nas żaden nie mogąc wszmsci panstwu kłaniac, tak dla

dalekiey drogi, iako y dla innych zabaw, zlecamy y daiemy plenipotencyą w Bogu przewielebnemu iegomosci oycu Stefanowi Jaroszewiczowi, ihumenowi bielskiemu, ktoregosmy, zniozszy się wespoł z przewielebnym w Bogu iegomoscią oycem Gabryelem Raykowskim, ihumenem Jabłoczenskim a administratorem tuteyszego monastera brzeskiego, uprosili, aby po odszukaniu tych splendorow cerkiewnych do wszmsci panstwa raczył poiachac, o ktorych wydanie, według regestru pokazanego pokornie wszmsci panow y dobrodzieiow upraszamy, a my wyswiadczoną, nie tak nam, iako mieyscu swiętemu łaskę obliguiemy się w wszelkich odsługiwac okazyach i teraz zostaiąc wszmsci panow y dobrodzieiow naszych życzliwą bracią y naynizszemi sługami bractwo starsze y młudsze krestonosne monastera prawosławnego brzeskiego swiętego Symeona Słupnika y Narodzenia Nayswiętszey Panny Demian Sliwsk, brat starszy. Michał Mosurowicz, brat starszy. Восилій Ивановичъ братъ старшій. Данелъ Олексеевичъ, братства млодшого. Z Brzescia, dnia 10 Julii anno 1714, juxta vetus.

Письмо Гаврiила Райковскаго, игумена Яблоченскаго монастыря, адресованное къ могилевскому крестоносному братству о возвращеніи церковной утвари, ризницы и пр.

Mosci panowie bratstwo krestonosne mohylowskie, nam wielce łaskawi panowie y dobrodzieie.

Maiąc ia w zleceniu od przewielebnego w Bogu iegomosci oyca Sylwestra Tracewicza, ihumena monastera brzeskiego swiętego Symeona Słupnika, w prawosławiey swiętey zostaiący, a że za ruznemi incursyami nieprzyiacielskiemi wzwysz pomieniony iegomsc o. ihumen brzeski drobiazeczki monasterskie zaprowadził z sobą, wprzody do Kiiowa, a potym do Mohylowa y dał, według regestru, do schowania wszmsci panstwu, po

ktore to teraz, czas spokoyny upatrzywszy, posyłam umyslnie do wszmsci panstwa uprosiwszy przewielebnego w Bogu iegomsci oyca Stefana Jaroszewicza, ihumena bielskiego, proszą wszmsci panstwa o wydanie onych, gdyż mi panowie bratstwo brzeskie kuczy, że tam wszystkie drobiazgi, prawa, y przywileia krolewskie są w zachowaniu, a my nie mamy czym się złożyc y iuż mało nam młyna nie odebrano, iako też y placow, za lada zmyslonemi karteczkami, ponieważ mamy nieprzyiacielow dosyc, ktorzyby radi nas w korcu wody utopili, a nie mamy człowieka, ktory by mogł się opponowac z onemi. Pisalismy y teraz do iasnieoswieconego xiążencia iegomosci, miłosciwego pasterza, o iakiego bogoboynego y na ten urząd sposobnego zakonnika, aby z łaski swey pasterskiey przysłał z błogosławenstwem swym na ihumienstwo brzeskie, w czym y wszmsci, panow y dobrodzieiow naszych, upraszamy o przyczynę, a my za doznaną łaskę wszmsci p. p. y dobrodzieiow naszych winni zostaiem Boski Maiestat błagac za miłe zdrowie y długoletne pożycie wszmsci p. p. Jakoż y teraz zostaię wszmsci p. p. y dobrodzieiow naszych powolnym sługą y ustawicznym bohomolcem Gabryel Raykowski, ihumen monastera Jabłeczenskiego a dozorca Brzeskiego.

Dan w monasterzu brzeskim prawosławnym swiętego Symeona Słupnika, dnia 18 Julii anno 1714, по ветхому.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1714 msca Oktobra 13 dnia.

Sessya. My, radni z pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta talem daiemy resolutionem.

Na wyprawę posłow do naiasnieyszego krola iegomosci, pana naszego miłosciwego, przeszłey sessyi zgodnie obranych, podatek na dwa miesiąca, podług tych

regestrow, iak in Januario et Februario praesentis anni, szlachetni panowie Ahapon Biziewicz z pany collegami swemi wybierał na całe miasto, nie excypuiąc tych ludzi, ktorzy temi czasy na inne poprzechodzili iuryzdyki, po dokonczeniu teraznieyszego podatku, uchwalamy. Za poborcow szlachetnych panow Filimona Dziehciarewicza, Ahapona Biziewicza, ławnikow, y sławetnych panow Romana Onoskę y Jana Kozłowskiego, pospolitych mohylowskich obieramy. Ponieważ ten wyiazd panow delegatow iest spiesznie potrzebny, żeby ichmsc bez dalszey prolongacyi wyieżdzali; za czym quantitatem wynoszącey summy teraznieyszego podatku u kogokolwiek, nim ten pobor wybierze się, zapożyczyc pozwalamy.

W sprawie, ad instantiam instygatora mieskiego, przeciwko szlachetnego pana Jerzego Leoszkiewicza, burmistrza mohylowskiego, y collegow onego, u sądu mieskiego uroszczoney, ratione prowentu kabacznego, wszystek proceder prawny, wiecznemi wszyscy zgodnie pozwalamy czasy, i iuż o to żadney praetensii mieć nie zachowuiemy, z tym dokładem, kiedy pomieniony pan burmistrz Leoszkiewich w tą drogę, swoią osobą z imc panem Kazanowiczem y collegami onego poiedzie.

Retenta teraznieyszego podatku ponieważ przez pana Daniela Chomętowskiego, raycę, po dzisdzien nie są wybrane, ktore aby prędziey mogły byc dokonczone, daiemy w tym superintendencyą szlachetnemu panu Hukowiczowi, ławnikowi, z wolnym przeciwnych osob exequowaniem, a to bez excepcyi żadney osoby.

Квитанція въ обратномъ полученіи церковнаго серебра, заложеннаго могилевскимъ купцамъ Георгію и Ивану Леошкевичамъ.

Anno 1714 msca Oktobra 14 dnia.

My, magistrat y pospolstwo piąciu przemian miasta iego kr. mosci Mohylowa, wszyscy zgodnie y iednoiego kr. mosci Mohylowa, wszyscy zgodnie y iednostaynie czyniemy wiadomo tym naszym listem, dobrowolnym, wieczystym, quietacyinym zapisem, komu by

o tym wiedziec należało, iżesmy w roku przeszłym tysiącznym siedmsetnym trzynastym msca Awgusta piątego dnia, na pilną y barzo gwałtowną całego miasta potrzebę, u szlachetnych panow Jerzego, burmistrza, y Jana, pospolitego, Leoszkiewiczow, braci rodzonych, kupcow mohylowskich, gotowey summy pieniędzy złotych szesc tysięcy polskich. currenti moneta, do skarbu mieskiego wziowszy y pożyczywszy, w tey summie srebra roznego, z rożnych cerkwi, w miescie iego kr. msci Mohylowie będących, wagą grzywien sto czterdziescie dziewięc y łotow czternascie, onym że panom creditorom w zastaw dalismy y położyli, ktore to srebro wyszmianowany szlachetny pan Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz mohylowski, in absentia rodzonego swego, sławetnego pana Jana Leoszkiewicza, pospolitego mohylowskiego, za dosć sobie uczynieniem, podług osobliwey specifikacyi sztuk y wagi wyszopisaney, in toto do rąk naszych, do skarbu mieskiego, oddał y powrucił. Za takowym tedy tego srebra zastawnego powruceniem y we wszem dosć nam magistratu y pospolstwu uczynieniem, wyszmianowanych szlachetnych panow Jerzego, burmistrza, y Jana, pospolitego, bracią rodzoną, kupcow mohylowskich, ich samych, panii małżonek, dziatek, y successorow onych wiecznemi y nigdy nieodzownemi czasy quietuiemy, nie zachowuiąc sobie samym, teraznieyszemu y potym następuiącemu magistratowi y pospolstwu żadnego prawa y accessu wiecznie. J na to daiemy ten nasz list dobrowolny wieczysty quietacyiny zapis, przy pieczęci mieskiey uprzywiliowaney, z podpisem rąk naszych. Dan w ratuszu mieskim mohylowskim dnia 21 Septembra 1714 roku.

(Locus sigilli civitatis sacrae regiae maiestatis Mohilowensis).

U tey quietacyi, przy pieczęci mieskiey, podpis rąk temi słowy: Theodor Kazanowic, sekretarz i. k. msci, woyt mohylowski. Paweł Łapicki, woyt mohylowski. Daniel Sapocko, burmistrz mohylowski. Maciey Szunkiewicz, rayca mohylowski. Miron Andziorowicz r. mohyl. Daniel Chomętowski r. mohyl. Gabryel Korotkiewicz r. mohyl. Семіонъ Куцъ, райца могил. Euzebi Korolkiewicz r. mohyl. Hrehory Korobanko, ławnik mohyl. Filimon Dzihciarewicz ław. mohyl.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 January 15 dnia.

Punkta od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, na sessyą do ratusza zgromadzonym, podane.

1-mo, szlachetny pan Jan Korobanko, burmistrz mohilowski funkcyi urzędu swego wcale niechce zadość czynić, z ktorym co i iako czynic mamy, chcieycie wszmsc, dobrze się naradziwszy, nas upewnic, a na mieysce onego z ichmsci panow radnych naznaczyć y uprosić.

2-do, wielmożny iegomsc pan Sołłohub, połkownik iego kr. msci, zesłał do miasta imci pana chorążego z regimentu swego, upominaiąc się za obligiem ostatniey deklaracyi, na to wszmsc panowie rezolwowac chcieycie.

3-tio, ichmsc panowie creditorowi, requiruiąc należytosci swych, a nie odbieraiąc, z pofałkami na miasto odieżdzaią, przeto tedy przynamniey pewną iaką onych ukontentowac deklaratią chcieycie.

4-to, wielmożnemu imsci panu obersztleytenantowi iego kr. mosci pięcdziesiąt talarow bitych koniecznie wypłacić trzeba; zkąd to ma być, raczcie wszmsc panowie obmyslić.

5-to, imci pana commisarza i. k. msci, ktory dla podatku piętnastutynfowego ziechał, czym by z miasta nie wadziło ukontętować, tedy choc małą iaką przysługę obmyslic.

6-to, supplikował za żywota swego nieboszczyk pan Hrehory Awtuszkiewicz do wszmsciow, prosząc defelgi summy, dekretami na nim wskazaney; post decessum

ktorego iak postąpic y u kogo tego requirowac mamy, chcieycie wszmsc panowie naradzic.

7-mo, pisali do nas ichmsc panowie delegaci nasi, iakoby błankieta stante vita szlachetnemu panu Artemiemu Buraczku, burmistrzowi mohilowskiemu, z miastą confidowane, u nieboszczyka zaległy, ktore sukcessorowie iasniewielm. imc panu Krakowskiemu wlali, ktore iakim sposobem rekuperować zdrowey prosimy rady.

8-vo, retentow podatkowych na tych że panach burmistrzach nie mało się znayduie w regestrach panow poborcow, ktorych gdzie się upominać, ponieważ folwark onych u imci pana Kicinskiego zostaie w dyspozycyi, z czego znacznie imc pan Kicinski fruktyfikuie.

Na te wszystkie, od nas podane, punkta żescie wszmsc panowie, na dniu 16 Januaryi anni praesentis żadney resolucyi nie uczynili y sessyą na dzien 20 odłożyli, spodziewaiąc się iakiey pocieszney nowiny od ichmsci panow delegatow naszych, ktorzy ponieważ, do nas pisząc supplementa koniecznego, przynamniey tysiąca talarow bitych, o przysłanie proszą, bez ktorych żadney nie można miec nadziei do ratunku, przeto na podane pomienione punkta y na ten nasz posledni przypis cathegoryczney resolucyi prosimy.

Заявленіе о святотатствѣ, учиненномъ въ братской церкви.

Extrakt z xiąg konsistorskich episcopiey białoruskiey, roku tysiąc siedmsetnego pietnastego msca Januaryi dnia trzynastego.

Przed nami, pastyrzem y duchowienstwem konsistorzu episkopiey białoruskiey, dnia dwunastego anni currentis et mensis, stanowszy oczywiscie szlachetny pan Władysław Mitkiewicz, rayca iego krol. mosci miasta Mohilowa, a starosta cerkwi brackiey mohilowskiey, y pan Michał Całaban, pospolity, szafarz teyże cerkwi, z manifestacyą opowiadanie swoie uczynili, iż skrzynia, we stu talarach bitych zastawiona była za położenie w cerkwi ciała nieboszczyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza, z skarbcu cerkiewnego, mimo onych wiadomosci, y klucze, ktore, iako u zawiadowcow protunc u onych zostawały, zgineła. W czym my, pasterz, zabiegaiąc takowego złego postępku, ponieważ iuż nie raz w teyże cerkwi, ludziom roznym, iako y nam, pasterzowi, w roku tysiąc siedmset dziesiątym Septembra dnia pierwszego, takowym że sposobem nie mała staneła szkoda. Przeto, z włady naszey pasterskiey, zaraz do tamecznego namiesnika, wielebnego oyca Jnnocentego Klimentowicza y po pałamarza cerkwi tameczney Szymona Rozkiewicza, u ktorych klucze cerkiewne w zawiadywaniu zostaią, aby zaraz przed nas, pasterza, staneli, posłalismy, ktorzy niemieszkanie stanąwszy, przy bytnosci protestantow, pomieniony pałamarz, u ktorego klucze cerkiewne na tenczas byli, relacyą swą takową uczynili, iż dnia iedynastego msca Januaryi roku teraznieyszego, to iest we Wtorek, w nocy, przed iutrznią, iak tylko zadzwoniono, przyiachawszy z saniami syn pana Sapocki, burmistrza mohilowskiego, y pytał się u mnie o rodzicu swoim y o panu Janie Owtuszkiewiczu, ktorzy w tym że momencie przyszli y kazali mnie cerkiew odemknąc, ktorym ia odemknąwszy cerkiew y wziąwszy apparaty, xięgi y kadelnicę, dawszy ichmciom swiecę, odszedłem do klasztoru, nie wiedząc o ich intencyi, w cerkwi zostawiłem, ktorzy po odeysciu moim tam się zamkęli y co tam czynili, nie wiem; za tym gdy przyszedłem do cerkwi, cerkiew zostałem zamkniętą y onych nie zostałem, y gdym odemknął cerkiew, znalazłem przed obrazem cudownym Nayswiętszey Panny wor prożny, ktory przed tym widziałem u imci pana burmistrza Kuziewki y w tym że ta skrzynia była przyniesiona do cerkwi; znowu będącemu w teyże cerkwi na ranney służbie bożey imci panu Danielowi Sapocce, burmistrzowi, gdym nie wiedząc ni o czym, o ten wor wspomniał, kazał mi się żegnac, a kiedy stanął kweres o zginieniu tey skrzyni, tedy spotkawszy mię Jan Awtuszkiewicz kazał mi ten wor schowac, a potym pomieniony pan Sapocko,

burmistrz, syna swego tegoż dnia, po ten że wor do mnie przysłał, ktorego ia nie oddałem, a panowie, imc pan Władysław Mitkiewicz, starosta, y pan Michał Całaban, szafarz, wziowszy ode mnie na tym że mieyscu w skarbcu, z ktorego mimo klucze skrzynia zgineła, położyli. Ktore opowiadanie y zeznanie przed nami, pasterzem, y całym konsystorzem y zgromadzeniu ludzi wielu, wiary godnych, do xiąg konsystorskich duchownych iest zapisano. Anno et die, ut supra. Z ktorych ten extrakt, z podpisem rąk y pieczęci kathedralney, wielebnemu oycu Stefanowi Kosminiewiczowi, instygatorowi duchownemu, iest wydan. Sylwester Swiatopołk, xiąże Czetwertynski, episkop białoruski. Jtem Ławrenty Koroncewicz, pisarz konsistorski. (locus sigilli). Ktory że ten manifest y opowiadanie do act mieyskich mohilewskich iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 msca Januaryi 20 dnia.

Rezolucya od nas, pospolitych piąciu przemian, na podane punkta od szlachetnych panow magistratowych.

1-mo, szlachetny pan Jan Korobanko, burmistrz mohylowski, iezeliby nie chciał w magistracie, iako roczny, zasiadać, tedy zwyczaynym na sprzeciwnikow trybem paenowany byc ma po dekrecie, ieżeliby przedsięwzięcia swego nie odmienił, wtedy namiesnika substituere wolno będzie, a za delatorow szlach. pana Władysława Mitkiewicza, raycy mohyl y sław. p. p. Ahapona Gachowicza y Samuela Korolkiewicza naznaczamy.

2-do, imci pana chorążego, od wielmożn. imci pana Sołłohuba, połkownika i. k. msci, zesłanego, o patientią prosic, y aby dolęgliwosci miasta panu creditorowi przyłożył, czymkolwiek ukontentowawszy, z listem odprawic do powrotu ichmciow panow delegatow.

3-tio, ichmci panow creditorow o dalszą cerpliwość prosić.

4-to, 5-to et 6-to, imsci pana obersztleytenanta zastaw ewinkowac także y imsci pana commisarza ukontentowac z summy, dekretami na nieboszczyku panu Awtuszkiewiczu wskazaney, ktora aby od pozostałych sukcessorow, bez żadney defelki, oddana była, samych wszmc panow przyłożyc starania prosimy.

7-mo et 8-vo, panow Buraczkow chcieycie wszmsci przyiacielskim upomnieć sposobem y o błankietach wybadawszy się, względem zaiachania folwarku swoim protegere zaszczytem.

Ponieważ gwałtowna wymaga całego miasta potrzeba, aby ichmcm panom delegatom supplement pieniężny spiesznie był posłany, tedy szlachetnego pana Dzieharewicza, raycę, o tę uczynnosc uniżenie upraszamy, w rekompensę tego, całym miastem z tegoż prowentu nadgrodzic deklaruiemy.

Судебное опредѣленіе по дѣлу о святотатствѣ, учиненномъ въ могилевской братской церкви.

Anno 1715 Januaryi 28 dnia.

Przed nami, Pawłem Łapickim, woytem, Kazimierzem Przybyckim, burmistrzem, także przed raycami y ławnikami miasta i. k. msci Mohilowa et caet, agitowała się sprawa iasnieoswieconego xięcia iegomosci na Czwiercini Czetwerynskiego Selwestra Swiatopołka, episkopa białoruskiego religiey graecoruskiey, przez szlachetnego pana Theofila Dziewulskiego, ławnika mohilowskiego, umocowanego plenipotenta, przeciwko szlachetnego pana Daniela Sąpocka, burmistrza, y sławetnego pana Jana Awtuszkiewicza, pospolitego miasta Mohilowa, o rzecz niżey w pozwie y propositiey wyrażoną, ktory pozew, na pismie podany, w te słowa iest pisany: Woyt, burmistrze, raycy y ławnicy miasta i. k. msci Mohilowa, szlachetnemu pann Danielowi Sapockowiczu, burmistrzu mohilowskiemu y panu Janowi

Awtuszkiewiczu, pospolitemu, z dokładem syna pana Sapocka, Jakuba, iako uczęsnika y compryncypała sprawy niżey wyrażoney, z władze zwierzchnosci maiestatu iego kr. mosci. pana naszego miłosciwego, y naszą w tey mierze zażywaiącą urzędową powagą, przykazuiemy wszmsciom, abyscie wszmsc, za tym sobie podanym pozwem, w roku teraznieyszym 1715 dnia 26 January, w Sobotę, w ratuszu mohilowskim, przed nami y sądem naszym, iako na roku zawitym, ieżeli sądy będą, a iezeli nie, to potym, na blizko przypadaiących sądach, stawali y skutecznie usprawiedliwili się na instantią y prawne poparcie iasnie oswieconego xięcia iegomosci Czetwertynskiego Selwestra Swiatopołka, episkopa białoruskiego, ktory, iako pasterz w religii graekoruskiey, pobożnego życia u ludzi swieckich y duchownych, także cerkiewnych krzywd, ubliżenia w swiętey sprawiedliwosci y swiętokradstwie, także w nieczynieniu przed smiercią z dobr swoich należytey, iako zwyczay y prawo każe, dyspozycyey, a to z namową y niedopuszczeniem niezboznych ludzi, na utaienie maiętnosci zmarłego dla pozytku swego y przywłaszczenia oney bywa, aby się uhwale bożey, cerkwiom, szpitalom y ubogim nic nie dostało y innych porządkow przestrzegac, onych podług prawa, zwyczaiu y ustaw duchownych nauczac należy, iako się to na obżałowanych teraznieyszych takowy postępek znayduie, przeto w tym wszystkim y w krzywdzie cerkowney żałuiący pasterz, wziawszy piewną wiadomozc, za doniesieniem prawowiernych y życzliwych cerkwi y pasterzowi y za opowiedaniem na urzędzie konsistorskim szlachetnych panow Władysława Mitkiewicza, raycy; Michała Całabanowicza, pospolitego, szafarsza cerkwi brackiey mohylowskiey, y wyznaniem, sługi cerkiewnego Siomki, panamarza, ratione skrzyni ze złotem, srebrem y innemi rzeczami, w skarbcu cerkiewnym postanowioney y w zastaw za mieysce na pochowanie ciała zmarłego nieboszyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza, miasto depozytu daney, ktorą podstępnie, sine scitu pomienionych starostow cerkiewnych y mimo klu-

cze, u nich będące, przez obżałowanych, pana Sapocka y pana Awtuszkiewicza, także syna Sapockowego, potaiemnie z skarbcu y cerkwi zabrana y wyniesiona została. Ktorą krzywdę swoią y cerkwi bożey w sądach duchownych konsistorskich wyszrzeczeni panowie szafarze donosili, opowiadali y zapisac dali; z tych przyczyn y przy zeznaniu sługi cerkiewnego wydanym y wzięciem doskonałey, przez rożnych ludzi, o tym postępku wiadomosci, należycie obżałowanych przy tych dowodach, iako pasterz, przed sąd mieski mohilowski pozywa y swoich krzywd dawnieyszych pokradziony w tey że cerkwi szkodnikow upomina się y czyni przy tey żałobie przypowiedanie, rekwiruiąc y dochodząc szkod swoich na dziesięc tysięcy złotych polskich, o co wszystko tym pozwem obzałowanych pozywa, co czasu prawa z rożnych dokumentow y protestacyi y zeznania ludzi, także y ustney żałoby o taki postępek, na obzałowanych y pomocnikach ich, spolney rady y namowy będących, dowodzic ofiaruie. A ten pozew poda wszmsciom sługa mieski przysięgły Awtuszko Michayłowicz. Pisan w cancellaryi mieskiey mohylowskiey, anno 1715 Januaryi 25 dnia. Po ktorym przeczytanym pozwie, wyszmianowani pozwani, stawaiąc w tey sprawie, o przydanie sobie prokuratora, szlachetnego pana Jana Scybuta, raycy mohylowskiego gdy prosili, tedy y urząd mieski mohylowski affektowaney dilatiey pozwanym na prokuratora, według prawa użyczył y szlach. pana Jana Scybuta raycę mohyl. przydawszy, tę sprawę do dnia iutrzeyszego suspendował, a za tym umocowany pan Dziewulski po pozwanych de parendo iuri parękę, nie zchodząc z urzędu, ludzi wiary godnych dania potrzebował. E contra pozwani inferowali, iż w takowych złych terminach nigdy . . . . w dobrey nienaruszoney sławie zostawali y zostaią, do tego prawem nie przekonani y w miescie dobre są possessionaci, od paręki libertatem prosili y o tę diffamatią contra pana umocowanego manifestowali. Urząd mieski mohylowski to uważaiąc, iż pozwani prawem nie są przekonani, dobrey sławy nie naruszeni y w miescie

iego kr. mosci Mohylowie dobrze osiedli, paręki, ktorey strona aktorowa dania domawiała sie, nie uznał.

Anno 1715 Januaryi 29 dnia.

Na terminie dzisieyszym, gdy umocowany a parte actorea, propositią ponowiwszy y o uczynienie sprawiedliwosci z pozwanych affectował, tedy od pozwanych pan Jan Scybut, plenipotent, stawaiąc wnosił, iż dzis dzien nie sądowy, iakoż, według zwyczaiu, dzwonku głosu z ratusza nie słyszano y nie było dzwoniono, tey sprawy do dnia trzeciego, według Wielkierzu mieskiego, ktorego dnia sądy odprawować się zwykły suspendi prosił. E contra, umocowany aktora, illacyiey, iako płonney, na stronę uchylenia; a poniewaź contra dekretu, in anteriori iudicio ferowanego, pozwani postępuią y sprawuią się, na upad w samey rzeczy onych wzdania, iako nieposłusznych y przeciwnych domawiał. Urząd mieski mohylowski do dekretu naszego, dnia wczorayszego ferowanego, skłoniwszy, a illatam, przez plenipotenta pozwanych wnoszonę, na stronę amputowawszy, procedere nakazał. Jn procedendo, pozwani inferowali, iż iasnieoswiecony xiąże iegomosc, actor teraznieyszy, inhibitią do drzwi cerkwi Brackiey krestonosney Bohoiawleni Panskich, mohilowskiey, bez żadnego experimentu y dekretu prawnego, przybic, onych nulliter publikowac y od cerkwi bożey oddalic, rozłączac raczył, aby activitas od xięcia iegomosci przywrocenia tey inhibiciey od cerkwi odebrana, prosili. Przeciwnym sposobem, umocowany, pan Dziewulski, inferował, iż ta inhibitia do skuteczney rozprawy iest publikowana, ktora do sądu swieckiego tuteyszego nie należy, tey niesłuszney obiekcyiey onych odcięcia y uchylenia, ażeby in instanti na żałobę directe respondowali, procederu prawnego uznania domawiał się. Urząd mieski mohilowski, ratione inhibitiey nie czynienia cognitiey, pozwanym y plenipotentowi onych na załobę aktora respondere nakazał. Jn respondendo, plenipotent, pan Scibut, z pozwanemi ad colloquendum

użyczenia sobie dilatiey, iako nie iest w tey sprawie dobrze informatum, do blizko przyszłego sądu prosił. Tedy umocowany skrocenia, aby oraz dano y ad respondendum affektował. Urząd mieski mohylowski, stosuiąc się do prawa Maydeburskiego pospolitego y affektatiey strony pozwaney, użyczył dilatiey na zmowę do blizko przyszłego sądu.

Anno 1715 February 4 dnia.

Na terminie dzisieyszym, gdy pomieniony umocowany pan Dziewulski proponit, tedy pozwani, przez plenipotenta swego, pana Scybuta, użyczenia sobie dylatiey na odkaz prosili, ktorey dylatiey umocowany bronił, azeby oraz statecznie usprawiedliwili, potrzebował. Urząd mieski mohylowski, według prawa, affektowaney na odkaz dylatiey pozwanym uzyczył do blizko przyszłego sądú.

Anno 1715 February6 dnia.

Na terminie dzisieyszym, z użyczoney pozwanym na odkaz dilatiey, ku sądzeniu przypadłym, actora umocowany żałobę swą w wszystkich ponowiwszy punktach, in supplementum oney, podał na pismie controwersią, w te słowa pisaną: Msci panowie magistratowi miasta i. k. msci Mohilowa. W sprawie iasnieoswieconego xiążęcia imsci Czetwertynskiego, episkopa białoruskiego, z panem Danielem Sapocką y drugiemi iego comprincypałami, teraz u sądu wszmciow msciwych panow in suspenso zostaiącey, ia, Theofił Dziewulski, iako patron użyty, nie chcąc długo sądu wszmsciow molestowac, legendum do controwersyiey moiey, pierwiey in scripto podaney, we wszem się referuię, a teraz brevibus namieniam y punkta ad considerationem wszmsciom na podane obiectie w replikach przez obżałowanych z wielką vexą xiężęcia imsci y magistratu wszmsciow, podanych, iakoby ni wczym nie iest winny, excusuie się, wiedząc dobrze postempki swoie, ktore

się iasnie przed sądem wszmciow, przez wydane zeznanie ludzi zacnych y małżąki nieboszczyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza, ktora się we wszystkich okaziach teraznieyszey zaczętey sprawy protestuie y wyswiadcza, na ktore repliki y ia, iako patron, pro informatione sądu wszmciow, imieniem xięcia iegomosci, podaie takowe punkta do rozsądzenia:

1, żadną miarą pan Sapocka successorem dobr panow Awtuszkiewiczow y opiekunem byc nie może, podług prawa, y urząd tego dopuszczac nie ma, ponieważ on, będąc u panow Awtuszkiewiczow sługą y factorem, okazał się nieżyczliwym y zdraycą, a to przez zabranie rewersałow, kart gdanskich y towarow rożnych, tam że we Gdansku u kupcow deponowanych, ktore za swoie przywłaszczał, o co y actia przeciw niemu u sądu mieskiego mohylowskiego, dnia osmego Oktobra w roku przeszłym, przez pana Hrehorego Awtuszkiewicza iest intentowana.

2-do, nie będąc a ni od nieboszczyka testamentem, a ni od urzędu, po smierci iego, za opiekuna naznaczonym, uzurpuiąc sobie wszystko przywłaszczyc in debita fortuna bez prozby i consensu zmarłego małżąki y bez woli y wiadomosci urzędowey, iako prawo każe, bez testamentowych dyspozycyi, rzucił się, iako violator prawa, do opieki y rządzi sam przez siebie, reiestra, sprawy zabieraiąc y w nich co się zawiera dowiedziawszy się, popieczętował.

3-tio, wywiedziawszy się o złożoney przez nieboszczyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza y małżąki onego z rożnym skarbem skrzyni u oyca Szewni, praesbitera woskresienskiego, zaraz post fata tegoż pana Hrehorego, zniosszy się z panem Janem Awtuszkiewiczem y z panem Theodorem Kuziewką, z spolney rady y namowy poszedszy, fortelem tego ż oyca Szewnie, mimo wiadomosc żony nieboszczykowskiey, iako o tym od niey y protestacia w xięgach iest uczyniona, y klucze od tey skryni u niey zostawali y teraz zostaią, na wielkie iey y gwałtowne oszukanie, pomienioną skrzynię w nocy odebrawszy, do pana Kuziewki zaprowadził y tam przez wytrychi ważywszy się dobyc, co chciał zabierał; o ktory takowy iawny postępek, podług prawa, w słowie: Vindicatio, iako rozboynik, ma byc sądzony, gdyż y w regule iuris nocturnum furtum gravius diurno pokazuią y karac nakazuią.

4-to, powybierawszy, co chciał, z tey skrzyni, przez tegoż pana Theodora Kuziewkę, do skarbcu cerkwie brackiey, do rąk y za klucze pana Michała Całabanowicza, szafarza tey że cerkwi, oddac y postanowic informował, tandem w kilka dni przerzeczony pan Kuziewka, czyniąc fawor panu Sapockowi y drugim, z namowy ich, subordynowawszy syna swego pana Michała Kuziewkę, aby u pana Całabanowicza, szafarza, kluczow od skarbcu uprosiwszy, pod praetextem iakoby dla odebrania swoich niektorych rzeczy, w skarbcu stoiących, posłał, ktory mu pan Michał Całabanowicz, szafarz, iako synu starosty cerkiewnego, kluczow zwierzył do skarbcu, a sam precz na ten czas po innych potrzebach cerkiewnych absentował się, w ktorym czasie pan Michał Kuziewka, za zwierzeniem kluczow, wespoł z rodzicem swoim, pomienioną skrzynię ze skarbcu, bez wiadomosci szafarza, na inne mieysce przeniesli y skryli, na wielką trudnosc y podeyrzenie drugiego starosty y szafarza, pana Mitkiewicza, tak postąpili y panu Sapocce, gdzie złożona y postanowiona skrzynia oznaymili, ktory to pan Sapocka potym pewnego dnia kazał sługom cerkiewnym, w nocy, przed iutrznią, cerkiew odemknąc, mieniąc, iż ma swoich niektorych rzeczy złożonych obaczyc, w tym czasie, za odeysciem sługi cerkiewnego, przerzeczony pan Sapocka z panem Janem Awtuszkiewiczem y z synem swoim, podaiąc zły y szkaradny sposob ludziom do takowych że postępkow, z cerkwi pomienioną skrzynię, potaiemnie wziowszy, wyniesli y wywiezli a tym samym swiątnicę Panską sprofonowali, wielką trudnosc w zginioney skrzyni ze skarbcu panu Mitkiewiczowi, iako staroscie, y panu Całabanowiczowi, szafarzowi, także y sługom cerkiewnym zadali y podeyrzenie na nich samich uczynili, o czym wszystkim relatia y querimo-

nia onych przed panem pasterzem y urzędem wszmsciow, iako y przed roznemi ludzmi oswiadczenie fusius wyraża.

5-to, że na dalszą zufałosc swoią y na postpozytio prawa, władzy y urzędu duchownego y swieckiego, pieczęci, tat xcia iegomosci, iako y magistratową, od kromy y innych budynkow poodrywał, przez co crimen laesae maiestatis popełnił. Ktorym takowym zufalcom prawo folgowac nie każe, a xięcia iegomosci dyzhonor czym się ma nagrodzic, decyzyi sądu wszmsciow domawiam się.

Wyraziwszy tedy takowe postępki y przyczyny ich iawne do zgorszenia ludziom y prawu pospolitemu, xiąże iegomosc, iako pasterz y biskup, postrzegaiąc porządku stanowi duchownemu y swieckiemu w zachowaniu przynależytego, chce się znosic y znosi z całym wszmsciow szlachetnym magistratem, aby in rapinam dobra zeszłych panow Awtuszkiewiczow nie szły, uznawszy, iako na występnym panu Sapocce y pomocnikow onego paeny, oraz, iako po zmarłych bez testamentow, na chwałę bożą, na ubogie y szpitale, aby Maiestat Bozki za dusze zmarłych błagany był, iako y na wsparcie srodze zubożałego miasta, pozostałą substantią, iako przez nich samich nabytą, a ni żadnym dziedzictwem spadłą, prez urząd zinwentowawszy y exdividowawszy, nie przypuszczaiąc żadnego successora, na urzędzie zatrzymac, za pieczęcią mieyską y pasterską, uprasza, ażeby to podług moderacyi, tak urzędowey, iako y xiążęcia iego mosci, z ukontentowaniem chwały Bożey, ubogich y szpitalow, iako się wyżey namieniło, było, querimonio y żałobę swoią przed sądem wszmsciow takim sposobem ponawia, a ostatkiem, małżąkę y successorow, ktore będą godni, contętowac; a ze w zginionych rzeczach w pomienioney cerkwi xiążęcia iego mosci do iuramentu obwinieni zabieraią, to na uwagę sądową xiąże iegomosc puszcza; a o sprofonowanie Swiątnicy Panskiey, obełdze y podeyrzeniu pana Mitkiewicza, starosty, y pana Całabanowicza, szafarza, y sług cerkiewnych, za takowy fortelny, na dyz-

honor onych, postępek, iako y oyca Szewni, do pana Sapocka y do wszystkich iego conprincypałow, radą y pomocą będących . . . . . actionem, imieniem ich y instygatora mieyskiego, zachowuie y oswiadcza się. Po ktorey przeczytaney controwersyiey, plenipotent, pan Scybut, wespoł z pozwanemi stawaiąc a w żadną controwersyą nie wstępuiąc, ze wszystkich spraw y dokumentow od strony actorowey dania sobie copiey żądał, ktorey ponieważ y actora umocowany nie bronił, przeto y urząd mieyski mohilowski, ydąc torem prawa pospolitego, stronie actorowey, copią ze wszystkich spraw y documentow, ad defensam tey sprawy służących, ktore nie są w actach mieyskich mohylowskich, pro informatione stronie pozwaney, z connotatią cancellaryiey, dac nakazał; a ktore są in actis, aby sami pozwani sobie z act wyimowali, uznał y tę sprawę do blizko przyszłego sądu suspendował.

Anno 1715 Februaryi 9 dnia.

Na terminie dzisieyszym, z użyczoney pozwaney stronie na kopią dilatiey, ku sądzeniu causam modernam legitime przypadłym, umocowany strony actorowey propositią swą we wszystkich, tak iako y pierwiey renovando punctis, o skuteczną z pozwanych sprawiedliwosc prosił, y miasto ustney swey mowy, controwersyą swą de novo podał na pismie, w te słowa: msci panowie urzędowi miasta i. k. msci Mohilewa. Za wzięciem wiadomosci od rożnych ludzi o postępkach obżałowanego pana Daniela Sapocka y podeyrzeniu onego, należy mi, iako pasterzowi, przy podanym pozwie y żałobie, renowuiąc in omnibus punctis propositionem suam, wnoszę to, iż ponieważ prawo, iako dwa miecze, iedne—duchowne, a drugie—swieckie, zostaią w czynieniu sprawiedliwosci, przeto duchownym należy o pobożnosci y o dobrzym rządzie postrzegac y nauczac swieckich, gdyż y do zawadzenia miast potrzeba przyzwolenia sądu, tak swieckiego, iako y duchownego, iak dwum człekom, pisze Sp. Sax. w słowie: Miasto,

fol. 224, iako też y w słowie: Sędzia, fol. 350, naprzod, ludzie, ławicy godne, ktore powinni zgromadzenia, abo synodu biskupskiego pilnowac, tudzież w słowie: Apellacia, fol. 12, tam pisze, co na biskupa należy y każdy ukrzywdzony ma się z opowiadaniem do biskupa uciekac y oswiadczac się, także w słowie: Testament, fol. 404, iesliby potomek woli testatora nie wypełnił, biskup ma pobrac wszystką maiętnosc,—toc duchownego prawa swieckie nie odstręcza od dobrych rządow w miescie, aby było porządne w boiazni bożey każdego życie y z dobrą po smierci ich pochwałą, y aby w czynieniu testamentow przy smierciach były zachowane porządki, iako prawo każe y zwyczay niesie, dla rozterkow miedzy przyiacioły o maiętnosc po zmarłym, y powinni testament czynic ludzie, dla wiadomosci urzędowey, stanu duchownego y swieckiego, co komu testator odpisuie y leguie, cerkwi, chwale Bożey, ubogim, szpitalom, abo na wsparcie miasta, według powinnosci chrzescianskiey, tak prawo uczy o testamentach w Porządku, w przydatkach Praw Maydeb. na karcie 233 y na karcie 248 o tym że pisze: bywaią też y successorowie nieprzyiazni zmarłemu, ktorzy rożnym sposobem, przy słabosci zdrowia, złą radą y niedopuszczeniem czynic dyspozycyi testamentowey podchodzą dla pożytku swego, aby to wszystko nikomu innemu, tylko im dostało się. Ktorych takowych nieżyczliwych sukcessorow prawo precz od sukcessyi y urząd oddala. Ma też urząd y powinien postrzegac po zmarłym y nieczynionym testamęcie, by y sukcessorowie odzywali się do sukcessyi zmarłego, aby żadnemu nie dawał, z pewnych przyczyn, podług prawa, w słowie: Puste Dobra, w przydatkach Prawa Maydeburskiego, na karcie 53; a że się po smierci rodzica y syna panow Awtuszkiewiczow, bez testamentow zmarłych, z okazyi obżałowanych to się właśnie stało, ponieważ po smierci ych, dobrom y maiętnosci przez obżałowanych rapty y rabunki stały się, y po rożnych mieyscach skrzyni ze złotem y srebrem, także rożnemi rzeczoma skryte y poroznoszone na utaienie maiętnosci, nalezli się; przez

ktory postępek, a ni wsparcie miastu, a ni chwale Bożey, ubogim, szpitalom y za duszy zmarłych nie masz, przeto zwierzchnosc duchowna y swiecka potrzebuie w miescie dobrego y porządnego porządku, z tych przyczyn, podług prawa y należytosci, słusznie przed sądem wszmsciow swiętey sprawiedliwosci na obżałowanych dochodzę, aby z chwałą Bożą, z wsparciem miasta zubożałego, z ukontentowaniem ubogich, szpitalow y za duszy ych zmarłych było; a co większa, że się z tey ich okazyi stała się violentia swiątnicy Panskiey y swiętokradstwo przez pana Daniela Sapocka y drugich iego uczęsnikow, także radą y pomocą do tego będących ludzi (o ktorych, za wzięciem wiadomosci, iako complices, zachowuię actią), kedy się ważył podstępnie oszukac sług cerkiewnych, a mimo klucze z skarbcu cerkiewnego skrzynię potaiemnie wyniesc, co się stało z zufałosci ych y tych, ktorzy z nim w spolney radzie y namowie byli, na wzgardę urzędu duchownego y swieckiego y na pogardzenie prawa pospolitego; tak tedy należycie wywiodszy aktorat, swiętey sprawiedliwosci proszę, bo sprawiedliwosc oszlachcenie umysłu każdego y zacność, Bogu nabożenstwo, uczciwość, posłuszeństwo winne, cnoty, powinna mieć w sobie, przeto obżałowany pan Sapocko, ponieważ suspectus iest u pana swego, nieboszczyka Zachariasza Awtuszkiewicza z tych przyczyn: pierwsa, że będąc factorem od niego, był w sklepie nie za co innego, tylko za nieżyczliwe usługi, iako szkodnik, bity y mordowany; druga, suspectus y w tym, gdy nieboszczyk pan Hrehory Awtuszkiewicz posłał sługę swego Ledwieiowicza na Siewierz po skrzynię, złożoną ze skarbem, z roznemi rzeczami, z kleynotami, a on w tropy sługę swego, żeby nie wydawano posłał, z tą intentią y gdyby nie było instantiales urzędu mohilowskiego, y tam by kunszt podstępny, iako szkodnik urobił; iednak skrypta złożonych towarow y pieniędzy we Gdansku potym u niego się pokazały y do onych się przyznał przed ludzmi na ugodę zebranemi; trzecia, suspectus y u kupcow, z tych przyczyn, kiedy cudze towary na swoią przywłaszczał

korzysc, to iest, nieboszczyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza, o co zaczęta y akcya z onym, w roku 1714 Oktobra osmego dnia, iako w tym wszystkim panowie miediatorowie, na ugodę zebrani, doskonale wiedzą; czwarta, suspectus podług dekretu pana Bazylego Dziehciarewicza, że go iako szkodnika skarbu mieskiego zaprzysiągł; piąta, suspectus y w sprawiedliwosci skarbu mieskiego, ratione dekretu na pana Hrehorego Awtuszkiewicza, o dług, miastu winny, ktorego nie chciał sądzić, iako burmistrz roczny, wiedząc o długu y konnotacyi ręką swoią w regestrach, że iest winny; szosta suspectus y w tyranskim biciu y morderstwie brata swego nieboszczyka Bartłomienia Kosobuckiego, według suppliki pana Onisima Korobanki y małżąki iego podaney, że od tego morderstwa, nie długo mieszkaiąc, życia pozbył; a naywiększe y dostatecznieysze podeyrzenie w samey rzeczy, kiedy nieboszczyk Zacharyaszu y Hrehoremu Awtuszkiewiczom, zniosszy się z pomocnikami swemi, nie dopuscił testamentu czynic, a po smierci onych, chcąc sobie wszystką maiętnosc przywłaszczyc, iako wyżey pomeniło się, skrycie na utaienie maiętnosci na kilkadziesiąt tysięcy talarow bitych postępował, sprawy y regestra nieboszczyka Zacharyasza Awtuszkiewicza ręką pisane, gdzie y w kogo iak wielka summa y cokolwiek zostaie zabrał, iako się pokazało przy pieczętowaniu nalezionych skrzyn, gdzie u kogo złożone byli, na utaienie maiętnosci, y iako w nocy od swiaszczennika Szewni skrzynie utaiono odebrali;—do czego wszystkiego żałuiący actor, xiąże iegomosc, iako pasterz, y o swoich w skarbcu cerkiewnym zginionych rzeczy, na dwadziescie tysięcy złotych polskich, na obżałowanym, iako swiętokradcy, y pomocnikach iego requiruie, swiętey sprawiedliwosci y pokary, podług prawa, prosi, produkuiąc na dowod rozne dokumenta podeyrzenia obżałowane, naprzod, produkuie process o zginieniu swoich rzeczy, z xiąg grodzkich orszanskich, we złocie, srebrze, gotowych pieniądzach y splendorach ozdoby cerkiewney, w roku 1710 Decembra 11 dnia, drugi process, w tey że materyi,

w roku teraznieyszym 1715 Januaryi 21 dnia, z xiąg grodzkich orszanskich, za wzięciem wiadomosti o szkodniku cerkwie brackiey, od starosty y szafarza cerkiewnych, łącząc podobną okazyą w pokradzeniu swoich rzeczy, przytym pokładał opowiadanie w konsistorze duchownym pana starosty y szafarza cerkiewnych, w roku teraznieyszym 1715 Januaryi 15 dnia, do tego przenos tegoż opowiadania do act mieyskich mohylowskich Januaryi 20 dnia, dowodzi y zaczętą sprawą nieboszczyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza, w roku 1714 Oktobra 8 dnia, pokłada y dowodzi dekretem pana Bazylego Dziehciarewicza, ze iest zaprzysiężony szkodnik skarbu mieyskiego, ktorego y swiadki, w tym dekrecie opisane, pod datą roku 1710 Nowembra 9 dnia, produkuie na dowod postępkow obżałowanego y supplikę pana Onisima Korobanki tyranskiego morderstwa brata swego rodzonego, nieboszczyka Bartłomieia Kosobuckiego; przy tych dowodach w iakie paeny obżałowane popadac maią y czym się stawaią, produkuie y prawo pospolite, w słowie: Wiernosc, Spec. Sax. fol. 425, w te słowa: komu czego zwierzą, a on nie wiernie się sprawi, staie się bezecny, traci czesc y dobra, potrzecia, y gardło, a w bezecnosci będąc, kozdy prawo y wolnosc traci, co się w obżałowanym przez produkowane dokumenta okazało, iako y rożne prawa mieyskie maydeburskie y ziemskie statutowe podeyrzanym nie każą folgowac, ktore citowani będą; w tym wszystkim decyzyi, według prawa proszę y domawiam się; y to donoszę wszmsciom, że w tym sama iest naruszona auctoritas wszmsciow y moia, pasterska, że po zapieczętowaniu urzędowym skrzyn, sklepow y kromow, ważył się pan Sapocka, pieczęci naruszywszy, do onych chodzic, przez ktory podstępek iawna się dzieie violentia, ktoremu nie nowina przed tym do skrzyn z slosarzem w skarbcu cerkiewnym dobywac się y sztuki wyrabiac, kiedy y po smierci nieboszczyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza, dopadszy regestrzow y informuiąc się z nich, gdzie leży y iakie gdzie złożenie złota, srebra, kleynotow, pomienione regestra sam, mimo

urzędu zapieczętował, pomienioną skrzynię potaiemnie wydzwignął, w ktorych postępkach same podeyrzenie na niego y komprincypałow iego insyguię przed poważnym sądem wszmciow, co wszystko do consideracyi wszmsciow podaię. Po ktorey przeczytaney controwersyiey, pan Dziewulski, iz pan Sapocka, nic niedbaiąc na paeny y karania prawne, tak xiążęcia iegomosci, aktora teraznieyszego, iako y urzędową mieyską, pieczęci od kromow y sklepow, ktore były do zinwentowania maiętnosci zeszłych panow Awtuszkiewiczow zapieczętowane, poodzierał, ponaruszał, przez co y karania, w paeny prawne popadł; na oglądanie naruszonych y pooddzieranych pieczęci deputacyi osob urzędowych domawiał. E contra pozwani, przez pana Jana Scybuta, plenipotenta swego, iż o tą nową rzecz nie iest zapozwani, a ni w postpositii opisani; a do swoiey własney kromy wolno kazdemu chodzic, inferuiąc, przeciwko pana Dziewulskiego o niesłuszną pomowkę manifestowali; a za tym pan Dziewulski, dowodząc żałoby y assertiey swego aktora, zeznanie pana Władysława Mitkiewicza, starosty y pana Michała Całobana, szafarza, y sług cerkiewnych, z xiąg consistorium cathedry mohilowskiey, in scriptum wydane, y cituiąc y produkuiąc prawo z Porządku Prawa Maydeburskiego, w częsci czwartey, w słowie: Złoczynca, fol. 216, pomienionego pana Sapocka wzdania na confessatę prosił. E converso pozwani przeciwko pana Dziewulskiego solenniter o takową diffamatią, niesłusznie wnoszoną, uszczypliwą y nader honorowi y sławie dobrey szkodzącą, protestuiąc, salvam actionem do onego sobie o to zachowali, a w samey rzeczy stawaiąc y wywodząc niewinnosc swą, powiedzieli, iż panow Awtuszkiewiczow, tak pana Zacharyasza, iako y syna iego pana Hrehorego, za żywota, a teraz zeszłych, do czynienia ostatniey dyzpozycyi, iako aktor byc mieni, nie namawiali y nie odradzali, w tym punkcie o dowod strony aktorowey potrzebowali; ratione zas skrzyni, w cerkwie brackiey, w skarbcu, postawioney, do szlachetnych panow Jana Korobanka y Theodora Kuziewki,

burmistrow mohylowskich, iako starszych starostow cerkwi brackiey, o złożeniu tey skrzynki dobrze wiadomych, zeznania zabierali, a zachowawszy sobie swe obrony prawne, wcale do tey sprawie ku obronie należące, do całego miasta i. k. msci Mohylowa ludzi godnych, że ni w czym nie są podeyrzane, ieno godni, cnotliwi y w namnieyszey suspiciey nie zostaiące, na inquisitią osob urzędowych deputari prosili. Urząd mieski mohylowski, protunc nie czyniąc żadney swey cognitiey stronie aktorowey, szlachetnego pana Władysława Mitkiewicza, raycę y pana Michała Całabana, też Semiona Rozkowicza y collegow iego, iaki ma kwit na pałamarzow cerkiewnych, o tey skrzyni ieżeli są wiadomi, ku zeznaniu na blizko przyszły sąd przypozwac y onych stawic nakazał, a pozwanym wzaiem na odebranie zeznania od szlachetnego pana Jana Korobanka y szlachetnego pana Theodora Kuziewki burm. mohyl. starostow cerkwi brackiey, iako wiadomych o postanowieniu y wniesieniu do cerkwi brackiey skrzyni, o ktorą teraz actio idzie, też y do całego miasta, panow radnych y ludzi, wiary godnych, o zachowaniu y pożyciu pozwanych dobrze wiadomych, na inquisitią e medio sui szlachetnych panow Hrehorego Szymankiego, Ahapona Biziewicza, radziec, Antoniego Samuelowicza y Jana Leoszkiewicza, ławnikow mohylowskich deputował, y tę sprawę do blizko przyszłego sądu suspendował; zaś o naruszenie y pooddzieranie pieczęci od kromow, skrzyn y sklepow, stronie actorowey obwinionych, pana Daniela Sapocka, burmistrza y Jana Awtuszkiewicza de novo przypozwac nakazał.

Anno 1715 Februaryi 12 dnia.

Na terminie dzisieyszym, ku sądzeniu tey sprawy przypadłym, gdy actorowey strony umocowany, pan Theofil Dziewulski, propositią swą we wszystkich ponowiwszy punktach, o skuteczną sprawiedliwosc prosił y szlachetnego pana Władysława Mitkiewicza, raycy mohylowskiego, staroste cerkiewnego, y pana Michała

Całabana, szafarza, też y pałamarzow cerkiewnych przypozwanych, y do sądu mieskiego, przez sługę przysięgłego przywołanych ku wyznaniu zeznania stawił, tedy stanowszy oblicznie pan Władysław Mickiewicz, rayca mohylowski zeznał w te słowa: szl. pan Jan Awtuszkiewicz, imieniem pana Sapocka, prosząc mię y oznaymuiąc o zeysciu pana Hrehorego Awtuszkiewicza, abym ia, do cerkwi brackiey przyszedszy, obaczyłem z panem Kuziewką strony mieysca położenia ciała nieboszczykowskiego; gdym przybył do cerkwi, tedy, poradziwszy się z panem Kuziewką, burmistrzem iachalismy do pana Korobanka y uznali, że sto talarow bitych ma być dano; to się stało za obradą naszą y w domu pana Korobanka, y oznaymilismy panu Janu Awtuszkiewiczowi y synowi pana Sapocka, a potym, w dzien Poniedziałkowy, gdy iuż na zbor, alias na pogrzeb, po nieboszczyku dzwoniono, obaczyłem się z panem Kuziewką, burmistrzem, ktory mi powiedział, że dany iest zastaw za położenie nieboszykowskiego ciała; item, gdysmy pytali, co tam za zastaw, czy nie szlachecki iaki? odpowiedział mi, że iest szesc połmiskow srebrnych, szesc talerzy srebrnych y ynne rzeczy, ktore pan Sapocko w regestrze moim napisał ręką swoią y zapieczętował swą pieczęcią y w tym czasie rozeszlismy się, y gdy pod czas pogrezebu nieboszczyka pana Hrehorego mowiłem z panem Michałem Całabanem, aby ta skrzynia była oddana do cerkwi, do skarbcu, przysłałem iego do pana Kuziewki, tak przez pana Całabana odpowiedział pan Kuziewka, że zaraz po pogrzebie rozkaże, aby przyniesiona była do skarbcu cerkiewnego, o czym wziołem wiadomosc od pana Całabana za godzinę po tym certamencie, że ta skrzynka przyniesiona do skarbcu cerkiewnego y sam pan Całaban, na swoie odebrawszy ręce, o tym mi oznaymił; w tydzien zas po pogrzebie, idąc na elekcyą panow starostow brackich, od pana Kuziewki słyszałem, iakoby ta skrzynia ze skarbcu bez mała nie uleciała. Na trzeci dzien po tym, pod cancelaryą ratuszną gdy przyszedł, pana Całabana zostałem, ktory mi powiedział, że po skrzyni, w skarbcu nie masz y w tym razie nadszedł pan Sapocko z panem Hutorowiczem y długo w komorze z sobą się certowali; potym panu Całabanowi powiedzieli: nie turbuy się o skrzyni, kto postawił, ten y wzioł; iuż twoia impraesa szyie złamała; w godzine zas areszt od szlachetnego magistratu, aby tey skrzyni nie wydawali mnie y panu Całabanowi założoney. Wkrotce potym xiąże iegomsc episkop do siebie mnie kazał przysc y o tym pytał, ieżeli bym pod aresztem zostawał, na com odpowiedział xięciu iegomosci, że nie ia pod aresztem zostaie, tylo skrzynia, w zastaw dana, mnie aresztowali, ktorey iuż nie masz w skarbcu, a kluczow, tak od cerkwi, iak od skarbcu u siebie nie miał. Po ktorym wydanym zeznaniu, stanowszy oblicznie sławetny pan Michał Całaban, zeznał że pan Władysław Mickiewicz podczas samego pogrebu nieboszczyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza kazał mu u pana Kuziewki domawic, aby ta skrzynia do skarbcu była złożona, o co pokilkakrotnie pan Kuziewka mnie ofuknął, potym za naleganiem pana Mickiewicza ta skrzynia przyniesiona przez Jakusza panamarza, przy bytnosci pana Kuziewki, do skarbcu, ktory skarbiec zamknołem y przez dni cztyry onego nie odmykałem, a ni też kluczy komu dawałem, tylo pod czas swięta uroczystego Bohoiawleni Panskich panu Michału Kuziewce ich podawałem, dla wyięcia fant onego y sam, swoią osobą od tegoż pana Michała klucze w domu iego odebrałem y w kilka dni po tym, to iest, we wtorek po Bohoiawlenii Panskich, do skarbcu cerkiewnego przyszedszy, skrzyni nie znalazłem, a we srzodę rano o tey skrzyni imsc pan woyt, z panem Janem Leoszkiewiczem mię pytali, ktorych upraszałem, aby to po cichosci było, nim relacyę od panamarzow odbiorę, ktorych do pana Kuziewki, burm. posłałem, pytaiąc się, gdzie by się podziec miała, ktory na pytanie panamarzow powiedział: u kogo byli klucze od cerkwi y od skarbcu? pałamarz powiedział, że klucze od cerkwi u wielebnego oyca namiesnika, a od skarbcu u pana szafarza zostawały; na co odpowiedział:

obaczym y ciebie y szafarza, gdzie się ta skrzynia podziała, y w tym razie szedł pałamarz do pana Sapocka, o tey że pytaiąc się skrzyni, na co pan Sapocka odpowiedział: żegnay się y z szafarzem, ia nic nie wiem, co ty prawisz, a potym pana Jana spotkawszy na ulicy, o tey że pytał skrzyni, mowiąc: panie Janie, skrzynię wzieliscie, a woru zapomnieli; na co pan Jan Awtuszkiewicz powiedział: proszę ten wor zachowac, a my skrzyni nie brali; czego ia dociec nie mogąc, co by się to działo, wyszedłem w rynek do kromu pana Michała Kuziewki, prosząc ze łzami, aby mię, ieżeli co swiadom, uwolnic raczył; na moie pytanie y prosbę powiedział: nie frasuy się, y pokazał łancużek szczerozłoty y do tego łancużka y ynne zastawy, przy karcie, na tynfow szescset, od pana Sapocka y od pana Jana Awtuszkiewicza daną w zamianę byc mienił; zkąd odszedszy, spotkałem pana Leona Huka y pana Siemiona Kuziewkę, gdzie y pan Theodor Kuziewka, burm. mobyl. nadszedł, ktorego pytałem, czemu w skarbcu nie masz tey skrzyni, na co odpowiedział, a gdzie się podziała? potym długo namysliwszy się powiedział: nie frasuy się: iest skrzynia y inszy zastaw iest; z ktorym rozstawszy, poszedłem do ratusza, gdy przyszedłem, tedy o tey skrzyni, tak panowie magistratowi, iako pan Sapocka z panem Awtuszkiewiczem mię pytali y po długim certamęcie pan Sapocka y pan Awtuszkiewicz nie przyznawali za wyrzeczeniem mnie zapieczętowaną, przy bytnosci pana Kuziewki y pana Całabana. Po ktorym wydanym zeznaniu, pani Helena Żywockowiczowna, po zeszłym z tego swiata panu Hrehorym Awtuszkiewiczu pozostała małżąka wdowa, supplikę od siebie podała na pismie w te słowa: Msci panowie magistratowi miasta i. k. msci Mohilowa, mnie wielce msciwi panowie y dobrodzieie. Ja, Helena Żywockiewiczowna Hrehorowa Awtuszkiewiczowa, wdowa y mieszczanka mohilowska, w sprawie zaszłey u sądu wm panow z szlachetnym panem Danielem Sapocką, burmistrzem mohilowskim, y sławetnym panem Janem Awtuszkiewiczem, pospolitym, z aktoratu iasnie-

oswieconego xięcia iego mosci Czetwertynskiego, biskupa diecezyi mohilowskiey, iako sierota y wdowa, w krzywdzie swey chcąc się swiadczyc przed poważnym wm panow magistratem, swoię do tey akcyi podaię interveniencią, iż pozwany pan burmistrz, nie tylko za żywota małżąka mego pana Hrehorego Awtuszkiewicza, burmistrowicza mohilowskiego, niewinnie krzywdzic nas zaczął, zawziowszy złą ku fortunie naszey chciwosc y zatrzymawszy skrypta gdanskie, też dobra ruchome, w towarach się znayduiące y u kupcow gdanskich złożone, uzurpuiąc byc nie słusznie za swoie obładał y za się zabrał, ale po smierci nieboszczyka małżąka mego, skrzynię postanowioną, w ktorey rożne zastawy szlacheckie, iako to, wielmożnego imc pana Dowmanta y drugich panow, y naszą ubogą fortunę, w tey że skrzyni złożoną, we złocie, srebrze, kleynotach y daley, na kilkadziesiąt tysięcy złotych, y w depozit daną wielebnemu oycu Szewni, presbiterowi cerkwi Bliżniego Woskresienia, od ktorego odebrawszy mimo wiadomosc moię, z panem Awtuszkiewiczem pomienionym ważył się bez woli y pozwolenia urzędowego wziąc y do siebie sprowadzic, y inne nie małe poczynic krzywdy y exactie. O ktory takowy podstępek y obładanie fortuny wszystkiey, zawziowszy wiadomosc z procederu teraznieyszego, naprzod, po Panu Bogu, do wszmw panow, iako protektorow nas, sierot y wdow ubogich, udawszy się, publicznie przed sądem wszmsc panow oswiadczam się y w tym na ichmsciow teraznieyszych pozwanych solenno manifestuię y, iako legitima sukcessorka y possessorka w dobrach leżących y ruchomych, po nieboszczyku małżąku moim będąc, wolne sobie prawo w requirowaniu krzywdy mey do ichmsciow zachowuię y zabraney fortuny bezprawnie upomniec się sądownie submittuię; a że niesłuszna konkurrentia do ostatniey ieszcze substanciey moiey znayduie y odzywa, rzucaiąc los o zabranie iuż reszty ubogiey fortuny moiey przez importunow y nienależytych person, chcąc ostatek odebrac ubostwa, mnie należącego, przez teraznieysze invectiwy prawne, ktore dobra, mnie przy-

należące, według prawa pospolitego, iako prawdziwa sukcessorka, w possessyi trzymam, in vivis będąc; do ktorych dobr nieboszczyka małżąka mego zaden adressowac się nie może, a ni z possessyi onych odbic, za czym nienarusznie abym y bez żadnego prepedimentu, aż do skuteczney rozprawy z panami przyiaciołami nieboszczyka małżąka mego w tey possessyi dobr pozostołych zachowana była, a od impetycyi nienależnych osob, tak duchownych, iako y swieckich, poważną protectią szlachetnego magistratu broniona, tego respektu e clementia iudicii, iako sierota y wdowa żebrze y tę płaczliwą interventią w krzywdach mych podawszy do wysokiego wzmsc panow sądu, oney przyięcia iako nayporniey proszę, zostaiąc wszmc panow y miłosciwych dobrodzieiow moich nayniższą sługą Helena Żywockiewiczowna Awtuszkiewiczowa, wdowa, mieszczanka mohilowska. Po przeczytaney supplice, urząd mieski mohilowski, dla pilnych zaszłych zabaw y trudnosci całego miasta, tę sprawę odłożył do przyszłego sądu.

Anno 1715 Februaryi 14 dnia.

Na terminie dzisieyszym, ku sądzeniu przypadłym, gdy umocowany, pan Dziewulski, te sprawę proponował y aby osoby urzędowe, podług zaszłego decretu, ieżeli functiey swey dosyc czynili, relatią wydali, domawiał się, tedy szlachetni panowie deputowani podali swą na pismie relatią, w te słowa pisaną: Anno 1715 Februaryi 10 dnia. Jnquisitio przez nas, Hrehorego Szymanskiego, Ahapona Biziewicza, radziec, Antoniego Samuelowicza, Jana Leoszkiewicza, ławnikow mohilowskich, dekretem sądu mieskiego mohylowskiego, na affektacyą szlachetnego pana Daniela Pawłowicza Sapocki, burmistrza mohilowskiego, deputowanych, y przy nas sługi mieskiego przysięgłego Kondrata Hrehorowicza, w miescie iego kr. mosci wywiedziona.

Szlachetny pan Alexander Mołczankowicz, woyt mohilowski, zeznał, iż sam nic po panu Sapocce złego

nie doznał, a ni też od ludzi o tym przed tym słyszał, procz teraznieyszey transakcyi.

Szlachetny pan Jan Mieleszkiewicz, burmistrz mohilowski, zeznał, że nigdy takowey calumnii, na pana Sapocka wniesioney, iako teraz imie onego tkneło, przed tym nie słyszał.

Szlachetny pan Jan Daniłowicz Korobanko, burmistrz mohilowski, zeznał, iż prowadząc commertia swoie po rożnych kraiach, będąc nie raz z panem Sapocką, nic takowego, co by onego hanbic miało, nie słyszałem.

Szlachetny pan Theodor Kuziewka, burmistrz mohilowski, powiedział, że nigdy naymnieyszey makuły, ktora by dobrą miała szpecic sławę pana Sapocka, nie doznał.

Szlachetny pan Bazyli Chomętowski, burmistrz mohilowski, mowił, iż z panem Sapocką z lat dziecinnych obeznawszy, dobrego zawżdy zachowania doznał.

Szlachetny pan Jozef Kozłowski, rayca mohilowski, pod sumnieniem powiadał, iż pana Sapockę od lat młodych zaznał y na rożnych mieyscach, tak w panstwie iego iego kr. mosci, iako y na Moskwie swe handle prowadząc, nie mało razy w kompanii z nim zostawał, ale nic zdrożnego po nim nie doznał.

Szlachetny pan Ewzebi Korolkiewicz, rayca mohilowski, zeznał, iż imie pana Sapocki w dobrey zawżdy zostawalo estimie.

Szlachetny pan Semion Kuc, rayca mohilowski mowił, iż tak w sąsiedstwie z panem Sapocką mieszkaiąc, iako też y w rożnych podrożach z nim będąc, nic przeciwnego dobrey opinii nie doznał.

Szlachetny pan Gabryel Korolkiewicz, rayca mohilowski, powiadał, iż z panem Sapocką kilka razy będąc na usłudze miasta iego kr. mosci Mohilowa, iako też y w drodze w companii zostaiąc, nic o nim nie słyszał, co by onego censurowac mogło.

Szlachetny pan Daniel Chomętowski, rayca mohilowski, zeznał, iż o panu Sapocce nic o nim podeyrzanego nie słyszał y sam tego nie doznał.

Szlachetny pan Piotr Rakusa, ławnik mohilowski powiadał, iż z panem Sapocką w sąsiedstwie przed tym mieszkaiąc, nic takowego, co by dobrey miało szkodzic sławie, nie widział po nim.

Szlachetny pan Stefan Hutorowicz, ławnik mohilowski, zeznał, iż o panu Danielu Sapocce nic przed tym, co by dobrey miało wadzic sławie, nie słyszał, a ni też o teraznieyszey na onego calumnii nie wiem, a ni mi też teraz dało się słyszec o tym.

Sławetny pan Jan Kozłowski, pospolity mohylowski, mowił, iż za wolą rodzica swego handle w postronnych prowadząc nacyach, zawżdy dobrze o imieniu pana Sapocka słyszał.

Sławetny pan Hrehory Łapicki, pospolity mohilowski, zeznał, iż, iako żywo, nic złego o panu Sapocce nie słyszał, y owszem, że człowiek dobrego zachowania, twierdził.

Sławetny pan Timofiey Leoszkiewicz, pospolity mohilowski, powiadał, iż z panem Sapocką w drodze nie raz w kompanii zostawał, nic podeyrzanego po nim nigdy się nie pokazało.

Sławetny pan Daniel Skicerzewski, pospolity mohilowski, mowił, iż pan Sapocko w dobrey reputacyi u postronnych zostawał kupcow y ia też o dobrey poczciwosci onego trzymam.

Sławetny pan Nikifor Leoszkiewicz, pospolity mohilowski, zeznał, iż chociaż żadnych commercyi nie prowadził, iednak że o żadney censurze w miescie iego kr. msci Mohilewie, przypadłey na pana Sapockę, nigdy nie słyszał.

Sławetny pan Hrehory Pimanski, pospolity mohilowski, zeznał, że nic złego o panu Sapocce przed tym nie słyszał.

Sławetny pan Gabryel Ewzebiiowicz Korolkiewicz, pospolity mohilowski, tož samo z drugiemi o dobrey sławie pana Sapocka powiadał.

Sławetny pan Symeon Kuziewka, pospolity mohilowski zeznał tož samo, co y drudzy, o godnym imieniu pana Sapocka.

Sławetny pan Piotr Alexandrowicz, pospolity mohilowski, powiedział, iż o dobrey sławie pana Sapocki mogę mowic, a o złey nigdy nie słyszał.

Sławetny pan Michał Kuziewka, pospolity mohilowski, zeznał, iż pierwszy raz o takowey na pana Daniela Sapockę słyszy censurze, o ktorey przed tym, iako żywo, nigdy nie słyszał.

Sławetny pan Paweł Baczarowicz, pospolity mohilowski, mowił, iż ia sam exemplum z dobrych postępkow pana Sapocki biorę, a nie zebym co miał onemu przyganic.

Sławetny pan Maxim Dziehciarewicz, pospolity mohilowski, zeznał, iż kilka razy w companii w drodze z panem Sapocką zostawał, ale co by imie kupieckie naganic mogło, to się nigdy nie pokazało.

Sławetny pan Daniel Nikonowicz, pospolity mohilowski, zeznał, iż nigdy tego, co by podstiwemu honorowi pana Sapocki szkodzic miało nie słyszał.

Sławetny pan Nikifor Charytonowicz, pospolity mohilowski, tož samo, co y drudzy, o panu Sapocce zeznał, że się zawżdy dało dobrze o nim słyszec.

Sławetny pan Hrehory Stefanowicz Hutorowicz zeznał, iż o panu Sapocce, nieopodal od niego mieszkaiąc, nic złego do tychczas nie słyszał, ktory w dobrym u kożdego zostaie miemaniu. Pisana ut supra. Do ktorey inquisitiey ręce nasze podpisuiemy. Hrehory Szymanski, rayca mohylow. m. p. Hapon Bizewicz r. m. Jan Leoszkiewicz, ław m.—Po przeczytaney inquisitiey, pan Dziewulski, na dalszy dowod assertie swey, na zeznanie wielebnego oyca Joanna Szewnie, praesbitera cerkwie Woskresienskiey, o tey skrzyni dobrze wiadomego, ktora skrzynia w depozycie y w schowaniu u niego była, też na pana Leona Bazylewicza Hukowicza, woytowicza y kupca mohilowskiego, ratione tey że skrzyni; osobliwie też o sprawach, przez nieboszczyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza u sądu mieskiego mohilowskiego, z pozwanym teraznieyszym panem Danielem Sapocką, burmistrzem mohilowskim, zaczętych, o handel kupiecki, agituiących się y na ugodzie zostaią-

cych, na zeznanie, iako mediatorow tey sprawy, szlachetnych panow Theodora Kuziewki, burmistrza, Macieia Szunkiewicza y Mirona Andziorowicza, radziec, Hrehorego Korobanka, ławnika mohylowskiego, zabierał y użyczenia dylatiey na postanowienie onych żądał. Przeciwnym sposobem, pozwani, iż do handlu z panem Awtuszkiewiczem, z tego swiata zeszłym, za żywota prowadzącym, ni od kogo nie iest zapozwani, pogotowiu xiążęciu iegomosci sprawowac się nie powinni, to y illatiey, iako niepotrzebney, na strone uchylenia prosili. Urząd mieski mohylowski, do affectatiey strony aktorowey przychyliwszy, na swiadkow, wyżey imionami opisanych, na ktorych się zeznanie pan Dziewulski zabierał dla informatiey swey urzędowey, onych stawic przed sąd nakazał, y tę sprawę do blizko przyszłego sądu suspendował.

Anno 1715 Februaryi 26 dnia.

Na terminie dzisieyszym pan Dziewulski, żałobę swą ponowiwszy y swiadkow, na ktorych się zabierał, a to ratione skrzyni, w depozyt złożoney, przypozwawszy do sądu przez sługę mieskiego Jerzego Walentynowicza przywoławszy, stanowił. Tedy, naprzod, wielebny ociec Joann Szewnia, praesbiter cerkwie Zmartwychwstania Panskiego, lubo do sądu naszego nie podlegaiący, iednak stawał y testimonium swoie, miasto ustnego zeznania, podał na pismie, w te słowa: Ja, niżey na podpisie wyrażony, daię takowę swiadectwo, iż skrzynie nieboszczyka pana Awtuszkiewicza y samey ieymsc pani Hrehorowey Awtuszkiewiczowey, przez sługę ich przyniesioną, miałem w schowaniu, ktorą mi do wiernych rąk dali, iako duchownemu swemu, przez nie mały czas miałem u siebie; a że post decessum szlachetnego pana Hrehorego Awtuszkiewicza, obaczywszy się ze mną pan Daniel Sapocko dowiedział się o tey schowaney u mnie skrzyni, także y pan Burmistrz Kuziewka, ktorzy mi kazali do nich przyniesc. Ja tedy za przyisciem syna pana Sapockowego, wziąwszy ze mną tę skrzynię z synem pana Sapockowym, odniesli do pana burmistrza Kuziewki, a to się działo w nocy, gdzie zostalismy, w domu pana Kuziewki, burmistrza, samego pana Kuziewkę y pana Sapockę, burmistrzow, ktorym według ich rozkazania, oddałem tę skrzynię . . . . Datt anno 1715 February 16 dnia. Іоаннъ Шевня, священникъ церкви святого Воскресенія Христова. Po proczytaniu, drudzy swiadkowie, mianowicie szlachetni panowie Leon Hukowicz y Semion Kuziewka, pospolici mohylowscy, zeznali, iż o skrzyni pana Awtuszkiewicza nic nie wiemy, tylko słyszeli od pana Michała Całabana, idąc z ratusza do domu Kupieckiego, ktory pan Całaban mowił do pana Theodora Kuziewki, burmistrza mohilowskiego, starosty cerkwie brackiey, że skrzynia pana Awtuszkiewicza z cerkwi zgineła. Na to pan Kuziewka, starosta, powiedział: co tobie do skrzyni, ponieważ za mieysce położenia ciała pana Awtuszkiewicza w cerkwie, w zastaw pan Daniel Sapocko położył nam złoto. Po ktorym wydanym zeznaniu, ten że pan Dziewulski, drugich swiadkow, ratione sprawy, o handel kupiecki prowadzoney, przywoławszy, stanowił. Tedy szlachetny pan Theodor Kuziewka, burmistr, y Hrehory Korobanko, ławnik mohylowski, miasto ustnego mowienia, podali zeznanie swe na pismie, z podpisem rąk swych, w te słowa: W roku 1714 Nowembra pewnego dnia. Będąc proszeni do ugody od pana Daniela Sapocka, burmistrza z panem Hrehorym Awtuszkiewiczem, zszedszy w dom nieboszczykowski z pany Theodorem Kuziewkę, burmistrzem, Mironom Andziorowiczom, Macieiem Szunkiewiczem, raycami, Hryhorym Korobanką, ławnikiem, mohylowskiemi:

1-mo był certament o testament nieboszczki paniey rodzicielki pana Daniela Sapocka, ktory pan Hrehory pokazał pisany ręką nieboszczyka rodzica swego, wpoł rozdarty, w ktorym tylko samyi początek, a do drugiey połowy pan Hrzhory nie znał się, y powiadał, że tak mi się od rodzica dostał; a pan Daniel powiadał, że widziałem u nieboszczyka stryia cały ten testament,

w ktorym opisano, że było kilkadziesiąt czerwonych złotych, kilkanascie łyżek srebrnych, pierscieni złotych z diamentami y innych rzeczy, ale że pan Hrehory cale się do testamentu nie znał, żadnego pomiarkowania czynic nie moglismy. Drugi testament praesentował, extraktem z xiąg wyięty, nieboszczyka Bartłomieia Kosobuckiego, o tym żadnego konca nie było.

2-do strony zatrzymanych kart gdanskich, za ktore pan Hrehory panu Danielowi dał pozew, pan Daniel Sapocko na to upominał się, według regestru z drogi moskiewskiey, należących z pożytku pieniędzy pięciu tysięcy tynfow, iako y o inne rachunki nieskonczone nie doszło; a za pokazaniem regestrzow y skonczonych rachunkow, pan Daniel miał karty gdanskie wrocic y pokwitowac się. Pan Hrehory powiadał, że masz wszmsc przeciwny u siebie z drogi moskiewskiey rachunek, a ia, kiedy mam, to dla siebie, a nie dla wszmsci. Pan Daniel mowił, że miałem przeciwny rachunek, ale pod czas spalenia miasta zgorzał. Bez pokazania tedy dokumentow, żadnego pomiarkowania nie czyniąc, roseszlismy się, o żadney inney rzeczy nie wiedząc. Theodor Kuziewka, burmistrz mohiłowski. Będąc przytomny z imcm panem Theodorem Kuziewką, burmistrzem, według tey relacyi iako w samey rzeczy było, podpisuię się Hryhory Korobanko, ławnik mohyl.—Po przeczytanym testimonium, stawaiąc oblicznie szlachetny pan Miron Andzierowicz, rayca mohylowski, zeznał, iz o sprawie zeszłego pana Hrehoreho Awtuszkiewicza, z panem Danielem Sapocką zaczętey, nie wie, też o handlu onych y o żadnych utaionych towarach nie zna; o kartach gdanskich, przy zebraniu naszym był między panem Hrehorym Awtuszkiewiczem, za żywota iego z szlachetnym panem Danielem Sapocką certament y pytanie, ale, dla onych niezgody, wszyscy, ktorzysmy byli użyci, rozeszlismy y konca nie uczynili; a za tym szlachetny pan Maciey Szunkiewicz, burmistrz mohylowski, zeznanie swoie takowe wydał, iż pan Daniel Sapocka, burm. mohyl. przy zebraniu na mediatią, do kart gdanskich, na summe w ratuszu gdanskim będących, znał się, także y do towarow, u imc pana Michała Reymana, w Gdansku złożonych, ktorych pan Hrehory Awtuszkiewicz u niego requirował, twierdząc, iż iemu to nic nie należy, ktore w kilka dni pan Daniel Sapocka przed pany mediatorami declarował położyc y koniec complanaty uczynic submittował; w tym czasie pan Hrehory Awtuszkiewicz smiercią z tego swiata zszedł. Po ktorym wydanym zeznaniu, pan Dziewulski, nie czyniąc się ustnie, podał na pismie controversią, w te słowa pisaną: Msci panowie magistratowi miasta iego kr. msci Mohilowa. Po wywiedzionym zeznaniu ludzi, w żałobie mey wyrażonych, przypomina sądowi wszmsciow, in primario, obiasnienie punctow statum cawzy y controwersyey, in prima instantia podaney, z iakich miar do poparcia tey sprawy z panem Sapocką y drugiemi comprincipały iego, spolney rady y namowy z nim będących . . . . sądu wszmsciow słusznie informowany byc może na obiectie obżałowanych ustnie czynionych testamentach przez rodzica y syna panow Awtuszkiewiczow, iż nieboszczyk pan Zachariasz Awtuszkiewicz, stante vita, upewnił mnie, iako pasterza, legatią y testamentu uczynienia, iako w punktach y obiasnieniu podanym, dostatecznie iest opisano; druga, że testamentu rodzic y syn, za zatrudnieniem obżałowanych, nie czynili, przez co, tak chwale Bożey, cerkwiom, ubogim, szpitalom y za dusze smarłych, także miastu zubożałemu żadnego z pozostałych dobr wsparcią nie masz, na dalsze zatrudnienie między sukcessorami y zawady prawne to się przez obżałowanych stało. Ktorego nieporządku nikomu innemu, tylko zwierzchnosci duchowney y swieckiey, iako to wszmsciom, należy postrzegac; trzecia, że obżałowany pan Sapocka, iawne po sobie daiąc podeyrzenie, kiedy będąc rocznym burmistrzem y gospodarzem, a czyniąc się krewnym, nie prosił urzędu o czynienie testamentow, tak rodzica, iako y syna, godząc na zgubę fortuny ich, a przywłaszczenie iey sobie, kiedy y za żywota od nieboszczyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza, iako nieżyczliwy sługa y faktor, był przed sąd wszmsciow, w roku 1714

msca Oktobra osmego dnia citowany o rożne summy y towary, o zatrzymanie rewersałow gdanskich y rożnych kart, o czym dostateczniey żałoba wyraża o to, iako z nieżyczliwym postępował, a co większa, nie dosyc na tym maiąc, y po smierci tegoż pana Hrehorego, wdzieraiąc się w successią, reiestra y rożne sprawy, przeyrzawszy, pozapieczętował, mimo wiadomosc urzędową, w roku 1715, y skrzynię, złożoną przez nieboszczyka Hrehorego Awtuszkiewicza, swiaszczennika Szewni, utaioną u mnie, iako pasterza, ze złotem, srebrem y innemi rzeczoma, odebrał, tam że, co chciał, to z nią czynił, gwałtownie zabrawszy, ktora potym, za złożeniem w cerkwi brackiey, w skarbcu, przez iego wykrętne sposoby, a z porady y namowy comprincypałow iego, z skarbcu cerkiewnego, mimo klucze szafarza cerkiewnego, podstępnie, y potaiemnie, oszukaniem y podeysciem sług cerkiewnych, panamarzow y pana szafarza Michała Całabana, wzięta, wyniesiona y wywieziona została, iako o tym dostateczniey protestacie y wyznanie ludzi u sądu poswiadcza; ktory postempek, mimo prawo y powinnosc swoią, obżałowany uczynił, że się ważył potaiemnie nie na swoią rzecz rzucac, pierwiey, u swieszczennika skrzynię złożoną y przed urzędem utaioną, ważył się, iako violator odebrac; potym, drugi raz w cerkwi złożoną, z skarbcu, mimo klucze szafarzow tamecznych, za podeysciem y oszukaniem sług cerkiewnych, na sprofanowanie swiątnicy Panskiey, takowy swiętokradski postępek uczynił; a prawo każe, w Porządka Prawa Maydeburskiego, w Przydatkach, na karcie 189, w słowie: Vindicatio, kto by wiedząc nie swoie rzeczy, a gwałt uczynił, tedy iako rozboynik ma byc karan, bo y swoich rzeczy nie godzi się gwałtem brac, tam że pisze. Z tych tedy przyczyn y za wzięciem o obzałowanych postępku y w swoiey zgubie przed tym w teyże cerkwi brackiey na dwadziescia tysięcy złotych polskich szukam, y sprawiedliwosci swiętey z obzałowanego pana Sapocka proszę y domawiam się, aby mi, iako suspecta persona, nagrodził, podług prawa, z częsci czwartey, na karcie 223, z nagrodą zginionych rzeczy wrocił, ieżeli od tortur chce byc wolny; ratione zas dobr, pozostałych po nieboszczykach Awtuszkiewiczach, ktore aby przez urząd wszystkie zinwentowane y w iednym mieyscu złożone y zapieczętowane byli, nie wydaiąc żadnemu sukcessorowi, ponieważ taki rapt dobrom, bez testamentow zmarłym dzieie się, podług prawa, z Przydatkow Prawa Maydeburskiego, na karcie 53, w słowie: Puste Dobra, aż się słuszne ukontentowanie cerkwiom, szpitalom y ubogim, także za dusze ich y na wsparcie miasta zubożałego, z moderatiey zwierzchnosci swieckiey y duchowney, dosyc się stanie, bo prawo uczy y przestrzega urząd o czynieniu testamentow, w Przydatkach Prawa Maydeburskiego, na karcie 233 y 248, iako kto y dla czego zachowac się ma; a ponieważ między zmarłemi nie masz takowego porządku, po ktorych smierci, iako puste dobra, ktore na wsparcie miasta zruginowanęgo, chwały Bożey y ubogich ludzi zostaią y w dispositią urzędową podlegaią, donoszę do wiadomosci y o sprawiedliwosc proszę, oswiadczaiąc się o nieczynienie testamentow, o sprofonowanie cerkwi y chwały Bożey, o swoię zgubę, ktora się stała w teyże cerkwi brackiey, y do tego, żeby się te dobra, przez nieczynioną dispositią, nie poszły w rapte, ale żeby się chwale Bożey dostało y miastu zubożałemu, ponieważ miasto ze mną, iako z pasterzem, według podanych punktow, tym się znosic powinno, bo xiąże iegomosc nayblizszym, niż panowie, co się teraz odzywaią sukcessorami, gdyż nie sobie tych dobr praetenduie, tylko chwale Bożey, a ci ichmsc, iako nie maią, a ni testamentu, a ni legaty od panow Awtuszkiewiczow, a ni na to pracowali, tylko chiba ych chleb przed tym iedli y koło onego żywili się y więcey kątenci byli nad zasługi, iako się y pan Hrehory Awtuszkiewicz upominał się swego u pana Sapocki, o co y po smierci żona nieboszczykowska protestuie się na niego w zabraniu rożnych rzeczy, bo ci pomienieni ichmsc, iako nie maią testamentu, tak też pod bokiem tey substantiey nie wyleżeli, tylko panowie Awtuszkiewiczowi swą własną

pracą na to zarabiali, poki żyli, to wszystko na sławę domowstwu swemu, a kiedy swiat pożegnali, tedy żeby w chwale Bożey cokolwiek się znamenitego y znacznego mogło zostac na ich wieczną pamiątkę, niech to będzie, a nie tym, ktorzy nie pracowawszy chcą za siebie wszystko pozabierac, na ktorą iuż y rapty stali. Takowę do consideratii sądu wszmsciow podaię oswiadczenie y punkta do ukontentowania urzędowego, ponieważ obżałowany y z conprincipałami swoiemi, pierwsza, ze się nie wywiodł z suspitii w zaczętey sprawie o nieżyczliwosc w usługach u nieboszczyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza, w zabraniu rewersałow gdanskich y rożnych kart, summ pieniężnych y towarow, przywłaszczaiąc za swoie, o co iest y pozwany w roku 1714 Oktobra 8 dnia, a po smierci nieboszczykowskiey, wyswiadczaiąc iego nieżyczliwosc o rozne krzywdy nieboszczyka małżąka swego y o swoię, solenniter się na urzędzie mieskim mohylowskim, w roku teraznieyszym 1715 Februaryi 7 dnia, protestowała, nie wywiodł się y z decretu skarbu mieskiego o zginionych czerwonych, podług wyznania ludzi y zaprzysiężenia pana Dziehciarewicza, trecia, nie wywiodł się y z tyranskiego zbicia brata swego, czwarta, nie wywiodł się y z zabraney skrzyni u swieszczennika, nie będąc do tego należytą osobą, ktorą utaili od zapieczętowania urzędowego, piąta, nie wywiodł się y w tym, że też skrynic, powtornie złożoną w skarbcu cerkiewnym, wykrętnym a oszukanym sposobem y podstępkiem, swiętokradsko, wybiera, mimo klucze panow szafarzow cerkiewnych, dobywszy się wyniosł; a tu wziowszy się na inqisitio do ludzi nie w tey teraznieyszey sprawie y wiodącey kontrowersyiey w obżałowaniu swoim żadnego swiadka nie stawi na wywiedzenie swey niewinnosci, tylko wszyscy zeznawuią w tey inquisitii, że przed tym był dobry, a w teraznieyszey akcyi nie wiedzą, co się stało, oprocz pana Theodora Kuziewki, ktory iest complex wszystkiey sprawy, radą y namową z obżałewanym; za czym dowodząc swey assertiey, tak wiele swiadkowi nad prawo będących teraznieyszych postępkach ob-

żałowanych, cituiąc na dowod y prawo o Swiadkach, z części trzecie, na karcie 141: w każey sprawie dosc trzech swiadkow, y na karcie 157: o wszystkie krzywdy, na ktore dowod iest, nie może się odprzysiądz, y z Statutu w. xtwa littgo, art. 81 z rozd. 4; w tym że y teraz proszę podług prawa y podanych controwersyi z obżałowanych swiętey sprawiedliwosci y pokary, także przysądzenia moiey zguby, z nagrodą, y zinwentowania wszystkich dobr y maiętnosci, według pierwszych podanych punktow y obiasnienia tey sprawy. Po ktorey przeczytaney controwersyiey y citowanym prawie, gdy strona aktorowa zachowania przy żałobie swey firmiter stawaiąc, przysądzenia maiętnosci, o ktorą actio vertitur, domawiała, tedy odezwawszy się pani Helena Athanasowna Żywockowna, po zeszłym z tego swiatu panu Hrehorym Awtuszkiewiczu pozostała małżąka wdowa, podała supplikę na pismie w te słowa: Msci panowie magistratowi miasta i. k. msci Mohilowa, moi wielce msciwi panowie y osobliwi dobrodzieie. Jedyną Bog Naywyzszy wdowom y sierotom zostawił pociechę w poważney wszmsciow panow protekcyi, ktorą sobie maią za nayweiększą od każdey impetycyi ludzkiey obronę, temu i ia wdowiemu dzis podlegam prawu, kiedy ciężkim nieubłaganych wyrokow utrapiona iestem żalem, ktore odebrały mi przyiaciela y miłego małżąka, pana Hrehorego Awtuszkiewicza, burmistrzowicza mohilowskiego, ktory, odumarszy, mię ciężarną zostawił, we wszystkich dobrach należytą possessorkę y prawdziwą sukcessorkę, więc o te dobra rozne konkurruiąc osoby nienależycie, na swoią przywłaszczyc usiłuią korzysć; za czym y ia, iako wdowa y sierota, supplex upadszy, do przeswietnego wszmcw panow udaię się parlamentu, płaczliwie prosząc denegari affektacyi, tak duchowney osobie, iako y panom przyiaciołom, ktorzy a longe tykaią się colligacyi nieboszczykowskiey, opprimendo mnie w tym sierocstwie, iakom dostateczniey o tym w podaney do sądu wszmsc panow wyraziła interwentiey. Przeto ex clementia iudicyi, dla zinwentowania pozostałey maiętnosci osob

urzędowych deputari, iako też dla dochodzenia zabraney bezprawnie y niesłusznie przez pana Daniela Sapocka, burmistrza mohilowskiego, y pana Jana Awtuszkiewicza nieboszczykowskiey fortuny y dla requirowania wszelkiey praetensyi moiey, przydania mi do prawa curatora, iako białogłowie, przez ktorego sądownie upomnić się wszystkiego submittuię, pokornie upraszam, aby ta fortuna, ktorą niesłuszni interessantes obładali, w przyszły czas ichmciom panom opiekunom, na tenczas z urzędu przydanym, mogła byc wiadoma. Ktorey łaski y respektu panskiego iak naypokorniey u poważnego wszmc panow rozebrac sądu, iako wdowa y sierota dobrotliwey wmm panow teraz oddaię się y na zawsze protekcyi, zostaiąc wszmm panow y, miłosciwych dobrodzieiow nayniższą sługą Helena Żywockiewiczowna Hrehorowa Awtuszkiewiczowa, wdowa. Po przeczytaney supplice, tak pani Helena Awtuszkiewiczowa, wdowa, mianuiąc się byc bremienną, blizka porodzenia potomka y sukcessora, za opiekunow pana Daniela Żdanowicza Chomętowskiego, raycę, pana Jakuba Kucewicza, a z urzędu szlachetnego pana Mirona Andziorowicza, raycy mohilowskiego naznaczenia y przydania prosiła, prawo Spec. Sax. w słowie: Opieka, fol. 287, cituiąc, panow Daniela Sapocka, burmistrza y Jana Awtuszkiewicza, iako nieżyczliwych, od opieki oddalenia żądała. Przeciwnym sposobem, pozwani, controwersią swą, replikuiąc przeciw stronie aktorowey, na pismie podali, w te słowa; Ja, Daniel Sapocko, burmistr miasta iego kr. msci Mohilowa, y ia, Jan Awtuszkiewicz, pospolity y kupiec mohilowski, w sprawie, agituiącey się u sądu wszmm panow, z aktoratu iasnie oswieconego xięcia imsci, episkopa białoruskiego, niewinnosc naszę chcą okazac y z udania niesłusznego expurgowac, takową, przez patrona naszego, pana Scybuta, in scriptis podaiemy replikę, iż w czym my, replikuiący, według wyniesionego pozwu, przed sąd wmm panow iestesmy obzałowani y ciężko udani, że iakobysmy mieli swiętokradztwo popełnic w cerkwi brackiey mohilowskiey y inne wystąpic exessa przeciw ustawom cerkiewnym, ktyry impet niesławy, biiąc na reputatią naszą ubogą et nulla . . . . kiedy zmazaną, patientissime strzymuiąc, punctnalnie wzelkie wyrażone w pozwie obiecta rezolwuiemy. Na przod, że w dyspozycyi godney pamięci imsci pana Hrehorego Awtuszkiewicza, burmistrzowicza mohilowskiego, iako w odległosci z onym mieszkaiąc, żadney praepedicyi nie czynilismy, względem niestałego testamentu, a ni obrzędow chrzescianskich czynic onemu bronili, gdyż iako władzca y possessor swey substancyi, wolny miał w ręku swych, podług upodobania y woli swey szafunek, y o niezbożnych ludziach, ktorzy by . . . czynic mogli przedsięwzięciu onego, nie wiemy y nigdy nie znamy, y z tak kręto udaney iustifikuiąc się opinii ludzkiey, oswiadczamy się pod chrzescianskim sumnieniem, że żaden z ludzi na nas tey pomowki dowiesc nie może, iakoż nullo actoris probatur authentice, nec hominum testimonio, ten punkt calumnii włożoney, ktora z udania ludzkiego, niewinnie nostras vexat personas, w czym iawna napasc; druga, ratione skrzynki, że iakoby z skarbcu cerkiewnego przez nas, obżałowanych, potaiemnie wyniesiona była, na tę illatią realiter refutuiemy, żesmy, replikuiący, po smierci pana Hrehorego Awtuszkiewicza, kolligata y krewnego naszego, zkontaktowawszy z szlachetnemi panami Theodorem Kuziewką y Janem Korobanką, burmistrzami mohilowskiemi, a starostami cerkwi brackiey mohilowskiey, pewną summę de loco funebrali, a nie maiąc gotowych protunc pieniędzy, ad exolvendum tey summy, w zastaw onym skrzynkę, z depositem, iak za pochowania mieysce, y w dni kilka za wypłaceniem pieniędzy od wysz pomienionych panow starostow cerkiewnych, też samę skrzynkę, a nie inną odebrali y z cerkwi onę do siebie odszukali, przez co nie zgrzeszylismy przeciw żadnym ustawom cerkiewnym, swoię biorąc własnosc, ani żadnemu podlegamy paenarum swiętokradztwu, iako asserit pars contraria, darmo szarpiąc u sądu wm panow, y niewinnie nasz ubogi y nigdy niwczym niepodeyrzany honor; trzecia, co się tycze szkodnikow cer-

kiewnych, ratione depozytu wykradzionego kiedyś na złotych dwadziescie tysięcy iasnieoswieconego xięcia iegomosci, o ktorych nigdy nie znamy y nie wiemy, w tym punkcie actoreae parti odpowiadamy, że wolno xięciu imsci, za wzięciem lica y wiadomosci słuszney, na swych szkodnikach pomienioney uganiac summy y z nimi in iure convincibili, iako chcąc postąpic. My zas, replikuiąc, zdawszy się na całe miasto, że ieszcze, a cunabulis począwszy, przy słowie y honorze godnym zawsze zostawali y do tychczas zostaiemy i swoie tanquam nutricem bonorum we czci dobrey piastuiemy imię, pamiętaiąc zawsze na owe edictum: si omnia perdis, famam servare memento; ale że actorem pars, nulla inventa causa, instituit do nas actionem, z tych racyi, że pragnąc cudzey byc possessorem fortuny y usławszy sobie prawo do konfiskowania dobr pozostałych nieboszczyka pana Awtuszkiewicza, mimo nas, sukcessorow żywych, chcąc przywłaszczyc do siebie tę substantią, wprzod popieczętowac rozkazał dobra leżące y ruchome ex sua aucthoritate, nie maiąc żadney władzy do tego ex vi legum concessibilem nad poddannemi krolewskimi, złym postępkiem usiluiąc nas oddalic y odstręczyc od sukcessyi jure hareditario na nas spadłey, w czym widząc nas sobie contrarius, potym niewinnie przez inhibitią wydaną od społecznosci y . . . . . cerkiewney odłączyc, żadnym nie przekonawszy, a ni w duchownym, a ni w swieckim sądzie prawem, bez żadney naymnieyszey okazyiey swoię uczynił per potentiam sprawiedliwosc, albowiem z pewnych tylko kondicyi extenditur moc inhibicyi na tych, ktorzy by w wierze swiętey, lub w innych excessach, do duszy sciągaiących się, poderzani byli, takowi excessanci, według prawa duchownego his subjacent paenis, za czym pasterz iegomsc, nullo praevalente documento, nie tylko spirituales violando leges, ale y swieckie convellendo iura de securitate bonorum, niewinnie nas, replikuiących, oppressit, ktorą doniosszy sądowi wm panow aggravacią, do swey wracamy się materyi, że y teraz, przed sądem wm panow, calumniose nas oskarzywszy,

swey assercyi actorea pars wspiera subreptitiami nieiakiemis, extra forum poczynionemi, z udania szlachetnego pana Władysława Mickiewicza, raycy, y pana Michała Całabanowicza, pospolitego, mohilowskich, ktorzy, czyli z niechęci iakiey, czyli z musu, czyli ad favorem czyniąc xięcia imsci, nie wiedząc doskonale o skrzynce, komu w depozyt przez nas była confidowana, przy xięgach konsistorskich sunt testes facti, gdyż te documenta detractoria nie na samey prawdzie fundowane, ale z pochlebstwa formowane, iako falsitati podległe, in proprio actorum kassuią się foro et invaliditate annihilantur, gdy żadney in fidem probandi na dowod słuszny nie przynoszą obrony, według prawa, ktore cituiemy z Porządku Maydeburskiego, w słowie: O Swiadkach, folio 31: swiadek z prawa nie przypędzony do swiadectwa, taki bywa od swiadectwa odrzucon, bo kto swiadczy bez potrzeby, podeyrzenie o sobie czyni, albo to z przychilnosci swiadectwo wydaie, albo z lekkomyslnosci, bo prawo pospolite dictat, a ile w takiey okazyi, zabiegaiąc złosci ludzkiey, ktora że z lada niechęci rozne na uięcie dobrey sławy obmysla figury, chcąc przez zmyslone calumniatora invencie, niewinną opprimere poczciwosc, przez co tym słabsze y nikczemne takie bywaią rzeczy, ktore się na mocnym nie wspieraią dowodzie, tylko z iednego oriuntur mniemania, o czym, pro informatione cituiemy prawo Speculo Saxonum, w słowie: Mniemanie, folio 258: drugie mniemanie iest fałszywe, gdy kto mniema, a sam sobie wątpliwosc czyni; takie mniemanie pochodzi, albo z nieumieiętnosci, albo z niedobrego wyrozumienia rzeczy; przy czym masz wiedziec, że żaden sąd z domniemania takiego nie powinien sądzic. Przeciw zas paszkwilowi, w controwersyi wniesionemu, żebym ia, replikuiący burmistrz, miał byc w czym suspectus, na to odpowiadam obiectum, żem a tenera ieszcze aetate nieskażone re praesentował rodzica mego imie y godne potym nie tylko w tym miescie Mohylowie, ale cum extraneis we Gdansku y wszędzie prowadził swe commertia y zasłużywszy inter concives bonum sobie omen, odebrałem

kredens funkcyi burmistrzowskiey, ob całego miasta mi konfidowany, y poczciwie na tym zachowuiąc się urzędzie, w żadną nie popadłem do tychczas suspicią, iako actorea pars in obicem niewinnosci moiey zarzuca depactando dobre imie uszczypliwemi przymowkami; a że obiecta, ktore plenipotentarius pan Theofil Dziewulski, de condigno wnaszaiąc przed sąd wszm panow exhibuit, ze nil veri et certi habent, z czego się wywodząc, refutuie, naprzod, żem nigdy nie był u nieboszczyka pana Zacharyasza Awtuszkiewicza, burmistrza mohylowskiego a stryia mego suspectus, kiedy z faktora zostałem potym towarzyszem y społkollegą wszelkich handlow, z nim prowadzących; inne zas puncta tym resolvo sposobem, że każdemu in civili actione swoię causę iakiey krzywdy wolno tentowac iure wszmcm i. k. msci uprzywiliowanym, zkąd zadna nie roscie suspicia, tylko necessitas tego urget, dla roztrygnienia słusznosci między stronami prawnie uznaney, przeto tym kunsztem daremno adversa pars suam coloryzuie iniustae causae effigiem, ktorey się samo przeciwi prawo, in defensam naszey niewinnosci, ktore alleguiemy Speculo Saxonum, w słowie: Actio, na karcie 4: bo się nikomu nie godzi bez słuszney przyczyny y dowodu na drugiego skarzyc; a kto tak czyni, niesprawiedliwie czyni y aktia nikczemna; a za tym ta iniusta actio quidquam evincere nie może, gdy nie tylko od prawa odcięta, względem nikczemnosci, ale też nullitate subest, gdyż z udania ludzkiego emersit causa, przez ktore ciężkie na sławie y honorze naszym ponosimy detrimentum, w tym tedy punkcie intuitu udania do szlachetnego pana Władysława Mitkiewicza, raycy, y pana Michała Całabanowicza, pospolitego, mohilowskich, iako samych motorow, salvam actionem sobie zachowuiemy, tak de paena talionis, iako też de revocanda bona fama y prawnie się tę klęski diffamatii upomniec gotowi iestesmy. A daley in contraversione postępuiąc, że sama y ztąd . . . musi actio, według prawa, ktore uczy, że każdy iasnemi ma pokonywac dowodami; a gdyby na onych ustawał, swoią rzecz traci,

dla tego, aby zbyteczne zuchwalstwo prawa pospolitego hamulcem uskromnione było; a tey prawdy dowodzimy prawem z Statutu wo xtwa littgo, z rozdziału 4, artykuł 77, O Dowodziech et Odwodziech, bo się nikomu skarzyc niesłusznie niegodzi, albo sławy y poczciwosci uymowac, a barziey criminaliter obwiniac, gdzie przy licznosci własney nie masz, bo y Prawo Boskie w swym piątym Przykazaniu: Nie zabiiay, nie tylko na ciele, ale, według moralnego tłumaczenia, na sławie y honorze, iako my, replikuiący, niewinnie pod tym calumnii ciężarem ięczec musiemy; do tego się conformuie y Naturalne Prawo, ktore ex essentia animae confunditur zawsze calumnie drugiemu wyrządzac; pisane zas prawo, niewinnych chcąc defendowac, referuie swoię na obronę przychylnosc, iuxta regulam iuris, favorabilius est citato ius, quam actori, a ten dowod prawa prae fundamentali illatione cituiemy Speculo Saxonum, w słowie: Skarga, folio 412: przeciwko wszelakim krzywdam y skargam, w ktorych iesliby żadnego dowodu nie było, tedy obwiniony blizszy się według prawa odwiesc, niż by kto pokonac miał; item, z przydatkow do Porządku Prawa Maydebyrskiego, w słowie: O Dowodziech y Odwodziech, na karcie 33: człowiek kazdy nie podeyrzany blizszy iest odwodzic się, niżli by kto pokonac miał; także similiter sonat Speculo Saxonum, w słowie: Dowod, folio 106; zaczym elucidowawszy u sądu wszm. panow szczegolne udanie, a niewinnosc naszę wywiodszy, przy allegowanym obstando prawie, y wywodach iasnych, de plano od impetycyi xięcia iegomosci uwolnienia prosiemy, referuiąc się do prawa, ktore tak informuie sąd poważny wszm. panow Speculo Saxonum, w słowie: Aktor, folio 10: Aktor, kiedy chce żałowac, ma miec dowody pewne, abowiem aktor gdy temi nie dowodzi, tedy pozwany będzie wolen. A to ad trutinam alto w. m. panow podawszy iuditio, iesliby tego potrzeba była, gotowismy ieszcze iuramentem poprawic, że iako nieboszczykowi panu Hrehoremu Awtuszkiewiczowi nigdy testamentu czynic nie bronili, o szkodnikach xięcia imsci nie wiemy

y iako skrzynkę, przez nas samych w zastaw daną ichmsciom panom starostom cerkiewnym y przez pana Kuziewkę powroconą odebrali. Co się zas tyczy in statu causae wyrażonego interessu, ktory w żałobie non exprimitur, tylko alligatur actioni indifferenter, supplementem in brevi legenda suppliki naszey, ten argument, nie słusznie wniesiony, resolvere także submittuiemy się.—Po ktorey przeczytaney controwersyiey, pan Dziewulski podał wzaiemnę przeciwko onych swą kontrowersyą, także na pismie w te słowa pisaną: . . . . Po przeczytaney controwersyiey, ciż pozwani, spolnie z krewnemi swemi, pan Bazyli Kondratowicz Awtuszkiewicz, woytowicz mohilowski y Łaryon Jwanowicz Pienkowicz, burmistrzowicz mohilowski, podali na pismie w te słowa: Msci panowie sądowi miasta i. k. msci Mohilowa, nasi wielce msciwi panowie y dobrodzieie. My, supplicanti, niżey imionami y nazwiskami wyrażeni, maiąc przyrodzone prawo, iure haereditario spadłe, we wszelkich dobrach leżących y ruchomych sławney pamięci pana Hrehorego Awtuszkiewicza a collegata naszego wolną successio, in partem naszych osob należącą, w ktorey substantiey nieboszykowskiey, aby ubliżenie y ruina nie działy się zabiegaiąc, ex summa humilitate do pozwanego, wszmc panow supplikuiemy sądu, uproszaiąc pokornie o naznaczenie opiekunow, ex consanguinitate pochodzących, iako to, szlachetnego pana Daniela Sapocki, burmistrza mohilowskiego y pana Jana Bazylewicza Holszkiewicza, kupca mohilowskiego, iako braci pozostałych nięboszczyka et in eadem linia z nami będących, ktorzy, iako naybliższy successores tam et tutores, według prawa byc powinni, za czym supplices upadamy przed sądem wszmciow panow, aby nie recuzuiąc w pokorney supplice y prosbie naszey, onych raczyli determinari za opiekunow, o ktorych iak naypokorniey prosiemy, a my łasce y protekcyiey sędziowskiey oddawszy, iestesmy w. m. panow y dobrodzieiow uniżonemi sługami Bazyli Kondratowicz Awtuszkiewicz, woytowicz mohilewski, Łarion Pienkowicz, burmistrzowicz mohilowski.

Po przeczytaney supplice, Helena Żywockowiczowna Hrehorowna Awtuszkiewiczowna, wdowa, wzaiemną swą supplikę na pismie podała, w te słowa. Msci panowie magistratowi miasta i. k. msci Mohilowa moie wielce msciwi panowie y osobliwi dobrodzieie. Lubom supplikowała do wszmsc panow parlamentu, upraszaiąc o przydanie z urzędu opiekunow, iednak widząc, że wszystka fortuna iest rozszarpana y w ręku zostaie panow przyiacioł, nieboszczyka małżąka mego pana Hrehorego Awtuszkiewicza, burmistrzowicza mohilowskiego, ktory odumarszy mnie ciężarną, odumarł we wszystkich dobrach swych należytą possessorkę y prawdziwą sukcessorkę, a panowie krewni, nie słusznie scieląc sobie do podziału prawo, gwałtownie chcą się wdzierać w opiekę, opiekszy wcześnie wszystką substantią nieboszykowską, y ne dość na tym, że szlachetny pan Daniel Sapoćko, burmistrz mohilowski, maiąc, iako faktor, confidowaną na ręku swych maiętność swiekra mego szlachetnego pana Zacharyasza Awtuszkiewicza, burmistrza mohilowskiego, na kilkadziesiąt tysięcy złotych dobrey monety, z oney porachunku nie uczynił, a osobliwie na regestra talarow bitych na tysiąc y więcey winnym został, ale ieszcze karty gdańskie y towar, złożony u pana Reymana, kupca gdanskiego, y na to rewersały dane, u siebie zatrzymał, y małżąkowi memu nieboszczykowi, dzień ode dnia uwodząc nie oddał, o co experimenta poswiadczaią prawne, a na dalszą godząc szkodę moię y ruinę fortuny, po smierci zaraz nieboszczyka małżąka mego, regestra, cerografy, prawa y inne skripta gwałtownie do siebie zabrał y skrzynię, postawioną u wielebnego oyca Szewni, praesbitera, mimo wiadomosc urzędową y moią, potaiemnie, z panem Janem Awtuszkiewiczem do siebie odszukawszy, wytrychem, mimo klucze, u mnie będące, odmykał y depozyta rozne we złocie, srebrze, kleynotach, excepto szlacheckich, w tey że skrzyni zabrał, iako w podaney przezemnie do sądu w. m. m, panow interwenty y w zaniesionym processie obszerniey o tym podstępku niezbożnym y chciwosci nieżyczliwych przyia-

cioł iest wyrażono y iasną iest tego dowodem actio, ktora w teraznieyszych vertitur sądach, w ktorey krzywdzie y oppressyiey sierotniey do osobliwego w. m. m. panow udaię się respectu, płaczliwie żebrząc prezacnego w. m. m. panow magistratu tey clementii, ktora wdowom y sierotom bywa swiadczona, abyscie mi raczyli ex iuditio przydac kuratora, dla dochodzenia zabraney bezprawnie y niesłusznie przez onych fortuny y dla requirowania wszelkiey praetensyi moiey, iako też dla zinwentowania reszty pozostałey maiętnosci osob urzędowych deputari pokornie proszę, aby ta fortuna, ktorą niesłusznie interessantes obładali, w przyszły czas ichmsciom panom opiekunom, na ten czas z urzędu przydanym, o ktorych supplikować będę, mogła byc wiadoma, a teraz o rabunki y inne poczynione exactie przez pana kuratora, przydanego sądownie, upomnieć się submittuię. Ktorey łaski y respektu iak naypokorniey u poważnego w. m. m. panow żebrząc sądu, iako wdowa y sierota dobrotliwey w. m. msciwych panow oddaię się nazawsze protekcyiey. W. m. m. panow y dobrodzieiow nayniższa sługa Helena Żywockiewiczowna Hrehorowa Awtuszkiewiczowa, wdowa. Po przeczytaney supplice, pan Dziewulski pomienionych Bazylego Awtuszkiewicza y Laryona Pienkiewicza, supplikantow, iako niesłusznie interessuiących osob na strone uchylenia, a na inwentarz maiętnosci panow Awtuszkiewiczow osob urzędowych deputowania, przy załobie, dokumentach produkowanych, przy citowanym prawie y przy wnoszonych, iako słusznych, controwersiach swoich zachowania prosił y domawiał się. Pozwani zas, przy allegowanym prawie, przy swoich obronach y na pismie podanych controwersiach, a od impetitiey teraznieyszey libertatem żądał, cituiąc prawo z Porządku Prawa Maydeburskiego, w części 3, fol. 139 y Spec. Sax., w słowie: Swiadecstwo, folio 423, przy wywiedzioney urzędownie inquisitiey, iż nie są szkodnikami; actora teraznieyszego, vigore skrzyni y namowy testamentu—do przysięgi na punktach, w controwersiach wyrażonych, zabierali się, a contra panow Władysława

Mitkiewicza, raycy mohil. y Michała Całabanowicza o opaczne y niesłuszne do xięcia iegomosci udanie manifestuiąc się, salvam actionem sobie zachowali. Urząd mieski mohilowski deliberat iudicium do blizko przyszłego sądu.

Anno 1715 Marca 6 dnia.

Na terminie dzisieyszym, ex deliberatione przypadłym, my, urząd mieski mohilowski, expediendo deliberationem suam, po wysłuchanych controversiach, od oboich stron wnoszonych, to uważaiąc, pierwsza, iż iasnieoswiecony xiąże iegomosc, episkop białoruski, actor teraznieyszy, obwinił pozwanych, że oni zeszłego z tego swiata pana Hrehorego Awtuszkiewicza, do czynienia testamentu za żywota odwodzili y namawiali, tey assertiey swey ludzmi y żadnym słusznym dowodem, przez umocowanego swego, pana Dziewulskiego comprobuie; pozwani zas, niewinnemi się byc mieniąc, do iuramentu zabieraią. Przeto, stosuiąc się do prawa pospolitego, pozwanym, na tym, iako, tak szlachetnego pana Zacharyasza Awtuszkiewicza, burmistrza mohylowskiego, samego, także y syna iego pana Hrehorego Awtuszkiewicza, żeby testament nie czynili y nie pisali y na cerkwie Boże, szpitale y ubogie nie legowali, za żywota w chorobie y przy zeysciu z tego swiata nie namawiali, od tego dobrego y pobożnego rozporządzenia nie odwodzili, nie odmawiali, kapłanom, oycom duchownym, też krewnym y przyiaciołom y każdym ludziom zacnym do onych Awtuszkiewiczow wstępowac, nawiedząc y w każdey rzeczy radzic, iako aktor skarży, nie zabraniali. W drugim punkcie, o wykradzeniu skrzyni aktorowey, przedtym od lat kilku w cerkwi brackiey, iako iasnieoswiecony xiąże iegomsc na złotych dwadziescie tysięcy szkody sobie byc praetenduie, a żadnego podobienstwa na obżałowanych, lica y dowodu nie ma, tylko processa w grodzie orszanskim przeciwko niewiadomych ludzi szkodnikow zaniesione, producuiąc, na confessatę pozwanych wzdania domawia. Po-

zwani zas o niesłuszną takową sobie zadaną obiectią y zniewagę manifestuiąc y salvam actionem contra actora zachowuiąc, libertatem żądaią, in super, w niewinnosci swey, do przysięgi się zabieraią. Przeto luboby pozwani, iako sławy dobrey nienaruszeni, przy citowanym prawie pospolitym y przy inquisitiey, urzędownie wywiedzioney, zachowani y uwolnieni byc mogli; atoli iednak, aby strona aktorowa grawaminose sobie miec nie praetendowala, pozwanym na tym, iako tey skrzyni szkodnikami xięciu iegomosci nie byli, do niey żadnym sposobem nie wchodzili, pieniędzy, a ni złota, srebra, a ni namnieyszey rzeczy z oney nie zabierali, u siebie nie mieli, nie maią, nie korzystali y teraz nie korzystaią, też o szkodnikach nie wiedzieli y nie wiedzą, przysięgą u blizko przyszłego sądu pozwanym odwiesc się nakazuiemy . . . . . w tych dwuch punktach od impetity actora teraznieyszego de plano wolnych czyniemy. W trzecim punkcie, o skrzynie z depozytem pana Hrehorego Awtuszkiewicza z skarbcu cerkiewnego zabrano: ponieważ z zeznania wielebnego oyca Joanna Szewni, praesbitera cerkwie Zmartwychwstania Panskiego clare patet, ze ona skrzynia, za żywota pana Hrehorego Awtuszkiewicza, przez czeladnika iego, onemu, iako oycu duchownemu, przyniesiona y do schowania była dana, a po smierci pana Hrehorego Awtuszkiewicza, przez pozwanych teraznieyszych, iako krewnych, od onego odebrana, też z wyswiadczenia pana Władysława Mitkiewicza, raycy, Michała Całabanowicza y zeznania ludzi, ku zeznaniu stawionych, wiary godnych, to się pokazało, iż za położenie ciała zmarłego pana Hrehorego Awtuszkiewicza w cerkwie brackiey, za mieysce zmowiono, nie maiąc gotowych pieniędzy, tę skrzynię, o ktorą actio idzie, z depozytem, w zastawę do rąk pana Kuziewki, burmistrza mohylowskiego, starszego starosty brackiego, pozwani, iako przyiaciele nieboszczyka, dali y w domu iego postanowili; po dosyc tedy cerkwie bożey na mieyscu uczynieniu y zastawy przemienieniu, do siebie tąż skrzynię z depozytem nazad od pana Kuziewki odebrali,

iako się pozwani sami bene volo znaią; w tym punkcie żadne swiętokradstwo na pozwanych nie okazuie, y cerkiew bracka żadney szkody namnieyszey nie ponosi, przeto pozwanych w obwinieniu od swiętokradstwa wolnych czyniemy, a do prawa y samey słusznosci skłoniwszy, na zinwentowanie y przepisanie wszystkich dobr, złota, srebra, cyny, miedzi, towarow, splendorow w domu, kamienicy, w komorach, kramach, w skrzyniach, wszędzie będących, tak że spraw, obligow, zapisow, kontraktow, regestrow kupieckich y wszystkich dokumentow, po zeszłych bez testamentu oboygu panach Awtuszkiewiczach pozostałych, e medio sui szlachetnych panow Bazylego Dzehciarewicza, Dominika Dybowskiego, radziec, Jana Leoszkiewicza y Michała Awsieiowicza, ławnikow mohylowskich, deputuiemy y zsyłamy, ktorzy funkcyi swey dosyc uczyniwszy y inwentarz słusznie sporządziwszy, do act mieyskich mohylowskich podac maią, uznawamy; zaś do suppliki paniey Heleny Athanasowny Żywockowny, po zeszłym z tego swiata panu Hrehorym Awtuszkiewiczu pozostałey małżąki, wdowy, przy nadziei cięzarną, iako się sama byc mieni, będącey y blizko porodzenia potomka odzywaiącey, też y do drugiey suppliki, przez panow Bazylego Kondratowicza Awtuszkiewicza y Łaryona Pienkiewicza, krewnych nieboszczykowskich, do sądu podanych, przychyliwszy, za opiekunow y dozorcow, z iedney strony, szlachetnego pana Daniela Sapocka, burmistrza mohylowskiego, Jana Awtuszkiewicza, pospolitego, a z drugiey strony, szlachetnego pana Athanasego Tymonowicza Żywocka, ławnika mohylowskiego, rodzica pozostałey wdowy, y Jakuba Kucewicza, pospolitego mohylowskiego, naznaczamy y przydaiemy. Ktora sprawa, iako się agitowała, do akt mieyskich mohilewskich iest zapisana.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 Januaryi 26 dnia.

Punkta na sesią ichmsciom panom radnym y panom

pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, na sessyą dnia 26 Januaryi anno 1715, do ratusza zgromadzonym, na rozsądek od nas, magistratu tegorocznego podane:

1-mo, ieżeli w. m. m. panowie przeszłą sessią we wsystkich rezolucyi stwierdzacie punktach, czyli też niektore z onych odmienic zachcecie, ponieważ sukcessorowie pana Awtuszkiewicza politowania, względem summy, dekretami wskazaney, proszą; tudzież y szlachetny pan Władysław Mickiewicz, rayca, za delatora w sprawie z szlachetnym panem Korobanko, burmistrzem, sessyą przeszłą naznaczony, innego na tę funkcyę, z pewnych przyczyn naznaczyc prosi; imsc pan Chorąży, od wielmożnego imsci pana Sołłohuba, pułkownika i. k. msci, do miasta zesłany po winną summę, ztąd ledko nie chce odieżdzac.

2-do, iasnieoswiecony xiąże iegomosc episkop białoruski nie mało z miasta praetenduie, iako na regestrze imsci iest wyrażono, co ieżeli winno, abo nie, dobrze roztrząsnowszy, uważną dac rezolucyą, gdyż y xięciu iegomosci pieniędzy pilna nalega potrzeba.

3-tio, ten że xiąże imsc episkop po nas, magistracie, tego żąda, aby dobra leżące y ruchome, po panach Zacharyaszu y Hrehorym Awtuszkiewiczach pozostałe, inwentarzem były spisane y do iednego mieysca zniesione, przyczynę takowey affektacyi daiąc, że ci nieboszczykowie dobr swoich testamentem nie rozporządziwszy, co komu należec ma, smiercią z tego zeszli swiata, a teraz rożni ichmciowie opiekunami y possessorami tych dobr byc mienią, za czym słuszny porządek sukcessyi xiąże iegomosc pasterską swą osobą uczynic deklaruie, na co ieżeli w. m. panowie pozwolic możecie, nas upewnic prosimy.

4-to, ratione ważnicy mieskiey, ktorą do tychczas szlachetny pan Jan Korobanko burmistrz mohilowski w swoim zawiadywaniu trzyma, chcieycie wszmsc poradzic, iakim by sposobem odyskac, żeby z tey miasto, a nie pan Korobanko pożytek miało, bo tak tuszemy, że dawno swoich sto czerwonych wybrał.

5-to, z powiesci szlachetnego pana Daniela Sapocka, przeszłorocznego burmistrza, da się dobrze rozumiec, że młyn mieski w zawiadywaniu miasta może zostawac, iesliby imsc panu Baekelmanowi miasto złotych pięc set currenti moneta na rok wyliczyło względem quoty od należącey summy imsci, przy ktorey zupełnym oddaniu y . . . . nasypaniu grobli, przez imci łożony, wrocic miasto powinno.

6-to, przeszłey sessyi w. m. panowie szlachetnego pana Bazylego Dziehciarewicza raycę mohilowskiego do Warszawy za delegata bez żadney pewney determinacyi czasu oznaczyc raczyli, ktorego z czym w tę drogę expediowac mamy teraznieysza sessią chcieycie wszmsc to obwarowac.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 Januaryi 26 dnia.

Sessya przez nas, pospolitych pięciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, na podane nam punkta od ichmciow panow radnych, do samych że ichmsci confirmacyi melioracyi, dnia 26 Januaryi anno 1715 uczyniona.

Ad 1-mum, według przeszłey sessyi, iakosmy szlachetnego tegorocznego magistratu upraszali, aby summa bez żadney defelgi od sukcessorow pana Awtuszkiewicza miastu, za staraniem ichmsci oddana de plano była, ktora w trzech dekretach, ad instantiam instigatoris, otrzymanych, iest specifikowana, in specie dwiescie dwadziescie osm talarow bitych, to y na teraznieyszey ponawiamy, ktorą summę ponieważ szlachetny pan Sapocko, burmistrz mohilewski, nie raz swoią deklarował oddac osobą, co aby nie chybiło, uznawamy; za dosćuczynieniem te dekreta w aktach mieskich mohilowskich skassowac deklaruiemy, procz ieżeliby się ynne iakie praetensyie znalezć mogły, o ktore salvam actionem miastu na niniеyszey conserwuiemy sessyi.

Szlachetnemu panu Władysławowi Mickiewiczowi, raycy, chętniebysmy in disideriis usłużyli, a że iuż w pozwie, szlachetnemu panu Korobanku, burmistrzu, oddanym, osoba imsci przy innych spułcollegach iest wyrażona, tedy powtornie imsci na tę funkcyą naznaczamy y upraszamy.

Jmsci pana chorążego, od wielmożnego imsci pana Sołłohuba, połkownika i. k. msci do miasta, po winną summę, zesłanego, o dalszą patientią uprosiwszy, miernie ukontentowac pozwalamy, a zkąd ta summa długu urosła uwiadomić prosimy.

Ad 2-dum, iasnieoswieconemu xięciu pasterzowi ieżeli co z miasta winno, dalszey u imsci prosic cierpliwosci, ieżeliby na to słuszne u imsci znaydowały dokumenta, gdyż y miasto, iako sam xiąże iegomosc swiadom, do takiey przyszło miseryi, podobnych że daleko cięższych ucierpiawszy oppressyi, że do pierwszey nie może przyisc perfekcyi.

Ad 3-tium, ten że xiąże iegomosc ponieważ ob certas rationes między pozostałemi pana Awtuszkiewicza sukcessorami swoią pasterską osobą chce uczynic pomiarkowanie, tedy to ieżeli Prawu Maydeburskiemu nie iest contrarium, ktorym miasto od naiasnieyszych krolow ichmsciow, panow naszych miłosciwych, miłosciwie nadanym, do tychczas, z łaski Bożey, rządzi y sądzi, w tym y nie kontradikuiemy, ieżeliby to bez naruszenia prawa y przywileiow dziać się mogło, waruiemy.

Ad 4-tum, względem ważnicy obradą naszą do powrotu ichmsc panow delegatow lubosmy suspendowac chcieli, iędnak, za consensem ichmciow panow radnych y nas, pospolitych, to reassummowawszy, kto by chciał za talarow bitych pięcset trzymac, na rok teraznieyszy pozwalamy.

Ad 5-tum, młyn mieski ieżeli pod taką condycyą imci panu Baekelmanowi puszczony, że pięcset złotych tylko imsci wyliczyc, wolno miastu komu chcąc arendowac, tedy za złotych siedmset pięcdziesiąt szlachetnym panom Bazylemu Dziehciarewiczowi, raycy, y Janowi Leoszkiewiczowi, ławnikowi, mohylow. arenduiemy y ten nasz kontrakt teraznieyszą sessyą stwierdzamy.

Ad 6-tum, szlachetnego pana Bazylego Dziehciarewicza, raycy mohilowskiego, iakosmy przeszłey sessyi naznaczyli y prosili, więc dopioro aby, za doysciem wiadomosci od panow delegatow naszych, nie mieszkaiąc wyieżdzali do Warszawy z daną sobie instrukcyą, swoią osobą, nie naymuiąc, iachał naznaczamy y upraszamy.

Судебное опредѣленіе по жалобѣ Елены Автушковичевой на Данiила и Якова Сапоцковъ и Ивана Автушковича.

Roku 1715 msca Februaryi 7 dnia.

Na urzędzie i. k. msci mieyskim mohilowskim, tego roku na sprawach zasiadaiącym, stanowszy oblicznie szlachetna pani Helena Żywockiewiczowna Awtuszkiewiczowa, wdowa y mieszczanka mohilowska, protestacyą swą na pismie, na rzecz w niey niżey wyrażoną, ku wpisaniu do akt mieyskich mohilowskich podała, w te słowa pisaną: żałowała, opowiadała y solennie się manifestuiąc protestowała szlachetna pani Helena Żywockiewiczowna Hrehorowa Awtuszkiewiczowa, wdowa y mieszczanka mohilowska, w ciężkiey swey krzywdzie wdowiey y nieznosney oppressyiey, na szlachetnego pana Daniela Sapocka, burmistrza mohilowskiego, y syna iego Jakuba Daniłowicza Sapocka, też na sławetnego pana Jana Bazylewicza Awtuszkiewicza, pospolitego mohilowskiego, iako samych pryncypałow, w spolney radzie y namowie z sobą będących na zgubę y uciemiężenie mey fortuny sierotniey, także y na pomocnikow onych, imionami y nazwiskami im dobrze wiadomych, o to y w ten sposob, iż co szlachetny pan Zacharyasz Awtuszkiewicz, burmistrz mohilowski, a swiekrz moy, stante vita sua, przyiowszy na służbę powienionego pana Daniela Sapockę y podawszy mu sposob do życia, applikował do kupiec-

kich handlow y własnym swey fortuny staraniem godną między ludzmi onego wystawił kreaturą, tedy obżałowany, na takie nie pamiętaiąc dobrodzieystwa, a przybrawszy się iuż w słusznę pieczę fortuny Awtuszkiewiczowskiey y maiąc sobie, iako faktor, confidowane y powierzone na swe ręce y dane do handlu rozne towary na sprzedanie, przez nieboszczyka swekra mego na złotych tysięcy czterdziescie y więcey pruskiey monety, iako ratifikacia ręki iego własney poswiadcza; ktore to wory sprzedawszy, a widząc swiekra mego, a pana swego, przy sędziwym wieku, rożnemi zatrudnionego kłopotami, przez lat kilka uwodząc y calculacyą czynic deklaruiąc, dotychczas pomienioną summę u siebie zatrzymał, nie oddał y żadney liquidacyi regestrow nie czynił, tak względem pomienioney originalney summy, iako y ratione pożytkow; przy tym na stolicy moskiewskiey, u pana Jwana Romanowa Moskwicina y kupca tamecznego, przez tegoż pana Sapockę, w roku tysiąc siedmsetnym trzecim, pozłocistego srebra, w rożnych sztukach złożonego, na kilkanascie tysięcy złotych nieboszczyka swiekra mego, przy ktorym depozycie położył ieszcze kilka tamow kitaiu, a do tego od rożnych kupcow moskiewskich, za rozkazaniem panskim, odebrawszy długi, na Moskwie będąc, na kilka tysięcy złotych polskich, nieboszczykowi swiekru memu winne y przynależące, to wszystko utaił y na swoy pożytek obrocił; nadto podszedszy ieszcze małżąka mego, nieboszczyka pana Hrehorego Awtuszkiewicza, rożnych towarow, też y gotowych pieniędzy zabrawszy, został dłużnym y winnym na talarow bitych tysiąc dwiescie dwadziescie ieden y groszy dwadziescie, ktorey to summy za żywota małżąka mego nie oddał y nie uiscił, iako czasu prawa deducetur regestrami nieboszczyka swiekra y małżąka mego; ale zasmakowawszy ieszcze Awtuszkiewiczowskiey fortuny w szafunku niezbożnym chciwosci swey appetitem y, pod praetextem niewiernych usług, knuiąc zły y zawzięty umysł na dalsze oszukanie y zgubę pozostałey substancyi, kiedy przybywszy do Gdanska z małżąkiem

moim, panem Hrehorym Awtuszkiewiczem, burmistrzowiczem mohilowskim, w roku tysiąc siedmsetnym trzynastym pewnego msca y dnia, ktorego widząc byc choruiącego na tenczas we Gdansku, rewersał, dany na karty gdanskie, służące nieboszczykowi swiekru memu, ktore złożone były u imc pana Szulca, kupca gdanskiego, na summę w ratuszu gdanskim położoną na prowizyą, piętnascie tysięcy złotych polskich, u siebie zatrzymał, także y towarow roznych, w fasie złożonych y zapieczętowanych, nieboszczyka swiekra y małżąka mego, przez ręce obżałowanego, iako faktora, u imc pana Reymana, kupca gdanskiego, na złotych cztyry tysiąca dwiescie pięcdziesiąt szesc pruskiey monety, przy tym y sztofę wielką, sadzoną talarami bitemi złoconą; w tym że fasie: ktory towar, w depozyt dany, podstępnie transfundendo, na swoią osobę onemi zawładał dobrami y wszelkie czynił w requirowaniu małżąkowi memu trudnosci. O ktory takowy podstępek y iawnie uczynioną pod panami defraudacyą, stante vita małżonek moy, iako sukcessor po rodzicu swym będący, obżałowanego w roku 1714 msca Oktobra 8 dnia do sądu mieskiego mohilowskiego adcitował y wlitymgancyą prawną z nim wstąpił, chcąc na obżałowanym prawem przewiesc bezwstydnego oszukania y podstępku uczynionego affroncyą, tedy obżałowany erubescendo swego postępku niesłusznego, na przyiacioł się zabierał, deklaruiąc y submittuiąc się we wszystkiey satysfacere praetensyi małżąkowi memu, aby tylko iuris confusiom et poenarium solutione nie był okryty y restytutionem we wszystkim uczynic obowiązał się, gdzie czas od czasu uwodząc y lisem scieląc się w swoiey chitrosci, termin od terminu zwlekaiąc, odkładał, a to czynił wszystko na oszukanie y szkodę małżąka mego, aby tym samym prolongacyi odkładem mogł przywiesc małżąka mego do iakiey aprehencyi, albo choroby, iakoż y dokazał przez swe wykrętne fortele y niezbożne chitrosci, że wziowszy to sobie w głowę, małżonek moy zachorowac musiał; pod czas ktorey choroby nawiedzaiąc obżałowany y, miasto dobrego y życzliwego przy-

iaciela, wilczą na się przyodziawszy postac y zaostrzywszy zęby na pożarcie reszty substancyi Awtuszkiewiczowskiey, pocznie radzic y superswadowac, aby nic z dobr ruchomych w kamienicy swey nie trzymał, gdyż gwałtowne nastąpią exekucyie z miasta, pod burmistrzowskim to twierdząc słowem, y ostrzegam, aby tylko z duszą w domu swym siedział y mieszkał. Na ktorego obłudney radzie polegaiąc, małżonek moy, skrzynie swoie z depozytami cudzemi y swoim sprzętem domowym po rożnych mieyscach porozstawiał, zabiegaiąc in futurum iakiey szkodzie. O ktorych skrzyniach obżałowany, gdzie y na ktorym mieyscu stały dobrze wiedział, y gdy po rożnych transaktiach choroby swoiey, w kilka niedziel fatis cessit, zostawiwszy mnie, żałuiącą, ciężarną, y na czasiech iuż będącą; a obżałowany, to widząc y więcey się z tego gryząc, pod płaszczykiem przyiazni dawney ku temu domowi smiertelnie ustawicznie snował chciwosci ządły, aby mogł y mnie o smierc przyprawic a gwałtownie posiesc wszystkę fortunę leżącą y ruchomą, iakoż nie utaiwszy daley swey złosci in lucem impet swego uknowania wydał, kiedy obżałowany, przepomniawszy boiazni Bożey y srogosci prawa pospolitego a constitucyami seymowemi obwarowanego, na takich gwałtownikow y zufalcow srodze obostrzonego, zniosszy się y namowiwszy się z synem swym y z obżałowanym Janem Awtuszkiewiczem y przysposobiwszy do siebie nie mało arkandi hultayskiey, naszedszy zaraz po smierci małżąka mego na kamienicę y zostawiwszy mnie, żałuiącą, w imbarze murowanym przy ciele zmarłego małżąka mego Hrehorego Awtuszkiewicza, a sami wszedszy do izby bokowey, gdzie nieboszczyk małżonek moy chory leżał, tam regestra kupieckie, obligi, cerografy, kwitacyie, prawa rożne, na kamienice y kramy służące, pochwytali y pozabrali y inne skrypta y sprawy swą pieczęcią popieczętowali, bez woli y wiadomosci urzędowey, y cokolwiek znalezli srebra y sprętu domowego, to wszystko zabrali y klucz do siebie wzieli, czeladz domową rozpędzili, a potym, po sklepach, stay-

niach rewiduiąc y szukaiąc, na gorę zaszli, gdzie znalazszy szory ostatnie y te wzieli, y nie mało exakcyi poczynili, y iako się im podobało, w cudzym domu rządzili, a to czyniąc per potentiam, iako burmistrz roczny, y zrobiwszy takową robotkę gwałtowną, w roku teraznieyszym 1715 msca Januaryi 10 dnia, drugiey zas nocy, tegoż miesiąca, skrzynie, postanowioną przeze mnie, żałuiącą, y małżąka mego Hrehorego Awtuszkiewicza u wielebnego oyca Szewni, praesbitera cerkwi Woskresienskiey, w ktorey nie mało ludzkich zastaw było, iako to wielmożnego imc pana Dowmonta, imc pana Chachowskiego, sędzica grodzkiego rzeczyckiego y drugich panow mieszczan mohilowskich, we złocie, srebrze, rządach, sahaydakach, też y domowego depozytu we złocie, srebrze, kleynotach y innym ochędostwie złożonego, na talarow bitych dwa tysiąca, od pomienionego praesbitera, mimo wiadomosc moią, potaiemnym sposobem do siebie zyskali y uwiezli y tam, wytrychami odemknąwszy, mimo klucze, u mnie będące, co chcieli brali y podział rozboyniczy uczynili, nie oglądaiąc się na funkcyą poważną burmistrzowstwa swego, ktory obżałowany, co miał był dac dobry całemu miastu z siebie przykład, tedy takim że zufalcom effrenate voluntatis do podobnych rabunkow y gwałtow, zgorszenie y scandalum podał, y, iako sędzia, co miał wdow y sierot, według przysięgi swey y prawa pospolitego bronic y ochraniac od ludziey impetycyi, to sam zdziercą y rozboynikiem mey fortuny wdowiey został, a tym nie ukontentowawszy się z tym procederem swoim, ieszcze z umarłego małżąka mego, przy funebralney ceremonii w cerkwi brackiey publicznie czapkę koralową sobolową zdioł z truny y schował, a potym naszedszy na dom mnie, żałuiącey y nie zostawszy na tenczas w domu, konia strokatego, kosztuiącego złotych dwiescie, gwałtownie zagrabił, inherendo ieszcze dalszey złosci swey, a wiedząc, że kon ieden stał, przybywszy tedy z synem swym, w kilka dni, do domu mnie żałuiącey, ostatniego wziął także gwałtem konia y gdy znaczne a niesłychane uczyniwszy agra-

wacye y popełniwszy z obżałowanemi pryncypałami swemi tak ciężkie cryminały rabunku y zabrania gwałtownie fortuny, ieszcze pochwałki y odpowiedzie na zdrowie mnie, żałuiącey, uczynił, z tym się słowem odezwawszy obżałowany pan Sapocko, że do szczętu cię zgubię, y nacom się usadził, tego dokażę; y gdym ia, żałuiąca, w kilka niedziel zawzieła wiadomosc od ludzi zacnych y godnych, że obżałowani, po domach cudzych złożone skrzynie moie z depozytami poczeli zmykac y do siebie zwozic, o ktorą skrzynię, przez obżałowanych wziętą, gdym się poczeła upominac y pana Sapocki, że niesłusznie y potaiemnie do siebie sprowadzili, na co obżałowany pan Sapocka przed godnemi panami urzędnikami y pospolitemi, w ratuszu odparszy się, do trzciny porwał się y mnie, żałuiącą, chciał bic, nieuczciwemi despektował słowy, y pewnie by to uczynił, gdy by nie dyssimulacya zacnych ludzi, na ten czas będących, utrzymała ten impet zawzięty onego, a za tym iesliby nie iasnieoswiecony xiąże episkop mohilowski, ktory z delatii panow starostow cerkwi brackiey mohilowskiey, maiąc relacyą, że skrynię Awtuszkiewiczowską, o ktorą queres czyniła, obżałowani w tey że cerkwi postawili, chcąc wiecznemi utaić czasy, na szkodę y krzywdę mnie, żałuiącey, a potym y ztamtąd potaiemnie wymkneli, mimo klucze szafarzow cerkiewnych, sprofonowawszy chwałę Bożą bezbożnym swiętokradstwa uczynkiem, o ktory excess z onymi actia vertitur u sądu mieyskiego mohilowskiego, z aktoratu iasnieoswieconego xiążęcia iego mosci Czetwertynskiego, w roku teraz idącym 1715, gdzie in contravertenda actione pokazał się dowod tey niezbożnosci, że się dobrowolnie przyznali do skrzynki, a w tym scieląc sobie nieiakowąsć kolligacyą domu, obżałowany pan Sapocko z panem Awtuszkiewiczem, pomocnikiem swoim, ktorzy obżałowani, nie z rodzoney linii małżąka mego, ale a longe origuntur, a do tego są wydzieleni y wykwitowani przez antecessorow swoich, gdyż nieboszczyk swiekier moy, przez swę własnę staranie y pracę, tych dobr pomienionych nabył, a ni żadną

sukcessią na niego spadły; a potym małżonek moy, żyiąc przy rodzicu swym ze mną, żałuiącą przez lat trzynascie, nie mało przysposobił fortuny, y, post decessum rodzica swego, we wszystkich dobrach sukcessią otrzymał y do mnie, żałuiącey, z ktorą dziatek troie przyżywszy, post fata małżąka mego, ta pomieniona fortuna sukcessyinym weszła prawem, do ktorey obżałowani nigdy nie należeli y teraz nie należą; a po zabraniu y zrabowaniu gwałtownym wszystkiey substancyi przez obżałowanych, bez żadnego experymentu prawnego, ieszcze przymuszali y przynaglali, abym kleynotow ostatek obżałowanym oddała, grożąc wieżą, exekucyą y innemi strasząc pochwałkami, ktorym musiała, iako ucisniona ciężką przez ich aggrawatią, dac łancużek szczerozłoty staroswiecki, w kołek dwiescie dwanascie, ważący czerwonych złotych szescdziesiąt, ktory splendor, extorsive wymogszy, obżałowany pan Awtuszkiewicz do siebie wzioł y daley, unum sentiendo z sobą, na szkodę mnie żałuiącey, nie przestali krzywdzic, gnębic y gubic, ale rozszafowawszy między się nie słusznie moie dobra, ieszcze wdzieraią się za opiekunow, nie wiedziec z iakich racyi, chiba praevalente favore cum potentia onych; i nie dosc na tym, że obżałowani ożegli y opiekli wszystką maiętnosc Awtuszkiewiczowską, a mnie, żałuiącey, prawem sukcessyinym przynależącą, a to chcą czynic na zgubę y ruginę fortuny pozostałey, a na uciemiężenie y udręczenie mnie, żałuiącey wdowy, co się iawnie przeciw prawu dzieie, że ci ktorzy bywaią sługami, dłużnikami, robownikami, krzywdzicielami y gwałtownikami cudzych fortun, nie mogą byc opiekunami, a to obżałowani, usiłuiąc szczegolnie, skrypta, regestra y opisy, na swe dobrowolnie osoby dane, przez tą funkcyą opiekunstwa, potłumic y utaic, a mnie ubogą wdowę y sierotę zniszczyc, zruinowac y wiecznie na fortunie zgubic; iakoż przez swe niezbożne rady, factie y inne condictamina poczynione, nie tylko na talarow bitych pięc set do szkody przywiedli, ieszcze przywiesc chcą, ale też y zdrowia pozbyc z ich okazyi własney y dziecię poro-

nic musiała, trudząc się pieszą y chodząc, przy ciężarze moim po ratuszach ustawicznie; za ktorą takową, niemal oycowską dobroc panow Awtuszkiewiczow, obżałowany pan Sapocka mnie, żałuiącey possessorce iaszczurczą odpłacił wdzięcznoscią, kiedy nie ludzkim, ale tyranskim uderzywszy sposobem wszystkę zawładał fortunę y gwałtownie zabrał. O ktory takowy podstępek, gwałt, rabunek y nayscie na dom z wysz rzeczonemi panami, Danielem Sapocką y synem iego Jakubem Sapockowym, Janem Awtuszkiewiczem, przeciwko ktorym protestuiąc, y pomocnikom onych, a chcac o to wszystko tam, gdzie prawo drogę pokaże, iure agere, summy należącey na złotych sto dziewiecdziesiąt tysięcy y groszy 16 dochodzic y requirowac, szkod, przez nich samych poczynionych, na talarow bitych pięcset, prawnie się upomniec, paen y win gwałtownych y excessyinych uganiac y o wszystką in genere zaszłą pretensyą prawem czynic, dałem tę swą opowiadanie y solenną protestacyą, salva cum melioratione addendi et augendi, do act mieyskich mohilowskich zapisac; ktora iest przyięta y wpisana.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 msca Marca 19 dnia.

Punkta na sesią od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na sessyą dla obrady podane:

Jmsc pan Kicinski ustawicznie, tak ustnie, iako y listownie, o swoią summę kuczy y iuż na miasto czwarty otrzymał dekret, y w tych dniach chce urząd ziemski na exekucyą sprowadzic, ktoremu cobykolwiek in vim tego długu trzeba teraz dac, a względem expensow, na prawo spendowanych, na przyiacioł chce wziąc.

Jmc pan kasztelan Pac do terminu, w assekuracyi, od miasta daney, wyrażonego, był poty patiens, a teraz,

po expirowanym czasie, także ustawicznie o summę upomina się, y z tym iak postąpic, o radę prosimy, a trzeba y tego nie urażac.

W sprawie xięcia iegomosci, iak była inquizycia, do ktorey y miasto comlicem uczynili, w niewinnosci imc p. Wołowiczowi, zabiegaiąc, aby miasto niewinne do tego includowane nie było, musielismy trzy sztuki ładanu obiecać, ktoremu lub ten ładan, lub talarow bitych trzydziescie, trzeba wraz oddac.

O naznaczoney commissyiey na przeszłey cadencyi sądow Assessorskich, w sprawie z panem Korobanko, burmistrzem wiadomo w. m. m. panom, a u nas żadney nie masz gotowosci; więc ieżeli trzeba kogo do imc pana Wołodkowicza, commisarza, do Minska z listem ordynowac, żeby tę commissyą do dalszego suspendował terminu, o rezolucyą prosimy.

Zyd Beyman, co wiolencye poczynił, kładki poodbiiał y kabaki z cekawzem poobeymował, iak postąpic y w tym punkcie potrzeba rezolucyi.

Względem podymnego, poniewał w imc panu Lewenthalowi, commissarzowi wszystko iest zlecono, y on ma powtorną lustracyą w miescie naszym czynić, za czym wczesnie trzeba zabiec y accomodacyą przed lustrowaniem dymow uczynic.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 msca Marca 20 dnia.

Rezolucia. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, na podane punkta od szlachetnego magistratu, takową rezolucyą czyniemy:

Poniewaz iest takowa wyrazna wola iego kr. mosci, pana naszego msciwego, że, respectuiąc na naszą tak wielką ruinę y ciężkie zewsząd uciemiężenie, list moratoryalny, żeby miasto, od daty, w nim wyrażoney, tak kapitału, iako y kwoty, ichmsciom panom creditorom do lat trzech nie płaciło y in super, tak do po-

wiatu orszanskiego, iako y woiewodztwa mscisławskiego listy wydac raczył; za czym prosimy szlachetnego magistratu tegorocznego, aby przy tey łasce opponuiąc się monarszey do terminu specifikowanego każdego z ichmciow panow creditorow o dalszą pacientią uprazali.

Na ukontentowanie w. imc pana commissarza y oddanie trzech sztuk ładanu imc panu Wołłowiczowi, summę, dekretem na zeszłym z tego swiata panu Hrehorym Awtuszkiewiczu za praetensyie, w nim wyrażone, wskazana, od szlachetnego pana Daniela Sapocka, burmistrza mohilowskiego, talarow bitych in specie sto piędziesiąt odebrawszy, temuż panu commissarzowi accomodowac, y imc panu Wołłowiczowi, według zaszłey deklaracyi zyscić, tegoż szlachetnego magistratu prosimy.

Do imsc pana Wołodkowicza umyslnego z listem ordynowac, żeby ta commissya do dalszego czasu była odłożona, życzemy.

Względem poczynioney przez Beymana wiolencyi, protestacyą do act grodzkich orszanskich zaniesc, a ad interim o kabaczki, excepto, cekawzu z nim kontraktowac, z samego zas cekawzu tantisper, iako violenter niesłusznie obiętego był wyrumowany prosimy y pozwalamy.

Sessye, tak terazniey sza, iako y przyszłe, aby nie tylko extractami, lecz y copiatim, nikomu wydawane nie były, waruiemy.

Podczas dozorstwa pana Semiona Kuca, raycy mohilowskiego, ktory iako szlachetnemu panu Zacharyaszowi Awtuszkiewiczowi, burmistrzowi mohilowskiemu gorzałki z kabaku mieskiego przez requisitią faktorowi pana Awtuszkiewicza za tynfow sto trzydziescie pięc dał, a tey summy po ten czas do skarbu mieyskiego nie oddał, zaczym przez pana Kuca, raycę, żeby ta summa teraz oddana była szlachetnego magistratu dopilnowac prosimy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 msca Marca 31 dnia.

My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na podane punkta takową rezolucyą czyniemy.

Jakosmy przeszłey sessyi wyrazili, żeby szlachetny pan Sapocko, burmistrz mohyl. dekretowi mieskiemu za nieboszczyka pana Awtuszkiewicza dosc uczynił, tak y teraz, aby tę summę, dekretem wskazaną, na ukontentowanie imc pana commisarza, in specie talarow sto pięcdziesiąt, wraz oddał curae szlachetnego magistratu committuiemy.

Retenta podatkow wszystkich in genere, ktore w roku przeszłym 1714 nie są dokonczone, aby teraz przez tych że samych panow poborcow były dobrane, pod exekucyą.

Kabaczki mieskie za słuszną cenę zaarendować, a z tey summy imc pana Kicinskiego, aby był patiens do wyiscia trzech lat, podług listu moratorialnego iego kr. mosci, ukontętowac.

Na podaną supplikę mieszczan naszych, ktorzy niewinnie za miasto od ichmsciow xięży Missionarzow wilenskich szkodę poniesli, na tenczas żadney nie czyniemy rezolucyi, ale, da Bog, na przyszłey sessyi będzie to uważono, żeby za interes całego miasta na swym uboztwie nie szkodowali.

Z regestru terazniey szego podrożnego evidenter to się pokazuie, że za srebro cerkiewne talarow bitych cztyrysta siedm, nie wiedziec dla iakich przyczyn, szlachetny pan Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz, nie słusznie u siebie zatrzymał, więc aby ta summa, iako z miasta wzięta, tak oraz do rąk szlachetnego pana raycy skarbowego była oddana y wrocona, sollicitudini szlachetnego magistratu polecamy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 msca Apryla 9 dnia.

Punkta na sessyą od nas, magistratu tegorocnego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, na sessyą podane.

Przeszłey sessyi donosilismy w. m. m. panom, że w. imsc pan commisarz z domow 92, z consolacyą sobie należącą wypłacenia summy, z dymu po tynfow 15 potrzebuie, ktory że ustawicznie o to kuczy, za czym uważaycie wmsc, zkąd ta summa ma byc wypłacona y imc pan commisarz ukontentowany, za to żeby przy lustracyi imc pana Antoniewicza byli conserwowani.

Jmc pan Kicinski in vim długu, z miasta winnego, teraz talarow bitych czterdziescie potrzebuie, ktoremu iuż iest ta summa deklarowana, a vigore samych obligow na medyacyą przyiacielską spuszcza się.

Względem sztabu, ktory wiele miastu kosztuie, z imc panem obersztleytenantem y drugiemi oficerami imc pan commisarz życzy przyiąc ugodę, dla ktorey uczynienia chcieycie wszmsc osob naznaczyc y wtym punkcie, także y wyżey mianowanych, rezolucyą, z obmysleniem sumptu pieniężnego uczynic.

Po wyisciu tego roku odzywa się pan Bazyli Dziehciarewicz, rayca, chcąc na trzy lata młyn mieski zaarędowac, ieżeli na to w. m. pozwolacie, prosimy o replikę.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 msca Apryla 9 dnia.

My, radni y pospolili piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, na podane punkta tak rezolwuiemy:

Na podane teraznieysze punkta żadney poty czynic nie możemy uchwały, aż wszystka summa, talarow bi-

tych sto pięcdziesiąt, od szlachetnego pana Sapocka, burmistrza, będzie do skarbu oddana. Ktorą odebrawszy, ante omnia imc pana commisarza ukontętowac, żeby do dalszey woli i. k. msci płacenia podymnego od nas nie raczył praetendowac.

Z teyże summy y imc panu Kicinskiemu talarow bitych cztyrdziescie, według teraznieyszey onego requizycyi in vim samego kapitału dac pozwalamy; a ratione obligow, iakie będzie y stanie się przez media przyiacielskie postanowienie na terminach na wypłacenie tey summy, naowczas będzie uchwalony podatek.

Młyn mieski na lat trzy, iak możno będzie się zgodzic, imc panu Bazylemu Dziehciarewiczowi zaarędowac.

Zaległe złotych sto trzydziescie od pana Kuca, raycy, pan rayca skarbowy tegoroczny prosimy, żeby tego dopilnował, aby te pieniądze na expensy mieskie w tych dniach były odebrane.

Względem długu, ktorego xiąże iegomosc pan pasterz teraz praetenduie, przeyrzawszy regestra, zkąd ten dług urosł y wiele dochodziło, na przyszłey sessyi, przy większym zgromadzeniu, będzie uczyniona rezolucya.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 msca Maia 20 dnia.

Punkta na sessyą od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym na sessyą podane:

Nie poiednokrotnie proponowalismy w. m. m. panom, że imc pan commisarz wypłacenia podymnego potrzebuie, a osobliwie consolacyi, z dymow 779 po tynfu praetenduie, na co ponieważ po te czasy nie iest żadna od w. m. panow skuteczna rezolucya; za czym uważaycie w. m. zkąd ta summa ma byc wypłacona y imc pan commisarz ukontętowany, żebysmy przy lustracyi imc pana Antoniewicza mogli byc zachowani.

W sprawie szlachetnego pana Korobanki, burmistrza, ktory z ugodą odzywa się, chcieycie w. m. naradziwszy się z sobą, słusznych osob, z doskonałą informatią, na to obrac y wysadzic.

Przesłey sessyi donosilismy w. msciom, że imc pan Kicinski, ratione samey summy y expensow, na prawo spendowanych, bierze na medyacyą w tym interesie; kogo mamy z swey strony za przyiacioł użyc, bo prędkiego imc pan Kicinski potrzebuie pomiarkowania, chcieycie w. m. rezolucyą uczynic.

W wielkiey krzywdzie swoiey pan Buraczek o to, że imc pan Kicinski od czasu niemałego, za interes całego miasta, folwarek y gospodarstwo onemu wszystkie, na kilka tysięcy, pozabierawszy, dotychczas w swey dyspozycyi ten folwarek trzyma; za czym, iako w tym punkcie postąpic, żeby ten niewinny człowiek za miasto ieden nie pokutował, prosimy o replikę.

Mieszczanie nasi, ktorzy od ichmsciow xięży Missionarzow wilenskich niedawnemi czasy byli turbowani y summę niemałą za miasto wypłacili, ktora zkąd onym ta summa ma byc oddana, chcieycie w. m. sposob takowy obmyslic, żeby ci ludzi na swym uboztwie nie szkodowali.

Xiąże iegomosc episkop przychodzącey sobie z miasta summy talarow tysiąc pięcset exolucyi potrzebuie, za niewypłaceniem ktorey posyłaiąc teraz na trybunał, chce na miasto dekret otrzymac, także y do Warszawy, ratione pewnego dokumentu, prawosławnym służącego, ordynuie, ktorego trzeba teraz czymkolwiek secundowac.

Jmc pan Dziewulski, w sprawie swey, ratione pokassowanych dekretow z nieboszczykiem panem Kazkiewiczem, ustawicznie kuczy y chce o to do miasta miec akcyą, zaczym wyrozumiawszy wmsc te wszystkie dokumenta y sprawy, chcieyce dac nam rezolucyą, iako mamy panu Dziewulskiemu odpowiedziec, żeby miasto nie pokutowało.

Żyd Beyman za cekawz y kabaczki nad tysiąc złotych więcey nie daie, ktoremu ieżeli w. m. za tę summę pozwalacie arędowac.

Szlachetny pan Sapocko, burmistrz, po te czasy talarow bitych sto pięcdziesiąt, dekretem na panu Hrehorym Awtuszkiewiczu wskazanych, nie oddaie; więc co z tym czynic o rezolutią prosimy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 Apryla 24 dnia.

Sessya. My, pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, na podane punkta, takową daiemy rezolucyą:

1. Ponieważ po tenczas, dzien po dniu uwodząc za zeszłego pana Awtuszkiewicza, pan Sapocka, burmistrz, talarow bitych sto pięddziesiąt nie oddał, za czym committitur to szlachetnym panom Bazylemu Dziehciarewiczowi y Ahaponowi Biziewiczowi, raycom mohilowskim, aby za staraniem onych, tak ta wyżey mianowana summa, iako y tynfow sto trzydziescie pięc, za gorzałkę przychodzące, od pana Sapocka, burmistrza, dnia iutrzeyszego była oddana, a gdyby był daley ieszcze pan Sapocka contrarius, tedy na exekucyą saxonow, dla prędszego dosyćuczynienia do onego na exekucyą ordynowac pozwalamy.

2. Za powroceniem błankietow mieskich, przez zeszłego pana Buraczka zatrzymanych, naowczas . . . . będzie uczyniona, iakim sposobem folwarek pana Buraczka ma byc vindikowany.

3. Dolę mieską w obrębie Ledzkowskim zaarędowawszy, prosimy szlachetnego magistratu, aby ta summa ni na co nie była spendowana, ale tylko tym ludziom, ktorzy za interes mieski od ichmciow xięży Missionarzow wilenskich szkod na tynfow pięcset ponieśli, była oddana.

4. Żydowi Beymanowi cekawz y kabaczki za tynfow tysiąc zaarędowac na rok ieden pozwalamy.

5. Na podymne teraznieysze, z regestru miesięcznego, na dwa miesiąca, iak mieskiey, tak też y na roż-

nych iuryzdykach zostaiące ludzie, ktory pobor ma się zacząc zaraz przez setnikow wybrany y do szlachetnego pana raycy skarbowego ma byc oddany.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 msca Maia 28 dnia.

Punkta od nas, magistratu tegorocnego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa na sessyą podane.

Dla kupienia armaty mieskiey przyiachali z Kiiowa y iuż od dawnego czasu czekaią na rezolucyą, więc ieżeli pozwalacie w. msc tę armatę przedac, o replikę prosimy.

Przeszłey sessyi uchwalony podatek nie wystarcza na wypłacenie podymnego, a imc pan commisarz, za nieoddaniem w tych dniach wszystkiey summy, chce miasto exequowac.

Z listem do Cara iegomosci chcieycie w. msc kogo obrac y sumpt w tę drogę obmyslic.

Jmc pan Baekelman, na wyiezdnym swoim do Warszawy, z tym się odzywał, że miasto kiedy zechce mere przy kabaku utrzymac, z płaceniem na rok po trzy tysiąca talarow bitych, z czopowym y szelężnym, więc chcieycie w. msc to uważac, ieżeli trzeba kogo w tym do Warszawy wysyłac, abo nie, o rezolucyą prosiemy.

Przeszłey sessyi było zgodne w. m. panow uznanie, abysmy cekawz z kabaczkami zaarędowali, więc że iuż z Beymanem o to na rok za tynfow osiemset zkontraktawali, donosimy.

Żydom grunt mieski, Sewerynowszczyznę, ieżeli arędowac y za iaką summę, o replikę prosimy.

Od pana Hrehorego Markiewicza, co należy za wodkę miastu, naznaczcie w. msc taką osobę, przez ktorą by ta summa była odebrana.

Z dozorstwa swego, pan Daniel Chomętowski, rayca, roku 1707, aby wraz regestra zdał y szkodę miastu obiasnił.

Na te punkta takowa rezolucya:

Dla zgodzenia się, vigore armaty mieskiey z przybyłemi kiiowlanami, wszyscy zgodnie szlachetnych panow Ahapona Biziewicza, Gabryela Korolkiewicza, radziec y Hrehorego Korobanka, ławnika, mohylowskich, wysadzamy y obieramy, ktore to naznaczone osoby, kiedy można będzie nad złotych dwa na funt co wytargowac, a nie, to y po złotych dwa zgodzic się mocni będą.

Według uczynionego z Beymanem o cekawz y kabaczki kontraktu, tynfow osiemset od niego odebrawszy, podymne wypłacic, a resztę z poborowey summy dołączyc.

Względem wysłania z listem do Cara iegomosci, panowie starostowie domu kupieckiego, dnia iutrzeyszego zebrawszy panow radnych y pospolitych, osobę obrac y sumpt na tę drogę obmyslic maią.

Ratione warszawskiey drogi do wspolney referuiemy się obrady.

Od żydow za grunta mieskie, za lata wszystkie czynsz odebrawszy, na owczas panu raycy skarbowemu grunta mieskie wakuiące w arędę puscic pozwalamy, z takowym warunkiem, żeby od poborow y ciężarow mieskich nie były excipowani.

Od pana Hrehorego Markiewicza, podług rachunku uczynionego, pan rayca skarbowy summę należącą instantante powinien odebrac, a dla uczynienia rachunku szlachetnych panow Hrehorego Korobanka, ławnika, y Piotra Rakusę, pospolitego, mohilowskich, obieramy.

Regestra z dozorstwa swego szlachetny pan Daniel Chomętowski, rayca mohylowski, z roku 1707 y przeszłego roku poborowe, na przyszłey sessyi powinien praesentowac y szkodę, miastu stałą elucidowac, dla kalkulacyi ktorych na teyże sessyi będą osoby obrane y wysadzone.

Жалоба обывателей экономіи могилевской на разныя злоупотребленія, поданная королю польскому.

Anno 1715 msca Junia 22 dnia.

Przed nami, Pawłem Łapickim, woytem, Kazimierzem Przybyckim, burmistrzem, także przed raycami y ławnikami miasta i. k. msci Mohylowa stanąwszy oblicznie uczciwi mużowie włosci mohylowskiey supplikę, na rzecz w niey niżey wyrażoną, ku wpisaniu do act mieyskich mohilowskich swoim y całey włosci oekonomiey i k. msci mohylowskiey wszyscy zgodnie podali, w te słowa pisaną: Naiasnieyszy krolu, panie a panie nasz miłosciwy. Pożądanego czas po czasie oczekiwa zdezelowana oekonomia waszey krolewskiey mosci, pana a pana naszego miłosciwego mohilowska, po tak srogiey ruinie y rożnych woiennych impetycyach, ulżenia y monarszego nad sobą politowania, kiedy od lat kilkunastu pod ustawicznym niewypowiedzianych extorsyi ięcząc ciężarem, takowey szczegolnie podlegamy nieszczęsliwosci, iż od auxiliarnych swoich roznych woysk przechodzących y od często w tey oekonomiey przemieniaiących się panow ze wszystkiego uboztwa y substancyi będąc wiecznie wyżuci y do ostatniey przyszedszy zguby, teraz żadnego przy ciężkiey swey mizeryi nie maiąc do wyżywienia sposobu z głodu z dziecmi puchnąc y umierac musimy. Jedyna tylko nas, po Bogu, zwykła nad utrapionemi monarsza utrzymuie y ubezpiecza clemencya, że nam, poddanym swoim, przy tym upadku, nie dopuscisz zaginąc y dalszymi nas, dawszy iaki czas y folgę do poratowania y podzwignienia się, nie dasz uciemiężac aggrowacyami, żebysmy przed całym swiatem tym szczycic mogli, quem regem habemus, istum patrem vocamus et calimus, mamy w monarszym miłosierdziu ufnosc, gdy będzie względ y miłosciwe baczenie, to z tey płaczliwey, do czego nas roznych incursyi zagnała tempestas, możemy wybrnąc toni; nie dosc na tym, czym nas zagniewane trapiły nieba, teraznieyszy arędarz Moyzesz Beniamin Szpeyer, nie maiąc nad przelaniem krwawych łez chrzescianskich żadnego politowania, do szczętu nas ruinuie, y mere tym sposobem postępuie, iak za dobrych czasow także arędę oekonomiey w swey miał dispozycyi, przez co nas do wieczney y nigdy nie powetowaney przywiodł szkody y uboztwa, chce od nas, abysmy, nie wiemy za co pięc tysięcy talarow bitych wypłacili, in vim ktorey summy, przed terminem, w contrakcie teraznieyszym wyrażonym, iuż przez ciężką exekucyą piętnascie tysięcy tynfow wyexequował, w czym nigdybysmy eo instanti nie wystarczyli, gdyby respektu y łaski postronnych ludzi na nasze uciemiężenie w credycie tey summy nie było, y inne niesłychane przykrosci y urągania nad chrzescianstwem czyni. Jmpossibile, panie nasz miłosciwy takową nam żydowi wypłacic summę, co przed czasy kilka tysięcy chłopow było, a teraz kilkaset mizerakow ledwo się znaydzie, gdyż iedni powymierali, drudzy od ciężkich oppressyi powychodzili, a quod maius, w całey włosci połowa wiosek pustych zostaie y w tych po chłopow trzy, cztyry, naywięcey po pięciu mieszkaiąc, nie mogą się od złodzieystwa wielkiego utrzymac. Już, panie nasz miłosciwy, sił nie staie, co na folwarki grunta ustawicznie zarabiali y zarabiamy, a z tey crescencyi dokąd się zboże obraca, z ktorego znaczna summa do roku wyszła by, skarb y my wiedziec nie możemy, poczęli byli częscią desertores, na swe popielisko zbieraiąc się, ale ciężkie pryhony porozpędzali, y to niersłuszna, że grunta, do wiosek należące, mianowany żyd odebrawszy, pożytki z nich wynayduie, a my czynsz y wszelkie podatki extraordynaryine płacimy. Jmc pan Biron, generał, w zaprzeszłym roku, na kilkadziesiąt tysięcy złotych z włosci summy wziął, a teraz znowu imc pan Szulc, kapitan, także od nas niemałey summy praetenduie, y palety po wioskach porozdawał. Nie wiemy, Panie nasz miłosciwy, komu dac odpor, czy podymne płacic, ktore iuż nie mało kosztuie, czyli też na chorągiew imc pana Szulca pieniądze zbierac; nieh by i my, za wolą waszey krolewskiey mosci, z tych iednemu czemu podlegali. Za czym my, ubodzy pod-

dani, ktorzy codziennie in lacrymis submergimus do stop waszey krolewskiey mosci, pana naszego miłosciwego upadszy, supplikuiemy o to, abysmy do tego czasu prohonami opprimowani nie byli; strożow nie więcey, tylo szesciu dawali, a teraz Beyman dwanascie, nad dawny zwyczay, chce miec; nade wszystko certans quantitatem summy, co włosci, excepto arendy mohilowskiego kabaku y panow donataryuszow, czynszu płacic ma tylo z żyłych gruntow, oprocz pustych, wiedzieli, nie według dawney, ale według teraznieyszey commissyey, po ruinie przez ichmsc panow Eydziałowicza, podkomorzego smolenskiego, Dąbrowskiego, skarbnika liwskiego uczynioney, aby nam towary komu chcąc przedawac, wodkę gdzie chcąc brac, podług dawnego trybu y zwyczaiu, a żydowskiego narzucania gorzałek, wpoł z wodą mieszanych, nieacceptowac wolno było, a daley do żadnych ciężarow pociągani nie byli; o takową intimacyę imc panu administratorowi, lub comendantowi iako naypokorniey supplikuiemy y tey łaski y miłosierdzia u waszey krolewskiey mosci pana, pana naszego miłosciwego sleźnie żebrżemy, ktorey gdy nie będzie mało kto iest y ta reszta rozwlec się za granicę musi. W czym doznawszy respektu y commiseracyi nad zgubą naszą monarszey, za szczęsliwe y długoletne panowanie Naywyższego Maiestatu błagac powinni będziemy, zostaiąc waszey krolewskiey mosci pana, pana naszego miłosciwego nayuniżensi podnożkowie poddani mużowie y cała włość oekonomiey mohilowskiey.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 msca Juni 22 dnia.

Sessya. My, pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, na podane punkta tak rezolwuiemy.

Względem podatku teraznieyszego, ktorego wypłacenia imc pan obersztleytenant praetenduie, żebysmy

podług libertacyi, od i. k. msci miastu daney, od tego wolni byc mogli, do wielmożnego imc pana Golca, comisarza iego kr. msci, za posłow szlachetnych panow Bazylego Dziehciarewicza, raycę y Jana Leoszkiewicza, ławnika, mohilowskich obieramy, a vigore szafarza, ieżeli tego potrzeba będzie kazała, do woli szlachetnego magistratu daiemy; ten zas wyiazd zeby nie był prolongowany, waruiemy, ale żeby mianowani panowie delegaci dnia dzisieyszego wyieżdzali obliguiemy, pod zapłaceniem tego podatku na miasto naznaczonego, in casu sprzeciwienstwa, a na swych mieyscach żeby nikogo nie naymowali, tylko swemi osobami w tę drogę wyieżdzali.

Jmc panu commissarzowi z retentow pozostałych resztę przychodzącą imc pan rayca skarbowy ma wypłacic.

W sprawie imc pana Korobanki, burmistrza, ieżeli per media przyiacielskie tey sprawy concludowac nie chce, tedy żeby dnia iutrzeyszego ta sprawa zaczęta, przez dekret zakonczona była bez respektu y faworu żadnego szlachetnego magistratu prosimy; panow zas delatorow obliguiemy, aby tey sprawy z imc panem instygatorem w prolongacyą nie puszczali, pod winami y paenami.

Włoki mieskie zarzeckie za słuszną cenę, tylo na gotowe pieniądze zaarendowac pozwalamy.

A włoki, na tey stronie będące mieskie, zaarendowawszy, ukrzywdzonym za interes mieski ludziom od xięży Missionarzow wilenskich, te pieniądze aby oddane, podług uznania niepoiednokrotnego, y teraz prosimy.

Ratione srebra, w zastawie u imc pana Dziehciarewicza, raycy, będącego, do spolney rady referuiemy się.

Na drogę panom delegatom naznaczonym prosimy szlachetnego pana Jerzego Leoszkiewicza, burmistrza mohilowskiego, aby z mieskich pienędzy, ktore u siebie zatrzymał z drogi warszawskiey, talarow bitych 407, przynaymniey teraz talarow bitych 50 chciał dac y wygodzić, co w rachunku będzie od imsci pryięto; in

quantum zaś na dalszą zgubę miasta nie chciał by imc pan burmistrz z mieskich pieniędzy tey wygody uczynic, wszyscy pozwalamy, iako w sprawie skarbowey, tę wszystką summę, talarow 407, na imci exequowac.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 msca Junia 22 dnia.

Punkta na sessyą. Dnia wczorayszego, imc pan Regimens, kwatermistrz, z tym do ratusza przychodził, abyśmy z iuryzdyki ratuszney, w Poniedziałek następuiący, nowonaznaczonego podatku tynfow 1150 wypłacili; za nieoddaniem tey summy mieli miasto exequowac; vigore ktorego podatku życzy imsc pan commisarz, żebysmy zaraz kogo do Słucka, do imc pana Golca, commissarza ieneralnego, wysyłali; więc w tym punkcie prosimy o rezolucyą.

Jmc panu commissarzowi reszta talarow bitych 46 nie oddana, o ktore ustawicznie kuczy, y temu imci trzeba koniecznie wypłacic, a z podatku, przeszłey sessyi uchwalonego, na wypłacenie imc panu commissarzowi sufficere nie może.

Szlachetny pan Bazyli Dziehciarewicz, rayca mohilowski, o exolucyą summy tynfow 3000, z miasta winnych, upomina się, lub o pozwolenie przedania srebra temuż moskwicinowi, co pierwiey przedane, expostuluie podług zapisu, od miasta danego, y w tym prosimy repliki.

Ponieważ po te czasy mieysce burmistrzowskie vacat a imc pan Korobanko, burmistrz, nie chce przymować, więc co z tym czynic y iako postąpic mamy, w tym punkcie na rezolucyą czekamy.

Włoki mieskie zarzeckie czy komu zaarendowac, czyli też z nich dolę, albo pensyą, brac, o poradą prosimy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 Jula 26 dnia.

My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k msci Mohilowa, tak rezolwuiemy.

Obwarowalismy przeszłą sessyą, Junia 29 praesentis, zważywszy samych panow posłow contraventią, iż inquantum by vigore tey contrybucyi była na miasto impetycya, to ciż panowie, iako to, szlachetny pan Bazyli Dziehciarewicz, rayca, y Jan Leoszkiewicz, ławnik . . . powinni, tak byli obligowani, ktoremu obowiązkowi ciż panowie delegaci, będąc praesentes, publicznie podlegac submittowali się, a że teraz z relacyi iawnie emergitur, iż dla dobra pospolitego absolute nic dobrego nie sprawiło się, więc teraznieysza kontrybucya tak obliguiemy, aby imc panu obersztleytenantowi przez wyżey mianowanych panow Bazylego Dziehciarewicza y Jerza Leoszkiewicza była wypłacona, nie dopuszczaiąc niewinnych ludzi y miasto iuryzdyki ratuszney za to exequowac; co zas było imc panu Mołczankowiczowi, woytowi prawo mediatione dano, to wszystko waruiemy, ponieważ imc pana Golca nie zostali, aby było imc panu raycy skarbowemu oddano.

Gdyby zas tego podatku pomienione osoby nie chcieli przez się samych uspokoic, to prosimy szlachetnego magistratu, aby miasto za to w swey niewinnosci nie pokutowało, ale ciż sami panowie delegaci sine respectu exequowani byli.

Dnia iutrzeyszego, delatorowie w sprawie imc pana Korobanki in quantum by funkcyi swey dosyc nie czynili, to dla lepszey czułosci, miasto pienięžney paeny, exequowac prosimy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ и постановленія мѣщанъ по онымъ.

Anno 1715 msca Juli 29 dnia.

Punkta na sessyą od nas, magistratu tegorocznego

miasta i. k. msci Mohilowa szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym na sessyą podane:

Jmc pan commisarz naznaczonego podatku wypłacenia zaraz potrzebuie; za nieoddaniem chce miasto exequowac, także y o swoy dług, talarow osiemdziesiąt szesc upomina się, ktorych gdybysmy nie oddali, to razem przy podatku y ta summa ma byc w tych dniach exequowana, w czym o poradę y o sposob wypłacenia prosimy.

Przysłany od imc pana Niesiołowskiego, w interesie imc pana Sołohuba, inaczey ztąd nie chce wyieżdzac, aż odbierze de plano satisfakcyą, za nieuspokoieniem y tego musielibysmy, albo exekucyi podlegac, albo kto niewinny będzie pokutował.

Lubo iest iuż sessyą obwarowano, że wolno srebro, w zastawie będące, panu Dziehciarewiczowi sprzedac; iednak że ten że pan Dziehciarewicz o to ustawicznie kuczy, czekaiąc na kathegoryczną rezolucyą, więc y w tym punkcie prosimy o replikę.

Ponieważ słyszec tu, że prędko spodziewac się generalney kommissyey, przeto aby vigore regestrow, tak z panem Kicinskim, ktory ustawicznie z ugodą odzywa się, iako y z drugiemi była anticipative u nas gotowosc, chcieycie w. msc na to osob naznaczyc.

Słyszec ieszcze, że takaż y za następuiące miesiąca ma byc położona contrybucya, więc uważac w. msci, czy nie trzeba panow delegatow obrac y do imc pana commissarza, gdzie może byc, ordynowac.

Rezolucya.

Względem terazzieyszego podatku wyrazilismy przeszłey sessyi przez kogo ta contrybucya powinna byc wypłacona, a że teraz w. m. m. panowie na wypłacenie oney, w punktach na to podanych, sposobu żądacię, więc my we wszem do przeszłey, zgodnie uczynioney conformuiąc y oną ratifikuiąc, y dopioro waruiemy, aby ta summa terazniеyszego podatku przez szlachetnych panow Bazylego Dziehciarewicza, raycę,

y Jana Leoszkiewicza, ławnika mohilow. była exekwowana, y ten interess in omni uspokoiony, z tey racyi, że ten podatek za sprzeciwienstwem własnym onych iest na miasto imponowany, ktory swemi osobami powinni y zniesc y uspokoic; to też sobie cavemus, aby szlachetny magistrat daley iuż nas do płacenia tey contrybucyi nie necessitował, ale z czyiey winy urosł, na tych osobach aby był exequowany, a imci pana commissarza o cierpliwosc prosic.

W interesie imc pana Sołłohuba uczynic adress do imc pana Niesiołowskiego, przy expressyi terazniеyszych ciężarow mieskich, przypomniec o moratorias iego kr. mosci na lat trzy miastu od płacenia długow mieskich wydane, przy ktorey łasce conserwowania y do dalszego czasu terminu użyczenia upraszac.

Za wygodę, miastu uczynioną, imc panu Bazylemu Dziehciarewiczowi, raycy, wszyscy całym congressem uniżenie dziękuiemy, y o tę ku miastu życzliwosc, iako wszystkich ciężarow mieskich y nawalnosci wiadomego, aby do dalszego czasu, bez molestyi, srebro u siebie zatrzymawszy a onego nie zbywaiąc, ktore panowie starostowie, obradę uczyniwszy, do windykowania onego będą wynaydowac sposob y maią rekuperowac . . . . za nieokupieniem, przedac pozwalamy.

Ten interes, ratione podatku, mianowane osoby de proprio ufalicitowawszy po uspokoieniu onego samych że szlachetnych panow Bazylego Dziehciarewicza, raycy, y p. Jana Leoszkiewicza, ławnika, za posłow do imc pana Golca, commisarza generalnego i. k. msci, gdzie byc mere zgodnie obieramy, to waruiąc, aby żadnych namiesnikow, z ktorych miasto nie miało y nie uznawa żadnego fructum, owszem zawsze odnosi detrimentum, nie naymuiąc, aby sami omnino na tey nie dzieli, względem następuiącey contrybucyi, aby miasto przy libertacyi i. k. msci zachowano y uwolniono były, wyieżdzali; za niewyiazdem coby znów miasto szkodowac miało, to oni sami tak własnie, iako y teraz, podlegac y to znosic z swych substancyi powinni będą, tenebuntur.

Ponieważ, sine scitu magistratu, za Oleyną bramą, żyd na własnym gruncie mieskim ważył się pobudować y dopioro ieszcze restauracyą czyni, za czym aby iako mimo wiadomosc magistratu ten żyd letkomyslnie postępuie, iuz sobie ony za grunt zamkowy poczyta, tak oraz aby ten wszystek budynek nieodwłocznie wraz był zniesiony y rozrzucony, staraniu osobliwemu całego magistratu, a mianowicie panu raycy skarbowemu polecamy.

Także y żydom na Lezarkowszczyznie, gruncie mieskim, mieszkaiącym, temuż imci panu raycy skarbowemu comittimus, porachować się, gdyż przez lat kilka co należy nie oddawał, aby razem za wszystkie lata dosć uczynił, dopilnowac.

Wielki miastu przez to uszczerbek, a szlachetnemu magistratowi postpozycya dziesię, że p. Korolkiewiczowa wdowa, czy przez swoią chytrosc, czyli też prywatne accomodacye do tych czas na wolnosci zostawała, znaczne . . . . z swey merkatury maiąc; więc takowemu postępkowi chcąc zabiec, tak wszyscy waruiemy, aby od tego czasu, żadnego z nią kontraktu, na szkodę miastu, nie czyniono, ale iak my wszyscy, tak aby y ona wszelkim ciężarom mieskim, zarowno z nami, podług taxy, podlegała.

Z włok mieskich y gruntow, ktore iuryzdyczanie y wszyscy mieszczanie za prawem kupnym frey maią, od tego czasu podatku po tynfy dwa, a od pasznego morgu, po groszy piętnascie wybierac uznawamy.

Королевская подтвердительная грамота, данная торговцамъ могилевскимъ на право безпошлинной торговли.

Anno 1715 msca . . . . . dnia.

Przed nami, Kozmą Markiewiczem Jakimowiczem, woytem, Danielem Frydrychowiczem a Mikołaiem Jwanowiczem Szewnią, burmistrzami, także przed raycami y ławnikami miasta i. k. msci Mohilowa, tego roku na sprawach zasiadaiącemi, stanąwszy oblicznie szla-

chetny pan Ewzeby Kondratowicz Szaszkiewicz, woyt miasta i. k. msci Mohilowa y starosta bractwa kupieckiego, przywiley od iego kr. mosci pana, pana naszego miłosciwego bractwu kupieckiemu, na rzecz w nim niżey wyrażoną, nadany y służący, imieniem wszystkiey braci tego bractwa kupieckiego, ku wpisaniu do akt mieyskich mohylowskich podał, w te słowa pisany: Jan Kazimierz z Bożey łaski, krol polski, wielkie xiąże litewskie, ruskie, pruskie, mazowieckie, żmudzkie, inflanskie, smolenskie, czernihowskie a szedzki, gotski, wandalski dziedziczny krol. Oznaymuiemy tym listem naszym, komu to wiedziec należy, pokładany był przed nami decret urodzonego Alexandra Kołęckiego, administratora ceł nowopodwyszonych wiel. xtwa littgo, z instantiey prasołow z celnikami, na ten czas będącemi ex seriis . . . . controwersyis, w dacie roku tysiąc szescset siedmnastego, w Mohilowie, msca Julii siedmnastego dnia ferowany, ktory pozwala wszystkim in genere kupczykom z drobnemi towaramy do Hołowczyna, Bychowa, Smolan, Borysowa, Łukomla, Tołoczyna, Odrucka, Szkłowa y do innych miast y miasteczek poblizszych, w dwudziestu czterech milach leżących, bez żadnego myt płacenia, dla kupiectwa iezdzie y towarami drobnemi, w tym że decrecie opisanemi handlowac, one przedawac, przy tym confirmatia tegoż decretu przez wielmożnego niegdys Jarosza Wołowicza, podskarbiego ziemskiego y pisarza wiel. xtwa littgo, de data roku Panskiego tysiąc szescset siedmnastego msca Septembris osmego dnia, za dwoma osobliwemi listami wielmożnego Krzysztofa Naruszewicza, podskarbiego wiel. xtwa littgo, iednego, do urodzonego Stanisława Pietkiewicza Stropskiego, ceł nowopodwyszonych exaktora, aby od kupczykow, za mil dwadziescia cztery, z drobnemi towarami ieżdzących, żadnych nie wyciągali exakcyi y myta, drugiego, do pisarzow celnych, pisanemi w Wilnie, msca Maia dwudziestego czwartego dnia roku Panskiego roku tysiąc szescset dwudziestego dziewiątego, osobliwie zas list wielmożnego Gedeona Michała Tryzny, podskarbiego

także w. x. littgo, ktorym przy takowych że wolnosciach kupczykow mohylowskich zachowuie, de data w Kruhłey, osmego Juni roku tysiąc szescset czterdziestego szostego; nakoniec list sławetnych Marka Antoniego Merykoniego y Henryka Monesa, administratorow ceł w. x. l. nowopodwyszonych teraznieyszych, gdzie do listow wyżey mianowanych . . . . . pisarzom swoim celnym przykazuią, aby od kupczykow, z drobnemi odpoborowanemi towarami ieżdżących za mil dwadziescia cztery żadnego nie wyciągali myta, de data w Warszawie msca Kwietnia dwudziestego dnia w roku teraznieyszym tysiąc szesc set pięćdziesiątym czwartym dany, pieczęcią skarbową zapieczętowany y ręką ich podpisany, ktore to wszystkie całe, zupełnie nienaruszone przed nami były praesentowane, y doniesiona nam, imieniem tych że kupczykow prasołow mohilowskich była prosba, abysmy pomieniony dekret urodzonego Kolęckiego y listy wielmoznych Wołowicza, Naruszewicza, Tryzny, podskarbich w. x. litgo, także list arendarzow ceł wiel. xtwa littgo teraz nowopodwyszonych stwierdziwszy, onych przy tych że wolnosciach cale y nienaruszenie zachowali. My tedy do prosby pomienioney łaskawie się skłoniwszy zwyszrzeczony decret urodzonego Kolęckiego y listy wielmożnych podskarbich w. x. littgo, także list arędarzom ceł w. x. littgo teraznieyszych nowopodwyszonych, we wszystkich conditiach, clausulach, contentach y paragraphach stwierdzamy, zmacniamy, approbuiemy, podlug ktorych y tey confirmatiey naszey kupczykow mohylowskich przy nadanych wolnosciach cale zachowuiemy, co do wiadomosci wielmożnemu Wincentemu Korwinowi Gosiewskiemu, podskarbiemu ziemskiemu y pisarzowi wiel. xtwa littgo, teraznieyszemu y napotym będącym administratorom y exactorom ceł y myt w. x. littgo nowopodwyszonych, także ich pisarzom celnym przywodząc, chcemy miec, aby pomienionych kupczykow y prasołow mohilowskich przy wolnosciach, onym służących, zachowali y żadnego myta y cła od towarow ich drobnych odpoborowanych sami nie wyciągali y substitutom

swym brac nie kazali, dla łaski naszey. Na co, dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęc wiel. xtwa littgo przycisnąc rozkazalismy. Dan w Warszawie dnia . . msca . . . roku Panskiego MDCLIII, panowania krolestw naszych, polskiego VI a szwedzkiego VII roku. Jan Kazimierz, krol. Ktory że ten przywiley, za podaniem przez wyszmianowanę osobę słowo w słowo do akt mieyskich mohilowskich iest wpisany.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 Oktobra 24 dnia.

Punkta na sessyą od nas, magistratu tegorocznego szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa podane:

Wiadomo iest dobrze wszystkim w. msciom, co imc pan Kicinski, łowczy inowrocławski, do miasta ziachawszy, powtornie Łupołow do siebie przywłaszcza, wszelką z tego przedmiescia rozkazuiąc sobie czynic sufficyięcyę y osob niewinnych, mianowicie sławetnego pana Tymofieia Heronima tyransko zbił y skaleczył, dalsze y na drugich czyniąc odpowiedzi, więc iako z mianowanym imc panem łowczym postąpic mamy, o obradę y rezolucyą prosimy.

Według deklaracyi oddania obiecanych talarow 30 imci panu Łarskiemu, ktory w mieskich interesach wszelkie miał swiadczyc facilitates, dnia dzisieyszego termin expiruie, ktoremu za przysłaniem punktualnie trzeba dotrzymac, żeby potym miastu w czym nie zaszkodził.

Ratione ważnicy mieskiey, ktora od niedzieli iest zapieczętowana, lubo była u w. msciow obrada, żeby miasto znow miało w swoiey dyspozycyey, iednak tego po te czasy dla trudnosci wiadomych ad effectum nie przyszło deducere; więc w tym punkcie, ieżeli pierwszey trzymac się sessyi, o replikę prosimy.

Jmci panu Szulcowi dawney deklaracyi talarow bitych dziesięc należy; wczorayszego zas dnia talarow bitych drugie dziesięc dla imc pana przeora orszanskiego musielismy zapożyczyc, ktory o oddanie tych pieniędzy upomina się, w drogę z sobą do Warszawy żeby . . . . . miasta był ordynowany perswaduie y życzy, a sam na przyszłey niedzieli zapewnie ma wyiachac.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 Oktobra 24 dnia.

Sessya. My, radni, y my, pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, na podane punkta tak rezolwuiemy.

Ponieważ pan Kicinski, łowczy inowrocławski, w impezie swey nie ustaie y na przyiacielskie niepoiednokrotne perswazyie, nie tylko powtornie Łupołow y Lubuże zaiachawszy, wszelkie sobie rozkazuie czynic sufficiencye dla siebie y ludzi przez się na tę exekucyą przez się sprowadzonych, ale, co większa, godnego człowieka przysięgłego imc pana Horanina y innych ludzi przez tyranskie skaleczenie mało o smierc nie przyprawił, więc aby takowe złe akcye w dalszą konsequentią nie poszły y drugich potym toż samo nie potkało, wszyscy iednostaynie, bez contradykcyi, pozwalamy, według potrzeby, ludzi cechowych ordynowawszy, ludziom imc pana Kicinskiego y samemu z Łupołowa, Lubuża y folwarku Buraczkowskiego in instanti kazac ustąpic.

Podług przeszłey iednostayney obrady, ważnicę mieską odpieczętowawszy przy osobie urzędowey, z zamku deputowaney, do niey że osob dwiuch przysięgłych ordynowac y zasiesc kazac; in quantum by zas imc pan kapitan temu negował, tedy y bez pozwolenia zamkowego zaraz do skutku to przywiesc y osob do tey ważnicy deputowac prosimy, sławetnych panow Nikifora Boczarowicza y Jana Korolkiewicza, pospolitych mohilowskich.

Na ukontentowanie imc pana Łarskiego, wypłacenie długu imc panu Szulcowi y na wyprawę posła do Warszawy, podatek na całe miasto, na ieden miesiąc, podług regestrow, uchwalamy; ratione poborcow y kto ma byc do Warszawy delegowany przy imc panu Szulcu, do woli magistratu referuiemy się, to dokładaiąc, żeby spolnie przy imc panu Szulcu był wysłany. Za poborcow głownych szlachetnych panow Daniela Chomętowskiego, raycę, Leona Tarasewicza y Samuela Korolkiewicza, pospolitych mohilowskich, obieramy; po setniach zas ciż sami panowie pospolici byc maią, co y pierwiey byli.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 Oktobra 5 dnia.

Punkta na sessyą od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym, na sessyą podane.

Jasniewielmożny imc pan Pac, kasztelan połocki, otrzymawsy dekret na miasto za obligami y assekuracyą, do miasta daną, upomina się summy sobie należącey y chce w tych dniach miasto exequowac, w czym iako mamy postąpic, o poradę prosimy.

Jmc pan Boratynski, według laudum powiatu orszanskiego, poselszczyzny sobie z miasta wypłacenia praetenduie, alias za to, co by w detencyi w Smolensku trzymany, y w tym punkcie o rezolucyą prosimy, iak tego imci zbyc mamy, bo odpowiedz wielką czyni y grabieżami straszy.

Jmc pan Szulc, kapitan, życzy, żeby przy nim ktokolwiek z miasta do dworu krola iegomosci posłany; ieżeli tedy trzeba kogo ordynowac, chcieycie w. msc sessyą obrac y sumpt na wszystko obmyslic.

Względem ważnicy, mieskiey iak mamy postąpic, ktora od niemałego czasu zapieczętowana zostaie y ludzie bardzo skwierczą, o rezolucyą prosimy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 Nowembra 25 dnia.

Punkta na sessyą od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom, radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa dla obrady podane:

1-mo, donosilismy nie poiednokrotnie w. m. m. panom, że imc pan Boratynski, według laudum powiatu orszanskiego, za to że był in detentione w Smolensku, summy tynfow tysiąc szescset szesdziesiąt upominał się przy wielkiey, uczynioney na miasto odpowiedzi, iakoż to do skutku przywiodł, kiedy niewinnych ludzi koni z towarem, także y bydło w polu, zabrawszy, po te czasy głodem morzy y co się upodoba rznąc każe, nie daiąc się na żadne, mianowicie y imc pana Szulca listowne y ustne perswazye, ratione uczynienia restytucyi; więc chcieycie w. msc takowe, na teraznieyszym swym zgromadzeniu wynalezc skuteczne remedium, żeby te bydło, a przy tym konie z towarami było vindykowane y powrocone, gdyż iednemu, albo dwum za miasto nie przychodzi pokutowac.

2-do, i. w. imc pan kasztelan połocki ustawicznie o swoy dług upomina się y chce, za dekretami, koniecznie miasto exequowac; uważcie w. msc y ten interes, żeby z dalszą szkodą miastu nie było, ale chociaż by in parte protunc trzebaby się przysłużyc, zachęcaiąc dalszą swiadczenia miastu paciencyą.

3-tio, słyszeliście w. m. m. panowie z relacyi, że za sprawienie przywileiu na dziewiędziesiąt dwa dymy i. w. imc panu Ossolinskiemu pięc dziesiątkow barankow pod suknię obiecano, trzeba by tedy dawniey to miec nam w gotowosci; ale gdy y po te czasy tego nie mamy, więc ten punkt do osobliwey w. m. panow dawszy consideratyi, co idzie o całosc miasta, aby te baranki w tych dniach mogli byc kupione, chcieycie w. msc sposob obmyslic y dnia dzisieyszego kto by dla kupna onych miał do Szkłowa iachac, osobę upewnic.

4-to, maiąc tak wielkie rożne interesa, nie mniey y tego urget necessitas, abysmy kogo przy imc panu Szulcu, kapitanu, do dworu naiasnieyszego krola iegomsci ordynowali, więc, względem posła, nie trzeba się do naszey referowac daley obrady, ale chcieycie w. msc zaraz delegata obrac y naznaczyc, żeby wziąwszy informatią, iako nayprędziey do dworu mogł pospieszac y pieniądze pro viatico temuż posłanemu trzeba obmyslic; w tych tedy punktach chcieycie w. m. panowie, fundamentalnie naradziwszy się, skuteczną nam uczynic resolutią.

Jmc pan Niesiołowski pisze do imc pana Szulca z wielkiemi przechwałkami na miasto, vigore długu, imci panu Sołłohubowi winnego, o ktorym wczesnie trzeba zabiec, że satisfakcya była w praeparaturze . . . bo y ten niewinnego porwie na drodze, to do wiecznego przyprowadzi uboztwa.

Względem osoby szlachetnego pana Kuca, raycy mohilowskiego, ktory będąc desertus, iako z relacyi urzędowey patet, że nie mało pieniędzy skarbowych pozabierawszy, po te czasy fruktyfikuie; co mamy czynic, chcieycie w. msc sessyą obwarowac.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1715 Nowembra 16 dnia.

Sessya. My, pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, na podane punkta tak resolwuiemy.

W praetensyi imc pana Boratynskiego, przy pierwszey sessyi opponuiąc się, prosimy o takowe staranie szlachetnego magistratu; abysmy in virtute praw, przywileiow y constitucyi także samych że ichmsciow decretow byli zachowani.

J. w. imc panu Pacowi, za przybyciem onego, w czymkolwiek przysługę uczyniwszy, o dalszą patiencyą upraszac, żeby dekretow swoich do exekucyi nie raczył przywodzic.

Słuszna by to rzecz była, żebyscie w. msc panowie, maiąc tak pryncypalne do promocyi interesa mieskie y dawniey kogo chcieli ordynowac do dworu naiasnieyszego krola iegomosci, ale gdy po te czasy żadna ieszcze nie znayduie gotowosc; więc teraz zabiegaiąc pierwszey ospałosci, naypierwiey za posła szlachetnego pana Ahapona Bizewicza, raycy mohilowskiego, do dworu krola iegomosci zgodnie obieramy, waruiąc to, żeby avertant superi, iakowey za podymne y inne interesa teraznieysze na miasto trudnosci, a tymby czasem mianowany pan delegat, prolonguiąc swoy wyiazd, nie chciał wyieżdżac, tedy od takowych impetycyi miasto powinno byc excypowane, a to wszystko na osobie tegoż pana raycy ma byc requirowane.

Na wyprawę tegoż pana delegata y na kupienie barankow dla ias. wiel. imc pana Ossolinskiego obiecanych podatek na ieden miesiąc uchwalamy; za poborcow zas tychże samych obieramy, nad ktoremi aby ten podatek w tych dniach był obrany, wszelka władzą, moc y zwierzchnosc szlachetnemu panu Bazylemu Dziehciarewiczowi, raycy mohilowskiemu committitur; a nim ten podatek z miasta wybierze się, tymczasem tegoż szlachetnego pana Dziehciarewicza, raycy mohilowskiego prosimy, aby baranki kupic na siebie one u kupca wziąsc y pana delegata iako nayprędziey chciał wyprawic, nie ustaiąc w swey urodzoney ku miastu życzliwosci, a potym tę wszystką sobie summę, co by miał spendowac, z teraznieyszey uchwały podatku wolen y mocen będzie odebrac, bez żadney ni od kogo contradykcyi, ktora na żadne expensa mieskie z tego podatku nie powinna byc rozdawana, aż mianowany pan Dziehciarewicz de plano będzie satisfactus.

Zaczęta akcya vigore zabranych przez szlachetnego pana Kuca raycę mohilowskiego skarbowych pieniędzy, aby to, za staraniem pana instygatora y panow delatorow, na tę funkcyą wysadzonych concludowano było, prosimy, ktorych osobliwie winą, na nieposłusznych opisaną, obowiązuiemy.

Wziąwszy informatią z relacyi ludzi godnych, że po

te czasy obligi imc panu Piszczale wypłacone także y karta imc panu Wredowi exolwowana, nie są powrucone, ale po dzisdzien u sławetnego pana Romana są zatrzymane w nieiakieysci reszcie pozostałey, za czym prosimy szlachetnego magistratu o staranie takie, żeby te zapisy opłacone pan Onoska wrocił, a uczyniwszy rachunek z imscią, in quantumby reszta będzie iaka należała, to na to osobliwy oblig dac pozwalamy.—W sprawie imc pana instygatora do spolney rady referuiemy się.

Жалоба мѣщанъ могилевскихъ на злоупотребленія Беніамина Шпейера по сбору чиншевой суммы.

Anno 1715 Nowembra 22 dnia.

Przed nami, Pawłem Łapickim, woytem, et caet. stanąwszy oblicznie uczciwi mużowie włosci mohilowskiey, supplikę na rzecz, w niey niżey wyrażoną, swoim y całey włosci oekonomiey i. k. msci Mohilowskiey, imieniem ku wpisaniu do act mieyskich mohilowskich podali, w te słowa pisaną: Naiasnieyszy krolu panie, a panie nasz miłosciwy. Srodze utrapione y wielce zmizerniałe poddanstwo waszey krolewskiey mosci pana, pana naszego miłosciwego dość było przez kilkanasteletnią woynę zewsząd niewypowiedzianemi exakcyami, tam ab auxiliaribus, quam etiam a propriis, ruinowane y aggrawowane, nigdy iednak tak wielkiey natarczywośći y pressury nie ponosiło, iako od teraznieyszego arędarza, żyda Beniamina Szpeiera, z natury chrzescianstwo nienawidzącego patitur, ktory dosc ma sobie rzetelną w kontrakcie expressyą, iaka z oekonomiey waszey krolewskiey mosci, pana naszego miłosciwego, mohilowskiey ma byc y na iakich terminach przez nas comportowana do niego czynszowa summa; lecz to wszystko swym wrodzonym iudaszowskim tłumiąc postępkiem, tak na pierwszym swey contrahencyi kwartale zażył y zażywać nas nie przestaie, że wiosny przeszłey znacznie zadłużywszy się, od talara niemal po dru-

gim talaru kwotę płacąc, zbożem y pieniędzmi postępuiąc, creditorom swym accomoduiąc się, musielismy od ciężkiey sprowadzoney exekucyi, zdrowie swoie salvuiąc, in specie summy tynfow trzydziescie tysięcy iuż wypłacic, gdy zebrawszy swawolnych nie małą gromadę ludzi, także swych żydow, karaimow y innych włocęgow, na włosć subordynowawszy, bez żadney compassyi, nas ciężko kazał exequowac y exequuie. Ktorzy powybierawszy pieniądze czynszowe y exekucyine, na dzien po tynfie, excepto wiktu, sami, gdzie komu się upodobało, fugam dederunt, a my iedną summę drugi raz płacic musielismy; przez co codziennno z włosci ludzi ubywać musi, y za granicę wychodzą, nie mogąc tak wielkiego y niewypowiedzianego wytrzymac y wycierpiec nad sobą uciemiężenia. Szwagrowie tegoż Beymana, czego ab antiquo słyszec nie było, y żadne starożytnosci nie poświadczą, to sobie kwitowe niesłychane wymyslaią; poborcowie consolacye po talarow bitych dziesięciu z wioski wyciskaią, wymagaiąc naiachawszy z niemałą arkandyą ludzi, zboże per vim zabieraią, osobliwie szwagier iego y consiliarz, Jakub Jasakowicz, tudzież y pisarz prowętowy, po talarow bitych kilkanastu consolacyi z włosciow, a sam arędarz od każdego talara po tynfie z czynszowey summy exequuią y wybieraią y tak oekonomią, że lubo po wioskach rara domus custode tenetur, iednak on, nic nie uważaiąc, tak pro moderno statu, iako oraz y na reskrypta waszey krolewskiey mosci, pana naszego miłosciwego, w ktorych specyficacya taka, że na zwyczaynym terminie wniesionę czynszową summą powinien tylko żyd contętowac się, nic nadto sobie nie uzurpuiąc, a on licentiose absolute sobie pozwalaiąc, mimo zamek (do ktorego, według wyrazney woli waszey krolew. mosci, pana naszego miłosciwego omnis dependet w takiey akcyi terminus), rozpisy na wioski czyni, za wikt, stacye, względem ktorey w kontrakcie żadney nie masz denominacyi, contravendo reskryptow waszey krolewskiey mosci, na dwadziescie tysięcy tynfow exequue, y gdyby wielm. imc pan administrator,

protunc będący, w iego wymysłach, ciężkich oppressyach, niewypowiedzianych exakcyach nas nie bronił, nie zachowował, pewnie by impossibile było y reszcie ubogim ludziom w tey włosci utrzymac się. Z odbieranych czynszowych pieniędzy de plano kwietowac nie chce, ale prywatnemi kartkami odbywa, monety po temu, iak w tuteyszym kraiu idzie, nie acceptuie, wudkę po domach, czego pred tym nigdy nie bywało, w poł z wodą mieszaną, gwałtem narzuca, a potym pieniądze exekwuie y inne niesłychane, niewypowiedziane extorsye, gorzey nieprzyiaciela nad nami pastwiąc y urągaiąc się czyni. W takowych tedy ciężkich naszych oppressyach, z płaczliwą naszą do stop waszey krolewskiey mosci pana, pana naszego miłosciwego, upadszy suppliką, do łaskawego, dobrotliwego oycowskiego recurrimus miłosierdzia, abys wasza krolewska mosc, pan nasz miłosciwy, nie dopuszczaiąc do ostatniey temu żydowi tyraninowi w resztę nas pozostałych misernych ludzi przyprowadzac ruiny, rozkazac raczył takowy do imc pana administratora teraznieyszego wydac instrument, aby ten żyd, według contractu summę wybrawszy czynszową, in super od nas wiktow, stacyi, consolacyi, kwitowego, accomodacyi, sam przez się, a ni przez subordynowanych swoich poborcow, szarpaczow karaimow nie praetendował, włosci daley nie ruinował, ale in virtute danego contraktu y reskryptow waszey krolewskiey mosci, pana naszego miłosciwego, eo nomine wydanych, sprawuiąc się, dalszemi nas nie ważył się uciemiężac exakcyami, posetno osobliwy w tym commiss mianowanemu imc panu administratorowi in defensam tey zruinowaney włosci pokornie supplikuiemy, za powrotem ktorego in quantymby my z woli waszey krolewskiey mosci, pana naszego miłosciwego, pożądaney pomocy y ratunku nie uznali, pewnie by przez rozeyscie ludzi do ostatniey ta włosc musiała przyisc ruiny; a my, doznawszy miłosierdzia oycowskiego, za długoletne zdrowie y szczęsliwe panowanie winni będziemy nazawsze Naywysszy Maiestat błagac. Waszey krolewskiey mosci pana,

pana naszego miłosciwego nayuniżensi podnożkowie mużowie y cała włosc oekonomiey mohilowskiey. Ktora ż ta supplika, za podaniem przez wyszmianowanych osob do act mieyskich mohilowskich, iest przyięta y słowo w słowo wpisana.

Королевская грамота, данная мѣщанамъ могилевскимъ въ защиту отъ злоупотребленій арендатора разныхъ сборовъ.

Anno 1715 Nowembra . . dnia. Aktykacya reskryptu.

Na urzędzie i. k. msci mieskim mohilowskiem et caet. stanąwszy oblicznie pan Jan Dowksza, sługa wielmożnego imc pana Ernestego Karola Szulca, administratora oekonomiey i. k. msci mohylowskiey, imieniem pana swego, reskrypt na rzecz w nim niżey wyrażoną, ad acticandum do act mieyskich mohilowskich podał, w te słowa pisany: August Wtory, z Bożey łaski, krol polski, wielki xiąże litewski, ruski, pruski, mazowiecki, żmuydzki, kiiowski, wołynski, podolski, podlaski, inflanski, smolenski, siewierski y czernihowski, dziedziczny xiąże saski y elector. Urodzonemu Szulcowi, kapitanowi naszemu, wiernie nam miłemu, łaskę naszę krolewską. Urodzony, wiernie nam miły. Jakosmy nie raz w. i. tak wielą reskryptami zalecili conserwatią y ochronę oekonomiey naszey mohilowskiey, tak y teraznieyszym requiruiemy, abyś, stosuiąc się do suppliki ubogich poddannych teyże oekonomiey, ktorą in originali posyłamy, tudzież trzymaiąc się we wszystkim dyspozycyi y ordynansow, eo nomine w sądach naszych skarbowych conclusive decidowanych, nad zwyczaie y prawa dawne, Beniaminowi Spaierowi, arędarzowi teraznieyszemu w niwczym aggrawowac ich nie dopuszczał . . . osobliwie tego w. i. postrzegac będziesz, aby z pustych gruntow y rol, ktore znaydowac się będą actualiter zasiane, wszelki pożytek do prowentow naszych należący, temuż arędarzowi, bez wszelkich trudnosci y controwersyi cedere powinien, sprawisz się tedy

w. i. in . . . omni exactitudine et dexteritate, inaczey nie czyniąc dla łaski nasze y z powinnosci urzędu swego. Dan w Warszawie dnia XXIX msca Lipca roku Panskiego MDCCXIV, panowania naszego XVIII roku. U tego reskryptu podpis ręki, przy pieczęci pokoiowey, temi słowy: Augustus Rex. Jtem niżey: Fr. Wertheru z Tęczyna Ossolinski, p. n. k. Przypis w te słowa: reskrypt do urodzonego Szulca za poddanymi mohilowskimi y aby arędarz do niezwyczaynych ich nie pociągał exakcyi. Jakub Justyn Bogusławski p. p. i. k. msci sekretarz. Ktoryże ten reskrypt za podaniem przez wyszmianowaną osobę, do act mieskich mohylowskich iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1716 Februaryi 14 dnia.

Punkta na sessyą od nas, magistratu tegorocznego, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym, na sessyą podane.

1-mo, imc pan Krasowski przybył tu, za obligiem talarow bitych sto, imc panu Niesiołowskiemu należących, upominaiąc się, ktory, za niedoscuczynieniem w tych dniach, chce za ordynansami hetmanskiemi ludzi chorągiewnych sprowadziwszy, tę summę exequowac.

2-do, imc panu podkomorzemu co było nagotowano tynfow pięcset, teraz tylo tynfow trzysta zostało, a tynfow dwiescie dla imc pana Wieliczki musielismy z tey summy wyiąc; więc y ten iegomosc zapewnie, dnia iutrzeyszego, z drugiemi ichmsc pany powiatowemi ma tu przybyc; ktoremu, kiedy nie więcey, to przynamniey tynfow pięcset, koniecznie wraz trzeba będzie oddac.

3-tio, według postanowienia, z imc panem Bartoszewiczem, pisarzem, uczynionego, trzeba koniecznie tynfow trzy tysiąca żeby była przed Wielkanocą ta summa w gotowosci, ktory za niedoscuczynieniem mu-

siał by pewnie, według assekuracyi naszey, proceder prawny ad executionem przywodzic.

4-to, także ichmsciom x. x. Bernardynom tynfow pięcset, co imc pan podstarosci zlecił, dnia 10 Martii potrzeba wypłacic, y tym gdy nie dotrzymamy, musi miasto wielkiey zażyc trudnosci, bo właśnie przed tym terminem y sam imc pan podstarosci z Wilna ma powrocic.

5-to na potrzebę mieską w kromach dalszego nie można miec kredytu, bo pod czas chorągwi przechodzących zadłużywszy się, y po te czasy nie uiscilismy; więc y tym, co komu winno, conserwuiąc dalszy credit, trzeba zkąd satisfactią obmyslic.

6-to, z teraznieyszego seymiku gromnicznego słyszeć, że iest uchwała z dymu po tynfow piętnascie, ale według iakiey abiuraty, ieszcze nie masz pewney wiadomosci.

Termin arędy lubuzkiey trzyletni expirował, ktory folwark, alias Lubuże, ieżeli komu pozwalac arędowac u w. msci o contrahentow y o rezolucyą prosimy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1716 Februaryi 21 dnia.

My, radni y pospolici pięciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, tak rezolwuiemy na punkta podane.

Na uspokoienie winnych interesow, ktore w punktach, nam podanych, są wyrażone, takową uchwałę czyniemy: na niedziel osm, na całe miasto, każdey niedzieli wiele summy każda setnia powinna dac, szlachetni panowie Alexander Mołczankowicz, woyt, Władysław Mitkiewicz, Ewzebi Korolkiewicz, Ahapon Biziewicz, raycy y Hrehory Korobanko, ławnik, także sławetni panowie Tymofiey Horanin, Nikifor Leoszkiewicz, Semion Kuziewka y Michał Całabanowicz, pospolici mohylowscy, na tę summę maią dispartyment uczynic, podług ktorego każda potym setnia ma się taxo-

wac y tę summę co niedzieli, in specie po tynfow pięcset, maią wnaszać y do rąk szlachetnego pana Gabryela Korolkiewicza, raycy mohylowskiego tegorocznego skarbowego oddawac. Ponieważ za dekretami, od roznych panow creditorow na miasto potrzymanemi, ciężką bardzo za długi miasto cierpi oppressyą, na zniesienie ktorych, zabiegaiąc aby reszta obywatelow mogła się utrzymać, wszyscy zgodnie y iednostaynie armatę mieską, ktora mieskim sumptem reparowana, przedać pozwalamy.

Lubużę pewnemu contrahentowi na gotowe pieniądze zaarędowac pozwalamy.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1716 Marca 30 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici pięciu przemian miasta i. k. msci Mohiłowa, na podane punkta takową rezolucyę daiemy:

1-mo, zabiegaiąc teraznieyszey exekucyi, aby miasto nie cierpiało, na wypłacenie solarium ichmciom panom commissarzom, podatek na dwa miesiące na całe miasto uchwalamy; ktory podatek aby in spatio dni trzech był wybrany, waruiemy. Za poborcow szlachetnych panow Stefana Hutorowicza, Leona Hukowicza, ławnikow, y sławetnych panow Stefana Dzieszkiewicza y Jozefa Trubę, pospolitych mohylowskich, obieramy; a gdyby tey funkcyi mianowane panowie poborcowie dosc nie uczynili y tey summy, według pierwszey taxy, za dni trzy nie wybrali, tedy samich że panow poborcow w delatę ichmc panow commisarzow podać pozwalamy.

2-do, Beyman za cekauz, in quantum by summy należącey nie chciał in instante wypłacic, tedy prosimy szlachetnego magistratu, aby, zniosszy się z ichmsc pany commissarzami, ante omnia, także do exequowania

w delatę podali, żeby ta summa, tynfow tysiąc, daley nie wakowała.

3-tio, dla wypisania wszystkich domow, kamienic, według dawney abiuraty, szlachetnego pana Theodora Kuziewkę, burmistrza, Hrehorego Korobanka, ławnika, obieramy, ktorzy słusznie regestr dla lepszego uwiadomienia sporządziwszy, na przyszłym congressie praesentować powinni będą.

4-to, na wypłacenie długu w. imc panu podkomorzemu, wyżey mianowani panowie poborcowie retenta poboru niedzielnego zupełnie dobrać maią.

5-to dekreta, na Masłoka Kondrata y Mirona Piharewicza otrzymane, prosimy, aby do exekucyi nieodwłoczney były przywiedzione.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1716 Marca 30 dnia.

Sessya. Do imc pana podkomorzego y imc pana Piory, za posłow szlachetnych panow Theodora Kuziewkę, burmistrza, y Leona Hukowicza, ławnika, obieramy, a z pospolitych, ieżeli ktory będzie do tey drogi potrzebny, na wolę ichmciow ceduiemy, ktorych to ichmciow panow delegatow, z podatku teraz wybieraiącego prosimy szlachetnego magistratu, aby dnia iutrzeyszego wyprawili.

Ponieważ niektorzy w przeszłey niedzielney uchwale defelkę y diminucye sobie poczynili, więc teraz, miasto tego podatku, na panach radnych y pospolitych trzecią częsc miesięcznego poboru na tydzień uchwalamy, ktorzy, według taxy miesięczney, na niedzielę trzecią częsc płacic maią.

Z teyże summy, ktora ma byc przez panow poborcow nieodwłocznie, pod exekucyą wybrana, tynfow trzy tysiąca imc panu Bartoszewiczowi ma byc wypłacona.

W interesie imc pana Kazanowicza, sekretarza i. k. msci, woyta mohilowskiego, żadney na tenczas nie czyniemy rezolucyi, a to dla tego, że żadnego nie mamy obiasnienia y wiadomosci, wiele imci na tę praetensyę od miasta summy dochodziło, więc prosimy szlachetnego magistratu tegorocznego, aby na porachunek z imscią chcieli osob pewnych wysadzic y deputowac; na owczas, co się pokaże z calculacyi, replikę uczyniemy.

Pan Tymofiey Horanin, za całe miasto ponieważ teraz niewinnie pokutuie y ciężkie, iako mamy relacyę, tyranstwo cierpi, zaczym prosimy szlachetnego magistratu o tym człowieku miec staranie, aby daley nie kawęczył, ale od tego więzienia był eliberowany.

Dla melioracyi regestrow podatku niedzielnego na panach radnych y pospolitych, przy magistracie rocznym naznaczamy panow radnych szlachetnego pana Ahafona Bizia y Ewzebia Korolkiewicza, raycow, y sławetnych panow Jana Dziehciarewicza y Symeona Kuziewkę, pospolitych.

Nie możemy wiedziec y doskonałey miec informacyi, iakim sposobem imc pan Kazkiewicz, burmistrz mohilowski, reszty nieiakieyś od miasta praetenduie, do ktorego miasta daleko bardziey głowanieysza ma praetensyą, kiedy po dzisdzien przez dawnich . . . . ruinuie się, za czym, ante omnia, prosimy szlachetnego magistratu, żeby się imc pan Leoszkiewicz z srebra y łancużkow cerkiewnych, wiele na rekuperowanie kabaku pobrano, w tych dniach wykalkulował.

Долговое обязательство, выданное магистратомъ могилевскимъ купцу Михаилу Рейману.

Roku 1716 msca Marca 30 dnia.

Na urzędzie i. k. msci mieskim mohilowskim et caet. stanąwszy oblicznie szlachetny pan Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz mohilowski, zapis assekuracyiny, na rzecz w nim niżey wyrażoną, ku wpisaniu do act mieskich mohilowskich podał, w te słowa pisany: My, magistrat y pospolstwo, piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, czyniemy wiadomo tym naszym listem, dobrowol-

nym assekuracyinym zapisem, iż na pilną całego miasta potrzebę zostalismy winni gotowey summy czerwonych złotych sto czterdziescie, rachuiąc czerwony złoty po złotych osmiu, czyni pruską monetą złotych tysiąc sto dwadziescia, imc panu Michałowi Reymanowi, obywatelowi y kupcu gdanskiemu; w ktorey summie, dla lepszey pewnosci, dalismy w zastaw w łancużkach połtora funta złota; a tę summę mamy y będziemy powinni takiemiż pieniądzami imc panu creditorowi we Gdansku oddac y wypłacic w roku teraznieyszym tysiąc siedmsetnym piętnastym, w dzien swiętego Dominika, die 4-ta Augusti przypadaiącego. W sposob nagrody, od daty tego zapisu, przy oddaniu tych pieniędzy, za szesc miesięcy, złotych czterdziescie pięc pruskiey monety od tey wszystkiey summy zapłacic obliguiemy. Na co dla lepszey wiary daiemy tę naszę assekuracyą, z podpisami rąk naszych własnych. Działo się w Warszawie dnia dziesiątego Febryaryi roku tysiąc siedmsetnego piętnastego. U tego assekuracyinego zapisu podpisy rąk temi słowy: Paweł Łapicki, woyt mohilowski. Theodor Kazanowicz, woyt mohylowski. Daniel Sapocko, burmistrz moh. Bazyli Cdomętowski, b. burm. moh. Jerzy Leoszkiewicz, burm. m. Семiонъ Куцъ, райца м. Gabryel Korolkiewicz, rayca m. Daniel Chomętowski, rayca moh. Miron Andziorowicz, rayca m. Bazyli Mironowicz Dziehciarewicz. Tymofiey Leoszkiewicz. Nikifor Marcinowicz, ławnik. Jakim Dziehciarewicz, posp. moh. Michał Całaban, posp. Тимоѳей Карнеевичъ. Ktory że ten assekuracyiny zapis, za podaniem przez wyszmianowanę osobę, do act mieskich mohilowskich iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Обязательство могилевскаго бурмистра Леошкевича выкупить церковныя золотыя вещи, заложенныя на удовлетворенiе городскихъ потребностей.

Acticatio Assekuracyi.

Na urzędzie i. k. msci mieskim mohilowskim etc.

stanąwszy oblicznie szlachetny pan Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz mohilowski, assekuracyiny zapis, na rzecz w nim niżey wyrażoną ku wpisaniu do akt mieskich mohylowskich podał, w te słowa pisany: Ja, Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz mohylowski, czynie wiadomo tym moim listem dobrowolnym assekuracyinym zapisem, iż co od szlachetnych panow magistratowych y od sławetnych panow pospolitych piąciu przemian miasta i. k. msci Mohylowa, w roku przeszłym tysiąc siedmsetnym trzynastym msca Augusta piątego dnia, połtora funta złota cerkiewnego w rożnych łancużkach, dla windykowania prowentu kabacznego, do ręku moich odebrawszy na zastawę onego złota pozwolenie in scripto, od tegoż magistratu y pospolstwa sobie dane, otrzymałem. Ktore te połtora funta złota, za requisitią imc pana Theodora Kazanowicza, sekretarza i. k. msci, woyta, y całego magistratu mohylowskiego, w Warszawie, bez żadnych exkuzacyi y naymnieyszey trudnosci y turbacyi, przy powroceniu assekuracyi moiey, addac mam y powinien będę. J na to daię ten moy assekuracyiny zapis, z podpisem ręki mey własney. Działo się w Mohylowie, dnia dwudziestego piątego Septembris anno tysiąc siedmsetnego czternastego. U tego assekuracyinego zapisu podpis rąk tymi słowy: Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz mohylowski. Ustnie y oczewisto uproszony pieczętarz do tey assekuracyi od imc pana Jerzego Leoszkiewicza, burmistrza mohylowskiego, dla swiadectwa podpisuię się Daniel Sapocko, burmistrz mohylowski. Oczewisto proszony od imc pana Jerzego Leoszkiewicza, burmistrza mohylowskiego o podpis ręki do tego zapisu assekuracyinego pieczętarz Grzegorz Kolanowski, ławnik mohylowski. Ustnie proszony od imc pana Jerzego Leoszkiewicza, burm. moh. do tego zapisu assekuracyinego podpisałem się Athanazy Tymonowicz, ławnik moh. W tyle napis w te słowa: Anno tysiąc siedmsetnego piętnastego msca Januaryi dwudziestego wtorego dnia. Podług tey assekuracyi na wypłacenie długu wielm. imc panu Sołohubowi, pułkownikowi i. k. msci, talarow bitych trzech

set, na obligowy zapis z miasta winnego, od szlachetnego pana Jerzego Leoszkiewicza, burmistrza mohylowskiego, te połtora funta złota cerkiewnego odebrawszy przez imc pana Eumana, obywatela warszawskiego, w summie wyżey specifikowaney, talarow bitych trzech set, imci panu Reymanowi, kupcowi Gdanskiemu, w zastaw dalismy, przy daney na tę summę, imieniem całego miasta assekuracyi. Datum w Warszawie, dnia, msca y roku ut supra. Theodor Kazanowicz, sekretarz i. k. msci, woyt mohylowski. Ktory że ten assekuracyiny zapis, wespoł z napisem, za podaniem przez wyszmianowaną osobę do act mieskich mohylowskich iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Счетъ купца Реймана на проданныя золотыя церковныя вещи для уплаты городскаго долга.

Tegoż dnia, mca y roku. Acticatio rachunku.

Na urzędzie i. k. msci mieskim mohylowskim, tego roku na sprawach zasiadaiącym, stanąwszy oblicznie szlachetny pan Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz mohylowski, rachunek, na rzecz w nim niżey wyrażoną ku wpisaniu do act mieyskich mohylowskich podał, w te słowa pisany: We Gdansku, die duodecima Nowembris anno tysiąc siedmsetnego piętnastego. Rachunek z imscią panem Janem Leoszkiewiczem, strony złotych tysiąca stu dwudziestu b. m. ktore kazałem liczyc ichmciom panom delegatom miasta i. k. msci Mohylowa, w roku teraznieyszym, w Warszawie, dnia czwartego February, według obligu całego miasta mohylowskiego, przychodzi mnie kapitału złotych tysiąc sto dwadziescia; z tegoż interesu za połroka, aż do dnia czwartego Augusti anni praesentis, złotych czterdziescie pięc; z tegoż kapitału, z czwierć roku interesu złotych dwadziescia dwa y groszy piętnascie; uczyni summa złotych tysiąc sto osiemdziesiąt siedm y groszy piętnascie. Na to przedałem w łancużkach złotych czterdziescie dziewięc y czwierc czerwonych, po złotych siedm, złotych trzysta czterdziescie cztyry y groszy dwadziescia dwa y poł; sto trzynascie y poł czerwonych, po złotych szesc, złotych szesc set osiemdziesiąt ieden; reszty odebrałem od imc pana Jana Leoszkiewicza złotych sto szescdziesiąt ieden y groszy dwadziescia dwa y poł. Summa złotych tysiąc sto osiemdziesiąt siedm y groszy piętnascie. U tego rachunku podpis ręki temi słowy: Michał Reyman m. pr. Ktory że ten rachunek, za podaniem przez wyszmianowaną osobę, do act mieskich mohylowskich iest przyięty y słowo w słowo wpisany.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1716 msca Marca 25 dnia.

Punkta na sessyą. Jmc pan Pioro, strażnik żmudski, przysłał tu umyslnego, upominaiąc się o dług z miasta należący, ktory in quantum by w tych dniach nie był wypłacony, to chce sam nie bez assistencyi tu ziachac y ludzi chorągiewnych, za ordynansem imc pana hetmana na exekucyą summy, według dekretow, sprowadzic.

Jmc pan podkomorzy orszanski także ma wolę na exekucyę przed swięta ludzi zesłac, więc koniecznie trzeba temu zabiec y przynaymniey z tysiącem złotych kogo ordynowac, żebysmy łaski iego, ile teraz miastu potrzebney, iak sam zostaie regimentarzem dywizyi białoruskiey, nie mogli narazic.

Teraznieyszego podatku czerń cale, według taxy, nie może dawac y ustawicznie z płaczem prosząc o umnieyszenie tu bywaią; uważaycie w. msc, żeby y tych ubogich ludzi z oppressyą nie było, y razem na nich nie trzeba naciskac, gdyż iednym uciemiężeni przez obciążliwą taxę, a ile ludziom mizernym, a drugim letko y dobrze się dzieie. Za czym lepiey y słuszniey, miasto tego poboru, trzecią częsc uchwalic na radnych y pospolitych, a ten podatek annihilowac.

Jmc panu pisarzowi Bartoszewiczowi oddania sum-

my tynfow trzech tysięcy termin na swięta nadchodzi, ktoremu, według assekuracyi, in quantum nie dotrzymamy, pewnie cięźkiey spodziewac się exekucyi.

Jchmsc panowie starostowie bractwa starszego Bohoiawleni Panskich za złoto y srebro, z cerkwi wzięte, potrzebuią teraz na oprawę opadłych murow supplementu pieniężnego, więc y w tym trzeba rezolucyi.

Jmc pan Kazanowicz, sekretarz iego krol. msci, woyt mohylowski, według zapisow y obligow, od miasta danych, o satisfakcyę upomina się, mianuiąc to, że nie małą przez uczynioną expulsyą z ważnicy y na expensa prawne szkodę poniosł, za miasto gotowemi pieniędzami imci panu Suchodolskiemu dług wypłaciwszy; więc y w tym punkcie prosimy o replikę, zkąd ma byc exolucya uczyniona.

Wiadomo wszystkim w. m. m. panom, że za interes całego miasta pan Tymofiey Horanin niewinnie od imc pana Kicinskiego na drodze iest wzięty, zbity, skaleczony y nie wiemy dokąd z resztą iest zaprowadzony zdrowia; za czym, iakim sposobem tę mamy eliberowac osobę za wzięciem wiadomosci, o poradę skuteczną prosimy,

Jmc pan Jerzy Leoszkiewicz, burmistrz, za regestrem y listownym dokumentem pana Reymana, kupca Gdanskiego, reszty do łancużkow cerkiewnych, swemi pieniędzami dołożoney, talarow bitych czterdziescie pięc, o restytucyę tych pieniędzy requiruie; więc y w tey sprawie o replikę prosimy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ

Anno 1716 Aprуla 23 dnia.

Punkta na sessyą. Zachodzą niepocieszne słychy, że imc pan Talmunt ma instrument do miasta, vigore wypłacenia niemałey summy; więc iako sam imc pan commisarz życzy do ias. wielm. imc pana marszałka konfederackiego omnino iachac, tak oraz zważaycie w. msci consequencye teraznieyszych rewolucyi, żeby miasto do ostatniey nie przyszło ruiny, dla czego konieczne delegatow obrac do i. w. imc pana marszałka y do i. w. imc pana hetmana y sumpt na accomodacyę y w tę drogę obmyslic potrzeba.

Mamy pewną relacyą, że imc pan . . . . otrzymał do exequowania instrument u i. w. imc pana marszałka konfederackiego y expedycyą ma do imc pana Talmunta, commisarza, w tym że interesie; więc y w tym iako zabiec mamy, trzeba rezolucyi, gdyż bez accomodacyi y ten interes utrzymac się nie może; także pan Tymofiey Horanin iakim sposobem ma byc eliberowany, o informacyą y rezolucyą prosimy.

W. imc panu commisarzowi Talmuntowi, z wielu racyi, trzeba accomodacyi, ktorey się y sam domawia; za czym y tego imsci potrzeba przed wyiazdem ukontętowac.

Wielm. imci pana Szemiota, podkomorzego, iuż od dawnych czasow mieli ukontętowac, co miasto winno, y szesc domow zaiachano w miescie, iako samym w. msci iest swiadomo, co trzeba koniecznie oddac, chcieycie w. msc zkąd obmyslic, a żeby było wcale oddano, gdyż wszędzie będzie ten pan potrzebny.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1716 Aprуla 23 dnia.

Sessya. My, magistrat y pospolstwo piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, zgodnie y iednostaynie o desideriach całego miasta do iasnie wielm. imci pana kasztelana wilenskiego, hetmana wielkiego w. x. littgo, y do ias. wiel. imc pana marszałka generalnego confederatyi teraznieyszey wiel. xtwa littgo, obrali z posrzodku siebie za posłow szlachetnych panow Hrehorego Szunkiewicza y Leona Hukowicza, radziec, a za szafarza sławetnego pana Theodora Rozynkiewicza, posp. moh. ktorzy, według daney sobie od nas instrukcyey sprawowac będą powinni.

A na drogę koni, iednego, pan Jakub Kucewicz, z panem Stefanem Midwienkiem, drugiego zas konia pan Stefan Dzieszkowicz, pan Filip Głuchow y pan Gabryel Załoha posp. moh. na tę drogę wystawic y dac szlachetnym panom delegatom maią; vigore tedy tego wydania koni, pomienionych panow pospolitych od funkcyey teraznieyszey poborowey uwalniamy, a na ich mieysce panow Hrehoreho Sienkiewicza y Mirona Choroszawkę za poborcow do szlachetnego pana Stefana Hutorowicza, ławnika mohil. przydaiemy y naznaczamy.

Zaś pieniądze w drogę panom posłom z poborowey summy tygodniowey pan Stefan Hutorowicz, ławn. moh. z pany collegami swemi, co nayprędziey ma dac, przykazuiemy.

Jmc pana commisarza teraznieyszey confederacyi wiel. xtwa littgo, do miasta przybyłego, w czym możno ukontętowac, aby miastu we wszem raczył byc łaskawym y łaskę swą oswiadczył.

Na tych panach, tak radnych, iako y pospolitych, ktorzy za kartkami danemi na sessyą nie przychodzili, na każdym winy po dwa talary bite, za nieposłuszenstwo, uznawamy, y do exequowania szlachetnemu panu raycy skarbowemu, teraz zasiadaiącemu, szl. panu Piotru Rakusie moc zupełną daiemy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Roku Panskiego 1716 Maia 1 dnia.

Punkta na sessyą, od nas, magistratu rocznego miasta i. k. msci Mohylowa, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian dla obrady podane:

1. Zaszła nam niepocieszna nowina, że imc pan Talmunt, commisarz, za ordynansem ias. wielm. imc pana marszałka confederationis wiel. xtwa littgo dziesięc tysięcy złotych z samey iurisdictiey mieskiey ratuszney, krom innych iurisdyk.

2. Zachodzące teraznieysze nam akcye trzeba doniesc panom posłom, od nas y całego miasta wyprawionym, y w tropy do nich posyłac.

3. Z imcią panem Kicinskim, ratione ugody, aby była fundamentalna y punktualna o utwierdzenie prosimy.

4. Poniewaź nam, magistratowi, przycięźko iest, że mało kogo mamy ku pomocy około miasta pracowac, tedy na mieyscu panow ławnikow rocznych, ktorzy są w poselstwie, chcieycie w. msc słusznych y godnych ludzi obrac do przybycia onych.

5. Już od niemałego czasu żadaią nam w aktach, że podpis pisarza w niebytnosci zawżdy podpisuie się, tedy ufundowac pana pisarza, lub tego do przysięgi teraznieyszego, lub godnego tey funkcyi obrac y aby wraz na pisarstwo poprzysiągł umocnic.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1716 Maia 1 dnia.

Sessya. My, pospolici, na podane punkta, takową daiemy resolucyą:

Względem teraznieyszych contrybucyi, ktorych imc pan commisarz praetenduie wypłacenia, z żadną cathegoryczną nie odzywac declaracyą, tylo o paciencyą do dalszey dispozycyi y powrotu wysłanych delegatow prosic.

Ratione interessu imc pana łowczego, tych wszystkich osob, ktorzy są przeszłey sessyi naznaczeni, confirmuiemy, y żeby temu uznaniu zadosc uczynili.

Dla uwiadomienia o teraznieyszych coniunkturach do panow delegatow naszych prosimy, aby szlachetny magistrat, kogo sobie upodoba, ordynował.

Poniewaź dla absencyi panow radnych rocznych w interesach mieskich w magistracie nie iest completus numerus, więc na mieyscu szlachetnego pana Szunkiewicza, szlachetnego pana Hreliorego Korobanka, ław-

nika; a na mieyscu szlachetnego pana Hukowicza, szlachetnego pana Filipa Dziehciarewicza, ławnika, obieramy y upraszamy.

Punkt względem osoby imci pana pisarza wyrażony do elekcyi następuiącey suspenduiemy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Anno 1716 Junii 25 dnia.

Punkta na sessyą od nas, magistratu miasta i. k. msci Mohilowa, szlachetnym panom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian dla obrady podane:

Jasnie wielmożnemu imc panu marszałkowi confederacyi wiel. xtwa littgo oddania dwuchset piędziesięciu talarow termin iuż minął, podług danego obligu, a w. imc pan Talmont, comisarz odieżza; a w tym interesie uprosilismy szlachetnego pana Jerzego Leoszkiewicza, burmistrza mohilowskiego, że wygodził towarem, co doszło imc panu kommisarzowi talarow bitych sto szescdziesiąt pięc, a resztę koniecznie trzeba oddac y panu Leoszkiewiczowi uiscic się koniecznie trzeba, a za niedosc uczynieniem ma exequowac imc pan Talmont.

O podymne o miłosierdzie prosząc do i. w. imc pana marszałka przy imc panu Choncewiczu człowieka naszego za posła obrać y wraz posyłac koniecznie trzeba, gdyż z wielkim ciężarem iest miastu teraznieysza exekucya, kiedy na tydzien tynfow dwiescie czterdziescie kosztuie, ieszcze y nadto.

Jmc panu Kicinskiemu, łowczemu inowrocławskiemu, termin oddania trzech set talarow bitych, na przyszły poniedziałek, to iest 29 praesentis przychodzi, pod utratą dwuchset talarow bitych, ktore iuż oddane, w czym o obmyslenie pieniędzy cale potrzeba, żebysmy do ostatniey nie przyszli ruiny; y te talarow dwiescie

maią, podług assekuracyi, w niedotrzymaniu słowa, ginąc; w tym szczerey y pilney potrzebuiemy obrady.

Lubuże mieskie arędowac, kto da więcey, gdyż imc pan Liewental daie pieniędzy wraz, tedy na samich w. msci, kto da więcey, prosimy o radę, komu mamy puscic, gdyż termin dawno minął w. imsc panu sędziemu Kasperowiczowi.

Jmc pan Korycinski także swego długu upomina się, ktoremu za summę imsci należącą, dawali włoki Zadnieprskie czynszowe na lat pięc, ale tym nie kontętuie się, na szosty rok affektuie za wszystką summę swoią.

Retenta wszystkich poborow, wiele iest, a osobliwie u pana Bizewicza nie mało iest summy, co z tym czynic, o poradę upraszamy.

Постановленія магистрата и мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

My, magistrat y pospolstwo piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa do ratusza na sessyą dnia 27 Junii 1716 roku zebrani, niżey wyrażone punkta wszyscy zgodnie y iednostaynie obrady naszey uznawamy y stwierdzamy.

1-mo, szlachetnemu panu Jerzemu Leoszkiewiczowi, burmistrzowi mohilowskiemu, za wygodę, pod teraznieyszą gwałtowną mieską potrzebę dziękuiąc, o dalszą cierpliwosc na tygodni dwa prosimy; żeby zas imsci własnosci swey bezpiecznym był, zastaw pewny dac pozwalamy, ktory in spatio założonego terminu okupic deklaruiąc, tym obowiązuiemy się, że po expiracyi wyszrzeczonego czasu, namieniony creditor zastaw, sobie od miasta dany, przedac wolen y mocen będzie.

2-do, urgente necessitate y dla prędszego się w teraznieyszych oppressiach salwowania, za delegatow do ias. wiel. imc pana marszałka sławetnych panow Jakuba Kucewicza, Stefana Mitczonka, pospolitych mohilowskich naznaczamy, ktorzy aby bez prolongacyi z

suppliką do ias. wiel. imc pana marszałka y z listem do ichmsciow panow Michała Choncewicza, strażnika orszanskiego, Franciszka Pietucha, posłow od donataryuszow oekonomii iego kr. mosci mohilowskiey destinowanych, wyieżdzali, obliguiemy, ad regressum onych imsci pana kapitana, ktory na exekucyi z ludzmi prosic, przy accomodacyi, aby z compassyiey swoiey exekucyą z miasta sprowadzic raczył.

3-tio, wielmożnego imc pana Kicinskiego, łowczego inowrocławskiego, in quantumby z teraznieyszego podatku uspokoic niepodobno było, tedy u imsci pana Talmonta zapożyczywszy, oblig na summę wszyscy, nie excipuiąc żadnego, podpisac mamy

4-to, folwark Lubuzski zaarędowac, z awkcyą arędowney ceny, pewnemu, za gotowe pieniądze, kontrahentowi, ktory by chciał pożytku przyczynic miastu w awkcyi arędy; in quantumby zas takowy się nie znalazł, tedy według dawnych kontraktow, za popołożeniem gotowych pieniędzy, na wszystkie trzy lata w dzierżanie podac mamy.

5-to et 6-to, wielmożnemu imc panu Lewenthalowi, obersztleytenantowi iego kr. msci, talarow sta bitych y dwadziescia czerwonych złotych, miastu pożyczonych, exolucyą z reszty arędowney lubuzskiey summy, z pozostałych w miescie ułomkow uczyniemy.

7-mo, z imc panem Korycinskim, skarbnikiem drogickim, iak szlachetny magistrat tegoroczny zkontraktuie, my w tym przeczyc nie powinni.

8-vo, retenta wszystkich poborow aby przez tych że panow poborcow dobrane były, uchwalamy.

Предложенія магистрата могилевскаго по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Roku 1716 msca Julii 4 dnia.

Punkta na sessyą od nas, magistratu rocznego miasta i. k. msci Mohilowa do rezolucyi szlachetnym pa-

nom radnym y sławetnym panom pospolitym piąciu przemian podane:

1-mo, imc pan Stanisław Kicinski, łowczy inowrocławski, żadną żywą miarą opisu assekuracyinego od nas na płacenie, według medyacyi przyiacielskiey, pisanego stylo iuris et privilegiorum miasta, akceptowac nie chce, tylo żeby według woli y conceptu swego aby napisany był opis immutabiliter żąda, z ktorym iako postąpic mamy o zdrową poradę prosimy.

2-do, ponieważ według przeszłey sessyiey ichmsc panowie taxatorowie podymnego, dyspartyment uczyniwszy, regestra doskonałe sporządzili, tedy poborcow w. msci do wybierania podymnego obrac y naznaczyc chcieycie.

3-tio, taxę na panow radnych y panow pospolitych kto sporządzic ma: ciliż ichmsc panowie taxatorowie, czy też inni, teraznieyszą sessyą uznac y utwierdzic trzeba, ponieważ imc pan kapitan kuczy, ktory co tydzien złotych dwiescie czterdziescie z naddatkiem miastu kosztuie, rozstawiwszy na wykarmienie po setniach żołnierza, praetenduiąc z miasta złotych 14,022 za 779 dymow, z każdego dymu po tynfow 18 ydzie, oprocz tygodniowey konsystencyi.

Постановленія мѣщанъ могилевскихъ по разнымъ городскимъ общественнымъ и хозяйственнымъ дѣламъ.

Roku 1716 Julii 4 dnia.

Sessya. My, radni y pospolici piąciu przemian miasta i. k. msci Mohilowa, wszyscy zgodnie y iednostaynie, na sessyą do ratusza zszedszy się, takową czyniemy obradę:

Jmci panu Kicinskiemu, łowczemu inowrocławskiemu, podług uczynionego postanowienia, prawny zapis na raty oddawania summy dac prosiemy y ręce podpisac wszyscy deklaruiemy.

Dla wybierania podatku podymnego za poborcow naznaczamy: do secien Papinskiey, Koskowskiey y Try-

sninskiey, pana Bazylego Chomętowskiego, burmistrza, pana Jwana Paciomkę, Jana Żywockiewicza y Stefana Buraczka, pospolitych.

Do Wyhonskiey, Dobrosołowskiey, Ledzkowskiey y Nahorskiey, szlachetnego pana Ewzebiego Korolkiewicza, raycę, sławetnych p. p. Michała Całabana, Filipa Głuchowicza, Pawła Baczarowa Daniela Cyganka, pospolitych.

Do Kurdzieniewskiey, Słobodzkiey, Hrywlanskiey, Perechrescinskiey y Berezskiey, pana Stefana Hutorowicza, ławnika y pana Hrehoreho Korobanka y panow pospolitych Nikifora Carowa, Jana Smowżewicza y Semiona Elistratowicza.

Do Łupołowskiey y Troieckiey, szlachetnych panow Symeona Kuca, Nikifora Hrynia y Macieia Lalkowicza, raycow y pana Jana Jakimowicza Chomętowskiego.

Do Ostrozkiey, panow Daniela Chomętowskiego y Hrehorego Markiewicza, raycow Semiona Kuziewkę, Alexieia Sliżyka, pospolitych.

Taxę podymnego przy tych że panach taxatorach, ktorzy taxowali, ichże samych uznawamy y żeby panow radnych y pospolitych taxowali podług sumnienia zupełną moc daiemy; także y samych siebie, podług Boga y sumnienia swego, praedistinuiemy y pozwalamy, w czym żadney contradykcyi miec nie mamy.

Постановленіе цеха могилевскихъ пекарей, опредѣляющее количество муки для приготовленія хлѣба на одинъ разъ.

Anno 1716 Julii 28 dnia.

My, niżey na podpisach rąk naszych wyrażeni, cechmistrz y pospolici tegoroczne cechu piekarskiego miasta i. k. msci Mohilowa, ze wszystką bracią, starszą y młodszą, uprosilismy u szlachetnego imsci pana Pawła Łapickiego, woyta, szlachetnych panow Dominika Dybowskiego, raycę, Michała Awsieiowskiego, ławnika, z sługą mieskim Kondratem Chalutą, dla pomiarkowania y porządku w cechu naszym. Ponieważ do tych czas umnieyszenie ieden drugiemu czyniąc mnieyszym od większych w pieczeniu pirogow, za czym, za słusznym uznaniem pomienionych szlachetnych panow, Dominika Dybowskiego, raycy, Michała Awsieiowicza, ławnika, y nas wszystkich, cechmistrzow, pospolstwa y braci cechu naszego piekarskiego, spolnie y zgodnie w potomny czas, postanowienie czyniemy takowe, aby każdy brat, tak starszy, iako y mnieyszy, rowną miarą, to iest, po połmiarki, miary mieskiey, a nie więcey, piekł pirogow; a iesliby ktory był poszlakowany y nad tę postanowienie miał więcey piec, takowy na większą winą w prawie naszym na magistrat y do cechu opisaną, ma byc karany; strony też pirogow mlecznych, według przeszłych schadzek trzech, tym że szlachetnym panom pomienionym praesentowanych, spolnie stwierdzamy, aby krom postow, w kożdą Subotę, każdemu wolno było piec także po połumiarki, a ni więcey, podług takowey że na nieposłusznych winy. Do ktorego tego postanowienia, tych że przytomnych samich szlachetnych panow Dominika Dybowskiego, raycę, Michała Awsieiowicza, ławnika, o podpis ręki uprosiwszy, y sami podpisuiemy się. Działo się w cechu piekarskim, roku 1716 msca Jula 16 dnia, według starego kalendarza. Dominik Dybowski, rayca mohilowski. Ustnie y oczewisto proszony od szlachetnego pana Michała Awsieiowskiego, ławnika, iako pisma nieumieiętnego do tego zgodliwego postanowienia podpisuię się Hryhory Korobanko, ławnik moh. За прозбою пана цехмистра рочного Алексея Гришковича Цируты, яко самого писма не умеентного подписуюся Агапонъ Василевичъ Явтихій Девъля, цехмистръ пекаръскій рукою подписалъся. Я, Васка Карнеевичъ, рукою своею. Я, Мелентій Кондратовичъ рукою своею. Я, Мелянъ Ясковичъ Литвинъ рукою подписуюся. Ktore ż te pomiarkowanie, za podaniem przez wysz

mianowanych osob, do akt mieskich mohilewskich iest przyięte y słowo w słowo wpisane.

(Продолженіе въ двѣнадцатомъ выпускѣ.)

Конецъ одиннадцатаго выпуска.

СОДЕРЖАНІЕ

ОДИННАДЦАТАГО ВЫПУСКА

ИСТОРИКО-ЮРИДИЧЕСКИХЪ МАТЕРІАЛОВЪ.

8000,-

Цѣна одиннадцатаго выпуска ДВА рубля.

Требованія о высылкѣ адресуются въ книжные магазины: Я. А. Исакова, Гостинный Дворъ № 24 и Н. Г. Мартынова, Невскій Проспектъ № 46.

Въ С.-Петербургѣ.